

Romae

1567.

201

88

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОЧУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

201 x 20

[Faint red handwritten scribbles]

STATVTVORVM
ALMAE VRBIS ROMAE,
SIVE IVRIS CIVILIS, QVO HODIE
ROMANVS POPVLVS VTITVR,
LIBRI QVINQVE.

ITEM, PRIVILEGIORVM A DIVERSIS
Romanis Pontificibus eidem Rom. Pop.
concessorum, Liber singularis,
quem Sextum appellant.

NON SOLVM AB INFINITIS PROPE MENDIS,
quibus antea scatebant, accuratè & diligenter purgati,
sed etiam Concordantiis locorum, & Indice
Titulorum, ac nonnullis aliis scitu
dignis, aucti, & illustrati.

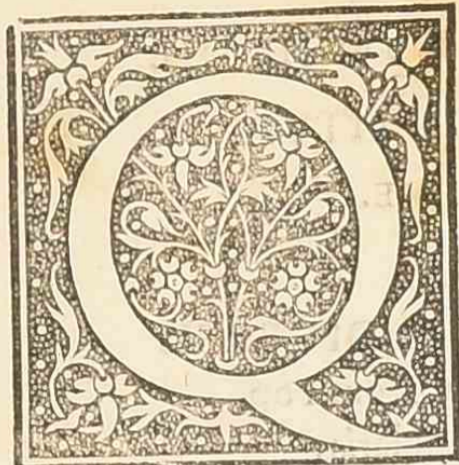
rescencij

Sua Loi

ROMAE,
Apud Antonium Bladum Impressorem Cameralem.
Anno Dñi. M. D. LXVII.

Die Venerij. 4. Junij. 1677. Jul. 13.

S. P. Q. R.

QUOTIDIE magis ipse mihi gratulari soleo, quod olim in hac alma Vrbe, certissimo virtutum omnium domicilio, sedem delegerim: vbi meas omnes cogitationes, omnem industriam ad communem semper utilitatem, præcipue vero ad huius Ciuitatis emolumentum, ac laudem intendi: quod etiam nunc accurate præstamus. Statuta enim vestra, æquitatis, ac iustitiæ normam, impressa superioribus annis, nunc Concordantiis, & Indice Titulorum plenissimo, ab Horatio Fusco Romano aucta, & emendata, in lucem emittimus: & quid in hoc operæ nostræ fuit, id totum Amplitudini, Maiestatiq. vestræ dicamus: vt perpetuæ erga vos obseruantia nostræ signum, hoc, qualecumque est, etiam apud posteros extet. Romæ, M. D. LXVII.

Amplitudinis Vestræ studiosissimus

Ant. Bladus.

201
88.

EXORDIUM.

ANTONIVS PETRVTVS, ARTIVM ET MEDICINAE
Doctor; Franciscus Cafarellus, & Iordanus de Serlupis, Conseruatores
Cameræ Alme Vrbs; & Iacobus Cintius, Prior Capitum regionum
Vrbs; Illustrissimo Senatori, ac Iudicibus omnibus
Capitolinis, & alijs Officialibus Vrbs, & personis
ad quas spectat, salutem.

MULTORVM relatu accepimus, tãtam voluminum Statutorum Vrbs, penuriam esse, vt eorum ignorantia, quodammodo excusabilis, & non iniusta videatur; multumque publicè interesse, vt omnibus passim eorum copia fiat. Quod nulla re celerius consequi posse censitum est, quàm vt imprimenda tradantur. Verùm quia exemplaria, quæ extant, librariorum incuria, multis modis aspersa, Lectores offendunt, & cauillandi scripturas, materiam præbent. quod indignum ducimus, & maxime ob reuerentiam Pauli II. Pont. Max. qui auctor eorundem Statutorum fuit, ad huius populi utilitatem & commoda (nostrum enim Populi amantissimum, in omnibus actibus se præbuit, vt verum patrem, & Pót. Opt.) propter quæ, eius diuina memoria à nobis summis laudibus atque præconijs perpetuo & vbique celebranda est. Operæ præcium itaque visum est, vt per quæ emendatissima imprimantur; superfluis, & aduersantibus resecatis; & quæ non suis locis posita sunt, congruis reponantur; Nouellæ quoque constitutiones extrauagantes, vnâ cū apostolicis cõstitutionibus, decretis, indultis, & priuilegijs, in vnum corpus redigantur. Idcirco ex decreto in publico & ordinario Cõsilio Populi facto, huius negotij cura delegata clarissimis doct. D. Paulo Planca, Consistoriano, ac Cameræ Vrbs aduocato; et M. Salomonio Albertisco, similiter aduocato Consistoriano; qui multis vigilijs errata emendarunt, superflua, & contraria resecarunt; congruis libris, & titulis singula collocarunt, nihilo addito vel diminuto, quod nouam à veteri dispositionem inducat. Nouellas quoque cõstitutiones, & apostolica decreta, indulta, & priuilegia, quæ prius dispersa, & incognita iacebant, in vnum & idem volumen, vnâq; consonantiam, diligenter, atque è rep. redegerunt. Quod vt necessarium & vtile est Reip. sic felicitati horum temporum conuenire videtur; quod sub nostro vere Sanctissimo & sapientissimo Adriano VI. Pontifice Maximo, aurea sæcula redire cæperunt, cuius auctoritate & sapientia, hæc omnia Statuta, & priuilegia sunt confirmata, & iussa inuolabiliter obseruari. Quem Deus (cuius sola prudentia, ac bonitate datus est nobis) incolumem, ac feliciter in lōgum æuum nobis conferuet. Vobis itaque Illustrissimo D. Senatori, Iudicibus, cæterisque ad quos spectat, præsens pulcherrimum Statutorum opus, ex omni parte perfectum, in vnum corpus, ac debitam consonantiam redactum, exhibemus; vt secundum eum, causas tam ciuiles quàm criminales, cognoscere, & iudicare possitis, ac debeatis, sub vinculo iuramenti. Nihil vsquam est vtiq; extra hoc corpus, quod Iudices aut Aduocati, Procuratores, vel litigantes requirere debeant.

OMNIS ætas & omnis natura in malum prona est ab adolescentia sua, & in suo cursu ad voluptatem procliuus, viciorum imitatrix, & labilis ad delicta. Ad quorum repressionem expedit almæ Urbis, eiusq; inclito populo, noua statuta condere: et antiqua secundum varietatem temporum sanctissimi domini nostri Pauli Papæ secundi, et Rom. ecclesiæ Status exigentiam, in melius reformare. Similia, superflua, & contraria remouere, lites abbreviare, partes litigantes ab expensarum oneribus releuare. Ad huius laboriosi operis curam, præfatus sanctissimus dominus noster Paulus II. Põt. Maximus amplectens voluntarios labores, vt scandala ex Vrbe remoueantur. lites sedentur, & dubia quæ natura humana quotidie noua suscitatur: declaratur. Antiqua Urbis statuta, primo per Reuerendos & Venerabiles patres Regentes Cameræ, Apostolicæ examinari voluit. Demum nobis Andrea de sancta Cruce Vtriusq; iuris doctori Sacri Cõsistorij Apostolici Aduocato de Regione Arenulæ, Euangelistæ de Varis de Regione Campimartis, & Colefancto procogij de Frâchis de Regione tràstiberim, præfatæ Almæ Urbis Cameræ cõseruatoribus, & Paulo de Paparonibus priore Caputum Regionum, ac famosissimis doctoribus domino Natubene de valëtibus de Treuio locumtenenti Magnifici viri domini Francisci de Aringerijs de Senis, præsentis Almæ Urbis Senatoris, Domino Leo de Valle. Domino Iohacchino de Narnea Sacri cõsistorij Apostolici Aduocatis, & Domino Baptistæ de Brennis legû doctori, Petro de Milinís, Laurétio petroni de Clodiis, Iohanne Salomonio de Alberteschis, et Antonio Simeonis procuratoribus Causarum Curie Capitoli Romanis ciuibus commisit: vt vna cū Reuerendis patribus domino N. Episcopo Farense, & domino Bartholomeo de Maraschis præposito Mantuano, & sanctissimi domini nostri Depositario; domesticis familiaribus suis dicta statuta reuideremus. Quibus omnibus visis & communi omnium consensu; paucis notorie reipublicæ euidenter utilibus, additis & declaratis: & aliquibus tẽpori non conuenientibus amotis, pro maiori examine super ijs habedo per Reuerendos patres & dominos Vianensium de Albergatis de Bononia sanctæ Sedis Apostolicæ Prothonotariũ & Vicecamerarium, Angelum Episcopum Feltrensem, Petrum Episcopũ Tirasonensem. Iohannem de Milinís Episcopum Urbinatesem. & præfatos Episcopum Farensem, & Bartholomæum Depositariũ suæ Sanctitatis domesticos & familiares in omnium præsentia suæ Sanctitatis referrí & approbari voluit. Quibus omnibus actis, ac de deputatorum per consilium Romani populi approbatione & consensu infra scripta Statuta, prout in hoc volumine scripta sunt, confirmauit: & mandauit plenam habere roboris firmitatem. Cassatis & euacuatis omnibus alijs statutis & consuetudinibus, quæ in hoc volumine scripta non sunt.

Insuper mandauit præfatus Sanctissimus dominus noster, hæc statuta a decediebus in antea inuolabiliter obseruari tenaciter, prout iacent. Et nullũ audiri allegantem aliqua alia statuta, vel consuetudines præsentibus contraria vel aduersa. Sed secundum ista dumtaxat voluit iudicari. Et ea in omnibus casibus, in quibus disponunt, in iudicio & extra obseruari. Quibus nec per rescriptum nisi per Signaturam Sanctissimi domini nostri eiusq; legitimorum successorũ, Nec per Bannimenta Senatorum pro tempore existentium, nec per contrarias consuetudines aut stylos præteritos aut futuros præiudicari possit, decernens irritum & inane quicquid in contrarium contigerit attentari.

Liber Primus.

I

DE SVMMA TRINITATE. Cap. 1

In vnum Deum, Patrem Omnipotentem, firmiter credimus, & simpliciter confitemur; eiusq; vnigenitum filium Iesum Christum, ex Maria virgine incarnatum; & in Spiritum Sactum, ex Patre, & Filio procedentem; sanctamq; fidem catholicam, cum omnibus suis articulis confitemur, quam beati Petrus, & Paulus Apostolorum principes, per quos Euangelium Romæ resplenduit, decreuerunt; eius patres, veriq; pastores; qui vno die, pro merito; vno loco, pro gloria, sub persecutore, Urbem ipsam, glorioso cruore martirii, Christo Domino cõsecrarunt, ipsamq; fidẽ per omnes subiectos seruari, & coli mādamus: cõtrarium vero credentes, penis legalibus feriri iubemus.

Quod Senator diffidet hæreticos. Cap. 2.

Statum quoq; D. Anibaldi, dudum Senatoris Urbis, approbantes, Statuimus, qd hæretici, credentes, & fautores eorum; sint perpetuo diffidati, & eorum bona publicata. Et quilibet Senator in principio sui regiminis, publice eos diffidet & eorũ bona publicet: sint etiã infames, & ad nullum publicum officium admittantur.

De Senatore quomodo debeat esse. Cap. 3.

In Alma Vrbe, & eius regimine, sit, & esse debeat vnus Senator forensis, extra ipsius Urbis iurisdictionem, & districtum; qui Senator gerat officium, per sex menses tantũ duraturum; quod tempus prorogari nõ possit, nec in dicto officio reformari. Nec possit aliquis esse Senator Urbis, de aliqua Terra, quæ sit Vrbi propinqua p quadraginta milliaria. Et qui semel fuerit Senator, non possit ad dictum officium & eius regimen assumi, vsq; ad duos annos completos sui officii, a fine computandos. Et si in prædictis contraxerit factum, ipso iure sit nullum. Et gesta per eũ & officiales eius, non valeant ipso iure, non obstante aliqua alia deliberatione, priuilegio, vel statuto, in contrarium loquentibus.

De eodem. Cap. 4.

Nullus possit eligi ad officium Senatus, qui alicui de magnatibus Urbis, vsq; ad tertium gradum consanguinitatis, vel affinitatis, quomodolibet attineret. Ac etiam si fuerit socer, aut gener, aut cognatus, vel consobrinus, aut nepos carnalis, vel consobrinus, aut maritus neptis carnalis, vel consobrinæ prædictorũ magnatũ, Romanorũ ciuiũ prædictorũ. Et si contraferet, ipsa electio sit nulla ipso iure.

De eodem, & eius familia. Cap. 5.

Senator forensis, qui per tempora fuerit electus ad officium Senatus exercendũ, habeat pro eius salario a Camera Urbis, pro sex mēsis, mille quingentos florenos auri de Camera; cuius totius salarij tertia pars in principio dicti officij soluatur altera vero in principio tertij mensis, tertia vero in Camera retineatur, nec sibi solui debeat, donec de suo officio, tempore sindicatus, fuerit liberaliter, & realiter absolutus. Et ultra dictum salarium, a dicta Camera, vel aliqua persona non possit percipere, vel habere aliquid, per se, vel per alium, aliquo quæsito colore, nisi in casibus a Statutis permissis. Et tempore sui ascensus pro exercendo officio prælibato, & dicto durante officio, semper suo periculo, & fortuna secum conducere debeat, & habere, forenses extra Urbis districtum officiales infra scriptos, videlicet sex Iudices pro Assesamento, duos qui vocentur Collaterales; quorum vterq; sit, & esse debeat legũ Doctor, & de suo doctoratu docere infra xv. dies, a principio sui offi

A

cii, per publicum instrumentum; duos ad maleficia, quintum ad officium Camerae Urbis, & inuestimentorum fractorum, & violentiarum, pro quibus agitur ciuilitur; & sextum, qui cognoscat de rebus comunibus diuidendis, de nunciatione noui operis, & interdicto Quod ui, aut cla, & de viis, aut plateis occupatis, & de dano infesto, & de causis ciuilibus a centum libris infra, & de aliis extraordinariis quibuscumque; usque; in dictam quantitatem centum librarum. Qui iudices debeant esse de loco distante ab Vrbe per quinquaginta miliaria, ad minus: Et qui semel fuerit in officio supradicto cum dicto Senatore forensi, vel aliquo praedictorum, vel infrascriptorum, non possit in Curia Senatoris, seu Capitolii, aliquod officium exercere, nisi elapsis duobus annis, a tempore quo finiuerit officium supradictum. Et quilibet dictorum Iudicum mense quolibet debeat recipere xii. florenos auri cum dimidio. Debeat etiam ducere Senator praedictus, & tenere quatuor Marescallos, quatuor Notarios maleficiorum; & unum Notarium Marescallorum, quatuor socios indutos secum una rauba idonea, & sufficiens; octo familiares domicellos indutos de partita vel vergata; quorum vnus sit & esse debeat super officio executionis condonatorum, & diffidorum Camerae Urbis, & ipsas executiones facere possit, & facere teneatur, & debeat sine aliquo salario a Camera Urbis, siue alia persona. Alius sit super extraordinariis, videlicet molendinariis, tabernariis, macellariis, & aliis extraordinariis, & ipsum officium extraordinarium facere teneatur, & debeat sine aliquo salario, a Camera, vel alio, percipiendo. Qui officiales praedicti, pro scriptura pro eos fienda, nihil a Camera Urbis, vel aliquo alio, possint percipere, vel habere. Item & xx. equos armigeros valoris ad minus xxv. floren. auri, pro quolibet equo, computatis equis Marescallorum, & caualcantium infrascriptorum. Qui equi tam Senatoris, quam Marescallorum, debeant bullari bulla, siue mercho Camerae Urbis. Et Conseruatores teneantur proprio iuramento ipsam bullam fieri facere, & ipsos equos bullari facere infra terminum trium dierum, a die ascensus dicti Senatoris, computandorum. Et berreros xx. qui cum ipso Senatore continue in ipso palatio, die noctuque; debeant residere, toto tempore sui regiminis. Quorum Notariorum maleficiorum, quilibet percipere debeat pro suo salario sex mensium, & semestris temporis antedicti tantum, videlicet, mense quolibet uti solitum est, & residuum pro scripturis, Marescallorum vero quilibet mense quolibet a dicta Camera recipere debeat pro salario floren. auri cum dimidio dummodo dictus Marescallus toto tempore sui officii duos caualcantes, & tres equos in palatio Capitolii debeat continue retinere. Et si quis Marescallus defecerit in praedictis, DD. Conseruatores, qui fuerint pro tempore, pro rata temporis, ipsius salarii debeant defalcare. Qui Conseruatores, de praedictis officialibus, & equis Senatoris, teneantur semel in mense requisitionem facere, & punctaturas facere scribi per eorum notarium, & per notarium Camerae: ut tempore sindicatus fiat defalcatio debita salarii supradicti, ad penam viginti quinque; lib. Notarius vero Marescallorum mense quolibet recipiat a dicta Camera quatuor floren. auri. Et ipsi omnes officiales in palatio Senatoris cum ipso Senatore, toto tempore sui regiminis, teneantur, & debeant residentiam facere personale, die noctuque; & inde se non absentare extra urbem per tria miliaria, sine licentia speciali dictorum DD. Conseruatorum, ad penam xxv. lib. prou. pro quolibet officiali, & socio, seu Marescallo, & ad penam x. lib. pro ui. pro quolibet equo, & pro quolibet berrero, die quolibet. De qua licentia debeat apparere per apodictam subscriptam manu notarii Conseruatorum, sigillatam bulleta seu sigillo eorum: Possint tamen marescalli ire extra urbem per tria miliaria per districtum Urbis, exercendo eorum officium, cum licentia, & mandato Senatoris, seu alicuius Iudicis Palatini, seu DD. Conseruatorum. Quibus etiam socijs, familiaribus, berrerijs, Iudicibus, & Notariis, ac tubatoribus, & banditoribus, ceterisque; aliis officialibus consuetis ad vitam, qui sunt numero viginti unus,

& quatuor cercatoribus, seu rimatoribus, vni carnifici, quem in dicto officio Senator praedictus teneatur retinere, cum salario a dicta Camera soluendo, & dictis cercatoribus & carnifici, infra palatium Capitolii, D. Senator de suo salario, toto tempore sui regiminis, expensas victuales facere, & exhibere effectualiter teneatur. ¶ Ad hoc ut fraus in praedictis committi non possit, Conseruatores, qui tunc in officio praesuerint, secunda, vel tertia die post Senatoris ingressum, teneantur, ad penam xxv. lib. prouisionum pro quolibet, facere scribi per notarium eorum, & notarium Camerae, nomina Iudicium, notariorum, Marescallorum, domicellorum, berruariorum, pilaminaque; equorum, & eorum merchos: faciant etiam eis fieri fidem de doctoratu DD. Collateralium, ut tempore cuiuslibet requisitionis fiendae per eos possit apparere, an per Senatorem sit commissa negligentia, vel defectus. ¶ Additum est, quod D. Senator expendat, & expendere debeat de dicto salario, pro reparatione, palatii Capitolii, de consensu DD. Conseruatorum praedictorum, pro tempore sex mensium officij sui Senatus, centum florenos.

De iuramento Senatoris.

Cap. 6.

Senator statim cum Capitolium ingreditur ad Senatus officium exercendum, iuret in manibus Conseruatorum, ad sancta Dei euangelia, tacto libro, officium sibi commissum exercere per se, & suos officiales, legaliter, & bona fide, cum omni diligentia, & sollicitudine debita; Inquisitoribus haereticae prauitatis, contra haereticos praestare fauorem, quando fuerit requisitus, in fauorem fidei catholicae Christianae, Urbem Romanam, & eius Ciues, comitatum, & districtum, in pace, & tranquillitate manutenere, regere, & gubernare: malis hominibus Romae, & eius provinciam purgare: iura, & bona, ac iurisdictiones, & dignitates Urbis, & eius Camerae, conseruare, defensare, ac occupata, & deperdita recuperare, pro posse: hospitalia, religiosa, & pia loca manutenere, & defensare; & in causis eorum, ac viduarum, pupillarum, pauperum, & miserabilium personarum, & dotium mulierum, procedere, & procedi facere simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij: locationes factas, & fiendas ciuibus Romanis, & districtualibus, in perpetuum, vel ad tertiam, vel ad quartam generationem, seu ad tempus breuius, manutenere, & conseruare; & ipsos in eorum possessione defendere, & expulsos, in possessionem reducere: statuta facta, & fienda seruari sicut iacent, absque; alia mala, seu sophistica interpretatione, & facere per suos officiales, & iudices obseruari; & in casibus in quibus statuta aliquid non disponunt, seruari, & seruari facere iura ciuilia; & in defectum iurium ciuiliu, iura canonica obseruari facere: & omnibus petentibus, manus puras & mundas habere, ab omnibus illicitis abstinere, gratias non petere in consilijs, et quod non queret in officio refirmari: et quod tenebit familiam, & equos suos, & non suppositos, prout statuto requiritur; et quod dabit constituta salarii, nec conuentiones aliquas lucratiuas, maxime cum Iudicibus, Marescallis, & notarijs maleficiorum, faciet; et quod Marescallos, & eorum famulos, curabit armatos die noctuque; incedere, cum tribus familiaribus ad minus, si pedester inceserit; si equester, cum duobus caualcantibus, ad minus; quod si contraxerit, penam xxv. ducatorum ipse Senator & Marescallus, vice qualibet, incurrat; et maxime quod sibi arbitrium concedatur, seu quod non sindicetur, seu quod ante, vel infra tempus sui officij, sindicari debeat: nullam deliberationem facere, vel procurare, quae sit, seu esse possit ordinationibus factis, & faciendis per DD. Conseruatores praesentes, & futuros, contraria, vel aduersa: et ipsis DD. Conseruatoribus, & eorum Camerae iuribus, assistere, & praestare suffragium, & fauorem. ¶ Et simili forma per omnia, iurent Iudices appellationum assumpti in Vrbe ad officium Iudicis appellationum, & eorum notarij, Et similiter Iudices maleficiorum, & notarij.

De defensione pauperum, & minorum. Cap. 7.

Senator proprio iuramento defendere teneatur, & manutene pauperes, minores, impotentes, & personas ecclesiasticas tenentes, & possidentes terras, quæ in fra potentes personas sunt: Et præstet eis auxilium, & fauorem, quotiens super his fuerit requisitus, ad penam quatuor lib. prouisorum.

De iuramento Iudicum collateralium, & Iudicis appellationum. Cap. 8.

Quilibet ex Iudicibus curiæ Capitolij, & Iudex appellationum, iurent in præsentia DD. Conseruatorum, officium sibi commissum exercere legaliter, sollicitè, & bona fide, remotis amore, odio, prece, pretio, & omni munere: Et causas, quæ coram ipsis agitentur, expedite infra tempus a statuto facto, & fiendo præfixum, vel præfigendum, sine consiliario diffinire: nisi super eis haberetur consilium de vtriusq; partis consensu. Et singulis diebus iuridicis, & horis debitis, ad banchum sedere, & statuta teneantur obseruare, & iustitiam unicuiq; reddere, sub pennis, in statutis factis, & fiendis, contentis.

De iuramento Iudicum, & notariorum maleficiorum. Cap. 9.

Iudices, & notarij maleficiorum, iurent eorum officium debite, & munde, absq; aliquo pretio, aut munere exercere: de delictis veram & integram informationem recipere, in inquisitionibus omnes, & singulas qualitates delictorum ponere, absq; omni dolo, & fraude, & aliqua humana gratia, vltra promissa p statuta Urbis, etiam sponte oblata, non recipere, sub pena periurij. Et similis pene, qualitatis omisse, aut vltra veritatem appositæ.

Quando Senator, & Iudices Capitolij lus reddant. Cap. 10.

Senator singulis diebus iuridicis, hora vesperarum, in aula superiori palatij Capitolij, faciat sui copiam, & prestet omnibus audientiam, Et quilibet ex Iudicibus eius, mane, & sero sedeat ad banchum audientiæ palatij inferioris diebus iuridicis in sero tamen non faciat actus iudiciales, sed audeat allegationes, & informationes, a partibus, quas de mane, propter pressuram, & occupationes iudicialium actorum commode non potuerit audire. Extra banchum autem cum nullo aduocatorum faciat ratiocinium, vel occultum colloquium; Cameras autem Senatoris, & Iudicum nullus aduocatorum ingredi possit. Satis est enim q; bis in die habent copiam iudicum prædictorum, & semel in die habent copiam D. & Senatoris, hora superius declarata. Senator qui contrafecerit in prædictis, quinquaginta lib. prouisorum, Iudex vero contrafaciens, xxv. lib. prouisorum Camera soluat, de eorum salario per Camerarium retinendas, vice qualibet qua, contrafactum fuerit per eos vel alterum ipsorum.

De officio Collateralium Senatoris. Cap. 11.

Spectat ad officium collateralium D. Senatoris, de causis ciuilibus ordinarijs & extraordinarijs cognoscere, instrumenta dotalia, apodissas, & alia publica instrumenta, testamenta, codicillos, & alias vltimas voluntates, executioni mandare, & celeriter expedire, infra tempora a statutis præfixa, pupillis tutores dare, de restitutione in integrum cognoscere, & omnibus, quacumq; de ciuilitè querelantibus, tam in possessorio q; etiam in petitorio, iustitiam ministrare.

De officio Iudicis Camerae. Cap. 12.

Pertinet ad officium Iudicis Camerae, cognoscere de omnibus causis, quæ vertuntur inter priuatas personas, & Camera Urbis, & ipsas celeriter extra ordinem expedire summarie, iura, tributa, & cæsus, redditus, & prouentus salis, & focaticij, pecuniæ, & alterius cuiuscumq; rei, Camera conseruare, manutene, defendere, & ad Camera reducere; & solcite vigilare q; fiant executiones sententiarum latarum, & ferendarum, ex quibus veniunt pecuniæ, & aliæ res, Camera applicandæ.

De officio sexti Iudicis. Cap. 13.

Ad officium sexti Iudicis Palatini, super ciuilibus deputadi, spectat cognoscere de causis ciuilibus a C. lib. infra, & de omnibus extraordinarijs quibuscumq; in ciuilibus, vsq; in dictam quantitatem, & etiam de inuestimentis fractis. Qui, omnes causas, quæ coram ipso agitari contigerit, infra triginta dies viles, a die primæ citationis numerandos, debeat terminare, ad penam xxv. lib. prouisi. pro qualibet causa nō terminata, Urbis Camera applicandarū, Et instatia intelligatur esse perempta coram dicto Iudice, elapsis lx. diebus, sicut in causis alijs ordinarijs, & summarijs.

De officio Iudicum maleficiorum. Cap. 14.

Ad officium Iudicum maleficiorum, spectat cognoscere de causis criminalibus, & ipsas diligenter discutere, & cauere ne super eis inter accusantem & accusatum collusio fiat, & eas diffinire infra tempus a statutis factis & fiendis præfixum, & singulis debitis diebus ad banchum maleficiorum sedere.

De eodem. Cap. 15.

Ex duobus Iudicibus ad maleficia deputatis, alter de violentijs expulsiujs, & turbatiuis, & damnis datis (de quibus plerumq; criminaliter agitur) discutiat, & cognoscat: Alter vero de oibus alijs excessibus, & delictis, nisi Senator aliter ordinauerit, vt inde pmixtim quilibet cognoscat de quocumq; excessu, maleficio, vel delicto.

De officio Marefcallorum. Cap. 16.

Marefcalli Curie Capitolij, faciant sollicitè, & diligenter executiones, & alia p Senatorem, & eius Iudices committenda, & per Urbem, & extra Urbem discurrant vicissim, die noctuq; pro armis rimari faciant; Latrones, diffidatos, & homicidas, & alias personas infamatas, conquirant, persequantur, & apprehendant. Itē semper dum lus redditur in Palatio, et semper dum equitant, de die & de nocte, teneantur portare collettum, braccialetum, & chirothecas de ferro, ad penā x. lib. prouisi. retinendarum de eorum salario, pro qualibet vice qua contrafecerint. Item in hibemus dictis Marefcallis, q; tempore Quadragesimæ, ab illis qui sunt vltra pontem Sancti Petri in ciuitate Leonina, & in alijs locis consuetis, nihil exigat ad penam xxv. lib. prouisi. pro qualibet vice qua contrafecerint. Volumus tamen q; prædicti Marefcalli tempore Indulgentiarum, & Quadragesimæ, peregrinis, & vltromontanis arma non auferant nec collant. Et si Marefcalli contra prædicta commiserint, incurrant penam x. lib. vice qualibet. Et Syndicus teneatur de prædictis iudicare eosdem.

De officio Prothonotarij, & eius salario. Cap. 17.

Item statuimus, & ordinamus, q; in Curia Capitolij sit, & esse debeat vnus tantum Prothonotarius, & vnus Scriptor sibi in officio deseruiens, quorum officium duret spacio trium mensium, & in eorū electione, forma seruetur, prout in electione notarij, & scriptorum Camerae, seruari debet. Qui Prothonotarius, & Scriptor ha

bere debeant quandam banchettam iuxta tribunal D. Senatoris. Qui Prothonotarius, & eius scriptor debeant recipere emolumenta officiorum suorum iuxta tabulam inferius descriptam. Quorum emolumentorum duæ tertiæ partes sint Prothonotarii, & reliqua tertia pars sit Scriptoris.

De deliberatione Affectamenti. Cap. 18.

Vide in Leoninis
c. 44. & infra c.
lxxx.

Nulla deliberatio fiat per Iudices Affectamenti quæ sit contra statuta, & iura, seu per aliqua re, causa, vel negotio: et si facta fuerit, ipso iure non teneat: Et qui libet ex Iudicibus talem deliberationem facientibus, puniatur in v. lib. prou. Et eandem penam incurrat, si causas ad Affectamentum reduxerint.

De eodem. Cap. 19.

Vide in ii. lib. in
fra de maleficiis
c. v. vers. & deli-
beratio fiat.

Deliberatio quecumque facta per Iudicem Affectamenti, non teneat, nisi fuerit per duas partes ipsorum obtenta. Et aliter eam Prothonotarius non scribat, ad penam v. lib. prouisionum.

Quod Senator non audeat petere liberum arbitrium. Cap. 20.

Hoc presentis edicto perpetuo valituro sancimus, quod Senator qui erit per tempora in Senatus officii regimine constitutus, non petat, nec petere possit, quouis quaesito colore tam in Consilio priuato, quam in Consilio generali, seu parlamento publico, arbitrium liberum, seu quod non indicetur, vel quod infra, vel ante tempus debitum, seu gratiam aliquam a Romano Populo. Et si quis contrafecerit, & concederetur eidem, ipsa concessio sit ipso iure nulla: & Senator, seu quis alius Rector qui arbitrium petierit, supradictam penam mille lib. prou. incurrat, retinendarum de suo salario per DD. Conseruatores, & Camerarium Camerae Urbis tempore sui indicatus. Et nullus audeat in ipsis consiliis, vel parlamento proponere, arrangere, vel consulere. Et si quis contrafecerit, penam C. lib. prou. incurrat: & Reformatores, consules, & arrangentes huiusmodi, penam similem incurrare volumus ipso facto.

Quod Senator stet ad indicatum. Cap. 21.

Senator finito suo officio, cum omnibus Iudicibus, & familiaribus, & officialibus suis, teneatur stare, & sistere personaliter decem diebus coram Iudice iudice deputando, ad ratiocinia eius, Et coram ipso ipse, & officiales predicti, teneantur de gestis, & administratis, & factis durante officio, reddere rationem, & unicuique querenti respondere de iure, et omnibus satisfacere quibus de iure tenentur. De quibus omnibus dictus Iudex summarie cognoscat, & infra x. dictos dies causam decidat de plano, sine strepitu, & figura iudicii, Non obstantibus feriis, & non obstantibus solemnitatibus iuris, dummodo veritas discutatur, & ad illam saltem, respectus, & consideratio per Iudicem habeatur. Et si quis ex dictis Iudicibus, officialibus, sociis, & familiaribus, absentauerit se quacumque de causa, Senator teneatur pro absentibus iam dictis, ad omnia, ad que dicti absentes condemnari deberent, si personaliter interessent. Teneatur etiam pro omnibus ad omnia, ad que predictos condemnari contingerit: Pro quibus condemnationibus, & debitis, Camerarius tertiam partem salarii Senatoris debeat retinere, & sibi non soluere, nec deponere, quousque per Iudicem iudicatore, ipse, & omnes officiales fuerint absoluti. Et si dictum salarium non sufficeret ad predicta, detineatur personaliter quousque; soluerit totum, in quo ipse, & predicti officiales fuerint condemnati. Et Conseruatores Camerae Urbis, non possint, nec debeant Senatori de dicta tertia parte salarii apudissam facere, nec ipsam tertiarium deponere, donec fuerit per Iudicem iudicatore, ut su-

pra dictum est, absolutus, vel condemnatus. Et si contrafecerint, incidant in penam centum librarum prouisionum.

De Sindicis Senatoris, & Iudicum. Cap. 22.

Statuimus quod Sindici deputari non debeant ante diem finis officij Senatoris, & si ante, eorum notitia haberetur, ipso iure non valeat eorum deputatio, & alii creari debeant pro Sindicatu praefato.

De Iudice assessore qui indicat Senatorem, & Iudicem appellationum. Cap. 23.

Iudex, ad indicandum Senatorem, & eius Iudices, & officiales, & familiares, & Iudicem appellationum, assumptus, gesta per dictum Senatorem, & eius officiales, & iudices, diligenter examinet, praesertim si tempore debito causa fuerint determinata, & si per sententias criminales, & Iudices Camerae, fuerit Camera in suis, iuribus, tributis, & censibus defraudata. Et in principio sui officij iuret praedicta omnia & singula, & quaecumque alia spectantia ad ipsius officium, bene, sollicitè, & legaliter adimplere. Et Iudicibus, & officialibus omnibus, de male, & negligenter gestis debitas penas inferre, remotis odio, amore, prece, precio, & omni munere. Et dictus Iudex hoc modo in indicatu procedat, quod primo die quo ipsum indicatum intrabit, mittat vnum bannum publicum in scalis Capitolii, & per alia loca Urbis consueta, quod quicumque vult conueniri de dictis Senatore, Iudicibus, sociis, officialibus, & familiaribus suis, aut aliquam questionem porrigere vult contra eos, vel aliquem eorum, vel aliquam accusationem, petitionem, vel denunciationem assignare, compareat coram eo, infra duos dies, ad faciendum praedicta. Secundo autem die mittat secundum bannum ut supra, quod quicumque ut supra, infra alios duos dies. Quarto autem die mittat tertium bannum, quod quicumque ut supra, compareat infra alios duos dies, ad faciendum praedicta. Iudici autem appellationum, assignet in quolibet banno pro vno die ad faciendum praedicta. Et si dicta banna missa non fuerint, possit quaecumque petitio assignari, & decem dies, quibus ad indicatum stare debet, non currant.

De vacatione officij Senatus. Cap. 24.

Si alma Urbs Senatus careret regimine, DD. Conseruatores, qui tunc temporis in Conseruatoratus officio praesiderent, & successiue post finem eorum officij, successores, possint, & debeant dictum officium Senatus, ut praemittitur vacans, cum mero, & mixto imperio exercere eo tempore, quo huiusmodi tempus vacationis extiterit, & ipsorum Conseruatorum officium duret usque; quo nouus Senator qui fuerit electus, ad ipsum officium exercendum ad Urbem venerit, & Capitolium ascenderit ad ipsum officium inchoandum, secundum formam electionis de eo factae.

De Salario, & familia Conseruatorum, officium Senatus exercentium. Cap. 25.

Item quod praedicti DD. Conseruatores, qui sic tempore vacationis in Senatus officio praesiderent, vigore exercitij officij praelibati, tenere, & habere debeant duo decim famulos, inter quos sit vnus Constabilis, expensis, & salario Camerae Urbis, & floren. auri tantum, pro suo officio Senatus, ultra salarium pro officio Conseruatoratus debitum & expensas, a Camera Urbis percipere debeant, et habere, et non ultra; Pro tempore vero quo essent in officio Conseruatoratus tantum, habere debeant ultra praedicta, die quolibet, pro quotidianis expensis ipsorum, et duodecim Fidelium, et duorum Tubicinum, et trium Notariorum, coquo, et Constabili, tres floren. auri; Salarium vero dictarum personarum, per Cameraam Urbis prout consuetum est soluatur. Et quod ultra dictum salarium, sub aliquo colore nihil possint petere, vel habere.

cum officium Senatus exercerent. Et q̄ in dicto officio exercendo, habeant, & habere teneantur, & debeant iudices, & notarios Romanos, vel forenses, vel saltem de comitatu Urbis, pro eo tēpore quo ipsi in tali officio, vt pr̄mittitur residerent, cum salariis declarandis per duos Conseruatores cum cōsilio Capitum regionum, & xxvi. minorum virorum, vel maioris partis ipsorum (et talis declaratio valeat, ac si per generale Cōsiliū esset facta) pro rata temporis persoluendis. Expensas autē victuales Iudices, notarii, & alii officiales sic electi, a Camera Urbis percipiāt pro eo tempore, quo fuerint in exercitio officii comorati. ¶ Hoc addito, q̄ si contigerit aliquam Legationem venire extra districtum Urbis dicto tempore, dicti Cōseruatores possint (si eis videbitur, & placebit) in honore fiendo dictæ Legationi, expēdere in confectionibus, vel conuiuuiis, vel simili, vsq; ad quinq; floren. auri, de pecunia dictæ Camera, pro qualibet ambasciata. ¶ Item est additum presentī capitulo, q̄ dicti Conseruatores tempore eorum finiti officii, per eorum Syndicum sindicentur tantum de furto, symonia, & barataria, quantum ad gesta, & commissa per eos in Cōseruatoratus officio pertinet tantum: quantum vero ad ea quæ administrauerunt in Senatu, vt bene sindicentur, non obstante aliquo capitulo, vel constitutione in contrarium loquente.

De Iuramento Mandatariorum.

Cap. 26.

Item Mandatarii, & Supercauatores, iurent eorum officium exercere bene, legaliter, & bona fide, remotis odio, amore, precio, & timore: quorum sacramentū in libris Camera scribatur, & illud officium nō exerceant, nisi prius Mandatarii derint Senatori fideiussoriam cautionem de C. soli. prouisi. & Supercauatores de decem lib. prouisi. quæ fideiussio etiam in Camera conscribatur.

Quod nullus Romanus possit habere officium in Curia Senatoris.

Cap. 27.

Nullus Romanus possit esse Iudex palatinus, seu Assessor Senatoris forēsis, in Curia Capitolii. Et qui illum assumpserit, vel elegerit, C. lib. prouisi. Camera soluat. Et assumptus, si se tali officio ingesserit, soluat L. lib. prouisi. Et gesta per eum, non valeant ipso iure: & hoc locum habeat in posterum assumendis. Et Senator teneatur eisdem interdicerē officium supradictum, & eum a dicto officio amouere, ad penam C. lib. prouisi. per Camerarium de suo salario retinendarum.

Quod nullus infra duos annos eligatur ad unum & idem officium, nisi semel. C.

28.

Item Statuimus, & ordinamus, q̄ nullus Romanus, vel Districtualis, qui habuerit aliquod officium in Curia Capitolii, possit ad illud officium eligi, vel assumi, nisi elapsi fuerint duo anni, a tempore quo finiuit officium supradictum, exceptis officiis Notariorum dictæ Curia.

De officio Conseruatorum Camere Urbis.

Cap. 29.

Ad officium Cōseruatorum, ante omnia spectat, vigilem, ac præcipuam curam pro statu S. D. N. Papæ, ac S. R. E. & pro Urbis tutela, & pro ciuium quiete semper habere, Et quæcunq; ædificia, & opera publica, inuiolata, & illæsa custodire, Et contra quoscunq; interceptores aut violatores rerum veterarum, & contra omnes templorum et Ecclesiarū ornamenta, aut lapides subripere, aut corrumpere nō verentes, accerrime insurgere, & inquirere, & vt feuerissime animaduertatur, in sistere, Sacra omnia, & reliquias Sactorum, diligenter custodiri facere, Claves tabernaculi, vbi inclusa sunt capita Beatorū Apostolorum Petri, & Pauli, in basilica Sancti Iohannis Lateranē. apud se & alios deputatos retinere, & retineri face-

re. Et vt statuta, decreta, & constitutiones omnes approbata, perpetuò, custodiātur & per omnes ius dicentes seruentur, & iuramentum sollempne a Senatore in ingressu sui officii, & a suis Iudicibus, & a Capitaneo Romani populi, super eorum officii obseruatione, recipere, & præstari facere, Et ne monopola per artifices, & ipsorū vniuersitates, aut aliq̄ constitutiones fiant, quæ statutis generalibus Urbis contrari entur, prohibere: Eisdem constitutiones artificum, & vniuersitatum, corrigendi, re futandi, vel admittendi, auctoritatem, & potestatem habeant, Et de quibuscunq; iniustitiis, & sententiis, per consules, & officiales artium (a quibus appellari prohibi tum est per statuta ipsorum) quibuscunq; personis illatis per viam quærele cognosce re, & summam terminare, nisi aliter per statuta ipsorum sit prouisum, q̄ possit vide ri de iniustitia per eos facta, Et super omnes artes, & consulatus curiæ Capitolii subiectis iurisdictionem exercere. Et similiter etiam condemnationes, & sententias Capitum Regionum, ac Antepositorum urbis, per viam quærele extraiudicialiter re uidere, & terminare, & de omnibus causis extraordinariis ad Camera Urbis perti nentibus, cognoscere, Extraordinarios instituere, eosdemq; punire, & coercere, et si iusta subsit causa priuare, Mandatarios etiam publicos constituere pro singulis Regionibus, ac mutare, & priuare possint, Sex etiam caballarios camera prædictæ, cc supstantes murorum, et edificiorum publicorum, Custodes carcerum, Nū meratoresq; pecudum pariter instituere ac deputare, Officia præterea palatii Capi tolini, et tubicines renouare, et confirmare, et successoribus de nouo concedere, Potestates, et officiales Terrarum inclito populo Romano subditarū, creare ac de putare, et deputatos, si rationalis causa subsistat, priuare, et punire, Priuilegia Ro manorum ciuium, et ciuilitatem, possidentibus bona stabilia, et habitantibus pro maiori parte temporis in Vrbe, cōuocatis in concionē Capitibus Regionum, cum xlii. et xxvi. consiliariis, et non aliter, dare, nisi honoris gratia, Illustribus, vel claris viris postulantibus, et cum assensu omnium, vel maioris partis ipsorum.

¶ Quoscunq; introitus, & exitus, & computos Camere prædictæ, & camerariore p vniuersitates artium, siue in Iudis publicis, & sollempnibus festiuitatibus que in Vrbe in assumptione beatæ Mariæ virginis de mense Augusti, & in Agone, & Testatia ce lebrantur, diligentissime reuiderē, & taxare. Dohanās, & gabellas, Portas, & Pontes subhastare, plus offerentibus deliberare, & vendere, Et omnibus rationi bus dictæ Camere superesse. Et si iusta, & rationalis causa existat, Penas extra ordinarias, & banna mitigare, et componere, et gratias denunciatis facere, An nonē frumenti, carniū, et omnium victuum necessariorum, superesse: Generali gymnasio Urbis assistere, Ac etiam, sapientiam per bo. me. Cardinalem Firmanū institutam visitare: & vt statuta eiusdem, sapientiæ seruentur, operam dare, Refor matores, et notarium eiusdem Studij eligere, Reficiendorum murorum, Pontium Aqueductuum, et omnium ædificiorum publicorum, sollicitam curam diligentiq; habere, Aqueductus Triuii, frequenter visitare, et ne per fistulas vitientur, curare. Præconia quæcunq; per Urbem mittenda, decernere, eademq; diligenter considera re, et vtilia registrari facere, et conseruare. Salinarum, et salariorum curam dilige tiamq; non prætermittere; securitateq; salinarias concedere; & concessas ex causa reuocare, Portarum, & Pontium stationarios, & custodes indebite exigentes, ple tere, & carcerare, & ad seruandum tabulas mercedum, compellere.

¶ De causis quarumcunq; appellationum a sentētiis latis in Terris subditis Roma no populo, si ad eos recursus fuerit, seu de nullitate dictum, & de omnibus aliis cau sis summam cognoscere, Merescallis, & executoribus omnibus, quæcunq; eis visa fuerint, præcipere, & mandare, & ad parendum cogere. Pœnas, quas arbitrati fue rint, imponere, & irrogare, & commissas exigere. Et si contra subditos Romano po pulo irrogantur, fabricæ eorum palatii, in totum vel in partem, applicare. Terras Ro

Vide fol. 2. libro 3. in princ.

Vide supra in c. quinto & infra li bro 3. c. 331. & Vide in lib. 4. c. 35. Idem per eadē verba.

Vide infra lib. 4. c. xxxv.

mano populo subiectas, quotiens eis placuerit, & quoties a Communitatibus requiriti fuerint, visitare, & facinorosos purgare, & quoscunq; malefactores pro ipsorum arbitrio punire. Ita tamen q; pro huiusmodi visitationibus, nihil preter victum, pro personis & equis, recipiant; & ab omni corruptione munerum abstineant; Et quicquid preter victum receperint, in quadruplum tempore syndicatus restituant, Et omnia alia facere, exercere, & exequi; que in aliis capitulis statutorum Urbis continentur; Et quae ex bullis indulgentiarum, & apostolicis, concessa apparent; Quae omnia in suo robore, & firmitate, quatenus presenti capitulo, & contentis in eo, non contrariantur, remaneant, ac perdurent.

¶ De mandatis, & penis imponendis per Conseruatores. Cap. 30.

VT mandata DD. Conseruatorum non sint delusoria, statuimus q; dicti Conseruatores, pro his quae spectant ad eorum officium, possint poenas imponere, & inobedientes mulctare & punire vsq; in xxv. lib. prouisorum dumtaxat. Abinde infra, vt eis videbitur conuenire. Et q; Marechalli curiae Capitolii, ad requisitionem eorum, statim recepta Bulletta ipsorum, faciunt executionem contra praefatos inobedientes, per fossuras, & alia facti remedia; ita q; aliquo processu, & sententia non sit opus: & sic ab his appellari non possit, sed ad Superiores supplicatio habeatur, ad penam x. lib. proui. pro quolibet Marechalco, ab eis propterea requisito, qui in praedictis fuerit negligens vel remissus.

¶ De deliberatione facta per Conseruatores. Cap. 31.

Item statuimus, & ordinamus, q; si per DD. Conseruatores qui nunc sunt, & per tempora erunt, in eorum consilio consiliariorum Urbis, cuiuscunq; nominis aliquid deliberatum extiterit, q; per aliud consilium fiendum per D. Senatorem, qui nunc est, & per tempora erit, vel alium rectorem ad Urbis regimen deputatum, non possit aliud contrarium dictae primae deliberationi, deliberari, Et si fieret aut deliberaretur, ipsa deliberatio sit nulla; & Senator, & quicunq; alius contrafaciens, in quingentis libris prouisorum puniatur.

¶ Quod Camerarius Camerae Urbis, soluat pecuniam Camerae, per apodissam Conseruatorum. C. 32.

Item q; tota pecunia Camerae Urbis, expendenda, & soluenda, expendatur, & soluat per Camerarium dictae Camerae qui per tempora fuerit, per apodissam omnium trium Conseruatorum Camerae Urbis; qui tres Conseruatores nominatim scribantur in qualibet apodissa solutionis, & aliter non.

¶ De portione piscium danda Camerae Urbis, & Conseruatoribus dictae Camerae. Cap. 33.

Item statuimus, & ordinamus, q; de omnibus piscibus, ultra mensuram consuetam, capita, siue pars debita, & consueta, dentur, & assignentur per pisciendulos lapidum sancti Angeli, in foro piscium, DD. Conseruatoribus Camerae Urbis, qui per tempora fuerint; & ad eos pertineant, & eis assignentur in palatio Capitolii, in domo eorum residentiae, videlicet per illos pisciendulos qui haberent dictos pisces, ad penam xxv. lib. proui. vice qualibet, & pro quolibet, Urbis Camerae applicandarum. Et Senator, qui per tempora fuerit, nullam partem dictorum piscium petat, nec recipiat, per se vel alium, nomine eius, & pro eo. Et si contrafecerit, penam, centum lib. proui. incurrat, de suo salario retinendarum, tempore syndicatus sui, per Camerarium dictae Camerae qui per tempora fuerit, applicandarum Camerae supra dictae, Et q; mensuram dictorum piscium, debeant retinere dicti DD. Conseruatores, vel illi, quibus dicti DD. Conseruatores dederint, & assignauerint.

¶ De officio Superintendentis.

Cap. 34.

Ludouicus, miseratione diuina, tituli S. Laurentii in Damaso, S. R. E. praesbyter Cardinalis, Sanctiss. D. N. Eugenii Papae quarti, & Apostolicae Sedis Camerarius, Vniuersis & singulis Almae Urbis Senatori Illustri, Conseruatoribus Camerae, Capitaneo appellationum Romani populi, ceterisque officialibus Urbis, tam presentibus q; futuris, Salutem. De mandato S. D. N. Papae, viuae vocis oraculo nobis facto, & vigore nostri Camerariatus officii, pro reformatione & bono statu Almae Urbis Romae, infra scriptas constitutiones facimus, quas & mandamus inuiolabiliter obseruari, sub penis infra scriptis, & arbitrii S. D. N.

¶ Statuimus, vt quilibet Locumtenens in nostro Camerariatus officio, pro tempore, semel in hebdomada, die Iouis, teneatur personaliter se ad Capitolium conferre, & ibidem, vocatis Conseruatoribus, & Priore Capitem regionum, debeat quae relas omnium quae relare volentium, audire, tam contra maiorantias ciuium, q; officialium ciuium, q; forensium, & ibidem, omni appellatione remota, quae relas finire, & eisdem secundum posse, satisfacere: & demum teneatur & debeat carceratos visitare, & inde, partibus auditis, relaxare, put sibi visum fuerit expedire: quo die teneatur quilibet habens quem in carceribus, absq; alia citatione, comparere.

¶ De officio Capitem regionum.

Cap. 35.

AD curam Capitem regionis, spectat, de causis, quae dudum per officium Antepositorum cognoscebantur, in eorum domibus, cognoscere; Regionem pro posse custodire, nequid violentiae fiat; & circuire; arma ab illicitis deferentibus in eorum Regiones, auferre; homines, tam masculos q; feminas, ad matrimonium habiles, excitare ad contrahendum; & differentias tollere; & hortari male, & ultra modum facultatum, aut sine exercitio viuentes; & monere, vt ad exercitium se det, alias superioribus deferre; inhoneste viuentes, ab honestis vicinis suae Regionis, expellere; aedificare volentibus in eorum Regionem, fauere; impeditentes reprimere; forensibus in eorum regionibus stantibus, nihil agentibus, com meatum dare, aut superioribus deferre; violentias comprimere, & Conseruatoribus pro tempore existentibus, nunciare; Ciues regionis conuenire ad singulas Ciuitatis necessitates, & eos, iuxta Superiorum iussum, conducere; Conseruatoribus dietim assistere, saltem per eorum Priorem; & omnes, si requisiti fuerint, ad consilium vna cum aliis deputatis vocatis, venire; recte & fideliter consulere; ante consilii finem de consilio non recedere, & assistere fauoribus oportunis, vt statuta & ordines Ciuitatis seruentur.

Vide infra lib. 4. c. 26.

¶ De Aduocato, & Procuratore Camerae.

Cap. 36.

ADuocatus, & Procurator Camerae Urbis, circa defensiones, & executiones, & prosecutiones causarum Camerae, sint intenti; & apud Senatorem, & Conseruatores stent assidue, pro eorum iuribus manutenendis, conseruandis, recuperandis, & ab impugnare volentibus, defendendis; circa alia, vigilanter & sagaciter explorent quid agant Iudices super criminalibus, & ciuilibus deputati, praesertim iudex Camerae praesidens, & An infra tempus debitum, lites & causa, quae coram eis agitantur, fuerint terminatae, vt de omnibus tempore syndicatus Senatoris, & Iudicum, possint ad plenam rationem, & Syndicos, ac Iudicem informare, & sic iurent facere, & obseruare.

Vide infra lib. 4. c. 174.

¶ Quod Aduocatus, & Procurator Camerae, non possint esse aduocati, uel procuratores alius cuius personae, durante eorum officio.

Cap. 37.

Ite, statuimus, & ordinamus, q̄ Aduocatus, & Procurator Camere Vr̄bis, nō possint nec debeāt esse aduocati, nec procuratores alicuius alterius p̄sonæ, in Curia Capitolii, ad penā xxv. lib. prou. pro quolibet cōtrafaciente, vice qualibet, de suo salario, per Camerarium Camere Vr̄bis, tempore sui sindicatus, retinendarum. Et hoc intelligatur durante eorum officio.

¶ De foro competenti.

Cap. 38.

Item, vt tollantur aliæ confusiones Tribunalium Vr̄bis, & abusiones hæctenus introductæ in ea, & aliquandiu de facto seruatae, & vt distinctæ sint iurisdictiones, Statuimus & ordinamus, q̄ non obstante aliqua consuetudine, siue stilo, in cōtrarium faciente, decætero nullus laycus, ciuis Romanus, vel habens domicilium in Vr̄be, & pro Ciue habitus, vel reputatus, conueniri possit; aut respondere, vel cōparere (nisi tantum ad opponendum declinatoriam fori) teneatur, vel cōpelli possit in aliquo alio foro ecclesiastico, vel sæculari, ciuilitate, aut criminaliter, nisi tantum in Curia Capitolii, & corā illius iudicibus, & officialibus pro tēpore deputatis, etiam ratione census, canonis, siue responsionis cuiuscunq; rei emphiteoticæ, vel locatitiæ, perpetuò, vel ad tempus, vel mercantiarum quarumcunq; venditarum, etiam per mercatores quoscunq; etiam per eos qui habent magazenos in Ripa Romana, siue occasione alicuius instrumenti in quo sit appositum iuramentum, & facta renuntiatio priuilegii fori, etiam si actor sit forensis; dum tamen fuerit talis causa, quæ in dicta Curia Capitolii, siue foro sæculari, de iure agitari & tractari possit. Et similiter nullus laycus, Romanus Ciuis, siue domicilium habens in Vr̄be, pro Ciue habitus, vel reputatus, possit alium Ciuem, vel habentem domiciliū, pro Ciue habitum, vel reputatum, laycum, conuenire in alia Curia, q̄ Capitolii, pro qua cunq; re, siue quantitate, ex quacunq; occasione, vel causa, etiam ex prædictis: & qui contrafecerit, ultra penas legales, in quibus incurrat, puniatur in xxv. duc. auri, applicandis pro medietate Camere Vr̄bis, pro alia medietate, parti: in quam penam ipso iure incurrat, & omnis processus aliter factus sit nullus: quam penam incurrat quilibet procurator aliter agens: & Marescallus, officiales, aut executor qui præsumeret exequi appodissas, capturas, grauamina, præcepta, mandata, siue sententias aliter factas, & latas, & decretas; & quicumq; Mandatarius citationes, vel præcepta faceret contra dictam dispositionem, incurrat penam vnius duc. auri, pro qualibet citatione, siue executione mandati, applicandam vt supra: & Senator postq̄ fuerit requisitus, debeat contra dictos officiales, procuratores, & Mandatarios contrafacientes, facere executionem, & exigere dictam penam; quam si non exigeret, vel executionem non faceret, incidat ipso facto in eandem penam, de suo salario retinendam, & nullus alius officialis, præterquam officialis Curie Capitolii, possit facere fossuras, & executiones ciuiles contra dictos Ciues, & pro Ciuibus habitos, ad eandem penam; et Senator teneatur prædictis assistere, et tueri diu oportuna. Item, si aliquis conuentus in futurum, recusaret, vel declinaret forum Iudicis Curie Capitolii, ex tunc inantea, non possit habere, & obtinere officium aliquod in Vr̄be, vel eius districtu. Et q̄ si esset electus, vel assumptus contra præsens statutum, electio eius, & gesta per eum, non valeant iure ipso. Et q̄ talis renunciatus, scribatur in libro Conseruatorum nouiter facto, per Notarium Camere Vr̄bis, vel Notarium DD. Conseruatorum, vt de tali recusatione perpetuò extet memoria. Insuper, conuentus ratione rei de qua agitur, aut contractus, aut delicti, Romæ existentis, aut in iti, non possit forum Capitolii recusare, quauis exemptione aut priuilegio non obstante.

¶ De

¶ De citationibus faciendis in causis ciuilibus.

Cap. 39

In qualibet causa ciuili, sufficiat citatio facta per Mandatarium Curie Capitolii, in quolibet actu, articulo, & negotio; etiam si pars citaretur ad sententiam audiendam, licet non peremptorie; dum tamen in citatione contineatur Ad cuius petitionem, & quis citetur, & coram quo, & pro qua die, vel hora, & causa p̄ qua fit citatio: & aliter, ad executionem instrumentorum, & ad missionem in possessionem, ex primo, vel secundo decreto, vel ad habendum aliquem pro confesso, seu ad sententiam, procedi non possit. Fossuræ autem, in causis ciuilibus non, fiant de cetero, sed sufficiat per Mandatarium facta citatio.

¶ De forma citationis ciuilis.

Cap. 40

Quilibet Ciuis Romanus, & quilibet alter habitans in Vr̄be cum sua familia, in causa ciuili citetur, per Mandatarium, personaliter, vel ad domum habitationis suæ, publice, & alta voce, vicinis audientibus; & committatur per Iudicem, & per Mandatarium assignetur in domo citati, si ibi aliquis inueniatur, vel alicui ex vicinis eius, scriptura citationis, vel saltem affigatur in hostio domus citati, præfente vno teste, vt non possit prætendi ignorantia de eadem & fiat in hac forma, vel simili, Commissum est per talem Iudicem, ad petitionem talis, tali Mandatario quatenus citet & requirat talem, vt die tali compareat coram eo, hora causarum, ad respondendum dicto tali, de iure, super tali re, quam intendit ab eo petere, ex tali causa, aliàs &c. Et aliter ad missionem in possessionem, ex primo, vel secundo decreto, vel ad executionem instrumentorum, testamentorum, seu apodissarum, seu ad habendum aliquem pro confesso, vel ad sententiam audiendam, procedi non possit. In aliis autem actibus Iudiciorum, sufficiat citatio facta verbo, sine scriptura, cum relatione Mandatarii, cui stetur. Si citationis dies inciderit in diem feriata, citatus, in proxima sequenti non feriata, faciat & impleat, q̄ in dicta die terminare, facere debebat; aliàs cōtumax reputet.

¶ De citandis edicto senatus.

Cap. 41.

Ciuies, qui extra Vr̄bem habitant cum eorum familia; citentur edicto Senatus, sicut olim fieri consuevit in principio causæ, cum expressione eorum, quæ superius sunt expressa, etiam ad sententiam audiendam: in aliis verò iudiciorum actibus, sufficiat citatio facta ad domum solitæ habitationis ipsorum, publice, vicinis audientibus; per Mandatariū Curie, sicut supra tactum est de Ciuibus, & aliis in Vr̄be habitantibus. Forenses qui in Vr̄be non habitant cum eorum familia, qui for tiantur forum in Vr̄be, citentur edicto Senatus, iuxta morem antiquum, in istis causis dumtaxat, videlicet quando proceditur ad missionem in possessionem, ex primo, vel secundo decreto, & ad executionem instrumentorum, & ad sententiam audiendam. In aliis autem actibus iudiciorum, non expediat eos citari, si fuerint contumaces; dum tamen in citatione, expressis hiis, quæ supra sunt scripta, comminetur eis Iudex, q̄ ulterius non citabuntur, sed eis absentibus, in singulis iudiciorum actibus, vsq; ad sententiam procedetur.

¶ De edicto citatorio.

Cap. 42.

Edictū citatoriū, sigillo sacri Senatus impressū, Mandatarius portare debeat ad locum, in quo p̄sona citanda habitat; & assignare ipsū p̄sonæ quæ citat, vel saltē Curie, vel Cōsulib; siue Dño, vel Vicario dicti loci, in quo p̄sona habitat quæ edicto citat; vel saltē ipsū debeat assignare alicui, q̄ dictū edictū legat; & si aliquē p̄dictorū nō inuenerit, saltē voce dicat (ostendēdo edictū) quæ p̄sona de tali Terra, citata

B

sunt, & veniant ad respondendum tali, semper expresso nomine cōquerentis, & edictū facta citatione reassignetur notario actorum, & scribatur ibi dies, quo fuit facta dicta citatio. Et si Mandatarius dicere, & sibi fuisse oblatum edictum, post representationem ipsius, contra citatum nihilominus legitime procedatur.

¶ De citationibus minorum.

Cap. 43.

Infra lib. 4. ca. 2

Fraudibus & deceptionibus, aduersus minores interdum fieri solitis, & eorum indemnitatibus, prouidere cupientes, Statuimus & ordinamus, quod minores xx. annorum, ad futuras civiles causas conueniendi, siue alias in iudicio euocandi, si tutorem vel curatorem habeant, tam ipsi, quam eorum tutor, siue curator, tutorio & curatorio nomine, in principio causae citari debeant, modo, & ordine, prout in causis maiorum per Statuta in hoc Volumine reperitur esse prouisum. Quod si tutor vel curatorem non habeant, ante omnia adiri debeat Iudex competens, per eum, qui iudicium, vel alium iudicarium actum, mouere vel facere intendit, Et Iudicis officio implorato, sola verbali petitione in actis redigenda, Iudex, infra terminum sex dierum, tutorem siue curatorem, iuxta personarum distinctionem, dare debeat. Et primo loco legitimum, si idoneus reperiatur, salua gradus, & cōiunctionis prerogatiua; alias alter detur per inquisitionem Iudicis; qui statim facta illius declaratione, compelli per eundem Iudicem debeat, ad tutelam vel curam suscipiendam ut cum eo, vel eis, vnà cum ipso minore possit iudicium inchoari. Quod si neque legitimus, neque alter reperiatur, qui compulsus, tutelam, siue curam huiusmodi, velit suscipere, tunc Iudex curatorem, siue actorem specialem ad ipsam inchoandam, & sequendam, & finiendam litem, decernere teneatur statim, ad partis agere volentis requisitionem. Et si Iudex in praemissis negligens fuerit, aut remissus, in penam xxv. lib. retinendarum de suo salario, incidat ipso facto. Et alias citatio facta contra minorem, non valeat. Et quicquid inde sequetur, nullius sit roboris, vel momenti, quatenus prauidicium ipsius minoris, & diminutionem sui patrimonii, cōcerneret quouismodo.

¶ De tutoribus dandis pupillis.

Cap. 44.

Item, quod Iudices Palatini, & Curiae Capitolii, teneantur dare omnibus iustè petentibus, tutores, & curatores. Quam dationem Senator obseruare teneatur, ad penam decem lib. prou. Possit tamen in causa necessitatis, Iudex, si super hoc adiutus fuerit, aliquem Notarium destinare, & delegare ad personas infirmas, vel abfentes ab Vrbe, & maximè ad DD. viduas, volentes tutelam, seu curam filiorum, seu nepotum suscipere, & actores constituere: cuius auctoritate & decreto, tam tutela, & curae datio, & susceptio fiat, quae etiam ex auctoritate sibi in priuilegio Notariatus, concessa; Perindeque valeant gesta in praedictis, per talem notarium ad hoc missum, ac si per dictum Iudicem facta forent: de qua infirmitate, viduitate, absentia, seu alia necessitate, sufficiat fieri fidem Iudici, per sacramentum praedicta petentis.

¶ Quod possint consanguinei comparere pro absentibus ultra tres dietas. Cap. 45.

Sequentes antiquam consuetudinem Urbis scriptam, Statuimus, quod absentes ultra tres dietas ab Vrbe, qui de iurisdictione Urbis existunt, possint defendi in causa civili tantum, per eorum consanguineos proximiores, & sine mandato, nulla de iudicato soluendo, praestita cautione; qui iurent, & interrogentur tanquam ipsae principales personae, si praesentes essent, & iudicium cum istis, teneat, sicut si actum esset cum Principalibus. Vbi autem plures consanguinei in eodem gradu existerent, ille tantum admittatur, quem Senator, vel Iudex causae, duxerit praefendum. Expensae tamen causae, fiant de bonis absentis. Pro quibus, fiat coactio ad domum, iuxta arbitrium Iudicantis. Absente vero reuertente, si voluerit, ad iudicium ad-

mittatur, vel ad petitionem partis cogatur, processu tamen cum tali defensore, firmo durante. Et sententia lata in alterius persona, vel vtriusque, valeat: sed si absens taliter, non defendatur, procedatur legitime contra eum. Officiales autem Curiae, vel familiae res ipsius Senatoris, ad procuracionem & defensionem aliquam nullatenus admittantur.

¶ De comparente per Procuratorem.

Cap. 46.

Si citatus in causa civili, per procuratorem compareat, qui doceat de mandato non expediat ulterius citari dominum litis, sed sufficiat citari procuratorem in singulis iudiciorum actibus, praeterquam ad sententiam audiendam; quo casu volumus vtrumque requiri, ne de prolatione sententiae in ignorantia pratendatur.

Infra lib. 5. ca. 4.

¶ De reo comparente, & non comparente actore.

Cap. 47.

Comparente autem citato, per se, vel legitimum responsalem, si actor, vel reus in causa reconventionis, non curauerit, in citationis termino comparere; licet rietur citatus, ita quod ab inde ad decem dies, pro illa causa citari non possit; & tunc, actor non audiatur, nisi prius citato expensas reficiat citationis, relationis, & comparitionis tantum. Et dicta intelligantur de prima citatione, seu quae loco primae citationis haberetur. Et Mandatarius, ad petitionem citati, relationem facere teneatur, ad poenam viginti solidorum, vice qualibet.

¶ De libellis incertis, & subalternatis.

Cap. 48.

Vetustam Urbis consuetudinem, propter breuitatem litium, approbamus, quae cautum inuenimus, quod licet libellus sit ferè in causa qualibet regulariter offerendus, ut reus certioreretur; quaedam tamen causae sunt, in quibus certiorari non potest, & libello quodammodo incerto, vel sub alternatione proposito, cogitur respondere; videlicet cum res aliqua petitur iure dominii, vel quasi. Item, si appareat locationem factam esse, vel contractum emphiteoticum, peto pensiones praeteritas & futuras, & ius relocaturae. Item, peto haereditatem, vel partem, (designando quotam) ex successione talis, proponendo ex testamento, vel ab intestato; & si appareret, me non posse succedere, & illud testamentum fecisse quod de iure non valet, & in eo mihi aliquid reliquisse, peto relictum, & quod mihi deest ad Falcidianam, suppleri. Item, peto rem, vel possessionem, quam mihi abstulit, vel auferri fecit; vel ablationem suo nomine factam, ratam habuit; vel res ablata, ad eum peruenit. Item, eodem modo agi potest in possessione immobilium, & addi potest, Rediens, non fui admissus, vel suspicatus sum me posse repelli. In his dumtaxat casibus, de consuetudine, tales libelli recipiantur, in aliis autem, Iuris & Statutorum forma seruetur.

¶ De causis, quibus non requiritur libellus.

Cap. 49.

Praeter eas causas, quae de iure non requirunt libellum, sunt quaedam causae, in quibus, secundum antiquas consuetudines, & noua Statuta, libellus non exigitur; ut cum agitur ex inuestimento fracto, vel non defenso; in causis dotalibus; & donatione propter nuptias; alimentorum; & in omnibus alimentis; in causa appellationis; in executione instrumentorum, apodissarum, sententiarum, arbitrorum, laudorum, siue arbitratorum, & vltimarum voluntatum; & in causis a decem flor. auri infra, & in causis expensarum, & in causis Hospitalium, & religiosorum locorum, & Ecclesiarum, miserabilium personarum, & Camerae Urbis; in his enim casibus, sine libello procedi potest.

Infra in 4. Alex. c. 5. & 6.

Infra c. 99.

¶ De recusatione Iudicis, & quod Iudex forensis non habeatur suspectus.

Cap. 50.

B 2

Lib. 4. c. 12.

Nullus forensis iudex ordinarius, in Curia Capitolii ad aliquod officium deputatus, possit haberi suspectus: satis est enim, quod tempore sindicatus, de male gestis tenetur reddere rationem. Possit etiam Senator, quando sibi videbitur iusta causa suspicionis allegata, super dicta causa aliquem alium ex suis Iudicibus deputare, vel sibi alium sociare, qui vnà secum, de dicta causa cognoscat.

¶ De bis citatis, licentiatis.

Cap. 51.

Quicunq; pro aliqua persona fuerit bis citatus edicto Senatus, & duas liberationes, seu licentiationes habuit; pro ceteris citationibus, non cogatur respondere eidem personæ in eadem causa, pro qua citatus fuerit, de inde ad duos menses.

¶ De causis a x. ducatis infra.

Cap. 52.

Lib. 4. c. 5. & 6.

Item, statuimus, quod in causis a x. ducatis infra, omni tempore ius reddatur, non obstantibus quibuscunq; feriis messium, & vindemiarum, Et quod causæ a x. ducatis supra, non possint diuidi. In causis a x. ducatis infra, non sit necesse offerre libellum in scriptis, nec litis contestationem fieri, nec alias iuris solemnitates obseruari; sed sufficiat uerbalis petitio, in actis redacta; cui reus illico respondere tenetur. Et si negauerit, & actor sibi sacramentum deferre voluerit, reus cogatur aut iurare, aut referre, aut soluere. Et si actor ex delatione Rei iurare noluerit, absoluetur reus. Si verò neutra Partium sacramentum deferre voluerit, Iudex det terminum utriq; parti quinq; dierum utilium, ad probandum: quibus elapsis, causam per se ipsum, sine consiliario, decidat; ita quod in omni casu, infra quindecim dies utiles, dictam causam diffiniat, ad pœnam x. lib. prouisorum, de suo salario sindicatus tempore retinendarum.

¶ De causis a x. ducatis supra.

Cap. 53.

Lib. 5. c. 3.

In causis, quibus petitur maior quantitas x. ducatorum, vel res maioris æstimationis decem ducatorum, offeratur libellus duplicatus, & manu Aduocati subscriptus. Qui si subscriptus non fuerit, expensæ Aduocati, peti non possint. Contra quem, si qua opponatur exceptio, referuetur post litem contestatam; quæ contestatio non impediatur per alicuius exceptionis obiectum, nisi libelli inempti, vel Iudicis incompetenti: super qua ineptitudine, Iudex interloqui debeat secundæ die utili post oblationem libelli; aut exceptionem ineptitudinis, post litem contestatam referuare, si sit de ineptitudine dubium; ad pœnam decem lib. prouisi. Fiat autem litis contestatio secundæ die utili post oblationem libelli; in qua, si reus contumax fuerit, procedatur ad missionem in possessionem, perinde ac si à principio contumax fuisset, secundum formam infra traditam contra contumaces, aut litem contestante, & iuramento præstito de calumnia, & veritate dicenda; actor & reus, infra quindecim dies utiles, a die litis contestatæ, siue pro contestata habita, de suo iure ponant, & probent. Quibus elapsis, infra decem alios dies utiles immediatè sequentes, per testes, per instrumenta, & omne genus probationis, probent, & probatum habeant quicquid voluerint, & de iure potuerint. Ex post, nulla fiat examinatio testium, nec recipiatur probatio, excepto quod Instrumentorum, & scripturarum publicarum, & priuatarum recognitarum, quæ vsq; ad quinquagesimum diem utilem, produci possint. Et dictis xxv. diebus utilibus elapsis, intelligatur facta publicatio testium, & processus, & utriq; parti ad recipiendum copiam, & ad opponendum, quinq; aliorum dierum utilium terminus, intelligatur præfixus: Et deinceps ad opposita probandum, & probata habendum, aliorum etiam quinq; dierum utilium immediatè sequentium, terminus succedat.

Insuper, statuimus, ut ad recipiendum copiam productorum, & ad reprobandum, & opponendum, & reprobatum habendum, infra similes etiam septē dies utiles, partes ipsæ habeant facultatem. Verum, quia conueniens est, ut causæ per informationē partium, procuratorum, & aduocatorum, bene instruantur, assignamus partibus hincinde, terminum ad allegandum, & ad informandum, octo dierum utilium: Quibus omnibus terminis elapsis, intelligatur in causa esse conclusum. Et ut Iudices cum matura, & maiori animi deliberatione, ad causarum decisionē procedere possint, concedimus dictis Iudicibus decem dies utiles, in quibus Deū, & iusticiam ante oculos habentes, causam ipsam expedire possint, & debeant. Præfati autem termini intelligantur esse legales, & currant adeo, quod non requiratur necessariò ministerium Iudicantis. Sic tamen iudices lites abbrevient, ut infra sexaginta dies utiles, à tempore litis contestatæ, vel pro contestata habita, computandos, quod citius possint, causam decidant, & terminent: quibus sexaginta diebus effluxis, instantia intelligatur esse precepta: quæ nec per Iudicem, nec de partium consensu, nec per aliquod rescriptum prorogari possit, salua solius Romani Pontificis auctoritate. Quod etiam locum habere volumus, tam in prima, quam in secunda, & aliis quibuscunq; instantiis, & reductionibus ad arbitrium boni viri, & nullitatibus sententiarum, arbitrorum, aut arbitramentorum, & in quacunq; alia instantia; quam decernimus elapso termino lx. dierum utilium, esse preceptam. Et ut Iudices ad expeditionem causarum, celerius procedant, & litigantium parcatur laboribus & expensis, statuimus, ut Iudex, qui causam infra dictos lx. dies non expediuerit, incidat in pœnam xxv. ducatorum auri, si causa fuerit valoris siue æstimationis à quinquaginta ducatis infra, ab inde verò supra, pœna Iudicis sit ducatorum quinquaginta: in quibus pœnis Iudices ipso facto incurrant ab eis irremissibiliter exigendis, & Camera Urbis applicandis, & nihilominus Parti expeditionem petenti, ad refectionem omnium expensarum, omnino compellatur. Et quia aliquando ex malitia, vel negligentia Notariorum, contingit causas protelari, & in longum produci, & Partibus ipsis magnum præiudicium generari: Statuimus, quod Notarii in causis electi, aut deputati, infra supradictos dies, & terminos, debeant testes diligenter examinasse, & copias tam testium, quam aliorum Iurium, petentibus, recepta, vel oblata competenti mercede, infra triduum, postquam petita fuerit legitime, tradidisse. Quod si non fecerint, intelligantur esse ipso iure suspensi exercitio notariatus, per sex menses; & actis, & scripturis ipsorum interim confectis, nulla fides adhibeatur; & interim si aliqua acta, seu scripturas tanquam notarius faceret, pœnam falsi incurrat; & nihilominus teneatur Parti lese ad refectionem omnium damnorum, expensarum, & interesse; & Iudex hoc casu ex suo officio, vel ad Partis petentis instantiam, teneatur, alium notarium in causa deputare: Qui teneatur sub simili pœna, acceptare, & adimplere omnia, ad quæ prior notarius tenebatur. Et ut fraudibus, quæ sæpe occurrunt, obuiemus, quia aliquando occurrit, quod infra dictos terminos assignatos ad probandum, & reprobandum, Pars allegat habere testes, vel alias probationes extra Urbis districtum, Statuimus, quod hoc casu prius, & ante omnia, Pars dilationem petens, debeat nominare testes, loca, & probationes, quas habere dicit; & hoc factò, statuatur sibi competens dilatio, arbitrio Iudicis, secundum locorum distantiam, ad quam non admittatur, nisi prius deponat in Camera Urbis, pignora, valentia quantitatem xxv. duc. auri, assignanda Camera pro medietate, pro alia verò medietate, Parti, contra quam dilatio petita est, casu quo apparuerit, eum dilationē calumniosè petisse: Et intelligatur calumniosè petita, si infra terminum sibi per Iudicem assignatum, testes non fecerit examinari, & alias probationes allegatas non produxerit, vel examinati, nihil de causa probarent. Quæ depositio cesset, si notoriè appareret non calumniosè petitam di

lationem; & Iudex super hoc interlocutus fuerit; & dicta dilatio hoc casu per Iudicem concessa, non computetur in numero sexaginta dierum, quatenus terminus assignatus excederet dilationes probatorias, supra ad probandum concessas. Et quia contigit aliquando, quod post instructam causam, & post quinquaginta dies, nouus Iudex superuenit; volumus & statuimus quod Iudex de nouo in causa superueniens, habeat similes decem dies utiles, infra quos causam decidere, & terminare, sub supradictis poenis, omnimodo teneatur. Verum, quia aliquando Partes litigantes volunt causam coram Iudice vertentem, per compromissum amicabiliter terminari, Statuimus, quod si compromiserint ante quinquagesimum diem, quod compromissum excedere non possit terminum triginta dierum continuorum; & dictus terminus in instantia non computetur: elapsis vero dictis quinquaginta diebus, currat terminus, nec impediatur per quodcumque aliud compromissum, factum, aut in posterum faciendum.

De conuento actione reali, contumace.

Cap. 54.

Si conuentus actione reali, vnica citatione requisitus, contumax fuerit, actor, prestato per eum sacramento calumniae, absque alio consilio, salua quaerela, mittatur in possessionem rei petita, ipsamque possideat, & in eius possessione defendatur per Senatorem. Et si infra xx. dies, a die dictae contumaciae numerandos, suam contumaciam non purgauerit, & suam possessionem non recuperauerit per restitutionem expensarum, & satisfactionem de iudicio listi; iterum, actore instante, requiratur reus; in qua requisitione comminetur Iudex, quod non citabitur ulterius in dicta causa pro aliquo actu, nisi solum ad sententiam audiendam. Si autem nec tunc comparere curauerit, lite in odium eius habita pro contestata, actor infra decem dies utiles, a die praefatae secundae contumaciae numerandos; de suo iure probet, etiam absente reo, & non requisito, ad testium iuramenta, seu alias probationes faciendas, seu ad publicationem testium, & ad alia occurrentia in iudicio facienda: quibus elapsis, reo iterum citato, licet non peremptorie, ad sententiam audiendam, si actor de iure suo probauerit, pronunciet pro actore; alias, reum, licet absentem, absoluat a re petita, & in expensis, & poena contumaciae, actorem condemnet.

De conuento actione personali, contumace.

Cap. 55.

Reo actione personali conuento, vnica citatione requisito, & non comparente, actor, prestato per eum sacramento calumniae, mittatur absque consilio, salua quaerela, in possessionem bonorum debitoris, pro mensura debiti in actoris petitione declarati. Et si per quindecim dies in contumacia perstiterit, & eam non purgauerit, & expensas non restituerit, & de iudicio listi, non satisfecerit, actore instante, iterum citetur reus, cum comminatione, & forma, in supra proximo capitulo tradita. Et si nec tunc comparuerit, lite in eius odium habita pro contestata, per decem dies utiles, a die dictae secundae contumaciae numerandos, actor probet suam intentionem, etiam absente reo, & ad nullum actum ulterius requisito, nisi ad sententiam audiendam. Et si actor de suo iure probauerit, reum in quantitate rerum, seu earum aestimatione, condemnet. Facta autem summae appretiatione, seu aestimatione rerum, in quarum possessione actor fuerit positus, praemisso vnico banno, vendantur plus offerenti. Et si non inueniretur emptor, adiudicetur sibi per Iudicem, tantum de bonis praefatis, quod ascendat ad quantitatem, vel rem petitam, seu eius aestimationem; & tertiam partem ultra, & dentur supra dicta bona per Iudicem in solutum, & efficiatur dominus, si debitor erat dominus, vel efficiatur quasi dominus, & eam usu capiendo, & praescribendo, sibi paret; & Senator, & officiales, actorem in ipsius possessione defendant. Quae datio in solutum, habeatur perinde, ac si per ipsum debitorem facta esset, & super ea dictus debitor per

vide infra c. 29

petuo non audiatur, nisi infra annum, a dicta datione in solutum, soluerit actori, seu eius haeredibus, seu ab eo causam habentibus, veram debiti quantitatem, in qua extitit condemnatus, seu veram rei petitae aestimationem: quo casu dicta bona restituantur sine fructuum restitutione, seu excôputatione. Anno autem elapso, nullatenus audiatur. Si vero actor de iure non probauerit, reus absoluator, licet absens; tamen propter poenam contumaciae suae, in expensis condemnetur actori; quibus solutis, restituatur dictorum pignorum possessio. Si vero actor noluerit ad diffinitiuam sententiam peruenire, sed solummodo ad secundum decretum; tunc actor, qui missus est in possessionem ex primo decreto, elapsis triginta diebus, iterum faciat citari reum simili citatione: quo non comparente, Iudex iterum recepto sacramento ab actore, quod animo calumniandi hoc non petat, & habita, & recepta plena probatione de petitis per actorem, ponat eum in possessionem ex secundo decreto; quam possit reus recuperare sine fructuum restitutione, & excomputatione, usque ad quatuor annos, a tempore impositionis dicti decreti, soluendo veram debiti quantitatem: quibus elapsis, nullatenus audiatur, sed adiudicetur, seu detur in solutum per Iudicem creditori, ut supra scriptum est: & defendatur per Senatorem in possessione, & proprietate dictae rei, per omnia remedia necessaria iuris & facti; ad poenam quinquaginta lib. prou. si haec facere recusauerit, vel si esset in praedictis negligens, vel remissus; Iudex autem negligens, poenam x. lib. prou. incurrat.

De reconuentione.

Cap. 56.

Conuentus, secundum consuetudinem Urbis, potest reconuenire agentem, apud eundem Iudicem, usque ad praestationem sacramenti calumniae, & de his rebus, de quibus de iure potest. Sacramento autem praestito, siue apud eundem Iudicem, si ordinarius est, siue apud alium Iudicem suum, potest reconuenire actorem. Sed si ante sacramentum, fiat citatio coram diuersis Iudicibus, a diuersis partibus; apud eum fiat reconuentione, coram quo prima citatio facta fuit. Sed in iudicio sindica tus, reconuentione locum non habeat.

De litis contestatione fienda partibus praesentibus.

Cap. 57.

Partibus praesentibus, coram Iudice competente, vel personis legitimis earundem, ex parte actoris, petitione generaliter verbotenus, sine causae expressione, formata, nisi aliqua iusta exceptio opponatur, reus verbotenus cogitur respondere. Et si reus fatetur, nulla exceptione opposita, se debere quod actor petit, Iudex det reo nouem dierum terminum ad soluendum. Si vero reus negaret quod actor petit, non ante procedatur ad sacramentum, quod libellus porrigatur, si talis sit causa, in qua libellus sit necessario offerendus, si reus libellum petierit, per quem certioreretur reus. Et super dicto libello contestatione facta, & per tabellionem simul cum libello in actis scripta, perueniant ad sacramentum, exceptis illis causis, in quibus procedi potest sine libello. Nec sit licitum actori, in eodem iudicio emere dare, vel mutare libellum, sine voluntate conuenti, post praestitum sacramentum. Nec litis contestatio propterea vitietur, quod separatim & non simul, actor & reus suam intentionem coram Iudice proposuerint. Si reus in litem contestando contumax fuerit, aut procedatur contra eum ad missionem in possessionem, tanquam contra contumacem, aut lis habeatur pro contestata, prout actor elegerit: quam electionem actor secunda die utili post oblationem libelli, facere teneatur, ita ut perinde procedatur, & currat terminus ad probandum, traditus a statuto, ac si verè lis contestata fuisset.

De iuramento calumniae.

Cap. 58.

Pincipales persona, si in Vrbe presentes fuerint, per se ipsas subeant calumnie iuramentum: Si autem absentes ab Vrbe fuerint ultra xx. miliaria; prestito sacramento a procuratore absentis, super hoc speciale mandatum habente. Qui etiam ad respondendum positionibus admittatur, si dominus fuerit absens ab Vrbe per quadraginta miliaria; de qua absentia fidem faciat per iuramentum; alias principalis veniat, & sub sacramento respondeat. Et si aduersarius dicat dominum legaliorem, q̄ procuratorem, & eum velle positionibus respondere; possit Iudex ad petitionem procuratoris absentis, mittere notarium fidatum ad personas nobiles, seu magnates, seu quascunq; alias impeditas, expensis absentis, ad recipiendum sacramentum calumnie, & veritatis.

¶ Quando exhibeantur positiones.

Cap. 59.

In causis, in quibus lites contestatio facta est, seu in odium contumacis, habitam contestata, & sacramentum calumnie prestatum; actor proxima sequenti die non feriatam post litem contestatam, vel pro contestata habitam, suas positiones assignet quod si non fecerit, non cogatur reus positionibus respondere: possit tamen, suam intentionem per testes probare, infra terminum a statuto prefixum.

¶ De testibus non recipiendis, nec cogendis ad perhibendum testimonium.

Cap. 60.

Nullus in causa sui Collegii, recipiatur in testem, & recepto fides non detur; lege, vel canone dicente contrarium, non obstante: nisi sit persona magnae grauitatis, & fidei, quae ex causa, nullum interesse priuatum pretendit.

¶ Quod nullus repellatur a testimonio.

Cap. 61.

Diffidatio Communitatis, vel Castri, singulares personas ipsius non repellat a testimonio.

¶ Quot testes examinentur super quolibet articulo.

Cap. 62.

In qualibet causa, ultra septem testes non recipiantur super quolibet articulo siue capitulo.

¶ De contumace in respondendo positionibus.

Cap. 63.

Reus, qui citatus ad respondendum positionibus, contumax fuerit, hanc suae contumaciae penam ferat, q̄ durante contumacia, nullae recipiantur probationes & defensiones ipsius. Et si durante termino, ad probandum statuto, suam contumaciam non purgauerit, iuramentum calumnie & veritatis prestando, & positionibus respondendo, habeatur pro confesso super omnibus, super quibus de iure respondere debebat. Nec sibi propterea decursus terminus restauretur, ne portet premium contumaciae, ex qua poenam meretur. Et idem per omnia in actore seruetur, si, postq̄ reus positionibus eius responderit, fuerit contumax in Rei positionibus respondendo: valeat quoq; responsio super positionibus facta, etiam si aduersarius non sit praesens, ne propter fugam, lites producantur in longum. Nec admittatur illa responsio solita, Credit, si de iure probetur; vel, Non credit, nisi de iure probetur, sed pure & simpliciter respondeat, vtrum credat, vel non, Responsio autem credulitatis, habeatur pro confessione, & non credulitatis, pro negatione. Et hoc statutum locum habeat etiam in causis, in quibus lites contestatio non exigitur.

¶ De negantibus filutionem.

Cap. 64.

Quacunq; persona, respondendo positionibus, negauerit filiationem, maternitatem, fraternitatem, matrimonium, dignitatem, officium, tabellionatum, communionem, seu mortem, vel vitam alicuius, & contrarium fuerit probatum; Puniatur in xxv. libris prouisorum, pro qualibet negatione, applicandis pro medietate, Parti; & pro alia medietate, Camerae; in quibus per Iudicem causae in sententia debeat condemnari. Qui si non fecerit, de suo salario teneatur, per Camerarium, si indicatus tempore retinendis.

¶ Quod Maiores xx. annis, pro maioribus habeantur.

Cap. 65.

Minoribus viginti annis, super futuris laesionibus dumtaxat, se minores & laesos probantibus, in integrum restitutio concedatur. Maiores autem viginti annis, in quolibet actu & negotio, pro maioribus, decetero reputentur. Super preteritis autem laesionibus, & causis pendentibus, nihil penitus innouetur.

¶ De in integrum restitutione petita.

Cap. 66.

Simpliciter per minores, in integrum restitutio postuletur; oblata petitione, super ea, lis infra biduum contestetur; & si reus contumax fuerit, habeatur pro contestata: ita q̄ abinde in antea, vtraq; Pars per omne genus probationis, de iure suo probet, infra decem dies vtilis: quibus elapsis, Iudex, auditis allegationibus, causam decidat, & sic litem abbreviet, q̄ infra viginti dies vtilis, a die petitionis oblatae, diffinitiuè pronuntiet, quod si non fecerit, in decem lib. prouisorum, Camerae teneatur, per Camerarium si indicatus tempore retinendis, & instantia pereat, & damnum restituat Parti lese.

¶ De eodem.

Cap. 67.

Restitutio in integrum, incidenter petita, infra duodecim dies vtilis, per causae Iudicem terminetur; quibus elapsis, si terminata non fuerit, habeatur per inde, ac si petita non fuisset. Et Iudex negligens, interesse restituat Parti laesae, & poenam decem lib. prouisorum, Camerae soluat, de suo salario retinendarum.

¶ De restitutione Camerae.

Cap. 68.

Res publica, & Urbis Camera, in singulis suis laesionibus, restituatur in integrum, procuratore Camerae hoc petente, infra quadriennium, a tempore laesionis, per Iudicem, coram quo fuerit postulata. In causis quoq; Camerae, procedatur summarie, & de plano, sine strepitu, & figura iudicii. Et in eis, contra Camerae acta producents, teneatur suis expensis dare copiam productorum, Aduocato & Procuratori Camerae; quibus non currat terminus, donec habuerint copiam productorum.

¶ De testibus examinandis, & eorum dictis expliciter scribendis. Cap. 69.

Notarius, qui dicta testium examinatorum scribit, teneatur substantialiter, & explicitè scribere dicta testium, & non dicat Talis dixit vt talis. Et si testis explicitè non dixerit, sed sub compendio dixerit Capitulum siue articulum verum esse, eius scriptura fidem non faciat, nisi contineat responsonem ad singula contenta in articulis; & eo casu, notarius parti ad interesse teneatur, & incidat in poenam x. lib. prou. Camerae Urbis applicandarum. Aliter non valet dictum eius, sic compendiosè responsum; & examinatus puniatur in decem lib. prouisorum, Camerae Urbis applicandis. Et nihilominus dictus testis, de quo scriptum est Dixit vt talis, & qui sine causa dixit Articulum verum esse, iterum examinetur. Non obstantes, q̄ testes fuerint publicati.

Lib. 3. c. 177.
veritem scriba
rii.

De fide instrumentorum exemplarum.

Cap. 70.

Lib. 5. c. 39.

Instrumento, sumpto & exemplato de aliquo publico instrumento, seu abbreviaturis, seu prothocollis alicuius notarii defuncti, non habeatur fides, nisi habeat subscriptionem Iudicis ordinarii Palatini, & duorum notariorum. Qui Iudex dictam subscriptionem facere teneatur, ad instantiam petentis, sine aliquo salario, ad pœnam decem lib. prouisorum, pro medietate Parti, & alia medietate, Camera applicandarum. Quilibet autem notariorum prædictorum, duos solidos prouisorum dumtaxat, pro subscriptione recipiat. Et dicto exemplo sic subscripto, ut supra scriptum est, stetur, parte personaliter citata, si commodè haberi poterit; aliàs ad domum, vicinis audientibus; aliàs per edictum, in valuis Palatii Capitolii: qua citatione interueniente, non possit deinde allegari suspectum. Et hoc, locum habeat in præsentibus & futuris.

Lib. 4. c. 32.

De allegato suspecto instrumento.

Cap. 71.

Siquis in Iudicio produxerit aliquod instrumentum, & ille, contra quem productum est, cum iuramento, allegando legitimam causam, affirmet & dicat se illud habere suspectum; Senator & Iudex causæ, ex eorum officio, Parte petente, cogant notarium qui fecit instrumentum, & partem producentem, ad exhibendū coram eo, prothocolla & abbreviaturas dicti instrumenti, & per ea semper imponatur fides, & suspicionis allegatæ tollatur occasio. Si quis tamen suspicionem allegauerit, & non probauerit, incidat in pœnam xx. lib. prou. illico exigendarum, & Camera Urbis applicandarum; si tamen persona notarii, appareret suspecta, dicta pœna, Iudicis arbitrio relaxari possit.

De instrumento cancellando per notarium.

Cap. 72.

Non possit notarius cancellare prothocollum alicuius instrumenti, nisi mandato illius vel illorum, cuius vel quorum interest, & ad cuius vel quorum vtilitatem factum est. Et si contra fecerit, in xxv. lib. prouisorum, puniatur. Et nihilominus ex tali prothocollo sic cancellato, possit instrumentum, mandato Iudicis, releuari, & publicari.

De instrumentis, & cautionibus non ualituris.

Cap. 73.

Item, statuimus & ordinamus, quod si aliquis Ciuis Romanus, aliquem Ciuem Romanum, in quo iurisdictionem non habeat, ceperit, vel in carcerem miserit, seu capi & mitti fecerit; & ab alio, vel ab aliis pro eo, extorserit, seu extorqueri fecerit, seu ipsum captum, seu alium pro eo, emittere fecerit cautionem cuiuscunq; qualitatibus, seu instrumenta fieri fecerit, quæcunq; pacta, & conuentiones continentia; talis cautio sit ipso iure nulla, nec ex ea, illi vel illis, quibus facta est, actio, vel ius aliquod oriatur, vel acquiratur contra ipsum detentum, vel alium, seu alios, qui pro eo cautiones huiusmodi miserint, principaliter, vel accessorie: Sed tam principales, quæ fideiussores, qui sic in cautione tali interuenerint, ab omni nexu dictæ cautionis liberi sint, & plenissimam pœnitentiam securitatem habeant, auctoritate præsentis statuti, ut nec obligati fuisse fingantur. Senator quoque, ad cuiuscunq; petitionem, compellat illos qui cautionem huiusmodi extorserint, seu quibus talis cautio facta fuit, instrumentum tale, incisum reddere, ac plenissimam refutationem, liberationem, & acceptilationem facere de prædictis, illi qui dictam cautionem miserint, & in nullo sibi remaneant obligati. Compellat quoque notarium, qui dictum scripsit instrumentum ipsum instrumentum, seu prothocolla ipsius instrumenti, delere & totaliter cancellare, ut ex eis in perpetuum nullum possit instrumentum releuari. Et si dictus no-

tarius non uiueret, tunc Iudex causæ, faciat dictum instrumentum seu prothocolla cassari & cancellari per Correctores collegii Notariorum Urbis. Et prædicta fiant, saltem probata publica fama (per quinque bonos viros, quos dicitur D. Senator, vel Iudex, coram quo ageretur causa, allegauerit) cautionem prædictam extortam vel emissam fore ab ipso capto, vel detento, vel ab alio pro eo. Et prædicta locum habeant in præteritis, præsentibus, & futuris; aliquo Statuto, supra vel infra posito, non obstante; & hoc, præcisè firmo manente, per quod, cæteris in contrarium loquentibus, volumus derogari. Et prædicta, fiat sine strepitu, & figura iudicii, absque ordine & solemnitate iudiciorum. Et idem per omnia, seruetur & fiat, si aliquis conqueretur, se fecisse aliquem contractum per vim vel mentum, alicui de Vrbe, vel eius districtu. Et eadem probatio famæ, sufficiat, iuxta formam supra scriptam.

De simulatione contractuum.

Cap. 74.

Si aliquis conquestus fuerit, se vel suos prædecessores, fecisse vel fieri fecisse aliquam alienationem, vel quemcunq; contractum, alicui suo consanguineo, vel affini, clerico, vel religioso, seu alicui alio, de aliquibus bonis, fictitiè vel simulatè, & hoc probauerit per publicam famam; sine strepitu iudicii, reducat Senator eum in possessionem eius rei, de qua conqueritur se simulatum fecisse contractum. Et si prohibeat Senator, vel officiales eius, vel Rector, probationem per publicam famam de simulato contractu; dictus laycus sua auctoritate propria, possit recuperare rem contentam in contractu, nec possit postea accusari. Et hoc idem seruetur de contractu simulato inter laycos; hoc addito, quod postquam prædicta publica fama probata esset per partem conquerentis, Iudex causæ, per se, ex suo officio, non per testes assignatos a Parte, sed per bonos & idoneos homines de contrada, seu contradis litigantium, vocandos usque in xiiii. à se ipso Iudice, faciat diligentem inquisitionem de prædicta simulatione: & si per quinque, vel quatuor testes in dicta contrada, seu contradis, repertum fuerit, quod dicti contractus essent facti in fraudem, & ad non valere; tunc in eo casu, prædicti contractus habeantur pro simulatis, & in fraudem factis, & obseruentur prædicta, & Iudex ipsos contractus casset & irritet, cassosque & irritos pronunciet, & eis fidem non habeat. Et prædicta, locum habeant vbicunq; tractatur vel agitur de simulatione contractuum.

De executione instrumentorum.

Cap. 75.

Contra publica instrumenta, petita per creditorem coram Iudice executioni mandari, in quibus apparet debitorem principaliter obligatum, nulla possit opponi exceptio, nisi dumtaxat falsitatis, usurarum, solutionis, siue satisfactionis, & pacti de non petendo, perpetuo vel ad tempus, & rei iudicatæ, & præscriptionis, & litis pendentis: Quas exceptiones, vel eorum alteram, possit debitor opponere, & oppositas probare debeat infra decem dies vtilis, computandos à die pro qua debitor citatus fuit ad videndum productionem instrumenti præfati, & a die datæ copiam ipsius instrumenti: Quam copiam notarius causæ, petenti tradere teneatur vel expensis petentis, exhibere alii exemplandam, infra duos dies à die productionis instrumenti præfati, ad pœnam decem lib. prou. pro medietate Parti, & pro medietate Camera applicandarum. Quibus diebus elapsis, currat terminus supra scriptus: qui terminus sit legalis, datus ab hac lege, & sine ministerio iudicantis. Quibus diebus elapsis, ad petitionem creditoris, seu eius procuratoris, seu habentis ius cessum ab eo, si exceptio aliqua de prædictis non fuerit opposita, vel opposita, & non probata infra terminum supra dictum; iudex interloquendo, & sine consilio, pronunciet, instrumentum fore executioni mandandum, & absque alia citatione, debitor capiatur & detineatur, donec de debito & expensis, suo satisfecerit.

creditori. & si de probatione sit dubium, Iudex terminum statuat Partibus ad opponendum & allegandum, usque ad tres dies utiles: quibus elapsis, ipse infra triduum continuum, sua interlocutoria decernat, sine consiliario, instrumentum fore vel non fore mandandum executioni. Fiat quoque in praedictis executio effectualis, personaliter, & realiter contra debitorem praefatum, ad poenam xxv. lib. prou. Et si personaliter executionem elegerit creditor, capiatur ut supra. Si autem realiter, fiat executio in bonis debitoris, mobilibus, & stabilibus, & nominibus debitorum, prout voluerit creditor. Debeat etiam ad creditoris petitionem, debitor diffidari, & quae electio vnus viae, non paret praedictum in altera, creditori: In qua executione seruetur forma in subsequenti capitulo tradita. Debitor autem, qui exceptiones oppositas non probauerit infra terminum superscriptum, puniatur in decem lib. prou. pro medietate Parti, & pro alia medietate, Camerae Urbis applicandis; in quibus per Iudicem causae debeat in eadem sententia & processu condemnari: & in Camera debeat hoc notificare, ad poenam xx. lib. prou. in omnibus & singulis casibus supradictis, retinendis per Camerarium de salario dicti Iudicis. Et praedicta locum habeant in illis instrumentis, in quibus non est facta mutatio personarum creditoris vel debitoris, in instrumento contentarum. Vbiq; autem de termino, & probatione infra ipsum, sienda, sit mentio in volumine Statutorum, si per Iudicem vel notarium qui testes examinare debet, steterit, quominus testes infra dictum terminum examinaretur; cadat Iudex, vel notarius per quem steterit, in poenam quinquaginta lib. prouisionorum.

De executione apocharum.

Cap. 76.

Idem modus & forma seruetur per omnia, in executione apochar, scriptarum seu subscriptarum manu alicuius priuatae personae; & contra scribentem vel subscribentem executioni mandentur, sicut publica instrumenta; Non obstante, quod in eis non sit locus, tempus, causa, & partis praesentia. Et si negaretur scripta seu subscripta manu illius contra quem producit, pars producens probet contrarium contra negantem, per comparisonem literarum, seu aliter, prout poterit: quo probato, puniatur negans in quinquaginta lib. prouisi. applicandis, pro medietate parti, & pro alia medietate, Camerae; in quibus, in ipsa executione per eundem Iudicem condemnentur: qui, si haec facere neglexerit, in decem libris prouisionorum, de suo salario puniatur.

De iure dotis, & donationis propter nuptias.

Cap. 77.

Si mulier, soluto matrimonio, vellet dotem repetere; petat executionem instrumenti dotalis, secundum formam super hoc specialiter traditam. Si vero constanter matrimonio dotem repetat, in casibus a iure permissis, procedatur sicut in aliis casibus ciuilibus, positus per Statuta. Si tamen agatur ex vna causa, quod vir dicatur ad inopiam vergere etiam si mulier, & vir fateantur de inopia, non credatur eis, nisi per testes, vel alias probationes legitimas, de viri inopia probetur, sicut iura requirunt. Pacta dotalia, & donationes propter nuptias, secundum antiquam Urbis consuetudinem, ad hunc modum redacta sunt, videlicet, quod mulier medietatem donationis propter nuptias, ad proprietatem lucretur liberis non exantibus viro praemortuo; liberis non exantibus, ad usum fructum; & hoc tamen casu, praestita idonea cautione. Quod dicta donatio, finito usufructu, illis personis, ad quas de iure pertinet, reuertatur. Maritus autem, muliere praemortua, liberis exantibus, de iure dotem lucretur: teneatur tamen dictis liberis seruare. Liberis autem non exantibus, quartam partem lucretur. Quae pacta de consuetudine valent, ut aequalitatem comminuat memoratam. Item, circa consuetudinem dotis & donationis, recipitur equa

litas hoc modo; quod maritus faciat donationem propter nuptias, quantum est quarta pars ipsius dotis. In tempore restitutionis, licet maritus praemortua muliere dotem lucretur liberis extantibus; tamen per mulierem superstitem, ante medium annum, donatio peti non potest; quod in repetendo dotem seruatur. Donatio inter virum & uxorem, & inter sponsum & sponsam, non valeat nec praesumatur, nisi in casibus a iure permissis: sed in anulo subarrhationis (qui esse debet cum sigillo sine lapide) praesumatur donatio, & teneat. Marito mortuo, uxor habeat de bonis viri vnam tunicam, & unum mantellum de panno nigro, & calciamenta ad prouisionem Iudicis, personarum, & dotis consideratione habita. Ita tamen si maritus non relinqueret uxori pannos, uel indumenta lugubria. Vbiq; morte mulieris, maritus dotem lucretur de iure, existetibus filiis; uxor, pro anima, de ipsa dote, in ultima uoluntate possit decimam partem relinquere tantum. Alia uero bona sua distribuatur sicut sibi permittit. In quacumque autem re, propria, uel feudali, fuerit facta dotalis obligatio, de feudali mulier pro Senatore in dote; non obstante quod de feudo non reperiatur facta coeffectio, siue infeudatio, dummodo obligas, spatium xiii. annorum, feudum possederit supradictum.

De alimentis, & mala tractatione maritorum.

Cap. 78.

Antiquam consuetudinem imitantes, Statuimus quod si uxor, constante matrimonio, a uiro alimenta petierit: Iudex, unica citatione praecedente, exhibito coram eo, instrumento dotali, mandet marito quod faciat alterum de tribus, alteratiue, videlicet quod uir aut recolligat uxorem, praestita cautione quod eam maritali affectione pertractet, & quod ultra quam deceat, non offendat. Aut dotem in dotali instrumento scriptam, apud idoneam personam deponat, ut ex fructibus ipsius dotis, se suosque aliat, aut mulieri tribuat competentia alimenta: medietatem quorum tribuere teneat in principio dimidii anni, pro dimidio anno, & aliam medietatem in principio alterius dimidii anni, pro alio dimidio anno, & sic deinceps, donec praedicta fuerint adimpleta. Possit tamen maritus legitimas exceptiones opponere, & probare, infra quinque dies utiles, a tempore dicti mandati facti per Iudicem. Si uero mulier habeat focerum, qui dotem receperit; mandetur per Iudicem focero, quod ipse focet faciat ipsam mulierem a dicto uiro maritali affectione tractari, ut supra proxime dictum est in uiro. Si uero alimenta petantur per uiduam, unica citatione praemissa, mandetur per Iudicem haeredibus, & bonorum possessoribus, iuris, & facti, uiri, uel foceri, ut dicta mulieri, per eos, per menses, & tempora dicta, alimenta praestentur, donec dos fuerit integre persoluta, in instrumento dotali Iudici exhibito, contenta. Quod mandatum, astringat uirum, focerum, & haeredes, & bonorum possessores, tam iuris, quam facti, uiri, uel foceri, uel rerum obligatarum pro dote, si dicta persona, ad dictum mandatum audiendum citatae fuerint, & etiam si uocati sint pupilli, eorum legitima persona, etiam si in genere. Non obstante si alimenta petantur infra tempus statutum ad inuentarii confectionem. Possint tamen dicta personae exceptiones legitimas opponere, & probare infra tempus dumtaxat supra proxime scriptum, alias de cetero non audiatur in utroque casuum praedictorum. Alimenta uero hoc modo pro dotibus decernantur, ut si quantitas dotis fuerit ultra xxx. lib. pro, usque ad centum L. praestentur nomine alimentorum, duo denarii pro libra singulis mensibus. Si uero a centum L. usque ad mille, soluantur septem librae pro quolibet centenarium librarum, in anno, cum dimidia. Si tamen maritus recollerit uxorem suam, secundum formam supradicti mandati, nihilominus tamen supradictum mandatum remaneat penes uxorem, ut si quando expelleretur a uiro, per idem mandatum possit petere alimenta; & praesumatur quod dicta mulier alimenta ea fuisset toto tempore, quo probatum fuerit eam cum uiro uel focero in eadem familia habitasse. Praemissa alimentorum solutio, nullo modo computetur

in sortem, & habeat locum in vidua, & in nupta, & viro, quibus soluta dos non foret, & omni casu quo ius alimentorum petendorum competeret. Executio vero dicti mandati alimentorum, non solum contra virum, socerum, & hæredes ipsius, & eorum bona, fieri possit, sed etiam contra possessores rerum obligatarum pro dote ipsius, realiter, & personaliter. Et fiat inuestimentum, & missio in possessionem in dictis rebus, si possessor noluerit soluere alimenta. In aliis autem casibus ubi alimenta debentur, fiat mandatum quod soluantur per singulos menses. Et si debeantur filiis à parentibus, vel econuerso, fiat mandatum quod soluantur medietas in principio anni, & alia medietas in principio alterius dimidii anni, & sic deinceps. Et tamen casu quo alimenta petuntur à viro, socero, vel hæredibus viri vel soceri, vel parentibus à liberis, vel econuerso, si aliqua exceptiones opponantur, etiam non datis pignoribus audiatur opponens. Alimenta tamen, lite pendente, per singulos menses præstentur, recepta cautione à muliere, ad arbitrium Iudicis, vt si in dicta questione succumberet, dicta alimentarestituatur. Si autem ab aliis exceptiones opponantur pro futuris alimentis, vel etià à quocunq; pro præteritis, non aliter audiatur opponens, nisi datis pignoribus, quæ pignora ad mandatum iudicis deponantur. Receptio tamen alimentorum, non præiudicet mulieri, quo minus dotem repetere possit in casibus à iure permissis. Compenset tamen sibi superflua, vel indebita alimenta, in expensione debitis, vel in dote, tempore solutionis dictæ dotis. Super prædictis autem, sine libello, litis cõtestatione, & iuris solemnitatibus, procedatur; exceptis feriis inductis ad laudem Domini, ita quod causas alimentorum, Iudex expediat & decidat infra decedies vtilis, sine consiliario, à tempore productionis instrumenti dotalis, numerandos, ad pænã decem librarum.

¶ De executione instrumentorum dotalium, & donationum propter nuptias. Cap. 79.

Instrumenta dotalia, & donationum propter nuptias, mulierum, & alimentorum, & quæcunq; alia, ex quibus aliquid debeatur sub solo nomine dotis; citatis personis, quæ ex hoc ledi creduntur, statim ipsis exhibitis, omni consilio dotali, commissionis, & confirmationis, pænitus quiescente, per Iudicem executioni mandentur contra debitores, & eorum hæredes, & quoscunq; bonorum possessores obligatorum, tacite vel expresse, & contra depositarium dotis, & bona eius. Nullaq; contra dicta instrumenta possit opponi exceptio, nisi dumtaxat falsitatis, & solutionis, siue satisfactionis; quas, siue earum aliquam opponens, infra decem dies vtilis, à die productionis instrumenti, & exhibitæ copiar, vt supra in proximo capitulo declaratur, computandos, probare teneatur; & si non probauerit, in decem lib. pro. per eundem Iudicem, statim elapso termino condemnatur opponens: quod si facere neglexerit, in viginti lib. pro. puniatur, de suo salario retinendis. Elapsis autem dictis decem diebus, & dictis exceptionibus, seu aliqua earum, non oppositis, seu oppositis, & non probatis, ponatur mulier, seu eius hæredes, seu habentes causam ab ea, in possessionem bonorum prædictorum, mobilium, & immobilium, & nominum, pro ut petitor elegerit, consilio, salua quærela, pænitus quiescente. Et mobilia mulier teneat per quindecim dies; immobilia per triginta dies continuos; quibus elapsis, citatis personis, quæ ex hoc negotio lædi possint, Iudex sine consiliario, pronunciet dicta bona mulieri, & eius hæredibus, seu ab ea causam habentibus, fore adiudicanda pro quantitate petita in instrumentis contenta. Qua lata, ponat adiustatores eorum estimatione, & banno vnico præcedente; si aliquis apparuerit emptor, dentur & vendantur per iudicem, plus offerenti, Vel ipse tantum de dictis bonis in solutum dictæ mulieri, vel eius hæredibus, & successoribus concedat, & assignet, quod ascendat ad quantitatem sibi debitam, & ad tertiam partem ultra.

Per quam dationem in solutum, efficiatur domina, & defendatur p Senatore, & eius officiales, & ipsa vendat cui voluerint. Possint tamen illa recuperare hæredes debitoris, vel possessoris dictorum bonorum, si infra sex menses, à tempore dictæ dationis in solutum computandos, cum effectu soluerint mulieri, vel eius hæredibus, seu ab ea causam habentibus, quãtatem veram pro qua fuit facta missio & executio supradicta. Si verò super probatione dictarum exceptionum, emerferit dubitatio An sit facta plena probatio, iudex procedat secundum formam in proximo capitulo traditam, præter capturam personalem. Super prædictis autem, consilium venditionis per Senatore, & ipsam venditionem per sententiam, penitus quiescere volumus, vt mulieris parcatur laboribus & expensis Debitorem autem, & eius hæredes, quorum bona venduntur, seu in solutum dantur, per inde teneri volumus ad euictionem & defensionem dictorum bonorum, emptoribus seu mulieribus supradictis, ac si ipsi dicta bona vendidissent, seu in solutum tradidissent, & ad hæc cogitur & facti remediis oportunit, per Senatore, & officiales ipsius. Sic tamen iudex faciat quòd dicta executio instrumentorum dotalium, vsque ad venditionem seu in solutum dationem infra viginti dies vtilis, à die productionis instrumenti, finale fortiantur effectum, ad pænã xxv. lib. pro. retinendarum de suo salario per Camerarium. Per electionem autem supradictæ viæ, & formæ, non femat præiudicium mulieri, quominus possit petere executionem reale traditã Statuto, posito sub rubrica De executione scētitiã, ita q; p electionem alterius dictarum viarum, altera nõ tollatur.

¶ De instrumentis scriptis per notarium diffidatum ualituris. Cap. 80.

Item, statuimus & ordinamus, quòd instrumentum, sententia, vel processus, scriptum manu cuiuscunq; notarii diffidati, vel excommunicati, & si testes adscripti, omnes vel aliqui ipsorum, essent diffidati, vel excommunicati, non vitietur, seu vitari debeat, nec vitietur arbitrium, seu laudum, latum & datum per arbitrum, vel arbitratorem diffidatum, vel excommunicatum.

¶ De testamentis executioni mandandis. Cap. 81.

Testamenta, codicilli, & alia vltimæ voluntates, per Senatore, & eius iudicem coram quo executio petita fuerit, ad instantiam illius, cuius interest, simpliciter, & de plano, sine strepitu & figura iudicii, & omni iuris solemnitate ommissa, executioni mandentur in bonis defuncti, super omnibus contentis in eis, & maxime in relictis ad pias causas, Hospitalibus, pauperibus, religiosis, Ecclesiis, & piis locis: in quibus omni tempore procedatur, nisi infra octo dies continuos, à tempore productionis dictorum testamentorum, & vltimarum voluntatum, aliqua legitima exceptio fuerit opposita, & probata: quibus elapsis, & exceptione non opposita vel opposita, & non probata iudex pronunciet testamentum fore executioni mandandum in bonis defuncti, & dictas vltimas voluntates effectualiter exequatur. Si verò de probatione exceptionum oppositarum, sit dubium An sint probatæ, vel non, seruetur ordo in proximis capitulis traditus. Talis autem causa infra xv. dies vtilis sine consiliario terminetur, ad pænã xx. librarum prouisionorũ, de salario iudicis, scindicatus tempore retinendarum. Et fiat executio realis & personalis contra debitorem, prout actor elegerit.

¶ De succedentibus ex testamento. Cap. 82.

Filiae feminæ, vel neptes natæ ex filiis præmortuis, seu filiabus, dotatæ à patre, vel fauo, sint contentæ dotibus, quas pater, vel auus earum, in testamento, vel alia vltima voluntate, seu inter viuos, dederint vel relinquerint, nec occasione Falcidiæ, seu supplementi, debitæ iuræ naturæ, possint aliquid petere ab

hæredibus patris, ultra id quod pater vel auus earum reliquit, seu dedit in vita; sed semper testamentum, & vltima voluntas patris & aui, robur habeat, nec possit per ipsas filias & neptes, seu ipsarum hæredes, p̄ quocūq; viâ, seu alio modo, impugnari. Nō obstât iure canonico & ciuili, capitulo, cōstitutione, supra vel infra posito, salua tamē filiali successione ab intestato, secūdū formā traditā infra, & capitulo vltimo.

¶ De relictis laicorum, factis spurij seu bastardis suis. Cap. 83.

Liceat Ciui Romano, nō habenti filios legitimos & naturales, seu nepotes seu pronepotes ex eis, p̄ rectā lineā descēdētes filiis suis naturalibus spurij, seu quolibet illegitimis, pro sustentatione eorum, medietatem bonorum suorum inter viuos donare, & in vltima voluntate relinquere.

¶ De legitimatis. Cap. 84.

Cui Romano, habenti filios legitimos & naturales, seu nepotes vel pronepotes p̄ rectam lineam descēdētes, & filios spurios seu quomodolibet illegitimos, per hominē habētē potestātē in Vrbe legitimādi, legitimatos; possint dicti legitimati succedere ex testamēto, in quarta parte eius partis bonorū, in qua dicto patri, de iure cōmuni, ab intestato succedere possent. Si verō dicto defuncto filia legitima & naturalis superesset, seu frater carnalis cōiūctus ex vtroq; parte, vel ex patre tātū, seu nepotes ex fratre p̄fatos; tūc legitimati succedāt ī medietate eius partis bonorū ī qua ab intestato succedere possēt patri p̄fato, ac si de legitimo matrimonio nati essent.

¶ De successoribus ab intestato. Cap. 85.

In Nou. cap. 24
Si quis decesserit intestatus, relictis filiis masculis, seu filio, vel nepote ex filio masculo sibi p̄mortuo, & superstitionibus filiabus feminis, vna vel pluribus, maritatis, & dotatis; ipsæ filia femina nup̄ra in nullo succedant patri, sed sint contentæ dotibus pro eis datis. Si verō dictæ filia femina peruenerint ad viduitatem, tunc reuertantur cum dote, & fructibus dotis, ad domum paternam. Et habeant de bonis paternis, in domo, congrua alimenta, secundum facultatem & potentiam domus: fructus tamen dotis, dum alimentantur in domo paterna, debeāt esse fratrum, seu hæredum patris; & hoc locum habeat in futuris. Et quod dictum est de filiabus, intelligatur de neptibus, natis ex filiis, seu filiabus maritatis & dotatis. Et idem iuris esse volumus in filiabus & neptibus non maritatis, nec dotatis, quibus non est constituta dos per patrem vel auum in sua vltima voluntate. Dummodo frater germanus sit paratus cum effectu dotare sororem seu neptem sup̄scriptam, de paragio, secundum conditionem illorum de domo sua, & facultatem patrimonii, vel succedant dictæ mulieres cum masculis, prout iura disponunt.

¶ De executoribus testamentorum. Cap. 86.

Item, Statuimus & ordinamus, quod executores vltimarum voluntatum, tam p̄ relictis pro anima, quàm pro aliis quibuscunq; legatis, si plures essent, & quomodo docunq; vellent simul exequi voluntatem testatorum Senator; & eius Curia det eis adiutorium efficax, ad eorū requisitionem, qualiter possint exequi voluntatem defuncti, secundum dispositionem ipsius defuncti, sine figura & strepitu iudicii, assignata ipsi Curia vltima voluntate per publicum instrumentum. Et si maior pars executorum, vel quoruncunq; ex eis, negligens esset in eis exequendis & exercendis, solus vnus ex eis, qui vellent exequi voluntatem, admittatur, tanq̄ si omnes, vel maior pars ipsorū, ipsam executionem facere vellent. Et hoc intelligatur in presentibus, præteritis, & futuris. Et Curia teneatur contra omnes personas detinentes de bonis testatorum, sine litis contestatione, & alia figura, & strepitu iudicii, re-

cipere probationes executorū, seu executoris, ad inueniendum bona defuncti, per omnem modum probationis, per quem veritas melius elucescat; & eis repertis, sine aliqua sententia, de facto, absq; iuris solemnitate, faciat ab executoribus assignari.

¶ De eodem. Cap. 87.

Item, Statuimus & ordinamus, q̄ si quis executor esset vel fuisset alicuius defuncti per testamentum, & expendisset fideliter, & bona fide, omnia, quæ sibi remanserūt de bonis dicti defuncti; nullus possit petere ab eo, vltra prædicta bona. Et hoc locū habeat in presentibus, præteritis, & futuris.

¶ Quod senator reducat, & defendat in possessione hæredes defunctorum. Cap. 88.

Item statuimus, & ordinamus, quod Senator teneatur reducere in possessionem, & tenere reductos, hæredes cuiuslibet testatoris bonorum, & rerum quæ fuerūt tempore mortis testatoris prædicti, de quibus testator erat in possessione tempore mortis, & de bonis occupatis, seu inuasis ab aliquo, post mortem testatoris præfati.

¶ De officio consultoris & quibus causis consilium exigatur. Cap. 89.

Causas quasq; iudex decidat sine consiliario, per se ipsum; nisi de vtriusq; partis assensu, consilium haberetur. Iudex autem eo casu acta omnia cum puncto, ad consiliarium, infra biduum, mittere teneat; qui consiliarius statim illud repudiet, si nolit illud recipere. Vel saltem puncto, & aliis actis receptis, illud acceptasse videatur. Et extunc ipse vno salario tantum contentus existens, suum consiliū infra decem dies continuos, à die, quo sibi punctus cum actis transmissus fuerit, computandos, iudici remittere teneatur: quod si non fecerit in decem lib. prou. p̄ eundem iudicem condemnetur, & consilium eius non teneatur; nec sibi possit vterius dicta causa cōmitti, & salarium restituere teneatur. Et ipse iudex dictis decem diebus elapsis infra tres dies vtilis causam per se ipsum decidere teneatur: quod si non fecerit, damnum parti læsæ restituat, & penam xx. lib. prou. incurrat, de suo salario, sindicatus tempore, retinendarum. Tempus autem decem dierum, consiliario assignatum, propter consilium sup̄dictum, non computetur à Statuto dato iudici ad causæ decisionem, quæ non præiudicent ordini dato decisioni causarum plenariarum, nec cum causa ad Senatorem per appellationem à Capiteo appellationis, deuoluitur, vt inferius est statutum.

¶ Quod iudices conferant cum alijs iudicibus de dubijs & punctis. Cap. 90.

Quilibet Iudex Curia Capitolij forensis, in punctis & dubijs onerosis, & maxime in prolacione sententiarum diffinituarum, & interlocutoriarum, in quibus continetur aliquid dari vel fieri; teneatur vinculo sacramēti, conferre & habere colloquium cum alijs socijs suis iudicibus forensibus de Assettamento; qui omnes teneantur vinculo sacramenti, ad penam decem lib. prou. pro qualibet vice, gratis & sine salario sibi dicere opinionem eorum, & quicquid sentiant & videatur eis, super prædictis, de quibus consilium petitur; vt sit magis iustificata & firmata sententia, quæ plurium comprobatur assensu.

¶ De executione sententiæ. Cap. 91.

Omnes sententiæ, arbitria, & arbitramenta, siue lauda, à quibus appellatum, seu contradictum non est infra debitum tempus, seu quæ in rem trāsierint iudicatam, per lapsum temporis, seu expressam vel tacitam confirmationem temporū, executioni mādēt. Et ex arbitrijs arbitramentorū siue laudis descēdētib; ex commissis, cū penis, nascat actio & exceptio, sicut ex sententiâ q̄ trāsierit in re iudicatā.

De eodem.

Cap. 92.

Quilibet Iudex Curie Capitolij, teneatur ad partis petentis instantiam, exequi sententias, arbitria, arbitramenta, & lauda, à quibus appellatum non est, seu contradictum, & non est facta prosecutio appellationis infra tempora à Statuto præfixa. Si verò ab eis fuerit appellatum, prima sententia confirmata, iudex appellationum possit suam sententiam exequi.

De eodem.

Cap. 93.

Iudex, qui sententiam, arbitrium, laudum, siue arbitramentum exequitur, teneatur ad partis victricis instantiam, sine aliqua citatione, mandare victo, seu condēnato, seu illi, contra quem est pronunciatum, instrumentum appodissas, seu testamenta fore executioni mādāda; q̄ infra octo dies, de, soluat, faciat, & impleat quod in ipsa sententia, laudo, & arbitramento continetur. Quod si non fecerit, contra eum ad diffidationem procedatur, & abinde ad capturam personalem, & si expediet, ad executionem militari manu faciendam. Et per electionem vnus dictarum viarum non præiudicet victori seu creditori, in aliis viis missionis in possessionem bonorū adiudicationis, venditionis bonorum, dationis in solutum, & aliis remediis iuris, & facti, Iudex autem, qui in prædictis fuerit negligens, in decem libris prouisorū Senatus teneatur; pro medietate Camerae & alia medietate; parti.

De personis inuestitis defendendis per Senatorem.

Cap. 94

Senator teneatur proprio iuramento, ad p̄nam quinquaginta lib. pro. defendere, & manutene omnes, & singulas personas, inuestitas, seu in possessionem deductas per Senatorem, & eius quemcunq; iudicem. Et expellere de rebus, & possessionem prædictis omnes, & singulos, contra quos inuestimentum seu missio in possessionem factum est. Et si dicti, contra quos inuestimentum factum est, inhabitauerint, seu quocunq; modo fregerint inuestimentum, seu missionem in possessionem turbauerint, vice qualibet in decem lib. pro. puniantur; pro medietate Camerae Urbis, & pro alia medietate parti prædictæ inuestitæ, seu in possessionem deductæ. Et nihilominus, de bonis, & rebus prædictis, eiiciantur per Senatorem, & eius officiales.

De eodem.

Cap. 95

Quia parum prodest inuestiri aliquem, & in possessionem mitti ex primo vel secundo decreto, vel per executionem testamentorum, vel instrumentorum, seu quacunq; alia causa, nisi missus, seu inuestitus, in ipso vestimento, auctoritate senatoris, legitimè defendatur, hanc institutionem duximus statuendam, vt Consules Ciuitatis, siue Rectores, vel domini castrorum, vel villarum, seu eorum vicarii, ac etiam Communitates, cum per Senatorem fuerint requisiti, vt inuestitum, seu missum in possessionem, defendant; Si dicta inuestimenta fregerint, seu frangi permiserint, vel inuestitum permiserint aliquo modo turbari; vel ipsum in ipso inuestimento, & possessione, seu tenuta non defenderint, tam ipsi, quam Communitates dictorum locorum, de inuestimento fracto, & non defenso, teneantur; & illi, q̄ inuestimentum, seu tenuta, vel missionem in possessionem habet, in quantitate condemnationis, ex qua dictum inuestimentum factum fuit, in eadem sententia cōdemnentur, Et nisi infra terminum certum per Senatorem, vel iudices assignatum soluerint, diffidentur, Et non possint aliquo tempore reassidari, nisi primò integraliter satis fecerint illi, qui condemnationem, seu inuestimentum, vel missionem in possessionem habet. Et cum iniuncto Senatoris vel iudicis, potestatem habeat capiendi de bonis hominum dictæ Terræ, donec sibi sit integrè satisfactum; quem in

iunctum, Senator, & iudex dare teneatur ad petitionem ipsius, ad p̄nam quinquaginta lib. prouisorum.

Quod senator defendat quemlibet in possessione sua.

Cap. 96

Item, q̄ si aliquis fuerit in possessione alicuius rei, siue terræ, siue domus, siue vineæ, siue horti, & res ipsas pro medietate, vel quocunq; modo tenebat, & possidebat, cum persona, vel loco potenti, vel qualibet alia persona, & in tenuta, & in possessione sua molestaretur, ita q̄ prædicta non possint laborari, vel vti eis, & fructus percipere, & habere non possent, seu fructus sibi quomodocunq; ablati, vel subtracti fuerint; Senator teneatur illum in possessione sua reducere, defendere, & manutene, & fructus sibi ex eis restitui integrè facere. Et de quantitate, & valore fructuum, steatur sacramento patientis, & substinentis, tamen taxatione iudicis Palatini, præcedente. Et de fortiatione, seu molestatione puniatur secundum capitulum constitutum infra positum.

De eodem.

Cap. 97

Item, statuimus, & ordinamus, quod omnis Romanus, qui habet domum, vel accasamenta, seu possessionem cuiuscunq; rei, in aliqua Ciuitate, Castro, vel villa, seu quacunq; alia Terra de districtu Urbis, debeat defendi à communitate dictæ Terræ. Et Senator teneatur ipsas communitates compellere ad soluendum, & satisfaciendum integraliter, dummodo damnum passo. Et ipsa Communitates, quæ damnū dederit, hoc soluere teneatur. Et nihilominus pro p̄na soluere teneatur centum lib. pro. Camerae.

De expensis reficiendis.

Cap. 98

In qualibet causa, victus victori expensas reficiat, exceptis casibus, in quibus aliter per aliqua statuta disponitur. Non obstante q̄ de calumnia sit iuratum, & q̄ in sententia nō fiat condemnatio in expensis. In quarum repetitione, nullus ordo, vel iuris solemnitas requiratur, sed solo sacramento partis victricis præstito, taxatione iudicis præcedente. Quod iudex expedire teneatur infra decem dies vtiles, à petitione, seu assignatione in antea numerandos, ad p̄nam decem lib. prouisorum, de salario iudicis retinendarū per Camerarium, tempore sindicatus.

De ferijs.

Cap. 99

Omnino tempore in Curia Capitolij ius reddatur. Exceptis diebus infra scriptis, inductis ad laudem Dei; videlicet, Natiuitate Domini, & eius vigilia; In festo S. Stephani, Innocentium, Sancti Siluestri, Circuncisione, Epiphania Domini, In Conuersione, S. Pauli, In festo S. Agnetis, Et quinq; festiuitatibus S. Mariæ, videlicet, Conceptione, Purificatione, Assumptione, Anunciatione, & Natiuitate. In cathedra S. Petri, In festo S. Gregorii, Sancti Ambrosii, Augustini, & Hyeronimi, Et in septem diebus Dominicæ Passionis, Et septem Dominicæ Resurrectionis, Et in omnibus diebus Dominicis totius anni, In festo S. Gregorii, Sancti Marci Euangeliste, Et dedicatione beati Michaelis Archangeli, In inuentione, & exaltatione Sanctæ Crucis, In Ascensione Domini, in festo Pentecostes cum duobus sequentibus, In festo corporis Christi, & eius octaua; quo die Sanctissimus D. N. Paulus Papa secundus, Instituit singulis annis dari per Cameram Urbis, Ecclesiæ sancti Marci, vnū calicem, & duas torcias, & candelas, officialibus, ob reuerentiam celebritatis ipsius diei, & indulgentias ibidem instituit, In festo sancti Ioannis Baptistæ, & eius de collatione, In Commemoratione S. Pauli, In festiuitatibus duodecim apostolorū, In festo Niuis, In festo S. Francisci, In dedicatione basilicarum Petri, & Pauli, In fe

sto Omnium sanctorum, Sanctæ Katherinæ, Sancti Pauli, Sancti Nicolai, Sanctæ Lu-
cia, Sanctæ Mariæ Magdalenæ, Et S. Cæcilie, Et in xx. die Maii, in qua est festum, S.
Bernardini, Et in festo Euangelistarum & Apostolorum, Et indulgentiæ Aquasala-
uiæ, In quatuor vel quinq; diebus Veneris mensis Martii, Et S. Alexii, Et in festo, S.
Petri ad vincula, Et in Vigilia Assumptionis Beatæ Mariæ, de mense Augusti, Et in
festo S. Leonardi, Et in diebus creationis, & coronationis summorum Pontificum,
pro tempore viventium, Item & in his diebus iniunctis gratia messium & vindemia-
rum, Ius non reddatur, videlicet, à quindodecimo die Iunii, exclusiue, vsq; ad octa-
uam assumptionis, Et à festo Beatæ Mariæ de mense Septembris, vsq; ad quintum
decimum diem mensis Octobris, inclusiue, Item in festo Agonis, & Carnispriuii, Et
Et prima die Quadragesimæ, Exceptis causis Hospitalium, & locorum religiosorū
Ecclesiarum, pupillorum, Viduarum, & miserabilium personarum, & in causis exe-
cutionem instrumentorum, & apodissarum, in quibus non est facta mutatio perso-
narum, Executione sententiarum, laudorum, Causis appellationum, nullatum, &
causis Cameræ, alimentorum, Et causis criminalibus, in quibus omni tempore ius
reddatur; exceptis diebus supradictis, inductis ad laudem Dei, & Sanctorum eius.
Additum est, quod die quæ sit consilium generale, vel parlamentum, Ius non red-
tur in Ciuili, in Criminali vero, sic.

De suspectis, & fugitiuis.

Cap. 100.

Item, statuimus & ordinamus, quod nullus pro debito capi possit, antequam sit
conuictus & diffidatus, vel apodissatus, seu exbanditus; nisi esset persona sus-
pecta, & fugitiua, quæ non possideat stabilia in Vrbe, vel eius districtu: quo casu anteq̃
capiatur, de possessione stabilium, ac suspicionem & fuga fieri debeat Iudici fides, p-
telles; & aliter, nullo modo concedatur per Iudicem licentia capiendi, Et in casu,
quo quis, vt supradictum est, propter debitum, legitime capiatur; relaxetur, si para-
tus est satisficere, & satisfactionem dederit de iudicio sisti, & iudicatum soluendo.

De creditoribus negligentibus in petendo debitum.

Cap. 101.

Si creditor fuerit negligens in petendo debitum, ex causa mutui, depositi, vel
alicuius cuiuscunq; contractus, per sexdecim annos, non audiatur vterius;
Sed sibi efficaciter obstet præscripto temporis prælibati. Exceptis dotibus, &
donationibus propter nuptias, & debitis tributorum, & censibus Cameræ vrbis, &
Cameræ felicis Societatis, in quibus, non obstet præscriptio octo annorum. Et ad
probandum quod instrumentum sit vsurariū, seu de duplo, sufficiat probatio quin-
q; testium, quorum duo producantur per partem, & tres ex officio Iudicis, vocati
per eum de contractis contrahentium, qui omnes probent & testificentur cum red-
ditiōe causæ scientiæ, quod sit publica vox & fama, & sic se habeat opinio vicino-
rum, & habitantium in Contrata dicti creditoris, quod dictum instrumentum sit
vsurarium, vel de duplo, Et quod tales contractus consueuerint exercere. Et similis
probatio sufficiat, quando contra instrumentum petitum executioni mandari, vel
aliter in iudicio productum, proponeretur vsurarum exceptio.

De habentibus apodissas contra aliquos mortuos.

Cap. 102.

Item, statuimus & ordinamus, quod si quis Ciuis Romanus habuerit in præteritū
aliquam apodissam contra aliquem mortuum, Et post mortem ipsius tacuerit per
annos decem, nec in publico produxerit ipsam apodissam, nec aliquid ex ea pete-
rit ab heredibus mortui; de cetero nullatenus audiatur. Et quantum ad ipsam apo-
dissam, sibi silentium imponatur. Et si quis processus factus est ex ipsa apodissa, post
dictos decem annos: non valeat, nec teneat, nec præiudicet heredibus prædictis.

Quod fideiussor conuentus, non possit allegare beneficium nouæ constitutionis, &
de conuento pro re mobili. Cap. 103.

Si quis tanquam fideiussor conuenitur; non audiatur, si opponat nouæ constitutio-
nis beneficium, etiam si dicto beneficio non renunciauerit, tacite vel expresse.
Si aliquis conuenitur pro re mobili, in specie; & non possideat immobilia in iurisdic-
tione Vrbis, valentia rem petitam; satisficet de iudicio sisti, & de re non baractan-
da, & q̃ rem representabit Curie, ante litem, & post litem, ad mandatum ipsius Iu-
dicis: quam satisfactionem si cessauerit, præstare infra terminum per Iudicem assi-
gnatum, res petita sequestretur, ad arbitrium Iudicantis. Qui verò non sunt de iu-
risdictione Vrbis, scilicet de Romanis, vel de aliquib; de districtu Vrbis; si in foro Se-
natoris aliquam querimoniam duxerit apponendam; omni tempore audiatur, &
fiat ei iustitiæ complementum; exceptis diebus feriatis, inductis a iure, dummodo
aliud rationabile non obstat.

De eodem.

Cap. 104.

Ideiuissores, aut expromissores, qui se obligauerint pro aliquo; possint comp-
lere principales, aut eorum hæredes, vt eos extrahant de pregiariis, seu fide-
iussionibus, vel expromissionibus, vel dent eis fideiuissores idoneos de confer-
uando eos indemnes. Et hæc fieri possint etiam antequam fideiussor, vel expromis-
sor sit condemnatus, vel si diu non steterit in obligatione, vel etiam si principa-
lis nō dilapidet bona sua. Et contra dictos principales Senator, & eius iudices pro-
cedant, ad petitionem fideiuissorum vel expromissorum, diebus feriatis, & nō feria-
tis, sine strepitu iudicii, & omni iuris solemnitate ommissa, constito de prædictis. Et
si soluerit, fideiussor nō obstatē tēporis lōgiquitate, similiter principales & eorū hæ-
redes cogere teneantur, vt conseruent soluentem indemnem: hoc addito, quod p-
eundem Iudicem, per quem ad instantiam creditoris proceditur cōtra fideiuissorē,
vel expromissorem, eodem modo & forma procedatur ad fideiuissoris instantiam,
contra illum pro quo intercessit, si fideiussor voluerit. Et si principalis recusaret seu
cessaret suos fideiuissores vel promissores conseruare indemnes; cogatur per Sena-
torem & eius Iudices, per diffidationem & alia iuris remedia & facti, prout fideiuf-
fores elegerint, ad pænam, L. lib. pro. Senator, & Iudex, qui in prædicta executione
esset negligens, vel remissus, xxv. lib. prouisorum soluat. Et prædicta locum habe-
ant in præteritis, pendentibus, & futuris.

De eodem.

Cap. 105.

Si quis Romanus fideiusserit, vel aliter se obligauerit pro aliquo forense, habitan-
te in Ciuitate aliqua, Castro, vel Villa; Senator teneatur proprio iuramento,
mandare, ad certam pænam, Domino ipsius Ciuitatis, Castri, seu Villæ, quod cogat
dictos principales, pro quibus facta fuit dicta fideiussio seu obligatio, in persona vel
bonis, quod extrahant & conseruent indemnem dictum fideiuissorem, vel expo-
missorem, vnum vel plures, à fideiussionibus & obligationibus prædictis: & hæc, lo-
cum habeant in præsentibus, præteritis, & futuris.

De eodem.

Cap. 106.

Si aliquis fideiusserit, seu se obligauerit principaliter, pro aliquibus nobilibus seu
Magnatibus Vrbis, vel eius districtus; Senator, & eius officiales teneantur proprio
iuramento, cogere & cogi facere modis omnibus quibus possunt, dictum principa-
lem nobilem, & eius bona, & vassallos suos, per omnia iuris & facti remedia, omni

iuris solemnitate omiſſa, ad petitionem & instantiam prædictorum, qui se obliga-
uerint pro ipſo, quouſq; ipſos extraxerit & liberauerit à fideiſſione & obligatione
prædictis. Et hoc intelligatur & locum habeat, tam in præſentibus, quam in præteri-
tis, & futuris. Ad panā c. lib. prouisorū, Senatori, & xxv. officiali, q̄ fuerit negligēs
in prædictis. Additū fuit, q̄ prædicta locū habeāt, etiā ſi nō appareat in inſtrumento, q̄ se
obligauerit pro dicto nobili ſeu Barone, & Magnate, dummodo in rei veritate ſic
fuerit. ad quod probandum, ſufficiat probatio publicæ famæ, & communis opinio
Contradæ talis obligati, facta cum redditione cauſæ ſcientiæ, per quatuor teſtes;
quorum duo producantur per partem, alii duo; per iudicem ex ſuo officio, vocen-
tur & examinetur.

De obligantibus bona ſua pro dote alicuius mulieris. Cap. 107.

Item, ſtatuiſmus & ordinamus, quòd ſi quis obligauerit bona ſua pro dote alicuius
mulieris, vxoris alterius, & dotem receperit, & ipſam ſoluerit viro, vel in utilita-
tem, vel uſum viri conuerterit, teneatur vir idoneè ſatisfacere illi, qui dicta bona ob-
ligauit; q̄ eum perpetuò ſeruet indemnem & bona ſua, curet & faciat, quòd duran-
te matrimonio vel ſoluto, vxor prædicta, prædictam obligationem, ſeu hæredes
eius, vel bona, nullo modo moleſtent, ſeu inquietent vigore obligationis præfatæ,
Et locum habeat in præteritis & futuris.

De pignoribus & hypothecis uenabilibus uendendis. Cap. 108.

Mulier, & quicumq; alius creditor habens bona obligata, cum licentia & aucto-
ritate vendendi ſibi a debitore conſeſſa, ſi illa vendere uoluerit, prius ſuo de-
bitori, ſeu hæredibus denunciēt, quòd pignora luat, & debitum ſibi ſoluat infra q̄n
decim dies a denunciationis termino numerandos, quibus elapſis liceat ſibi pigno-
ra vendere uſq; ad quantitatem ſibi debitam pro precio, quo melius potuerit, ſine
fraude. Quam venditionem notificare debeat debitori. Et ſi infra quindecim dies
alios, uoluerit ſoluere precium pro illis ſolūtum, ſeu inſtrumento venditionis cōfeſ-
ſatum, emptor teneatur ſibi, & eius hæredibus reuendere pignora ſupradicta. Qui
bus elapſis, de cætero non audiatur, & emptor perpetuò ſit ſecurus. Et perinde dicto
emptori teneatur de euictione debitor (& eius hæredes) cuius fuerūt bona uendita, ac
ſi ipſe vel eius hæredes illa uendidiffent & tradidiffent. Senator & eius officiales
dictum emptorē tam in poſſeſſione, quam etiā in proprietate, tueri teneantur.

De emptione, & uenditione. Cap. 109.

Item ſtatuiſmus, & ordinamus, quòd ſi quis uendiderit, ſeu uendet alicui bis rem
aliquam, vel turrim, vel aliquam poſſeſſionem pluribus perſonis, prima uenditio
ſtabilis & firma remaneat, ſi emptori primo fuerit tradita poſſeſſio uera vel ficta: vl-
time uenditiones ſint caſſæ, vel uacue & nullius momenti exiſtant. Sed Senator p̄
prio iuramento primum emptorem in poſſeſſionem ducere teneatur de re ab eo ep̄-
ra, & inductum in ipſa poſſeſſione defendet & manuteneat. Et uenditorem & eius
hæredes ad reſtitutionem precii ultimo emptori de facto cogat. Et nihilominus eū
condemnet in c. lib. proui. Camera Vrbis, & ipſum capere, & non dimittere tene-
atur, niſi primo dictam quantitatem ſoluerit non obſtante aliquo alia capitulo in p̄-
ſentibus Statutis ſupra, vel infra poſito.

De uendentibus poſſeſſiones propter uim eis illatam. Cap. 110.

Si aliquis Dominus, vel Domina feciſſet, ſeu fieri feciſſet, ſeu fieri fecerit alicui Ci-
ui, vel habitanti in Vrbe, iniuriam, uolentiam, turbationem, vel moleſtiam in
caſalibus, terris, domibus, vel vineis, vel aliis immobilibus, & vacare ſibi feciſſet quo

quo tempore, Et propterea uendidiffet poſtmodum bona ipſi domino, vel domine,
aut ſuæ familiæ, aut ſuo ſeruitori, Et probauerit uenditor per publicam famam, per
quatuor idoneos teſtes, de dicta iniuria, uolentia, turbatione, ſiue moleſtia; Quòd
Senator, ſuiq; officiales, teneantur proprio iuramento, reducere, & remittere uen-
ditorem prædictum in tenutam, & poſſeſſionem rei uenditæ, ſatisfaciendo, & reddē-
do dicto emptori precium datum tempore uenditionis factæ, & dictam uenditionē
caſſare, & annullare. Non obſtante aliquo Statuto, capitulo, vel lege. Et hoc locum
habeat in præſentibus, præteritis, & futuris.

De uenditionibus conſortium. Cap. 111.

Item, ſtatuiſmus & ordinamus, quòd non obſtante aliquo pacto, ſeu conuentione
aliqua facta inter aliquos conſortes, de re communi inter eos non diuidenda ad
certum tempus, ſi aliquis dictorum conſortium uellet dictam partem ſuam uende-
re, quòd requirat alium conſortem ſuum, ut dictam partem emat ab eo pro iuſto
precio, & quòd ab alio habere poſſet infra dictū terminū ſibi datum, Et ſi dictus cō-
ſors infra dictum terminum, dictam aliam partem dicti ſui conſortis nolleſt, ſeu ceſ-
ſaret emere pro dicto precio; tunc, quia malicioſe agit, & eſt malicijs hominum ob-
uiandum, ſit licitum dicto conſorti, qui dictam partem ſuam vendere uellet, ven-
dere unicuiq; alio, non obſtante pacto vel conuentione, quæ in contrariū facta eſſet.

Quòd uenditor cogatur facere, ut emptor libere poſſideat. Cap. 112.

Senator, & eius iudices cogant uenditorem modis omnibus, quibus poſſunt,
ſummariè, & ſine ſtrepitu iudicii, nulla iuris ſolemnitate requiſita, exonerare,
& liberare rem, quam uendit, ab omni onere; ita quòd emptor ipſius rei, ipſam
rem paciſice, & quiete, & ſine aliqua queſtione, & inquietatione habere, & poſſide-
re poſſit, & ex ea fructus percipere, & non poſſit ſuper ipſa aliquoſi moleſtari. Et
hoc teneatur ducere ad effectum, ad requiſitionem ipſius, non obſtante aliquo capi-
tulo ſupra, vel infra poſito.

De uenditionibus, & alienationibus, factis à fallitis, uxoribus eorum. Cap. 113.

Donatio, vel uenditio, ſeu cuiuſcunq; alterius generis alienatio, facta, ſeu facien-
da ab aliquo, qui fuerit dictus fallitus, vel ab vxore uel nuru eius, uel habentib⁹
cauſam à fallito, de bonis, & rebus ipſius falliti; non ualeat ipſo iure; immo tenean-
tur Senator, & eius officiales proprio iuramento, ipſos contractus reuocare, & in
priſtinum ſtatum reducere, tradendo bona ipſorum fallitorum creditoribus ipſo-
rum. Et hoc locum habeat in contractibus, ſiue alienationibus factis ante fallimen-
tum, vel poſt, Quòd locum habeat, ſi ipſa bona inueniātur tenere, & poſſidere poſt
alienationes prædictas. Quòd fallimentum, ſiue quòd ipſi fuerint dicti falliti, ſuffi-
ciat creditori probare per publicam famam, & communem opinionem tantum.
Et hoc capitulum uendicet ſibi locum tam in præteritis, quam in futuris.

De uenditione facta a malefactore uel accuſato. Cap. 114.

Uenditio, vel alienatio quæcumq; facta a malefactore, accuſato, vel inuiſito de
crimine capitali, ſeu publico, non ualeat. Et inſtrumento ſuper hoc conſeſſo
fides non detur, tanquam ſimulato, & fraude ſuſpecto. Et hoc locum habeat in
præteritis, & futuris.

De uenditoribus ceſſantibus tradere poſſeſſionem rei uenditæ. Cap. 115.

Item, quòd quicumq; uendiderit aliquam rem alicui, & non tradiderit, & ceſſet,
aut nolit tradere emptori, & ipſe ſoluerit precium, vel paratus cum effectu ſoluere

fuerit: teneatur veditor ipsi eptori ad inter esse, sacrameto ipsius eptoris, taxatio ne iudicis precedente. Quod interesse non possit excedere duplum precij. Et idem si fuerit tradita & postea empta, pactis in contractu appositis, semper saluis. Et emptor omnimodo teneatur rem emptam recipere, & precium soluere, nec possit emptionis eum penitere, perdendo arras. Et praedicta locum habeant in presentibus, & futuris.

Infra c. 122.

¶ Quod nullus cogatur emere sal, neq; alia bona Camerae. Cap. 116.

Nullus cogatur a Senatore, vel alio officiali emere sal, bestias, vel alia bona, vel iura Camerae, Urbis. Qui contrafecerit, si Senator fuerit, in c. li. prouisionoru, si alter officialis, in quinquaginta lib. prouisionorum, Camerae Urbis puniatur.

¶ De redemptoribus litium alienarum. Cap. 117.

Litis alienae redemptor, qui post litem motam, & non finitam, quocunq; colore, & titulo, litem alienam in se, seu sui conditione trassere procurauerit, perpetuo sit infamis. Et tam turpe lucrum, seu comodum, quod exinde peruenerit, Camerae applicetur. Et super hoc Senator ad petitionem cuiuscunq; etiam secreto denunciantis, inquirere teneatur, ad penam centum lib. prouisionoru. Et ad hoc probandum sufficiat publica, fama per tres idoneos testes probantes, cum aliquo iudicio Senatore, vel iudicem informante.

¶ De uenditione rei dotalis, uel pro dote obligatae, per uirum, sine consensu uxoris. Cap. 118.

Si mulier pro alimentis, vel dote, fecerit se poni in possessionem alterius rei, quam maritus, vel focer eius, alteri vendiderit, & tradiderit (in cuius rei uenditione, vel alienatione mulier praefata non consenserit) Senator teneatur compellere uirum, vel focerum, vel haeredes eorum, qui rem ipsam vendiderunt, vel alienauerunt, ostendo publico instrumento uenditionis, vel alienationis, ad satisfaciendum dicto emptori, seu illi, in quem talis alienatio facta fuit, de damno, & interesse, quod sustinuit, seu incurrerit occasione praefati processus, facti ad instantiam mulieris praefatae. Et super hoc procedatur contra uendentem, & alienantem praefatum, prout processum est contra dictum emptorem, ad instantiam mulieris iam dicte. Qui uenditor, & alienator, statim constituto de praedictis, sine strepitu & figura iudicii, teneatur restituere duplum emptori, eius in quo damnificatus fuisset occasione praedicta, secudum formam pactorum in instrumento uenditionis contentorum.

¶ Quod emens bona Camerae, debeat per officiales Urbis, in possessione illorum defendi. C. 119.

Si aliquis emerit aliquas domos, seu possessiones quasunq; a Camera Urbis, Camerae teneatur emptorem, vel emptores dictarum rerum in dicta emptione contentarum, manutenere, & tueri, secundum ius, & consuetudinem, in possessione. Et si aliquis praedicto emptori, vel emptoribus aliquam turbationem, lesionem, vel violentiam inferret, vel intulerit, Senator, & eius officiales teneantur, emptorem, vel emptores earum rerum, remittere, & restituere in possessionem, eiq; , uel eos tueri, manutenere, & conseruare in possessione dicte emptionis, cum omnibus iuribus suis, Non obstante aliquo capitulo, supra, vel infra posito.

¶ De macellarijs cogendis ad soluendum. Cap. 120.

Postquam macellarius emptor signauerit bestias, vel arras dederit pro eisdem, cogatur per Senatorem, & eius iudices, sub pena centum sol. prouisionorum, infra octo dies precium soluere uenditori.

¶ Quod

¶ Quod Senator reducat emptorem in possessionem. Cap. 121.

Si aliquis emerit, vel alio modo acceperit rem aliquam ab aliquo, quam alter possederit; & praetextu dicte emptionis, seu acquisitionis, emptor, seu acqisitor possessionem dicte rei intrauerit, in iniuriam possessoris; teneatur Senator reducere in possessionem, & remittere illum, qui tenebat, & possidebat tempore acquisitionis, & eum in ea defendere.

¶ De arris. Cap. 122.

Arra pro uino tradita, & postea degustatione secuta, periculum sit emptoris; qui nihilominus teneatur de precio satisfacere uenditori. Arra quoq; datio in quolibet contractu, perficit emptionem. Nec liberetur emptor uolens arram perdere, nec uenditor uolens eam reddere duplicatam; licet pecunia sit simpliciter data pro arra, nec sit expressum, qd pro arra, & pagamento sit data.

¶ De locatijs rebus, obligandis pro dote. Cap. 123.

Ite, statuimus, & ordinamus, qd res locata & in emphyteosim accepta, possit obligari pro dote, vel donatione propter nuptias, sine domini, siue proprietarii consensu; iure domini integro remanente. Nec per huiusmodi obligationem, res locata, vel in emphyteosim accepta, ad dominum reuertatur. Non obstante forma locationis, & capitulo, supra, vel infra praedicta, posito. Si tamen ex causis legitimis locatio finiretur; tunc locatio dissoluatur; & ex ea, domino nullum prauidicium generetur. Et hoc locum habeat in presentibus, praeteritis, & futuris.

¶ Quod conductor, seu emphyteota possit alteri in emphyteosim locare. Cap. 124.

Item, si quis habet, vel tenet vineam, hortum, seu terram, extra loca habitata in Vrbe, vel alibi extra Urbem, per locationem, aut emphyteosim, ab aliquo, sub certa annua pensione; qd idem conductor, seu emphyteota possit ipsam relocare ad quartam, vel aliam partem reddendam, sine domini, siue proprietarii consensu; iure proprietatis ipsius domini, & proprietarii, integro remanente. Nec ex hoc conductor primus, vel emphyteota cadat a iure locationis. Non obstante forma locationis, & capitulo constitutionis, supra, vel infra posito. Et hoc locum habeat in presentibus, praeteritis, & futuris. In domibus autem, casalenis, & alijs rebus positus in loco habitato in Vrbe, hoc capitulum non uendicet sibi locum.

¶ De eodem. Cap. 125.

Non liceat conductor, vel emphyteota, qui pluribus annis pro re locata pensionem domino soluerit, referre suo locatori questionem domini; licet postea aliquibus annis possessionem interuerterit, & in pensionis solutione cessauerit immo cogatur per Senatorem, & eius iudices, domino possessionem restituere, & de pensione, seu parte fructuum, domino respondere.

¶ De massarijs ponendis super desertione uinearum. Cap. 126.

Si inter dominum vineae, ad quartam reddendam locatae, & colonum partiarum si plius vineae, oriatur questio; dicente domino, vineam fore desertam, & per consequens ad dominum reuolutam; colono uero dicente, vineam non fore desertam, sed male laboratam; Iudex super hoc adhibitus, mittat ad vineam duos massarios iuratos, qui super hoc referant ueritatem. Et si retulerint vineam fore desertam, mandet colono, qd decetero ad vineam non accedat, & domino damnum resarciat. Si uero retulerint, vineam non fore desertam, sed male laboratam; tunc man-

D

det colono, quod satisfidet domino, de vinea bene laboranda, Et damnum, quod ex mala cultura contigit domino, resarciat, de cuius estimatione stetur sacramento domini, taxatione solemniter (sola rei veritate inspecta) iudicis præcedente. Et prædicta expediantur sine libello, liti contestatione, & iuris solemnitate, sed sola rei veritate inspecta.

¶ Quod colonus requirat proprietarium tempore vindemiarum. Cap. 127.

Tenus vineam ad quartam reddendam, non vindemiet, nec pistet, nec mustum ad domum reportet, nisi primo dominus vineæ, seu eius factor fuerit requisitus per duos dies antequam vindemiet, & mustum sit cum eo diuisum, Ad pœnam decem librarum prouisi. pro medietate Parti, & pro alia medietate Camera. Et domino teneatur reddere duplum partis ipsius domini, quæ reportauerit, apreciandum per duos massarios, ponendos per eos, si concordauerint, aliàs per iudicem:

¶ De feudis. Cap. 128.

In feudis, siue officijs, quæ concessa sunt alicui, ratione alicuius officij, non succedant hæredes extranei. Filii, & descendentes ex ipsis, ita denum succedant, si sint eiusdem professionis, & officij. Et si tempore successionis delata, eiusdem professionis non fuerint, si tamen aliquo tempore ad idem officium peruenierint, officium, & feudum ad eos pertineat, ab eo tempore quo dicto officio potuerint seruitium exhibere. Alia verò feuda, quæ non ratione alicuius officij, vel professionis conceduntur; ad filios tam masculos, quæ feminas, etiam ad hæredes extraneos, transmittantur, & durent, nulla etiam inuestitura præstita, vel petita: teneantur tamen hæredes ad ea præstanda, ad quæ tenebatur defunctus. Et si questio fuerit inter dominum, & Romanum habentem feudum, de ipso feudo questio agitur in Curia Senatoris. Ceterum si de feudo fuerit questio inter duos vassallos, in Curia domini, ipsa questio ventiletur.

¶ De negligente petere pensionem. Cap. 129.

Si dominus proprietarius, rei locatæ, vel in emphyteosim concessæ, per multos annos cessauerit petere pensionem; non possit tamen petere nisi pro tempore decem annorum proximè præteritorum tantum, si pro illis non fuerit satisfactum. Si tamen conductor, vel emphyteota, probauerit pro tribus annis proximè præteritis se soluisse, præsumatur pensionem pro toto tempore fuisse solutam.

¶ De eodem. Cap. 130.

Locationes, contractus emphyteorici, liuellorum dationes, siue ad generationem, siue ad non modicum tempus stant; siue tempore, siue generatione finiti; his quidem pactis, & conditionibus, ac tenoribus, relocentur, & concedantur illis, qui sunt de eadem genealogia; extraneis verò hæredibus illorum, qui receperint prædictos contractus, & singularibus successoribus, ad quos de consensu domini, prædictæ res peruenerint; nisi tenore contractus, vel de iure, domini consensus requiratur. Et si pensio non soluat tempore conuento, non cadat, qui locationem habet, à iure suo.

¶ De defendendis per Curiam in locacionibus. Cap. 131.

Item, dicimus, & ordinamus, quod Senator, seu quicumque alter rector, teneatur proprio iuramento, defendere, & manutenere quemlibet Ciuem Romanum in omnibus locacionibus, eidem hæcenus factis, & faciendis; ita & taliter, quod volentes dictas locaciones reuocare, seu dicendo quod non teneat, seu qualitercumque; dicti

Ciues, per eos calumniose, vel indebite vexarentur, ultra & contra tenorem instrumentorum ipsorum, nullatenus audiatur in iudicio, vel extra; eo quod volumus eorum instrumenta, cum tenoribus eorum, semper esse rata, & firma, & quod plenum robur obtineant, & habeant; ad hoc, ut quilibet Romanus Ciuis valeat, & possit sine litigio, in rebus, & possessionibus eis locatis, in pace requiescere. Et si quis iudex, aut notarius, contra ipsos, seu ipsi, auderet sceleratas ferendas, aut processus scribere, quod ipso facto incidat in pœnam centum lib. pro medietate Camera vrbis, & pro alia medietate Parti, contra quam processus fieret, aut sententia ferretur. Quod Statutum, volumus quod expresse habeat locum in præteritis, prædictis, & futuris. Nō obstante, Statuto, priuilegio, lege canonica, vel ciuili, in cōtrariū loquentibus.

¶ De diuisionibus. Cap. 132.

Quilibet asserens, se cum aliquo rem aliquam habere communem, possit diuisionem eius petere, & pro parte eum contigente, sibi ad iudicari. Et super hoc adeat iudicem palatinum, vel alium competentem, qui summarie, & sine solemnitate iuris, de dicta communione cognoscat, Non obstante, quod aduersarius neget, rem esse communem, vel se eam possidere. Qui iudex constituto sibi de communione, dictam rem adiudicet petenti, pro diuiso; & eam diuidat, & diuidi faciat per agrimensorem, & expertos in arte, & eam causam decidat infra triginta dies utiles à die dictæ petitionis computandos, ad pœnam xx. lib. prouisorum, de suo salario retinendarum.

¶ De eodem. Cap. 133.

Iudex palatinus, vel alius competens, super rerum communium diuisione adhibitus, postquam causam cognouerit, sententiam super diuisione, adiudicatoriam partium, ferre procuret. Et exequendo sententiam, faciat fieri partes ad grossum, ubi de pluribus simul, diuisio est petita. Et dicta diuisio fiat ad utilitatem vtriusque partis, consignando cuilibet partem suam, secundum adiacentiam, sicut commodius fieri potest. Et cogat, ad petitionem partis victricis, partem victam, ad consentiendum, & assentiendum partibus, eius mandato adiudicatis, & diuisis. Et prædicta omnia, & singula dictus iudex summarie facere, & adimplere teneatur, ad pœnam decem lib. prouisi. pro qualibet vice, qua cōtrafecerit. Cuius pœnæ medietas sit Camera, & alia medietas accusantis.

¶ De eodem. Cap. 134.

Item statuimus, & ordinamus, quod si aliqua diuisio fieret per iudicem palatinum vel alium iudicem competentem, seu de eius mandato, vel de communi partium voluntate, seu ex arbitrio alicuius arbitri, de aliquibus domibus communibus; quod expensis communibus vtriusque partis, paries ædificetur, & immittatur inter vtriusque partem. Et si aliqua partium esset pauper, adeo quod medietatem ipsarum expensarum soluere non posset, quod non sit licitum dictæ Parti, utilitatem aliquam recipere, nec habere in dicto pariete, donec restituerit medietatem expensarum factarum in ædificio dicti parietis, alteri parti, quæ dictum parietem suis expensis ædificari fecisset. Et locum habeat in præsentibus, & futuris.

¶ De consortibus. Cap. 135.

Item, si quis fuerit consors alicuius in molendino, furno, vel legianastha, carbana rio, puteo, seu puteo, & aliis dictorum ædificiorum indigeat reparatione, ad petitionem vnius de consortibus, alii per curiam Senatoris cogantur cum cautione, ad faciendum reparationem ipsius ædificij, & reducat, & referuetur in pristinum statum.

¶ Quod diuisio facta, sit ualida.

Cap. 136.

Vide supra c. 132.

Item statuimus, & ordinamus, quod si ostendatur diuisio aliqua facta inter fratres aliquos, seu confortes, de aliquo castro, terra, siue possessionibus positis extra urbem pro diuiso, inter eos, qui dictam diuisionem fecerunt, & eorum heredes, & successores, perpetuo sit firma, & valida. Et q̄ aliquis de confortibus dictam diuisionem non possit reuocare, seu reuocari facere per submissam personam, immo ad petitionem vnius de confortibus, qui dictam diuisionem fecerunt, Senator teneatur cogere, & constringere alios confortes, & vassallos, & familiares eorundem, ad cauendum, & satisfidandum in Camera vrbis, de non molestando, seu non impediendo prædictum confortem in dicta portione, & colonos, & colaboradores suos, sub p̄na, & banno mille lib. proui. in tenuta, & possessione terrarum, & rerū quæ sibi in partem obuenerunt, immo quod teneatur, ipsum cōsortem, & colonos, & colaboradores suos defendere in tenuta, & possessione prædicta. Et prædicta teneatur Senator, & eius officiales facere ad petitionem confortis, qui diuisionem Curie demonstraret, sumarie, sine strepitu iudicii, iuris ordine prætermisso. Et quod possint, & debeant contra confortes, & eorum vassallos, qui cautionem prædicto modo non præstarent, seu contumaces essent, procedere, fodendo, diffidando, de contumacia, & confesso, in quacunq; quantitate Senatori, & eius curie placuerit. Et prædicta vendicent sibi locum in præsentibus, præteritis, & futuris. Non obstante aliqua lege, consuetudine, capitulo, & statuto, supra, vel infra posito, vel ponendo.

¶ De rebus emphiteoticis diuidendis.

Cap. 137.

Habentes domum, casalenum, hortum, vel vineam, vel aliquam rem communem sine consensu domini proprietarii, iure tamen proprietarii, integro remanente. Nec propter dictam diuisionem dicta res locata recadat ad dñm, non obstante forma locationis. Et hoc capitulum locum habeat in pendentibus, præteritis, & futuris.

¶ De apparatu non faciendo contra debitas seruitutes.

Cap. 138.

Nullus per se, vel alium, faciat apparatus, vel ædificium de quacunq; materia in aliqua domo, casaleno, siue loco, contra antiquam, seu debitam seruitutem seu contra conuentiones, & pacta, per quæ impediatur aspectus. Qui contra fecerit, soluat pro p̄na. xxv. lib. proui. pro medietate parti accusanti, & pro alia medietate, Camere applicandas. Et nihilominus destruat apparatus, & rem in pristino statu reducat. Et si senator, vel iudex fuerit negligens, duplum dictæ p̄næ, Camera soluat.

¶ De habentibus parietem communem.

Cap. 139.

Siquis paries inter aliquos communis fuerit, cui libet eorum licitum sit trabes immittere, & ex eo vtilitatem habere, sine diuisione domus.

¶ Qui possint petere diuisionem.

Cap. 140.

Minores, & pupilli possint petere diuisionem bonorum omnium hereditariorum communium ab hæredibus, seu quibuscunq; aliis personis, & eis adiudicentur in partem, prout elius, & vtilius fuerit. Non obstante aliqua lege, consuetudine, vel statuto.

¶ De noui operis nunciacione.

Cap. 141.

Siquis fuerit nouum opus nunciatum, seu prohibitum fuerit ædificare, vel aliud opus in aliqua Terra, vel loco facere prohibitum, satisfactionem offerat de opere destruendo, si apparuerit, eum iniuste ædificasse, vel illud opus fecisse. Sit tamen in potestate nunciantis, utrum velit dictam satisfactionem recipere; an non velit, & infra sex dies vtilis de suo iure probare, infra quos possit etiam is, qui ædificare, vel opus facere prohibitus est, de suo iure probare, & suum opus iustificare. Sic tamen iudex adhibitus faciat, q̄ dictam causam decidat infra xv. dies vtilis, cōputandos à die, quo super hoc citatio facta fuit coram eo, ob hanc causam siue conuersionem supradictam, ad p̄nā decem lib. prouisorum. Nec propterea vitietur processus; q̄ super prædictis fuerint testes lite non contestata recepti.

¶ De ædificantibus in possessionibus suis.

Cap. 142.

Quilibet in sua possessione, & solo, possit in altum ædificare, pro suo libito voluntatis, Statuto aliquo, vel prohibitione incontrarium, non obstante.

¶ De represalijs.

Cap. 143.

Item, ordinamus, quod D. Senator, & Conseruatores Camera Vrbis, teneantur, & debeant vinculo iuramenti, ad petitionem cuiuscunq; creditoris debentis, recipere à quocunq; seu quibuscunq; debitoribus, de quacunq; Ciuitate, Communitate, Castro, vel Villa, siue extra districtum Vrbis fuerint, siue infra districtum sint debitoribus ipsi, Requiere illam Ciuitatem, vel illud Castrum, seu Communitatem de qua sunt expen. dicti creditoris, per literam, seu ambasiatores, prout extiterit oportunum, q̄ placeat ipsi Communitati, Castro, vel Villæ, seu Ciuitati, cogere, & constringere cum effectu præfatos, sine strepitu, & figura iudicii, ad satisfaciendum, & soluendum integre pecuniam, in qua tenentur. Et si Ciuitas, Communitas, Castrum, vel Villa, post dictam requisitionem, non fecerint satisfieri; teneantur, & debeant dicti Conseruatores, & Senator, ut dictum est, recepto sacramento calumniæ, & veritatis, à creditore, siue creditoribus petentibus prædicta, & facta fide plena per creditorem de debito, descendente ex contractu, vel quasi; & de debito descendente ex maleficio, vel quasi, per publicam famam (dummodo de valore rerū ablatarum faciat plenam fidem) vel saltem per vnum testem de visu, & scientia, & duos de publica fama; Senator, vel eius iudices debeant dare, & concedere eis represaliam, & licentiam, & potestatem liberam, capiendi de bonis, & rebus Ciuitatis, & hominum illius Terræ, de qua sunt debitoribus prædicti, & qui fuerunt requisiti, ut supra dictum est. Et teneatur Senator, ad petitionem illius, qui priuilegium represaliarum habere meruit, facere stagiri, & sequestrari personas, & bona illorum, qui sunt de Terris, & locis, contra quos represalia sunt concessa; & personas, & res, ad mandatum Senatoris, dominus domus, in qua factum est stagimentum, debeat resignare. Et si contrafecerit, teneatur ad duplum satisfactionis eorum, sacramento damnum passum, taxatione iudicis præcedente.

Infra l. 4. c. 26.

¶ De eodem.

Cap. 144.

Siquis Ciuis Romanus, vel alius districtualis, meruerit habere represalias secundum formam superscriptam, contra aliquam Communitatem, Ciuitatem, Castrum, vel Villam de iurisdictione Vrbis, teneantur Senator, & Conseruatores Camera Vrbis, eidem præstare auxilium, & fauorem, per eorum officiales stipendiarios, & alia remedia iuris & facti, contra dictam Ciuitatem, & homines habitantes in ipsa, & bona eorum, pro satisfactione sui debiti consequenda, si, & quando ab ipso fuerint requisiti, ad p̄nam centum librarum, Senatori, qui in hoc fuerit negligens, vel remissus.

De eodem, pro Ciuibus Romanis, missis ad regimen alicuius Terræ, & iniuriis. Cap. 145.

Item, volumus, & ordinamus, q̄ si aliquis Ciuis Romanus, vel alius quicunq̄, missus fuerit per Populum Romanum ad regimen alicuius Ciuitatis, Villæ, vel Castris; & ei facta fuerit iniuria, vel carceratio; Quod Senator, & Cōseruatores, qui fuerint ad regimen Romani Populi, teneantur, ad petitionē cōquerentis, summarie procedere contra prædictos Commune, vel Ciues. Et si per publicam famam p̄batum fuerit de iniuria, damnis, & carcere prædictis (quæ probare posse sufficiat per quatuor bonos testes) tunc prædicti DD. Senator, & Cōseruatores, seu eorum alter, ad petitionem dicti conquerentis, procedant contra dictos Commune, vel Ciues, ad diffidationem, & ad certas represalias, modo & iure, quo voluerit cōquerens, donec prædicto conquerenti fuerit de prædictis iniuriis, & damnis satisfactum; de expensis stent soli sacramento conquerentis, taxatione iudicis præcedente. Et hoc locum habeat in præsentibus, & futuris, aliquo Capitulo non obstante. Volumus tamen, q̄ ante concessionem dictarū represaliarū, Senator, & Cōseruatores Urbis, p̄ literas, seu ambasiatā, requirant primò illā Terrā, & significant ei, ea, quæ supradictæ partes Rectoris, vel illius, qui fuerit ad regimen ipsorū, proponunt cōtra ipsos sup̄ excessibus, & iniuriis cōmissis contra ipsos iniuste. Et si per Cōmune illius Terræ proponeretur, & ostenderetur, quòd per modum sindicatus, iuste facta sunt eaquæ proponuntur; tunc nullo modo talis Ciuis audiat, & admittatur ad prædicta. Si verò Cōmunitas, siue Terra, vbi fuerit talis Rector, & Ciuis Romanus per Romanum populum deputatus, neglexerit proponere, & respondere q̄ iuste fecerunt, & per modum sindicatus; teneantur Senator, & Cōseruatores prædictum Ciuem Romanum iuuare, qui fuit ad dictum regimen per Romanum populum, vt dictum est, missus. Additum est, & declaratum, quòd suprascripta tria capitula proxime præcedentia, tam ex verbis, quàm ex mente, in futuris dumtaxat negociis, tradant formam. Ad præteritis autem represalias, cōcessas ante publicationē præsentium Statutorum nouorū (quæ fuit anno MCCCLIII. de mense Maii) citra, quo tempore etiam hæc forma seruabatur, non extendunt, cum de præteritis non sit in eis facta mentio specialis.

De habentibus represalias contra Commune Urbis. Cap. 146.

Item, statuimus, & ordinamus, q̄ si aliqua Ciuitas, Villa, vel Castrū, haberet aliquam represaliam contra Commune Urbis; q̄ Senator teneatur proprio iuramento, capere personaliter illum, pro quo facta fuit illa represalia cōtra dictum Cōmune; et etiam accipere omnia bona sua mobilia, & immobilia, donec dicto creditori suo fuerit integre satisfactū; facta prius Senatori fide de debito, seu delicto, per quod fuit impetrata, seu concessa represalia supradicta.

In quibus diebus non possunt uti represaliæ. Cap. 147.

Item, statuimus, & ordinamus, pro toto tēpore Quadragesimæ, & octo diebus ante Quadragesimā, vsq; ad secundum diem post festum Resurrectionis; & quatuor diebus ante festū S. Spiritus, in quo ostendi debet Sudarium, de mense Ianuarii; & duobus diebus post, & quatuor diebus ante festum Ascensionis; & duobus diebus post; & quatuor diebus ante dedicationem SS. Petri & Pauli; & duobus diebus post; & duobus diebus ante festum S. Petri ad vincula, & vno post; & in omnibus prædictis festiuitatibus, nullus habens represalias contra quæcunq; Communia, vel speciales personas; possit illis uti, nec aliquem, earum vigore capere, nec retinere, ad pœnam C. lib. pro. Cameræ Urbis, de facto per Senatorem applicandarum. Et q̄ Senator, ad cuiuscunq; denunciantis petitionem, contra facientem

teneatur punire pœna prædicta, omni iuris solemnitate omissa. Et si in hoc negligens fuerit, in C. lib. puniatur, per Camerarium tempore sindicatus retinēdarū. Et nihilominus damnum refarciat parti læsæ. Illi autem, qui ad Urbem portauerint grasciam, seu pro ambasiatoribus venerint, seu pro confinatis (dummodo de eorū continibus constet, & sine fraude fiat) possint ad Urbem venire secure, non obstantibus represaliis; nisi essent in persona condemnati, vel diffidati.

De Mercatoribus, & Campsioribus fallitis, capiendis per Senatorem. Cap. 148.

Senator teneatur, Mercatores, seu Campsores, seu Zeccherios, qui aliquo tempore fuerint dicti falliti, capere personaliter, seu capi facere, & compeditos retinere; et assignare ipsis terminum vnus mensis; infra quem, si ipsi Mercatores, seu Campsores satisfecerint eorum creditoribus, liberentur à prædictis; alioquin faciat eos detineri vsq; ad mortem; & eorum filios masculos, qui essent maiores xiiii. annis, tempore fallimenti prædicti, quorū mortui sunt parentes, qui sunt hæredes, vel successores prædictorum, simili modo capiat, & capi faciat, & captiuos detineri faciat, donec paternis creditoribus sit de eorum creditis satisfactum. Qui verò essent impuberes tempore dicti fallimenti, non capiantur, nec detineantur modo prædicto, sed bona ipsorum Mercatorum, seu Campsorū, & ipsorū possessiones assignet, & assignari faciat libere prædictis creditoribus, donec satisfiat eisdem. Et si p̄ prædictos Campsores, seu Mercatores, dicta eorum bona sint alteri obligata vel alienata; præsumantur ipsæ alienationes, seu obligationes fraudulentæ, & simularæ; præcipue si factæ fuerint consanguineis dictorum Mercatorum, & Campsorū; vel si Campsores, & Mercatores, post alienationem, seu obligationem, inuenti fuerint possedisse res obligatas, vel alienatas, seu in ipsarum possessione fuissent. Et hæc omnia vendicent sibi locum in quibuscunq; Campsioribus, & Mercatoribus, siue hæcenus dicti fuerint falliti, siue præsentialiter, siue in futurum. Et fratres dictorum Mercatorum, vel qui in communi cum eis vixerint, tempore quo pecunias eorum aliquas receperint, & filii eorum, & hæredes; similiter compellantur, donec integraliter satisfecerint; & eorum bona excusari non possint, ac si ipsi personaliter contraxissent. Et nullus occasione minoris ætatis, vel alia de causa, se valeat excusare. Et si fuerit contumax aliquis prædictorum; Senator procedat contra contumaciam tanq̄ contra malefactores, per Capitulum De confessione, vt ipsum in eius contumaciam, de his, quæ ab eo petuntur, confessum faciat, & propterea diffidet, & cōdemnet eundem in forma prædicta, & pro confesso habeat, ad pœnam & restitutionem pecunie, quæ petitur ab eisdem. Et hoc Capitulum in præteritis, & futuris vendicet sibi locum. Et nō possint habere procuratorem, nec aduocatum; & si aliquis procurator eos adiuuauerit; x. lib. prou. Cameræ Urbis, vice qualibet soluat; & Senator teneatur dare ambasiatores Mercatoribus, seu Campsioribus, contra eos qui falliti dicuntur. Et de prædictis omnibus, omni tempore ius reddatur. Et contra fallitos, seu qui dicti sunt falliti, Senator habeat plenum arbitrium, procedendi in persona, & ære. Et nullus fallitus possit, nec debeat, nec admittatur ad cambiandum, seu mercantiandū, donec integraliter satisfecerit creditoribus. Quòd si cōtrafecerint, teneatur ipsos capi facere, & ipsos captiuos, incarceratos detineri, quousq; creditoribus integraliter satisfecerint. Et intelligatur de præteritis, præsentibus, & futuris.

De questionibus inter dominum, & vassallum. Cap. 149.

Senator nō se intermittat in questione, si qua oriatur inter dominum, & vassallum, seu vassallos; dummodo dominus sit in possessione, vel quasi, vassallagii. Et hæc obseruentur in Ciuibus Romanis, & eorum iurisdictioni subiectis. Et sit

salua dominis inter suos vassallos, & contra eos, iurisdictio, tam in ciuilibus, q̄ in criminalibus, sicut fuit ante aduentum D. Panthaleonis de Andalo. Hoc ad dito, q̄ si vassalli alicuius domini, habitatores in dicto Castro, fecerint conspirationem, conuenticulam, vel iuramentum contra dominum eorum; q̄ ad petitionem & requisitionem domini, Senator teneatur ipsum dominum iuuare, & subpone/re & subiugare ipsos vassallos sub dominio, & vassallagio, & iurisdictione ipsius domini, sicut fuit ante conspirationem prædictam. Saluo, q̄ si vassalli suspicarentur de eorum dominio, & nolent redire ad dominum, ipse dominus teneatur idonee cauere ipsis vassallis, de conseruando eis Statuta, mores, & cōsuetudines ipsorum, & de tractando eos, sicut ante conspirationem, & coniurationem prædictam tractabantur. Et si per consuetudinem Castri, in ipsos vassallos iurisdictio domini nō habereat, & vassalli prædicti liberum haberent exitum de Castro, vnde exiuerunt; tunc Senator teneatur iuuare dominum, vel dominos Castri, vel Castrorum, si cōtingat dictos vassallos exire simul omnes, vel maiorem partem, contra consuetudinem, vel statuta Castri domini, vel dominorum, capiendo, compellendo, vel cōstringendo modis omnibus, quibus poterit, vt ad dictum dominum redeant, & sub eiusdem domini iurisdictioe consistant. Quod si mandato domini Senatoris non redierint, & prædicta non fecerint, cadant à iure, si quod haberent in possessionibus dicti Castri, & aliter compellantur ad mandatum D. Senatoris. Si verò omnes vassalli, vel maior pars eorum, exirent post conspirationem, licet per Statutum, & consuetudinem, liberum haberent exitū, non patiatur Senator, vt iuxta Castrum, vel Castra domini, vel minorum, vnde exiuerunt, simul se ponant p̄ quinq; miliaria. Neq; Communitas, dominus, vel domini, eos recepent, nisi decē per Castrum, seu locum, ne per eos possit impediri, vel molestari possessio Castri domini. Si verò aliquas proprietates habuerint vassalli in dicto Castro, tunc D. Senator de illis cognoscat inter dictos vassallos, & dominum. Et prædicta locum habeant in præsentibus, præteritis, & futuris.

¶ De Baronibus non intransibus. Basilicum.

Cap. 150.

Baro, seu Baronissa de magnatibus, qui ad sequimenta præstada tenetur, habēs causam ciuilem, vel criminalem cum aliquo de inferioribus, non possint durante causa intrare Palatium Capitolii, nisi tunc tantum, quando responderet accusationi criminali, vel quando se repræsenteret ad mandatum Senatoris, vel poneret se intus. Et idem per omnia intelligatur de bastardis eorum, siue cum dictis bastardis suis, siue cum dictis Baronibus litigarent. Satis est enim, q̄ per aduocatos, & procuratores eorum, possint defendere, & prosequi causas suas. Et si inferior voluerit dictam causam ciuilem in duos populares compromitti, cogantur dicti maiores ad compromittendum. Et si dicti duo infra mensem causam non deciserint, nullo seruato iuris ordine, sed sola rei veritate perquisita, Senator eligat certum popularem, cuius consilio causam decidi faciat, infra decem dies, post dictum mensem computandum. Et si in prædictis, Senator, vel aliquis prædictorum, contrafecerit, seu negligens fuerit, puniatur in C. lib. prouisionorū, & dānū parti læsæ resarciat. Baro etiam, & quilibet de maioribus prædictis, vel bastardus eorum, contrafaciens, puniatur in quingentis lib. prouisionorū. Additū est, quod iudex dictæ causæ faciens, seu Baronissa, non possit loqui cum tali Barone, seu Baronissa, durante dicto litigio, ad pœnam L. librarum prou. Additum est, q̄ dicti Barones, & bastardi eorum, nunq̄ possint venire ad Capitolium, sine licentia D. Senatoris, vel Senatū regentium, ad pœnam C. floren. auri, Camerae Urbis applicandam, pro quolibet, & vice qualibet.

¶ De debitoribus plures creditores habentibus.

Cap. 151.

Si debitor, hipotecarius plures creditores habuerit, quilibet ex creditoribus, in bonis eius inuestiri, & mitti in possessionem possit. In adiudicatione tamen, & in solutum datione bonorum, ille creditor præferatur, qui priora, & potiora iura reperitur habere. In bonis autem personaliter obligati, ille creditor præferatur, qui causam priuilegiatam reperitur habere.

¶ De eodem.

Cap. 152.

Licet creditor habens debitores, & fideiussores, sibi ex eadem re, vel causa, in quâ titate, vel specie obligatos, prius conuenerit debitorem; nihilominus tamen pendente iudicio, suum fideiussorem ex eadem causa, valeat conuenire, & vtrūq; inquietare, donec sibi fuerit de debito satisfactum.

¶ De creditoribus paciscentibus cum uno debitore.

Cap. 153.

Si creditor plures debitores habens, ex eadem causa in solidum obligatos, paciscatur cum vno ex debitoribus, cum certa parte debiti consequenda teneatur, illud idem pactum gratiosum cum aliis debitoribus obseruare.

¶ De litigantibus cum Iudice, uel Notario, petentibus aduocatos, & procuratores. Cap. 154.

Si aliquis de populo causaretur cum aliquo Iudice, vel Notario, & ipse vellet aliquem notarium in procuratorem, vel iudicem in aduocatum, & ipse negaret præstare patrocinium in ipsa causa, puniatur in xxv. lib. prou. nisi iustam odii, vel parentelæ excusationem haberet.

¶ De Aduocatis, & Procuratoribus renunciantibus artem suam. Cap. 155.

Volumus, & ordinamus, q̄ iudices, notarii, & procuratores, alicui Ciui Romano eorum officia, eaq; quæ ad eorum officium, vel officia pertinent, seu alterius ipsorum pertinere noscuntur, non debeant renuere, seu denegare, sine iusta, & rationabili causa. Sed teneantur, & debeant, omnibus ad ipsos habentibus recursum pro eorum officiis, legales, seu liberales; & liberaliter se in omnibus, petentibus exhibere. Et si omnes contrafecerint, seu eorum aliquis; teneatur Senator vinculo iuramenti præcipere, & mandare omnibus artificibus, & omnibus, & singulis artibus, q̄ illis iudicibus, seu illis notariis, & procuratoribus, seu alteri, qui contrafecerit, non faciant, nec, facere debeant aliquid, ad cuius artem pertinet nec aliquod ministerium, siue exercitium alicuius artis, nec ei aliquis aliquid debeat vendere, vel donare. Et quicumq; de artibus contrafecerit, vice qualibet soluat x. lib. nomine pœnæ, pro medietate Camerae Urbis, & alia medietate accusanti. Et de prædictis possit quilibet accusare. Et hoc capitulum sit firmum, non obstante aliquo capitulo supra, vel infra posito.

De ciuibus intelligendis pro Romanis.

Cap. 156.

Illi forenses Mercatores, Ciues Romani intelligantur, qui habuerint in Vrbe maiorem partem rerum mobilium, & immobilium, & domos, & habitationem cōtinuò in ea, cum eorum familia, quando habent. Et tunc excusentur vt Mercatores, & Ciues Romani de propriis rebus, & mercimoniis, & non de alienis, & priuilegio ciuitantia, quo gaudere debet Ciuis, non possit excusari socius, vel aliqua alia persona, quæ esset extra familiam ipsius Ciuis. Et familia intelligatur commē sales, & omnes, qui sunt in eadem familia, ad omnes expensas Ciuis, siue patris familias.

Statuta concernentia capitaneum appellationis, in unam publicam posita, De iudice appellationis, & eius causis. Cap. 157.

CAusa nullitatis, in iudicio deducta coram D. iudice appellationum, liti contestationem non postulat; Sed ea intentata, actor statim à die super ea petitionis oblata, per processum, & acta primæ causæ, seu aliter, prout potuerit, suam intentionem iustificet, infra octo dies vtilis; quibus elapsis, Iudex causam decidat infra quindecim dies vtilis, à die oblata petitionis numerandos; aliàs liti ipsa, & instàtia pereat, & x. lib. proui. Camera soluat, de suo salario retinendas, & damnum parti læsæ restituat, & Pars super dicta nullitate nullatenus audiatur. Est additum, quòd de cætero de nullitate sententiæ non possit agi, post annum, à tempore sententiæ numerandum.

De eodem.

Cap. 158.

Sille, contra quem est lata sententia, duxerit appellandum, & in sua appellatione nullitatem & iniquitatem deduxerit, & in causa appellationis, contra eum fuerit lata sententia; non audiatur ulterius super nullitate primæ sententiæ, à qua fuit appellatum, cum in causa appellationis potuerit de nullitate docere.

De appellationibus in antiquis, & libro primo.

Cap. 159.

Ainterlocutoria seu grauamine, nullus audiatur appellans, nisi talis interlocutoria habeat vim diffinitiuæ sententiæ, seu contineat aliquod tale grauamen, quod reparari non possit per appellationem à diffinitiuâ, postea interponendam.

De eodem.

Cap. 160.

Nullus detentus in Cancellaria, appellare possit à diffinitiuâ, sed si ante sententiâ infra terminum sibi ad defensam datum, causas iustas allegauerit, & admissus non fuerit, appellare possit; quæ causa debeat infra decem dies vtilis, à die interpositæ appellationis, terminari; quibus elapsis, iudex primus possit ad vltiora procedere, si sit condemnatus ad mortem. Diffidatus autem pro crimine, per contumaciam, capitaliter, vel pecunialiter, appellare possit. Sed eius appellatio non recipiatur per iudicem appellationum, nisi infra legitima tempora ad representationem appellationum statuta, se coram iudice maleficiorum personaliter representet, volens purgare innocentiam suam, vsq; ad finale calculum detinendus; in qua causa audiatur ex integro, & probationes ab utraque parte recipiantur super nocentia & innocentia, ut innocens absoluetur, et nocens condemnetur, a qua diffinitiuâ sententia possit ad iudicem appellationum appellari, infra legitima tempora à statuto præfixa.

Infra quantum tempus appelletur.

Cap. 161.

In omnibus casibus, in quibus recipitur appellatio; debeat appellans, infra viii. dies appellare, computandos à die latæ sententiæ. Nec possit aliquis super hoc ignorantiam allegare, cum satis sufficiat, quòd præcesserit citatio ad sententiam audiendam, & diffidatio fuerit in loco publico promulgata. Nec possit aliquis in causa criminali diffinitiuè condemnari, nisi præcesserit citatio vnica, licet non peremptorie personaliter, vel ad domum, ad sententiam audiendam.

De tempore appellationis.

Cap. 162.

Apellans à sententia, vel diffidatione lata in causa ciuili, vel criminali, debeat

suam appellationem representare infra v. dies, à die appellationis interpositæ, numerandos; quibus elapsis, reputetur esse deserta. A die verò præfatæ representationis, infra xv. dies vtilis, teneatur suam appellationem iustificare, prosequi, & finire quibus elapsis, prima sententia firma remaneat, à qua fuerat appellatū; & si iudex de appellatione cognoscens, negligens fuerit in terminatione causæ præfatæ; xx. lib. proui. Camera soluat, per Camerarium de suo salario retinendas, & damnum resarciat parti læsæ. Est quoq; additum, & declaratum, quòd vbiq; in hoc Statuto volumine fit mentio de diebus, intelligatur de diebus continuis, non autem vtilibus, nisi contrarium specialiter de vtilibus exprimat. Illi autem dies intelligantur esse vtilis, in quibus Ius redditur in Curia Capitolii. Iudex tamé appellationis, ex causa, tribus vicibus tantum prorogationes facere possit, v. dierum vtilium, per qualibet prorogatione, & non vltra. Ita vt elapsis xl. diebus vtilibus, prima sententia firma maneat. Ita tamen, quòd si successor, ad causæ decisionem, x. dies vtilis non superessent, quòd pro dicta causa expedienda, decem dies vtilis habeat, pro sententia ferenda tantum.

Quòd causa appellationis, non possit per novos testes iustificari. Cap. 163.

CAusa appellationis, per novos testes iustificari non possit; sed ex eisdem duntaxat, quæ in principali causa producta, & actitata fuerunt. Et ideo non sit opus in ea, libellū, liti contestationē, iuramentū calumniæ, & veritatis, prestare. Sed instrumentum appellationis, pro libello, & intentione appellantis, sufficiat; possint tamen in ea, noua instrumenta, & priuatæ scripturæ produci. Diffidatus autem per contumaciam, se coram iudice maleficiorum representans, possit per testes coram eo suam innocentiam probare (non obstante diffidatione) infra tempora appellandi, & prosequendi, à statuto præfixa. Et idem possit appellatus, si per testes probare voluerit nocentiam appellantis, coram iudice supradicto, coram quo agitur accusatio, vel inquisitio, ex qua emanauit diffidatio supradicta.

De eodem.

Cap. 164.

Asententiis, & grauaminibus inferendis per quemcunq; Senatorem Vrbs, qui in Senatu præfuerit, seu per quemcunq; ex officialibus eius, appelletur ad iudicem appellationum. Et infra Statuti tempora, suam appellationem appellans represententer prosequatur, & finiat. Ac idem de omnibus grauaminibus inferendis per quoscunq; alios officiales Vrbs.

De diffidatis de contumacia, appellantibus, non reassidandis. Cap. 165.

Nullus diffidatus per contumaciam, appellans, reassidetur, donec per iudicem appellationum fuerit pronunciatum, Bene appellatum, & male ad diffidationem processum; & tunc reassidetur; aliàs remaneat prima diffidatio firma, & fiat eius executio. Si contrarium factum fuerit, reassidatio non teneat. Et Senator contrafaciens, in C. lib. proui. Iudex in xx. lib. pro. Camera teneantur, per Camerarium de eorum salario retinendis.

De appellationibus non recipiendis.

Cap. 166.

A executionibus facti, seu capturis personalibus, nulla recipiatur appellatio. Si tamen à sententiis latis super exequendis instrumentis, testamentis, & aliis vltimis voluntatibus, seu sententiis, & arbitriis, seu laudis, seu à laudis inter sanguineos latis, fuerit appellatum, seu petita reductio; non recipiatur appellatio, nisi infra tres dies, à die representationis appellationis, seu petitionis nullitatis oblata, aut reductionis, Appellans, seu reductionem petens, deponat in camera suffi

sententia pignora, assignanda appellato, seu habenti pro se laudum, si contra appellationem fuerit lata sententia; vel nisi ponat se personaliter infra dictum terminum in Cancellaria vsq; ad perfectam effectualem executionem sententiae, seu laudi, detinendus. Et idem fiat, si per viam nullitatis, vel contradictionis; sententiae, seu laudi restitutio, seu retractatio, seu nullitatis declaratio, contra Camera peteretur; & hoc si fiat quaestio de pecunia, & rebus mobilibus, si autem de immobilibus, facta sequestratione rei immobilis, infra terminum supradictum, penes personam idoneam, per Senatorem, vel iudicem appellationum, eligendam; recipiatur appellatio, & sequestratio mandetur, vt illi restituat possessionem rei sequestratae, pro quo in causa appellationis fuerit lata sententia.

¶ De eodem.

Cap. 167.

Lib. 4. c. 15. & lib. 5. c. 47.

Asententia lata per iudicem, de appellationibus cognoscentem, seu de nullitate seu de reductione ad arbitrium boni viri; nullus audiatur appellans; nisi quatenus esset infirmatoria primae diffinitivae, seu vim diffinitivae habentis, in totum, vel in partem; quo casu, & ea parte infirmationis, appellari possit ad Senatorem; qui si non fuerit qui primam sententiam tulerit, aut eius officiales; de causa, vt iudex appellationis cognoscat, & decidat infra x. dies vtilis. Si vero esset idem Senator, aut eius officiales, qui primam sententiam tulerint, debeat ipse Senator causam decidere consilio sapientis, per partes eligendi; ad quam electionem, Senator teneatur partes compellere, per compulsionem realem, & personalem, prout melius sibi videbitur faciendam; cuius sapientis consilio, scripto, & sigillato habito; debeat ipse Senator secundum dictum consilium, infra v. dies vtilis, sententiam ferre; a qua appellari non possit coram ipso Senatore; ad quem si fuerit appellatum; repraesentari debeat appellatio infra tres dies a die interpositae appellationis; alias appellatio sit deserta. Et infra v. alios dies, debeant coram eo omnia acta produci, & infra v. alios dies debeat pronunciaisse; alias instantia pereat, & sententia Capitanei firma maneat. Et ipse Senator teneatur partibus ad expensas, damna, & interesse; Consultor vero, si Romae fuerit, post acceptationem, debeat infra x. dies consilium tradidisse, ad poenam C. ducatorum, ab eo inremissibiliter exigendorum, & applicandorum pro medietate Camerae Urbis, & pro alia medietate Partis. Si vero extra Urbem eligetur Consultor; debeat dari dilatio secundum loci distantiam Senatoris arbitrio. Et haec tempora electionis, & expectationis Consultoris, non computentur in instantia. Et si ex defectu Consultoris, infra dictum tempus consilium non fuerit habitum; alius deputentur, sub eisdem poenis, & terminis; quae tempora, vt dictum est, in instantia non computentur.

¶ De eodem.

Cap. 168.

Asententiis latis per iudices electos, seu eligendos ad sindicandum Senatorem, Iudices, & alios officiales eius, seu DD. Conseruatores, & alios officiales quoscunq; nulla recipiatur appellatio; ad poenam L. lib. prouisorum, Camerae Urbis applicandarum.

¶ De eodem.

Cap. 169.

Asententiis arbitratorum, appellari non possit; sed si fuerit nulla, possit agi de nullitate, infra x. dies, a die lati arbitrii numerandos, coram iudice appellationum; coram quo oblata petitione, infra dictos x. dies; debeat doceri de nullitate infra v. dies vtilis, a die dictae petitionis computandos; quibus elapsis, prima sententia arbitri firma maneat & damnum parti laesae resarciat, & xxv. lib. prouisi. pro poena, Camerae soluat, de suo salario per Camerarium retinendas.

¶ De eodem.

¶ De eodem. Cap. 170.

Asententia arbitratorum, non possit appellari; sed a die lati arbitramenti, possit infra x. dies, peti coram iudice appellationis, reductio ad arbitrium boni viri, & super ea debeat petitio designari, infra terminum supradictum; quibus elapsis, debeat petitor probare de iniquitate, & enormi laesione, infra alios v. dies vtilis, ex tunc in antea numerandos; quibus elapsis, Iudex allegationibus Partium auditis, causam decidat infra xv. dies vtilis, a tempore petitionis in antea numerandos. Alias; primum arbitrium firmum remaneat, & Iudex parti laesae damnum resarciat & xxv. lib. prou. pro poena, Camerae soluat, per Camerarium de suo salario retinendas. Super dictis autem nullitate, & reductione ad arbitrium boni viri, non sit opus litis contestatione, & aliis solennitatibus iuris, sed solius veritatis inspectione.

¶ De executione sententiae.

Cap. 171.

Insententiis, a quibus fuerit appellatum, aut in laudis, a quibus esset petita reductio; si fuerit prima sententia siue laudum confirmatum; iudex appellationum, possit suam sententiam exequi: multo magis si primam reuocabit, aut reformabit.

Supra c. 92.

¶ De officijs Capitanei appellationum, & eius Notariorum. Cap. 172.

In Alma Vrbe sit, & esse debeat vnus iudex appellationum, tantum; qui sit legum Doctor, & de suo doctoratu fidem faciat per publicum instrumentum; qui debeat esse extra districtum, & iurisdictionem Urbis, per lx. mil. ad minus, & de alia Ciuitate, & comitatu, q̄ sit Senator; nec sit consanguineus, nec affinis Senatoris. Et eius officium duret tantummodo per sex menses, a die, quo fuerit ingressus ad ipsius officii exercitium, numerandos. Qui secum debeat ducere, & tenere vnū familiarem, siue domicellum, vnū famulum, & duos, equos valoris xxv. flor. auri, pro quolibet, ad minus, aestimandos secunda, vel tertia die sui ingressus. Et cognoscat de causis nullitatum, & de omnibus appellationibus, criminalibus & ciuilibus, interponendis a sententiis, & grauaminibus; talibus, a quibus reparari non possit per appellationem a diffinitiva sententia interponendam; ferendis, vel inferendis per Senatorem, & eius iudices, vel quoscunq; alios officiales Urbis; & de aliis causis, de quibus sibi in iudicio attribuitur potestas per Statutum Urbis, particulariter, vel generaliter. Et ipsas causas decidat infra terminum a Statutis Urbis praescriptum. Et debeat dictos familiares, vel domicellum, & famulum, & equos praedictos, suis expensis, & periculo, retinere continue, toto tempore sui officii residens; quos debeat exhibere, & monstram facere quolibet mense semel, ad requisitionem DD. Conseruatorum Camerae Urbis, ad poenam x. lib. prou. vice qualibet, qua contrafecerit. Et habeat a Camera Urbis, pro suo salario, quolibet mense ducatos xl. & nihil ultra petere possit a Camera praedicta. Et finito officio, iudex praedictus debeat cum omnibus familiaribus, & equis, stare ad sindicatum sex dierum tantum; percepturus salariū singulis duobus mensibus, pro rata duntaxat. Tertia autem pagha vltimorum duorum mensium, per Camerarium debeat detineri, quousq; fuerit cum sua familia sindicatus. Ad banchum autem dicti iudicis, ad esse, & sedere debeant duo Notarii Romani, legales, & experti, imbuulandi, & ad fortunam extrahendi. Quibus Notariis, dictus iudex non teneatur aliquid solvere, vel praestare, pro salario, vel expensis. Debeat tamē quilibet dictorum Notariorum, suis emolumentis Notariatus, esse contentus. Et officium dictorum Notariorum sit in solidum. Et equi praedicti, bullari, & mercari debeant merco dictae Camerae, infra terminum trium dierum, a die ascensus dicti iudicis. Et dicti Notarii recipere

Supra c. 164.

E

debeant, & habere pro qualibet assignatione actorum, sex denarios, & non ultra; pro relatione cuiuslibet citationis, denarios duodecim; pro qualibet significatione sol. duos, & non ultra.

¶ De eodem.

Cap. 173.

AD officium iudicis appellationum, spectat, de causis appellationum, nullitatum, & iniquitatum quarumcunq; sententiarum, arbitrorum, siue arbitramentorum, cognoscere; & quærelas, & appellationes, quæ representantur coram eo; clara luce prospicere, quatenus sint recipiendæ; & si ab interlocutoria, & in Vrbe; parte citata; aliàs, statim notificare, & inhibere iudici, a cuius sententia, siue gramamine extitit appellatū, siue quærelatum, ne contra appellantem, & eius bona aliquid innouet, vel attemptet, ad pœnam C. lib. prou. à Senatore auferendarū, post notificationem, & inhibitionem factam sibi. Et inde, acta, & processum primæ causæ, recipiat; & prospiciat, vtrum debito tempore fuerit appellatum, vel quærelatum. Et si viderit, q̄ infra tempus à Statuto præfixum, non fuerit appellatum, seu quærelatum, seu quærelatio præsentata; interloquendo pronunciet, appellationem, vel quærelam non esse recipiendam. Si verò facta fuerit debito tempore appellatione, representatio, quærelatio, & prosecutio dictæ causæ; pronunciet, bene, vel male iudicatum, seu quærelatum, prout ex actis viderit cōuenire. Vbi verò cognouerit primam sententiam condemnatoriā infirmandam; pronunciet, bene appellatum, & male iudicatum, & partem appellantem absoluat. Et si viderit, primam sententiam absolutoriam infirmari debere, pronunciet, bene appellatum, & male iudicatum, & partem, quæ fuit absoluta, condemnet. Possit, & debeat etiam, si opus fuerit, in parte infirmare, & in parte confirmare, sicut per diuersa capitula sententiæ, viderit expedire. Possit etiam, primam sententiam reformare, addendo, corrigendo, minuendo, modificando. Possit etiam, si viderit primam sententiam fore nullam, pronūciare, superuacuo appellatum; & causam iniicere Quia sententia erat nulla. Et si de eius nullitate appareret euidenter; tunc ipsemet iudex appellationum, ea declarata nulla, iteratō pronunciet super appellatione præfata & intelligatur, totam causam esse deuolutam ad dictum iudicem; ita q̄ totam causam possit, & debeat reassumere, vigore appellationis interpositæ; & eam terminare infra tempus à Statuto præfixum. Si verò dictus iudex causam appellationis non terminasset infra tempus à Statuto præfixum; pœnam L. lib. prou. incurrat de eius salario, tempore eius sindicatus, retinendarum.

¶ De eodem.

Cap. 174.

SI vacante dicti Iudicis appellationum officio, aliquas appellationes, vel quærelas interponi contingat; teneatur appellans, suam appellationem, vel quærelam representare infra tempus, à Statuto præfixum ad ipsam representandum, in Camera Vrbe; de qua Notarius Camera, per suam scripturam, fidem facere teneatur. Et interim dicta vacatione durante, non currat terminus appellanti, & quærelanti quousq; nouus Iudex appellationum ingressus fuerit ad suum officium exercendū; & ad diē, quo dictū officium iurauerit, & incaperit exercere. Postquam representationem, contra quærelantem, vel appellantem, nihil innouetur; ad pœnam contentam in Capitulo proxime præcedenti, si prædicta notificatio intimata fuerit per Notarium causæ supradictæ.

¶ De iuramento Iudicis appellationis.

Cap. 175.

Iudex appellationis, iuret in præsentia Conseruatorum, officium sibi commissum exercere legaliter, sollicitè, & bona fide; remotis odiis, prece, præcio, & omni

munere; & causas, quæ coram eo agitabuntur, infra tempora expedire à Statuto præfixa; et singulis diebus iuridicis, & horis debitis, ad bāchum sedere; & Statuta tenaciter obseruare, & iusticiam vniciq; reddere, sub pœnis in Statutis factis, & fiendis, contentis.

¶ De appellationibus subditorum, Castrorum, & Terrarum. Cap. 176.

Appellationes, per subditos officio Conseruatorum, ab eorum iudicibus, aut superioribus officialibus interponendæ; ad ipsos Conseruatores, aut ad Capitaneum appellationum, aut ad vtroq; interponi debeant; ad quos causæ deuoluuntur; & sic quisq; ipsorum, aut simul cognoscat, prout fuerit appellatum, aut facta prosecutio, electo eorum altero, aut vtriusq; conseruato ordine, prout in instantiis iudicis appellationum aliis est statutum.

¶ Ab executionibus facti capturis etcetera. Vide supra eodem libro.

¶ Explicit Liber primus Statutorum Ciuiliū Almæ Urbis.

F I N I S.

Incipit Tabula rubricarum, siue capitulorum primi Libri Statutorum Ciuiliū Almæ Urbis.

De summa Trinitate	Cap. 1.
Quòd Senator diffidet hæreticos	cap. 2.
De Senatore, quomodo debeat esse	cap. 3.
De eodem	cap. 4.
De eodem, & eius familia	cap. 5.
De iuramento Senatoris	cap. 6.
De defensione pauperum, & minorum	cap. 7.
De iuramento iudicum Collateralium, & iudicis appellationum	cap. 8.
De iuramento iudicum, & notariorum maleficiorum	cap. 9.
Quòd Senator, & iudices Capitolii, ius reddant	cap. 10.
De officio Collateralium Senatoris	cap. 11.
De officio iudicis Camera	cap. 12.
De officio sexti iudicis	cap. 13.
De officio iudicis maleficiorum.	cap. 14.
De eodem	cap. 15.
De officio Marefcallorum	cap. 16.
De officio Prothonotarii, & eius salario	cap. 17.
De deliberatione Assettamenti	cap. 18.
De eodem	cap. 19.
Quòd Senator non audeat petere liberum arbitrium	cap. 20.
Quòd Senator stet ad sindicatum	cap. 21.
De sindicis Senatoris, & iudicum	cap. 22.
De iudice assessore, qui sindicat Senatorem, & iudicem appellationum	cap. 23.
De vacatione officii Senatus	cap. 24.
De salario, & familia Conseruatorum, officium Senatus exercetium	cap. 25.

Tabula

De iuramento Mandatariorum	cap. 26.
Quòd nullus Romanus possit habere officium in Curia Senatoris	cap. 27.
Quòd, nullus infra duos annos, aligatur ad vnū & idē officiū, nisi semel	cap. 28.
De officio Conseruatorum Camerae Urbis	cap. 29.
De mandatis, & pœnis imponendis per Conseruatores	cap. 30.
De deliberatione facta per Conseruatores	cap. 31.
Quòd Camerarius Cam. Urbis, soluat pecuniā Cam. p apodisā cōseruat.	cap. 32.
De portione pisciū dāda Camerae Urbis, & Cōseruatoribus dictę Camerae	cap. 33.
De officio Super intendētis	cap. 34.
De officio Capitum regionum	cap. 35.
De aduocato, & procuratore Camerae	cap. 36.
Quòd aduocatus, & procurator Camerae, non possint esse aduocati, vel procuratores alicuius personæ, durante eorum officio	cap. 37.
De foro competenti	cap. 38.
De citationibus fiendis in causis ciuilibus	cap. 39.
De forma citationis ciuilis	cap. 40.
De citandis edicto Senatus	cap. 41.
De edicto citatorio	cap. 42.
De citationibus minorum	cap. 43.
De tutoribus dandis pupillis	cap. 44.
Quòd possint consanguinei comparere pro absentibus vltra tres dietas	cap. 45.
De comparente per procuratorem	cap. 46.
De reo comparente, & non comparente auctore	cap. 47.
De libellis incertis, & alternatiuis	cap. 48.
De causis, in quibus non requiritur libellus	cap. 49.
De recusatione iudicis, & quòd iudex forensis non habeatur suspectus	cap. 50.
De bis citatis, licentiatis	cap. 51.
De causis à x. ducatis infra	cap. 52.
De causis à x. ducatis supra	cap. 53.
De conuento actione reali, contumace	cap. 54.
De conuento actione personali, contumace	cap. 55.
De reconuentione	cap. 56.
De litis contestatione fienda partibus presentibus	cap. 57.
De iuramento calumniæ	cap. 58.
Quando exhibeantur positiones	cap. 59.
De testibus nō recipiendis, nec cogēdis, ad perhibendū testimonium	cap. 60.
Quòd nullus repellatur à testimonio	cap. 61.
Quòd testes examinantur super quolibet articulo	cap. 62.
De contumace in respondendo positionibus	cap. 63.
De negantibus filiationem	cap. 64.
Quòd maiores xx. annis, pro maioribus habeantur	cap. 65.
De in integrum restitutione petita	cap. 66.
De eodem	cap. 67.
De testibus examinandis, & eorum dictis, expliciter scribendis	cap. 68.
De fide instrumentorum exemplarum	cap. 69.
De allegato suspecto instrumento	cap. 70.
De instrumento cancellando per notarium	cap. 71.
De instrumentis, & cautionibus non valituris	cap. 72.
De simulatione contractuum	cap. 73.
De executione instrumentorum	cap. 74.
	cap. 75.

Tabula

27

De executione apocharum	cap. 76.
De iure dotis, & donationis propter nuptias	cap. 77.
De alimentis, & mala tractatione maritorum	cap. 78.
De executione instrumentorum dotaliū, & donationū propter nuptias	cap. 79.
De instrumentis scriptis per notarium diffidatum, valituris	cap. 80.
De testamentis executioni mandandis	cap. 81.
De succedentibus ex testamento	cap. 82.
De relictis laycorum, factis spuris, seu bastardis	cap. 83.
De legitimatis	cap. 84.
De successoribus ab intestato	cap. 85.
De executoribus testamentorum	cap. 86.
De eodem	cap. 87.
Quòd Senator reducat, & defendat in possessione, heredes defunctorū	cap. 88.
De officio consultoris, & quibus causis consilium exigatur	cap. 89.
Quòd iudices conferant cum aliis iudicibus, de dubiis, & punctis	cap. 90.
De executione sententiæ	cap. 91.
De eodem	cap. 92.
De eodem	cap. 93.
De personis inuestitis, defendendis per Senatorem	cap. 94.
De eodem	cap. 95.
Quòd Senator defendat quemlibet in possessione sua	cap. 96.
De eodem	cap. 97.
De expensis reficiendis	cap. 98.
De feriis	cap. 99.
De suspectis, & fugitiuis	cap. 100.
De creditoribus negligentibus in petendo debitum	cap. 101.
De eisdem habentibus apodissas contra aliquos mortuos	cap. 102.
Quòd fideiussor conuentus, nō possit allegare beneficium nouæ constitutionis, & de conuento pro re mobili	cap. 103.
De eodem	cap. 104.
De eodem	De eodem cap. 105.
De obligantibus bona sua pro dote alicuius mulieris	cap. 106.
De pignoribus, & hipotecis venalibus, vendendis	cap. 107.
De emptione, & venditione	cap. 108.
De vendentibus possessiones propter vim eis illatam	cap. 109.
De venditionibus consecratum	cap. 110.
Quòd venditor cogatur facere, vt emptor libere possideat	cap. 111.
De venditionibus, & alienationibus factis à fallitis, vxoribus eorum	cap. 112.
De venditione facta à malefactore, vel accusato	cap. 113.
De uenditoribus cessantibus tradere possessionem rei uenditæ	cap. 114.
Quòd nullus cogatur emere sal, neq; alia bona Camerae	cap. 115.
De redemptoribus litium alienarum	cap. 116.
De uenditione rei dotalis, uel p dote obligatę, p uirū sine cōsensu uxoris.	cap. 117.
Quemēs bona Cam. debeat p officiales Urbis, in possessionē illorū defēdi.	cap. 118.
De macellariis cogendis ad soluendum	cap. 119.
Quòd Senator reducat emptorem in possessionem	cap. 120.
De arris	cap. 121.
De locatitiis rebus, obligandis pro dote	cap. 122.
Quòd conductor, seu emphiteota possit alteri in emphiteosim locare	cap. 123.
De eodem	cap. 124.
	cap. 125.

Tabula

De massariis ponendis super desertione vinearum	cap. 126.
Quòd colonus requirat proprietarium tempore vindemiarum	cap. 127.
De feudis	cap. 128.
De negligente petere pensionem	cap. 129.
De eodem	cap. 130.
De defendendis per Curiam in locationibus	cap. 131.
De diuisionibus	cap. 132.
De eodem	cap. 133.
De eodem	cap. 134.
De confortibus	cap. 135.
Quòd diuisio facta, sit valida	cap. 136.
De rebus emphiteoticis diuidendis	cap. 137.
De apparatu non faciendo contra debitas seruitutes	cap. 138.
De habentibus parietem communem	cap. 139.
Qui possint petere diuisionem	cap. 140.
De noui operis nunciacione	cap. 141.
De ædificantibus in possessionibus suis	cap. 142.
De reprefaliis	cap. 143.
De eodem	cap. 144.
De eodẽ, p̄ ciuib⁹ Romanis missis ad regimẽ alicuius Terrẽ, & iniuriatis.	cap. 145.
De habentibus reprefalias contra commune Vrbis	cap. 146.
In quibus diebus non possint uti reprefaliæ	cap. 147.
De mercatoribus, & campforibus fallitis, capiendis per Senatorem	cap. 148.
De quæstionibus inter dominum, & vassallum	cap. 149.
De Baronibus non intrantibus in Capitolium	cap. 150.
De debitoribus plures creditores habentibus	cap. 151.
De eodem	cap. 152.
De creditoribus paciscentibus cum vno debitore	cap. 153.
De litigantibus cū iudice, vel notario, petentibus aduocatos, & procuratores.	cap. 154.
De aduocatis, & procuratoribus renunciantibus artem suam	cap. 155.
De ciuib⁹ intelligendis pro Romanis	cap. 156.
Statuta concernentia Capitaneum appellationis	
De Iudice appellationis, & eius causis	cap. 157.
De eodem	cap. 158.
De appellationibus	cap. 159.
De eodem	cap. 160.
Infra quantum tempus appelletur	cap. 161.
De tempore appellationis	cap. 162.
Quòd causa appellationis non possit per novos testes iustificari	cap. 163.
De eodem	cap. 164.
De diffidatis de contumacia, appellantis, non reaffidandis	cap. 164.
De appellationibus non recipiendis	cap. 165.
De eodem	cap. 166.
De eodem	cap. 167.
De eodem	cap. 168.
De executione sententiæ	cap. 169.
De officiis Capitanei appellationum, & eius notariorum	cap. 170.
De eodem	cap. 171.
De eodem	cap. 172.
De eodem	cap. 173.
De iuramento iudicis appellationis	cap. 174.
De appellationibus subditorum, Castrorum, & Terrarum	cap. 175.
	cap. 176.

F I N I S.

INCIPIT LIBER SECVNDVS, STATVTORVM VIDELICET CRIMINALIVM.

DE HIIS QVI AD ACCVSANDVM

ADMITTVNTR.

Cap. 1.

MITANTES ordinamentum factum per D. Simeonem de Sagnino, olim Senatorem almæ Vrbis; Statuimus, q̄ nullus accusare, vel denũciare possit aliquem de aliquibus criminibus, excessibus, vel delictis; nisi suam, vel suorum, vsq; ad tertium gradum inclusiuè, persequatur iniuriam, Exceptis casibus infra scriptis, videlicet homicidio incendio, falsitate, robbaria, assallimento de nocte, & battalia generali; in quibus casibus, cuilibet sit licitum accusare.

¶ De modo, & ordine accusandi.

Cap. 2.

VT maleficia non remaneant impunita, & causæ criminales, cauillosè & fraudulenter non tractentur, & in longum non producantur, in damnum & præiudicium Romanorum, & subditorum suorum; Statutum, & ordinatum est, q̄ in criminalibus causis tractandis, & ventilandis in Curia Capitolii coram D. Senatore, seu iudice maleficiorum; procedatur hoc ordine, & talis ordo seruetur; videlicet, q̄ accusans, vel accusare intendens aliquem de aliquo maleficio, crimine, vel delicto; debeat accusationem suam dare in scriptis; & sine aliqua inscriptione, iureret coram iudice, se credere, accusationem esse veram, & non calumniosam. Et in ipsa accusatione reddat in scriptis nomina testium, vsq; ad decem, ad plus; vel ab inde infra, sed non ultra; per quos accusator credit probare; & postea alios testes producere non possit. Iudex tamen maleficiorum, ex suo officio, possit alios testes examinare super accusatione, & contentis in ea, etiam post publicationem; vt maleficia per collusionem, vel aliter, non occultentur. Et debeat accusator, si vult audiri super accusatione eius, mittere edicta oportuna, & tempore debito, pro expeditione processus, super causa fienda; aut pecuniam pro dictis edictis mittendis, deponere penes notarium causæ; qui edicta pro expediendo processu mittenda, p̄curet ea die, qua pecunia deposita fuerit, mittere, vel sequenti. Et quod additum est de edictis mittendis, vel pecunia deponenda; locum habeat in accusationibus fiendis contra habitantes extra Vrbem, in districtu Vrbis, tam speciales personas, q̄ Communitates Terrarum quarumcunq; Ciuitatum, Castrorum, & Villarum Vrbis, & districtu Vrbis; super quibus iudex maleficiorum procedat, & procedere debeat contra accusatum, secundum formam Statutorum Vrbis.

¶ De citandis Reis, & modo procedendi in criminalibus.

Cap. 3.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ accusati, vel inquisiti, habitantes in Vrbe, vel extra Vrbem infra tria miliaria; citentur hoc ordine; videlicet, q̄ accusatus vel inquisitus, ter fodiatur, diuersis diebus, q̄ veniat coram iudice maleficiorum, ad respondendum accusationi vel inquisitioni, contra eum exhibitæ, vel formatæ. Et ipso, infra terminum dictarum trium fossuarum, non comparente; proxima sequenti die Sabbati, diffidetur de contumacia, vel alia die qua fieret forum publicum, loco dicti Sabbati. Postquam diffidationem, citetur ad confessionem pro prima die Sabbati, qua publicè forum fieret, vel alio die, quo forum fieret loco diei Sabbati

diffidationes legentur; infra quem terminum potuit comparere; alioquin, diffidetur dicto die de confesso, & pro confesso habeatur de omnibus in accusatione vel inquisitione contentis. Et si Senator, vel iudex maleficiorum, fuerit negligens in faciendo diffidationes prædictis dictis diebus, sicut dictum est, quod ipse D. Senator, vice qualibet, poena centum librarum prouisorum puniatur. Iudex verò in prædictis negligens, poena xxv. librarum prouisorum, puniatur. Et nihilominus die Sabbati, vel alio die, quo publice forum fieret, sub dicta poena ad diffidationes prædictas procedat, absque aliqua alia citatione. Habitantes autem extra Urbem, & in districtu Urbis ultra tria miliaria de Vrbe; citentur edicto Senatus; in quo contineatur nomen accusati, vel inquisiti, & accusatoris, & delictum seu maleficium de quo proceditur. Et in ipso edicto, accusato vel inquisito assignetur terminus trium dierum, à die citationis, ad comparandum, & respondendum accusæ, vel inquisitioni; post quem terminum, contra sic citatum, si contumax fuerit, procedatur die Sabbati, post relationem habitam, ad diffidationem de contumacia, ut superius de habitantibus in Vrbe, dictum est. Postquam diffidationem, iterum citetur edicto Senatus, in quo quinque dierum terminus assignetur, à die citationis numerandorum, ad comparandum, & se excusandum; quo termino elapso, si contumax fuerit, pro confesso habeatur, & de confesso diffidetur Sequenti die Sabbati, post relationem, vel alio die fori, loco dicti Sabbati, ut superius de habitantibus in Vrbe dictum est, ad poenam prædictam. Forenses verò, & quicumque habitatores extra urbem, & eius districtum, qui tam ratione delicti, quam ratione domicilii sortiuntur forum urbis, citentur edicto Senatus unico, in forma supra scripta; in quo assignetur terminus citato, xx. dierum, à die citationis, ad comparandum, & respondendum accusationi vel inquisitioni, contra eum exhibitæ vel formatæ; infra quem terminum si non comparuerit, contra sic citatum, proxima die Sabbati post relationem, vel alio die, quo, loco dicti diei Sabbati, forum publicum erit, procedatur ad diffidationem de confesso; & pro confesso habeatur, de omnibus contentis in inquisitione vel accusa, contra eum exhibitæ, vel formatæ, absque aliqua diffidatione de contumacia, ad poenam prædictam. Et si dicto proximo die Sabbati, vel alio die quo forum publicum fieri deberet, non fieret forum, ut supra dictum est; nihilominus possit & teneatur Senator alio die Sabbati, seu quo forum fieret, ut supra dictum est, ad dictam diffidationem procedere.

¶ Qualiter procedatur super accusationibus, & inquisitionibus. Cap. 4.

Item, statuimus & ordinamus, quod reo accusato vel inquisito comparente, faciat ipsum iudex respondere accusæ vel inquisitioni, sacramento præstito, & fideiussoribus in Camera datis; vel ipsum in Cancellaria poni facere, & recommendare si accusatus, vel inquisitus fuerit de maleficio, ex quo sit poena imponenda corporalis, vel personalis. Postea verò per dictum iudicem maleficiorum, procedatur ad examinationem testium, & ad faciendum ea, quæ fieri debent in causis & processibus criminalibus, secundum formam Statutorum. Quæ causæ criminales, auditis allegationibus Partium, terminentur & terminari & finiri debeant per sententiã, infra xxx. dies continuos, à die responsionis factæ per reum accusatum vel inquisitum, numerandos; sub poena & ad poenam L. lib. prouisorum Senatus, Senatorum & retinendarum eisdem, de salario eorum, per Camerarium Camerae Urbis. Et si contingat quod dictæ causæ criminales non terminentur nec diffiniantur infra dictum tempus, ut dictum est; nihilominus terminentur, & terminari possint & debeant infra decem dies immediate sequentes; infra quos decem dies, si, ut dictum est, non terminauerit; incidat Senator in poenam cccc. librarum; iudex centum li-

brarum prouisorum, Camerae applicandarum. Et nihilominus instantia causæ salua remaneat, nec pereat. Et Senator teneatur, & successores eius teneantur post dictos decem dies, causam terminare, ut supra dictum est, ad poenam mille librarum prouisorum, pro quolibet Senatore, & trecentarum, iudici seu iudicibus maleficiorum, applicandis Camerae Urbis. Si verò reus accusatus vel inquisitus, fossus vel citatus edicto Senatus, secundum formam Statutorum, non comparuerit, sed contumax fuerit; tunc procedatur ad diffidationem de contumacia, & confesso, contra ipsum reum accusatum vel inquisitum, secundum formam Statutorum. Et hæc omnia, quantum ad contumacem, seu quæ de contumacia dicta sunt, fiant & fieri debeant infra xl. dies, continuè à die porrectæ accusæ, vel formatæ inquisitionis, numerandos, sub poena quinquaginta lib. Senatori, & xxv. lib. iudicibus maleficiorum, qui per tempora erunt, eisdem auferendarum de suo salario, per Camerarium Camerae Urbis. In casu verò ubi talis accusatus vel inquisitus habitaret extra districtum Urbis; tunc prædicta fiant & fieri debeant infra duos menses, à die porrectæ accusationis, vel inquisitionis formatæ, numerandos, ad poenam prædictam. Additum & declaratum est, quod in omnibus causis civilibus & criminalibus, quibus imponitur & taxatur terminus, & meta iudici, vel causæ, ad causæ decisionem; non pereat causa nec instantia, nisi in illis casibus duntaxat, in quibus quod instantia pereat, specialiter est expressum. Et declaratio locum habeat in præteritis, præsentibus, & futuris. Additum est huic Capitulo, quod nullus accusationem institutam renuciare possit, seu abolitionem petere de ea, saluo, quod in casibus infra scriptis, scilicet de verbis iniuriosis, de damno dato, de contemptu mandati, & turbata possessione, & in accusatione molendinorum occasione murationis, inuestimento fracto, Et ubi de adulterio accusaretur vxor per virum, quo ad vxorem tantum.

¶ De inquisitionibus, & in quibus casibus formari possint. Cap. 5.

Nulla inquisitio possit fieri per D. Senatorem, & eius iudices maleficiorum, de aliquo crimine, excessu, vel delicto, nisi in casibus infra scriptis; videlicet de homicidio, incendio, falsitate quorumcumque instrumentorum, quarumcumque monetarum, furto, robbaria; exornamento, siue violentia mulierum, libidinis causa; a fallimento de nocte, battalia generali, rixa, securitate fracta, si frangeretur cum sanguinis effusione cum aliquo genere armorum, vel ossis fractione; Et de præstantibus auxilium, consilium, & fauorem ex proposito, ad committendum homicidium, à principio, & medio, usque ad finem dicti homicidij. Item, de percussionibus cum sanguinis effusione, vel fractura cranei, contra percussorẽ tantum, & aliis casibus, in quibus per Statutum particulariter permittitur vel mandatur inquiri. Item, de excessibus commissis in Curia Capitolii, Item, de excessibus commissis à pede Turris Mercati supra, in plano Capitolii, in platea Sanctæ Mariæ de Araceli, a Sancto Sergio & Baccho, & à pede viæ Fauetostæ supra, versus Capitolium; & hoc, in habitantibus in dictis locis, inter se, non vendicet sibi locum, Item, de commissis in ludo Testaciæ, & Agonis, vel in rixa & percussionibus ibi factis, Item, si D. Senator vel Conseruatores Camerae Urbis, vel Marecalli, seu alter prædictorum, irent per Urbem, & in eorum vel alterius ipsorum præsentia vel conspectu fuerit commissus excessus, Item, si excessus fuerit commissus in exercitu Romanorum, & intra ecclesias Urbis, dum tamen antequam fiat inquisitio uel formetur, habeatur de delicto vel maleficio sufficiens informatio, per testium receptionem & probationem de qua apparere debeat in actis Curie Capitolii; & dummodo de hoc prius deliberatio fiat per D. Senatorem & eius Affectamentum, seu maiorem partem iudicum eius, De qua deliberatione constare debeat per scripturam factam manu Prothonotarii; Et aliter vel alio modo inquisitio formata, non valeat nec teneat, dummo

Infra c. 58. & in
Alex. lib. 4. c.
13.

do de dicta deliberatione non facta vel non scripta, opponatur & obiiciatur ante sententiam ferendam in causa principali, Ita q̄ postea in appellationis vel nullitatis causa opponi non possit, nisi in causa principali, ante latam sententiam, vt supra dictum est, oppositum esset. Et q̄ iudex & notarius actorum & causæ, teneantur recipere in actis dictam exceptionem, si oppositum fuerit, vt dictum est, ad pœnã decem librarum prouisorum, & processus super eo factus, non valeat, & nullius sit momenti. De Urbis autem iniurijs, nullo modo fiat inquisitio. In prædictis autem casibus, & alijs in quibus potest inquiri; non tollatur alia via per extraordinariam; sed possit iudex inquirere semel & diuisim, prout sibi videbitur; & in sententia eligere viam quam voluerit. Vbi per inquisitionem procedatur, possit & teneatur (nisi fieri non deberet) fieri etiam condemnatio parti lesæ; & iudices & notarii maleficiorum Curia Capitolij, ad maleficia deputati, qui pro tempore fuerint, teneantur & debeant ponere & scribere, poni facere & scribi in libris inquisitionum, extenso modo, testes omnes & eorum dicta & attestaciones qui examinabuntur, in inuestigatione & informatione de delicto & excessibus, ante istam inquisitionem, in folijs proximè præcedentibus prædictam inquisitionem; & etiam deliberationem Affertamenti, qua deliberatum fuerit q̄ procedatur per inquisitionem contra aliquem seu aliquos. Et etiam manu eius Prothonotarii, appareat deliberatio prædicta; ad pœnam xxv. lib. prou. pro quolibet & qualibet vice, de suo salario persolueudarum dictæ Camera, tempore sui sindicatus; & pro qualibet inquisitione de omnibus excessibus, maleficijs, & delictis, commissis & committendis per magnates & potentes, qui prestant vel soliti sunt prestare sequimenta, & per naturales seu spurios seu bastardos eorum; possit & debeat inquiri per Senatorem & eius iudicem maleficiorum; qui pro singulis excessibus puniantur in quadruplũ eius quod solueret pedes, si talem commisisset excessum; saluis tamẽ Statutis particularibus, quæ eis pro certis excessibus speciales pœnas imponunt. Et si in procedendo super prædictis, dicti Senator & iudex fuerint negligentes; Senator centum lib. prouisi. Iudex verò, vigintiquinq; lib. prouisorum, Camera soluant.

¶ De retinendis reis per Curiam Capitolij.

Cap. 6.

Retineri per Curiam Capitolij nemo possit, si ille qui dicitur maleficium commisisse, pro quo Curia eum retinere possit, esset in pecunia condemnandus; dummodo fideiussiones idoneas dare sit cum effectu paratus. Lata tamẽ sententia, possit personaliter detineri condemnatus, & nihilominus fideiussores eius teneantur, donec condemnatio sit soluta. Si autem sit accusatus vel inquisitus de maleficio, pro quo probato, in persona puniri debeat vel possit, siue per arbitrium, siue per Statutum; fideiussores non recipiantur, sed detineatur accusatus vel inquisitus vt, lata sententia, contra eum executioni manderetur. Si verò in defectu solutionis pœnæ pecuniariæ, imponeretur pœna personalis, vel pena personalis redimi possit per pecuniæ solutionem; tunc talis inquisitus vel accusatus detineatur in Cancellaria, nisi pecuniam vel sufficientia pignora deposuerit in Camera Urbis, penes Camerarium dictæ Camera, pro pœna, pro Camera, & pro parte quæ veniret in condemnatione vel absolutione.

¶ De responsione & defensione reorum.

Cap. 7.

Reus accusatus vel inquisitus de quocunq; crimine, debeat per se ipsum personaliter representare & respondere, confitendo vel negando malum de quo inquiritur vel excusatur, si ex crimine veniat pœna personalis imponenda, principaliter, vel in defectum non solutionis. Si verò ex crimine veniat pœna pecuniaria imponenda; teneatur Senator & eius iudices admittere procuratorem habentem

Lib. 4. c. 29. in
Alexandr.

speciale mandatum ad sic respondendum; dummodo caueatur idonee, de condemnatione soluenda. In alijs autem actibus iudiciorum criminalium, admittatur procurator, ad omnia, quæ pro defensione eorum, fuerint oportuna. Accusato autem & inquisito Romano, post responsionem ipsius, detur sex dierum terminus; districciali autem, xii. dierum, ad suam defensionem faciendum. Et si accusatus vel inquisitus, dubitans de alijs diffidationibus & excessibus, petierit securitatẽ; detur sibi securitas de omnibus alijs excessibus, præterquam de illis de quibus proceditur contra eum.

¶ Qualiter procedatur contra mulierem accusatam vel inquisitam. Cap. 8.

Mulier accusata vel inquisita de leuibus criminibus, Aut vadat personaliter ad respondendum, ad ecclesiam Sanctæ Mariæ de Araceli, Aut si noluerit, Notarius maleficiorum vadat ad domum eius, ad recipiendum responsionem; pro quo viatico, duos solidos duntaxat recipiat. Pro grauioribus autem delictis, ad dictam ecclesiam teneatur ire, & ante vel extra dictam ecclesiam respondere accusationi contra eã factæ. In vtroq; tamen casu, per idoneos fideiussores cauere teneatur, & debeat de condemnatione soluẽda, si de criminibus de quibus accusatur vel inquiritur, pœna merè pecuniaria per Statutum veniat imponenda. Si autem capitalis vel corporalis; tunc & in loco infra scripto fiedo; & donec locus factus fuerit, retineatur & recomendetur in aliquo Monasterio religiosarum Urbis; præstitis tamen si fideiussoribus, q̄ de loco Monasterij non recedat, sine apodissa & speciali licetia Senatoris. Et si tales fideiussores habere non possit; procuret cum Abbatissa & conuentu dicti Monasterij, q̄ promittant eam sub tali diligentia custodire, carcerado vel in compedibus ponendo, q̄ eam ad mandatum Senatoris valeant resignare. Et si nec hoc facere potuerit, detineatur in præsentia Cancellaria Capitolij, vsq; ad mandatum Senatoris, & sententiæ calculum, detinenda. Et pro mulieribus fiat locus separatus in Capitolio, de Cancellaria præfata, in qua dictæ mulieres detineantur, de fructu & pecuniã Camera. Et Conseruatores qui per tempora erunt, debeat ponere custodes bonos & honestos, & idoneos homines, ciues Romanos, ad custodiam dictarum mulierum, cum salario condecienti, deputando de pecuniã dictæ Camera per dictos Conseruatores.

¶ Quod filius familias possit stare in iudicio, sine patris consensu. Cap. 9.

Quilibet filius familias possit stare in iudicio, in causis criminalibus, absq; patris consensu; & maior etiam xii. annis, absq; curatoris consensu, in iudicio stare possit. Et gesta cum eis, perinde valeant, ac si cum maioribus patribus familias, gesta forent.

¶ De positionibus, in criminalibus non faciendis. Cap. 10.

In causa criminali non recipiantur positiones; nisi quando mixtim pro violentia expulsiua vel turbatiua, intentaretur simul ciuile & criminale; possint tamen in ea fieri capitula ad offensam & defensionem, quæ non expediat ad Partem transmitti. Sed copiam Pars (si voluerit) de actis recipiat. Super quibus capitulis ad offensam non possint examinari ad petitionem Partis (quantum ad delictum pertinet) nisi testes super accusa positi. Quantum ad alia quæ principaliter delictum non tangunt; possint, etiam ad petitionem Partis, alii testes examinari, q̄ super accusa dati.

¶ De testibus cogendis ad testificandum. Cap. 11.

In maleficijs, cogantur testes ad testimoniũ perhibendũ, p̄ fossuras Marescallorũ, diffidationes, pignoratiões, & alia remedia iuris & facti. Eodẽ modo in ciuilibus causis.

De mulieribus ad testificandum cogendis. Cap. 12.

SI mulier, in teste producta, in causa civili vel criminali, ad Capitolium venire re-

De questionibus, & tormentis. Cap. 13.

NVlla persona ducatur ad tormētū, seu aliter torqueat; Nisi publicus latro, fra-

Lib. 4. crim. c. 30.

De homicidio. Cap. 14.

Homicida, capite priuetur, si capi poterit; Alioquin; diffidetur, & condemne-

Lib. 4. c. 7.

De Assassinis. Cap. 15.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ quicumq; assassinauerit aliquem, vel assassinari-

brachio separetur. Si verò aliter, per pecuniā quemq; percusserit, aut aliter assassi-

Qui de homicidio teneantur, & de praestantibus auxilium homicidæ. Cap. 16.

SI fuerit percussus aliquis, & ex dicta percussione moriatur, & non habuerit nisi

De pœna imponenda Communitati, committenti homicidium. Cap. 17.

SI contingit Communitatem alicuius Terræ, de iurisdictione Urbis, committere

Quod diffidati Communitate, singuli censeantur diffidati. Cap. 18.

Diffidati Communitate alicuius Castri vel Terræ; singuli de Terra, censeantur

Quod diffidati, agentes contra diffidatos, in causa civili non repellantur. Cap. 19.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ diffidatus agens cōtra diffidatū, nō repellatur in ciui-

Quod nullus diffidetur pro debito c. solidorum, & abinde infra. Cap. 20.

NVllus possit diffidari pro debito centum sol. & abinde infra; sed contra debi-

Quod diffidati non possint eligi ad aliquod officium. Cap. 21.

NVllus diffidatus pro debito vel crimine; possit eligi vel assumi ad aliquod offi-

De beneficio pacis hæredum occisi. Cap. 22.

Ad frenandas temeritates, & lasciuas audacias virorum sanguinum, qui ma-

Lib. 3. c. 333.

redibus testamentariis, eū habere cōtingat; ab ipso homicidio, siue ante diffidatiō nē, siue post, liberari, absolui, siue reafidari nō possit; nisi primò soluerit Camerę vr bis, quātitatē inferius declaratā. Quā quantitatē & pōenā, q̄ cito potuerit, ipsa Ca mera cōtra ipsū homicidā, tā in persona, q̄ in bonis, viriliter exequatur, & exigat. Pace habita siquidē talis homicida, fuerit de nobilibus, prætātibus, seu qui p̄stare cōsueuerint sequimenta, soluere teneat dictā Camerę, libras mille prouisi. Si verò fuerit Miles, vel de genere Militū, siue Cauallarot^o, vel bona ei⁹ valuerint duobus milib⁹ lib. prouisi. soluere teneat dictę Camerę, trecetas lib. prouisi. Pedes verò, centū quinquaginta lib. prouisi. dictę Camerę. Et nihilominus post sententiā contra eū latā, ab Vrbe, per annū tantū, debeat exulare; aliās, pax p̄dicta in nullo opituletur si bi. Hoc addito, q̄ si talis homicida, secundū homicidiū, seu plura homicidia cōmiserit; & pacē habuerit à legitimis heredibus interfecti, vel etiā testamentariis; q̄ pax ipsa p̄ secūdo seu pluribus homicidiis reddita, in nullo sibi valeat, nec opituletur; qui nimo cōtra eū, ad pōenā legis & Statutorū Vr bis, cū rigore iustitię p̄cedatur, pace p̄rata nō obstāte; ad hoc vt frequentatio homicidii, omnibus p̄cludatur. Additū est huic Capitulo, q̄ si occisus, fuerit monachus, vel religiosus; & occidens seu ho micida, pacē habuerit à Superiore, seu Capitulo talis monachi seu religiosi occisi; q̄ pax tali homicidę profit vt supra, si talis monachus, vel religiosus, non habuerit patrē, vel matrem, seu fratrem, vel sororem carnalē. Et p̄dicta omnia locū habeat in prætēritis, præsētibus, & futuris. Et quia per fel. rec. Pium Papam II. bulla edi ta extitit, placet S. D. N. & eius auctoritate statuimus, vt si casu & incōsultē quis prouocatus, aliquē percusserit, & mors sequatur, habita pace ab heredibus vt su prā, cum indulgentia suā Beatitudinis (quam Sua Sanctitas, secundum personarū qualitates, & delicti modum, dare promittit) præsēntis Statuti beneficio vti possit.

¶ In quibus casibus non habeat locum beneficium pacis.

Cap. 23.

¶ Via Deo & hominibus abhominabile est, vt homines in carnē suā, ad effusio nē sanguinis, manus extendant; statuimus & ordinamus, q̄ si aliquis ex nunc in antea, instigante humani generis inimico, dolose occiderit patrē, matrē, filiū, fi liā, fratrem carnalē, vel nepotē carnalē, patruū, auunculū, materterā, seu sororem car nalē, seu vxorē; & obtinere cōtingat eū pacē ab heredibus occisi; talis pax in nullo sibi valeat, nec opituletur eidē; immò cōtra eū, ad pōenā Legis, & Statutorū Vr bis, cū rigore iustitię p̄cedatur; pace habita nō obstāte, ad hoc, vt sic scelerata facinora nō remaneat impunita. Si autem mulier occisa, fuerit, siue in Regione, siue in eius Contrada, manifesta meretrix; huiusmodi Statutum non vendicet sibi locum.

¶ De executione contra homicidam, & bona sua.

Cap. 24.

¶ Itē, volumus q̄ vindicta & executio fiat in bonis condēnati, vel ab eo possessis. Quòd si heredes interfecti, essent inuestiti p̄ Curiā Senatoris, de bonis homici darū, & nō haberent possessionē eorū, super quibus inuestiti essent; q̄ Senator & eius officiales, teneantur ipsos heredes mittere in possessionem dictorum bonorū homicidarum, super quibus essent inuestiti; & missos, manu militari manutenere, & defendere, ad pōenam c. lib. prouisi. Camerę applicandarum.

¶ De diuisione bonorum homicidarum, fienda.

Cap. 25.

¶ Itē, dicimus & ordinamus, q̄ liceat heredibus interfecti, petere partimentū & di uisionē de bonis homicidarū, super quibus inuestiti essent per Curiā Senatoris. Et hoc, locū habeat in p̄sentibus, prætēritis, & futuris. Et Senator & alii iudices, ad quos spectaret, teneantur dictam diuisionem & partimentum facere, cum fuerint requisiti ab ipsis heredibus; ad pōenam CC. librarum, Senatori; & centum libra rum prouisi. iudici, qui in p̄dictis fuerit negligens vel remissus.

¶ De domibus homicidarum, non diruendis; et adiudicatione earum. Cap. 26.

¶ Pro honore Vr bis, Statuimus q̄ domus homicidę, non destruantur; sed ipsę domus, pro medietate, diudicentur Camerę Vr bis; & pro alia medietate, he redibus interfecti. Alex. lib. 4. c. 1.

¶ De homicida nō reafidando, nisi prius concordauerit se cum Parte. Cap. 27.

¶ Itē, q̄ Senator & eius officiales, teneantur proprio iuramento, non reafidare nec reafidari facere aliquos vel aliquem homicidas, pro parte Camerę; nisi pri us se concordauerit cum heredibus interfecti. Et si concordauerit; habeant locum Capitula suprascripta, super hoc loquentia. Et hoc locum habeat in præsētibus, prætēritis, & futuris; nulla Lege vel Statuto obstante, supra vel infra posito. Quod Statutū volumus esse p̄cisum & in derogatum. Et si reafidauerint contra formā p̄dictam, q̄ dicta reafidatio non valeat ipso iure, & incidat Senator in pōenam C. lib. prouisinorum Senatus, Camerę Vr bis applicandarum.

¶ Quòd diffidati de homicidio, uel pace fracta, non possint petere pacem. Cap. 28.

¶ Diffidati de homicidio, seu de pace fracta; nullo modo possint petere pacē vel securitatē, ab illis quibus fregerint pacem, vel à filiis seu fratribus carnalibus occisi, vel ab heredibus occisi, quātumcunq; p̄dicti à quibus pax petitur, inueniā tur diffidati. Et p̄dicta, locum habeant in præsētibus, prætēritis, & futuris.

¶ De pace et securitate fracta.

Cap. 29.

¶ Quicunq; pacem cum aduersario suo factam, studiosē fregerit, per se vel per ali um; capite puniatur ad mortem, si capi poterit. Si autem capi non poterit; ca pitaliter diffidetur ad mortē; & pregiarię exigantur ab eo, & fideiussoribus eius, secundum formam instrumenti pactorum. Et non possit aliquo tēpore reafidari, si dicta de causa diffidatus fuerit; nec pacē per Senatorē possit impetrare; & si impe trauerit vel habuerit, q̄ sibi non profit, nec valeat ipso iure. Et si aliquis de Baroni bus seu Magnatibus Vr bis, receptauerit dictum talem fractorē pacis, postq̄ fuerit de p̄dictis diffidatus vel condēnatus; puniatur in quingentis lib. prouisinorū. Et p̄dicta, locum habeant, si de pace constaret per publicum instrumentum. Lib. 4. c. 13.

¶ Quibus modis pax frangitur.

Cap. 30.

¶ Pax frangitur duobus modis tantum, videlicet studiosē, per se, vel alium; pecu tiendo, seu offendendo in persona, vel in domo, aut munitiones aliquas auferē do. Et Senator tollat omnes pregiarias datas per Partem, & assignet Camerę Vr bis, vel Partibus quibus tenetur. Si tamen aliter illicitē in bonis offenderit illum cum quo pacem habebat; puniatur in quadruplum, eius in quo puniretur, si of fendisset in bonis, aliquem cum quo pacem non haberet.

¶ De frangentibus securitatem, uel treugam.

Cap. 31.

¶ Vi fregerit securitatem vel treugam, factam cum aduersariis suis; puniatur in quingentis lib. prouisi. Pedes; Miles, in mille lib. prouisinorum; Baro seu de Magnatibus; in duobus milibus lib. prouisinorum; pro medietate, Camerę Vr bis; & pro alia medietate, Parti. In qua pōena computetur pōena conuentionalis. Securitas autem non intelligatur fracta, nisi eo modo quo pax frangitur; & nihilo minus de excessibus commissis, puniatur in quadruplum, eius in quo puniretur, si securitatem non fregisset. Et p̄dicta locum habeant, si de securitate vel treuga constaret per publicum documentum.

De eodem.

Cap. 32.

Quocunq; modo securitas vel pax fracta fuerit; Senator statim constituto de dicta fractura, sine aliquo processu, teneatur auferre à fideiussoribus, pregiarias datas à Parte frangente, de pœna conuentionali; cuius medietatem debeat habere Camera Urbis, & medietatem Pars offensa; saluis aliis pœnis, quæ per Urbis Statuta & priuilegia, pacem frangentibus imponuntur.

De frangentibus reconciliationes cum osculo oris.

Cap. 33.

Item, approbantes Statutum Francisci de Boroncellis, statuimus & ordinamus, qd frangens pacem, securitatem, vel treugam, de qua non est factum instrumentum; sed solum pacis osculum, seu potus, vel alius modus reconciliationis interuenerit; puniatur de commissione eius, in quadruplum, eius in quo puniri deberet, si pax fracta non esset.

De diffidato pro pace uel securitate.

Cap. 34.

Item, statuimus & ordinamus, qd si aliquis diffidatus fuerit de contumacia & confesso, seu conuictus, vel per sententiam condemnatus de pace vel securitate fracta; Senator auferat ipso facto, absq; alia forma & figura iudicii, pregiarias datas & fideiussores qui intercesserunt pro dicta pace & securitate seruanda. Et dicta diffidatio de confesso, & sententia lata contra principalem; præiudicet, & probatio nem plenam faciat de maleficio, contra fideiussores prædictos; & contra eos dicta sententia & diffidatio executioni mandetur. Et hoc locum habeat in præsentibus præteritis, & futuris.

De termino dando, diffidato, uel condemnato ad mortem.

Cap. 35.

Diffidato capitaliter, in fortiam Communis deducto; sex dierum saltem statuat terminus, ad suam innocentiam, si poterit, comprobendam. Non obstantem qd à sententia diffidationis de contumacia & confesso, per eum vel eius procuratorem non fuerit appellatum; infra quæ terminum, etiam de nullitate sententiæ audiatur.

De diffidato offendendo.

Cap. 36.

Diffidatus, non ex capitali crimine; non possit, etiam citra mortem, impunè offendi; sed perinde offendens huiusmodi diffidatum, puniatur, ac si offensus, diffidatus non fuisset; qd qd diffidati, ex quauis causa diffidati extiterint, ab agendo & petendo repellantur; & à testificando non repellantur, nisi in casibus à iure expressio. Qui verò offenderit diffidatum, captum seu detentum, seu dum duceret per Marescallos; puniatur offendens, ac si offenderit non diffidatum. Et processus & sententia pro ipso factus, & lata; non teneant; saluo, si fuerit diffidatus ciuilitè ex contractu, vel quasi; qd possit de offensionibus sibi factis, accusare; & tunc sententia & processus teneat. Possit tamen se in qualibet causa defendere per procuratorem; diffidatione sibi in suis iuribus non obstante; & teneatur, omnibus ab eo petere uolentibus aliquid, respondere. Instrumentum tamen factum à notario diffidato tali; non vitietur ratione diffidationis notarii; seu testium in ipso scriptorum. Et si diffidatus diffidatum offendat; puniatur, & utatur iure communi. Excommunicati excommunicatione maiori, lata ab homine, vel à canone; repellantur in ciuilibus, ab agendo & petendo. In causis autè criminalibus, audiantur, & respōdere petentibus teneantur, si suam vel suorum iniuriam prosequantur.

De beneficio pacis, indulto paciscentibus.

Cap. 37.

Lib. pri. c. 80.

Vide infra in No. c. 9.

Item, si de aliquo maleficio vel delicto, pax facta fuerit; infra x. dies, computandos a die maleficii commissi; remittatur pœnæ medietas in hoc casu.

De beneficio confessionis.

Cap. 38.

Cuilibet accusato vel inquisito, sponte & purè, in prima responsione, confitenti maleficia, vnum vel plura, de quibus proceditur contra eum; remittatur quarta pars pœnæ pecuniariæ, quæ in talibus maleficiis vno vel pluribus confessatis, secundum Statuta deberet imponi.

Quod Iudices procedant per acta pendentia, ad sententias.

Cap. 39.

Item, qd Senator & eius iudices, possint & debeant ex actis maleficiorum præteritis, & pendentibus, ad condemnationes & pœnas inferendas procedere, secundum formam præsentium Statutorum, de omnibus maleficiis præteritis, de quibus pendet processus, & etiam de quibus non cognitum neq; ceptum; ad pœnam quinquaginta librarum prouisionorum.

De pace, & in quibus casibus peti possit.

Cap. 40.

Statum Ioannis de Cerronibus, approbantes, Statuimus qd quicumq; vulnerauerit aliquem cum armis, cum sanguinis effusione, aut fractura ossis; non possit ipse vulnerator vel percussor, petere pacem nec securitatem ab ipso vulnerato seu percusso, infra duos annos, computandos à die commissi mali vel delicti. Si verò sine sanguine; non possit petere pacem vel securitatem, infra annum, à die prædictæ percussione. Post prædicta autem tempora; pax & securitas peti possit per offensorem. Dum tamen de offensa, satisfactionem faciat offenso, ad arbitrium D. Senatoris. Et hoc locum habeat in præsentibus, præteritis, & futuris. Liceat tamen vulnerato seu percusso, petere pacem & securitatem ab ipso vulneratore seu percussore, quandocunq; voluerit.

Lib. 4. c. 24. in Alexan.

Qui possint petere pacem.

Cap. 41.

Si quis dederit fideiussionem aliquo tempore, de non petendo pacem vel securitatem ab aliquo; ab ipso possit ipsam pacem & securitatem petere, non obstante aliqua conuentione de non petendo. Et talis datio fideiussionis, non valeat nec teneat ipso iure. Et hoc habeat locum in præteritis & futuris.

Quod quilibet possit petere pacem uel securitatem.

Cap. 42.

Quilibet possit petere pacem vel securitatem à quacunq; persona, ex quacunq; causa & suspitione; quæ pax & securitas fiat ad mandatum Senatoris, vel Collateralis eius; in qua pace vel securitate caueatur vtriq; Parti per idoneos fideiussores, ad mandatum Curia. Et si qua Pars pacem vel securitatem prædictam facere noluerit; cogatur per fossuras & diffidationem; & diffidatus super hoc, reaffidari non possit, nisi primò iurauerit facere mandata Senatoris, & idoneam dederit fideiussionem, de pace vel securitate fienda, ad mandatum Senatoris, vel eius Collateralis; & postea reaffidetur, & pax vel securitas fiat. Si pro pace vel securitate fienda, diffidatus fuerit; non audiat nisi mandatum fecerit Senatoris de pace fienda, & in per petuam seruanda, & idoneam fideiussionem dederit, ad arbitrium Senatoris, vel iudicis Collateralis. Et pax fiat, & expensas restituat, sicut in diffidatione continetur; & quinq; libras prouisionorum soluat Camera Urbis, pro quolibet ceterario in diffidatione contento. Per hoc tamen generale Statutum, nolumus in aliquo derogari Capitulo Ioannis de Cerronibus, supra in hoc libro posito, super hiis quæ in eo specialiter continentur, prout in ipso Statuto extitit declaratum.

F 3

¶ De petentibus pacem à forensibus.

Cap. 43.

SI ciuis Romanus peteret pacem vel securitatem à forensibus, & forensis contumax fuerit; diffidetur, & patiatu poenam, prout Romani patiuntur, pro pace & securitate non reddita. Et insuper Communitas illius Terræ unde est dictus contumax, requiratur per Senatorem, vt dictam pacem & securitatem reddi faciat; & si non fecerit, ipsa Communitas condemnetur in centum libris prouisionum; si fuerit Castrum vel Villa; si verò fuerit Ciuitas; in ducentis libris prouisionum, pro medietate, Camera Vrbis; & alia medietate, conquarenti prædicto.

¶ Quòd domus non diruatur pro pace fracta.

Cap. 44.

Item, dicimus & ordinamus, ad hoc vt Romana Ciuitas non deformetur, q̄ pro pace seu securitate fracta, non possint dirui aliqua domus; sed publicentur, pro medietate, Camera Vrbis; & pro alia medietate, Parti, pacem vel securitatem petenti; Reseruatis semper iuribus dotium mulierum, & iuribus quibuscunq; aliis personis.

¶ De assalimento de nocte:

Cap. 45.

Item, sequentes formam ordinamenti, facti tempore DD. Anibaldi, & Richardi de Anibaldi, & Richardi D. Fortis Branchiæ, dudum Senatorum Vrbis; statui mus, q̄ si aliquis cum duodecim hominibus armatis, vel vltra; de nocte assaliuerit aliquem, ad domum habitationis suæ; ipse principalis capitaliter puniatur ad mortem, & bona eius omnia publicentur; pro medietate, Parti; & pro medietate alia Camera Vrbis. Et quilibet socius assalientis, puniatur in ducentis lib. prouisionum; pro medietate, Camera Vrbis; & alia medietate, Parti. Et quilibet impune possit dicto assalato, cum armis & sine, præstare auxilium & fauorem. Et dicti aggressores possint impune offendi à dicto assalato & adiutoribus eius, durante dicto assalimento, vel battallia, quæ inde sequeretur. Et si propterea dictos aggressores diffidari contigerit; perpetuò reaffidari non possint, nisi luant effectualiter dictam poenam. Si verò cum sex hominibus armatis, vel abinde supra, vsq; in xi. inclusiue, aliquem de nocte assaliuerit, ad domum habitationis; puniatur principalis in quingentis libris prouisionum; pro medietate, Parti; & pro alia medietate Camera Vrbis. Et quilibet socius dicti principalis, in C. lib. prouisionum, Camera Vrbis. Si verò a sex infra, vsq; ad duos inclusiue; puniatur principalis in ducentis lib. prouisionum; pro medietate Camera Vrbis, & pro alia medietate, Parti. Et quilibet socius dicti principalis, puniatur in quingentis lib. prouisionum, Camera prædictæ. Et si de prædictis fieret pax inter Partes, infra mensem à die commissi delicti; poena capitalis reducatur ad quingentas libras prouisionum; quam soluere teneatur infra mensem, à die factæ dictæ pacis. Et si infra dictum tempus non soluerit; poena capitalis firma remaneat, & omnimodo poena capitis puniatur nec profit sibi pax quoquomodo.

¶ De sumptione uindictæ.

Cap. 46.

Item, sequentes formam ordinamenti, facti in publico Parlameto, tempore D. Scharrerii, dudum Senatoris Vrbis; Statuimus q̄ si quis fuerit percussus vel offensus in persona, ab aliquo; & ipse per se vel per alium pro eo, faciendo inde uindictam percusserit seu percuti fecerit patrem, filium, matrem, fratrem carnalem, vel consobrimum, patruum, vel auunculum carnalem, aut nepotem carnalem, vel consanguineum, vel consanguineam personam, masculum aut feminam, vel coniunctam personam; ad uindictam dicti primi offensoris; q̄ tam ipse primus offensus, uindictam

sumens de prædictis personis, q̄ etiam percutiens & offendens pro eo, præcedente inde accusatione legitima; capitaliter puniatur ad mortem, & bona eius publicentur; & applicentur pro medietate Parti, & pro medietate Camera Vrbis. Et si fuerit propterea diffidatus, non possit reaffidari perpetuò. Possit tamen caput & bona redimere, si infra decem dies, à die latæ sententiæ (in respondentibus) seu à die quo in fortiam Communis perueniat, continuos, in antea numerandos, soluerit quingentas lib. proui. applicandas pro medietate Parti, & pro alia medietate Camera Vrbis. Et quicunq; auxilium dederit, vel associauerit percutientem, ad dictam uindictam sumendam; puniatur in xxv. lib. prouisionum Senatus, Camera Vrbis; vltra poenam, quam incurrisset, si ad aliud delictum, auxilium dedisset, vel associasset. Cum S. D. N. litteras apostolicas super hoc fecerit, huiusmodi continentia, Paulus &c. & Sua Santitas velit contra sumentes uindictam in alios, ac contra brigosos, facientes stichatum, & armorum congregationes in eorum domibus ac contra offerentes in faciendo de bene, inuiolabiliter obseruari; in aliis casibus iussit mitè interpretari.

¶ De incendiariis.

Cap. 47.

SI aliquis studiosè miserit ignem, & incendium fecerit de domo aliqua, Castro, vel Regimine, in totum vel in partem; igne comburatur, ita q̄ moriatur.

¶ De disrobatoribus et furibus.

Cap. 48.

Disrobator, qui cum armis vel sine, aliquem aggreditur, & spoliat in domibus aut in itineribus, aut in mari, vel alibi, de re valente à decem solidis infra, vel abinde supra, vsq; ad decem libras prouisionum; puniatur & condemnetur ad restitutionem rei ablata; & pro poena, in simplum Parti, & in duplum Camera Vrbis. A decem verò libris supra, vsq; ad quinquaginta lib. proui. puniatur in amputatione auriculæ, & Parti ablata restituat. Possit tamen dictam auriculam redimere, infra mensem vnum, à die latæ sententiæ; uel (si diffidatus fuerit) postq̄ in fortiam Communis peruenerit; soluendo duplum rei ablata. Et hoc non intelligatur in illo, qui animo iniuriandi, vel simplicem violentiam faciendi, prædicta admittit sed in illo, qui principaliter habet animum spoliandi, disrobando, vel spoliando furtis; la quo suspendatur. Fur autem, qui occultè furatur; pro primo, simplum Parti restituat, & duplum Camera soluat. Quod si non fecerit, infra decem dies, à die latæ sententiæ, vel postq̄ in fortiam Communis Vrbis peruenerit, si diffidatus fuerit; stigaretur, foro publico existente; pro secundo furto, perdat auriculam; pro tertio, pedem; pro quarto furto, suspendatur: & in omni casu, damnū restituat Parti lēq̄.

¶ De eodem.

Cap. 49.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ si in tenimeto vel districtu Vrbis, aut cuiuscunq; Ciuitatis, Castri, vel Villæ habitata, de districtu Vrbis; vel Villa, Castro, vel Burgo habitato; facta esset aliqua robbaria; Communis vel Terra, in cuius tenuta seu districtu, ipsa robbaria facta esset, teneatur emédare seu restituere ipsam robbariam, illis qui dicunt se vel suos disrobatos, si per publicam famam probatur, ipsam robbariam fore factam. Quæ fama si per tres testes idoneos, cum aliquo indicio, probata fuerit; sufficiat ad probationem robbariæ; & de rebus amissis, siue ipsarum æstimatione, stetur sacramento perdentis, seu hæredum ipsius, inspecta qualitate personæ, & fama ipsius; taxatione Senatoris, vel alicuius iudicis, præcedente. Et aliàs de robbaria prædicta, & infra scripta poena homicidii, & percussionibus, ipsum

Commune nõ valeat liberari, nisi malefactores in manibus dederit Senatoris; vel nisi causa pendente inter disrobbatum, & dictas Communitates; probauerint, di-
ctam robbariam & alia maleficia, a certis personis fuisse commissa; quam probatio-
nem facere possint etiam illi, qui dicta mala dicuntur comisisse, absentibus etiã &
nõ citatis, ad iudicium quod agitur inter disrobbatum & Communitates iã dictas.
Quo casu si probauerint, vt dictũ est, licet liberentur ab emendatione robbariã,
seu a pœna homicidii vel percussiois; nihilominus propter custodiam non habi-
tam, puniantur in quinquaginta libris proui. Camera Vrbis. Si autem ipsos male-
factores ceperit, & in fortiam Senatus non posuerit; puniatur illa Communitas,
si Ciuitas fuerit, in mille libris proui. dicta Camera; si verò Castrum; in quingen-
tis libris prouisorum, Camera puniatur. Et eisdem pœnis puniatur dominus Ci-
uitatis, Castri, vel Villæ. Et si in dicta robbaria interuenerit homicidium, vel per-
cussio cum sanguine; condemnetur ipsum Commune, & iudicus, hæredibus occi-
si, seu ipsi percussio, in quingen. lib. proui. pro morte; pro percussione verò cum
sanguine, in centum lib. prouisorum. Et hoc fiat sola fama probata, modo vt de
prædictis, scilicet tam percussioibus, q̄ homicidiis, q̄ robbariis, dictum est. Si Cõ-
munia & iudicus non peruenerint ad respondendum prædictis; possit contra ipsa
procedi, per diffidationem de contumacia, & confessio, & ad condemnationẽ, quẽ
admodum in aliis procedetur. Et hæc omnia locum habeant in præsentibus, præ-
teritis, & futuris; non obstante aliquo Statuto, vel Capitulo, posito vel ponendo;
nisi de hoc expressẽ fecerit menciónem; & pro hiis Curia procedat omni tempore,
quemadmodum in criminalibus. Et pro prædictis, possit cogi & detineri iudicus
Terrarum, personaliter. Et Senator prædicta ad effectum perducere teneatur, ad
pœnam centum librarum prouisorum. Et si repertum fuerit, q̄ dictus talis men-
daciũ dixerit, dum se dixerit disrobbatum; condemnetur in centum lib. prouisi-
norum; quos si infra tres dies post condemnationem, non soluerit; fustigetur per
Vrbẽ, & postea in Cancellaria ponatur, & diffidetur; & diffidari & relaxari nõ pos-
sit, quousq; dicta soluerit quantitatem. Et de prædictis, D. Senator & eius iudices
possint & debeant contra prædictam Communitatem & dominos, per inquisitionẽ
procedere. Et hoc locum non habeat, si habitantes in dictis Communitatibus, in-
ter sese prædictam robbariam, homicidium, seu percussiones commiserint. De
clarãtes, infra Vrbis districtum, nullum (cuiuscunq; status, ordinis, aut cõditionis
fuerit, ecclesiasticã vel mundanã; etiam si fuerit Ciuitas, Castrum, vel Villa, aut
eorum dominus) etiam habentem mærum & mixtum imperium, in criminalibus,
pretendere posse iurisdictionem in Ciues Romanos, in eorum territorii delinquẽ-
tes, aut alibi; nisi ad capiendum, & in fortiam Curia Capitoliũ, & Senatoris pro
tempore existentis, assignandum, si laycus fuerit; si clericus, in eorum iudicem ec-
clesiasticum, si delictum exegerit. In quibus si contrafecerint, pœnam mille ducã-
torum, ipso facto incurrant; Camera Vrbis applicandam.

De furtis iugorum, & aratorum, et incisioribus eorum. Cap. 50.

N Villus furetur vel incidat aratrum, iugum, vomeres, de campo. Et qui con-
trafecerit; Senator faciat eum capi & teneri in vinculis, & cogat eum emen-
dare damnum patienti, sacramento patientis; & insuper puniatur in xxv. libris p-
uisorum. Et de hiis Curia inquirere teneatur, ad voluntatem petentis. Et si per
xv. dies, computandos a sententiã, seu quo in fortiam Communis peruenerit, di-
ctam pœnam non soluerit, & non restituerit totaliter ablata vel incisa; abscinda-
tur ei manus. Si verò prædictus malefactor capi non poterit; diffidetur in pœnis
prædictis.

De bestiis furatis, inuentis in tenimento alicuius Ciuitatis, uel Castri. Cap. 51.

I Tem, si in tenimento alicuius Castri, vel in ipso Castro, Ciuitate, vel Villa, fue-
rint inuentæ siue repertæ aliquæ bestia furatæ, seu furto vel malo modo ablata
alicui ciui Romano; & homines habitatores Castri, non permetterent dictas be-
stias reduci; teneatur Commune dicti Castri, ad emendam dictarum bestiarum,
illis quorum erant dictæ bestia; ad pœnam ducentarum librarum prouisorum,
Camera. Et hoc locum habeat in præteritis, præsentibus, & futuris; Capitulo, Sta-
tuto, supra vel infra posito, non obstante. Liceat tamen habitatoribus dictorum
locorum, venire cum dictis bestiis, vnã cum eo qui diceret se perdidisse dictas be-
stias, ad assignandum eas in Curia Vrbis, vt inde fiat iustitia.

De proditoribus. Cap. 52.

I Tem, statuimus & ordinamus, q̄ proditor, & qui prodicionem commiserit con-
tra aliquem; vel alium subduxerit vel conduxerit ad aliquem locum, ad hoc vt
offenderetur ab inimico suo, vel ab aliqua alia persona; si ipse sic subductus seu cõ-
ductus, fuerit offensus sine sanguinis effusione; soluat talis proditor & subductor,
centum libras prouisorum, Camera Vrbis. Si verò offensus fuerit, q̄ ex tali offe-
sione vel percussione mortuus esset; puniatur talis proditor de homicidio.

De priuato carcere. Cap. 53.

Q Vicunq; ceperit aliquem, seu capi fecerit, & eum propria libertate priuauerit
animo carcerandi; vel in eum, priuatum carcerem cõmittendi; si per aliquod
tẽporis spacium tenuerit; puniatur in centum libris prouisorum. Si verò per vnã
horam; puniatur in ducentis libris prouisorum. Si verò per duas vel plures ho-
ras; puniatur in quingentis libris prouisorum. Quas quingentas libras, si non
soluerit infra decem dies, a die latæ sententiæ, seu a die quo in fortiam Communis
Vrbis peruenerit; capite puniatur. Dictæ autem pœnæ pecuniariæ, duplicentur
in Milite, & in filio Militis, & in Cauallarotto, & in filio eius, vel quocunq; cuius
bona valeant duobus millibus lib. prouisi. Et in Magnate, seu eius bastardo, qua-
druplicentur; & q̄ de prædictis, possit per inquisitionem procedi.

De rapientibus puerum uel puellam. Cap. 54.

Q Vicunq; rapuerit vel abduxerit, libidinis vel plagii causa, vel faciendi redimi
aliquem puerum vel puellam, vel rapi fecerit; suspendatur per gulam, si capi
poterit; aliã, diffidetur, & condemnetur in eadem pœna ad furcas; & perpetuò re-
affidari non possit.

Qui possint de adulterio & exfortiamento, & infra quantum tempus, accusare. Cap. 55.

I Tem, statuimus & ordinamus, q̄ si aliqua mulier dixerit se exfortiatam ab ali-
quo, & infra duos menses non posuerit inde quærelam; ipsa non audiatur po-
stea. Et hoc non vendicet sibi locum in nupta; sed liceat soli viro, etiam post duos
menses, accusare. Et ad accusandum adulterium, nullus audiatur, nisi vir mulie-
ris, vel pater mulieris, vel filius, vel germanus frater.

De adulterio, & incestu. Cap. 56.

C ommittens adulterium cum muliere honesta; si fuerit Pedes, puniatur in tre-
centis lib. prouisorum. Si autem Cauallarottus, aut Miles, vel de genere Mi-
litum; puniatur in quingentis lib. prouisi. Si verò sit Baro, vel de genere Baronis
vel bastardus eius; puniatur in mille lib. prouisi. Si qua autem mulier, cum qua

commissum est adulterium, sit vilis conditionis & inhonesta, non tamen meretrix publica; tunc committens, si Pedes sit, puniatur in Centum libr. prouisionum. Si verò Cauallarottus, vel Miles, vel de genere Militum; puniatur in ducentis libr. prouisi. Si verò sit Baro, vel de genere Baronum, vel bastardus eius; puniatur in quingentis libr. prouisi. Et intelligatur mulier esse inhonesta, si pro inhonesta, cōmuniter habita & reputata fuerit, maximè in vicinia in qua habitat. Et in omnibus casibus supradictis, si adulter habuerit pacē à marito mulieris, cum qua adulterium commissum est; reducatur pœna ad medietatem, & in medietate tantum, puniatur. Adulterium autem, cum publica meretrice cōmissum; nullatenus puniatur. Quicumque autem adulterium cum incestu, cōmiserit; capite puniatur ad mortem; & mulier, cum qua adulterium cum incestu commissum sit; comburatur, ita & taliter q̄ moriatur. Nec in hoc casu profit pax quoquomodo. Et in prædictis procedi non possit, nisi per accusationem. Siquis autem incestum sine adulterio, commiserit cum aliqua, sibi attinente vsq; in tertium gradum, inclusiuè; computando gradum, secundum ius Ciuile; capite puniatur.

¶ De raptu.

Cap. 57.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ quicumque aliquam mulierem honestam exfortiauerit, seu rapuerit libidinis causa; capite puniatur ad mortem. Si verò mulier exfortiata vel rapta, fuerit vilis conditionis & inhonesta; tunc exfortians seu rapiens, puniatur in centum libr. prouisi, si fuerit Pedes. Si verò fuerit Miles, vel de genere Militum, vel Cauallarotus; puniatur in ducentis libris prouisionum. Si verò fuerit de Baronibus, vel de genere Baronum, seu bastardus Baronis; puniatur in mille libris prouisionum.

¶ De committentibus adulterium, & pacem habentibus.

Cap. 58.

Siquis ausu temerario cōmiserit adulterium, seu violauerit seu exfortiauerit aliquam mulierem, & pacem seu remissionem seu refutationem habuerit ab ipsa muliere non nupta; vel ab ea, vel eius marito, si nupta est; Non possit liberari seu reaffidari, talis adulter seu violator, nisi primò soluerit Camera Vrbis, quantitatem infra scriptam. Quam quantitatem, ipsa Camera, contra ipsum adulterum seu violatorem, in persona & bonis exequatur & exigat; pace, remissione, seu refutatione huiusmodi, non obstante; videlicet q̄ si talis adulter seu violator, fuerit de præstantibus sequimenta, seu de bastardis eorum; soluere teneatur Camera Vrbis quingentas libr. prouisi. Si verò fuerit Miles, aut de genere Militum, aut eius bona valerent duobus millibus libris prouisionum; soluat libr. prouisi. centum Camera Vrbis prædictæ. Si verò fuerit Pedes; libr. prouisi. quinquaginta, dictæ Camera soluat. Et aliter, dicta pax sibi non profit, & hæc remissio seu renunciatio sibi nullatenus admittatur. Volumus insuper, q̄ accusationi de verbis iniurijs, de damno dato; de contemptu mandati, & turbata possessione, secundum modum hætenus in Curia Capitolii obseruatum, renunciari possit; dummodo x. soli. prouisi. pro quolibet accusato, Camera persoluantur.

¶ De uendente mulierem causa libidinis.

Cap. 59.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ si quis aliquam mulierem seu meretricem alteri vendiderit, libidinis causa; puniatur in ducentis libris prouisionum. Et si infra decem dies non soluerit; amputetur ei pes. De quo quilibet possit accusare; & Curia possit per inquisitionem, contra delinquentem procedere. Et volens se excusare, ponat se in Cancellaria; nec audiatur volens se excusare, nisi prius deponat in Camera Vrbis, penes Camerarium dictæ Camera, pro ea recipientem, sufficien-

Sup. c. 4. & 5. in fra. & i Alex. lib. 4. c. 13.

tia pignora, secundum qualitatem delicti, & quantitatem pœnæ; quæ ex tali maleficio resultaret, secundum formam Statutorum Vrbis.

¶ De deserentibus uxorem suam, & tenentibus concubinam. Cap. 60.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ si aliquis inueniretur, qui uxorem & filios suos & familiam suam desereret, & penes se concubinam haberet & teneret, per noctem & per diem; tunc Senator teneatur, ad pœnam xxv. librarum prouisi. constringere talem hominem, q̄ deserat ipsam concubinam, & stet & moretur cū uxore & familia sua. Et ipse Senator teneatur recipere ab amico & à concubina, idoneam fideiussionem, de non stando vel habitando in vna domo, sub vno tecto, simul cum ipso viro. Qui contrafecerit, soluat pro pœna, xxv. libras prouisionum; & amissa x. lib. prouisionum; cuius pœnæ, medietas sit Partis, & alia medietas sit Camera Vrbis, à contrafaciente auferenda, totiens quotiens contrafecerit.

¶ De sodomitis.

Cap. 61.

Item, si aliquis vitium sodomiticum commiserit; igne comburatur, ita & taliter q̄ moriatur. Et de prædictis, Curia possit per inquisitionem procedere.

¶ De falsa moneta.

Cap. 62.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ si aliquis fecerit monetam falsam, aurum vel argentum falsum; puniatur capite. Et insuper condemnetur Ciuitas, Castrum, Villa, & dominus loci, vbi fieret (si prædicta sciuerit) in quingentis libr. prouisi. Camera Vrbis. Si verò ignorauerit; in C. libris prouisionum. Et hoc, locum habeat in præsentibus, præteritis, & futuris. Et super hoc, Senator inquirere possit & debeat, ad pœnam C. librarum prouisionum.

¶ De incidentibus monetam.

Cap. 63.

Item, q̄ nulla persona, monetam incidat seu minuat, aut incidi seu minui faciat fraudulenter; nisi taliter eam inciserit seu minuerit, q̄ expendi non possit. Et si quis contrafecerit, manus dextra sibi amputetur, ita q̄ à brachio separetur.

Lib. 4. c. 20.

¶ De tenentibus seu cambiantibus falsam monetam.

Cap. 64.

Item, nullus Campsor expendat, seu cambiet, siue retineat monetam falsam, vel tagliatam, vel incisam; nisi esset punctata, & verè pertusata, adeo q̄ penitus in expendibilis esset & appareret. Et si quis contrafecerit, vice qualibet, centum libras prouisionum, nomine pœnæ, persoluat; cuius medietas, Camera; & alia, sit accusatoris. Et de hijs possit quilibet accusare.

Lib. 4. c. 19.

¶ De testimonio falso.

Cap. 65.

Testis, qui falsum tulerit testimonium, abscindatur lingua, ita q̄ ulterius loqui non possit. Qui autem ipsum produxerit scienter; puniatur in ducentis libris prouisionum, Camera Vrbis, si fuerit Pedes. Si fuerit Miles, vel de genere Militum, vel Cauallarottus, vel pro Cauallarotto habitus; in quadringentis libris prouisionum. Si verò de Magnatibus, vel eius bastardus; in mille libris prouisionum puniatur. Et Parti, tam testis, q̄ producens, teneatur in expensis.

¶ De notario faciente falsam chartam, & de faciente eam fieri. Cap. 66.

Notarius, qui fecerit falsam chartam, & qui eam fieri fecerit; quilibet in solidum, puniatur in quingentis libris prouisionum, si fuerit Pedes. Si verò Miles, vel de

genere Militum, vel Cauallarottus; in mille libris prouisorum; & in quolibet casu praedictorum, damnum Parti laesa resarciat, per alterum eorundem, qui super hoc fuerit ad iudicium tractus; quas si non soluerit infra decem dies, a die late sententiae, seu postquam in fortiam Senatus venerit; amputetur sibi manus dextra. Et postquam diffidatus vel condemnatus de falso, notarius fuerit supradictus; perpetuo non possit exercere tabellionatus officium. Et instrumentis talium, factis post diffidationem seu condemnationem iam dictam, fides nullatenus habeatur. Et locum habeat in praesentibus, & futuris. Et qui scienter produxerit falsum instrumentum in ducentis libris condemnatur, si fuerit Pedes. Si vero Miles, vel de genere Militum, vel Cauallarottus; in quingentis libris prouisorum. Si vero Baro de Magnatibus, vel eius bastardus; in mille libris prouisorum. Et ultra praedicta, teneatur Senator ex officio, praefatos falsarios in scalis Capitolii, pulsata campana, foro publico existente, mitratos exhibere.

¶ De receptoribus homicidarum & latronum. Cap. 67.

Item, si receptor homicidarum, latronum, falsariorum, expressis nominibus eorum; non expulerit eos, pro reptione homicidae, in centum libris prouisorum, Camerae condemnatur, pro poena; & nihilominus ipsum expellere teneatur. Pro aliis vero supradictis, & eorum quolibet; condemnatur in quinquaginta libris prouisorum. Receptor autem intelligatur, qui recipit homicidam, seu supradictos in domo sua, vel in Castro, vel in Villa, vel in alio loco, vel ad habitandum domum suam dederit, vel ad pensionem. Et ille intelligatur homicida, latro falsarius, vel pacis fractor, qui est condemnatus vel diffidatus de praedictis; salus Capitulis, quae infra de hoc loquuntur.

¶ De receptantibus diffidatum de pace uel securitate. Cap. 68.

Item, statuimus & ordinamus, quod quicumque nobilis receptauerit diffidatum de pace vel securitate, vel de aliquo contento in Capitulo proxime praecedenti; puniatur in mille libris prouisorum, Camerae Urbis; & Marescallus teneatur ire & capere ipsum, ad petitionem Partis petentis. Et dictus nobilis seu potens receptor, teneatur diffidatum expellere, infra octo dies, a die notificationis sibi factae de praedictis. Si vero fuerit Ciuitas quae receptauerit aliquem praedictorum; puniatur in mille libris. Si vero fuerit Communitas vel Castrum; puniatur in quingentis libris prouisorum, Camerae Urbis applicandis. Et ipsum diffidatum nihilominus expellere teneatur, a die denunciationis & notificationis praedictae, infra terminum octo dierum praedictorum.

¶ De eodem. Cap. 69.

Nvllus ciuis Romanus, vel de eius districtu, receiptet aliquem diffidatum; nec Communitatem alicuius Castri vel Villae, diffidatam, in accomandantiam; vel in ea, potestariam vel aliquod officium, recipiat. Quod si contrafecerit, & infra octo dies, ex quo notificatum fuerit, dimittere supradicta cessauerit; in quingentis libris prouisi. puniatur. Et nihilominus Parti, cui receptatus vel Commune diffidati fuerant, damnum resarciat.

¶ Infra quantum tempus liceat accusare. Cap. 70.

Statuimus & ordinamus, quod si aliquis commiserit aliquod maleficium vel excessum, & infra annum accusatio vel denunciatio facta non fuerit; quod non teneatur nec procedatur ad poenam contra eum, aliquo modo vel via. Exceptis de homicidio, furto, robbaria, falsitate, seu pace fracta; de quibus habeatur post annum accusandi

cusandi potestas, infra tempus a iure communi statutum. Et quod post illud tempus quo accusari non potest, non possit etiam per inquisitionem procedi.

¶ De assalimento. Cap. 71.

Quicumque malo modo assaliuerit aliquem, cum armis; soluat pro poena, quatuor libras prouisorum. Si vero sine armis; soluat quadraginta solidos prouisi.

¶ De percussionibus cum sanguine, uel sine. Cap. 72.

Quicumque percusserit aliquem cum cultello, spada, iniuriosa, fallatione, seu quocumque alio armorum genere, quod in larga interpretatione, secundum iura, armorum appellatione continetur; si ex percussione, sanguis non exiuerit; soluat pro poena, decem libras prouisorum, si percussus sit de Peditibus. Si vero Miles, vel de genere Militum, aut Cauallarottus; soluat xx. libras prouisorum. Si vero de Magnatibus vel Potentioribus, vel eorum bastardus; soluat L. libras prouisorum. Si vero ex percussione, sanguis exiuerit; Pedes soluat xxx. libras prouisorum, Miles soluat lx. libras, Potentior vero de Magnatibus, vel eorum bastardus; centum libras prouisorum. Et si membrum ex dicta percussione fuerit abscissum, siue mutilatum, & a corpore separatum; soluat Pedes, pro poena, ducentas libras prouisorum; Miles, quadringentas; Potentior qui de Magnatibus fuerit, vel eorum bastardus; soluat mille libras prouisorum. Et si ex dicta percussione, esset corpus foratum, seu os fractum; soluat Pedes L. libras; Cauallarottus, centum libras prouisorum; Potentior vero de Magnatibus, vel eorum bastardus; tricenas libras prouisorum. Si vero digitus, manus, vel pes, esset abscissus; soluat Pedes centum libras prouisorum; Miles ducentas libras; Potentior vero de Magnatibus, vel eius bastardus, soluat quingentas libras prouisorum. Si vero membrum non esset abscissum, & a corpore separatum, sed ex percussione debilitatum; soluat Pedes percussus, centum libras prouisorum; Miles ducentas libras; Potentior vero de Magnatibus, vel eius bastardus; soluat sexcentas libras prouisorum. Pro debilitatione vero digiti, manus, vel pedis; soluat Pedes L. libras prouisorum; Miles vero centum libras prouisorum, Potentior vero de Magnatibus, vel eorum bastardus, tricenas lib. prouisorum. Pro amputatione vero nasi, seu oculi erutione, seu occacatione, seu visus perditione, sit poena Pediti ducentarum librarum; Militi, cccc. librarum prouisorum; Potentiori vero de Magnatibus, vel eorum bastardo, mille librarum prouisorum. Et si utroque oculo occacaretur; soluat Pedes quingentas libras; Cauallarottus mille; Potentior vero de Magnatibus, vel eius bastardus; tria millia librarum prouisorum. De quibus omnibus poenis in hoc Capitulo contentis, praedictis, & infra scriptis; medietas, sit percussi & iniuriam patientis; & alia medietas, sit Camerae Urbis. Familiares vero dictorum Magnatum, qui eorum panes comedunt, vel ab eis quotidianas expensas recipiunt; eisdem poenis subiiciantur, quibus & ipsi Magnates, si de eorum mandato, crimen vel delictum processerit. Illos autem intelligi volumus esse Magnates, & Potentiores, qui debent esse, seu consueuerunt in Camera Urbis sequimenta praestare, & omnes qui sunt de genere Magnatum, quorum bona valent tribus milibus libris prouisorum. Ad probationem vero familiaritatis, de qua supra fit mentio, sufficiat probatio publica famae, facta per tres vel duos testes idoneos, de Contrada familiaris percussoris & offendentis. In omnibus autem casibus praedictis, puniri volumus percussorem vel offensorum, poena portationis armorum, ultra poenas praedictas. Additum est huic Capitulo, quod quicumque percusserit aliquem cum zachone seu baculo, sine sanguine; si fuit Pedes; puniatur in xv. lib. prouisi. si Miles, vel de genere Militum, vel Cauallarottus; soluat lib. prouisi. xxx. Si vero Potentior de Magnatibus, vel eorum bastardus; soluat pro poena c. lib. prouisi.

Infra c. 101.

¶ De percutientibus aliquem, & signum facientibus. Cap. 73.

Item, si quis percussit aliquem, cui sanguines adeo quod ex sua percussione, sit remansura cicatrix, vel signum vituperabile; si cicatrix; puniatur Pedes in quinquaginta libris prouisionum; Miles, in centum libris; Potentior verò, de Magnatibus, vel eorum bastardus; in quingentis libris prouisionum. Si verò signum vituperabile; soluat Pedes, centum lib. prouisionum; Miles, ducetas; Potentior verò de Magnatibus, vel eius bastardus; mille lib. prouisionum; & nihilominus, talis percussus puniatur poena portationis armorum. Facies autem, intelligatur ab extremitate frontis, usque ad extremitatem barbæ; & ab auricula dextra, usque ad sinistram. Cuius poenæ, medietas sit Camerae Urbis; & alia medietas sit Partis laesae.

¶ De percutientibus manu uacua. Cap. 74.

Si quis manu vacua percussit aliquem in facie, sine sanguine; recipiat simile percussione in scalis Capitolii, foro publico existente, vel eo die quo fieret forum, loco diei Sabbati; quæ si recipere noluerit, soluat Pedes xv. lib. prouisionum; Miles, seu Cauallarottus, xxx. lib. prouisionum. Potentior verò de Magnatibus, vel eius bastardus; centum lib. prouisionum. Si verò cum sanguine; recipiat simile alapatam; quæ si recipere noluerit, Pedes xxx. lib. prouisionum; Miles verò seu Cauallarottus, soluat xl. lib. prouisionum. Potentior verò de Magnatibus, vel eius bastardus; ducetas lib. prouisionum. Si autem in alia parte corporis, quæ in facie; percussit sine armis; Pedes centum solidos prouisionum; Miles verò, vel Cauallarottus, x. lib. prouisionum. Potentior verò de Magnatibus, vel eorum bastardus; quinquaginta lib. prouisionum. Si verò manum in gula alicui miserit; soluat lib. quinque; prouisionum. Quarum poenarum medietas sit percussis; & alia medietas Camerae Urbis. Quam alapatam siue receperit siue non, partem Camerae soluere teneatur, infra viginti dies post latam sententiam.

¶ De immittebantur lutum in os alicuius. Cap. 75.

Lib. 4. c. 23.

Item, si quis alicui posuerit vel miserit in os suum, stercus, lutum, vel aliam turpitudinem; puniatur in xxv. lib. prouisionum. cuius poenæ medietas sit Camerae Urbis.

¶ De fugantibus aliquem. Cap. 76.

Quicumque fugauerit aliquem, cum armis; soluat pro poena, quatuor libras prouisionum. Si sine armis; soluat quadraginta solidos prouisionum; & hoc non intelligatur quando fit battalia generalis, vel rixa.

¶ De ponentibus manum ad arma. Cap. 77.

Quicumque posuerit manum ad cultellum, vel enssem, malo animo contra aliquem; soluat pro poena, quadraginta solidos prouisionum.

¶ De facientibus se teneri. Cap. 78.

Quicumque fecerit se teneri cum armis, contra aliquem; soluat pro poena quinquaginta solidos prouisionum. Si sine armis; soluat xl. solidos prouisionum.

¶ De facientibus aliquem cadere in terram. Cap. 79.

Quicumque fecerit aliquem cadere in terram; puniatur in centum solidis prouisionum; si studiosè, vel malo animo hoc fecerit.

¶ De facientibus aliquem cadere de aliquo animali. Cap. 80.

Item, si quis aliquem, de aliquo animali vel loco, cadere fecerit; puniatur in x. lib. prouisionum. pro medietate Camerae Urbis, & alia medietate Partis.

¶ De facientibus aliquem cadere in ignem. Cap. 81.

Item, si quis aliquem in ignem cadere fecerit, vel proiecerit; puniatur in decem libris. Si verò propterea pannos combusserit; puniatur in xv. lib. (& nihilominus pannos combustos seu damnum emendet) pro medietate Camerae Urbis, & alia medietate Partis.

¶ De facientibus aliquem cadere in puteo. Cap. 82.

Item, si quis aliquem in puteo, flumine, vel mari, vel alio simili loco, cadere fecerit, impulerit, vel precipitauerit violenter; & mors inde sequuta non fuerit; puniatur in centum lib. prouisionum. Si verò in fonte, vel riuo, vel tino, vel alio simili loco, in x. lib. prouisionum puniatur; & damnum, in duplum restituat. Et quod omnium prædictarum poenarum, medietas sit Camerae Urbis; & alia medietas sit Partis laesae.

¶ De minantibus contra aliquem. Cap. 83.

Item, si quis minauerit contra aliquem, cum armis; soluat pro poena tres libras prouisionum.

¶ De trascinantibus aliquem. Cap. 84.

Item, si quis ceperit aliquem per capillos vel barbam, & trascinauerit eum per terram; soluat Pedes, xx. lib. prouisionum; Miles seu Cauallarottus; xl. lib. prouisionum. Si verò ceperit per capillos seu barbam, & non trascinauerit; soluat Pedes, x. lib. prouisionum; Miles xx. Potentior verò de Magnatibus, vel eorum bastardus; L. libras prouisionum. Si quis autem aliter quæ per capillos vel barbam, trascinauerit per terram; soluat xv. libras prouisionum; Miles vel Cauallarottus; xxx. lib. prouisionum; potentior verò de Magnatibus, vel eorum bastardus; centum libras prouisionum.

¶ De euaginantibus cultellum. Cap. 85.

Si quis euaginauerit cultellum vel enssem, contra aliquem, & non percussit; soluat Pedes, tres lib. prouisionum; Miles, sex libras prouisionum; Potentior verò de Magnatibus, vel eorum bastardus; xxv. lib. prouisionum. Et nihilominus puniatur euaginantem, poena portationis armorum.

¶ De frangentibus alicui dentem. Cap. 86.

Item, si quis alicui dentem ruperit, vel cadere fecerit; puniatur pro quolibet dente, in decem lib. prouisionum. pro medietate, Camerae Urbis; & alia medietate, Partis laesae.

¶ De filiis delinquentibus in patrem. Cap. 87.

Si filius in patrem deliquerit; patris arbitrio puniatur. Si verò in matrem; matris puniatur arbitrio. Et Senator teneatur, ad requisitionem patris vel matris hoc obseruare statutum, ad poenam ducentarum lib. prouisionum. vice qualibet, Camerae Urbis applicandarum, de suo salario per Camerarium Camerae Urbis, tempore sui sindicatus retinendarum.

¶ De facientibus ficum. Cap. 88.

Item, si quis alicui signum seu ficum fecerit, iniuriosè; in xx. solidis prouisionum puniatur, Camerae Urbis.

¶ De incidentibus treccias. Cap. 89.

Item, si quis alicui mulieri treccias de capite inciserit; puniatur in centum libris prouisionum. pro medietate Camerae Urbis, & alia medietate Partis.

¶ De incidentibus pannos de dorso, mulieri.

Cap. 90.

Item, si quis alicui mulieri pannos de dorso inciserit, condēdo eos supra genu, vitu perose; puniatur in centum lib. pro medietate Camerae, & alia medietate Parti.

¶ De scidentibus & laniantibus alicui pannos.

Cap. 91.

Si quis iniuriosè sciderit seu dilaniauerit alicui, pannos de dorso; soluat Pedes p̄ pena, centū solidos prouisorū, Miles, decē libras prouisorū. Potētiōr verò de Magnatibus, vel eorū bastardus, quinquaginta lib. prouisorū. Quarū penarū, medietas sit Camerae, & alia medietas Partis lēse; & nihilomin⁹ dānū Parti reficiat.

¶ De trahentibus ad battalliam.

Cap. 92.

Quicumq; traxerit vel iuerit cum armis ad battalliam; condemnetur in septē libris prouisorum. Si verò ad rixam; soluat quatuor lib. prouisi. & perdat arma; quæ possit redimere pro tribus libris à Camera Urbis. Et battallia tunc intelligatur, quando interfuerint duodecim homines armati, à qualibet parte, vel plures. Et si ab vna parte tantū, essent duodecim vel plures; ab alia verò, minus; intelligatur battallia, pro illa parte pro qua fuerint duodecim vel vltra; pro alia verò à qua fuerint minus q̄ duodecim, intelligatur esse rixa. Et trahentes, ad maiorem penā cōdemnari nō possint, propter dictā tractionē ad battalliā seu rixam. Et hoc locum habeat in pendentibus per appellationem, etiam presentibus, & futuris.

¶ De lapidantibus in battallia.

Cap. 93.

Si quis lapidauerit in rixa vel battallia; puniatur in tribus libris prouisorum, si vnum vel plures lapides lapidauerit.

¶ De facientibus battalliam.

Cap. 94.

Quicumq; fecerit battalliā cum scutis, capellinis, barbutis, vel elinis; soluat, si fuerit Pedes, centū libras prouisorū. Si verò Miles, vel de genere Militū, vel Cauallarottus; ducentas lib. prouisorū. Si verò Potētiōr de Magnatibus, vel eorum bastardus; mille flor. auri. Si verò dictam battalliam sine capellinis, barbutis, vel elinis, quis fecerit; soluat medietatem dictæ p̄næ, prout superius distinctū est. Et inceptor battalliæ, vltra dictas p̄nas, puniatur in xxv. lib. prouisi. si fuerit Pedes. Si verò Miles, vel de genere Militum, siue Cauallarottus; in L. lib. prouisi. Si verò Potētiōr de Magnatibus, vel eius bastardus, in ducentis flor. auri. Et si plures inceptores fuerint ex vna parte; vnam tantum p̄nam soluat. Et si in dicta battallia superuenerit homicidium; soluat Caporalis, de cuius parte non esset mortuus seu occisus, quingentas libras prouisorum, si fuerit Pedes, Si verò Miles, vel de genere Militum, vel Cauallarottus; mille libras prouisorū, Si verò de Magnatibus, vel eius bastardus; mille florenos auri pro tali homicidio; quorum medietas, sit Camerae Urbis; & alia medietas, hæredum interfecti seu occisi. Si verò mortuus seu occisus, de neutrius parte esset; tunc Caporalis vtriusq; Partis, soluat dictas penas homicidii, quilibet pro medietate. Et in quolibet casu, homicida (si scitur quis illud homicidium commiserit) p̄na homicidii puniatur. Vnus tamen puniri possit tanquam Caporalis & factor battalliæ, pro qualibet parte, Alii verò, vt trahentes puniantur, & de aliis excessibus particularibus per eos in dicta battallia commissis; saluo q̄ de insultu, infugatione, & minationibus lapidum, faciendo se teneri, missione manus ad arma, verbis iniuriōsis, & percussionibus sine sanguine; de quibus, trahentes ad battalliam, nullo modo puniri possint. Et hoc, locum habeat in presentibus, præteritis, & futuris.

Et battallia intelligatur, vbi interuenerunt duodecim homines, armati armis prædictis, & abinde supra, pro qualibet parte. Et si ab vna parte essent duodecim homines armati, vel plures; & ab alia, à duodecim hominibus armatis infra, vsq; ad sex homines; dicta Pars, in qua xii. homines armati, vel plures interuenerunt, puniantur pro battallia; & alia Pars pro rixa.

¶ De facientibus rixam.

Cap. 95.

Quicumq; fecerit rixam, cum armis; soluat, si fuerit Pedes, lib. prou. xxx. Si verò fuerit Miles, vel de genere Militum, vel Cauallarottus; lx. libras prouisorum. Si verò de Magnatibus, vel eius bastardus; quingentas prouisorum. Et inceptor dictæ rixæ, vltra dictam p̄nam, soluat quingentas libras prouisorū si fuerit Pedes. Si fuerit Miles, vel de genere Militum, seu Cauallarottus; xxv. lib. prouisorum. Si verò Potētiōr de Magnatibus, vel eius bastardus; C. lib. prouisorum. Et si plures inceptores fuerint ex vna parte; vnam tantum p̄nam soluant. Et si in dicta rixa interuenerit homicidium; soluat Caporalis, de cuius parte non esset mortuus seu occisus; quingentas lib. prouisorum, si fuerit Pedes. Si verò Miles, vel de genere Militum, seu Cauallarottus; mille libras prouisorum. Si verò de Magnatibus, vel eius bastardus; mille flor. auri, pro tali homicidio. Quarum p̄narum homicidii, medietas sit Camerae Urbis; & alia medietas hæredum interfecti. Et si mortuus vel occisus, de neutra parte esset; tunc Caporales vtriusq; partis, soluant dictas penas homicidii, quilibet pro medietate. Et in quolibet casu, homicida (si scitur quis illud homicidium commiserit) p̄na homicidii puniatur. Et vnus tantum puniri possit tanq̄ factor & Caporalis rixæ, pro qualibet parte. Alii verò, vt trahentes ad rixam, puniantur; & de aliis excessibus per eos in dicta rixa particulariter commissis; saluo q̄ de insultu, infugatione, lapidatione, faciendo se teneri, missione manuum ad arma, verbis iniuriōsis, & percussionibus sine sanguine; de quibus, trahentes ad rixam, nullo modo puniri possint. Et hoc, locum habeat in præteritis, presentibus, & futuris. Rixa autem intelligatur, vbi interuenerunt sex homines armati, vel abinde supra, vsq; in duodecim, exclusiue, pro qualibet parte.

¶ De sbarris, & incastellationibus.

Cap. 96.

Nulla sbarræ, neq; incastellationes fiant in aliqua parte Urbis, ex quibus possit fieri guerra, vel turbari pacificus status Urbis. Qui contrafecerit; in mille libris prouisorum, puniatur. Opifices autem, qui talia ædificia seu machinas laborauerint, aut erexerint, & eorum manuales, & scolares, in centum lib. prou. pro quolibet, puniantur. Quas, si infra decem dies, à die latæ sententiæ, seu postq̄ in fortiam venerint Senatoris, non soluerint; amputetur dictis opificibus & scolariibus qui in prædictis deliquerunt, manus dextra; ita q̄ à brachio separetur. Si verò cum fune, vel cum similibus, sbarrauerint vt dictum est; in centum libris prouisi. puniantur, vice qualibet, tantum.

¶ De lapidantibus de aliqua domo.

Cap. 97.

Item, q̄ si de aliqua turri vel domo, maiori quinq; palariarum, p̄iecti fuerint lapides in aliquo prælio, battallia, vel rixa; confiscetur Camerae Urbis dicta domus vel turris; saluo, q̄ si redimere voluerit domum vel turrim, q̄ liceat illi cuius fuerit domus vel turris, pro quinquaginta lib. prouisorum. Si verò fuerit lapidatum de domo quinq; palariarum, vel infra; liceat redimere pro xxv. lib. prouisi. excepto si mandatum fuerit Curie, de mandato, vel ad defensionem domini dictæ domus, vel turris, & habitantium in ea. Et saluo, si apparuerit aliquando

Curie dicti D. Senatoris, q̄ dicta domus fuisset incastellata, & de ea fuisset lapidatum, contra partem illius cuius est domus, in rixa, vel praelio suo, vel alterius q̄ domini domus, ipso domino domus absente de Contrada dictæ domus; tunc dominus non sit in dicta pœna; sed qui incastellauerit, vel incastellari fecerit dictam domum vel lapidauerit, vel lapidari fecerit de dicta domo; puniatur in dicta pœna. Sed si proiecti vel lapidati fuerint lapides de domo communi inter plures consortes, in praelio, vel rixa vnus de consortibus, vel aliquorum; ille pro parte cuius fuerit lapidatum, teneatur redimere, & soluere dictas pœnas. Quod si nō redemerit; Curia procedat ad confiscationem partis suæ tantum. Et nihilominus procedat ad executionem dictæ pœnæ contra dominum dictæ partis, & bona sua, & non aliorum consortum. Saluo, si alii consortes vellent dictam partem redimere, & soluere dictas quantitates; q̄ possint hoc facere & habere, & sic tenere dictam partem sui consortis, donec satisfactum fuerit soluenti vel soluentibus, de quantitibus prædictis, quas soluisent occasione prædicta. Et si pensionarius incastellasset; à confiscatione sit libera ipsa domus supradicta. Et de prædictis, possit per inquisitionem procedi.

¶ De incisuris vinearum.

Cap. 98.

Sequentes Statutum Francisci de Baroncellis, statuimus q̄ qui dolosè vineam aliam inciserit, vel aliter deuastauerit, seu aliquam partem eius; soluat centum libras Camerae, & damnum Parti emendet; de quo damno stetur sacramento dānum passi; taxatione tamen iudicis præcedente. Ad probationem autem incisionis seu deuastationis, sufficiat probatio quatuor testium, omni exceptione maiorum probantium saltem per publicam famam. Qui autem dictam pœnam, infra viii. dies, à tempore quo in fortiam Communis peruenerit, non soluerit; amputetur ei manus. Et super hoc possit inquiri. Et idem per omnia, de pergulis, quæ sunt in habitationibus Urbis.

¶ De offendentibus in locis uetitis.

Cap. 99.

Item, sequentes Statutum dicti Francisci, statuimus q̄ quicumq; de Contrada Mercati, seu de habitantibus in contrada Mercati, prædicta, vel in Contrada infra scripta; receptare & retinere præsumperit in domo sua, aliquem qui offenderit venientem vel redeuntem à Capitolio, à S. Maria Curtis, à domo Maii Cădarulis, à S. Ioanne de Mercato, vsq; ad Capitolium, supra versus Capitolium; & à domo Taglientorum, versus S. Mariam de Aracali, vsq; ad Capitolium; & à carcere SS. Petri & Pauli, versus Fauam tostam, & à S. Sergio & Baccho, versus Capitolium; & à domo della Roccia, versus planum; & à domibus Russorum, versus planum; & à S. Nicolao de Funariis, versus planum, & Capitolium; Incidat in pœnam L. lib. prouisorum, Urbis Camerae applicandarum. Et in isto casu, possit & debeat per Senatorem & eius Curiam, inquiri. Et in eandem pœnam incidat, quicumq; aliquem de euntibus ad S. Petrum, offenderit à domo Ioannis Cinquidienti, vsq; ad portas factas per Scarram, ultra portam Pruntii. Quæ omnia, non vendicent sibi locum, si inter homines habitatores infra dicta confinia, offensiones interuenierint. Quæ loca supradicta, volumus per offensos designari.

¶ De duplicatione pœnarum in Milite, & Cauallarotto.

Cap. 100.

In omnibus casibus, supra in hoc Titulo comprehensis, duplicentur pœnæ in Milite, & filio Militis, & Cauallarotto. Vbiq; autem in hoc Statutorum volumine, sit mentio de Milite, siue tractatur de Cauallarotto, siue de pœnarum impositione, siue augmentatione; intelligatur de illo, qui est filius Militis, siue de genere Militis. Et idem intelligatur de illo, cuius bona valent duobus milibus libris pro

uisinorum, & ab inde supra; De quo valore, sufficiat probari per tres vel quatuor testes idoneos, de publica fama probantes. Et illi habeantur & intelligantur pro Cauallarottis, in quolibet casu, in hoc Statutorum volumine comprehenso; qui hactenus habuerint officium Cauallarotti, in Vrbe, vel eius districtu, & qui iusserunt in ludis Agonis, & Testaciæ.

¶ Quod Pars habeat medietatem pœnarum, à centum solidis supra. Cap. 101.

Supra c. 72. vers. de quibus oibus

Statuimus, & ordinamus, q̄ de omnibus & singulis pœnis, imponendis de quibuscunq; maleficiis, personalibus siue in personis commissis, cuiuscunq; mali, ubi pœna imponeretur à centum solidis supra; si originaliter Pars accusauerit; ipsa Pars medietatem dictarum pœnarum habeat, & alia medietas sit Camerae Urbis. Reseruatissimè semper, Partibus, & hæredibus offensorum, omnibus quæ specialiter Statuta concedunt vel permittunt.

¶ De blasphematoribus.

Cap. 102.

Quicumq; maledixerit Deo, vel beatæ Mariæ Virgini; puniatur in decem lib. prouisorum. Et qui maledixerit aliis Sanctis; puniatur in centum solidis, pro qua libet vice; qui maledixerit distinctim, & non sub vna oratione. Et in vtroq; casu detineatur in Cancellaria Palatii Capitolii, octo diebus; quod possit redimere, soluendo alias decem libras Camerae Urbis. Nec possit condemnari pro qualibet accusatione vel inquisitione, ad standum in Cancellaria ultra octo dies; etiam si in accusatione seu inquisitione plures maledictiones attemptasse probetur. Et non dicat causam in vinculis, si dictas x. libras denariorum, de quibus potest se redimere deposuerit in Camera Urbis. Et hoc, locum habeat etiam in præteritis, presentibus, & futuris. Et de prædictis, possit quilibet accusare, & Curia possit per inquisitionem procedi.

¶ De minoribus, qualiter procedatur contra eos.

Cap. 103.

Si quis impubes, minor x. annis & dimidio; commiserit aliquod maleficium; ad pœnam non teneatur. Abinde verò supra, vsq; ad tempora pubertatis; si aliquod maleficium vel excessum commiserit; teneatur ad medietatem pœnæ, qua teneretur maior, si tale maleficium commisisset. Et si maleficium vel excessus pœnam mereretur capitalem; soluat quingentas libras prouisorum. Et si associatus, homicidium committeret; pœna homicidii puniatur; & non teneatur de susceptione vindictæ, nisi associatus à puberibus seu à maioribus, vindictam sumeret; quo casu pœna vindictæ teneatur. Et si primo casu, minor x. annis & dimidio, reperiretur diffidatus de contumacia vel confessio; diffidatio non teneat ipso iure. Immo Senator & Iudices, statim constituto de ætate, omni solemnitate ommissa, diffidationem cassari, & ipsum reaffidari faciant, ad petitionem cuiuslibet conuarentis; non obstantibus quibuscunq; Statutis, supra vel infra positis, quæ huic possent obuiare Statuto.

¶ De defendentibus se, cum moderamine.

Cap. 104.

Defendens se, cum moderamine tutelæ inculpatæ; si primò pulsatus, ad sui defensionem, aliquod crimen, maleficium, vel delictum commiserit; non teneatur ad pœnam; cum vim vi repellere, omnia iura permittant.

¶ De corrigentibus, & uerberantibus familiam suam.

Cap. 105.

Possit quilibet corrigere & uerberare familiam suam; scilicet pater filium, & nepotem ex filio; frater fratrem; patruus vel auunculus nepotem, & alios familiares, quos retinent ad sua impendia. Et si de hoc fuerit proposita querela; non recipiatur per Senatorem, & eius Iudices.

¶ De delicto inquilini.

Cap. 106.

Propter inquilini delictum, non damnificetur dominus domus; sed de bonis conductoris, tam pro pœna q̄ pro fossuris, satisfiat. Et hoc, locum habeat in præteritis, præsentibus, & futuris.

¶ De pena armorum.

Cap. 107.

Qvicunq; portauerit per Urbem, de die, cultellum; soluat Camera pro pena, viginti solidos prouisorum, & perdat cultellum. Si verò portauerit enssem, de die; soluat vnum ducatum, & perdat enssem; pro cerbelleria x. solidos prouisorum, & perdat eam. Si verò portauerit corretum, aut corazinā, de die; soluat pro pœna, decem solidos prouisorum. Liceat tamē dicta arma redimere; videlicet, cultellum pro quinq; solidis prouisorum; Ensem pro decem solidis prouisorum; corretum seu corazinam, pro xx. solidis prouisorum. Quę pœnæ omnes, duplicentur de nocte, in casibus suprascriptis, & in Militibus duplicentur. Ex suprascriptis, excipimus illos qui irent vel redirent extra Urbem, vel aliam iustam causam haberent. De tali autem prohibitione armorum, in principio sui regiminis, Senator bandiri facere teneatur; & q̄ Marecalli teneantur ipsa arma restituere volenti redimere, vt suprascriptum est; ad pœnam xxv. librarum prouisorum, pro corretto, vel corazina, & aliis armis prædictis, ad pœnā C. soli. prouisorum.

¶ De eodem.

Cap. 108.

Si quis portauerit balistam, picchacennerem, bordancellum, seu spononem, ad aliquam battalliam, seu rixam; soluat Camera, quinquaginta libras prouisorum. Si balistauerit seu percusserit cum dictis armis; Pedes, soluat centum libras prouisorum; Miles verò, ducentas libras prouisorum; de quibus Senator inquisitionem facere teneatur. Picchacennerem verò, & bordancellum quadratum per Urbem & extra Urbem, portare non possint. Et qui contrafecerint, in xxv. lib. prou. puniantur, de die; de nocte verò, in quinquaginta lib. prouisorum. Marecalli, & eorum notarii tollant omnia arma quę inuenerint; & eodem die quo inuenerint, assignent in Camera Urbis; ad pœnam Centum solidorum, pro qualibet vice, & quolibet contrafaciente, de eorum salario retinendorum.

¶ De eodem.

Cap. 109.

Nullus detineatur in Cancellaria, pro cultello vel aliis armis sibi inuentis; nisi esset captus de nocte, & fideiussionem dare cessauerit, vel infamatus vel aliter condemnatus vel diffidatus Camera Urbis, existeret.

¶ De his qui non possunt soluere condemnationem.

Cap. 110.

Qvicunq; fuerit condemnatus de aliquo maleficio; soluat pœnam in Statutis contentam, in qua fuerit condemnatus. Et si non soluerit; Senator compellat eum & fideiussores eius, in persona & rebus, & qualitercunq; potuerit. Et si nō habet bona vnde soluat; diffidetur ipse & fideiussores eius; & non possint reaffidari, nisi satisfecerint. Et si fuerit in fortia Communis; non relaxetur, nisi soluerit dictam pœnam.

¶ De patre non grauando pro filio emancipato.

Cap. 111.

Si quis filius emancipatus alicuius, commiserit aliquod maleficio; propter id, pœnam non patiat pater in bonis.

¶ De duplicatione pœnarum, ratione temporis, personarum, & loci.

Cap. 112.

Statuimus & ordinamus, q̄ pœnę, quę in Statuto continentur, duplicentur cōtra illos, qui maleficio commiserint extra ecclesiam S. Marię de Capitolio, in tota platea dictę ecclesię; & in toto loco fori, vsq; ad ruinam de Mānettis; & in adunantia, quando fit in Capitolio; & quando sunt homines ad contrahendum parentelas, vel ad Curiam, vel ad nuptias, vel ad corruptum; cōtra familiares D. Senatoris, qui morantur in Capitolio ad comedendum & bibendum; & contra iudices Capitolii de Asseramento; & die Iouis Carnispruii, in Agone; & in dominica Carnispruii, quando fit ludus in Testacia; exceptis pueris qui vadunt ad ludū. Et quando fit ludus in Testacia, tunc illę persone possint ire armatę ad ludum, pro pugna facienda, more solito, sine pœna, quę in ludo talia facere consueuerint. Item, quando Romani sunt in exercitu, & in die Natiuitatis Domini, & eius vigilia; & in die Resurrectionis Domini, & eius vigilia; de nocte omni tempore; In festo Sancti Petri & Pauli; & in die Veneris Sancti; Saluo, q̄ si habitantes in dictis locis, commiserint aliquod maleficio inter se adinuicem, ante domus ipsorum soluant pœnam simplam, sicut soluunt alii conuicini Romani, de maleficio quod commiserint inter se, delinquentes inter se in propria conuicinia, prout continentur in Capitulis Statutorum. Si verò quis in palatio Capitolii, à prima porta supra, vel in ecclesia S. Marię de Araceli, in parlamento, & etiam in locis fori, quando fit forum, maleficio committat; tunc pœnę quadruplicentur.

¶ De offendentibus officiales & procuratores.

Cap. 113.

Sequentes Statutum Francisci de Baronellis, & D. Vrbi de Filiis, statuimus q̄ si quis percusserit, seu percuti fecerit, vel aliter offenderit, in persona tantum, officiales Urbis & Curię Capitolii, præteritos, præsentis, & etiam futuros, seu quocunq; alios officiales, qui per tempora erunt, siue durante eorum officio, siue finito; videlicet iudices Asseramenti, Iudices ad sindicandum assumptos, Aduocatos vel Procuratores, Marecallos, executores pacis, & eorum notarium; necnon Prothonotarium, notarios maleficiorum, Camerarium, notarium causarum Urbis, notarium DD. Conseruatorum, iudicem appellationum, seu aliquem eorum, ratione officii; teneatur ad penam quingentarum lib. prou. pro medietate Camere Urbis, & pro alia medietate Parti. Et semper præsumatur & intelligatur, eos esse percussos ac etiam offensos ratione officii, nisi contrarium probetur; Quę probatio ita demum reputetur legitima, si fiat per tres testes legitimos & idoneos, omni exceptione maiores. Et in eandem pœnam incidant, percutientes aduocatos & procuratores, ratione officii; in quibus etiam præsumatur q̄ ratione officii factum sit, nisi contrarium probetur, vt supra dictum est. Quę pœna, contra nobiles, sequimur præstantes, & eorum spurios & bastardos, quadruplicetur, & grauius puniatur, ad arbitrium Senatoris, cum consensu & consilio DD. Conseruatorum. Et nihilominus in omnibus casibus suprascriptis, prædictus delinquens puniatur vltra pœnas prædictas, pœna quę imponeretur pro excessibus simplicibus per eum commissis, iuxta formam Statutorum.

¶ De recipientibus stipendium, uel uenientibus contra Rempubicam.

Cap. 114.

Qvicunq;, contra statum S. D. N. Papę, & eius Successorum, & Sanctę Romanę Ecclesię, Romanum populum, vel Senatorem, vel Senatus officium gerentes, seu Rempubicę, ab aliquo receperit stipendiū, seu aliter machinatus fuerit capitaliter; in publicatione bonorū suorū puniatur. Saluis tamē dotibus mulierū, & alienationes per eū, à tēpore maleficii perpetrati citra, factę, nō valeat ipso iure.

Siforensis de Urbis districtu, contra Senatorem, vel Senatus officium gerentem seu contra Rempubicam, rebellionem commiserit; trascinetur per Urbem, & furcis laqueo suspendatur, & eius bona Camera applicentur. Saluis tamen dotibus mulierum. Et locus, unde esset talis, rebellionem committens, vel stipendium recipiens contra Rempubicam, si fuerit Ciuitas, in mille lib. prouisionum; si Castrum vel Rocha; in quingentis lib. prouisionum; si Villa, in trecentis lib. prouisi. Camera condemnatur, si de voluntate vel consensu dictae Terrae, praedicta commiserit.

De hijs qui non permiserint se pignorari.

Cap. 116.

Quicunq; non permiserit se pignorari; si Miles vel Cauallarottus, vel pro Cauallarotto habitus fuerit; soluat xl. lib. prouisi. Pedes vero, xx. solidos prouisionum. Et de hoc credatur Mandatario, cum vno teste de visu, vel duobus de publica fama.

De expellentibus Fossore & Mandatarios.

Cap. 117.

Siquis expulerit Fossore seu Supercuatores; soluat centum sol. prouisionum, Et si percusserit eos cum armis; puniatur secundum poenam statutam in alijs personis. Expulsio vero Mandatariorum, ad cauandum seu fodendum missorum, sic intelligatur; videlicet, quando Cauatores vellent cauare parietes domus; & tunc essent exinde remoti per pannos, turpiter & violenter, vel propter percussiones factas in eis. Sed per verba prolata contra eos, non intelligantur esse remoti. Et non credatur accusatoribus; Sed cum expellentur, vocetur duo testes masculi vel feminae, per quos ipsa expulsio probetur; qui testes sint idonei. In picturis Militum vel aliorum, Cauatores non fodant, si alibi fodere possunt. Mandatarii teneantur sine precio citare quemlibet stantem in Curia Capitolii, & per bancas, & ante sanctam Mariam de Araceli; sub poena x. lib. prouisi. qualibet vice. Hoc addito, quando Mandatarii ad fodendum vadunt, in illa parte domus habeant fodere, in qua vel per quam minus damnum infertur. Et si dominus vel habitator domus, ad quam vadunt ad fodendum, cum effectu, cum pecunia vel pignoribus est paratus satisfacere; Mandatarii seu fossore non debeant post satisfactionem ulterius fodere, nisi nouum mandatum receperint ab officialibus. Et si contrafecerit, debeat eques poni in Leone marmoris, existente in scalis Palatii Capitolii, cum quadam mitra in capite, in qua sit scriptum, Inobediens mandati transgressor; & faciem habeat unctam de melle, & debeat manere ibi eques, quouisq; fuerit & durauerit Mercatum.

De eodem.

Cap. 118.

Si qua Communitas, vel Castrum, vel aliquis alius, expulerit Mandatarium, qui ad petitionem alicuius, mittere debeat eum in possessionem alicuius rei mobilis vel immobilis; Senator debeat ipsum vel ipsos condemnare in centum lib. prouisi. & condemnationem auferre, & Camera Urbis applicare, occasione expulsionis. Et compellat Syndicum & Commune Ciuitatis, vel Castrum, & illum de Communitate Ciuitatis vel Castrum, satisfacere de fructibus. Et de hoc, stetur relationi ipsius Mandatarii, & Notarii, sacramento prestito ab eisdem, cum probatione vnius testis.

Quod stetur relationi Mandatarii.

Cap. 119.

Credatur sacramento Notarii, missi ad colligendum fructus Terrae, Castrum, vel loci, de quo facta fuerit missio in possessionem, vel adiudicatio creditori, cum probatione vnius testis. Et idem si dixerit se expulsum, vel non admissum. Quo

facto Senator & eius officiales & iudex, teneantur, inductum in possessionem, seu eum cui adiudicatio, seu in solutum datio facta est, iuris & facti remedijs oportunis manutene & defendere.

Quod Mandatarij non renuncient citationes.

Cap. 120.

Nullus Mandatarius, renunciet aliquam fossuram vel citationem; dicens quod non lit vocare illum cui mittuntur fossurae; nec renunciet aliquam citationem vel fossuram; nec citationem vel fossuram sibi commissam, alii committat; & qui contrafecerit, puniatur in xx. sol. prouisi. pro qualibet vice, Camera Urbis. Et officiales Curiae, per quos mittuntur fossurae seu citationes; in continenti cogant eum solvere dictam poenam. Et dictus Mandatarius perdat officium; de qua poena, medietas sit Camerae, & alia medietas, accusantis.

De coniuratione contra bonum Statum Urbis.

Cap. 121.

Nemo faciat nec facere praesumat coniurationem vel adunantiam, contra honorem & bonum Statum Urbis, sine mandato Senatoris, & DD. Conservatorum. Et qui contrafecerint, puniantur; Consiliarius, si fuerit Miles, in quingentis lib. prouisionum; si fuerit Pedes, in trecentis lib. prouisionum. Ille vero qui fuerit Caput seu Principalis, ad dictam congregationem faciendam; puniatur in mille lib. prouisionum, Camerae Urbis applicandis. Si vero fuerit Baro, vel de eorum bastardis, qui fecerit, vel fieri fecerit coniurationem & adunantiam praedictam, puniatur in duobus milibus lib. prouisionum. Et quod de praedictis, per Curiam Senatoris possit per inquisitionem procedi.

De simonia.

Cap. 122.

Siquis vel si qua dederit simoniam officialibus Curiae Capitolii, vel eos corrupe rit in causa aliqua; in triplum puniatur; nisi praedicta denunciauerit sindicatori talium officialium, tempore sindicatus. Et qui acceperit, in quadruplum puniatur & deponatur ab officio. Et idem intelligatur de Consulibus artium Urbis, & de eorum Notario, & quibuscunq; alijs officialibus Urbis.

De Tiburtinis offendentibus Comitem Tiburis.

Cap. 123.

Quicunq; de Tibure, offenderit, seu iniuriam fecerit realem vel personalem, Comiti qui per tempora fuerit in Tibure, vel eius familiae & officialibus; soluat nomine poenae, vice qualibet, pro offensione seu iniuria personalem, vel in persona, vel realiter facta Comiti, quingentos ducatos prouisionum. Pro verbali vero, ducentos & quinquaginta ducatos; pro offensione familiaris seu birruarii, L. ducatos prouisionum. Quarum poenarum, medietas sit Camerae; & alia medietas, Communis dictae Terrae. Et similibus poenis puniantur, offendentes officiales quos Romani mittunt, scilicet Potestates, Castellanos, & alios eorum officiales, ad Ciuitates, Terras, & Castra, ad quae Romanus Populus mittit officiales. Quae omnes dictae poenae, augeri possint arbitrio Senatoris, & Conservatorum Camerae Urbis.

De scauantibus affines, & terminos.

Cap. 124.

Nemo debeat extrahere, scauare, vel amouere affines seu terminos alicuius rei nec de re seu proprietate communi, seu aliena. Et qui contrafecerit, si fuerit Pedes, soluat quinquaginta lib. prouisionum. Et si dictam poenam solvere non possit; amputetur ei manus dextra, ita quod a brachio penitus separetur. Cuius poenae, medietas sit Camerae; & alia medietas, sit accusantis. Miles autem, si contrafecerit, soluat centum lib. prouisionum. Et si poenam solvere non potuerit; amputetur ei

bi manus, vt dictum est supra de prædictis. Si verò prædicta commiserit aliqua Cõmunitas, vel aliquis Baro, vel bastardus Baronis, Miles, Cauallarottus, vel pro Cauallarotto habitus; puniatur in quingentis lib. prouisorum Cõmunitas, vel Baronis bastardus, Miles, vel Cauallarottus, vel pro Cauallarotto habitus, vt supra dictum est. Et in omnibus casibus, teneatur Parti ad refectionem damnorum, expensarum, & interesse.

¶ De impediendis executionem iustitiæ. Cap. 125.

Alex. Cap. 18.

SI Marecallus, habens debitam commissionem, impediretur in executione; si executio est sententiarum capitalium, aut corporis afflictuarum; impediens, pœnam criminis lese maiestatis incurrat. Si in capturis aliter sibi specialiter commissis, impediretur; impediens, & captiuum subripiens; in quingentis libris, Camera condemnatur, & damnum parti lese reficiat. Si in executione sententiarum ex ciuilibus causis, impediatur; in tricentis libris, Camera condemnatur. Si verò in rixis, aut in occurrentia excessuum, sine aliqua commissione, aliquid iuste agere volens, impeditus fuerit; vltra delicti pœnam, in centum lib. Camera condemnatur.

¶ De Iudicibus & Notariis maleficiorum, non formantibus debite inquisitiones. Cap. 126.

Item, q̄ Iudices & Notarii maleficiorum, debeant in inquisitionibus ponere oēs & singulas qualitates delictorum perpetratorum, ad eorum notitiam peruentas aut publicas; alias ipsi, etiam si omissa qualitas personalem requireret pœnam similem incurrant, inremissibiliter infigendam, & exigendam; tempore eorū Sindicatus, vel prius, si ad Superiorum notitiam peruenerit.

¶ De uolentiis. Cap. 127.

Quarelam super uolentia expulsa vel de turbatiua, volens proponere; si ciuiler agere voluerit; adeat Iudicem de ciuilibus agnoscentem. Si verò criminaliter; ad Iudicem maleficiorum, accusando, recurrat. Possit tamen in eodem libello, ciuile & criminale deducere; & tunc Iudicem maleficiorum adeat, qui vtrinq; causam, infra tempus a Statuto super causarum decisione prefixum, eadem sententia decidat, aut super vtraq; condemnando, aut super vtraq; absoluen- do. Ita q̄ nullo modo, sicut olim, fiat remissio ad ciuile iudicium, vt causæ & lites abbrevientur, & litigantium parcatur expensis.

¶ De eodem. Cap. 128.

Lib. 1. c. 96. & 97

Quicunq; cum armis, violenter expulerit aliquem de possessione alicuius rei immobilis si fuerit Pedes, puniatur in xxv. libris prouisorum; Miles seu Cauallarottus; in quinquaginta lib. prouisorum; Potentior verò de Magnatibus, vel eius bastardus; in quingentis lib. prouisi. puniatur. Si verò sine armis prædicta commiserit; in xv. lib. prouisi. si sit Pedes; Miles seu Cauallarottus; in xxx. lib. Potentior verò de Magnatibus, vel eorum bastardus; in tricentis lib. prouisi. puniatur, Camera applicandis. Et in omnibus casibus supradictis, possessionem restituat expulso. Et eadem pœna, per omnia, locum habeat in turbatoribus, inquietantibus seu molestantibus aliquem in possessione alicuius rei immobilis. Per hoc tamen, nolumus præiudicari aliis pœnis particularibus, quæ per aliqua Statuta singularia imponuntur; quæ in suis casibus, in quibus disponunt, in suo robore perseverent.

¶ De eodem. Cap. 129.

Quicunq; exfortiauerit seu exfortiari fecerit, vel abstulerit, vel auferri fecerit rem aliquam, immobilem, alicui personæ; & maximè orphanis, viduis, & miserabilibus

serabilibus personis; ecclesiis, monasteriis, seu piis locis; dictam rem, illi cui ablata fuerit, restituat; & pro pœna, soluat Camera Urbis, duplum æstimationis rei prædictæ exfortiatæ. Et hoc, locum habeat in præteritis, presentibus, & futuris; Saluis aliis Capitulis loquentibus de exfortiamento.

¶ De eodem. Cap. 130.

Item, dicimus & ordinamus, q̄ si aliqua persona, quæcunq; fuerit, haberet condemnationem vel diffidationem de confessio, pro se factam, de ablatione & uolentia, quæ dicitur facta de aliquo Castro, vel Roccha, vel tenimento eorum, & rebus existentibus in eisdem, vel quibuscunq; aliis rebus; Senator præcisè, ad postulationem petentis, compellere teneatur cõdemnatum vel diffidatum, vt satisfaciat integre, prout in diffidatione & condemnatione integre continetur. Et q̄ prædicta fiant per Senatorem, personaliter capiendo diffidatum seu cõdemnatum, & compellendo per captionem & distractionem bonorum, & alia iuris & facti remedia. Et si sit Cõmunitas propterea diffidata vel condemnata; etiam per caualcatam, & quocunq; alio modo, ad voluntatem petentis. Et prædicta, locum habeat in presentibus, præteritis, & futuris.

¶ De eodem. Cap. 131.

Item, dicimus & ordinamus, q̄ si à xx. annis citrà, alicui personæ, loco, vel Vniuersitati, esset seu fuisset, seu fuerit in futurum, exfortiata seu ablata aliqua domus, seu palatium, turris, seu accasamenta, seu munitiones, seu terre, seu possessio quæcunq; per quamcunq; personam, seu Vniuersitatem, seu Cõmunitatem; idq; probetur per publicam famam, per quinq; bonos & idoneos homines, Regionis seu Contradæ vel loci in quo positæ sunt res prædictæ; Senator teneatur proprio iuramento, prætermissa solemnitate & ordine iuris, & absq; accusatiõne seu libello, sola quærela seu simplici petitione verbali præcedente; summarie, sine strepitu, & figura iudicii, & sine mora; exfortiato seu eius hæredibus, res exfortiatas per dictum exfortiatorẽ, seu violatorem, seu expulsorem, seu eius hæredes, & quemcunq; possessorem dictæ rei exfortiatæ, facere cum effectu restitutionis, & ipsum in dictorum bonorum & rerum possessione reponere, & eius possessiones defendere & manutenere. Et nihilominus dicto exfortiato, damnum quod passus esset, emendare & emendari facere, ab illo, contra quem prædicto modo, per solam publicam famam probatum esset exfortiamentum. Quo probato, de eius damno & æstimatione, teneatur & debeat dictus D. Senator stare soli sacramento damnum passi, seu eius hæredum, absq; alia probatione; taxatione tamen Iudicis præcedente. Et prædictus D. Senator, teneatur prædicta facere executioni mandari, ad simplicem postulationem seu requisitionem exfortiati damnum passi, vel hæredum ipsius; ad pœnam centum florenorum auri; non obstante aliquo Capitulo, & Constitutione, facto vel fiendo, quod in contrarium loqueretur.

¶ De eodem. Cap. 132.

Item, dicimus & ordinamus, q̄ si aliquis exfortiatus vel destitutus est vel fuerit, aliquibus Castris, casalibus, domibus, villis, & vineis, seu possessionibus quibuscunq; stabilibus vel mobilibus; & inde posuerit quærelam seu quærimoniam coram Senatore, vel Curia Capitolii; q̄ idem Senator & Curia, si constiterit legitime de exfortiamentis huiusmodi; reducat illum vel illos qui sic destituti sunt, sine strepitu & figura iudicii, in possessionem Castrorum, seu bonorum quibus destituti sunt. Et facta destitutione ipsa, si expoliator ipsarum rerum, credit in eis ius habere; ad illud ordine iudiciario procedat. Et super prædictis, summarie, & sine

strepitu & figura iudicii procedatur, omni iuris solemnitate omiſſa. Et hoc, locum habeat in præſentibus, præteritis, & futuris. Et ad probationem dictæ exfortiationis & violentiæ, ſufficiat probatio facta per quinque teſtes, de publica fama. Ad hoc inquirendum, Curia poſſit vocare quæ plures teſtes, ad petitionem exfortiati. Et hoc, locum habeat in præſentibus, præteritis, & futuris. Et ſi clericus conetur expellere laicum de ſua poſſeſſione; Senator teneatur defendere laicum, ut non patiatur moleſtiam à clerico. Et ſi violenter eſſet expulſus, faciat laicum in ſua poſſeſſione reponi. Et ſuper hoc, præſtet eidem auxilium & fauorem, ad pœnam centum florenorum auri.

¶ De eodem.

Cap. 133.

Item, ſtatuiſmus & ordinamus, quod ſi dominus alicuius Ciuitatis, Caſtri, vel Villæ, de iurisdictione Urbis, vel dominus alicuius Ciuitatis, Caſtri, vel Villæ; prohibuerit, vel aliquod aliud fecerit, propter quod terra Ciuis Romani, vel aliæ res que libet, quas habeat in tenimento dictæ Ciuitatis, Caſtri, vel Villæ, non laborarentur; vel ipſi Ciui præſtaretur impedimentum in eundo, & veniendo ad dicta loca, vel morando in eis; vel fecerit impedimentum illis qui laborauerint, vel laborare vellent dictas terras, vel illis qui vellent morari in aliquibus domibus ſuis, ſeu alterius; ſeu prohibitionem faceret, ne aliquis forenſis dictorum locorum, venderet aliquid dicto Ciui Romano, vel eius laborantibus; aut aliquod Statutum, ordinamentum, ſeu aliquod aliud fecerit in præiudicium ciuis Romani, aut rerum ſuarum, Teneatur emendare damnum, ſacramento patientis, et puniatur qualibet vice, Ciuitas in ducentis libris prouiſinorum, Caſtrum vel Villa, in centum libris prouiſinorum. Et Senator teneatur de hiis inquirere, ad petitionem cuiuslibet petentis, ad pœnam c. flor. auri.

¶ De eodem.

Cap. 134.

Item, ſtatuiſmus & ordinamus, quod ſi aliquis habeat Caſtrum, Villam, caſale, domum vineam, hortum, ſeu quamcunq; aliam poſſeſſionem, ſeu tenutam, in Vrbe vel extra; & aliquis nobilis prohibuerit ipſam laborari, ſeu inquilinis & penſionariis ut non laborent res ipſas; & propter hoc dominus dictarum rerum, damnificatus fuerit, aut impeditus percipere fructus, & penſionem de rebus prædictis, aut per minas, ſeu quocunq; modo, fecerit vacare dictas poſſeſſiones & domos; nec permiferit ipſum dominum gaudere fructibus ipſarum rerum; in quingentis lib. prouiſi. puniatur. Et nihilominus damnum emendet patienti, ſacramento ipſius, taxatione iudicis præcedente. Et prædicta ſufficiant probari per publicam famam, per tres vel quatuor teſtes idoneos & fidedignos.

¶ De eodem.

Cap. 135.

Item, adherentes antiquæ conſuetudini, & priuilegio D. Mathei Rubei, dudum Senatoris; ſtatuiſmus quod ſi quis quocunq; tempore, abſtulerit alicui Turrim, Caſtrum, vel arcem, munitionem, ſeu domum ultra quinque palarias altam, vel etiã diruerit; Senator illicò, & ſine mora, & ſine aliquo quocunq; iudicio, res prædictas reſtitui & liberari faciat, in ea qualitate & quantitate, in qua fuerint tempore maleficii perpetrati. Insuper malefactor ſoluere teneatur c. lib. prouiſi. ſi fuit Pedes; ſi verò Miles vel de genere Militum, vel Cauallarottus, aut eius bona valeant duobus millibus libris prouiſi, ſoluat ducentas libras prouiſinorum. Et ſi fuerit de Magnatibus, vel eorum baſtardus; ſoluat quingentas libras prouiſinorum. Quarum pœnarum, medietas ſtatim præſtetur laſo, & alia medietas Camera. Si verò domus ablata fuerit quinque palariarum, vel minor; illico ſimiliter damnũ reſtituat

& inſuper ſoluat xxx. libras prouiſi. ſi fuerit Pedes. Si autem Miles, vel de genere Militum, aut Cauallarottus, vel eius bona valerent duobus millibus libris prouiſinorum; quinquaginta. Si verò fuerit de Magnatibus, vel eorum baſtardus; ſoluat & ſoluere teneatur pro pœna, trecentas libras prouiſinorum. Quarum medietas, in pecunia damnum paſſo præſtetur, & alia ſit Camera. Et res ablata reſtituantur in omnibus caſibus prædictis. Si verò non extarent; præſtetur earum æſtimatio, delato iuramento Parti laſe, & Senatoris præcedente taxatione. Et ſi in prædictis Senator eſſet negligens; in ducentis libris prouiſinorum, de ſuo ſalario, ſindicatus tempore, condemnetur.

¶ De pœnis & maleficijs, de quibus non fit mentio in præſenti Statuto. Cap. 136.

Si quis commiſerit aliquod maleficium, de quo non haberetur mentio in præſenti Statuto; Senator & iudices Palatini, illum puniant ad ſimilitudinem alterius maleficii, quod in hoc Statuto continetur; & ſi ſimile non inueniretur in præſenti Statuto, ſecundum dictum iudicium, prout iuris fuerit. Lib. 4. c. 35.

¶ Si quis accuſauerit aliquem de crimine capitali, & non probauerit. Cap. 137.

Item, ſtatuiſmus & ordinamus, quod ſi quis accuſauerit aliquem, de exceſſibus, ex quibus merè capitalem mereretur ſubire ſententiam, accuſatus; Accuſans, non audiatur, niſi datis fideiuſſoribus in Camera (ſi de crimine capitali) de ſoluendo ceterum ducatos in caſu ſuccumbentiæ (in quibus condemnari debeat in ſententia abſolutionis) necnon de ſtando in Cancellaria, tanto tempore, quanto fuerit accuſatus; in quibus, intelligatur diffidatus, ut capi poſſit, nec relaxari debeat, niſi dictis pœnis ſatisfactis. Si verò quis accuſauerit de exceſſibus, ex quibus pœna pecuniaria fuerit; non audiatur, niſi primò dederit idoneos fideiuſſores, de ſoluendo medietatem pœnæ, in qua accuſatus fuerat condemnandus, abſq; aliquo beneficio pacis aut confeſſionis; in quam pœna cenſeatur condemnatus, & executio fieri poſſit ut ſupra; necnon Parti taliter abſolutæ, per ipſum iudicem, accuſator condemnatur in expenſis. Si verò delictum, de quo accuſatio facta eſt, tale eſt, quod mereretur abſciſſionis pœnam, vel capitalem, in defectũ ſolutionis pecuniariæ, tunc accuſator prædictus in medietate dictæ pœnæ condemnetur, datis (ut in alijs dictũ eſt) idoneis fideiuſſoribus; aliàs non audiatur.

¶ Si quis accuſauerit aliquem de facie deturpata, ſeu de membri abſciſſione, et nõ probauerit. C. 138.

Item, ſi quis aliquem accuſauerit de facie deturpata, ſeu membro debilitato, aut membri abſciſſione, vel mutilatione; & faciem deturpatam, aut membrum debilitatum, aut abſciſſum, vel mutilatum, non probauerit; pro medietate pœnæ qua accuſatus, fuiſſet condemnandus, danda Camerario Camera; & accuſato in expenſis condemnetur.

¶ Si quis accuſauerit aliquem de effuſione ſanguinis. Cap. 139.

Item, ſi quis accuſatus fuerit de parua percuffione, cum ſanguinis effuſione, abſq; debilitatione membri, vel deturpatione faciei, ſine membri mutilatione; & ipſe accuſator accuſationem huiusmodi nõ probauerit; & accuſatus mereretur abſolutionis beneficium; quod accuſator huiusmodi, in medietate pœnæ, qua accuſatus, fuiſſet condemnandus, Camera condemnetur, & expenſas reſtituat accuſato. Si verò de vnica percuffione ſine ſanguine, xx. ſolidos prouiſinorum. Si verò de percuffionibus pluribus, cum ſanguine, extiterit accuſatus; & non fuerit legitime teſtibus ſuperatus; & abſolutus fuerit ab eis; tunc ipſe accuſator, in medietate pœnæ, qua accuſatus, veniſſet condemnandus, danda & ſoluenda Camera, condemne

tur; & Parti, etiam in expensis. Si verò de pluribus sine sanguine, extiterit accusatus absolutus, vt supra; in solidis xx. prouisorum, Camera; & in expensis, Parti, condemnetur.

¶ Si quis accusauerit aliquem de insultu, & ipsam accusam non probauerit. Cap. 140.

Item, si quis accusauerit aliquem de insultu, minatione, vel infugatione, vel dā no dato, aut contemptu mandati; & ipsam accusam non probauerit; medietatem pœnæ, in qua accusatus fuisset condemnandus, Camera soluere teneatur; in quibus per iudicem condemnetur, & accusato etiam in expensis.

¶ Si quis accusauerit aliquem de aliquo excessu, & non probauerit. Cap. 141.

Item, si quis accusauerit aliquem de aliquo excessu, propter quem accusatus stare debeat ac stare in Cancellaria palatii Capitolii; & dictam accusam non probauerit, sed accusatus, absolutus fuerit; & accusans stare debeat in dicta Cancellaria, tot diebus, quot accusatus prædictus in ipsa Cancellaria stetit, propter accusationem prædictam; & soluat accusans, v. solidos prouisorum, accusato, pro quo liber die, quo ipse accusatus, in Cancellaria steterit, occasione accusationis prædictæ. Et nihilominus in expensis factis, per iudicem condemnetur. Et prædicta Senator seruare faciat, in omnibus casibus, in quibus pœna imponitur accusatori, propter accusam non probatam; aliàs, incidat in dictam pœnam; dummodo accusatus, absolutus fuerit propter delictum non probatum; non autem, si absolutus esset, quia testes diffidati vel excommunicati essent; vel accusans, alia simili causa repelleretur.

¶ De accusantibus de pluribus excessibus, & aliquos probantibus, & aliquos non. Cap. 142.

Item, statuimus & ordinamus, qd si aliquis accusauerit aliquem de pluribus excessibus, in vno & eodem libello; de quibus excessibus, si probarentur, veniret accusatus, merè pecuniaria pœna condemnandus; & certos ex ipsis excessibus probaret accusator, & certos non probaret; pro non probatis, soluat accusator in Camera Urbis, medietatem pœnæ, quæ per superiora Capitula, imponitur accusantibus & non probantibus.

¶ De accusantibus de furto & robbaria, & non probantibus accusationem. Cap. 143.

Item, si quis accusauerit aliquem de furto vel robbaria, in casu in quo veniret merè pecuniaria pœna imponenda; & accusationem non probauerit; puniatur in medietate pœnæ, qua accusatus, venisset ea accusatione condemnandus.

¶ De incidentibus membrum. Cap. 144.

Item, si quis inciserit studiosè, ex proposito, & deliberatè, alicui aliquod membrum; videlicet, manum, pedem, linguam, nasum, auriculam, aut occauerit studiosè oculum, vel oculos; simile membrum ei amputetur; Nisi infra x. dies, à die late sententiæ, vel postq̄ in fortia Cōmunis peruenerit (si diffidatus propter hoc fuerit) soluat pro pede, manu, lingua, naso, vel oculo, trecentas libras prouisorum, si fuerit Pedes. Si verò Miles, vel de genere Militū, vel Cauallarottus; sexcentas libras prouisorum. Si verò Baro, vel eius bastardus; florenos mille. Pro auricula verò; Pedes soluat ducentas libras; Miles verò, vel de genere Militum, vel Cauallarottus; libras prouisorum quadringentas; Baro verò, Magnas, vel eius bastardus; florenos auri sexingentos. Quarum pœnarum, medietas sit Partis, & alia Camera Urbis.

¶ De portantibus plumbatam. Cap. 145.

Item, statuimus & ordinamus, qd si quis portauerit plumbatam, & sibi inuenta fuerit; soluat Camera Urbis, pro qualibet plumbata sibi inuenta, & pro qualibet vice, quingentas libras prouisorum. Et si cum ea vulnerauerit aliquem; amputetur sibi manus. Si verò occiderit; puniatur de homicidio. Si verò cum ea admenauerit, & non percusserit; puniatur in ducentis libris Camera Urbis. Possit tamen redimere manum, si infra xv. dies, postq̄ in fortiam Communis peruenerit & diffidatus fuerit, soluerit Camerario Camera Urbis, Si Pedes, quingentas libras; Si Cauallarottus, octingentas; Si Baro, aut eius bastardus; mille & ducentas. Et hoc Statutum, locum habeat, etiam si dicta plumbata non esset de plumbo sed de quocunq; metallo.

¶ De portantibus bordoncellum quadratum. Cap. 146.

Item, qd nullus, cum licentia vel sine, possit portare bordoncellum quadratum, vel alia arma similia bordoncello, vel quatrelletto; ad pœnam xxv. librarum prouisorum. Et portans arma prædicta, omnino per Marescallos ducatur ad Capitolium, & Senatori presentetur; ad pœnam xxv. librarum prouisorum. Et quicumq; officialis dederit seu concesserit alicui, licentiam arma prædicta portandi; cadat in pœnam xxv. librarum prouisorum Senatus, Urbis Camera applicanda rum, auferendarum eisdem, tam per Syndicum qui talem officialem indicauerit, q̄per Senatorem Urbis.

¶ De bannimentis in confiscatione bonorum. Cap. 147.

In causis Camera Urbis, in quibus tractatur de confiscatione rerum ad Camera delatarum, fiat ex parte & mandato Iudicis Camera, vnum bannimentum generale, in scalis Capitolii; & postea per Urbem & per loca consueta, qd quicumq; in illis rebus pretendit aliquod ius habere, compareat coram dicto iudice, & de suo iure probet, infra octo dies cōtinuos, à die bannimēti inantea, numerandos; & nemine comparente; vel comparente, & de suo iure legitime non probante; fiat rerum confiscatio, contra quam nullus decetero audiat; dum tamen, si aliquis infra terminum prædictum comparuerit, ad dictam confiscationem citetur.

¶ De pœnis conuentionalibus. Cap. 148.

Item, statuimus qd pœnæ conuentionales non exigantur, nisi essent in compromissis appositæ, vel pace, securitate, vel tregua. Idem supra, c. 26.

¶ Quod Iudices procedant per acta pendentia, ad sententias. Cap. 149.

Item, qd Senator & eius iudices, possint & debeant, ex actis maleficiorum præteritis, & pendentibus, ad condemnationes & pœnas inferendas procedere, secundum formam presentium Statutorū, de omnibus maleficiis præteritis, de quibus pendet processus, & etiam de quibus non cognitum, neq; captum; ad penam quinquaginta lib. prouisorum. Idem supra, c. 29.

¶ Explicit Secundus liber Statutorum Urbis

Romæ, in quo de Criminalibus tractatur.

Tabula.

Tabula rubricarum secundi libri Statutorum criminalium almæ Urbis Romæ.

De hiis qui ad accusandum admittuntur	cap. 1.
De modo & ordine accusandi	cap. 2.
De citandis Reis, & modo procedendi in criminalibus	cap. 3.
Qualiter procedatur super accusationibus & inquisitionibus	cap. 4.
De inquisitionibus, & in quibus casibus formari possint	cap. 5.
De retinendis Reis per Curiam Capitoli	cap. 6.
De responsione & defensione Reorum	cap. 7.
Qualiter procedatur contra mulierem accusatam vel inquisitam	cap. 8.
Quòd filiusfamilias possit stare in iudicio, sine patris consensu	cap. 9.
De positionibus in criminalibus non faciendis	cap. 10.
De testibus cogendis ad testificandum	cap. 11.
De mulieribus ad testificandum cogendis	cap. 12.
De quæstionibus & tormentis	cap. 13.
De homicidio	cap. 14.
De assassinis	cap. 15.
Qui de homicidio teneantur, & de præstantibus auxilium homicidæ	cap. 16.
De pœna imponenda Communitati, committenti homicidium	cap. 17.
Quòd diffidati Communitate, singuli censeantur diffidati	cap. 18.
Quòd diffidati agentes contra diffidatos, in causa civili non repellantur	cap. 19.
Quòd nullus diffidetur pro debito centum soli. & ab inde infra	cap. 20.
Quòd diffidati, non possint eligi ad aliquod officium	cap. 21.
De beneficio pacis hæredum occisi	cap. 22.
In quibus casibus non habeat locum beneficium pacis	cap. 23.
De executione contra homicidam, & bona sua	cap. 24.
De diuisione bonorum homicidarum fienda	cap. 25.
De domibus homicidarum non diruendis, & adiudicatione earum	cap. 26.
De homicida non reaffidando, nisi prius concordauerit se cum Parte	cap. 27.
Quòd diffidati de homicidio vel pace fracta, non possint petere pacem	cap. 28.
De pace & securitate fracta	cap. 29.
Quibus modis pax frangitur	cap. 30.
De frangentibus securitatem vel treguam	cap. 31.
De eodem	cap. 32.
De frangentibus reconciliationes cum osculo oris	cap. 33.
De diffidato pro pace vel securitate	cap. 34.
De termino dando diffidato, vel condemnato ad mortem	cap. 35.
De diffidato offendendo	cap. 36.
De beneficio pacis, indulto paciscentibus	cap. 37.
De beneficio confessionis	cap. 38.
Quòd iudices procedant per acta pendencia, ad sententias	cap. 39.
De pace, & in quibus casibus peti possit	cap. 40.
Qui possint petere pacem	cap. 41.
Quòd quilibet possit petere pacem vel securitatem	cap. 42.
De petentibus pacem à forensibus	cap. 43.
Quòd domus non diruatur pro pace fracta	cap. 44.

Tabula.

De assallimento de nocte	cap. 45.
De sumptione vindictæ	cap. 46.
De incendiariis	cap. 47.
De difrobatoribus & furibus	cap. 48.
De eodem	cap. 49.
De furtis iugorum, & aratrorum, & incisoribus eorum	cap. 50.
De bestiis furatis, inuentis in tenimento alicuius Ciuitatis vel Castri	cap. 51.
De proditoribus	cap. 52.
De priuato carcere	cap. 53.
De rapientibus puerum vel puellam	cap. 54.
Qui possint de adulterio & exfortiamento, & infra quantū tēpus accusare	cap. 55.
De adulterio & incestu	cap. 56.
De raptu	cap. 57.
De committentibus adulterium, & pacem habentibus	cap. 58.
De vendente mulierem causa libidinis	cap. 59.
De deserentibus vxorem suam, & tenentibus concubinam	cap. 60.
De sodomitis	cap. 61.
De falsa moneta	cap. 62.
De incidentibus monetam	cap. 63.
De tenentibus seu cambiantibus falsam monetam	cap. 64.
De testimonio falso	cap. 65.
De notario faciente falsam chartam, & de faciente eam fieri	cap. 66.
De receptatoribus homicidarum & latronum	cap. 67.
De receptantibus diffidatum de pace vel securitate	cap. 68.
De eodem	cap. 69.
Infra quantum tempus liceat accusare	cap. 70.
De assallimento	cap. 71.
De percussionibus, cum sanguine, vel sine	cap. 72.
De percutientibus aliquem, & signum facientibus	cap. 73.
De percutientibus manu vacua	cap. 74.
De immittentibus lutum in os alicuius	cap. 75.
De fugantibus aliquem	cap. 76.
De ponentibus manum ad arma	cap. 77.
De facientibus se teneri	cap. 78.
De facientibus aliquem cadere in terrā	cap. 79.
De facientibus aliquem cadere de aliquo animali	cap. 80.
De facientibus aliquem cadere in ignem	cap. 81.
De proicientibus aliquem in puteo	cap. 82.
De minantibus contra aliquem	cap. 83.
De traſciantibus aliquem	cap. 84.
De euaginantibus cultellum	cap. 85.
De frangentibus alicui dentem	cap. 86.
De filiis delinquentibus in patrem	cap. 87.
De facientibus ficum	cap. 88.
De incidentibus treccias	cap. 89.
De incidentibus pannos de dorso mulieri	cap. 90.
De sciendentibus & laniantibus alicui pannos	cap. 91.
De trahentibus ad battalliam	cap. 92.
De lapidantibus in battallia	cap. 93.
De facientibus battalliam	cap. 94.

Tabula.

De facientibus rixam	cap. 95.
De sbarris & incastellationibus	cap. 96.
De lapidantibus de aliqua domo	cap. 97.
De incisoribus vinearum	cap. 98.
De offendentibus in locis vetitis	cap. 99.
De duplicatione pœnarum in Milite & Cauallarotto	cap. 100.
Quòd Pars habeat medietatem pœnarum, à centum solidis supra	cap. 101.
De blasphematoribus	cap. 102.
De minoribus, qualiter procedatur contra eos	cap. 103.
De defendentibus se cum moderamine	cap. 104.
De corrigentibus & verberantibus familiam suam	cap. 105.
De delicto inquilini	cap. 106.
De pœna armorum	cap. 107.
De eodem	cap. 108.
De eodem	cap. 109.
De his qui non possunt soluere condemnationem	cap. 110.
De patre non grauando pro filio emancipato	cap. 111.
De duplicatione pœnarum, ratione temporis, personarum, & loci	cap. 112.
De offendentibus officiales & procuratores	cap. 113.
De recipientibus stipendium, vel venientibus contra Rempublicam	cap. 114.
De eodem	cap. 115.
De his qui non permiserint se pignorari	cap. 116.
De expellentibus Fossores & Mandatarios	cap. 117.
De eodem	cap. 118.
Quòd stetur relationi Mandatarii	cap. 119.
Quòd Mandatarii non renuncient citationes	cap. 120.
De coniuratione contra bonum statum Urbis	cap. 121.
De simonia	cap. 122.
De Tiburtinis offendentibus Comitum Tiburis	cap. 123.
De scauantibus affines & terminos	cap. 124.
De impediens executionem iustitiæ	cap. 125.
De iudicibus & notariis maleficiorum, nõ formatibus debite inquisitiones	cap. 126.
De violentiis	cap. 127.
De eodem	cap. 128.
De eodem	cap. 129.
De eodem	cap. 130.
De eodem	cap. 131.
De eodem	cap. 132.
De eodem	cap. 133.
De eodem	cap. 134.
De eodem	cap. 135.
De pœnis & maleficiis, de quibus non fit mentio in præsentis Statuto	cap. 136.
Si quis accusauerit aliquem de crimine capitali, & non probauerit	cap. 137.
Si quis accusauerit aliquem de facie deturpata, seu membri abscissione, & non probauerit	cap. 138.
Si quis accusauerit aliquem de effusione sanguinis	cap. 139.
Si quis accusauerit aliquem de insultu, & ipsam accusam non probauerit	cap. 140.
Si quis accusauerit aliquem de aliquo excessu, & non probauerit	cap. 141.
De accusantibus de pluribus excessibus, & aliquos pbantibus, & aliquos non	cap. 142.
De accusantibus de furto, & robbaria, & non probantibus accusationem	cap. 143.

Liber Tertius.

47

De incidentibus membrum	cap. 144.
De portantibus plumbatam	cap. 145.
De portantibus bordoncellum quadratum	cap. 146.
De bannimentis in confiscatione bonorum	cap. 147.
De pœnis conuentionalibus	cap. 148.
Quòd iudices procedant per acta pendencia, ad sententias	cap. 148.

F I N I S.

INCIPIT LIBER TERTIVS

STATVTORVM, DE VARIIS ET EXTRAORDI-
NARIIS REBVS VRBIS ROMÆ.

¶ De Studijs generalibus Urbis Romæ.

Cap. 1.

Ad gloriam omnipotentis Dei, & vt Respublica viris doctis resplendet, quorum scientia gubernatur; antiquum Urbis Romæ Studium, Imperatorum legibus fundatum; & per fœlicis recordationis Bonifacium octauum, apostolicis priuilegiis roboratum; & demum propter temporum calamitates & schismata, pœnitus extinctum; per sanctæ memoriæ Eugenium Papam quartum, Vrbi restitutum; ipsius Eugenii ordinationem sequentes, & de assensu S. D. N. D. Pauli Papæ Secundi, renouantes; Statuimus q̄ in Vrbe Roma, Studiũ generale seruetur; cuius scholæ celebrentur in Regione S. Eustachii, in domibus, ex pecuniis dicti Studii, tempore eiusdem Eugenii emptis; in quibus actu hodie scholæ celebrantur. Pro cuius Studii & domus conseruatione, statuimus ordinem esse seruandum, qui in literis apostolicis præfati Eugenii, continetur.

¶ Quòd Consilarii non dicant nisi super eo quod proponitur in generali Consilio. Cap. 2.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ nullus Consiliarius vel alia persona, in Consilio generali, fiendo in Palatio Capitolii, aut alio, tempore cuiuslibet Præsidentis; audeat vel præsumat aliquid dicere, aut proponere, vel exponere (absq; specialia licentia & mandato D. Senatoris, aut DD. Conseruatorum, qui erunt per tempora) nisi tantum super proposita, quæ fieret à quolibet proponente in dicto Consilio; sub pœna, si fuerit de Magnatibus, C. lib. & dimidiæ, Camera persoluenda rum. Et Senator, seu quiuis Urbis Rector, ipsam propositam faciens in Consilio memorato, vel fieri mandans; statim facta proposita, mandet, siue præconizari faciat in ipso Consilio, q̄ ad prædictas pœnas, nullus nisi super proposita facta prædicta, aliquid dicere audeat vel præsumat. Et si Senator, vel Rector quicumq; talia neglexerit imperare, & aliquis contrafecerit vel contrauenerit; q̄ Senator & Rector, pœnam L. librarum prouisorum, incurrant.

¶ De officio Magistrorum, et Submagistrorum

Cap. 3.

Item, Statuimus & ordinamus, q̄ Officium Magistrorum, & eorum notarii, & Submagistrorum eorum; imbussuletur, secundum modum & formam aliorum

officialium Urbis, & Curiae Capitolii, fiendorum. Et quod ipsum Officium, duret & durare debeat tantummodo per sex menses, ad plus; & quod ipsi Magistri & eorum notarii, & Submagistri, stent ad syndicatum, finito eorum officio, prout alii officiales Curiae Capitolii. Et ipsum Officium teneantur facere & exercere, secundum modum & formam infrascriptorum Capitulum, eisdem assignandorum per DD. Conseruatores Camerae Urbis, Non obstante aliquo priuilegio vel Statuto Urbis, processibus seu sententiis quibuscunq; quocunq; tempore factis & latis, vel fierendis seu ferendis in futurum, in contrarium loquentibus; quae per praesens Statutum, ex certa scientia, cassari & annullari, & pro cassis, irritis, & annullatis, & euacuatibus haberi volumus; & iubemus nullius esse valoris, roboris, firmitatis, vel momenti. Et dicti Magistri debeant syndicari, si tabulam & modum in Capitulis singulis, in dicto Officio deputandis, dandum, seruauerint.

¶ Quod Senator non possit facere Graecarios, & alios Officiales. Cap. 4.

Item, quod Senator non possit neque debeat ordinare seu deputare aliquem Graecarium, seu numeratorem pecudum, Castellatum, notarium, vel custodem salinae, aut custodes, nec supracustodes pontium vel portarum Urbis; ad poenam certum florenorum prouisorum, auferendorum & retinendorum tempore sui findicatus, per Camerarium Camerae Urbis, & ipsi Camerae applicandorum.

¶ Quod Conseruatores dent supra proximè dicta officia. Cap. 5.

Item, quod omnia supradicta officia concedantur, deputentur, & ordinentur per DD. Conseruatores Camerae Urbis, tantum.

¶ Quod Officiales deponant officia, eodè tempore, quo Conseruatores desinunt esse. Cap. 6.

Item, statuimus & ordinamus, quod omnes officiales Romani populi, & Camerae Urbis; videlicet, Conseruatores, Camerarius, Notarius maior Camerae praedictae, Dohanerii, & Scriptorum dictae Camerae, & Marecalli Romani populi, Ciues, & eorum Notarii, ac Notarius DD. Conseruatorum, Prothonotarius, & Notarius actorum pendentium, & ceteri alii officiales dicti Romani populi, extrahendi de bussulis, ex nunc inantea, finiant & finire debeant eorum & cuiuslibet ipsorum officium, ad quod fuerint deputati, eo die quo DD. Conseruatores Camerae Urbis, finiunt officium eorundem. Et si ultra steterint, non obstante quod inchoauerint eorum officium, eo die, quo incepit officium dictorum Conseruatorum; nihil recipere debeant vel habere à dicta Camera, pro salario & expensis; & gesta per eos, vel eorum aliquem, non valeant ipso iure; & pro tempore seruito tantum, usque ad diem finiti officii DD. Conseruatorum, pro rata, salarium seruetur eisdem; & nihil ultra soluatur eis, per apodissam DD. Conseruatorum.

¶ De deliberatione facta per Conseruatores. Cap. 7.

Item, statuimus & ordinamus, quod si per DD. Conseruatores, qui nunc sunt & per tempora erunt, in eorum Consilio consiliatorum Urbis, cuiuscunq; nominis, aliquid deliberatum extiterit; quod per aliud Consilium, fiendum per D. Senatorem, qui nunc est & per tempora erit, vel alium Rectorem ad Urbis regimen deputatum, non possit aliud, contrarium dictae primae deliberationi, deliberari; & si fieret, aut deliberaretur; ipsa deliberatio sit nulla, & Senator, & quicumq; alius contrafaciens, in quingentis libris prouisorum, puniatur.

¶ De Massario deputando per DD. Conseruatores, ad custodiam rerum Capitolii. Cap. 8.

Item, per DD. Conseruatores deputetur vnus Massarius, qui curam & custodiam

habeat omnium rerum existentium in Palatio Capitolii, & in cameris Palatii; de quibus assignationem faciat & recipiat, in introitu & exitu cuiuslibet Senatoris, seu regentis & exercentis officium Senatus. Et quod procurator Camerae Urbis, qui nunc est, & per tempora fuerit, teneatur facere inuentarium de dictis rebus.

¶ Quod Conseruatores, loco Officialium impeditorum, alios de eadè Regione sufficiant. Cap. 9.

Item, si quis officialis, deputatus ad aliquod officium vel dignitatem, fuerit grauius infirmatus, vel in seruitium Reipublicae, se quomodolibet absentaret, vel diffidatus, vel mortuus, vel aliter impeditus fuerit; ita quod officium exercere non possit, & necesse esset alium loco sui ponere vel surrogare; quod tunc, infra decem dies, DD. Conseruatores, cum consilio xxvi. bonorum virorum; loco infirmi, vel, ut praedicitur, impediti, vel absentis, de ipso officio possint personam idoneam prouidere in eadem Regione.

¶ De officialibus ad uitam, habentibus brigam. Cap. 10.

Item, si quis officialis ad uitam, incurreret brigam seu inimicitiam cum aliquo, seu arrogantia seu culpa praecedente; quod non possit officium exercere, nec petere nec habere gaia quae consuevit per tempora habere, ratione officii supradicti, durante inimicitia supradicta.

¶ De officiis non exercendis per substitutos. Cap. 11.

Item, statuimus & ordinamus, quod omnia officia & omnes dignitates Curiae Capitolii, & Romani populi, quae in Vrbe administrantur, quocunq; nomine nuncupentur; administrari & exerceri debeant per illas personas, quibus collatio & prouisio officiorum & dignitatum, quomodolibet facta fuerit, & non per aliquem substitutum. Et si quis officialis ad uitam, per substitutum aliquem, fecerit dictum officium exerceri; salario ipsius, & gais, praelibato officio attributis, pro vno anno, totaliter suspendatur. Si verò fuerit officialis ad tempus; & per substitutum faceret ipsum officium administrari; priuaretur officio, expensis, & salario, ipso iure, non obstante aliquo Statuto, consuetudine, vel priuilegio Urbis, in contrarium loquentibus.

¶ De eodem. Cap. 12.

Item, statuimus & ordinamus, quod si aliquis substitutus, aliquod ipsorum officiorum administrauerit quocummodo; poenam centum librarum prouisorum incurrat, ipso facto, Urbis Camerae applicandarum. Quam poenam, Senator & quouis alius Rector, ab eodem taliter substituto & tale officium administrante, irremissibiliter exigere teneatur; ad poenam dupli poenae dictae; quae tempore sui findicatus, si fuerit negligens in exigendo, de eius salario debito, debeat defalcari. Et officium huiusmodi, quod administrauerit substitutus, ipso iure nullum sit, & nullius roboris obtineat firmitatem. Et si fuerit notarius, quod eius scripturae in dicto officio, fides nullatenus debeat adhiberi; non obstante quacunq; dispositione, seu consuetudine, in contrarium loquente.

¶ De eodem. Cap. 13.

Nvllus forensis, cui aliquod certum salarium seu certa prouisio fuerit deputata possit prouisionem petere à Camera, seu salarium supradictum; nisi actualiter exercent officium, ad quod fuit deputatus; nisi habeat iustam causam, propter infirmitatem dumtaxat.

¶ Quod oēs Potestariae, et dominia, cōcedantur ciuibus Romanis sine aliqua solutione. Cap. 14.

Item, statuimus q̄ omnes & singulæ Potestariæ, Officia, Dominia, Comitatus, Iudicatus, seu quocunq; vocabulo nuncupentur, Ciuitatum, Castrorum comitatus, iurisdictionis, & districtus Urbis; concedantur & distribuantur sine aliqua solutione vel extorsione pecuniæ, Ciuibus Romanis.

¶ Quod Potestates, et alii Officiales, deputandi ad regimen alicuius Terræ, debeant satisfacere de stando ad sindicatum, antequam vadant. Cap. 15.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ si aliquis Romanus, fuerit ad aliquod officium Potestariæ, Capitanei, seu quocunq; alio nomine censeatur, per Romanum Populum, quomodolibet deputatus; q̄ anteq̄ accedat ad ipsum officium exercendū, teneatur & debeat in Camera Urbis, cauere & idoneè satisfacere de stando ad sindicatum, in Terra ad cuius regimen extiterit deputatus, & de soluendo omnem debitam quantitatem, in qua contra eum, per suos officiales in dicto officio, sententia proferretur. Et q̄ ipsa cautela & fideiussio, in ipsa Camera præstetur, secundū qualitatem officii, & quantitatem salarii percipiendi ex officio quocunq; ad quod extiterit deputatus. Et si aliquis ex dictis Officialibus, cōpleto officio, ad Urbem rediens, nō reportauerit literas à Communitate, ubi rexit, de sua bona administratione, & fidē non fecerit de sua quietatione & liberatione; soluat Camera Urbis tantam pecuniæ quantitatem, quanta fuit quantitas salarii Officii administrati per eum. Et de prædictis, DD. Conseruatores inquirere debeant, & quos in hoc delinquentes inuenierint, nunciare Senatori, vt eos puniat pœna condigna. Et si in hoc fuerit negligens, in quinquaginta lib. prou. tempore sindicatus, Camera condemnetur.

¶ De non acceptantibus Officia.

Cap. 16.

Quilibet prædictorum Officialium, qui fuerit approbatus, & ad aliquod dictorum officiorū deputatus & electus; teneatur & debeat illud Officiū, ad quod fuerit electus & taliter deputatus, cum sacramento, voluntariè acceptare; & cum fide & legalitate, fideliter exercere, pro eo tempore, quo extiterit deputatus. Et si ipsorum aliquis contrafecerit; quilibet Marefcallus, pœnam quinquaginta lib. incurrat; quilibet Notarius, pœnam xxv. lib. Camera soluere teneatur; & Camera rius, pœnam quinquaginta lib. incurrat; nisi fuerit iusta de causa impeditus; de cuius vel quorum impedimento, discretioni DD. Conseruatorum debeat subiacere. Conseruator autem, qui Conseruatoratus officium recusauerit; pœnam L. lib. prouisi. incurrat, & nihilominus dictum officium debeat acceptare & exercere.

¶ De bastardis, non eligendis ad aliquod officium.

Cap. 17.

Nillus bastardus, naturalis, vel spurius alicuius Baronis, seu alicuius de Magnatibus Urbis; possit de cætero eligi vel assumi ad aliquod Officiū, seu dignitatem Romani Populi, in Curia Capitolii, vel in Vrbe, vel extra Urbem. Et si electus fuerit, vel assumptus, vel prouisus contra ordinationem præsentis Statuti; eius electio, assumptio, & prouisio non valeat ipso iure.

¶ De officio Marefcallorum.

Cap. 18.

Supra lib. I. c. 16. Marefcalli Curie Capitolii, faciant sollicitè & diligenter executiones, & alia, per Senatorem & eius iudices committenda, & per Urbem & extra Urbem discurrant vicissim, die noctuq; pro armis rimari faciant; latrones, diffidatos, & homicidas, & alias personas infamatas conquirant, persequantur, & apprehendant. Item, semper dum Ius redditur in Palatio, & semper dum equitant, de die & nocte teneantur portare correttum, bacilettum, & chirothecas de ferro; ad pœnam x. lib. prouisi. retinendarum de eorum salario, pro qualibet vice qua contrafecerint. Item,

Item, inhibemus dictis Marefcallis, q̄ tempore Quadragesimæ, ab illis qui sunt ultra Pontem Sancti Petri, in Ciuitate Leonina, & in aliis locis consuetis, nihil exigant; ad pœnam xxv. lib. prouisi. pro qualibet vice qua contrafecerint. Volumus tamen, q̄ prædicti Marefcalli, tempore Indulgentiarum, & Quadragesimæ, Peregrinis & ultramontanis arma non auferant nec tollant. Et si Marefcalli contra prædicta commiserint; incurrant pœnam x. lib. vice qualibet. Et Syndicus teneatur de prædictis satisfacere eosdem.

¶ De eodem.

Cap. 19.

Item, q̄ Marefcalli Curie Capitolii, ex eorum officio, nullum grauare debeant sine apodissa sigillata per D. Senatorem, aut aliquem ex iudicibus de Assertamento, aut Camera Urbis, aut DD. Conseruatorum, aut alicuius alterius tunc temporis in Capitolio præsentis, Iudicis appellationum & nullitatum, & Syndici Romani Populi ad sindicandum deputati; & pro ipsa fossura, tantum recipiant, quantum apodissa grauaminis eis data, effectualiter indicaret. Et si quis contrafecerit; Partibus & grauatur duplum soluere teneatur & debeat, & quadruplum Camera Urbis soluat. Excepto, q̄ ad petitionem creditorum, possint debitores grauare, de quibus forent ipsis Marefcallis aut eorum notario, diffidationes, apodissæ, condemnationes, aut exbannimenta assignata.

¶ De eodem.

Cap. 20.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ ipsis Marefcallis euntibus rimando, pro exercitio eorum officii memorati; si committeretur homicidium; tunc in dicto casu, liceat eis capere & grauare homicidam, vnum vel plures, & etiam bona eorum annotare; non obstante q̄ de ipsis apodissam sigillatam non haberent. Eodem modo intelligatur de battallia generali, contra Caporales battalliam inchoantes. Possint etiam bona delinquentium annotare, etiam ubi percussiones vna vel plures cum sanguine, commissæ fuissent, ipsis temporibus, per Urbem pro exercitio officii supra dicti euntes.

¶ De eodem.

Cap. 21.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ Marefcalli teneantur & debeant, ad petitionem creditoris cuiuscunq;, capere diffidatum debitorem vel apodissatum, vel exbannitum, excommunicatum, aut de pace vel securitate præstanda, ad Curiam condemnatum, de mandato cuiuslibet præsentis, in quocunq; loco valeret ipsum facilius capere; ad pœnam x. lib. prouisorum. Et pro tali captione (quacunq; quantitatem pecuniæ dicta apodissa, excommunicatio, diffidatio, vel exbannimentum contineret) recipiat à creditore xii. solidos prouisi. pro quolibet diffidato, apodissato, excommunicato, vel exbannito; quorum, decem sint Marefcalli; reliqui verò duo, sint notarii Marefcallorum, tantum, & non plures. Et si plus recipiant; x. libras Camera soluant, & duplum eius quod receperint, Partibus restituant; & q̄ deinde ad decem annos completos, officium Marefcallorum obtinere non possint. Pro grauamine, recipiant xii. solidos, pro qualibet apodissa (quoscunq; detentores apodissa contineat) diuidendos vt supra; ad pœnam supra scriptam.

¶ De eodem.

Cap. 22.

Item, q̄ Marefcalli, si caperent diffidatos & exbannitos vsq; ad quantitatem L. florenorum auri, vel infra; xii. solidos prouisi. tantum, pro captione recipere teneantur. A' quinquaginta verò flor. supra, vsq; ad centum florenos auri; mediū florenum auri recipiant, & non ultra. A' centum verò florenis & ultra, vsq; ad quin-

gentos florenos, & de pace & securitate prestanda, pro captione ipsius; vnum florenum auri percipere debeant & habere. Si vero à quingentis florenis supra, vel diffidatum capitaliter caperent; duos florenos auri pro ipsa captione recipiant, & non plus; ad pœnam xxv. librarum prouisorum; & quod ultra receperint, restituant in duplum Parti. Et nihilominus, hinc ad decem annos, officium Marefcalli latus obtinere non possint. Et hec, locum habeant quando ad instantiam alicuius, caperent diffidatum aliquem. Si autem proprio motu, ex eorum industria caperent aliquem diffidatum; tunc secundum antiquam consuetudinem, habere debeant quartam partem eius quod ad Cameram ex dicta captura perueniret.

¶ De eodem.

Cap. 23.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ si Marefcalli, qui fuerint per tempora in Curia Capitolii, ad petitionem alicuius creditoris, vel alterius cuiuscunq; persone, pro capiendo aliquem, circa Urbem pecunialiter diffidatum, seu apodiffatum, vel exbannitum; accesserint ad locum aliquem distantem ab Urbe per quatuor milliaria, & ipsum caperent; q̄ ipsi Marefcalli, pro ipsa captione, vnum florenum auri percipere debeant & habere. Si vero ille, quem caperent, esset personaliter diffidatus, seu ad pœnam personaliter condemnatus; pro ipsa captione, duos florenos auri habeat Marefcallus capiens supradictum. Si vero pro ipsa captione, Marefcalli pernoctauerint; per eius salario diei & noctis, ab ipso creditore vnum florenum auri tantum percipere possunt. Si vero illum pro quo iuerit ad capiendum, capere non valuerint; tunc mediam partem dictarum quantitatum, ipse Marefcallus percipere debeat & habere; Non obstante priuilegio, Statuto, seu consuetudine, in contrarium loquentibus. Et si ultra vel plus receperit; pœnam decem librarum incurrat, & duplum eius quod receperit; Parti reddat.

¶ De antiquis edificiis non diruendis.

Cap. 24.

NE ruinis Ciuitas deformetur, & vt antiqua ædificia decorem Urbis publice repræsentent; statuimus q̄ nullus sit ausus aliquod antiquum ædificium Urbis diruere, vel dirui facere infra Urbem; ad pœnam c. libr. prouisorum; cuius pœnæ, medietas sit Cameræ, & alia medietas accusantis. Et Senator teneatur de hoc inquirere, nec D. Senator, nec aliquis alius possit dare licentiam contra prædicta. Et si dederit; incidat in pœnam c. florenorum auri, Cameræ applicandorum. Et nihilominus licentia data non valeat.

¶ De aqua Circuli, et aliis aquis.

Cap. 25.

Aqua de Circulo, vadat per cursum suum, & nullus deriuat nec deriuari faciat ipsam aquam ab antiquo cursu, in aliqua parte sui. Et qui cōtrafecerit; soluat pro pœna, quinquaginta lib. prouisi. de qua pœna, medietas sit Cameræ, & alia medietas sit accusantis. Et idem fiat in omnibus cursibus aquarum. Et de hoc, quilibet accusare & denunciare possit. Et nihilominus teneatur talis dominus, aquam reducere in pristino cursu, suis expensis.

¶ De aqua Maranæ.

Cap. 16.

Item, dicimus & ordinamus, q̄ si aqua Maranæ, quæ vadit ad aquam Bullicantem vsq; ad portam rupram, quæ vadit ad pedem turris S. Iohannis, & ad turrim Quatraris; in aliqua parte deustaretur; q̄ per adjacentes debeat reaptari, per vnum passum per largum, & medium passum in profundum. Et fracta, quæ est iuxta eam tota eleuetur. Et idem fiat in aqua Maranæ, quæ venit ad turrim Sanctorum Quatuor, secundum cursum. Prouiso, q̄ per aptationem dictæ aquæ, nulla possit nisi

adiacentibus imponi collecta, per aliquam personam; ad pœnam centum librarum prouisorum, imponendorum imponenti. Et q̄ sint salua priuilegia omnibus aliquod ius habentibus in aqua præfata, Et q̄ Senator & Conservatores Urbis, qui per tempora erunt, primo mense eorum regiminis, teneantur mittere ad videndum dictas aquas, & earum cursus, pro obseruatione prædictorum, sub pœna viginti quinque librarum prouisorum.

¶ De aqua Triuij, & de giottellis.

Cap. 27.

Item, dicimus & ordinamus, q̄ Marefcalli Curie Capitolii, qui nunc sunt & per tempora fuerint, sint & esse debeant Patentes fontis & aquæ Triuii. Et q̄ dicti Marefcalli teneantur proprio iuramento, tempore eorum officii, requirere & requiri facere formam dicti fontis & aquæ Triuii, à Cannellis vsq; ad hortum ecclesiæ S. Leonardi, ab vno latere & ab alio dictæ formæ. Et q̄ in dicta forma nullus laudeat facere nec habere giottellum, caulam, siue pertusum, vnde ex dicta forma possit extrahere aquam, nisi per caulas fontis Triuii.

¶ De eodem.

Cap. 28.

Item, q̄ nulla persona teneat nec tenere debeat in dicta forma Triuii, giottellum, siue caulam, siue formam, vnde possit extrahere aquam de dicta forma; ad pœnam xxv. librarum prouisorum Senatus; pro medietate, dictis Marefcallis; & pro alia medietate, inter Cameram Urbis, & accusatorem siue denunciatores; & teneatur secretus. Et q̄ nullus morans iuxta dictam formam Triuii, debeat se appropinquare cum fracta nec cum arboribus ad dictam formam, spacio vnus passus Senatus; ad pœnam x. librarum prouisorum. Et nulla persona proiciat nec proiciat immunditias nec putredinem, in carbonariis iuxta dictam formam Triuii; ad pœnam centum sol. prouisorum.

¶ De eodem.

Cap. 29.

Item, q̄ nulla persona lauet nec lauare debeat in Abbeuatorio bestiarum, & ad caulas positas in forma Triuii, videlicet pantos, filatum, & aliam putredinem ad pœnam centum solidorum prouisorum, vice qualibet.

¶ De eodem.

Cap. 30.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ illæ vel illi, qui essent positi ad aptandum vel reparandum dictum fontem Triuii; debeant reddere rationem de introitu & exitu dictæ actionis, quatuor hominibus idoneis & discretis; quorum, duo sint de regione Triuii, & alii de regione Columnæ. Et dictam rationem teneantur & debeant reddere per totum mensem Octobris tunc currentis; ad pœnam centum libr. prouisorum Senatus.

¶ De eodem.

Cap. 31.

Item, dicimus & ordinamus, q̄ omnes homines, in vineis eorum, spiraglia aque fontis Triuii, debeant remundare vsq; ad refectum; ita q̄ pro aliqua pluuia, aqua non possit intrare in dicta forma, expens. eorum; ad pœnam x. libr. prouisi.

¶ De eodem.

Cap. 32.

Item, dicimus & ordinamus, q̄ omnium supradictarum pœnarum, medietas sit dictorum Marefcallorum qui nunc sunt & per tempora erunt, & alia medietas sit inter Cameram Urbis, & accusatorem vel denunciatores; & denunciator siue accusator teneatur secretus.

¶ De eodem.

Quia ob regionis Triuii depopulationem, in pluribus cōtrauentū est contētis in supradictis Statutis; ne conuentibus oculis transeat sine pena trāsgressio Statuimus & ordinamus, vt in quolibet officio Cōseruatorum, debeant per eos deputari quatuor viri graues; duo de regione Triuii, & alii de regione Columna; qui habeant curam dicti aqueductus; & circa clausura caularum aut giottellorum, & aliorū ordinatorū in pmissis Statutis, omni possibili studio intendere, considerata temporis qualitate; ac solita onera imponere possint, ad eius mundiciam intus & extra; qui postea debeant per Cōseruatores iudicari.

¶ Quod Cōseruatores semel in mense inquirent fontem Triuii, ne aliquis in eo teneat giottellum. Cap. 34.

Item, dicimus & ordinamus, q̄ Cōseruatores Camerae Urbis, aut vnus ipso- rum, simul vel semotim, teneatur proprio iuramento, semel eorum officio durāte, ire, requirere, & rimari fontem Triuii, ne aliquis in eo retineat giottellum, vel habeat fenestram in eo, à turri Triuii, vsq; ad vineas Ioannis Boui. Qui, si inuenerint aliquem contrafacientem, puniant eum p̄na superius declarata, vt dictum est supra; ad p̄nam xxv. librarum, Urbis Camere applicandarum; Et singulis sex mē- sibus p̄dicta capitula banniantur per Urbem, mandato D. Senatoris.

¶ De arte Bobatteriorum. Cap. 35.

Nobilis ars Bobatteriorum, semper sit in suo robore & firmitate, pro pace & vtilitate Urbis. Et q̄ liceat hominibus de dicta arte, facere & habere Consules & Consiliarios de se ipsis, & corpore suae artis. Et ordinamenta, quae ipsa ars fecerit (quae tamen ad scholam siue monopolium non pertineant, & quae per Senatorem approbata fuerint) teneantur inter homines dictae artis. Et q̄ possint Consules ipsius artis, cogere & constringere omnes qui iurauerint ad dictam artem, nec non bubularios, & eorum familiares, secundum ordinamenta dictae artis, quae fuerint approbata per D. Senatorem. Et in his praestet auxilium & fauorem. Et q̄ sententiae & exbannimenta lata & facta per eos, per ipsum D. Senatorem & eius officiales executioni mandentur. Hoc addito, q̄ non cogant aliquem ad iurandum dictam artem, & non iuratum nullo modo cogant, nec alios quoscunq; , qui pro eorum causis ad Senatoris Curiam vellent habere recursum, Et omnes Officiales dictae artis, durent tantum per medium annum. Et nullus qui fuerit Consul, Camerarius, vel Notarius, vel quodcunq; aliud officium habuerit; possit habere aliquod officium in dicta arte, abinde vsq; ad duos annos; non obstante aliquo Capitulo, Statuto, priuilegio, consuetudine, seu deliberatione, in contrarium loquentibus.

¶ Quae Artes habeant Consules. Cap. 36.

Omnes artes seu artifices, habere debeant in singulis eorum artibus, duos Cōsules, vnum Camerarium, & vnum Notarium. Qui Consules & Camerarii sint de ipsis artibus. Qui Consules plenam habeant potestatem cognoscēdi & terminandi omnes questiones causarum ciuiliū, vertentium inter ipsos de artibus eorundem, & de rebus spectantibus ad ipsam artem, super quibus fuerit recursum ad eos. Et p̄dictae artes, intelligantur illae quae fuerint capita artium. Et Senator proprio iuramento, ipsos Consules confirmare debeat.

¶ De collegio Notariorum. Cap. 37.

Et idem per omnia possint facere Collegiū Notariorū Urbis, & eorum Rectores

Infra c. 244.

Infra c. 244.

& officiales eligendi per eos, per se ipsos, inter Notarios habeant similem potestatem; Non obstante q̄ eorum Ars commemorari non soleat inter alia capita Artium dictae Urbis.

¶ De Artibus, quae assignare debent Statuta Senatori. Cap. 38.

Consules Mercatorum, & aliarum Artium, teneantur eorum Statuta quae fecerint, Senatori praesentare ad approbandum. Et approbata per eum, habeant pro approbatis; et reprobata, pro reprobatis. Dum tamen non sint in detrimentū Reipublicae, seu contra praesentia Statuta, in hoc volumine contenta; quibus casibus, si per Senatorem approbata essent, nolumus ipsa aliquo modo valere, nec eis vti posse.

Infra eodem lib.
c. 277. & supra
in proem. 1. lib.
in fi.

¶ Quod nullus excedat annum in officiis Artium. Cap. 39.

Nullus possit esse Consul vel Camerarius alicuius Artis, nisi per annum, illam Artem ad quam eligitur, publicè exercuerit. Et qui fuerit vno anno, alio re- firmari, vel creari de nouo non possit; nec Senator aliter eum eligat, nisi prout su- perius est expressum; Non obstante priuilegio, & consuetudine, in contrarium loquentibus.

¶ Quod Consules Artium, reddant ius à Turre mercati, uersus Capitolium. Cap. 40.

Quia Deo, iuri, & hominibus abhominabile est, q̄ homo, contra aliquem, aliquod ius petendo, in cognoscendo sit sibi ipsi iudex; Statuimus & ordi- namus, q̄ nullus Consul vel quiuis alius, audeat nec praesumat quoquomodo tenere Curiam eius, & reddere rationem, inter illos, quibus de iure & ex forma Sta- tutorum Urbis, permixtum est & consuetum, in aliqua parte Urbis; nisi tantum dū- taxat à Turre Mercati supra, uersus Capitolium; & abinde infra forum Capitolii, & in toto ipso foro. Et qui contrafecerit, incidat in p̄nam Camerae Urbis, centum lib. prouisionorum, vice qualibet qua contrafecerit, exigendam per Senatorem ip- so facto. Et nihilominus, gesta per ipsum talem Consulem, vel quemcunq; alium officialem, extra loca praedicta, sint nulla ipso iure; & nullus de officialibus Curiae Capitolii, debeat ipsos processus vel sententias licet extra dicta loca factos, executio- ni mandare; ad p̄nam praedictam; Exceptis Capitibus regionum, quibus concessum est, officium Antepositorum, vsq; ad certā summam, exercere in eorum domi- bus; in quorum gestis, hoc Statutum, locum non habet.

¶ De Baronibus non intrantibus Capitolium. Cap. 41.

Baro seu Baronissa de Magnatibus, qui ad sequimenta praestanda tenetur, ha- bens causam ciuilem, vel criminalem cum aliquo de inferioribus; non possint durante causa, intrare Palatium Capitolii; nisi tunc tantum quando responderet accusationi criminali, vel quando se repraesentaret ad mandatum Senatoris, vel poneret se intus. Et idem per omnia intelligatur de bastardis eorum, siue cum di- ctis bastardis suis, siue cum dictis Baronibus litigarent. Satis est enim, q̄ per aduo- catus & procuratores eorum, possint defendere & prosequi causas suas. Et si infe- rior voluerit dictam causam ciuilem in duos populares compromitti; cogantur di- cti maiores ad compromittendos. Et si dicti duo, infra mensem causam non deci- serint, nullo seruato iuris ordine, sed sola rei veritate perquisita, Senator eligat cer- tum popularem, cuius consilio causam decidi faciat, infra decem dies, post dictum mensem computandum. Et si in praedictis, Senator vel aliquis praedictorum, cōtra fecerit, seu negligens fuerit; puniatur in c. lib. prouisionorum, et damnum Parti- laesa refarciat, Baro etiam, & quilibet de maioribus praedictis, vel bastardus eorū,

contrafaciens; puniatur in quingentis lib. prouisi. Additum est, quod iudex dictæ causæ Baronis seu Baronissæ, non possit loqui cum tali Barone seu Baronissâ, durâ te dicto litigio; ad penâ L. librarum prouisi. Additum est, quod dicti Barones, & bastardi eorum, nunquã possint venire ad Capitolium, sine licentia D. Senatoris, vel Senatorum regentium; ad poenam c. flor. auri, Camerae Urbis applicandam, pro quolibet, & vice qualibet.

¶ De dubitantibus ad suas possessiones accedere. Cap. 52.

SI quis dubitauerit ire ad possessionem suam, alicuius rei quam possideret; teneantur Senator & eius officiales, dare eidem Mandatarium & Marefcallos; ad petitionem petentis; nisi aliud de iure obstaret.

¶ De equis mortuis in seruitium Romani Populi. Cap. 43.

OMnes equi, mortui in seruitium Romani Populi, in aliqua battallia, caualcata vel tracta, quæ fieret contra inobedientes aliquos, vel rebelles; emendentur illis quorum equi fuerunt, de pecunia Camerae Urbis. Et hoc, locum habeat in præteritis & futuris, à tempore rebellionis Velletranorum proximè præterite, citrà.

¶ De transgressoribus banni Senatoris. Cap. 44.

BAnni Senatoris transgressor, de rebus ad Cámeram pertinentibus; ne illuloriũ videatur; soluat vigesimam partem quantitatis pecuniariæ in banno contentæ plus vel minus, prout Senator, cum consilio & assensu DD. Conseruatorum, executorũ iusticiæ, & quatuor eorũ Consiliariorũ, duxerit arbitrandũ; conditione personæ inobediētis, delicti, & aliis circũstantiis & negociis, in cõsideratione deductis.

¶ De naufragio. Cap. 45.

SI aliquod Lignum, in Mati frangeretur, vel in riueriis, portubus, vel splagiis; vel naufragium pateretur; homines & bona quæ in eo fuerint, nõ offendantur ab aliquo. Et qui contrafecerint, puniantur in centum libris Camerae; & de excessibus aliis, vltra dictam poenam, secundum formam Statutorum Urbis puniantur, & damnum læso restituant.

¶ Quod fabri non faciant spontonem. Cap. 46.

NVllus faber siue ferrarius, audeat fabricare seu facere, nec fieri facere, in Vrbe vel eius districtu, spontonem, bordancellum, seu picchacennerem, siue clauarinam. Et qui contrafecerit; soluat pro poena, xxv. lib. prouisi. vice qualibet; de qua poena, medietas sit Camerae, & alia medietas accusantis; & quilibet possit accusare de hiis. Et prædicta arma, nulla persona audeat tenere ad vendendum, sub poena prædicta.

¶ De viis non obturandis. Cap. 47.

NVllus apponat seu apponi faciat aliquid in aliqua via communi, publica, vel vicinali, vel viculo; nec apparet nec apparare faciat in aliqua ipsarum viarũ. Et qui contrafecerit; viam ipsam liberare & disparare teneatur. Et nihilominus soluat decem libras prouisi, nomine poenæ, de qua poena, medietas sit Camerae, & alia medietas accusantis.

¶ De eodem. Cap. 48.

SEnator, & omnes & singuli officiales Curia Capitolii, & D. Senatoris; teneantur proprio iuramento, distruere & funditus dirui facere omnes portas, & omnia

cancella, & apparatus, hæctenus facta in viis publicis, intus Ciuitatem Romanam; & ipsas vias publicas facere aperiri, & liberar permanere; & non permittant de cetero, ipsas occupari, vel apparari, siue claudi per aliquam personam; & si Senator fuerit negligens in prædictis, & officiales prædicti; soluant de eorum salario, nomine poenæ, quatuor lib. prouisinorum. Et quicumque contradixerint prædicta fieri, ad mandatum prædictorum Senatoris & eius officialium, ac eisdem non obediuerint; soluant nomine poenæ, centum marchas argenti; pro medietate Camerae Urbis, & alia medietate accusanti. Et nihilominus prædicta ducere teneantur ad effectum. Et prædicta, locum habeant in Nobilibus & Magnatibus; Si autem fuerit Miles, vel de genere Militum, vel Cauallarottus, vel habitus pro Cauallarotto; contradicens, soluat centum lib. prouisinorum; Si verò Pedes; quinquaginta libras prouisinorum soluat.

¶ De eodem. Cap. 49.

STATuimus & ordinamus, quod viæ vicinales, debeant esse amplæ per quatuor palmos, ad palmum & mensuram Senatus.

¶ Quod Communitates Terrarum, custodiant Stratas. Cap. 50.

COMMunitates Ciuitatum, Castrorum, & aliorum locorum de districtu Urbis; Stratas & tenimenta ipsorum, diligenter custodiri faciant, vt itinerantibus sit securus accessus. Et in dictis Ciuitatibus, Castris, vel locis, non receptent dissidatos, latrones, & homines malæ famæ. Immo, si quos ibidem scienier inuenerint; comprehendant; ad poenam ducentarum librarum, pro quolibet receptatore, & qualibet vice.

¶ De grascia non extrahenda, & animalibus pascendis. Cap. 51.

ITEM, statuimus & ordinamus, quod nullus audeat extrahere grasciam de Vrbe, scilicet bladam, farinam, hordeum, vel aliquod legumen, vel bladam, & alibi portare; exceptis illis Romanis, qui vellent ad eorum regimina vel Castra, portare pro seminando; et idem intelligatur de vino portando ad caualcatas vel alinatas. Et qui contrafecerint; perdant vinum, & aliam grasciam, & bestias; de quibus, quarta pars sit auferentis, & alia tres partes sint Communis Urbis. Liceat tamen portare & extrahere liberè de Vrbe, vinum ad caualcatas, vel alinatas, pro suis famulis & laboratoribus, sine fraude. Addentes, quod Consilium possit prouidere, cum sibi videbitur; & plus vel aliter Romani possint extrahere de Vrbe, de vino, si Deus vini copiam præstaret in Vrbe, soluendo exinde Dohanam Comuni. Et quod Consilium ordinauerit, roboris habeat firmitatem. Liceat tamen cuilibet, bestias suas mittere per Urbis districtum, pro pascendis bestiis, sine fraude, absque Dohana, & apodissa Dohanæ. Et qui possint bestias quas emerint Romani in Vrbe, extrahere de Vrbe, absque Dohana, & apodissa Dohanæ, & eas mittere ad pascendum per pascua Urbis, per Urbis districtum, quò voluerint, sine fraude. Et hoc, intelligatur de bestiis viuus, scilicet capris, pecudibus, & vaccis, & omnibus aliis animalibus viuus, præter castratos, & porcos; de quibus debeat fieri apodissa. Et quod nemo extrahat grasciam, scilicet granum, hordeum, legumen, vel aliquod bladam, de loco ad locum; sed liceat afferre ad locum proximiorẽ Vrbi, sed ad locum magis remotũ ab Vrbe, non liceat; nisi causa seminandi, vel macinandi; vel à campo vbi sementum est, portandi. Nullo tamen modo, liceat portare vel conducere granum, vel aliquod bladam, seu aliquam aliam grasciam, seu alia animalia viuã, contra hanc superscriptam ordinationem; ad poenam supra contentã. Et nulla grascia extrahatur de Urbis districtu, ad dictam poenam. Et nihilominus, Ciuis vel forensis extra

Supra lib. 1. c. 47
& infra lib. 4. c. 26.

hens, seu extrahi faciens sine Dohana, bestias prædictas; in lib. quingentis prou. p. quolibet trunco vaccarum, puniatur. Pro trunco verò porcorum, & castratorum, vel pecudum; in trecentis lib. prouisinorum. Et xx. vaccæ, intelligantur vnus trūcus; quadraginta pecudes, capræ, vel castrati, faciant vnum truncum; xxx. verò porci, faciant vnum truncum. Et si bestię, quæ ducerentur extra districtum Urbis essent infra truncum; pro qualibet vacca, in x. lib. prouisi. puniatur; pro quolibet verò castrato, porco, vel pecude, aut capra; in c. lib. prouisi. vice qualibet puniatur. Porci verò & castrati cum Dohana, extrahi de dicto districtu non possint, ad dictam pœnam. Saluo, si aliqua Communitas vel persona de districtu Urbis, haberet necessitatem, q̄ DD. Senator & Conseruatores, possint ei dare licentiam extrahendi, seu portandi de loco propinquo ad remotum, de districtu Urbis, pro necessitatibus eorundem, quando eis videbitur ex aliqua iusta causa. Et quilibet Senator in principio sui regiminis, banniri facere teneatur per Urbem, q̄ omnes habentes castratos vel porcus, teneantur illos facere scribi in Camera Urbis, infra certum terminum, & ad certam pœnam. Et q̄ de omnibus contentis in præsentis Capitulo, possit per inquisitionem procedi, per Curiam Senatoris. Et quilibet possit de prædictis accusare; & accusans habeat quartam partem dictarum pœnarum, tam de pecunia q̄ de bestiis. Et prædicta, locum habeant in præteritis, præsentibus, & futuris; Non obstante aliquo Capitulo, & Statuto, in contrarium loquentibus.

¶ De eodem.

Cap. 52.

Lib. 4. c. 16.

Nvllus audeat mittere vel portare aliquam grasciam, de districtu Urbis, ad aliquam Terram, Castrum, vel turrim, existē iuxta Mare; Exceptis laboratoribus dictorum locorum; quibus sit licitum portare fructus laboreriarum ad domos suas, ita q̄ per Mare non mittat aliquid de eisdem. Qui contrafecerit; perdat grasciam, & bestiam quam conducit. Et ipsa graschia, intelligatur vinum, granum, farina, hordeū, millium, legumen, & omne genus bladi; carnes, vntum, oleum. Et nullus specialis Romanus, audeat tollere sua auctoritate aliquod viagium seu pedagium, in aliqua parte Fuminis; Excepto iure Communis Urbis, sub pœna c. libr. prou. Urbis Camerae applicandarum.

¶ De eodem.

Cap. 53.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ nulla Communitas, Ciuitas, Castrum, Roccha, vel Villa, vel singularis persona, audeat vel præsumat, per se vel alium, carichū grani vel cuiuscunq; generis bladi, facere concedere vel afferri facere; nec pro dicto caricho fiendo, alicui vendere aliquod granum seu bladum, à Ciuitate Terracinae, inclusiue, vsq; ad montem Argentarium, exclusiue; sub pœna mille flor. auri; (& perdat grasciam) vice qualibet, pro qualibet Ciuitate, Castro, Roccha, vel Villa, vel singulari psona, in qua cōtrafaciens puniatur. Et de prædictis, per Curiam Senatoris possit & debeat per inquisitionem procedi. Et possit quilibet accusare & denunciare de prædictis; in quibus probatio quinque testium, de publica fama probantium, pro plena probatione habeatur.

¶ De eodem.

Cap. 54.

Quilibet Ciuitas, Castrum, vel Villa, territorii & districtus Urbis, & quilibet Baro vel dominus alicuius Ciuitatis, Terræ, Castri, vel Villæ, siue loci; permittat liberè & absolutè venire & duci siue deferri grasciam ad Urbem, sine prohibitione vel contradictione aliqua, dicto vel facto, vel ordinatione, directò vel per obliquum, vel aliquo quæsito colore, fienda, de Ciuitatibus, Terris, Castris, Villis, & locis prædictis; ad pœnam quingentarum lib. prouisi. qualibet vice, & pro

quolibet contrafaciente. Et q̄ de prædictis, possit & debeat per inquisitionem procedere Senator. Et quilibet, de eis accusare & denunciare possit. Et credatur iuramento denunciantis & accusantis, cum probatione trium testium, de publica fama probantium.

¶ De eodem.

Cap. 55.

Nvlli liceat extrahere semen lini, vel canape, nec ipsum linum vel canapam, extra Urbem, & eius districtum. Et qui contrafecerit; c. soli. prou. soluat Camerae, pro qualibet salma; & perdat semen prædictum, canapam, & linum; & quarta pars sit accusantis; & alia tres, sint Camerae Urbis.

¶ De eodem.

Cap. 56.

Liceat omnibus Romanis, bona habentibus, terras, & possessiones in Castris, Cōmunitatibus, & Ciuitatibus, & eorum tenimento; extrahere de blado, vino, & aliis fructibus, quæ in dictis locis habent vel habuerint, & ad Urbem portare liberè, sine Data aliqua; & possint & debeant in libertate manere. Et etiam licitum sit cuilibet Romano, qui habet seu haberet laboreria in locis & Terris prædictis, si ne Data & molestia aliqua, extrahere, & ad Urbem portare. Et q̄ domini dictorum locorum, seu quæcunq; aliae speciales Communitates, non impediunt aliquo modo Ciues Romanos, quo minus prædicta liberè faciant. Et qui contra prædicta fecerit aliquo modo, vel ingenio; puniatur in quingentis lib. prouisi. & pluri, arbitrio Senatoris, cum consensu DD. Conseruatorum Camerae Urbis. Et de prædictis possit inquiri & condemnari; & in prædictis credatur accusatori vel denuncianti, cum probatione vnus testis.

¶ De eodem.

Cap. 57.

Liceat Monasterio S. Pauli de Vrbe, Hospitali S. Spiritus, Monasterio S. Augustini, Monasterio S. Sixti, Monasterio S. Laurentii foris muros, & aliis Monasteriis & ecclesiis, castra & casalia habentibus; extrahere & extrahi facere, per ipsos & eorum familiares, sine aliqua solutione Dohanae & pœna, panem coctum, & alia victualia eis necessaria. Et de hoc fiat eis apodissa dohanæ dictæ Camerae, gratis

¶ De eodem.

Cap. 58.

Quilibet forensis, possit extrahere de Vrbe & eius districtu, de vnto, & carnibus caseo, & rebus Speciarie, Merciarie, & aliis commestibilibus, vsq; in quantitate decem sol. prouisi. sine apodissa; excepto sale, quod non liceat extrahere sine apodissa, in aliqua quantitate. Et qui contra prædicta faceret; puniatur vice qualibet, in xxv. lib. prouisi. Camerae Urbis applicandis.

¶ De eodem.

Cap. 59.

Conseruatores, liberam habeant potestatem portandi vinum & grasciam ad Urbem, sine aliqua Data. Et vniciq; ad Urbem liceat grasciam portare quandocunq; sine aliqua Data, solutione, vel molestia.

¶ De eodem, contra ementes in Portis & Pontibus.

Cap. 60.

Nvllus sit, qui vadat ad Portas neq; ad Pontes, ad incottimādum granum, hordeum, speltam, fasianos, perdices, gallinas, nec capriolos, nec alias carnes siluestres, & pullos, pisces, nec aliam grasciam. Et qui contrafecerit; puniatur in ceterum libris prouisinorum; cuius pœnae, medietas sit accusantis, & alia medietas sit Camerae. Et de hiis liceat accusare vniciq; & etiā per inquisitionem procedi possit.

Infra c. 175.

¶ Quod Portanarii uideant apodissas, ad Pontes, & extra Portas. Cap. 61.

Illi qui erunt positi supra Portas Urbis, vel ad Pontes, intus & extra Urbem; debeant, apodissas, ad pontes, & extra portas, & non inter portas videre; sub pena priuationis officii, & centum lib. prouisi. pro qualibet vice qua contrafecerint; de quo possit quilibet accusare; & accusator habeat tertiam partem pœnæ prædictæ. Dicti autem positi supra dictos pontes & portas, & alii graſcerii, uisa apodiffa Dohanæ, permittant liberè transire exportantes res de quibus haberent apodiffam. Et non petant cortesiã, nec aliquid recipiant aliquo colore quæsito. Et si contrafecerint; puniatur quilibet in xxv. lib. prouisi. vice qualibet; & de hiis credatur sacramento accusantis, cum vno teste; & triplum Parti restituat.

¶ Quod omnes Romani sint liberi in possessionibus quas habent in Castris, & in eis cogi non possint. Cap. 62.

Si aliquis ciuis Romanus haberet possessionem Castris, Villæ, domus, vel alienius rei immobilis, in aliqua Ciuitate, vel districtu alicuius Ciuitatis de districtu Urbis, vel eius iurisdictione; q̄ non possit ibi cogi aliquo modo vel causa; sed conquirens de eo, veniat vel mittat ad Urbem, in Curia Senatoris. Et ibidem de dicto ciue Romano iusticiam sibi recipiat. Et si aliquis contrafecerit; soluat pro pœna, mille lib. prouisi. pro qualibet vice; & duplum soluere teneatur ciui Romano. Idem statuimus, si ibidem dictus ciuis Romanus haberet possessionem rei mobilis, vel se mouentis.

¶ De eodem.

Cap. 63.

Ciuēs Romani, habentes possessiones, terras, domos, seu casalia, in tenimentis aliquarum Ciuitatum, Castrorum, vel Villarum de districtu Urbis; & illi qui haberent tenimentum & possessiones in Ciuitate Tiburtina, & eius tenimeto; sint liberi & immunes ab omni Data seu Collecta, quæ imponeretur per tēpora, p̄ ipsas Ciuitates. Et q̄ de hoc cogi non possint, per directum vel per obliquum. Et si aliqua Communitas faceret Statutum, q̄ non laboraretur possessiones dictorum ciuium Romanorum; teneatur dicta Communitas rescire dicto ciui Romano omne damnum quod propterea sustinisset; de quo damno, stetur sacramento damnum passi, taxatione iudicis præcedente. Et nihilominus, dicta Communitas puniatur in centum lib. prouisi. Camerae Urbis.

¶ De eodem.

Cap. 64.

Romani Ciues, pro domibus & possessionibus quas habet seu acquisuerint in ciuitate Tiburtina, & eius territorio; non teneantur contribuere cum Tiburtinis, in aliqua Data vel Collecta; nisi solummodo in Datua mille flor. auri, qui soluantur omni anno, Camerae Urbis.

¶ De pedagio non exigendo.

Cap. 65.

Nulla persona auferat seu auferre debeat pedagium, seu posterolaticum, de lignis, seu de feno, seu de aliqua graſcia quæ ueniret ad Urbem. Et qui contrafecerit; pro qualibet vice, soluat quinquaginta lib. prouisi. nomine pœnæ. Et de hiis stetur sacramento duorum testium, qui dixerint fuisse ablatum dictum pedagium vel posterolaticum; quod posterolaticum, publicè preconizetur per Urbem. Saluo iure hominum de Arenula, quod habent in puluino; de qua pœna prædicta, medietas sit accusantis, & alia medietas Camerae Urbis.

¶ De eodem.

Cap. 66.

Romani Ciues, in toto Urbis districtu, & Monte alto, vsq; ad Terracinam; liberè quascunq; mercantias extrahant; & propterea ab eis nullum pedagium exigatur. Contrafaciens verò; si singularis persona fuerit, non de Magnatibus; inducentis lib. prouisi. puniatur. Si verò de Magnatibus, vel fuerit Ciuitas, Castrum Terra, vel alia Communitas; in quingentis lib. pro. puniatur; & in quolibet casu prædictorum, damnum læso resarciat. Et de prædictis, stetur sacramento ipsius læsi, cum probatione vnius idonei testis probantis.

¶ De eodem.

Cap. 67.

Hoc præsentis Statuto ordinamus, q̄ nulla Ciuitas, Castrum, seu quouis alius locus, persona publica, vel priuata, vel dominus alicuius Ciuitatis, Castris, vel Ville, seu alterius loci de districtu Urbis, Auferant seu auferri faciant ciuibus Romanis, habentibus transitum cum mercimoniis, vel animalibus, vel bestiis, vel graſcia, vel eorum aliquo, Aliquod passagium, seu pedagium, vel portaragium, vel aliquod exigant, vel exigi faciant aliquo modo ab eisdem; Sed ipsos, & eorum nuncios, cum mercantiis, & animalibus, & bestiis, & graſcia eorum, transire permittant liberè, & sine aliquo impedimento, seu contrarietate. Et si contrafecerint; Senator teneatur proprio iuramento, ad petitionem conquirentis (nulla alia accusatione præcedente illius seu illorum, quibus contra formam præsentis Capituli factum fuerit) procedere per inquisitionem, contra illos qui contra præsens Statutum fecerint, vel venire præsumperint, summarie, q̄ incidant in pœnam c. librarum prouisinorum, pro qualibet vice, qua contrafecerint. Et nihilominus, damnum læso resarciat, eius sacramento, cum probatione vnius testis, declarandum. Additum est, q̄ cuicunq; acceptum fuerit pedagium, teneatur denunciare illum qui sibi accipit, infra octo dies, à die sibi accepti pedagogii, ad pœnam prædictam.

¶ De eodem.

Cap. 68.

Nulla Ciuitas, Castrum, vel Communitas de Urbis districtu, pedagium accipiat alicui Romano ciui, qui ad Urbem duceret vel duci faceret aliquam graſciam de bestiis, nec impediat nec impediri faciat. Et qui contrafecerit; soluat pro pœna, centum libras prouisinorum, pro qualibet vice, & plus, arbitrio Senatoris, cum consilio & assensu DD. Conseruatorum Camerae Urbis. Et nihilominus, ablata in duplum restituat.

¶ De eodem.

Cap. 69.

Nulla persona, audeat per se vel alium, accipere vel auferre aliquod pedagium, siue passagium, ab illis qui uenerint cum mercantiis, siue per terram siue per Mare; sed liberè venire permittantur per terram, per Mare, & per Flumen, securè, nullo pedagio eis ablato. Et qui contrafecerit; puniatur in centum lib. prouisinorum Camerae, quotiens contrafacere præsumperit. Et nihilominus, restituat quod accepit, in duplum. Et de valore rei ablatæ, stetur sacramento illius cui res fuerit ablata. Saluo iure de Centum quatuor, pro iure Dohanæ Urbis; cum magnum damnum oriatur, si liberè graſcia non potest portari ad Urbem. Et hæc teneatur obseruare Senator proprio iuramento.

¶ De eodem.

Cap. 70.

Nulli Ciui Romano, vel eius uasallis, liceat ab aliquo exigere vel extorquere aliquod pedagium, seu passagium, extra Urbem & eius districtum; nisi quod

dare debet pro Urbis Dohana; ad pœnam c. lib. prouifinorum. Per hæc tamen nolimus fieri præiudicium Romanis ciuibus, qui ex antiqua consuetudine, consueuerint pisces & aues habere, de piscibus & auibus quæ deferuntur ad Urbem.

¶ De Barattaria non facienda, nec uendenda in Vrbe. Cap. 71.

Nulla Barattaria fiat in Vrbe, nec vendatur Barattaria ipsa per aliquos officiales Curie Capitolii, nec sustineant Senator, Marescalli, & Camerarius, q̄ ipsa Barattaria fiat in Palatio maiori, in Ponte S. Petri, nec in aliqua parte Urbis. Et si Senator, & Camerarius, vel alia quæcunq; persona, ipsam Barattariam uendiderit, seu aliter ordinauerit, per directum vel per obliquum, q̄ Barattaria ipsa concederetur vel fieret; soluant per quemlibet eorum, nomine pœnæ, c. libras prouifinorum; Et quicumq; ipsam emeret, eandem pœnam soluere teneatur; & Barattariam nihilominus perdere debeat.

¶ De ludentibus ad taxillos. Cap. 72.

Nullus audeat aliquo tempore, ludere ad taxillos, denarios aliquos, de die vel de nocte; & nullus aliquo tempore mutuere alicui ludenti denarios aliquos, vel pignora ad ipsum ludum; & si mutuauerit, perdat pecuniam mutuam, & soluat pro pœna, x. sol. prouifinorum. Et quicumq; luserit ad taxillos, contra formam præsentium Statutorum, vel luserit in Ecclesiis seu ante Ecclesiam, seu reclusum Ecclesie, ad rigaletum, vel ad aliquem ludum ubi pecunia perditur; soluat pro pœna, viginti solidos prouifinorum, vice qualibet; quam pecuniam, Senator pro Camera Urbis auferri facere teneatur. Et qui eum accusauerit, habeat medietatem pœnæ prædictæ. Repertus autem ludere in locis non prohibitis, à vigilia Natiuitatis Domini, usq; ad Octauam inclusiue; non puniatur. Ad schacos autem, & tabulas; quilibet possit ludere impunè.

¶ De frangentibus Cancellum. Cap. 73.

Frangens Cancellum, vel deinde extrahens ferraturam; soluat x. lib. prouifinorum; pro medietate Parti, & pro alia medietate Camera Urbis applicandas.

¶ Quod uineæ custodiantur, & de colligentibus uuas. Cap. 74.

Vineæ custodiantur omni tempore, tam plenæ q̄ vindemiatae. Et si aliquis dederit damnum in aliqua; soluat decem libras prouif. & damnum emendet patienti, pro qualibet vice. Et si collegerit ex dictis uinis uuas; teneatur soluere xii. denarios, pro quolibet racemo uuarum. Saluis priuilegiis uinearum, & hortorum. Et nihilominus Patrens siue prior possit uti priuilegio suo.

¶ De transeuntibus per uineas alienas, sine licentia domini. Cap. 75.

Item, q̄ Cancelli uinearum debeant firmari; & nullus vadat per uineas alienas, sine licentia & mandato eius cuius sunt uineæ; & qui contrafecerit; puniatur in xx. solidis prouifinorum, vice qualibet; & massarius qui contra prædicta venire tēperauerit; soluat pœnam duplā, cum ipse sit iuratus in ipsa Contrada; & quicumq; ipsum vel illum sic euntem accusauerit; habeat medietatem pœnæ prædictæ, & teneatur in secreto.

¶ De occidentibus bestias alienas. Cap. 76.

Siquis occiderit aliquam bestiam grossam alicuius scilicet, bouem, vaccam, equum, iumentum, somarium, bubalum, vel hiis similia, studiosè; soluat Camera Urbis, pro qualibet bestia, nomine pœnæ, centum solidos prouifinorum. Si uero bestiam,

stiam; minutam, soluat pro pœna, xl. solidos prouifinorum, pro qualibet bestia; & in omnibus supradictis casibus, damnum emendet patienti, & credatur simplici eius sacramento.

¶ De eodem. Cap. 77.

Si in tenimento alicuius Ciuitatis, Castri, vel Villæ, siue loci, de districtu Urbis, Saliqua bestia alicui ciui Romano fuerit interfecta, vel excoriata, per homines ipsius Ciuitatis, Castri, vel loci, seu villæ; sufficiat probari per publicam famam, & per sacramentum domini, & pastoris; & Commune ipsius loci, bestias prædictas, vel estimationem earum, emendet, per sacramentum domini declarandam.

¶ Quod liceat occidere porcum damnum dantem. Cap. 78.

Cuius Romanis, habentibus siluas, & palaria, & herbas, vel spicas, aut uineas, in Castris & Catalibus; liceat defendere dictas spicas, siluas, herbas, & uineam, & palaria, à damnis facientibus, in illis, sine pœna, ubi porcum damnum dantem, occidere & auferre liceat; & de damno, sacramento domini stetur, taxatione iudicis precedente.

¶ Quod ementes iura Camera, non possunt portare arma. Cap. 79.

Item, q̄ ementes aliqua iura, spectantia ad Camera Urbis, vel eius Officialis, à dicta Camera, cuiuscunq; rei, nominis, & conditionis existerent; nullo modo, prætextu emptionis prædictæ, possint armam portare, nec alteri, licentiam arma portandi, concedere, etiam si expressum & actum esset in uenditione, seu contractu uenditionis, q̄ possent arma portare, vel licentiam alteri portandi, concedere. Et Officialis, qui concesserunt licentiam arma portandi, incurrant in pœnam xxv. librarum prouifinorum, pro quolibet, & qualibet vice; & ipsa concessio non ualeat ipso iure.

¶ Quod Marescalli non ualeant largiri licentiam tenendi tabernas apertas. Cap. 80.

Marescalli Curie Capitolii, non possint alicui personæ licentiam concedere, tenendi tabernas apertas de nocte, post tertium sonum campanæ; nec alicui concedere licentiam arma portandi. De ipsis uero tabernis apertis, ipsis Marescallis tantum, & non aliis, liceat accusare, vel denunciare. Et de hoc, stetur relationi ipsorum, vel Notariorum eorum,

¶ De petentibus debitum iam solutum. Cap. 81.

Qui sciens petierit debitum iam solutum; in quinquaginta lib. prouifinorum puniatur; pro medietate, Parti accusanti; & pro alia medietate, Camera applicandis. Et in totidem puniatur, qui respondendo positionibus, negauerit fuisse debitum satisfactum; applicandis ut supra, si probetur contrarium eius; nisi intercesserit mutatio personarum.

¶ De licentia piscandi. Cap. 82.

Quilibet Ciuis Romanus, & de eius districtu, possit liberè piscari in cursu Fluminis, & in Mari, & in aliis quibuscunq; locis Urbis, & eius districtu, & nullus impediatur eos. Et qui aliquem impediatur; restituat quod abstulit, & damnum resarciat, & condemnetur quotiens contrafecerit, in decem lib. prouifinorum Comuni Urbis; saluo iure cuiuslibet specialis personæ, ius habentis in prædictis.

¶ De eodem. Cap. 83.

Quilibet possit piscari in Flumine Tiburtino, liberè, quocunq; tempore, cum quocunq; artificio, sine conditione aliqua. Et si aliquis nobilis molestaret aliquem ex ipsa causa; puniatur in ducentis lib. prouisionorum.

¶ De piscibus, & seluaginis, uendendis in qualibet parte Vrbe. Cap. 84.

Quilibet possit vendere absolutè in Vrbe, & qualibet eius parte, pisces, palumbos, & seluaginas, & omnes aues, & omnem mercantiam & grasciam. Et nullus ab eo recipiat aliquid comestibile, per mensem, vel septimanam, nec aliqua alia occasione; saluo tamen, q̄ de lapide in quo vendit, pensionem soluere teneatur. Et qui contrafecerit; condemnetur in c. lib. prouisionorum.

¶ De coctigio piscium. Cap. 85.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ coctigium piscium, & emptio, de die & de nocte fieri possit vbicunq; non obstante quocunq; Statuto, in contrarium disponente. In die autem Sabbati, non possit vendi, nisi in foro.

¶ De electis ad ludendum in Testacia, & Agone; non ludentibus. Cap. 86.

Item, quicumq; fuerit electus ad ludendum, in ludis Agonis & Testaciae, & recusa iuerit ludere, & non luserit in ipsis ludis; q̄ non possit habere officium in Vrbe, vel eius districtu, per quinque annos; nisi iustam causam habuerit, scilicet infirmitatis, brigae, vel inimicitiae capitalis, vel propter senectutem, à xl. anno supra.

¶ De corrigentibus & uerberantibus familiam suam. Cap. 87.

Idem sup. lib. 2. c. 105. **P**ossit quilibet corrigere, & uerberare familiam suam; scilicet pater filium, & nepotem ex filio, frater fratrem, patruus vel auunculus nepotem, & alios familiares, quos retinent ad stipendia. Et si de hoc fuerit proposita quærela; non recipiatur per Senatorem, & eius Iudices.

¶ De inimicatis, non admittendis ad aliquod officium. Cap. 88.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ Senator teneatur proprio iuramento, non admittere aliquem Romanum inimicatum, ad officium aliquod, propter quod possit arma portare.

¶ De diffidatis de contemptu mandati. Cap. 89.

Diffidatus vel condemnatus pœnaliter, de contemptu mandati; siue fuerit Cõmunitas, siue priuata persona, Romana, vel forensis; non reaffidetur nec liberetur, nisi prius soluat in Camera Vrbe, x. lib. prouisionorum, pro centenariis; si petatur reaffidari infra annum, à diffidationis tempore numerandum; vel post annum; quinque lib. prouisionorum, pro quolibet centenariis, & concordet se cum Parte, cui diffidationis ius est quæsitum. Et hoc, locum habeat, anteq̄ fuerit præuentus à Camera Vrbe, per caualcatam vel per capturam. Post præuentionem autem, non reaffidetur, nisi cum Parte se concordauerit, & x. lib. prouisi. Camerae soluerit, pro quolibet centenariis. Diffidatus autè pro pace & securitate præstada, soluat quinque lib. pro quolibet centenariis, siue infra annum, siue post annum, pace seu securitate præstita, reaffidetur. Per hoc tamen, non intelligatur in aliquo derogari Statuto & priuilegio hætenus concessio DD. Conseruatoribus Camerae Vrbe, de componendo cum Baronibus & forensibus, ut videtur eisdem, ut in dicto priuilegio pleniùs. Hoc addito, q̄ habitantes in Vrbe, licet oriundi non fuerint de Vrbe, nō possint componere de diffidationibus factis de eis, de excessibus per eos commissis.

¶ De pellipariis. Cap. 90.

Pelliparii, teneantur proprio iuramento, & iurent, in mantellis, varis, & guarnacchis nouis, non suere varos veteres; nec in guarnacchis gularum, misceantur vel suantur de coriis gattorum, & aliorum coriorum; ad pœnam decem lib. prouisionorum, pro quolibet, vice qualibet qua contrafecerint.

¶ De eodem. Cap. 91.

Item, q̄ in pellibus martorum nouis, nulla alia pellis, faginae, canis, pesoli, & alterius canis corium suatur, nec immisceatur in eis, nec tingi possit; ad eandem pœnam.

¶ De eodem. Cap. 92.

In pellibus & guarnacchis nouis vulpinis, nō suatur nec misceatur in eis, aliquod corium de gatto, vel de aliquo alio corio; ad eandem pœnam.

¶ De eodem. Cap. 93.

Item, q̄ in pellibus nouis agninis, non suantur pelles nec de pellibus hœdinis, nec in profilibus à pede, nec tingi possint. Et quilibet ipsorum pellipariorum, teneatur artem suam facere, purè, & sine fraude, & hoc Capitulum obseruare. Et qui contrafecerit; puniatur qualibet vice, in decem lib. prouisionorum. Et quilibet dictæ artis pellipariorum, teneatur proprio iuramento, accusare Curia D. Senatoris, omnes & singulos qui venerint contra hoc Capitulum.

¶ De eodem. Cap. 94.

Nullus mercator vel pelliparius Vrbe, det vel dare debeat futuoribus, vel alicui personæ, pro venditura pannorum seu pellium, ultra quatuor denarios pro qualibet libra. Et qui contrafecerit; soluat pro pœna Camerae Vrbe, quinquaginta lib. prouisionorum.

¶ De macellariis. Cap. 95.

Nullus macellarius vendat aliquas carnes pro aliis, seu immisceat carnes malas cum bonis. Et teneatur dicere fideliter, de qua bestia sint carnes, si fuerit interrogatus. Nec vendat carnes sorsumerias, nec inflatas, vel iudaicas. Et qui contrafecerit; soluat pro qualibet vice, centum solidos prouisionorum. Ad hoc statuatur duo boni homines, secretè, pro quolibet fundicò & macello, per Senatorem, qui prædicta denuncient. Ad quorum denunciationem, vel alicuius eorum, procedi possit & debeat. Et habeant denunciante, medietatem pœnae. Et si Senator in hoc fuerit negligens; puniatur in quinquaginta lib. prouisionorum.

¶ De eodem. Cap. 96.

Nullus macellarius audeat abbottare carnes aliquas, nec tales carnes vendere, quin dicat emptori cuiusmodi carnes sint, si quæsuerit emptor. Et si contrafecerit; soluat xl. solidos prouisionorum, quotiens contrafecerit, pro quolibet membro prædictorum. Et credatur cuilibet accusatori fidedigno, cum sacramento Stetur tamen interpretationi Curia, si accusans fidedignus extiterit, vel non. Et intelligatur macellarium abbottasse, si ad macellum suum reperta fuerit bestia inflata vel abbottata. Et q̄ circa prædicta, ponantur accusatores per D. Senatorem.

¶ De eodem. Cap. 97.

Nullus macellarius teneat in simul mixtas, carnes serofinas, cum porcis & maiali

bus; pecudinas, cum castratinis; vel mortacinas, cum aliis carnibus. Et qui contra fecerit; soluat vice qualibet, pro quolibet membro prædictorum, xl. solidos prouisionorū. Et stetur sacramento accusatoris fidedigni, vt in proximo Capitulo cōtinēt.

¶ De eodem.

Cap. 98.

Senator & eius iudices, teneantur modis omnibus, compellere macellarios, soluere venditoribus præcium bestiarum, quas emerint ab eis, secundum conuentiones factas, sumariè, & de plano, sine strepitu & figura iudicii, sola rei veritate inspecta. Et qui contra conuentiones fecerit, soluat pro pœna, c. solidos prouisionorum. Et teneatur restituere venditoribus omnia damna, quæ propterea passi sunt.

¶ De eodem.

Cap. 99.

Qualibet macellarius, qui sit solitus exercere artem macellariæ, teneatur & debeat continuè macellare, & habere carnes; salua semper sibi iusta excusatione. Et qui contrafecerit; puniatur vice qualibet, in xx. solidis prouisionorū. Et credatur sacramento illorum, seu vnus ex illis, qui positi sunt super macellis.

¶ De eodem.

Cap. 100.

Alii personæ mercatoris, non liceat vendere bestiam aliquam in campo Torrecchiani, die Iouis; nec macellario vendere aliquam bestiam in campo prædicto, dicto die Iouis. Et qui contrafecerit; tam emptor quàm venditor, soluat vice qualibet, x. lib. prouisionum. Cuius pœnæ, medietas sit Camerae, & alia sit accusantis. Et prædicta omnia in hoc Titulo posita, banniantur publicè in introitu Senatorum, excepto die Iouis sancti.

¶ De mensuris, & tabernis.

Cap. 101.

In qualibet parte Urbis, fiat & currat vna mensura iusta sacri Senatus; ita quod de musto, salua sit xxvi. cognitellarum; de vinoverò, currat per Urbem, & sit, xxiii. cognitellarum.

¶ De eodem.

Cap. 102.

Nvllus tabernarius, vendat ad aliam mensuram, nisi ad sigillatam. Et qui contrafecerit; soluat vice qualibet, xx. solidos prouisionorum. Cuius pœnæ, medietas sit Camerae; & alia medietas, accusantis.

Quod tiburtini teneant mensuram Romanam.

Ca. 103.

Quod Commune & homines de Ciuitate Tiburtina, habeant & habere debeant, in vendendo granum, hordeum, vinum, & in emendo victualia quæcūq; illam mensuram, quam Romani ciues habent; sub pœna c. lib. prouisionum. Camerae Urbis applicandarum. Et nihilominus, ad eandem mensuram vendere & emere teneantur. Et pœna ipsa totiens committatur, quotiens fuerit contrafactum.

Quod Romani & forenses utantur una rublitella.

Cap. 104.

Dicimus & ordinamus, quod ad rublitellam Senatus, cum ferro in medio, ferratā; Romani, & forenses de districtu Urbis, vendant; & quod dicta rublitellæ currant per Urbem districtum. Et idem dicimus de cognitellis, & aliis mensuris. Et Castrum quod contrafecerit, l. lib. prouisionorum soluat; Ciuitas autem, nomine pœnæ, c. lib. prouisionorum soluere teneatur; singularis verò persona, in l. sol. prouisionorū, vice qualibet puniatur.

¶ De mensura calcarariorum.

Cap. 105.

Calcararii, qui calcem vendunt; ad rublitellam Senatus, vendere teneantur; ad pœnam c. solidorum prouisionorum, vice qualibet qua contrafecerint. Et idem intelligatur de venditibus pozzolanam. Ordinantes verò vel facientes conuentionem vel monopolium, contra præsens Statutum; pœna c. lib. prouisionorū puniatur quilibet, & qualibet vice; de quo quilibet denunciare & accusare possit; cuius sacramento, cum probatione vnus testis, stetur.

¶ Quod omnes mensuræ, sigillentur sigillo Senatus.

Cap. 106.

Omnes mensuræ, tam rublitellarum quàm cognitellarum, vini, & olei, quartarorum, metretorum, & generaliter omnium mensurarum, cum quibus emitur & venditur; signentur sigillo consueto Senatus. Pro qua signatura, accipiatur quod consuetum est; & plus vel minus, & quis modus in hoc seruetur, remaneat arbitrio DD. Conseruatorum Urbis.

¶ De Marefcallis inquirere debentibus per Urbem.

Cap. 107.

Statuimus, quod Marefcalli teneantur, ad pœnam x. lib. prouisionum, quolibet mense, ad minus semel, perquirere per Urbem diligenter, pro ponderibus & mensuris, vtrū sint iusta vel non; & mensuras iniustas quas inuenerint, faciant portari ad Camera Urbis; & pœnam in hoc sequenti Capitulo contentam, exigant à contrafaciente, applicandam pro tertia parte dictis Marefcallis; & pro reliquis partibus, Camerae Urbis.

¶ De ponderibus camporum adiuftandis.

Cap. 108.

Senator teneatur omnes marchas camporum, ponticariorum, & mercatorum Urbis, facere adiuftari & reduci ad vnam mensuram æqualem. Et super æqualitate eorum, iusticiam faciendo, ponantur per Senatorem & Consilium, tres campores, meliores & vtiliores quos habere poterunt, & alios etiam, prout videbitur Senatori & Conseruatoribus; quorum vnus sit de cambio S. Mariæ Rotundæ, vel de cambio plateæ S. Petri, & alius de cambio pontis S. Petri, & S. Adriani, & S. Angeli. Et ipsi campores sic electi, adiuftent marchas, ad vtiliorem & meliorem marcham quem inuenerint & videbunt, pro melioramento Urbis. Ita tamen, quod omnes emanent & vendant ad dictum pondus adiuftatum; saluo vsu stateræ de centum quatuor. Et eodem modo & forma, Senator & Conseruatores, infra mensem, à die publicationis præsentis Statuti, ad pœnam c. librarum prouisionorum, faciant adiuftari omnes stateras Urbis, cum quibus emitur & venditur, per quatuor homines in arte positos, diuersarum regionum Urbis.

¶ De signantibus pondera.

Cap. 109.

Omnes positi ad signandum pondera, stateras, bilancias, vel bilancettas; teneantur recipere pro signatura, duos denarios, & non plus. Et prædicta omnia, fieri debeant bis omni anno; ad pœnam xx. solidorum prouisionorum. de qua pœna, medietas sit Camerae, & alia accusantis.

¶ De aurificibus.

Cap. 110.

Nvllus aurifex labore nec laborari faciat aurum, quod esset deterius auro de mitate; nec mittat seu mitti faciat aliquod contrafactum in anulo aureo. Qui contrafecerit; puniatur in xl. sol. prouisionorum.

NVllus aurifex, vel alia quacunq; persona, audeat, debeat, vel præsumat deinceps, laborare vel laborari facere, per se vel alium, argentum deterius, siue minoris valoris, q̄ de argento Sterlini. Et q̄ Senator & Conseruatores Urbis, eligant vnum expertum in arte & fidelem, qui in qualibet re de argento laborato, teneatur facere quoddam signum, in quo sint impressæ, duæ litteræ S. P. Et cum ipso signetur & signari debeat per ipsum sic electum, totum argentum quod laborabitur de Sterlino. Et debeat habere pro signatura, pro quolibet scaiali seu corrigia argenti, & de quolibet nappo argenti de Sterlino, quatuor denarios tantum, & non plus. Et si argentum non esset de Sterlino, sed melius q̄ de Sterlino; debeat signari cum quadam impronta, in qua sint tres litteræ, scilicet S. P. R. Et pro signatura accipiat tantundem. Et qui contrafecerit; soluat vice qualibet, nomine pœnæ, x. lib. prouisinorum, applicandas pro medietate, Camera Urbis; & pro alia medietate, accusatori. Et si aliter, vel aliud argentum signauerit q̄ vt dictum est, vel contrafecerit in prædictis; soluat vice qualibet, dictam pœnam x. lib. prouisi. diuidendam vt dictum est. Et de prædictis, quilibet possit accusare; & possit per inquisitionem procedi.

¶ De campforibus & mercatoribus.

Cap. 112.

NVllus campfor siue mercator, vendat aurum laboratum, quod sit deterius auro de mitate. Et qui contrafecerit; puniatur in decem lib. prouisinorum, vice qualibet.

¶ De eodem.

Cap. 113.

OMnes mercatores Urbis, & quilibet alii, teneantur recipere omnes illas monetas quæ communiter currunt & expenduntur per Urbem, ad illum valorem, secundum quem illæ monetæ valent. Et qui contrafecerit; in c. solidis prouisinorum Camera Urbis, vice qualibet, puniatur.

¶ De eodem.

Cap. 114.

NVllus exflorete vel exflorari faciat aliquam monetam. Et qui contrafecerit; soluat Camera, l. lib. prouisinorum; & si scholaris fuerit, magister eius teneatur ad dictam pœnam. Et teneatur Senator, singulis mensibus fieri facere inquisitionem per cambium de prædictis; & accusator qui hoc probauerit, medietatem pœnæ à Camera habeat; non obstante quocunq; Statuto in hoc contrario.

¶ De eodem.

Cap. 115.

In qualibet regione Urbis, esse debeant duo boni & legales homines, de arte câpforum, mercatorum, vel aurificum, singulis sex mensibus deputandi in Vrbe, per Senatores & Conseruatores Urbis; qui teneant pondus sententiæ florenorum, ducatorum, carlenorum, & torneforum; quod pondus, infra xv. dies, à publicatione præsentium Statutorum, Senator & Conseruatores prædicti, ad pœnam l. lib. prouisinorum, faciant adæquari & adiustari, per quatuor mercatores campfores, per eos eligendos. Ad quod pondus sic adiustatum & signatum, recurratur quotiens fuerit controuersia de florenis, vtrum sint iusti ponderis, vel non. Et illi floreni, q̄ per eos vel eorum aliquem, approbantur pro bonis & bonæ ligæ; habeantur p̄ bonis, iusti ponderis, & bonæ ligæ, & approbatis; ita q̄ non possint ab aliquibus campforibus, mercatoribus, & quibuscunq; aliis, recusari. Et quilibet campfor debeat talem florenum cambiare. qui contrafecerit; Camera Urbis, vice qualibet,

soluat xl. solidos prouisinorum. Et non possit aliquis campfor retinere nisi vnam bilantiam, adiustatam, & sigillatam, cum tribus ponderibus tantum; vno de floreno; alio de ducato, siue de floreno Romano; & de sigillato, siue de carleno, siue tornefo; sub pœna prædicta, vice qualibet imponenda, quotiens quis repertus fuerit retinere vltra dictos pesones, vel facere contra prædicta. Et hoc Capitulum bannitur per Urbem, post publicationem præsentium Statutorum. Cuius pœnæ, medietas sit Camera, & alia medietas accusantis.

¶ De Paterentibus vinearum.

Cap. 116.

NVllus possit eligi in Paterentem possessionum & vinearum, nisi p̄ omnes massarios quorum sunt possessiones & loca, seu maiorem partem eorū, & pro uno anno tantum. quo casu, eligere liceat. Debeatq; vineam & possessionem habere talis Paterens, in loco vbi eligitur. Alias; sua electio non valeat. Et q̄ nullus clericus possit esse Paterens. Et hoc, locum habeat in præteritis, & futuris. Et qui fuerit in dicto officio; ipso finito, non possit eligi in eodem vel assumi, per vnū annū.

¶ De Castellanis Roccharum & Castrorum Romani Populi.

Cap. 117.

Item, Custodes & Castellani Castrorum & Roccharum Populi Romani, diligenter inquirent tenutas, fructus, & proventus ipsarum Roccharum. Et si inuenierint defraudatum & ablatum de prædictis; per sacramentum debeant recuperare, toto eorum posse. Et si non potuerint; debeant hoc denunciare & declarare DD. Senatori & Conseruatoribus. Et ipsi DD. Conseruatores teneantur proprio iuramento, deliberare & ordinare super hoc, illud quod eis pro meliori statu Republicæ, videbitur expedire.

¶ De recipientibus accomanditiam, contra aliquem Romanum.

Cap. 118.

NVlla persona Urbis, vel de districtu Urbis, audeat recipere aliquam accomanditiam, vel defensionem alicuius possessionis, contra aliquem Romanum, dominum ipsius possessionis; & si reciperet, ipsam teneatur dimittere & renunciare, infra x. dies, postq̄ ei denunciatum fuerit per Curiam Senatoris, vel per DD. Conseruatores. Et qui contrafecerit; si fuerit de Magnatibus, vel de eorum bastardis; puniatur in mille lib. prouisi. Camera Urbis. Si verò Cauallarottus; in c. lib. prouisinorum. Si verò pedes; in l. lib. prouisi. & teneatur restituere damnum conquirenti. Et nihilominus, accomanditiam dimittere. Et hoc, intelligatur de præteritis, præsentibus, & futuris.

¶ De interficientibus lupos.

Cap. 119.

Cvm multa damna bestiarum & hominum, committantur per lupos, & alias malignas feras; Statuimus & ordinamus, q̄ quicunq; per quamcunq; viam, aliquem lupum interfecerit; habere debeat à Camera Urbis, pro quolibet, x. solidos prouisinorum; & hoc, si in Vrbe fuerit. Si autem extra Urbem; habeat à Camera Urbis, quinq; solidos prouisinorum.

Quod Marecalli non capiant aliquem, post tertium sonum campanæ.

Cap. 120.

Marecalli, & Officiales D. Senatoris, non capiant, nec capi faciant aliquem, post tertium sonum campanæ; nisi esset homicida, latro publicus, vel persona infamis, diffidatus vel condemnatus. Repertum autem quemcunq; in flagranti crimine per Marecallum; liceat ipsi Marecallo, tunc talem capere, & captum ducere ad Capitolium, sine pœna.

¶ De impediētib; argastarolos.

Cap. 121.

NVlla persona, sine iusta causa, prestet aliquod impedimentum alicui argastarolo, per se, vel per aliquam personam, publicè vel priuatè, incidendo vel destruendo ligna, siluas, pantanos, & stirpetes; nec in porta, inhibendo seu vetando homines incisores, excoriatos, & quoslibet alios operarios, missos per ipsum argastarolum, ad siluas, pantanos, & stirpetes, per eos emptos. Et qui contrafecerit; nisi ostēdat aliter sibi de iure licere, pro qualibet vice, xxv. lib. prouisi. nomine pœnæ, soluat. Et de hiis stetur sacramento illius qui esset impeditus, cum sacramento vnius incisoris vel operarii, vel alterius testis. Prouiso tamē, q̄ si dent prædicti damnū in possessionibus alienis; teneantur pœnam prædictam soluere, & damnū emendare.

¶ Quod habitatoribus Vr̄bis, non liceat iurare uassallagium. Cap. 122.

STatuimus & ordinamus, q̄ non liceat alicui vassallo Vr̄bis, habitatori Roccharū vel Castrorum Vr̄bis, iurare vassallagium alicui Magnati Vr̄bis, nec arma alicuius Magnatis pingere seu pingi facere in domo sua, posita in quacunq; Roccha Vr̄bis. Et si aliquis dictorum vassallorum, fecerit alicui Magnati Vr̄bis, sacramentū fidelitatis seu vassallagii, vel pingeret seu pingi faceret arma alicuius Magnatis in domo sua, vt dictum est; studeat statim reuocare & renunciare dictum fidelitatis seu vassallagii iuramentum, & dicta arma dispignere & eleuari facere de loco vbi apparent, infra xv. dies, à die iuramenti seu picturę prædictę; sub pœna omnium bonorum, eius qui contrafecerit, & prædicta non obseruauerit.

¶ De proiciētib; cum arcu, ad fenestras vitreas. Cap. 123.

STatuimus, q̄ nullus homo debeat proicere cum arcu, balista, vel lapide, vbi sūt fenestrę vitreę, in ecclesia S. Marię de Capitolio, & in omnibus ecclesiis. Et qui contrafecerit; soluat c. solidos prouisorum. Et hoc Capitulum banniat.

¶ De Iudæis exercentibus usuras. Cap. 124.

Iudæi quoq; , masculi & femina; , qui fuerint probati exercere usuras in Vr̄be; soluant pro pœna, xxv. libr. prouisorum, pro quolibet, quotiens fuerit contrafactum. Et hoc banniat.

¶ De ronziariis, & asinariis. Cap. 125.

NVllus ronziarius, seu asinarius, vel iumentarius, quando vadit pro ferendo fenum vel paleas, possit facere palearicum. Et si fecerit; dictum palearicum sit domini cui portet vel emerit fenum siue paleam. quod possit sua auctoritate auferre, sine pœna.

¶ De deuantibus armaturas & picturas. Cap. 126.

NVllus audeat, de die vel de nocte, picturas vel armaturas factas in domibus, Locuis, seu in claustris alienis, vituperare & extinguere, vel aliquo modo deuantare. Et qui contrafecerit, si de die; centum solidos prouisorum; si de nocte, x. libr. prouisorum soluat.

¶ De mercatoribus & ferrariis, non debentibus tenere apothecas apertas. Cap. 127.

NVllus mercator, teneat apothecam apertam, vel vendat suas merces, in diebus Dominicis, in festiuitatibus Apostolorū, & quatuor festiuitatibus Beatę Marię Virginis; exceptis diebus infrascriptis, in quibus possint eas retinere apertas; scilicet in die Dominico palmarum, in festo Assumptionis S. Marię de mense Augusti, in

festo S. Spiritus; in Ascensione Domini; in festo S. Petri ad vincula; & tempore generalium Indulgentiarum Vr̄bis; & saluo q̄ apothecę in quibus habitant continuè, possint tenere apertas. Et qui contrafecerit; soluat pro vno, xx. solidos prouisorum. Et qui accusauerit delinquentem in prædictis; habeat medietatem pœnæ. Saluo, q̄ quilibet pro infirmis, & messoribus, tempore messum, possit vendere omnia necessaria pro dictis infirmis & messoribus, & quę sint necessaria funeri defunctorum. Et idem intelligatur in marescallis & ferrariis, pro necessitatibus bestiarū.

¶ De mercatoribus pannorum veterum. Cap. 128.

NVllus mercator veterum pannorum de Vr̄be portica, emat pannos, tunicas, & mantellos, cappellos, & tabarros ab aliqua persona infame, sine præsentia duorum hominum, qui non sint de arte, & qui cognoscant venditorem & emptorem. Et qui contrafecerit; restituat rem quam emit, & perdat pretium, & soluat duplum pretii, Camera Vr̄bis. Et grauius puniatur arbitrio Senatoris, secundum qualitatem delicti. Et idem intelligatur de scaialibus de argento, laboratis; & aliis rebus laboratis, de argento & auro.

¶ De ioculatoribus, et uillariis. Cap. 129.

NVllus det alicui histrioni vel ioculatori, seu alicui Curiali venienti ad aliquam militiam cum literis; ultra x. solidos prouisorum. Si verò ad nuptias; non det ultra quinq; solidos prouisorum. Contrafaciens, puniatur in decem libris prouisorum.

¶ De piscatoribus. Cap. 130.

NVllus piscator audeat piscari vel piscari facere in splagiis regionis Arenulę, videlicet S. Seueriæ & Pauli, sine voluntate, licentia, & mandato Sindici rectorum dictę Communitatis. Et qui contrafecerit; puniatur qualibet vice in xxv. libr. prouisorum; & hoc præconizetur per Vr̄bem, ad requisitionem D. Sindici.

¶ De molendinariis, et quibus diebus macinent. Cap. 131.

Molendinarii Vr̄bis, nō macinent diebus Sactis, Dominicis, festiuitatibus Apostolorum, & quatuor festiuitatibus principalibus beatę Marię Virginis. Et si quis contrafecerit; soluat decem solidos prouisorum, Camera. Et Curia, de hiis stet sacramento cuiuslibet denunciantis; cuius, sit tertia pars dictę pœnæ. prouiso, q̄ possint facere de mandato D. Senatoris & DD. Conseruatorum, & aliter non.

¶ De sutoribus. Cap. 132.

SI aliquis sutor, denunciatus vel accusatus esset, q̄ receperit pro venditura pannorum, ultra quatuor denarios, per libram quamlibet; soluat decem libras prouisorum, si fuerit per publicam famam.

¶ De Banditoribus. Cap. 133.

Omnes Banditores Vr̄bis, bandiant in quatriuui Vr̄bis, secundum antiquam consuetudinem; & nihil accipiant nec accipere debeant à Ciue Romano, vel forensi, pro banditura alicuius rei, nisi tantummodo quatuor solidos, à Romano; & sex solidos prouisorum, à forensi, pro vectura equi. Et si darentur sibi equi; nihil recipiant, cum sint præbendati à Comuni Vr̄bis, ad pœnam xx. solidorum prouisorum. Cuius pœnæ, medietas sit accusantis, saluo iure Camera. Et quilibet Bāditor, cui aliquod bandimentum fieri committeretur, possit dictum bandimentum facere, per se, vel per alium, ex ipsis banditoribus; & q̄ ex hoc non intelligatur p̄ sub

stitutum seruire, sed per se ipsum cui esset commissum; & non intelligatur per substitutum, q̄ loco legitime impediti Banditoris, alius exerceret officium illius sic impediti, quo ad dictum officium. Pro bandimento verò, quod fieret in Capitolio, vel scalis Capitolii, ad petitionem cuiuscunq; ; nil recipiatur per eos, ad pœnam prædictam.

¶ De sandalariis.

Cap. 134.

Nvllus sandalarius, incidat nec incidat faciat aliquod lignum iuxta Flumen; exceptis illis lignis, quæ dederint impedimentum in viagio, & ad trahendum philorciariam; quæ ligna impedientia, liceat incidere, & non portare. Et si contrafecerint; puniantur qualibet vice, in xl. sol. prouisi. Communi Urbis, & emendet damnum sacramento patientis, taxatione iudicis præcedente. Cuius pœnæ, medietas sit accusantis, & alia pro Camera.

¶ De curribus et carrettis.

Cap. 135.

Nvllus currus oneratus, carretta onerata, vel sine onere, cum bubalis, vel bobus, vel equis; transeat per aliquem Pontem de Vrbe, & etiam supra flumen Tyburtinum, saluo ponte Mammulo. Et nulla petra molaria deferatur sine trallione. Et qui contrafecerit; puniatur in c. soli. prouisorum, pro prima vice; pro secunda, perdat carrettam vel currum, vel petras molarias; de quibus, quilibet denunciare & accusare possit; cui, cum probatione vnus testis, stetur.

¶ De uendentibus incensum falsum.

Cap. 136.

Nemo faciat, nec facere debeat incensum falsum, siue contrafactum; nec vendat, nec vendi faciat ipsum in sua apotheca, nec in ecclesiis, seu aliis locis Urbis; ad pœnam x. lib. prouisorum. Cuius pœnæ, medietas Camerae applicetur, & alia accusanti, & Marescallo inquirenti, & inuenienti, & deferenti. Et Marescalli & alii officiales, teneantur prædicta inquirere, & culpabiles accusare seu deferre, proprio iuramento.

¶ De Spetiariis.

Cap. 137.

Nvllus Spetiarius, vel eius discipulus, seu aliquis alter qui laboraret de cera, vel faceret duplerios ceræ; mittat seu ponat, & mitti seu poni faciat, ultra vñtiam & dimidiam de papiro assumpto per libram ceræ. Et in faculis, tantum dimidiam vntiam per libram ceræ. Et si facerent duplerios vel faculas de cera veteri; q̄ ex parte superiori, videlicet in capite duplerii, dimittatur per tres vntias, de cera veteri discoperta; & per duas, in facula; ita q̄ possit clarè discerni cera vetula quæ est intus; ad pœnam xx. solidorum prouisi. pro qualibet vice, qua contrafecerit, & quolibet prædictorum, & quolibet duplerio seu facula. Cuius pœnæ, medietas sit Camerae, & alia medietas accusantis.

¶ De barbitonforibus.

Cap. 138.

Nvllus barbitonfor, seu minor saguinis hominum; tenere debeat ante domum siue alium locum publicum, sanguinem quem minuerit. Et qui cōtrafecerit; soluat qualibet vice; xl. solidos prouisorum. Cuius pœnæ, medietas sit Camerae; & alia medietas Marescallorum, vt benè inquiretur de prædictis.

¶ De trabentibus sal de Campis Salinæ.

Cap. 139.

Nvllus forensis vel Romanus, extrahat sal de Campis Salinæ, vel eorum aliquo; seu extrà cōfines Campi salinariorum, sine speciali apodiūsa vtriusq; Camerae.

Et qui contrafecerit; perdat sal, & bestiam. Et nihilominus soluat Camerae Urbis, nomine pœnæ, xxv. libras prouisorum. Et in his, habeatur pro plena probatione relatio Castellani, vel vnus de custodibus salinæ, tantum. Et hoc, locum habeat in illis, qui recto tramite deferunt sal ad ripas Fluminis, sicut consuetum est, cum curribus & animalibus.

¶ De retinentibus porcum ad manum.

Cap. 140.

Qvicunq; Ciuis Romanus retinuerit aliquem porcum ad manum, siue nutrierit; retineat ipsum porcum, & retinere debeat reclusum, sic q̄ per Urbem non vadat. Et qui contrafecerit; soluat nomine pœnæ, pro quolibet porco, x. soli. prouisorum. Cuius pœnæ, medietas sit accusantis, & alia Camerae. Et hoc publice banniat per Urbem.

¶ De uenatoribus, & aucellatoribus.

Cap. 141.

Nvllus venator seu aucellator ciuis Romanus, nec quilibet alter; audeat, nec ire debeat venatum siue aucellatum, per vineas alienas, cum canibus, & sine canibus. Et qui contrafecerit; puniatur in xl. solidis prouisorum. Et de prædictis, quilibet possit accusare. Et de dicta pœna, medietas sit accusantis, & alia sit Camerae. Et banniat per Urbem.

¶ De Notariis maleficiorum, non debentibus cogere aliquem ad recolligendum absolutionem.

Cap. 142.

Notarius maleficiorum, non cogat nec cogere debeat aliquem, ad recolligendum aliquam scripturam actorum, vel absolutionis, vel sententiam aliam; nisi Pars eam voluntariè recolligeret. Et si contrafecerit; perdat officium.

¶ De uendentibus mustum Iudæis.

Cap. 143.

Nemo vendat nec vendere debeat alicui Iudæo, mustum, tempore vindemiarum; nisi ipsi Iudæi vel ipse Iudæus totam vascatam emerit, cum ammostatura & torcitura. Et q̄ ipsi Iudæi teneantur emere totum ipsum mustum, cum ammostatura & torcitura. Et qui contrafecerit, tam in emendo q̄ in vendendo; soluat nomine pœnæ x. lib. prouisi. pro qualibet vice. Cuius pœnæ, medietas sit Camerae, & alia medietas, sit accusantis; dum tamen prædicta, probentur per duos testes idoneos.

¶ De lapidantibus de turribus et domibus Tiburtinis.

Cap. 144.

Si fuerit lapidatum, seu proiecti lapides, de aliqua domo vel turri Ciuitatis Tiburinae, in aliqua rixa vel bartallia, contra aliquem conuicinum aut inimicum domui dictæ domus vel turris, aut contra quamcunq; aliam personam; q̄ teneatur dominus domus vel turris, ad illam pœnam ad quam tenerentur Romani, si de eorum domibus vel turribus lapidaretur.

¶ De tenentibus canale & stillicidium.

Cap. 145.

Nvllus in tecto, seu pariete, nec etiam in aliquo alio loco, habeat, nec debeat habere, nec teneat canale, stillicidium seu stillicidia, aliquod vel aliqua, per quod siue per quæ, aqua currat vel cadat ad hostium, in hostios siue prope hostium domus, siue in introitu domus alienæ. Et quicunq; habeat vel habet ad pensionem, illius vel illorum, in cuius vel in quorum hostio domus caderet, vel prope hostium; teneatur & debeat eleuare, ad pœnam x. lib. prouisi. Cuius pœnæ, medietas sit accusantis, & alia sit Camerae. Et possit quilibet accusare. Et nihilominus debeat dictum canale siue stillicidium eleuare. Et Senator teneatur vinculo sacramenti, prædicta fieri fa-

cere cum effectu, ad petitionem domini domus qui offenderetur in prædictis, ad pœnam xxv. lib. prouisorum. Et prædicta, locum habeant in præteritis, præsentibus, & futuris; non obstante aliquo Capitulo, supra vel infra posito.

¶ De facientibus ligna in filua aliena. Cap. 146.

Quicumque inuenerit aliquem in filua sua, seu pantano à se possesso (etiã si de possessione esset quæstio) facientem ligna; possit ei auferre securim, vel aliud feramentum, cum quo fecerit ligna. Et similiter, idem facere liceat colono seu conductori, etiam laboratori, usurario vel usu fructuario prædictarum rerum.

¶ De molendinariis. Cap. 147.

Supra eodẽ lib. c. 131.

Senator proprio iuramento, & iudices Palatini, teneantur ad petitionem cõquerentis, cogere molendinarios ad reddendum bonam mensuram, & bonam farinam, sine malitia, de frumento. Et quod macinare teneantur infra quatuor dies, à die grani eis assignati, sub pœna xl. soli. prouisi. Camerae applicandorum. Et de damno, seu subtractione frumenti, stetur sacramento conquerentis damnum passii, taxatione iudicis præcedente; hac consideratione habita, quod pro singulis sex scorzis grani, molendinario vel eius famulo assignati, dominus farinæ teneatur & debeat recipere sex scorzos farinæ, de flore, & unum scorum de infra seta, & duos scorzos de femula. Si verò dictus molendinarius, infra terminum sibi datum per iudicem, non restituerit, & de damno satisfecerit domino ut dictum est; soluat duplum Camerae Urbis. Dum tamen de prædictis exponatur querela, infra tres menses tantum, à die assignationis dicti grani computandos. Et quod ad omnia prædicta teneatur molendinarius qui tenet molendinum, seu molendinarii famulus. Et ad petitionem cuiuscumque teneatur macinare. Quod facere si renunciauerit; soluat pro pœna, xl. soli. prouisi. vice qualibet. Et prædicta inuolabiliter obseruentur; nõ obstantibus aliis quibus consuetudinibus vel priuilegiis, quæ in contrarium se haberent.

¶ De coriis & bestijs, non emendis à pastoribus siue domino. Cap. 148.

Nemo emat corium bubalinum, iumentum, vel aliud corium, vel bestiam unam, à vaccario, vel pastore, vel ab aliqua persona, sine mandato domini cuius est. Qui contrafecerit; soluat C. sol. prouisi. & reddat corium illi cuius fuit, & reddat bestiam, vel emendationem bestiarum. Et nullus emat de dictis coriis, nec aliquam bestiam, ab aliqua persona male fame, sine presentia duorum hominum qui sint de eorum arte, & qui cognoscant venditorem. Et si contrafecerit; emptor restituat rem quam emit, & perdat precium, & soluat tantumdem Camerae Urbis.

¶ De pastoribus uendentibus corium. Cap. 149.

Siquis pastor Urbis, inuentus fuerit cum aliquo corio bubali, iumentum, bouis, vel vaccae; qui non ostenderit cuius sit dictum corium; puniatur in decem libris prouisorum. Et si pœnam non soluerit infra quindecim dies, à die quo in fortiam puenit; fustigetur per Urbem, & retineatur per quindecim dies, ad petitionem videlicet cuius fuerit, si reperiri contigerit; quibus elapsis, & aliquo cuius fuerit nõ comparente; ad pœnam, dictæ Camerae non teneatur.

¶ De uaccinariis. Cap. 150.

Qualibet vaccinarius, possit emere coria in omni loco, de die, vel de nocte, coram duobus vel tribus testibus. Et qui contrafecerit; soluat Communi Urbis, xl. solidos prouisorum. Et non emat ab aliquo pastore, sine licentia domini cuius est, sub pœna C. soli. prouisorum; nec ipse vaccinarius possit unum corium vendere,

dere, vel solum corii vel coraminis, pro alio corio vel foio alterius corii seu coraminis; sub pœna prædicta.

¶ De habentibus famulos, sibi seruire nolentes. Cap. 151.

Liceat Romanis Ciuibus, capere personaliter pastorem, scutiferum, casenghum, sergentem, & feminam pedissequam, si à seruitio aufugerit ante tempus completi seruitii, de quo conuenerat cum patrono (dummodo sibi de suo stipendio satisfaciatur) & ducere sine proclamatione, aut in quacumque parte ipsum inuenerit, & ducere ipsum ad domum domini, sine impedimento ipsius, ut ad seruitium ipsius veniat, & faciat eum vel eam venire, sine læsione aliqua. Et si abstulerit domino suo aliquid; quod Curia faciat sibi restituere dictas res ablatas, antequam dimittat ipsum. Idem intelligatur de scutifero mercenario, qui stat ad unum panem & vinum cum domino. Et si de hiis fuerit facta accusatio vel denunciatio; Curia non audiat eum.

¶ De coriis pilosis, extrahendis de Vrbe. Cap. 152.

Coria pilosa, possint portari extra Urbem, soluta Dohana.

¶ De immunditia non proicienda ad portam Septimianam, nec in Agone. Cap. 153.

Nemo vel nulla, proiciat aliquam immunditiam, seu aliquam turpitudinem, vel sozzuram, ad portam Septimianam, seu retro muros ipsius Portæ; Cum per ipsam viam, omni tempore, Romani, masculi & feminae, ad sanctum Petrum vadant; & ipsa via semper appelletur via Sancta. Qui contrafecerit; soluat x. soli. prouisi. Camerae Urbis. Et ponantur aliqui, qui denuncient facientes contra prædicta. Et idem per omnia, in Agone; de qua pœna, medietatem habeat Camera Urbis, & alia sit accusantis; de quibus, cuilibet liceat accusare, & possit per inquisitionem procedi.

¶ De Communitatibus, debentibus aptare stratas & uias. Cap. 154.

Communia, & homines Castrorum, Villarum, & Burgorum de districtu Urbis teneantur, ad pœnam C. solidorum prouisorum, aptare vias publicas & stratas; ad hoc, ut euntes & redeuntes, possint securè & sine periculo, ire, redire, & venire. Et hoc teneatur Senator fieri facere in principio officii ipsius D. Senatoris, infra decem dies; sub pœna viginti quinque librarum prouisorum.

¶ De remundando carbonariam Portæ Septimianæ. Cap. 155.

Cum aqua pulua, per Portam Septimianam decurrens, repleat vias usque ad ecclesiam S. Iacobi; statuimus quod remudetur carbonarium quod est iuxta muros dictæ portæ, totaliter; ut exinde aqua congregata & congreganda, decurrat ad Tiberim; & semper teneatur in eodem statu, ne repleatur. Et hoc, fiat per adiacentes dictorum locorum. Et quod Senator de prædictis inquiret, & per dictos adiacentes prædicta fieri facere teneatur; ad pœnam viginti quinque lib. prouisi. si negligens fuerit in prædictis.

¶ De proicientibus immunditias in uis publicis. Cap. 156.

Nemo proiciat mortulatam, seu conciatulam coraminis, seu aliam immunditiam, seu proiciat in aliqua platea, seu via publica Urbis, nisi in Flumine tantum; cum aerem inficiat & conturbet. Et qui contrafecerit; puniatur in xx. solidis prouisorum. Et nulla persona proiciat stabium, vel aliam immunditiam in solo seu calaleno alterius. Et qui contrafecerit; soluat qualibet vice, xx. soli. prouisorum. Et hoc Capitulum, banniatur; de qua pœna, medietas sit Camerae, &

alia accusantis. Et nullus macellarius, vel alia persona, proiciat sanguinem, vel viscera animalium, vel ipsa animalia mortua, vel aliam turpitudinem, in aliqua platea, vel alia via publica; sub pœna xl. sol. prouisi. nisi in Flumine, vt supra dictum est, proiciat; quo casu, ad pœnam non teneatur. Et q̄ de prædictis, quilibet possit accusare, & medietatem dictæ pœnæ habeat.

¶ De immunditia non prouicienda in Agone.

Cap. 157.

DE cætero nullus audeat proicere in campo Agonis, simum, vel aliquam putredinem. Qui contrafecerit; teneatur soluere pro qualibet vice, x. solidos prouisorum. Et fiant accusatores cœlati, qui iurent prædicta fideliter facere; habeantq; medietatem pœnæ, & alia medietas applicetur Camerae Urbis. Et prædicta banniantur. Addito, q̄ immunditia quæ ibi est, eleuetur expensis adiacentium. Et si quis occupauerit aliquid de dicto loco communi, cogatur omnibus modis, ad voluntatem Senatoris, restituere, & in pristino statu reducere. Occupatum autem intelligatur, quicquid est actum ultra criptas antiquas. Et qui contrafecerit; soluat quinquaginta lib. prouisi. pro pœna; nec aliquis in dicto Campo seminari faciat, ad pœnam prædictam.

¶ De edificantibus in viis communibus, et pontibus.

Cap. 158.

SEnator teneatur vinculo sacramenti, ad pœnam C. lib. prouisi. præcisè, omni exceptione & dilatione remota, cum effectu expediri & exomberari facere omnes vias publicas, & pontes, in Vrbe, & extra; & si qua ædificia, vel opera, hostia, porticalia, seu quæcunq; alia apparamenta, facta sint, & facta apparent in his viis & pontibus, per quascunq; personas; cum effectu, omni exceptione & dilatione remota, faciat tolli, destrui, & demoliri, expensis illorum, qui in prædictis viis & pontibus ædificauerint, seu ædificari fecerint. Et de dicta ædificatione, vel occupatione facta dictarum rerum & pontium, per quem seu per quos prædicta ædificatio facta fuit, stetur sacramento conuærentis de prædictis, seu denunciantis prædicta, cum probatione publicæ fame. Et de hoc, Senator inquirere teneatur.

¶ De Iudeis debentibus portare tabarros rubeos.

Cap. 159.

IUdæi, super aliis vestimentis, tabarros rubeos portent, exceptis Medicis expertis in theorica & practica Medicinæ, & actualiter exercentibus artem Medicinæ in Vrbe, & in Vrbe habitantibus, approbandis per DD. Conseruatores. Iudææ autè, semper vadant indurè guarnellis super aliis indumentis; aliàs in soli. xl. vice qualibet, puniantur. Et eadè pœna puniatur Iudæus, vel Iudæa, qui ausus fuerit in die Dominico, & in festiuitatibus beatæ Mariæ Virginis, publicè laborare; quam pœnâ Senator auferre teneatur, & hoc banniri faciat; & accusator habeat medietatem pœnæ prædictæ.

¶ Quòd Marefcalli non cogant Iudeos ad soluendum sibi aliquid.

Cap. 160.

ITem, q̄ Marefcalli Curia Capitolii, non possint nec debeant, cogere nec cogi facere, per se vel alium, eorum nominibus, & pro eis, aliquem Iudæum vel Iudæam, ad soluendum aliquam pecuniæ quantitatem eis, nec alicui ipsorum Marefcallorū, quacunq; occasione, titulo, siue causa; ad pœnam decem flor. auri, pro quolibet eorum, & vice qualibet, de eorum salario retinendorum per Camerarium Camerae Urbis, nisi in casibus per Statutum Urbis permissis, vel ex commissione Senatoris, vel Iudicum.

¶ De Iudeis non cogendis per Consules, ad soluendum duplerium beatæ Virginis.

Cap. 161.

ITem, q̄ Consules artium Urbis, & quilibet ipsorum, non audient vel præsumant aliquem Iudæum vel Iudæam cogere, nec cogi facere, ad soluendum aliquam quantitatem pecuniæ florenorum, seu Datam vel Collectam ipsis Consulibus, seu eorum alteri, pro festo assumptionis beatæ Mariæ virginis de mense Augusti, nec aliquod aliud actum. Et si aliquis agere vel petere vellet contra ipsos Iudæos vel Iudæas; q̄ conueniant eos vel eas in Curia Capitolii, coram iudicibus Palatinis. Et q̄ non possint ipsos Iudæos & Iudæas cogere in eorum Curias, pro aliquibus rebus eorum; ad pœnam decem flor. auri, pro quolibet eorum contrafaciente, vice qualibet. Quâ pœnam Senator debeat eis auferre, & auferri facere, & Camerae Urbis applicare.

¶ De Iudæis non sepeliendis nisi in campis eorum.

Cap. 162.

IUdæi & Pagani, in Vrbe, & per stratas & plateas, nullatenus sepeliantur. Et si cōtrarium fieret per aliquem; pœnam quingentorum lib. prouisi. incurrat, & corpus exhumare teneatur. Liceat tamen sepelire eos in eorum cāpo, per eos empto, iuxta sãctū Franciscū de regione Trãstiberim, vbi est eorum sepultura communis, & in aliis Cimiteriis consuetis.

¶ De Baronibus iurare debentibus sequimenta Romani Populi.

Cap. 163.

OMnes de vtraq; domo, Ursinorum & Columnensium, & omnes de domo Anibaldorum, & omnes de domo D. Oddonis de S. Eustachio, & omnes de domo D. Petri de Ginasano, & omnes de domo Albertinorum, & D. Petri Romani, & omnes de domo Sabellensium, & de domo de Comite, & omnes de domo Capocinorum, & D. Petrus Gaietanus, & eius filii, & alii, secundum q̄ in Camera inueniuntur, teneantur iurare in Consilio generali coram Senatore, non receptare aliquos diffidatos, homicidas, fallitos, falsarios, exbannitos, aut infames personas, in domibus seu fortilitiis eorum, & curare & facere q̄ nullo modo dictæ personæ sic criminosa, inueniantur seu appareant in dictis domibus seu fortilitiis eorum, seu in Castris eorum. Et nihilominus, satis dare in Camera Urbis, ad pœnâ mille marcharum argenti (saluo q̄ Senator possit ipsam pœnam moderare, secundum qualitatem personarum) q̄ non facient contra prædicta. Et si contra prædicta, vel aliquid prædictorum, factum fuerit, ante sacramentum vel post; puniatur contrafaciens in pœna supra dicta. Et Senator, de prædictis, singulis tribus mensibus debeat facere generalem inquisitionem. Quod si non fecerit; soluat de suo salario, vice qualibet, ducentas libras prouisorum. Possint tamen prædicta adimplere per procuratores, per eos specialiter constitutos.

¶ Quòd diffidati à tempore primæ misericordiæ, habeantur pro reaffidatis à Camera.

C. 164

APprobamus, extendimus, & interpretamur declarationem factam per Franciscum de Barocellis, super priuilegio misericordiæ, quo cauetur q̄ diffidati pro maleficiis à tempore primæ misericordiæ, factæ tempore D. Mathæi de Filiis, Ursi, & Petri Agabiti de Columna, & abinde citra vsq; ad tempus misericordiæ seu indulgentiæ, factæ tempore Tribunatus D. Nicolai Laurentii; habeantur pro reaffidatis, quantum ad Cameram; saluo in homicidiis, furto, falsitate, pace fracta. Veruntamen Pars pro suo iure agat ciuilitè, breui via, vt in criminali. Non obstante lege, consuetudine, vel Statuto, in contrarium loquentibus.

¶ De facientibus sal per seipfos, sine licentia Camerae.

Cap. 165

Nullus Romanus, vel de Urbis districtu, audeat facere sal, per se vel per alium, per directum vel per obliquum, extra vrbis districtum, seu extra loca in quibus sal fieri consuevit. Qui contrafecerit, in damnum & præiudicium Camerae Urbis

bis; capitaliter puniatur, & eius bona Camerae applicentur, & Senator possit & debeat inquirere diligenter.

¶ De damnis datis.

Cap. 166.

SI bestia alicuius, seu ab aliquo custodia, damnum dederint in bladis, terris, ca-
napinis, pratis, vel vineis alienis, vel alicuius; soluat dominus bestiarum inferi-
us declaratarum, & emendet damnum inferius declarandum. Et si ibi inuenta fue-
rint per dominum rei, vel quemcumque alium pro eo; quod sit licitum illi qui inuenerit,
ipsas bestias capere, & retinere eas, donec dominus bestiarum, vel alius pro eo, sol-
uat eidem pro quolibet iumento, boue, vacca, asino vel alia bestia grossa, duos soli.
prouisorum. pro qualibet vero bestia minuta, soluat denarios sex, pro qualibet vi-
ce, & damnum emendet, dummodo infra tres dies debeat dictas bestias scribi face-
re in Camera Urbis; Exceptis Baronibus, & eorum filiis legitimis, & spuris vel ba-
stardis, quibus nullo modo liceat restare, capere, vel retinere; quae poenae duplici-
tur de nocte, & earum medietas, sit Camerae Urbis, & alia medietas sit Partis. Et
quod dictum est de pratis, intelligatur a medio mensis Martii, usque quo ibi fanum
est falciatum, & fuerit ibi fanum. Et de vineis, a kal. mensis Martii, usque quo vinde-
miatur, & vindemiatum fuerit. Addito, quod si dominus cum effectu dederit idonea
pignora domino dictae rei in qua damnum datum est, pro omnibus supra dictis poenis solu-
dis, & damno emendando, quod restituantur bestiae, vel quod teneat unam vel plures de
dictis bestiis, usque ad satisfactionem omnium praedictorum, & reliquas bestias resti-
tuat domino. Quod si restituere noluerit ut dictum est, teneatur domino bestiae
emendare omnia damna bestiarum, quae incurrisset ex retentione praefata. Si vero
dictae bestiae intrauerint terram alienam, sodatam, vel laboratam & non seminata
vel bladatam, sine voluntate domini dictae terrae; soluat dominus bestiarum, pro
qualibet bestia minuta, scilicet pecude, tres denarios; & pro porco, quatuor dena-
rios; & pro qualibet bestia armentaria, sex denarios; pro medietate Camerae, & pro
alia medietate Partis laesae. Et in omni casu supra dictorum; excessum passo, dam-
num emendet. Et si passus damnum, & sui familiares, iurauerint se inuenisse bestias
in ipso damno; stetur dicto suo, & unius testis, etiam fratris, vel familiaris damnum
passi. Et cuius sint bestiae quae damnum dederint, sufficiat probare per duos testes,
dicentes in causa scientiae, quod ille eas possidebat pro suis, vel utebatur ut suis, vel quod
erant marchatae mercho eius. Et quot erant dictae bestiae, & de quantitate damni
usque in xl. sol. credatur sacramento patientis, taxatione iudicis praecedente; abin-
de vero supra, legitime probetur. Et eodem modo super retentione & restitutio-
ne dictarum bestiarum, fiat probatio. Et semper praesumatur, bestias repertas dam-
num dare, totum damnum factum dedisse; nisi per dominum bestiarum, probetur
quod aliqua aliae bestiae alicuius, damnum dedissent.

¶ De eodem.

Cap. 167.

SI pecudes quae ascendunt ad Montaneam, in vere, & descendunt ad partes Vr-
bis, in autumno; dum ascendunt & descendunt, damnum alicui dederint; Non
teneatur dominus pecudum, ad aliquam poenam Camerae applicandam, sed ad sa-
tisfactionem damni, Partis damnificatae, tantummodo teneatur. Et idem intelligen-
tur, quando bestiae quaecumque fugerint de loco, ad locum, propter brigam; & de
damno probetur ut in Capitulo proxime praecedenti.

¶ Quod Senator cogat Barones damnum dantes, ad faciendam emendam, & liceat
damnum passo, damnum dantem percutere. Cap. 168.

SI quis habet terras seu tenutas, iuxta castra seu tenutas nobilium Romanorum;

& passus fuerit aliquod damnum a domino Castri seu tenutae, vel a vassallis eorum; quod
Senator proprio iuramento, & sub poena mille librarum prouisi, teneatur facere em-
dari damnum a praedictis dominis Castri seu tenutae, vel a vassallis eius, credendo de hoc,
proprio iuramento eius qui substinuerit damnum, taxatione iudicis praecedente. Et
si passus damnum, verberauerit acriter in dicta sua terra, cum sanguinis effusione,
vel sine, dantes damnum, puta pastorem vel alium; non teneatur ad poenam; dum-
tamen non occidat eum, vel membrum sibi non abscindat, seu faciem deturpet.

¶ De molinarijs, & hortulanis damnum dantibus.

Cap. 169.

Quicumque molinarius, scarnator, seu hortulanus, vel sandalarius, seu fullo,
sive canicator, vel quicumque alius de eorum familia, de molendinis terrineis,
& vbiicumque positus per districtum Urbis; damnum dederit in vineis, hortis, seu qui-
buscumque aliis rebus, auferendo legumina, poma, vuas, seu quascumque alias res dicta-
rum vinearum & locorum; pro qualibet vice, puniatur in tribus lib. prouisi. pro me-
diate Camerae Urbis applicandis, & pro alia medietate, damnum patienti; & em-
det damnum patienti, iuramento ipsius. Et quilibet possit ipsum denunciare, & cre-
datur iuramento denunciantis, cum vno teste idoneo, & omni exceptione maiore;
non obstante aliquo alio Capitulo, supra vel infra posito. Si vero abstulerit palos ve-
teres vel novos, seu cannas de aliqua vinea, canneto, vel aliquo alio loco; puniatur
in xxv. lib. prouisi. vice qualibet. Et si non soluerit infra decem dies, a die lata senten-
tiae, in comparente, vel postquam in fortiam Communis peruenerit; fustigetur foro
publico existente. Et nihilominus damnum emendet patienti, eius sacramento de-
clarandum; & vnicuique liceat accusare; & a sententia vel diffidatione, lata & facta
super praedictis omnibus, vel aliquo praedictorum omnium, appellari non possit. Et
praedicta, locum habeant in quocumque; furante palus, vel cannas de locis praedictis.

Infra. lib. 1. c. 69

¶ De ciuibus Romanis portantibus pannos ad Urbem.

Cap. 170.

Item, dicimus, & ordinamus, quod quicumque Ciuis Romanus portauerit ad Urbem,
tam pannos ultramontanos, quam alios, a Monte Senese citra; soluat per salmam,
xii. denarios, in exitu; saluo, si venerit per Mare, a Monte Alto, applicando usque ad
Terracinam; tunc soluat ius ripatici, de centum quatuor, secundum quod fuit alias
consuetum, & obseruatum.

¶ De mercantia extrahenda, & pecunia soluenda Camerae.

Cap. 171.

Item, si quis extraxerit de Vrbe, pannos aratii; soluat per salmam, in exitu, sex pr-
uifinos. Si vero pannos veteres extraxerit; soluat in exitu, per libram, vnum.
Item quilibet extrahens de Vrbe, vel eius districtu, equos, pullos, boues, iuuentes,
vacca, pecudes, capras, somarios, vel mulos, iumenta domita vel indomita, vnum
vel plures, emptos in Vrbe, vel eius districtu; soluat pro qualibet libra valoris eius
quod extraheretur, octo denarios, si fuerit forensis; Si vero Romanus fuerit, & de
genere dictarum bestiarum, suas proprias extra Urbis districtum extraxerit; soluat
quatuor denarios pro qualibet libra, in Camera Urbis. Et hoc, intelligatur de pecu-
dibus ascendentibus ad partes Montaneae. Item, quod quilibet extrahens ex Urbis
districtu, aliquam mercantiam, vel aliam mercem, cuiuscumque conditionis existat,
non venditam; soluat pro Dohana, si fuerit forensis, octo denarios prouisi. pro quali-
bet libra valoris, eius quod extraheretur. Romani vero, soluant quatuor denarios
prouisi. pro qualibet libra dictae rei quae extraheretur; saluo quod de bestiis quas Ro-
mani extra Urbem extraxerint, Dohanam non soluant; seu si extra districtum Urbis extra-
uerint, in casu quo prmissum est extrahere bestias; soluant quatuor denarios per libram,

L 3

vt dictum est. Item, quod nulli liceat extrahere aliquod predictorum, sine solutione Dohanæ, vt supra dictum est, & sine apodicta solutione dictarum rerum quæ extraherentur. Liceat tamen vniciq; sine aliqua solutione alicuius Dohanæ, extrahere de Vrbe & eius districtu, massaritas, arnesia, & suppellectilia, vel ornamenta, ac vestimenta, ad eius vsum deputata, sine pæna centum solidorum. Additum est, & seruetur bulla fcl. rec. Eugenii Papæ Quarti, super his edita.

De iuramento Consiliariorum. Cap. 172.

Consilarii, iurent venire ad Consilium, totiens quotiens fuerint requisiti per nuncium, vel sonum Campanæ; & dare consilium sanum, legaliter, & bona fide, prout secūdum videre, & conscientiam eorum, nouerint expedire, pro honore, & commodo Reipublicæ Romani Populi; & de Consilio non recedere, ante finitum Consilium, sine licentia Senatoris, & DD. Conseruatorum.

De iuramento Camerarij Urbis. Cap. 173.

Camerarius Urbis, iuret Officium sibi commissum gerere, & administrare legaliter, & bona fide, & omnia facere quæ utilitatem Camerae spectant, & spectare legaliter crediderit; introitus, & exitus dictæ Camerae, scribi facere seriatim; & nihil recipere vltra salarium sibi debitum. Et in singulis duobus mēsis, DD. Conseruatoribus reddere rationē; & quicquid vltra expēsas supererit, fideliter in Camera resignare.

De officio Aduocati, & Procuratoris Camerae Urbis. Cap. 174.

Aduocatus, & Procurator Camerae Urbis, in prosecutionibus iurium Camerae, sint intenti, & cum diligentia perquirant libros censuales, & tributarios, Nunquid in tributis, & censibus, Camera sit fraudata, & an sit de eis executio facta perfectè, & de imposita salis, & focatici. Necnon vigilent circa res quæ ad Cameraam deferuntur; vt quæ confiscandæ sunt, confiscentur, & vendantur; & ad banchum iudicis Camerae, insistant suffragiis, & patrociniis oportunis. Et si & quando peruenerit ad eorum notitiam, vel notificabitur eis, quod aliqua quantitates penarum, Camerae debeantur; studeant illas petere, & prosequi cum effectu, vt ad Cameraam deuoluantur, sibiq; adiudicentur, & de eis, festina, & perfecta executio fiat. Vigilent etiam, & perquirant quid agatur de processibus, qui fuerint & facti sint corā iudicibus maleficiorum. Et si condemnatio vel absolutio quæ ibi fiunt, sint iustæ vel iniustæ. Et an ibidem in præiudicium Camerae, aliqua collusio, desistentia, vel gratiositas fiat, vt per viam appellationis, vel restitutionis in integrum, & aliis iuris remediis, per eorum suffragia, succurratur fraudibus, & iniuriis, & subueniatur indemnitati Camerae prælibatæ. Studeant quoq; cum omni diligentia, & sollicitudine, informare iudicem, qui veniet ad sindicandum Senatorem, & eius iudices, & officiales, & iudices appellationum, & Conseruatores, de defectibus commissis, & factis per eos, & sententiis, & processibus iudicum predictorum, & vtrum causæ sint terminatæ per eos, infra tempus à Statutis præfixum, & de aliis sententiis latis per eos, & assistere coram dicto Sindicatore, vt omnes quantitates & res, in quibus damnificata est Camera, ad ipsam Cameraam reuoluantur, & applicentur; & sic segerant in omnibus, ne eorū negligentia vel defectu, recipiat Camera in suis iuribus, lationem; sed eorum sollicitudine & studio, semper conseruetur indemnitas. Præfatus autem Aduocatus, in futurum eligendus, habeat, & habere & percipere possit a dicta Camera, pro suo salario, & expensis omnibus, vsq; ad florenos xv. pro quolibet mense, ad plus, & non vltra. Procurator autem præfatus, eligendus in futurum, pro suo salario, & omnibus expensis, habeat, habereq; & percipere possit ad plus, septē flor. cum dimidio, & non

vltra, pro quolibet mense. Quod salarium, eis à Camera singulis mensibus persoluantur. Vltimorum autem duorum mensium salarium, retineat Camerarius, quousq; tempore sindicatus eorum, fuerint absoluti. Qui Aduocatus, & Procurator, predictis salario, & prouisionibus contenti sint, ita quod nihil vltra, possint sub alio colore, à dicta Camera uel ab aliis, petere vel habere; nec possint eligi vel assumi vltra vnum annum, ad exercitium officii prælibati, nec in iplo officio refirmari. In fine autem eorum officii, debeant stare ad sindicatum, & reddere de gestis durante dicto officio, rationem, continuis decem diebus. Nec possit esse Aduocatus vel Procurator, aliquis qui habuerit aliquod officium in Vrbe, nisi vacauerit, postquā compleuerit illud officium quod ante habuit, per duos annos. Ante autem duos annos, ad officium Aduocationis seu Procurationis, nullo modo assumi possit. Non obstante aliquo Statuto, priuilegio, vel deliberatione, in contrarium loquentibus seu dictantibus.

De iuramento Notarij Camerae. Cap. 175.

Notarius Camerae Urbis, tactis sacrosanctis Euangeliis, iurare teneatur & promittere, bona fide gerere, & exercere officium sibi commissum; & scribere fideliter (remotis odio, amore, precibus, & timore, & omni propria, & speciali utilitate) omnes redditus, & prouentus qui peruenerint ad manus Camerarij, videlicet introitum in vno libro, & expensas in alio; & quod erit contentus salario, ei concessio per presens Statutum, & vltra non recipiet, nec recipi faciet; nec permitter auferri ab aliquo, pro suo posse, de predictis prouentibus, & redditibus; & si sciuerit quod fraus in predictis aliqua committatur, quā citius poterit, denunciabit Senatori, & DD. Conseruatoribus; & stabit continuè in Camera ad scribendum, & dictum officium exercendum; Et quod ipse semper intererit Consilio generali; Et simul cum Scriba Senatus, scribet propositiones, & arengationes, & dicta Consiliariorum, & reformationes in dicto Consilio fiendas; & eas in Camera tenebit; & completo dicto officio, dictas reformationes resignabit in Camera, cum aliis libris introitus, & exitus Camerae, & reddet rationem sui officii, tempore sindicatus, & soluet id in quo fuerit condemnatus.

De libris, & bacchalijs Notarij Camerae, finito officio resignandis. Cap. 176.

Notarius Camerae, in libris introitus, & exitus Camerae, scribat fideliter omnes pecunias, animalia, & quascunq; res, & nihil omittere debeat, & in bacchalijs reseruare. Et finito tempore sui officii, teneatur libros introitus & exitus, & omnem aliam scripturam necessariam ad dictam Cameraam, infra octo dies, à die finiti dicti sui officii numerandos, in Camera resignare. Qui verò non resignauerit, sed ad domum reportauerit, seu in predictis contrafecerit; puniatur in decem libroris prouisionum, & reputetur suspectus de occultatione, & fraudatione iurium Camerae; & eis, post resignationem, nulla fides in aliquo habeatur, si aliud vel aliter dixerit, quàm contineatur in libris iam dictis. Et quod DD. Conseruatores debeant in hoc esse solliciti, & attenti, vt dictos libros faciant resignari. Et si Notarius in hoc deliquisse reperiretur, illicò debeant Senatori hoc notificare, & protestari quod eum puniat pæna præfata; aliàs, ipsi xx. libras prouisionum Camerae soluant. Modificatum est hoc Statutum, hoc modo, videlicet, quod auscultetur bacchalijs in redditione rationis, cū libro maiori Camerae Urbis, & facta auscultatione, possit Notarius illud reportare, sed non detur fides bacchalijs, si aliud reperiretur in eo, quàm in libro maiori Camerae Urbis.

De eodem.

Item, teneatur Notarius prædictus, in libris introitus Camerae prædictæ, scribere omnes pecuniarum quantitates quæ dudum ponebantur in capsâ, tam scripturarum notariorum maleficiorum, quam scripturarum Camerae, & aliarum rerum extraordinariorum, ad Cameraam peruenientium; & ulterius in capsâ non ponantur, sed Camerario dictæ Camerae assignentur. Pecunia verò Dohana minuta, in capsâ ipsius Dohana ponatur, more solito infra scripto. Item, Scriuarii palatini, iurent ad sancta Dei euangelia, bona fide & sine fraude (remotis odio, amore, vel timore, prece, & precio) gerere & exercere officium eorum, & quod erunt contenti salario eis concessio, tantum, & ultra non recipient, per se vel per alium, quoquomodo; Ac dabunt auxiliû, & fauorê Senatori, & eius iudicibus, vt obseruet & obseruari faciât omnia & singula capitula Statutorum; Et dicta testiû scribet p ordinê, & nō ponet, Dixit idē vt talis; nec scribet in criminali vel ciuili cā, Vera sūt q̄ in capitulis cōtinētur; & feriatī examinabūt qd̄ sciat testis sup̄ totonegocio seu facto, & illud scribet quod dixerit

Sup. lib. 1. c. 69.

Quod Officiales sint contenti salarijs.

Cap. 178.

Item, quod iudices, notarii, & alii quicunq; habentes officium in Capitolio; sint contenti salarijs, constitutis & ordinatis eisdem; & si plus acceperint, restituant danti, & condemnentur in quadruplum Camerae Urbis, per Syndicum qui eos sindicabit. Nec ratione quaruncunq; causarum eis commissarum aut committendarum, quicquam recipiant ratione sportularum, sub pena prædicta.

Infra. lib. 4. c. 11
& lib. 5. c. 46.

Quod clerici non admittantur ad officia secularia.

Cap. 179.

Item, cum non deceat, clericos in foro seculari versari; statumimus quod nullus clericus possit in Curia Capitolii, vel alia Curia seculari, officium obtinere. Et si contrarium fieret; eius electio, & gesta per eum, non valeant ipso iure. Hoc autem, intelligatur de clerico beneficiato, vel in sacris ordinibus constituto. Simplex autē clericus, possit; dummodo in Camera, satisfecerit de reddenda ratione officii sui, & pe debito

De Camerario Urbis, Dohanarijs, & eorum officijs.

Cap. 180.

Item, statuimus & ordinamus, quod in Camera Urbis, vnus tantum Camerarius eligatur. Itē, vnus Notarius maior, tres scriptores, & vnus Dohanerius. Et ipsorum officialium dictæ Camerae, per duos menses & non ultra, tantummodo, duret officium. Præfatus autē Camerarius, debeat continuê, durate suo officio, vnum famulû retinere; & p̄ suo salario, habeat à Camera supradicta, octo flor. auri, p̄ quolibet mēse. Additū est, qd̄ de cetero in Camera Urbis, sint duo Dohanerii quorum vnus sit & esse debeat sup̄ Dohana minuta, & grossa; alter verò, registret apodissas grossas & minutas, videlicet grossas in vno libro, & minutas in alio; ad penā x. li. pro. qualibet vice.

De salario notary Camerae Urbis, & de expensis officialium dictæ Camerae. C. 181.

Item, quod Notarius maior Camerae Urbis, qui per tempora in ipso officio fuerit electus; habeat & percipere debeat pro eius salario duorum mensium, quibus ad dictum officium extitit deputatus, à Camera Urbis, xvi. flor. auri, scilicet octo flor. quolibet mense. Et quod dicti Camerarius cum eius famulo, Notarius maior, & scriptor Camerae, ab eadē Camera, pro eorum quotidianis expensis victualibus, cū vno coquo, & famulo, L. sol. p̄ quolibet die, percipere debeant & habere, in ipsa Camera cōsumēdos, in cōmuni participatione ciborum; cū quibus, Camerarius balistariorum q̄ p̄ tempora fuerit, ad sumptionē quotidianā cibi, interesse debeat, si uoluerit; & si noluerit qd̄ de ipsis L. sol. à Cam. die quolibet p̄soluedis, p̄ rata, sibi recipiat debitā portionē

Et nihil ultra petere possit balistariorum, & pauefactorum Camerarius supradictus. Ab omnibus autem aliis honoribus, muneribus, & consuetis, supradicti Officiales penitus sint exempti.

Quod officiales Camerae Urbis, faciant residentiam die noctuq; in eadem. Cap. 182.

Item, statuimus & ordinamus, ne propter absentiam Officialium Camerae, ipsa Camera detrimentum aliquod patiat, pro executionibus & aliis occurrentibus; & dicti Camerarius, Notarius maior, Scriptores, & Dohanerii Camerae memoratæ, durante ipsorum officio, in ipsa Camera faciant residentiam personalem, die noctuq;. Et si aliquis officialium prædictorum, contrafecerit; pro rata, quolibet die, de eius salario & expensis, debeat defalcari. Et DD. Conseruatores qui fuerint per tempora, requisitionē diligentē facere teneantur super his, & penas exigere supradictas; ad penam xx. lib. prou. Senatus.

Quod Notarius, & Scriptores, sint contenti eorum salarijs, & aliud perueniat ad Cameraam. C. 183.

Item, statuimus, & ordinamus, quod omne, & quicquid, idem Notarius, Scriptores, & Dohanerii prædicti, consueti sunt percipere & habere ratione ipsorum officii memorati, tam de scripturis, quam de aliis quibuscunq; ad Cameraam urbis debeat peruenire; exceptis eorum salarijs, & expensis victualibus, eis decretis; quibus tantummodo, sint contenti. Et si quis contrafecerit de supradictis; si per Notarium Camerae urbis, fuerit contrafactum; penam x. librarum prou. in Camera, vice quolibet, incurrat, & duplum eius quod recepit, reddat; Scriptores verò, in penam C. sol. vice qualibet, uolumus incurrere. Quæ quidē penæ & duplū, ad Cameraam Urbis debeant peruenire; demum ipso officio priuetur, quod in dicta Camera obtineret. Et contra prædictos, & in prædictis, Conseruatores inquisitionem faciant, & penam exigant prælibatam.

Si Dohanerius reperiretur defraudator.

Cap. 184.

Item, statuimus, & ordinamus, quod si aliquis ex Dohaneris, qui fuerint ad officium Dohanae Camerae urbis, per tempora deputati; fuerit repertus de ipsa Dohana in aliquo fraudator; penam dupli, eius quod defraudauerit, incurrat, & ad restitutionem dupli penæ puniatur, & dictæ Camerae applicetur. Et nihilominus, pro delicto commissio, officio priuetur; & in Curia Capitolii, deinde ad decem annos, officium aliquod non valeat obtinere.

Quantum recipiat Camerarius pro apodissa salis, & alijs. Cap. 185.

Item, statuimus, & ordinamus, quod Camerarius Camerae Urbis, qui fuerit per tempora ad ipsum officium deputatus; pro ipsa Camera exigat, & recipere teneatur, & debeat à quolibet sindaco Ciuitatis, vel Castri, districtus urbis; pro apodissa focatici, & pro apodissa obedientie impositæ salis, quæ consuevit per Notarium Camerae scribi; octo sol. tantum; pro iure mensurarum, denarios xxxii. iuxta solitum exigat; pro scriptura autē comparitionis iudici, sex denarios prou. in sinorum, pro quolibet rubro salis, impositi Castro, & Ciuitati, cuilibet computatis. Item pro iure grafcierii sol. tres, & dimidum prou. in sinorum, pro quolibet rubro dictæ, impositæ. Idem Camerarius recipiat pro Camera prælibata totam supradictam pecuniam, non obstantibus supradictis.

Quantum recipiat Notarius Camerae, pro subscriptione reaffidationis. Cap. 186.

Item, pro subscriptione cuiuslibet reaffidationis penam capitalis, quæ per viam publicis procederet; notarius Camerae prælibatus, tres florenos pro Camera percipere

Infra c. 123

& exigere debeat, & habere. Si verò per viam appellationis, nullitatis, vel innocentie; recipiat vnum florenum tantum, notarius supradictus, à diffidato quolibet supradicto.

¶ De eodem.

Cap. 187.

Item, quilibet forensis qui reaffidatus fuerit à diffidatione continente quantitatem lxxx. librarum proui. & infra, per viam compositionis; pro subscriptione cuiuslibet reaffidationis huiusmodi, Notarius Camere decem solidos prouisionum recipere debeat. Abinde verò supra, quatuor denarios per libram, ultra dictos decem solidos, de omni eo quod in dicta Camera soluerit, pro subscriptione dictæ reaffidationis, ipse notarius Camere, pro ipsa Camera percipere debeat, & habere. Si verò totam quantitatem in qua diffidatus est ipse forensis, in Camera vrbs soluerit cum effectu, & non aliis; cuiuscunq; tenoris existeret; ipse forensis, pro subscriptione reaffidationum ipsarum, illam soluat pecunie quantitatem, quam Romani Ciues, p reaffidationibus soluerint eorum; quia in his, vno & eodem privilegio gaudere volumus cum Romano.

¶ De eodem.

Cap. 188.

Item, pro qualibet reaffidatione quæ fuerit ex aliqua Ciuitate vel Castro; si infra centenarium librarum, in Camera vrbs duxerit persoluendum; pro camera, xx. solidos prouisionum recipere debeat & habere vsq; in quinquaginta libras; Abinde verò supra, quamcumq; soluerit quantitatem, pro ipsius subscriptione reaffidationis; xl. solidos. proui. pro centenario quolibet, idem notarius Camere, pro Camera percipere debeat, & habere.

¶ Quantum recipiat notarius Camere pro securitate salinariorum. Cap. 189.

Item, pro qualibet securitate Salinariorum, quæ duxerit subscribendam; quatuor sol. tantum, pro Camera percipiat.

¶ Quantum recipiat pro securitate barchæ, & galeæ. Cap. 190.

Item, pro qualibet securitate cuiuslibet barchæ, per eum subscribenda; octo solidos prouisionum; & cuiuslibet galeæ, vnum florenum auri; & alterius cuiuscunq; ligni cooperti, mediū florenum auri, idē Notarius, p Camera percipere & habere.

¶ Quantum recipiat pro apodissa expeditionis salis. Cap. 191.

Item, pro qualibet apodissa expeditionis salis, pro quolibet rubro salis, xxx. denarios, pro Camera percipiat.

¶ Quantum recipiat pro relaxatione. Cap. 192.

Item, pro qualibet relaxatione fienda de singulis, Camere pecunialiter diffidatis, & in carcerem mancipatis; decem solidos prouisionum pro Camera recipiat Notarius antedictus.

¶ Quantum recipiat pro apodissa pecudum, montaneam ascendendum. Cap. 193.

Item, pro qualibet apodissa pecudum, montaneam ascendere volentium, tempore consueto; Camera pro quolibet centenario pecudum, denarios xii. percipere debeat & habere, omnibus supradictis non obstantibus.

¶ Quantum recipiat pro securitate Ciuitatis, Castri, uel Burgi. Cap. 194.

Item, pro qualibet securitate, quæ concederetur alicui Castro, Burgo, vel Villa,

quæ mandatis venirent Romani populi parituri. quæ per officiales quoscunq; concedentur eisdem; vnum gigliatum tantum, pro Camera percipere debeat & habere & non plus, non obstantibus omnibus supradictis.

¶ Quantum recipiant Scriptores Camere, pro copia condemnationis. Cap. 195.

Item, statuimus & ordinamus, quòd Scriptores Camere Vrbs, pro qualibet copia condemnationis, si scriptura fuerit dimidii folii; duos solidos proui. pro ipsa Camera; Si autem maioris voluminis; tres solidos proui. tantum, recipere debeant & habere, nō obstantibus omnibus supradictis. Et Scriptores præfati, dictam copiam ad petitionem petentis, facere teneantur per vnum diem, ad pœnam C. sol. prouisionum, vice qualibet.

¶ Quantum recipiant pro scriptura fideiussionis. Cap. 196.

Item, pro scriptura cuiuslibet fideiussionis, ponendæ in Camera, cuiuscunq; forensis; ipsi Scriptores, & Notarius Camere, pro subscriptione eius, duos solidos prouisionum, pro Camera, tantum percipere & habere debeant. Et pro qualibet fideiussione scribenda in Camera, pro securitate præstada inter aliquos ad Curiam prouocatos; tantundem recipere communiter teneantur, non obstantibus omnibus supradictis.

¶ Quantum recipiat Notarius Executorum, pro assignatione instrumenti. Cap. 197.

Item, quòd executor diffidorum, deputatus super executionibus diffidorum Camere Vrbs; pro assignatione cuiuslibet instrumenti, quod fuerit ad defensam bonorum diffidorum exhibitum & productū; recipiat pro Camera, duos solidos; non obstantibus omnibus supradictis.

¶ Quantum recipiat pro scriptura bonorum diffidorum, et cōdemnatorū. Cap. 198.

Item, pro qualibet scriptura robbe cuiuslibet diffidati vel condemnati Camere; pro viatico, quatuor solidos prouisionum recipiat pro Camera, non obstantibus omnibus supradictis.

¶ Quantum recipiat pro interlocutoria ferenda. Cap. 199.

Item, pro qualibet interlocutoria ferenda per iudicem Camere, & per Scriptorem Camere scribenda; decem soli. proui. tantum; pro Camera, percipere debeat, & habere Scriptor præfatus; non obstantibus omnibus supradictis.

¶ Quantum recipiat pro cancellatura sententiæ. Cap. 200.

Item, quòd notarius Camere Vrbs, pro cancellatione sententiæ alicuius Ciuitatis, Castri, seu aliorum Romanorum qui fuerint Camere condemnati, & ipsam condemnationem integram soluerint; nihil percipere debeat vel habere.

¶ Quòd notarius, et officiales Camere, omnia ponant in Camera. Cap. 201.

Item, statuimus, & ordinamus, quòd omnes & singulæ receptiones supradictarum pecuniarum; quæ consueuerunt in eorum officiis, ad manus notarii maioris, scriptorum Camere, & executoris (super executionibus diffidorum, & condemnatorum Camere, deputati) peruenire; quæ in supradictis Capitulis, & Statutis particulariter continentur; perueniant, & peruenire debeant ad ipsam Camera, ad commodum, & vtilitatem Reipublicæ Romanorum. Et cum sinceritate recipiantur ab eis, & perueniant ad manus Cameraarii supradictæ Camere, & per notarium dictæ Camere scribantur, & annotentur in libris introitus dictæ Camere.

Quibus salariis, ipsis notario, & scriptoribus, & executori deputatis, & expensis tantummodo, sint contenti; non obstante lege canonica, vel civili, priuilegio, vel Statuto, supra vel infra positis, & consuetudine in contrarium loquentibus.

Quantum recipiat notarius maleficiorum, pro absolutione accusati de crimine capitali. C. 102

SI accusatus de crimine capitali, carceri mancipatus, suam innocentiam probas, fuerit absolutus, ut insons; notarius maleficiorum, pro ipsa absolutione, recipiat medium florenum auri, & duos gigliatos, pro relaxatione ipsius. Si vero accusatus praefatus, repertus culpabilis fuerit, tamen quacumque iusta vel legitima causa fuerit absolutus; quod a tali absoluto, pro absolutione ipsius, tres florenos auri, & pro relaxatione eiusdem, unum florenum auri, pro Camera, recipere teneatur, quae quidem vltima absolutio, fiat sine expensarum receptione.

Quod notarij maleficiorum, pecuniam per eos receptam, assignent Camerario Cam. Urbis. Ca. 203

Item, dicimus, & ordinamus quod omnes, & singulae perceptiones pecuniarum, occurrentium notariis maleficiorum, & quae confluuerunt ad eorum manus, ratione praedicti eorum officii, peruenire; sint, & esse debeant Camerae Urbis, & quod ipsi notarij maleficiorum, qui ad ipsum officium, & acta pendentia, extiterint per tempora deputati; proprio iuramento, omne, & quicquid ad eorum manus peruenerit, & peruenire potuerit, tempore quo fuerint ad ipsum officium exercendum; debeant assignare, & assignari facere Camerario dictae Camerae, pro ipsa Camera recipienti, per apodissas eorum manu scriptas. Et notarius maior dictae Camerae, teneatur praedicta ponere ad introitum dictae Camerae, pro commodo, & utilitate Camerae Urbis supradictae. Et si quis contrafecerit in praedictis; poenam centum solidorum prouisionum, ipso facto incurrat, vice qualibet, & dupli, eius in quo Cameraam defraudauerit, vel damnificauerit, seu receperit, & Camerario non assignauerit; quam poenam, & duplum, dictae Camerae soluat, & soluere teneatur. Et si Senator fuerit negligens in puniendo praedictum notarium, & in faciendo per eum adimpleri praedicta; puniatur in xxv. lib. prouisi.

Quantum recipiat notarius maleficiorum, pro absolutione inquisiti uel accusati. C. 204.

Item, statuimus, & ordinamus, quod si quis fuerit accusatus vel inquisitus de crimine capitali, vel diffidatus de ipso crimine; & per viam appellationis, vel per Curiam praeventus; ab ipsa diffidatione vellet se coram iudice compurgare, & reperiretur culpabilis, vel reus ipsius criminis; & propter inhabilitatem testium, vel aliam quamcumque iustam causam, meruerit absolutionis beneficium obtinere; quod nihilominus Camerae Urbis, centum libras prouisionum soluere teneatur; & fiat absolutio sine repetitione expensarum.

Quantum recipiat notarius maleficiorum, ab accusato de facie deturpata, reperto culpabili. C. 205.

Item, statuimus, & ordinamus, quod si quis fuerit accusatus de facie deturpata, membri abscissione, siue debilitatione; & ex ipsa accusatione, siue de excessibus in ea contentis, fuerit repertus culpabilis; & ipse accusatus, propter diffidationem offensae, vel inhabilitationem testium, seu ex aliqua iusta causa, veniret merito absolendus; quod notarius maleficiorum, qui fuerit per tempora; pro absolutione ipsius; ab ipso taliter absoluto, unum florenum auri tantum, pro Camera recipere teneatur & fiat absolutio sine repetitione expensarum. Et si tanquam innocens extiterit absolutus; decem solidos prouisi, tantum, percipere debeat & habere pro absolutione praedicta; & fiat absolutio cum repetitione expensarum.

Quantum recipiat ab absoluto de percussione cum sanguine. Cap. 206.

Item, statuimus & ordinamus, quod si quis fuerit accusatus de percussione cum sanguinis effusione; & tanquam innocens mereatur absolui; pro tali absolutione, notarii maleficiorum, recipiant x. solidos prouisionum. Si vero tanquam reus criminum, & culpabilis, ex quacumque iusta causa extiterit absolutus; pro tali absolutione, unum florenum auri, & xii. solidos, pro relaxatione, si contigerit carcere detineri, percipere ipsi notarii debeant & habere pro Camera supradicta. Et fiat absolutio talis sine onere expensarum.

Quantum recipiant notarij maleficiorum, pro uiatico. Cap. 207.

Item, statuimus, & ordinamus, quod si quis vellet aliquem denunciare, vel accusare; & briga, infirmitate, vel modo aliquo esset impeditus, propter quae ad Capitulum accedere non valeret; quod Notarius maleficiorum, teneatur ire ad domum accusantis, ad poenam decem librarum prouisionum; & pro suo salario, duos solidos prouisionum percipiat, pro receptione accusae praedictae; & in testibus ad defensionem, tam super accusa, quam super inquisitione, vel defensione taliter impediti, modus praedictus debeat obseruari solutionis iam dictae. Et idem fiat in dominabus, si accusare vellent, vel in testes producerentur.

Quantum recipiant pro assignatione Capitulorum et instrumentorum, et testium examinatione. Cap. 208

Item, quod notarii maleficiorum, pro assignatione Capitulorum ad defensionem, duos solidos prouisionum; pro productione cuiuslibet instrumenti, duos solidos prouisionum; pro examinatione cuiuslibet testis ad defensionem, duos solidos prouisionum tantum, recipere teneantur, & Camerario Camerae assignare, vel assignari facere

De pecunia, quam sunt consueti soluere Iudei, pro ludis Agonis, et Testacie, quae perueniat ad Consules Bobatteriorum, & Mercatorum Urbis; & de pecunia Cancelariorum Urbis, & Senatus. Cap. 209.

Item, statuimus & ordinamus, quod omnis siue tota pecunia Iudaeorum, quae per ipsam Communitatem Iudaeorum, pro ludis Agonis & Testacie, in Camera Urbis hactenus solui consuevit; veniat ad Consules Bobatteriorum & Mercatorum Urbis. quae est mille centum & triginta florenorum, in Vrbe currentium, ad rationem quadraginta septem solidorum; ipsis triginta, positus in memoriam Redemptoris Domini nostri Iesu Christi. Quae summa, & maxime dicti triginta, exigi integraliter debeant, non obstantibus quibuscumque gratiis, certis Iudaeis per Romanum populum factis, etiam Apostolicis litteris confirmatis; quae omnia Paulus Papa Secundus, ex certa scientia reuocauit; mandans dictos triginta florenos, hactenus per certos Iudaeos ex dicta solutione deductos, seu (ut fertur) viginti nouem, deponi debere apud Camerarium Camerae Urbis, pro tempore existentem, & singulis mensibus ratam dictarum pecuniarum solui vni Sacerdoti, qui habeat celebrare captiuis existentibus in Cancellaria palatii Capitolii; qui deputari debeat per Conseruatores pro tempore existentes. Quae pecunia (exceptis dictis viginti nouem, ut praemittitur pro Sacerdote reseruatis) distribui debeat per modum infra scriptum. In primis, pro indumentis sericeis auro cooperti, equi D. Senatoris; florenos centum & unum expedi debeant & solui mercatoribus, & venditoribus dictorum pannorum, per Consules supradictos. Item, pro indumentis sericeis nouis Cancellariorum; viginti quinque floreni auri, pro quolibet Cancellariorum; qui floreni, non soluantur Cancellariis antedictis, sed mercatoribus, & venditoribus dictorum pannorum, per Con-

sules supradictos; dum modo ipsi, sericeis, & aureis præfatis nouis vestimentis induti more solito, ad ipsos ludos, apud ipsum D. Senatorem personaliter debeant interesse. Et si induti modo præfato, more solito ad ipsos ludos cessauerint interesse; & ipsam pecuniam, & pannos amittant; qui & quæ debeant ad Camera[m] peruenire; & in duplum Camera[m] condemnentur; quod duplum, si infra octo dies non soluerint; à dicto termino in antea, grauentur à Marescallis, calcarensis, & aliis opportunis remediis, donec dictum duplum, & quantitatem in Camera soluerint. Et si tota dicta quantitas, in dictis pannis expensa non fuerit; residuum totum, in Camera Urbis, dicti Consules debeant resignare; cum non sit decens, quod pecunia, quæ pro honore Romani Populi, in dictis Ludis debet expèdi; imbursetur per Senatorem, & Cancellarios supradictos. Et si Còsules siue Camerarii dicti Ludis, dictos pannos emere cessauerint, seu in prædictis fraudem commiserint; teneantur in decem libris prouisi. & duplum, eius in quo fraudem commiserint, Camera soluant; non obstante priuilegio, Statuto, seu consuetudine, in contrarium loquentibus.

¶ *Q. Camerarii Ludorū Agonis, et Testaciæ, teneantur reddere rationē Còseruatoribus. Cap. 210.*

Item, statuimus, & ordinamus, quod Consules Bobatteriorum, & Mercatorum Urbis, qui fuerint in ludis Agonis, & Testaciæ, Camerarii deputati; teneantur, & debeant, de pecunia quæ ad eorum manus peruenerit; DD. Còseruatoribus, qui fuerint per tempora, plenissimè, particulariter, & fideliter reddere rationem, & eisdem debitam facere fidem de emptione, & precio dictorum pannorum Senatoris, & Cancellariorum; ut clarè pateat, in suprascriptis nullam fraudem fuisse commissam. Et nihilominus stent ad sindicatum de gestis per eos, ut alii Oficiales Urbis.

De salario Camerarij Ludorum Agonis, & Testaciæ. Cap. 211.

Item, quod Camerarii dicti Ludis, de pecunia dicti Ludis, pro ipsorum salariis, viginti florenos auri, percipere debeant, & habere. quorum decem ex ipsis viginti Camerario Communitatis Bobatteriorum, & alii decem Camerario Communitatis Mercatorum, conuertèdi in dupleriis festiuitatis Assumptionis beatæ Mariæ semper Virginis, debeant effectualiter assignari, ad honorem beatæ Virginis gloriosæ, & artium prædictarum. ad poenam, si quis contrafecerit, quinquaginta libr. prouisionum, Urbis Camera applicandarum.

¶ *De pecunia soluenda lusoribus in dictis Ludis. Cap. 212.*

Item, quod Camerarii dicti Ludis, soluant & soluere debeant de pecunia dicti Ludis, lusoribus Romanis, in Urbis Còsilio ordinatis, absque alia exactione, quatuor florenos auri, pro quolibet eorundem, bonos & legales, boni & iusti pòderis; ad poenam decem librarum prouisionum, Urbis Camera applicandarum. Et lusores sic electi, si non lusuerint; decem libras prouisionum, pro quolibet, & duplum pecuniæ receptæ, Camera reddant. Quam poenam, de facto Senator solui faciat; ad poenam ceterum florenorū, de suo salario retinendorum, sindicatus tempore, nisi talis ludere recusans, iustam excusationem haberet.

¶ *De his quæ in dictis Ludis debentur. Cap. 213.*

Item, quod ipsi Ludis Agonis, & Testaciæ, debeant sollemniter celebrari. In primis, quod fiant & deferantur in eis, anuli argentei deaurati quatuor, duo in Agone, & duo in Testacia. Ad quorum vnum, Ciues; & ad reliquum, Scutiferi hastiludere teneantur. Item, in campo Testaciæ, tria brauia aurea & sericia deferantur; ad quorum vnum, currant equi Romanorum; ad secundum, forensium; ad tertium verò, lumentarii, modo vsitato. Item, sex carrociæ (duabus quæ consueuerunt per mo-

lendarios fieri, ibidem computatis) in quibus poni debeant animalia consueta; scilicet, duo iuueni, & duo porci, in qualibet carrocia; illis tamen iuuenis qui còsueuerunt per monasteria S. Pauli, & SS. Sabbæ & Gregorii, conferrì anno quolibet, pro ludis prædictis, particulariter computatis. Et ipse carrociæ, debeant pan no rubeo cooperiri, ad honorem populi Romani. Item, additum est dicto festo, ex gratia S. D. N. Pauli Papæ Secundi, & ex pecuniis Camera, fiant sex alia brauia; vnum pro Iudæis, currentibus die Lunæ ante Dominicam Carnispruii; aliud pro pueris Christianis, die Martis; aliud pro iuuenibus Christianis, die Mercurii sequenti; aliud pro antiquis sexagenariis, die Veneris; aliud pro afinis, die Lunæ Carnispruii; aliud pro bubalis, die Martis Carnispruii.

¶ *De pecunia dicti Ludis, soluenda tubatoribus, & alijs officialibus. Cap. 214.*

Item, & tubatores, banditores, ceramellarius, tubetta, pulsator campanæ, custos equorum, custodes porcorum palatii Capitolii, barbitonsor, custosq; Leonis (cū Leo in Capitolio vixerit, & fuerit expediens pabula præbere Leoni) de pecunia Ludis prædicti, annuatim, pro vno tabarro, & copertura equi, signati S. P. Q. R. centum solidos prouisionum, quilibet habere & percipere teneatur; ita & sic induti, coram D. Senatore, in diebus Ludorum, in campis Agonis & Testaciæ, cum Romano populo debeant apparere, & stare, pro honore Reipublicæ Romanorum, Prouiso tamen, & ipsi dictum officium actualiter exercent, & per eos non remaneat seruire, & officium exercere.

¶ *De pecunia dicti Ludis, soluenda sindicis Urbis. Cap. 215.*

Item, & duo syndici Romani Populi, & Camera Urbis, de pecunia dicti Ludis, decem florenos auri, pro quolibet, annuatim, tantummodo recipere teneantur; ut solitis induti vestibus, D. Senatorem, ad ipsos ludos, teneantur & debeant honorificè sociare. Et & decetero non possint petere illos xxv. flor. de quibus in quodam priuilegio eis concesso, dicitur contineri. Et si quis eorum contrafecerit; poenam dupli eius quod de ipsa pecunia receperint, soluant, Urbis Camera applicandam; quam eos incurrere volumus ipso facto; non obstante, priuilegio, Statuto, vel consuetudine, in contrarium loquentibus.

¶ *De pecunia dicti Ludis, soluenda Còseruatoribus Camera. Cap. 216.*

Item, & DD. Còseruatores Camera Urbis, qui fuerint per tempora dicti Ludis; annuatim habere debeant de pecunia dicti Ludis, florenos auri quadragintaquinque, pro indumentis sibi de nouo faciendis, pro honore Romani populi, in ludis prædictis; quam pecuniam totam expendere teneantur in dictis indumentis; ad poenam dictæ pecuniæ, Camera applicandæ.

¶ *De pecunia dicti Ludis, soluenda scribis Senatus. Cap. 217.*

Item, & scribæ Senatus, de pecunia prædicta, percipere debeat & habere sex florenos tantum; non obstante Statuto, priuilegio, vel consuetudine, in contrariū loquentibus.

¶ *De residuo pecuniæ dicti Ludis, Camere applicando. Cap. 218.*

Item, & totum residuum dictæ pecuniæ, solutis supradictis, Camera Urbis applicetur; non obstante priuilegio, Statuto, vel consuetudine, in contrariū loquentibus.

¶ *De Campo Testaciæ, decetero non seminando. Cap. 219.*

Item, & de cetero, nullus seminet, nec seminare faciat, vel arare, Campum Testaciæ, vel eius partem. Et qui contrafecerit; puniatur in centum lib. proui. Ca-

meræ Urbis applicari. Et unicuique liceat, in dicto Campo bestias tenere & pascua-
re, sine aliqua pœna. Et ecclesia S. Mariæ de Auentino, quia propterea damnum
& interesse patitur, annuatim habeat & habere debeat de pecunia dicti Ludi Ago-
nis & Testaciæ, florenos auri sex.

¶ De pecunia Cancellariorum Urbis, recipienda de censu Tiburis. Cap. 220.

Item, quod de pecunia & censu annuo tyburtino, quæ Camera Urbis ipsi Tiburtini
sunt soluere consueti in festo omnium Sanctorum; Cancellarii urbis, qui nunc
sunt & per tempora erunt, pro ipsorum salario, centum florenos auri pro quolibet
annuatim habere & percipere debeant, & non plus; & illud plus de dicta pecunia,
ipsi Camera applicamus, & confiscamus. Et volumus quod ipsi Cancellarii ad refor-
mationem Statutorum, contribuant cum Romanis ciuibus vniuersis. Et postquam per
Tiburtinos fuerit soluta pecunia dicti census Camera Urbis, & ab ea refutatione
habuerint; non possint per aliquem Officialem seu quemcumque; alium, molestari. Et
molestans, non audiatur, nec fiat ex hoc ei iusticia per aliquem iudicem Curie Ca-
pitoliæ, quocumque; priuilegio, Statuto, seu consuetudine, non obstantibus.

¶ Quod Iudei non sint exempti à collecta fienda per Romanum Populum. Cap. 221.

Item, statuimus & ordinamus, quod nullus Hebræus, cuiuscumque; status, gradus, &
conditionis existat, sit & esse debeat exemptus ab aliqua impositione vel collecta
cuiuscumque; quantitatibus, eis & cuilibet eorum, facta vel fienda per Romanum popu-
lum; nec ab eis modo aliquo aliquo sit immunis, quocumque; modo, iure, titulo, siue
causa, immo vnâ cum aliis Hebræis vniuersis, ipsam impositam soluere teneatur;
Non obstantibus quibuscumque; priuilegiis, prærogatiuis, immunitatibus, quibuscumque;
Iudæis, per quoscumque; concessis, vel per Romanum populum, sub quacumque; concep-
tione verborum. Quæ quidem priuilegia & immunitates, tanquam iniusta & iniqua, cum
omnibus tenoribus, ex nunc cassamus, & cassa & irrita fore volumus. Non tamen
improbamus immunitates alicui eorum concessas per Communitatem ipsorum,
de non contribuendo cum aliis, in datiuis & impositionibus supradictis; nec appro-
bamus, in quantum in præiudicium Camera Urbis, verteretur.

¶ Quantum recipiat notarius Camere pro relaxatione. Cap. 222.

Supra c. 156.

Item, statuimus & ordinamus, quod si quis fuerit capitaliter diffidatus, à qua quidem
diffidatione appellauerit, aut per viam nullitatis aut innocentie, voluerit se à ta-
li crimine compurgare, & per aliquam ipsarum viarum noluerit se in Curia presen-
tare, & fuerit repertus culpabilis de ipso crimine; verum veniret ipse de iure ex ali-
qua causa merito absolendus; Absque; apodissa notarii Camere Urbis, à carcere non
valeat relaxari; & pro ipsa relaxatione, tres florenos auri pro ipsa Camera, soluere
teneatur. Si verò innocens totaliter appareret; & sine apodissa relaxationis notarii
Camere, non valeat relaxari. Et pro tali relaxatione, medium florenum auri soluat.

¶ Quod nulla reafidatio fieri possit quò ad Cameram, absque; sigillo Conseruatorum. C. 223.

Item, statuimus & ordinamus, ac firmiter stabilimus, quod nulla reafidatio fieri pos-
sit per D. Senatorem, qui nunc est, vel erit per tempora; de aliquo diffidato, ad
Cameram Urbis quomodolibet pertinente, sine expressa licentia DD. Conseruato-
rum qui fuerint per tempora, ipsorum sigillo sigillata. Et Scribæ Senatus, ipsam
reafidationem, sine sigillo ipsorum Conseruatorum, legere non debeant; nisi tan-
tum illas quæ fiunt per modum appellationis; quas Scribæ Senatus legere possint
absque; sigillo DD. Conseruatorum nominatorum vt supra.

¶ De tabernis inuentis apertis, post tertium sonum campanæ. Cap. 224.

Item, quod tabernæ inuentæ apertæ, post tertium sonum campanæ; per Marefcallos;
scribantur per notarium eorum, & tabernarii teneantur ad pœnam, xii. sol. pro-
uisi. pro medietate Camera, & pro alia medietate Marefcallis, si in ea steterint ali-
qui, Et fuerit taberna publica. Si verò massarii; decem solidos, non obstantibus
omnibus supradictis. Quam tabernam sic apertam inuentam, Marefcalli teneantur
statim assignare in Camera Urbis; ad pœnam centum lib. prouisi. tempore sui sindi-
catus exigendam; Exceptis duobus diebus ante Indulgentias generales festiuitatū
Dñi Nri Iesu Christi, & assumptionis Beatæ Mariæ Virginis, de mense Augusti.

¶ Quod officia supra salinarum & pannorum veterum uenientium ad Urbem, Ca-
meræ deuoluantur. Cap. 225.

Item, statuimus & ordinamus, quod officium suprasalinarum, & pannorum venien-
tium & intrantium Urbem, ad Cameram deuoluatur.

¶ De oblationibus non dandis Officialibus, & de dādis Sanctæ Mariæ ad Aracali. C. 226.

Item, quod omnes & singuli Officiales curiæ Capitoliæ, de cætero in Camera Urbis,
oblationes cere, piperis, salis, candelarum in Sabbato, & cuiuscumque; alterius ge-
neris; nullatenus percipere debeant vel habere, Non obstante priuilegio, Statuto,
vel consuetudine, in contrarium loquentibus. Et hoc Statutum, locum non habeat
in Fratibus Sanctæ Mariæ de Aracali; qui debeant annuatim percipere à Camera
Urbis, quinquaginta apodissas salis; videlicet, x. apodissas salis, à Conseruatori-
bus qui sunt in festo Natiuitatis, & octo à quolibet Conseruatoratu dicti anni, &
vnā libram cere, in quolibet septimana. Nec habeat locum pro cera in vigilia
assumptionis Beatæ Virginis de mense Augusti, nec in tresdecim Capitibus regio-
num, qui consueuerunt habere vnā libram piperis, pro quolibet, in festiuitatibus
Domini Nostri, & in festo Resurrectionis Domini, & assumptionis Beatæ Mariæ,
pro quolibet festo.

¶ De Cancellaria, & eius custodia, & custodibus. Cap. 227.

Item, statuimus & ordinamus, quod custodia Cancellariæ palatii Capitoliæ, in qua
detinentur & detineri debent captiui, nullatenus pertineat ad D. Senatorem; nec
de eius custodia & custodibus, se modo aliquo intromittat; sed custodia, & prouisi-
o custodiæ, & deputatio custodum ipsius Cancellariæ, totaliter spectet & pertine-
at ad DD. Conseruatores, Camera Urbis præidentes, & futuros. Qui DD. Con-
seruatores, teneantur & debeant dictam Cancellariam facere custodiri, & ad præ-
dictam custodiam deputare & ordinare custodes bonos, idoneos, & sufficientes,
Romanos ciues tantum, & non aliunde. Et custodiant sumptibus & expensis Ca-
meræ Urbis, hoc modo; videlicet, quod prouentus dictæ Cancellariæ, qui sunt & esse
debent Camere prædictæ, & ad ipsam Cameram spectant & pertinent de iure; sint
ipsorum custodum, qui ad custodiam prædictam, per DD. Conseruatores dictæ Ca-
meræ, fuerint per ipsa tempora deputati, & dictos prouentus dicti custodes recipi-
ant & percipiant hoc modo; videlicet, quod dicti custodes accipiant & recipiant à Ro-
manis & habitantibus in Vrbe, pro intrata Cancellariæ, à quolibet ibi misso & de-
tento, seu detinendo & mittendo, quacumque; de causa, quatuor soli. prouisi. tantum
& non ultra percipere debeant & habere aliquo colore quæsito; & quatuor dena-
rios prouisi. die quolibet, à Romanis, & habitantibus in Vrbe, pro quolibet; à foren-
se, vi. denarios prouisi. die quolibet accipiant dicti custodes, pro quolibet captiuo
& non ultra. Pro exitu verò dictæ Cancellariæ, nihil soluere teneantur dicti carce-

Infra c. 328.

rati, nec dicti custodes accipere debeant. Et si dicti custodes, aut aliquis eorum, contrafecerit; poenam xxv. lib. prou. Senatus, incurrat vice qualibet, applicandam dictæ Camerae Urbis. Et teneantur & debeant dicti custodes communiter qui recipiuntur & admittuntur ad dictam custodiam; dare in Camera Urbis idoneam fideiussionem, de mille florenis de auro, de bene, sollicitè, & legaliter custodiendo ipsam Cancellariam, & captiuos in ea positos & missos; & parendo. Et eligantur & deputentur per ipsos DD. Conseruatores ad dictam custodiam, in eo numero, & pro eo tempore, quo eis videbitur, vel saltem pro dimidio anno. Et finito tempore officii ipsorum custodum, siue in fine dicti officii; stent & stare debeant ad sindicatum, & sindicari debeant sicut alii officiales Curiae Capitolii. Et si tempore dictæ eorum custodiæ, & dicti eorum officii, aliquis de dicta Cancellaria aufugerit; & Camera Urbis damnum aliquod incurreret seu paeretur; ipsi custodes teneantur dictæ Camerae talia damna & interesse emendare, reficere, & resarcire; & de eorum proprio, dictam Camerae, & Partem (si Pars esset laesa) conseruare indemne & illæ tam. Et D. Senator de dicta Cancellaria & custodibus, se nullatenus intro mittat. Et si secus fecerit; quicquid fecerit, non valeat ipso iure; & poenam quingentorum florenorum auri incurrat, sibi auferen & de suo salario retineat prædictæ Camerae Urbis, tempore sindicatus ipsius D. Senatoris. Et Conseruatores qui erunt pro tempore, post publicationem præsentium Statutorum infra octo dies, ponant custodes prædictos. Et hoc Statutum executioni mandetur, ad poenam centum librarum prouisionorum, pro quolibet.

¶ De eodem.

Cap. 228.

Infra c. 242. ¶ Item, q̄ custodes dictæ Cancellariæ, non ponant vel mittant cathenam alicui captiuo in dicta Cancellaria detento; nisi talis captiuus esset publicus latro, aut homicida, falsarius, vel proditor, seu de tali crimine inculpatus, propter quod deberet perdere vitam, & condemnari ad mortem. Et si contrafecerit; x. lib. prouisionorum incurrat, vice qualibet, & pro quolibet, Urbis Camerae applican.

¶ De officialibus salariatis, missuris vi. denarios in capsâ Camerae Urbis, de eorum salario, quando receperint.

Cap. 229.

¶ Item, q̄ D. Senator Urbis, qui per tempora erit; & eius officiales, & Curia Capitolii salariati, & extra Capitolium, & etiam stipendiarii Romani populi, & Camerae Urbis; teneantur & debeant soluere in Camera Urbis, de eorum salariis, vi. denarios prouisionorum, pro quolibet floreno dicti salarii, mittendos in capsâ Camerae Urbis; & q̄ Camerarius dictæ Camerae, qui per tempora fuerit, teneatur & debeat proprio sacramento, prædicta fieri facere v. 3. dictos; vi. denarios pro quolibet floreno, retinere pro dicta Camera, & in capsâ dictæ Camerae mittere, & in cōmunitatem ponere, & statim mitti facere; ad poenam centum solidorum prouisionorum, vice qualibet, Urbis Camerae applicandam. Et hæc, locum habeant in pendentibus, præteritis, & futuris.

¶ De non debentibus piscari, uel ire per riuos.

Cap. 230.

¶ Item, statuimus & ordinamus, q̄ nullus decetero audeat per riuos dishonestè discurrere, & cum aliquibus instrumentis ferreis piscando incedat, perturbando dominos terrarum, & riuorum ubi sunt, & complendo riuos, propter quæ cursus aquarum impediatur, & inferatur possessoribus eorundem præiudicium. Quod si quis contrafecerit; pro qualibet vice, poenam x. lib. prou. incurrat, applican pro medietate Camerae Urbis, & pro alia medietate Parti, seu accusatori.

¶ Quod nullus proiciat immunditias in cursibus aquarum. Cap. 231.

¶ Item, q̄ nullus proiciat in riuis, aut proiici faciat, immunditias, vel aliqua alia, ex quibus impediatur cursus aquarum. Et qui contrafecerit; poenam xl. solidorum prouisionorum incurrat, vice qualibet, applican. pro medietate Camerae Urbis, & pro alia medietate, Parti, seu accusatori.

¶ De salario notary Conseruatorum. Cap. 232.

¶ Item, q̄ notarius Conseruatorum, qui per tempora fuerit, habeat pro suo salario mense quolibet, à Camera Urbis, florenos auri vi. de pecunia dictæ Camerae, more solito.

¶ De fideiussionibus factis Magnatibus per Cauallarottos. Cap. 233.

¶ Item, statuimus & ordinamus, q̄ si aliqui, tam ciues Romani, q̄ Cauallarotti, fecerint vel fecissent fideiussionem alicui Baroni, vel Magnati Urbis, vel eorum Bastardis; q̄ Senator vel Conseruatores teneantur & debeant, sola veritate inspecta, summarie, & de plano, sine strepitu & figura iudicii, ad requisitionem dictorum fideiussorum, cogere per capturam, vel caualcatam, vel exercitum, dictum vel Magnatem, vel Baronem, ad extrahendum dictos fideiussores à dicta fideiussione, & conseruandum eos indemnes, ad poenam centum librarum prouisionorum, pro quolibet contrafaciente. Et intelligatur de præsentibus, præteritis, & futuris.

¶ De exceptionibus non opponendis contra aliquos notarios infra scriptos. Cap. 234.

¶ Item, statuimus & ordinamus, q̄ nulla persona audeat vel præsumat opponere aliquam oppositionem vel exceptionem, contra aliquod instrumentum, scriptum manu cuiuscunq, notarii Romani, vel alicuius notarii; videlicet contra notarium scriptum in matricula Collegii notariorum Urbis; & dicere q̄ ille tale instrumentum scribens, non fuerit vel sit notarius. Et qui contrafecerit; quinquaginta lib. prouisi. Senatus, pro medietate Camerae, & pro alia medietate, Parti dictum instrumentum producenti (exigen à contrafaciente, ipso facto, per iudicem causæ, absq; aliqua sententia) applican. incurrat. Et si iudex in hoc fuerit negligens; teneatur de suo salario, tempore sui sindicatus, soluere dictæ Camerae, x. libr. prouisi. Senatus. Et nihilominus, talis obiectio vel exceptio, non profit producenti; nec ei contra quem obicitur, noceat quoquomodo.

¶ De pecunia recipienda per scriptores maleficiorum, pro copiis. Cap. 235.

¶ Item, q̄ Scriptores maleficiorum, pro copia cuiuslibet accusationis, etiã si essent centum accusati, vel ultra, in vno libello; recipiant tantum tres solidos prouisionorum, & non ultra. Pro exceptionibus in damno dato, & verbis iniurijs, & contempu mandati; recipiat duos solidos prouisi. tantum. Item, pro copia cuiuslibet inquisitionis, etiam si essent plures in eadem inquisitione contenti; recipiat quatuor solidos prouisi. & non ultra. Item, pro copia capitulorum, si sint plura folia chartæ q̄ vnum, Scriptor recipiat solidos x. prouisi. Si verò sunt de vno folio; solidos sex, & non ultra, recipiat. Pro copia testis probantis; denarios xviii. prouisi. Pro copia autem cuiuslibet testis, dicentis se nihil scire; denarios sex prou. recipiat, & non ultra. Pro copia verò cuiuslibet sententiæ in maleficijs; solidos quatuor prouisionorum, & non ultra, recipiat. Et qui contrafecerit; soluat xxv. lib. prou. quolibet vice, Urbis Camerae applican per iudicem maleficiorum de facto exigendas, ad poenam prædictam. Et prædicta, locum habeant in ciuibus Romanis, & etiam forensibus. Et q̄ Scriptores prædicti, de prædictis sindicentur per Syndicum Urbis.

¶ Quod notarij maleficiorum, dent copiam accusationum, & inquisitionum, petentibus. C. 236.

Item, q̄ iudices & notarii maleficiorum, & actorum pendentium; teneantur dare copiam omnium accusationum & inquisitionum, Partibus petentibus; vt possint in Camera Urbis idoneè satisficere, Nisi in causa vbi pena accideret personalis; ad penam decem lib. prouisi. vice qualibet, à contrafacientibus, de eorum salario retinendarum, per Camerarium Camerae Urbis, pro dicta Camera.

¶ De sententijs dandis in Camera, per notarios maleficiorū. Cap. 237.

Item, q̄ notarii maleficiorum, & actorum pendentium; teneantur & debeant infra octo dies, à die late sententiæ, assignare & dare in Camera Urbis, in scriptis, extensas omnes sententias condemnationum, & etiam absolutionum, latas in causis & super processibus maleficiorum; ad penam x. lib. prouisi. pro quolibet, & qualibet die qua contrafecerint, & fuerint in mora facieñ. prædicta; ipsa pena, Urbis Camerae applicanda. Et teneantur etiam scribere & scribi facere omnia edicta, mittenda forisibus per Camerae Urbis, sine aliqua solutione pecuniæ, ad penam prædictam.

¶ Quod forenses citentur ad domum procuratoris eorum, quando pararent se aduersarios, pro rebus confiscandis Camerae. Cap. 238.

Item, q̄ quilibet forensis, non habitans in Vrbe, parans se aduersarium per se, vel procuratorem eius, in bonis & rebus delatis & deferendis ad Camerae Urbis, quæ possent confiscari, seu litigaretur de ipsarum confiscatione, an venirent ipsi Camerae confiscandæ; citentur in Vrbe ad domum sui procuratoris Urbis, vel habitantis in Vrbe, ad omnem actum, etiam ad sententiam audiendam; vel si procurator in Vrbe non habitauerit; sufficiat citatio per Mandatarium, in scalis Curiae Capitolii. Et talis citatio valeat & teneat, & pro citatione legitima habeatur, facta prius monitione forensi, vel eius procuratori, q̄ eligant ipsi locum in Vrbe, in quo citari debeant. Qua declaratione & electione loci facta; citetur ad illum locum; alias citetur in scalis Palatii Capitolii, vna die pro alia die iuridica, hora caufarum, ad omnem actum, etiam ad sententiam audiendam.

¶ Quod quando assignaretur memoriale contra Camerae, citentur Aduocatus et Procurator eius; alias, assignatio ipsa sit nulla. Cap. 239.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ D. Senator, seu quicumq; alius, vel aliquis alius Senatus officium exercens, qui per tempora fuerit, & eius Affectamentum; nulum memoriale deliberent (nec causam in ipso memoriali contentam, committant alicui iudici, vel officialibus cognoscendam, aut terminandam) quod vel esset contra Camerae Urbis, vel aliam quamcunq; personam specialem; nisi primò ad videndum assignationem dicti memorialis, & eius deliberatione, legitime citati fuerint Aduocatus & Procurator Camerae Urbis, vel persona contra quam memoriale assignatum fuerit. Et si secus fieret; talis deliberatio & commissio, non valeat ipso iure, nec præiudicet in aliquo, iuribus dictæ Camerae, neq; Partis.

¶ Quod custodes Cancellariæ, non relaxent aliquem, sine apodicta relaxationis, manu notarii maioris Camerae, vel Prothonotarii subscripta. Cap. 240.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ custodes Cancellariæ Palatii Capitolii, qui nunc sunt, & per tempora erunt; nullo modo relaxent nec relaxare audeant aliquem, vel aliquam personam in dicta Cancellaria detentum, condemnatum, vel diffidatum pecunialiter dictæ Camerae, sine apodicta relaxationis, scripta manu notarii maioris Camerae Urbis, vel Prothonotarii, ad penam xxv. lib. prouisorum Sen.

pro quolibet contrafaciente, vice qualibet, Urbis Camerae applicandarum.

¶ Quod nullus portet arma per Urbem, post tertium sonum campanæ. Cap. 241.

Item, q̄ nullus de nocte, post tertium sonum campanæ, portet arma per Urbem, cum licentia, vel sine. Et Marefcalli quemcunq; inuenerint, post dictum tertium sonum campanæ, arma portantem; teneantur (ad penam xxv. lib. prouisi. de suo salario retinendarum, per Camerarium Camerae Urbis, pro ipsa Camera, vel etiam per Syndicum qui talem officialem indicauerit) ducere ad Capitolium, & Senatori præsentare; nisi esset persona honesta, vel bonæ famæ, quæ lumen siue ignem haberet, quod palam appareret; vel nisi esset persona, quæ iret extra Ciuitatē, vel veniret.

¶ Quod non mittatur cathena captiuus. Cap. 242.

Item, q̄ D. Senator, nec aliquis alius officialis, qui nunc est, & per tempora erit; ^{Infra c. 228.} possit nec debeat ponere aliquem in cathenis Cancellariæ palatii Capitolii, aliqua occasione, siue debiti, siue delicti; ad penam pro quolibet contrafaciente, vice qualibet, centum librarum prouisorum. Et nihilominus, Senator teneatur ipsam cathenam de ipsa Cancellaria penitus eleuare, ne possit aliquem decetero cathenare.

¶ Quod bannitores faciant bannimenta et relationes. Cap. 243.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ bannitores Urbis, teneantur & debeant facere bannimenta eis commissa, vel committenda, eodem die commissionis, vel sequenti; & referre in Camera Urbis, notariis vel scriptoribus dictæ Camerae; & relationem facere de dictis bannimentis quæ fecerint, eodem die, vel sequenti post factum bannimentum; ad penam x. lib. prouisi. pro quolibet qui contrafecerit, vice qualibet. Et omni die iuridica, teneantur & debeant per se ipsos, vel vnum ipsorum, requirere & interrogare Camerarium, & procuratorem Camerae Urbis, si sint fiēda aliqua bannimenta eo die, dum ius redditur; ad prædictam penam.

¶ Quod nullus possit cogere aliquem, litigare coram Consulibus, qui non sit de arte sua. C. 244.

Item, q̄ nullus coram Consulibus artium, siue illis qui præsentant artibus, nec etiam ^{Supra c. 35. & 40.} artificibus, seu illis qui artibus præsentant; possit constringere siue cogere aliquem, qui non sit de arte sua, siue de collegio & corpore illo; litigare seu respondere coram ipsis Consulibus, seu aliquo eorum, seu eorum Curia; nisi tantum illos, qui sunt de arte sua, seu collegio, vel corpore suo, in rebus & negociis ad artem illam spectantibus; ad penam quinquaginta lib. prouisi. pro quolibet contrafaciente, vice qualibet. Et Senator teneatur auferre dictam penam à contrafaciente; ad penam centum lib. prouisi. de suo salario tempore sui indicatus, per Camerarium Camerae Urbis retinendarum.

¶ De pecunia soluenda Scribis Senatus. Cap. 245.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ Scribæ Senatus Urbis, qui nunc sunt, vel per tempora erunt; pro diffidationibus & reaffidationibus per eos legendis, nihil percipere debeant à Romanis, nec à Magnatibus Urbis, monasteriis, ecclesiis, & hospitalibus Urbis, vel prope Urbem per tria milliaria; nec de mandatis, vel edictis, aut citationibus per eos subscribendis, nihil percipiant. Volumus tamen, q̄ à forensibus, pro subscriptura pro quolibet prædictorum, habeant xii. denarios tantum, & non ultra. Item, pro lectura diffidationis per eos legendæ, descendens ex maleficiis, excessibus, vel delictis (siue per viam accusationum, siue per viam inquisitionum) ab ipsis forensibus (siue sit pro forensibus, siue contra forenses) nihil percipere debeant; sed ipsam vel ipsas diffidationes legere teneantur in die Sabati, aut illa die

qua sit forum; ad pœnam centum librarum prouisionum Senatus, vice qualibet, si contrafecerint, Camera Urbis applicandarum. Item, q̄ à dictis forensibus, pro qualibet citantia per eos subscribenda, tantummodo recipiant ab ipsis (siue sit vnus, plures in dicta vna citantia) x. soli. prouisionum, & non vltra; ad pœnam p̄dictam, soluendam vt supra; & nihilominus ipsam citantiam subscribere teneant. Item, q̄ dicti scribe Senatus, pro reaffidatione per eos legenda (siue sit vnus, siue plures in vna & eadem reaffidatione) si esset de aliquo Communi alicuius Ciuitatis, Castri, Terræ, vel Villæ, vel de specialibus personis forensibus; si reaffidatio excederet summam centum lib. prouisi. vsq; ad quingentas libras prouisionum; recipiant solidos decem prouisionum, & nō vltra. A quingentis libris supra, vsq; ad omnem quantitatem librarum vel florenorum auri; duos florenos auri tantummodo, recipiant, & non vltra. Et si essent q̄ plures speciales personæ, nominatæ in ipsa reaffidatione cum Communi; duos flor. auri recipiant, & non vltra. Et talis solutio non intelligatur secundum quantitatem contentam in ipsa diffidatione, sed secundum quantitatem solutionis factæ per prædictos in Camera Urbis. De reaffidatione verò capitaliter, & ad mortem; si esset vnus in vna reaffidatione; pro lectura dictæ reaffidationis, vnum florenum auri recipiant, & non vltra; Si essent duo; duos florenos auri recipiant, & non vltra. Abinde verò supra, vsq; ad quemcunq; numerum; flor. auri tres recipiant, & non vltra. A Magnatibus verò, & aliis qui soliti sunt sequimenta præstare in Camera Urbis; pro talibus reaffidationibus nihil recipiant, sicut à Romanis ciuibus. Volumus autem, q̄ pro copiis diffidationum vel reaffidationum, à Romanis (siue sit vnus vel plures, in vna diffidatione vel reaffidatione) duos solidos tantum percipere debeant, & non vltra. Pro copiis vero priuilegiorum, vel deliberationum, in Parlamento, vel Consiliis generalibus Urbis, factis & reformatis; pro quolibet priuilegio, à dictis Romanis, solidos prouisionum x. recipere debeant & habere, & non vltra. Et ipsas copias tam dictis Romanis q̄ forensibus, dicti scribe Senatus teneantur subscribere, sine aliqua alia solutione vel extorsione; ad pœnam prædictam, soluendam vt supra. Si verò ipsas diffidationes vel reaffidationes, vel priuilegia, tam Romani q̄ forenses, seu Magnates vellent habere & recipere ab ipsis scribis Senatus, in publica forma; q̄ ipsi teneantur ipsis scribis Senatus portare chartam corinam; & pro talibus publicationibus teneantur soluere duplum pagamentum & solutionem ipsis scribis Senatus vt supra scriptum est de copiis. Et prædicta teneantur facere infra terminum decem dierum, à die ab eis petita dictæ copiarum, vel dictæ publicæ scripturæ; ad pœnam supradictam, vice qualibet soluendam, vt supra. Et q̄ Senator Urbis, qui nunc est, & per tempora erit, prædicta teneatur fieri facere & obseruare; ad pœnam centum florenorum auri, de suo salario retinendarum pro Camera Urbis, tempore sindicatus. Et q̄ Syndicus Urbis, qui nunc est, & per tempora erit; teneatur & debeat proprio iuramento, ipsos scribas Senatus, & Senatores, de prædictis syndicare, sicut alios officiales Urbis, & palatii Capitolii, Non obstante aliquo Statuto Urbis, vel priuilegio, in contrarium loquentibus.

¶ De eo quod debent recipere Cancellarij Urbis, et eorum notarij, pro infra scriptis; & de eorum officio. Cap. 246.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ Cancellarii Urbis, qui nunc sunt, & per tempora erunt, & quilibet ipsorum; teneantur & debeant vinculo iuramenti, ad petitionem cuiuscunq; tam Romani q̄ forensis, & Officialis Camere Urbis, vel Curie Capitolii, vel alicuius eorum, cuius vel quorum interest, inquirere & inquiri facere per notarios, libros Cancellariæ Urbis, eis assignatos, & apud eos existentes, pro diffidationibus, & reaffidationibus, vel priuilegiis Romani Populi, in Parlamento, vel

Consiliis generalibus factis. Et pro quolibet libro, pro dicta cercatura, habeant & percipere debeant à Romanis, xii. denarios prouisionum. A forensibus verò, duos soli. prouisionum, & non vltra; dummodo ille, qui dictam diffidationem vel reaffidationem, aut priuilegium vellent ab eis habere, portet & portare debeat eisdem, apodissam consuetam ab Officialibus Curie Capitolii. Et pro qualibet copia diffidationis vel reaffidationis; siue sit vnus vel plures; siue esset commune Ciuitatis, Castri, vel Terræ, cum specialibus personis; quatuor solidos prouisionum tantummodo, recipiant, & non vltra. Pro copia verò priuilegii Romani Populi; soli. x. prouisi. recipiant, & non vltra. Pro sigillatura verò citationis, edicti, vel mandati; à Romanis ciuibus nihil percipiant; & idem intelligatur de ecclesiis, monasteriis, & hospitalibus Urbis, & prope Urbem per tria miliaria. A forensibus verò, recipiant pro quolibet sigillo, seu qualibet sigillatura prædictorum; denarios xii. prouisi. Pro sigillatura verò cuiuslibet citantiæ (siue sit vnus, siue sint plures in dicta citantia) recipiant decem solidos prouisi. & non vltra. Pro cancellatura verò diffidationis; à Romanis nihil percipiant. A Camera Urbis, de prædictis, & de diffidationibus, & reaffidationibus, atq; priuilegiis ad ipsam Camera pertinentibus, & sibi quomolibet oportunis; nihil percipere debeant vel habere. A forense verò, pro cancellatura cuiuslibet diffidationis, quomodocunq; vel qualitercunq; sit; solidos decem prouisionum, percipere debeant, & non vltra, siue sit vnus, siue sint plures diffidati in vna & eadem diffidatione. A Communi verò, & Officialibus Communis, cum specialibus personis; pro dicta cancellatura, recipiant xx. solidos prouisi. & non vltra. Et prædicta, dicti notarii Cancellariorum, teneantur subscribere de manibus eorum. Et si contrafecerint in prædictis, vel aliquo prædictorum; dicti Cancellarii pœnam quinquaginta lib. prouisi. pro quolibet, & vice qualibet, incurrant; & eorum notarii, x. lib. prouisi. pro quolibet, & vice qualibet, pœnam incurrant, Urbis Camere applicandam. Et q̄ de prædictis, ipsi, & quilibet ipsorum, stent ad sindicatum, sicut alii Officiales Urbis. Et q̄ Senator Urbis, qui nunc est, & per tempora erit teneatur vinculo iuramenti, prædicta obseruari facere; ad pœnam centum flor. auri, de suo salario retinendorum, tempore sui sindicatus, & applicandorum Camere Urbis. Et prædicta omnia, dicti Cancellarii & eorum notarii, facere teneantur ad requisitionem prædictorum, vt supra continentur, infra terminum trium dierum, à die notificationis eis factæ de prædictis, numerandorum; ad pœnam prædictam, soluendam vt supra; non obstante aliqua lege, vel Statuto Urbis, supra vel infra posito, vel priuilegio in contrarium loquentibus.

¶ De inimicis & diffidatis, non tenendis in Capitolio per Officiales. Cap. 247.

Item, statuimus, & ordinamus, q̄ nullus Officialis Curie Capitolii, audeat vel presumat tenere in Capitolio aliquem diffidatum, condemnatum, vel inimicatum; ad pœnam centum librarum prouisi. Senatus, soluendarum Camere Urbis, tempore sui sindicatus. Quam pœnam, Senator qui per tempora fuerit, teneatur auferre & auferri facere à contrafaciente, & assignare in Camera Urbis.

¶ De mercatoribus portantibus mercantiam ad portum Ripæ Romæ, quod debeant eam facere scribi per Riparium. Cap. 248.

Item, q̄ quicumq; mercator, seu quæuis alia persona, deferret seu deportaret, seu deferri & deportari faceret ad portum Ripæ Romæ, aliquam mercantiã, cuiuscunq; generis sit; teneatur dictam mercantiã assignari & scribi facere per Riparium, deputatū per Camera Urbis, ad colligendū dictū ripaticū, per dictam Camera. Et qui contrafecerit; perdat rem quã non assignauerit, seu scribi fecerit per Riparium supradictum; & de ea, tertia pars sit & esse debeat inuentoris dictæ rei, & alia duæ partes sint Camere Urbis.

¶ De compositionibus, & quomodo fieri debeant. Cap. 249.

Supra. c. 89.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ DD. Conseruatores Camerae Urbis, qui per tempora fuerint; non possint nec debeant facere aliquam compositionem cum Magnatibus vel forensibus, de aliquibus diffidationibus vel excessibus, ab eis vel per eos factis, praeterq̄ de contemptu & inobedientia mandati, & damno dato. De excessibus vero, malis, diffidationibus, condemnationibus, & delictis, per eos factis & commissis, & committendis vsq; in diem publicationis praesentis Statuti; habeant illam potestatem cum eis componendi, quam haecenus habuerunt, hinc ad vnum annum proximè futurum; de caetero, & deinde inantea, componendi cum eis, nullam habeant facultatem vel potestatem. Non obstante quocunq; alio Statuto vel priuilegio Urbis, in contrarium loquentibus. Cum Communitatibus vero, componere possint de quibuscunq; diffidationibus, factis per DD. Conseruatores praedictos, praesentes & futuros, & pro quibuscunq; excessibus. Et hoc Capitulum, publicè banniat per Urbem, in locis consuetis.

¶ De forensibus, habendis pro Ciuibus. Cap. 250.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ nullus forensis habens priuilegium ciuitatis; habeatur & reputetur pro Ciue, seu gaudere possit priuilegio ciuium Romanoru, nisi habeat domum, & vineam; videlicet domum in Vrbe, & vineam prope Romam per tria miliaria; & habitet per tres partes anni, in Vrbe, cum familia sua.

¶ De capitulis pecudum. Cap. 251.

Supra lib. 1. c. 156.

In primis statuimus & ordinamus, q̄ patroni & domini bestiarum pecudinarum & caprarum forensium (videlicet illarum Terrarum quae non soluunt sal, & focati cum, siue impostam salis & focatici, Camerae) qui conducunt seu conducerentur ipsas bestias Romam, ad pascuandum ad pasca, & partes, & territoria Urbis; teneantur, & debeant soluere de pecudibus, capris, & montonibus, Camerae Urbis, duos florenos auri pro quolibet ceterario; videlicet medietatem in festo Natiuitatis D. N. Iesu Christi, & aliam medietatem in Pascha Resurrectionis eiusdem D. N. Si vero dictae bestiae, vel aliqua ipsarum, conducerentur, seu conducerentur ad pasca, & partes Urbis, ad gubernandum, & pascuandum eas in hyeme, per aliquem Ciuem Romanum, vel quamcunq; aliam personam; ipsi conductores, pro quolibet centenario dictarum bestiarum, duos florenos auri soluant, & soluere teneantur dictae Camerae, in terminis supradictis, prout superius est expressum. Pro qualibet bestia grossa, quae conduceretur ad pascuandum in hyeme, ad partes Urbis; domini seu patroni, seu conductores earum; soluant, & soluere teneantur dictae Camerae, quatuor solidos prouisi, pro qualibet bestia grossa. Et teneantur, & debeant, ipsas bestias in dicta Camera assignare, & numerum ipsarum; & eas numerare, & numerari facere eisdem modo, & forma, quibus pecudes numerantur.

¶ Quantum soluat pro centenario pecudum forensium. Cap. 252.

Item, q̄ omnes conductores, & conduceres, pecudes forenses extra districtum Urbis, ad pascuandum in pascuis Urbis, vel eius districtu; teneantur soluere Camerae Urbis, duos flor. seu id quod pro tempore solui consuevit, pro quolibet centenario dictarum pecudum; videlicet medietatem dictorum florenorum in festo Natiuitatis D. N. Iesu Christi, & aliam medietatem in festo Pascha Resurrectionis D. N. Iesu Christi. Et si quis ex hoc dictam Camerae fraudauerit; in quadruplum puniatur. Et nihilominus, pecudes non assignatas in Camera Urbis pro pecudibus forensibus, perdat, & perdere debeat.

¶ De

¶ De scorianibus, & furantibus arbores. Cap. 253.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ nullus de cetero scoret vel incidat, vel scoriari vel incidi faciat, per se vel per alium seu alios, aliquam arborem seu arbores alienas, fructiferas vel siluestres, siue sint in locis cultis, siue incultis, siue in nemoribus, siue in domibus, siue in campis, sine voluntate d. n. & licentia cuius est arbor. Et si quis inuetus fuerit incidere vel scoricare dictas arbores vel arborem, sine licentia eius cuius est, vel sunt; puniatur qualibet vice, in centum sol. prou. Et nihilominus, teneatur emere dare damnum patienti, sacramento patientis declarandum. Et liceat illi, cui damnum illatum est, a dicto malefatore, penes quem inuenta fuerint, cortices dictarum arborum, & animal seu animalia in quibus eas detulerit, sine poena auferre, propria auctoritate, vbicunq; sine licentia Curiae. Et si quis venditor corticum arborum, probare non poterit, se cortices praedictas, quas vendidit seu vendiderit, licite fecisse & habuisse; tanquam inuentus fuerit, vel fecisset facere damnum supradictum; puniatur. Et de hoc, credatur sacramento cuiuslibet accusatoris, bonae famae. De qua poena habeat medietatem; & poene duplicentur de nocte in oibus supradictis.

¶ De petentibus securitatem, ualentibus portare arma defensibilia. Cap. 254.

Quicumque petierit securitatem ab aliquo, & ille eam sibi dare recusauerit, & permiserit se propterea diffidari; Curia ei defensibilia arma concedat, recepta primo fideiussione in Camera Urbis, de non offendendo aliquem, ad poenam quadrupli eius quod pro maleficijs esset statutum; qua securitate recepta, dicta arma deponat.

¶ De executione fienda in bonis diffidorum. Cap. 255.

Senator teneatur proprio iuramento, & ad poenam quingentarum lib. prou. ad petitionem, Partis facere capi & accipi omnia bona, & res damnatorum & diffidorum de homicidio; & diuidere per medium, singulas res mobiles, & immobiles, & se mouentes, inter Partem laesam, & Camerae Urbis, secundum tenorem priuilegii diffidationis vel sententiae. Et si dicta bona dictorum diffidorum & damnatorum, apparerent esse communia cum consortibus aliis non damnatis vel diffidatis; q̄ omnia bona Senator faciat diuidi summarie, sine strepitu, & figura iudicii; & parte diuisam, Camerae Urbis, & Parti, pro diuiso adiudicari & assignari, cum clausulis & cautelis convenientibus. & teneantur consortes diffidati, ad poenam quinquaginta lib. prou. pro medietate Camerae Urbis, & alia medietate Parti applicandam, diuidere, & non referre aliquam controuersiam quominus diuisio fiat. Et hoc, locum habeat in praesentibus, praeteritis, & futuris.

¶ De eodem. Cap. 256.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ tam ciues Romani & habitatores Urbis, quam etiam forenses, videlicet de Comitatu, & districtu Urbis, qui per tempora haberent seu tenerent in partibus & territorio Urbis, pecudes, capras, montones, seu aliquas ipsarum bestiarum, suas, vel alienas, vel forenses, ad pascuandum & gubernandum; quilibet ipsorum, teneatur, & debeatur vinculo iuramenti, assignare in Camera Urbis, Notario maiori dictae Camerae, & eas per dictum Notarium scribi facere, vsque ad Natiuitatem Domini nostri Iesu Christi, diuisim bestias suas a bestiis forensium; ad poenam centum librarum pro quolibet centenario, & perditionis bestiarum. Et contenta in praesenti Capitulo seu Statuto, omni anno banniantur ad tubam, publicè & alta voce, per Urbem, in locis consuetis, saltem per quindecim dies ante dictum festum Natiuitatis Domini.

¶ De

¶ De eodem.

Cap. 257.

Item, statuimus & ordinamus, q̄ omnes pecudes, & bestię pecudinę ciuium Romanorum, & etiam forensium, de comitatu, territorio & districtu Urbis; videlicet illarum Terrarum, quę soluunt sal, & focaticum, siue impositam salis, & focatici, Camera Urbis; debeant esse merchata vno mercho tantum (videlicet in auricula, & de igne) & non de pluribus merchis. Et dictum merchum; domini siue patroni ipsarum bestiarum, in Camera Urbis debeant assignare, quando assignant dictas pecudes in ipsa Camera; & aliter non recipiatur assignatio earum in dicta Camera. Communitates, & districtuales Urbis, & de Urbis districtu, dent & dare teneantur in dicta Camera, idoneos fideiussores, q̄ bestię & pecudes prædictę, quas assignant, seu assignabunt in dicta Camera, sint suę, & non alterius. Et si contrafecerint, seu assignauerint ipsi, aut aliquis eorum, bestias alienas pro suis; centum librarum prou. & perditionis bestiarum, pœnam incurrant, pro quolibet contrafaciente, Urbis Camera applicandarū. Et dicta assignatio, per dominos & patronos ipsarum bestiarum, & non per aliam interpositam personam fiat, & aliter non recipiatur dicta assignatio, nisi dominus, aut patronus earum, haberet licitam excusationem, propter quam non posset venire ad Capitolium; quo casu, Notarius Camera teneatur ire ad domum eius, cum salario sui uiatici, competentī.

¶ De eodem.

Cap. 258.

Item, q̄ omnes pecudes, caprę, montones, & bestię grossę, quę reuertuntur seu reducuntur de Vrbe, seu Urbis districtu, ad partes Montanearum; debeant numerari per numeratores earum, ad id deputatos seu deputandos per DD. Conservatores Camere Urbis, qui fuerint per tempora, ad pontem Māmolum, & ad pontem Nomentanę, & ad pontem Salarium, seu ad quemcunque dictorum pontium, & non in alio loco, & postquam sic fuerint numeratę; vadant seu ducantur per viam siue stratam Tiburtinam, vel villę Sancti Antimi, & non per aliam viam, seu alias partes, versus Montaneam. Et si per aliam viam irent vel transirent, aut ire, vel transire fuerint inuentę, cum apodissa, siue sine apodissa Dohanę Camera Urbis; perditę sint ipsę bestię, & ipsę Camera applicentur, tam bestię grossę, quã minutę. Et idem intelligatur, si peruenerit ad notitiam Capitolii, vel officialis Camere Urbis. Qui eas numerauerit, vel scripserit, ad dictos pontes, vel aliquem ipsorum; teneatur & debeat, ipsas bestias in dicta Urbis Camera assignare, ad pœnam valoris ipsarum bestiarum, de eius proprio, Urbis Camera applicandam.

¶ De eodem.

Cap. 259.

Item, q̄ omnes supradictę bestię, grossę, & minutę, quę inuenirentur superflue ad dictos pontes, ultra illas, quę fuerint in dicta Camera Urbis assignatę; perdantur, & sint & esse debeant dictę Camere, & ipsi Camere applicentur. Possint tamen domini seu patroni ipsarum bestiarum, redimere ipsas bestias à dicta Camera, pro quolibet centenario bestiarum pecudinarum, pro viginti quinque florenis auri; & pro qualibet bestia grossa, videlicet boue, pro quinque florenis; & vacca, pro quatuor. et si dictę bestię, conductę fuerint ad pascua & herbatia territorii districtus Urbis, per aliquos cives Romanos vel forenses, ad pascuandum, seu eas conduci fecerint ad dicta pascua, & herbatia; dicimus & ordinamus, q̄ D. Senator teneatur, & debeat, ad petitionem dominorum, seu patronorum ipsarum bestiarum; constringere illum, seu illos, qui conduxissent, seu cōduci fecissent dictas bestias, ad soluendum dictos denarios in dicta Camera, & ad satisfaciendum omne damnum; videlicet summarie, de plano, sine strepitu, & figura iudicii.

¶ De eodem.

Cap. 260.

Item, statuimus, & ordinamus, q̄ super conductione pecudum, & aliarum bestiarum, euntium in Montaneam, & ad partes Montanę; sint & deputentur omni anno, xii, boni & legales ciues Romani, ex parte dictę artis, quorum, sex sint numeratores dictarum bestiarum; & tres, maioris qualitatis & conditionis, sint superstantes, siue superstitēs; & sint duo numeratores, & vnus superstās in quolibet Ponte, qui superstās teneatur facere caracem numeri ipsarum bestiarum, & de ipso numero bestiarum, facere relationem in Camera Urbis. Et dicti numeratores dictarum bestiarum, nullo modo possint, nec eis liceat, sine licentia sui superstantis numerare. Et numeratores, teneantur, & debeant retinere omnes castratos, & omnem bestiam masculam minutam de duobus dentibus, nisi essent de numero montonorum, siue montonum, quas bestias retentas per eos, debeant in Camera Urbis assignare. Quarum bestiarum sic retentarum, medietas sit Camere Urbis, & alia medietas sit ipsorum. Alii tres ciues, vsque ad dictum numerum dictorum xii, hominum; stent & stare debeant dicto tempore extra Urbem; videlicet vnus in Campania, alius in Tibure, & alius in villa sancti Antimi, & in partibus circumstantibus, prout fuerit opportunum. Et faciant custodiri omnes passus, per quos dictę bestię possunt redire, & de omnibus dictis bestiis, quas inuenerint per aliam viam ire, q̄ per vias in Statuto contentas; medietas sit Camere Urbis, & alia medietas sit ipsorum, qui numeratores, & superstantes, habeant pro numeratione dictarum bestiarum, inter omnes, xx. sol. prou. pro personis eorum, pro qualibet milliario pecudū; & sex denarios, pro qualibet bestia grossa, eis soluendos per dominos, seu patronos dictarum bestiarum. Pro custodia autem passuum, & nunciorum; eis à dicta Camera Urbis persoluatur.

¶ De eodem.

Cap. 261.

Item, statuimus, & ordinamus, q̄ tam ciues Romani, q̄ forenses, teneantur, & debeant soluere dictis superstantibus, commissariis, & numeratoribus dictarum pecudum, de omnibus bestiis pecudinis, cum earum alleuo, tonsis, seu toforatis, seu quę toforari possent (quę numerantur, seu numerarentur ad supradictos Pontes) xx. soli. prou. pro quolibet milliari; & sex denarios, pro qualibet bestia grossa; qui sint pro salario eorundem.

¶ De eodem.

Cap. 262.

Item, q̄ nulla bestia grossa, vel minuta, debeat transire dictos Pontes, vel aliquem ipsorum Pontium, seu locorum, nec aliquis eas debeat ducere, vel cōducere per dictos Pontes, & loca, sine apodissa Camerarii Camere Urbis; ad pœnam perditionis ipsarum bestiarum, & pœnam superius declaratam.

¶ De eodem.

Cap. 263.

Item, statuimus, & ordinamus, q̄ de xx. solidis prou. qui soluuntur, & solui debent, pro quolibet milliari pecudum; & sex denarijs prou. qui soluuntur, & solui debent, pro qualibet bestia, vt supradictum est, pro numeratione bestiarum; fiat tres partes æquales. quarum vna pars, sit, & esse debeat tātum superstantium; alia pars, sit illorum; qui stabunt seu steterint ad custodiam passuum videlicet in Campania, Tibure, & villa sancti Antimi; & alia tertia pars, sit, & esse debeat cōmuniter oīum sex numeratorū pecudū, media pars, pro quolibet, qui oēs & singuli numeratores superstantes, & custodes passuum, stent, & stare debeant ad sindicatū, & de gestis per eos in dicto officio, reddere plenariam rationem; & si reperti fuerint re-

N 2 cepisse

cepisse aliquam simoniam, vel commississe fraudem, vel malitiam, ex quibus Camera Urbis damnificaretur, vel damnum aliquod pateretur, aut deceptionem, in predictis, vel aliquo predictorum, vel eorum occasione; incurrant poenam quadrupli simonię receptę, pro quolibet eorum delinquentium, Camera Urbis persolvendi, & damnum emendent, & resarciant Camera Urbis supradictę.

¶ De eodem. Cap. 264.

Item, statuimus, & ordinamus, q̄ DD. Conseruatores Camera Urbis, qui per tempora fuerint; teneantur, & debeant in sine passus pecudum, Montaneam, & partes Montaneę ascendētium; fieri facere per D. Senatorem, diligentem inquisitionem in forma debita; super qua examinari faciat D. Senator, testes Romanos, & de Tibure, Carfolio, & de Abbatia Farfensi, & de Campania; ad inueniendum si pecudes aliquę Mercatorum, transuerint versus Montaneam, per alias partes, vias, seu itinera, quā per loca declarata, & ordinata, vt supra continetur. Et repertos culpabiles, D. Senator puniat penis superius declaratis. Et si Senator, seu Conseruatores negligentes fuerint predicta fieri facere; nomine pœnę, & pro pœna, centum florenos prouidi. dictę Camere solvere teneantur. Et dictam pœnam, eos incurrere volumus ipso facto.

¶ De eodem. Cap. 265.

Item, q̄ nulla persona assignet merchum alienum, pro suo; ad pœnam quingentarum librarum prouisorum; & ultra dictam pœnam, puniatur pœna falsi.

¶ De eodem. Cap. 266.

Item, q̄ nulla persona signet, & signari faciat cum mercho suo, pecudes forēses, quas duxerit, seu duxisset, & duci fecisset ad pascuandum, ad pascua, & herbatia Urbis, vel sua; ad pœnam predictam.

¶ De eodem. Cap. 267.

Item, q̄ pro omnibus pecudibus lanutis, quę in futurum reuertuntur, seu reducuntur lanuta in Montaneam, & partes Montaneę; domini, seu patroni, vel conductores earum, soluant, & solvere teneantur in Camera Urbis, duos denarios, pro qualibet pecude viscosa; & tres denarios, pro qualibet pecude matricina. Et dictos denarios, Conseruatores, pro dicta Camera exigere & recipere teneantur.

¶ De eodem. Cap. 268.

Item, q̄ pro quolibet milliari pecudum ascendētium in Montaneam, & partes Montaneę; domini, seu patroni earum, x. soli. prou. pro quolibet milliari, solvere teneantur Camera supradictę, pro apodissa earum, vt est hactenus consuetum.

¶ De eodem. Cap. 269.

Item, q̄ numeratores pecudum, debeant numerare pecudes Romanorum, & comitatensium, seu districtualium Urbis (qui pro predictis pecudibus non soluunt aliquid in Camera Urbis) diuisim à pecudibus forensium; ad pœnam centum lib. prou. pro quolibet numeratore, qui numeret pecudes forensium, simul cum pecudibus dictorum non soluentium, & qui solvere non tenentur in dicta Camera.

¶ De eodem. Cap. 270.

Item, statuimus, & ordinamus, q̄ à Kalendis mensis Aprilis, inantea, vsque quò pecudes reducuntur in Montaneam, & ad partes Montaneę; nulla persona audeat, vel

vel præsumat mouere, vel moueri facere, seu conducere, vel cōduci facere pecudes, aut castratos, & bestias pecudinas, de loco ad locum, versus partes Montaneę, absq; apodissa Camera Urbis. Et qui contrafecerit; perdat dictas bestias, & Urbis Camera applicentur, & confiscentur per Iudicem dictę Camere. quarum, tres partes sint Camera Urbis; & quarta pars, auferentis.

¶ De eodem. Cap. 271.

Item, statuimus, & ordinamus, q̄ antequam pecudes incipiant transire per Pontes; superstantes, & numeratores earum, qui per tempora fuerint; prouideant, se numerare ante (in illis locis, & partibus, quę eis videbuntur) oēs pecudes, quę erāt inter duo flumina, versus Tiberim; per illum modum, qui eis melior videbitur.

¶ De eodem. Cap. 272.

Item, q̄ nullus audeat, vel præsumat transire, conducere, vel conduci facere, cum pecudibus, vel sine pecudibus, per Pontes predictos, tempore numerationis pecudum, aliquos castratos, vel aliquos masculos pecudinos, de duobus dentibus, vel ab inde supra. Et qui contrafecerit; perdat dictas bestias, & Urbis Camera applicentur & confiscentur, pro tribus partibus, dictę Camere; & pro quarta parte, superstantibus, & numeratoribus supradictis. Liceat tamen cuilibet, ducere, & transire per dictos Pontes, quinque montones, pro quolibet centenario pecudum, absque aliqua pœna.

¶ De eodem. Cap. 273.

Item à Kalendis Aprilis inantea, vsque ad exitū mensis Maii; stent & stare debeāt de die, & de nocte, ad custodiam supradictorum Pontium, boni & legales famuli de Viturclano, pro quolibet Ponte. Qui famuli omnes, dent fideiussores idoneos, de dicto eorum officio dictę custodię, fideliter, & legaliter exercēdo, prout eis impositum fuerit; & habeant, qui Pontes custodiunt, salarium à Camera memorata.

¶ Quod Officiales ad uitam, non habeant aliquod aliud Officium in Vrbe. Cap. 274.

Item, statuimus, & ordinamus, quòd nullus Officialis ad uitam, possit habere, vel deputari ad aliquod aliud officium, de officiis imbussulatis, vel imbussulandis, cū salario, in dicta Camera Urbis, vel extra. Et si sibi daretur, vel concederetur; non valeat ipso iure; & gesta per eum, non teneant; non obstante aliquo Statuto, vel priuilegio, in contrarium loquentibus.

¶ De gratia non incoctimanda. Cap. 275.

Item, statuimus, & ordinamus, q̄ deinceps nulla persona incoctimet, seu incoctimari faciat, aliquam gratiam, seu res gratiæ, quę deferirentur ad Urbem, ad portas Urbis, vel intus Urbem. Et qui contrafecerit; soluat nomine pœnę, L. lib. prou. pro quolibet contrafaciente, vice qualibet.

Supra c. 60. & Infra lib. 4. c. 24

¶ Quòd omnes Romani, sint grasceri. Cap. 276.

Item, statuimus, & ordinamus, q̄ cuilibet cū Romano, & habitanti in Vrbe, liceat accipere omne genus gratiæ, & res, & bestias quascunque, prohibitas extrahi de Vrbe, vel eius districtu, vel de loco magis propinquo Urbis, ad locum magis longinquum ab Vrbe, sine apodissa Dohanę Camere, contra formam Statutorum, seu ordinamentorum, consuetudinem, & deliberationem Consilii generalis Urbis; & eas assignare, & scribi facere in Camera Urbis. Et dictę bestię, & res quę

cunque, sic inuenta sine apodissa Dohanæ dictæ Camera; perdatur, & perditæ sint; & per iudicem Camera, ipsi Camera applicentur, pro tribus partibus; & pro quarta parte, auferenti. Et dictam assignationem dictarum bestiarum, & rerum in dicta Camera; faciant infra terminum trium dierum, postquam inuenerint; ad pœnam x. lib. proui. & nihilominus dictam assignationem facere teneantur.

De facientibus contra Statuta.

Cap. 277.

Supra c. 28. & in
proc. l. lib. in fi.

Item, vt omnia supradicta Statuta calumniandi auferatur, materia; & transgressionum huius Capituli Statutorum, audacia non transeat impunita; Decernimus, omnia supradicta Statuta, ab omnibus inuolabiliter obseruari; cassatis & euacuatibus omnibus aliis statutis, quæ predictis essent contraria vel aduersa; & istis solis volumus, & in iudiciis, & extra iudicia, per omnes Urbis iurisdictioni subiectos, & alios quoscunq; in Curia Capitolii litigantes. Nec per Conseruatores, & iudices quoscunq; alios presidentes, audiri volumus aliquem, contra ipsa, per directum vel per obliquum, quomodolibet allegantem, quod dicta Statuta non valeant. Et hoc pertinaciter affirmantem, seu super eorum valore & vigore, sub quibuscunq; coloribus, disputantem, contrafacientem, audientem, & allegantem; pœnam infamiae & priuationis honoris, & cuiuslibet dignitatis, & quingentarum lib. proui. incurrere volumus ipso facto quas de facto Senator sibi auferri faciat; alias, tantundem de suo salario, Camere Urbis soluat à qua pœna, nullo modo liberari valeat nec absolui, in aliquo Consilio generali vel speciali.

Statuta, iussu & ordinatione Sanctissimi D. N. Eugenij iij. composita. Cap. 278.

Sup. lib. l. c. 164.

Item, ad remouendum ne causa Ciuium districtualium, ad Curiam deuoluerentur, vt fuit & est intentionis Sanctissimi D. N. propter impensas, & laborum onera, V. R. P. alias decreuit, quod appellantes à sententiis quorumcumq; Commissariorum, in Vrbe latis & ferendis; appellarent ad Iudicem appellationum Urbis; & sic in multis fuit obseruatum. Item, statuimus, & ordinamus, quod in concernentibus ordinariam iurisdictionem Senatoris, aut Iudicium Capitolii, vel Capitanei appellationum, seu aliorum quorumcumq; Iudicum Urbis; nulla fiat commissio. Tamen si ex aliqua causa esset fienda, in qua iudex de publico salariatus detur; non possit Iudex ipse, à Partibus aliquid pro sportulis accipere; sub pœna restitutionis quadrupli, & suspensionis ab officio, per trimestre; & non concedatur, nisi Partibus, de quarum interesse tractatur, specialiter requisitis; & eis, per peritos per nos deputando, auditis; & tunc cause terminari debeant secundum formam iuris, & Statutorum Urbis, & infra tempora à Statutis Urbis præfixa; sub pœna in eis contenta. Et ab eis, secundum formam Statutorum Urbis, & ad quem Statuta disponunt, appellari possit, & non alias, Et commissio aliter concessa, vt contra mentem S. D. N. & nostram, emanata sit ipso iure nulla.

Seruatio Statutorum. Cap. 279.

Statuimus & ordinamus, vt circa torturas capturas personales, & alios processus tam ciuiles quam criminales; seruetur forma iuris, & Statutorum Urbis; nisi aliter aliud fuerit specialiter à Sanctissimo D. N. seu à nobis mandatū; non obstantibus quibuscunq; priuilegiis, tam concessis, quam concedendis. Alias, Senator contrafaciens, in sindicatu ad pœnam similem, & ad damna, expensas, et interesse; Partibus teneatur. Confirmantes, et denuo renouantes saluberrimum Urbis Statutum De habentibus in Vrbe Roma, necnon in eius districtu, pro Senatoribus non eligendis; Statuimus, quod Senator et eius Officiales, debeant esse de loco distantj ab Vrbe, ad minus, ad quinquaginta miliaria; Capitaneus verò appellationum, per sexaginta; sub pœna amissionis salarii sibi deputati.

Item

Item, statuimus quod Senator, et eius Officiales, Capitaneus appellationum, et alii Officiales, sint forenses, et non durent in officio, ultra tempus à Statutis præfixū. Quo elapso, teneantur ppositi inhabilitatibus Officialium, illos eiici facere, sub pœna. & quod concessio seu reformatio contra hoc Statutum, fieri non possit; et qui semel fuit in officio per quinquennium, illud, siue aliud officium in Vrbe, obtinere non possit. Quia officium Marefcallorum, factum ad repressiones malefactorum, deductum est in rapinam pauperum; ad dicti officii reformationem, statuimus in Capitolio in Vrbe Roma, non posse esse nisi sex Marefcallos; quatuor Romanos, et duos per Senatorem deputandos forenses, distantes ab Vrbe vt supra. Qui Marefcalli, seruent officium hoc modo; habeant banchum in sala Capitolii, vbi redditur ius; et ibi recipiant fossuras, & capturas, & alias scripturas executionum, & non alibi; habitis idoneis notariis, singulis eisdem in principio in tracta Officialium deputandis; et habeant burfam et omnia lucra communia, salario eis deputato, dumtaxat excepto; contra facientes, incidat in pœnam xxv. ducatorum.

Item, statuimus quod officia dari solita Romanis Ciuibus, nulli alteri dentur, nisi ciuibus Romanis; et quod concessio aliis facta, sit ipso iure nulla.

Item, statuimus, singulis officialibus, tam ciuibus quam forensibus, optimos deputari syndicos, ex optimatibus uiris ciuibus Romanis; quorum semper sit vnus Doctor, vir grauis, et timens Deum; et vt sindicatus, factus tempore durantis officii, sit ipso iure nullus; et quod salaria syndicorum, soluantur à Camera, ex computanda in salario ipsorum Officialium.

Infr. lib. 4. c. 34.

Item, pro pauperum subleuamine, statuimus quod pro ingressu, exitu, et mansione Cancellariae, nihil pœnitus recipiatur, nec per custodes, nec per Prothonotarium, nec per alium, nisi duo solidi; videlicet sex quaterni tantum, pro ingressu; & duo, pro exitu. Et quod Cancellaria de cetero non vedatur, sed custodiri debeat per virum idoneum, per Conseruatores, secundum formam Statutorum, deputatum, per quem dari debeat idonea cautio.

Item, volumus deputari duos, qui, vocatis Proconsulibus artis Notariorum, habeant facere Tabulas, de summa recipienda per Prothonotarium, necnon per alios Notarios, tam in Capitolio, quam extra; & eorum constitutiones reuiderè, & tabelliones examinare, & eorum matriculam reformare; & quod inhabiles, & honestate exercitii non seruantes, & Tabulae & normae eis datae, transgressores fuerint; possint à notariatu suspèdi, & à matricula deleri omni appellatione remota; necnon Tabulam facere omnibus & singulis officialibus Urbis, tam ciuibus quam forensibus; tabellionibus; portarum Urbis, & Cancellariae custodibus; quas Tabulas, scribi & affigi facere teneantur in locis singulis, vt omnibus veniant in notitiam, de pecuniis per eos recipiendis, & modo per eos tenendo. Item, statuimus, quod officium extraordinariorum, deputetur viri duo idonei; quorum officium non possit durare nisi sex mensibus; quod debeant in deferendis in Camera, duos de die, & vnus de nocte adhibere testes, vt Partem volenti se defendere, non auferatur, defensionis facultas.

Item, statuimus, & ordinamus, centum flor. pro reparatione Capitolii, ex salario Senatoris retineri solitos, nullibi expendi posse, nisi in Capitolio, vbi & prout Conseruatoribus pro tempore existentibus, magis visum fuerit expedire.

Item, statuimus & ordinamus, quod nullus Aromatarius, medicinalia venalia teneat, nisi fuerit per Medicos auctoritate publica approbatus.

Item, statuimus & ordinamus, eligi debere quatuor viros expertos, Ciues Romanos, auctoritatis grauis, qui praesint libro vocato Speculo. Et fiat liber vnus, vbi debeant scribi Officiales successiue vt erunt, tam Ciues quam forenses; & in eodem libro describi debeant inhabilitates, quae tam de iure, quam ex forma Statutorum Urbis et ex serie presentium, & haecenus factarum constitutionum, quae ab officiis repellunt, quorum cura sit, deputatis Officialibus, tam Ciuibus, quam forensibus, obstantias obiecta, & defectus obicere; & illis obstantibus, amoueri facere; qui si negligentes fuerint, pœnam xxxiii. ducatorum

ducatorū, vice qualibet, incurrant, irremissibiliter exigendorū; & nullus Officialis, quā primū per præfatos fuerit inhibitū, possit se gerere, sub pœna ammissionis salarii, quorum cura etiam sit, priuilegia Camerae tueri, ac omni diligentia instare, vt priuilegia, Statuta, monumenta, arcana publica, grauitur feruentur, & custodiantur, & omnia alia, quæ circa præmissa publicum interesse requirunt.

¶ Item, statuimus, quod Statuta, quod ad Consulatus Artium, & ad extraordinariū ordinem Ciuitatis, & quod ad festum Assumptionis beatæ Virginis, & pœnæ in his adiectæ, necnon pœnæ pro immundicia, aut portatione armorū, aut per bannimēta, aut per officiales super his præfectos, aut per speciales constitutiones, tam appositæ, quā apponendæ, ligent tam Ciues, quā forenses laicos Romanam curiam sequentes, cuiuscunque status, gradus, vel conditionis fuerint.

¶ Item, statuimus, Macellarios, per viam publicam rectam de Ponte Castri Sancti Angeli, ad Pontem, & specialiter in platea Campi Florum, & platea Iudæorum, non posse macellum tenere vllō tempore, sub pœna, x. ducatorum. Et quod circa plateam Iudæorum, plateam Campi Florum, prope Sanctum Celsum, prope plateam Sanctæ Mariæ Rotundæ, prope Sanctum Marcellum in Ripa, & arca Noe, prope turrim de Comitibus, & aliis locis consuetis, extra dicta loca, locum vnum habeant, in quo solum, & non sparsim, artem exerceant. Et quod vbi carnes ad vendendum tenent, mundi stent, sub pœna vnius ducati, vice qualibet qua contrafecerint.

¶ Item, volumus, vt currus à vijs rectis, quibus supra, quantū fieri potest, abstineant, ne publicos incessus impediāt; sub pœna vnius ducati, vice qualibet.

¶ Item, statuimus, quod in quolibet loco, vbi in Vrbe Roma cuditur, aut cudi contingeret moneta, cuiuscunque metalli; debeat esse præpositus Ciuis Romanus, grauis & expertus; cuius cura sit, custodire stampas; & ex qualibet massa, ex qua pecunia cudi debet, assagia recipere; & operam, & curam suscipere, vt nullū vitium in moneta fiat, & alia quæ præpositi Zecchæ, facere soliti sunt.

¶ Sequuntur alia Capitula, ordinationes, & reformationes; quorum, & quarum tenor talis est, videlicet. Cap. 280.

In nomine Domini, Amen. Annō Dñi MCCCCXLVI. Pontificatus Sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Eugeni; diuina prouidentia Papæ quarti, anno sexto decimo, indictione nona, mensis Iulii die xx. Loisius Mandatarius, & specialis nuncius Reuerendissimi in Christo patris, & D. D. Astrogii Archiepiscopi Beneuentani, Reuerendissimi in Christo patris, & D. D. Ludouici, tituli Sancti Laurentii in Damaso, sacrosanctæ Romanæ Ecclesiæ præbyteri Cardinalis Aquilegien. præfati D. Camerarii Locumtenentis; de mandato, & ex parte præfati D. Locumtenentis, coram magnificis Thomas Saxo; de Amateschis, Stephano de Buccabellis, & Antonio Velloni, Conseruatoribus Camerae almæ Vrbs, infra scriptas reformationes, & ordinationes, Capitula, & Statuta representauit. Demum die xxix. Augusti, anni præfati, præfatis Magnificis DD. Conseruatoribus præsentatū fuit rescriptū, sigillo ipsius D. Vicecamerarii, & Locumtenentis sigillatum, & subscriptum, in forma, Cuius talis tenor existit.

Astrogius, Dei, & Apostolicæ Sedis gratia, Archiepiscopus Beneuentanus, Reuerendissimi in Christo patris, & D. D. L. tituli Sancti Laurentii in Damaso, præbyteri Cardinalis Aquilegien Sanctissimi D. N. Papæ Camerarii Locumtenens, Magnificis viris Thomæ Saxo de Amateschis, Stephano de Buccabellis, & Antonio Velloni, Conseruatoribus Camerae almæ Vrbs, salutem. Constitutiones, & salarium Officialium, & Notariorum, ac Portarum, & Pontium custodum, & aliorum in eis contentorum, taxationes, dudum per nobiles viros Andream de Sancta Cruce, & sacri apostolici Consistorii Aduocatum, & Maximū Lelli Cecchi, per nos ex forma

Constitutio

Constitutionum, & Reformationum per præfatum Reuerendissimum D. Cardinalem, & Camerarium deputatos, adhibitis egregio legum Doctore Ioannem de Tibure, & Laurentio. D. Pauli, Proconsulibus Collegii iudicum, & Notariorum Vrbs, secundum tenorem earum constitutionum, editas, vobis, & vestro officio, de nostro mandato, per Loisium mandatarium nostrū præsentatas, de mandato Sanctissimi D. N. super hoc nobis facto, ac vigore nostri Vicecamerariatus officii, mandamus inuolabiliter obseruari; ac in libro grosso Camerae Vrbs, describi; & in volumine Statutorum Vrbs, apponi; & transgressores, per vos & successores vestros, vnā cum quatuor nobiles viris, pro eorum obseruatione, deputatis, & in futurū deputandis, secundum earundem constitutionum, & reformationum tenorem, pœnis & multis, prout vobis, & vestris in officio successoribus, ac quatuor præfatis videbitur, puniri; cum quadruplici eius quod plus exegerint, restitutione, his à quibus extorserint. Salaria verò & prouisiones Officialibus persolueñ. per Cameraam, voluntati Sanctiss. D. N. reseruamus; quibuscunque in contrarium facientibus, non obstantibus. Datum in domo nostræ solitæ residentie, die penultimo mensis Augusti, nona indictione, anno Domini, millesimo, quadringentesimo, quadragesimo sexto, Pontificatus præfati D. N. Papæ Eugeni quarti, anno sextodecimo.

¶ Tenor verò dictarum reformationum, ut supra præsentatarum, talis est. Cap. 281.

Constitutiones, & reformationes, factæ per D. Andream de Sancta Cruce, sacri Consistorii Aduocatum, & Maximum Lelli Cecchi, deputatos per Reuerendissimum D. Astrogium, Archiepiscopum Beneuentanū, Reuerendissimi D. L. tituli Sancti Laurentii in Damaso, S. R. E. præbyteri Cardinalis Aquilegien. Camerarii Apostolici Locumtenentē; vocatis egregio viro, D. Ioanne de Tibure Aduocato Consistoriali, & Laurentio D. Pauli Toti, Proconsulibus artis Notariorum. Cap. 282.

¶ Primò, ordinationes, et Statuta, edita per Collegium Notariorum Vrbs, præcipimus inuolabiliter obseruari, quod dudum in Palatio Capitolii publicata fuerūt, Quorum tenor talis est,

A Solio summe maiestatis, Tribunali, & Throno magni Dei, vnius, & trini, Patris, Filii, & Spiritus Sancti, diffusum est lumen in cælo, & in terra; vt intelligat, & videat omnis creatura veritatem. Inde illa veritas, quatuor Euangelistarum præconio, diuino agitatorū spiritu, ad humani generis doctrinā claruit, ambulatibusque in tenebris, lucem dedit. Inde etiam duo magna luminaria, humano generi illuxere, vt hominum vitam, gesta, & mores exornent. Horū autem claritate, & radiis religio Tabellionatus officii, inter alia hominum officia, est, vt fidem habeat demostrandi, atque probandi contrahentium vota; morientium, & aliorum vltimas voluntates; Iudiciorum actus; Præsidum, ac magistratuum sententias, iudicia, atque decreta, fidei Notarii, & scripturæ Tabellionis commissā. Tāto itaque diuino, & humano munere dotata huius officii religio, curare debet attentius, vt intelligat commissum sibi officium, & aut auctorizantis indignationem, & iustitiam; aut munus & gratiam, iuxta merita, vel demerita exercentis, expectet. Quia verò vt plurimū quod quisque negligit, ignorat, nisi aut præmonitus, aut sibi ipsi cōsciū factus, intelligat; decretum est per egregium virum D. Andream de Sancta Cruce, sacri Consistorii Aduocatum, & Petrum Mellini, Proconsules; Antonium Bartholomæi, Antonium Cecchi Nicolai, & Laurētium Christofori, Notarios Officiales Collegii Notariorum Vrbs, ad componendum mores dicti officii Tabellionatus, in Collegio Notariorum Vrbs deputatos, Quod quisque in eadem Vrbe dictum officium exercens, aut exercere intendens, sciat se inuolabiliter seruaturum instituta infra scripta, ad honorem, & laudem Omnipotentis Dei, beati Lucæ Euangelistæ, protectoris eiusdem Collegii, laudem, & gloriam militantium in officio præfato.

¶ Alia

¶ *Alia reformatio Notariorum Urbis.* Cap. 283.

IN primis decretum, institutum, & ordinatum est, q̄ in festo beati Lucae Euangelistae, conuocatis Iudicibus Palatii Capitolii, Doctoribusque Urbis, & omnibus Procuratoribus, & Notariis Urbis matriculatis, celebretur Missa in Ara caeli, ad honorem, & laudem omnipotentis Dei, & beati Lucae Euangelistae, cum cereis, & luminaribus distribuendis singulis more solito expensis Collegii, & vniuersitatis officii Tabellionatus.

¶ *De creatione Officialium Collegij Notariorum Urbis.* Cap. 284.

Item, q̄ celebrata missa praefata omnes de dicto Collegio conueniant, & conuenire debeant in loco Capituli (qui est in primo recluso Cōuentus dictae Ecclesiae sanctae Mariae de Ara caeli) ad eligendum Correctores, & Officiales novos in Collegio praefato, iuxta ordinationem hactenus obseruata de imbussalatoribus electis, & eligendis per singulos quatuor annos, & ad eligendum alios imbussalatores finito primo quadriennio.

¶ *De eodem.* Cap. 285.

Item, q̄ ultra praedictos Officiales, sint & eligantur per Collegium, duo Proconsules; qui habeant iurisdictionem inter homines vniuersitatis praefatae, & de concertibus Officium, & etiam inter externos se reclamantes, aut aliquid agere habentes cum hominibus dicti Officii, & concernentibus Officium praefatum; qui potestatem habeant multandi, vsque ad ducatos auri quinque.

¶ *De Tribunali Proconsulum.* Cap. 286.

Item, quod dicti Proconsules habeant locum, & Tribunal, eorum in Palatio Capitolii.

¶ *De Notarijs creandis.* Cap. 287.

Item, q̄ de creatione Notariorum, dicti Proconsules habeant, & habere debeant bonam, & diligentem curam, requirendo Comites Palatinos, & alios habentes potestatem creandi Notarios, q̄ nullus creetur Notarius, nisi examinetur, & repertus fuerit bonus grammaticus, & sequutus fuerit aliquem Procuratorem, vel practica Tabellionatus habuerit, per vnum annum, ad minus, ac aliam artem mechanicam non exercuerit; & q̄ alius facti Notarii, non possint pro Notariis se gerere, nec inter Notarios in Vrbe habeantur; & Comes Palatinus incidat in poenam decem ducatorum, vice qualibet, si contrafecerit.

¶ *Qui possint Notariatum in Capitolio exercere.* Cap. 288.

Item, q̄ nullus in Palatio Capitolii possit publica officia Notariatus exercere, nisi fuerit Romanus ciuis, vel domicilium habens in Vrbe, & pro ciue Romano, secundum Statuta Urbis, reputetur, ac matriculatus, & de Collegio; aliis, suis actis, & gestis, nulla fides adhibeatur, & maximè per aliquem de Collegio praefato.

¶ *De Notariis matriculandis.* Cap. 289.

Item, q̄ nullus possit matriculari, nisi fiat solemniter examinatio de eo, coram Proconsulibus, & Correctoribus, & Officialibus dicti Collegii; & examinatus, repertus fuerit bonus grammaticus, & prosequutus fuerit aliquem Procuratorem, vel exercuerit exercitium Tabellionatus, per annum, ad minus; & habeat Statuta Urbis, & studuerit in eis, illo anno; & super hoc examinatus, repertus fuerit idoneus, & approbatus

& approbatus fuerit per duas partes ex tribus; demum soluerit pro matriculatione, more solito; Alias, scriptus, de matricula deleri debeat, ad omnem simplicem requisitionem cuiuslibet Notarii; Alias, Proconsules non delentes, incidant in poenam decem lib. vice qualibet, applicandarum pro medietate Collegio Notariorum, & pro medietate Camerae.

¶ *De eodem.* Cap. 290.

Item, q̄ matriculari non possint exercentes, & qui exercent artes mechanicas, nisi illas in totum deseruerint, & saltem quatuor annis post desertionem, tabellionatum exercuerint; & aliter matriculari non possint; & si matriculati essent, deleatur ut supra; & actis ipsorum, fides nulla adhibeatur.

¶ *De Notarijs rogatis de instrumentis.* Cap. 291.

Item, q̄ Notarius de aliquo contractu vel testamento scribendo rogatus, priusquam a loco contractus discedat, nomina testium, & substantiam eius, de quo rogatur, in quaternutio protocollorum suorum scribat, ut per obliuionem veritas non mutetur; dummodo sibi de suo salario satisfiat; de quo protestari debeat, q̄ non scribet, nisi soluat; aliis, scribere teneatur rogatum in protocollo, sub poena falsi. Et idem fiat, quando duo Notarii de eodem contractu scribendo, rogati essent. Et postquam vterque Notarius in quaternutio suorum protocollorum, scripserit totam contractus substantiam, cum omnibus pactis & capitulis substantialibus; quilibet debeat se subscribere in protocollis alterius, & econuerso, ut amoueat omnis erroris materia. Et talis fiat subscriptio in instrumento publico, de quo duo Notarii sunt rogati. Notarius verò qui praedicta non fecerit; damnum Parti emendet, quod propterea incurrisset. Et a contrahentibus, aut a Parte requisitus; teneatur infra tres dies, a die requisitionis, in publicam formam reducere instrumentum, de quo rogatus fuerit, recepto salario competenti. Quod si non fecerit; in decem lib. punitur; pro medietate Parti, & pro medietate Camerae Urbis (nisi iustam & rationabilem causam allegaret) & damnum Parti laesae resarciat. Pro quolibet autem contractu, aut testamento, a quinquaginta lib. infra; decem solidos duntaxat, pro labore, seu publicatione recipiat. A quinquaginta lib. supra, vsque ad centum; xx. sol. Ab ea de supra, vsque ad cl. sol. 24. Ab inde supra, vsque ad ducentas; sol. xxx. Ab inde supra, vsque ad ccc. recipiat sol. xl. Ab inde supra, pro quolibet centenariae quantitatis vel rei, in instrumento contentae; denarium vnum pro qualibet libra recipiat. Pro sententia continente quantitatem, c. lib. & ab inde infra; xx. sol. Ab inde supra, duos flor. recipiat, quantecumque quantitatis fuerit vel valoris. De aliis verò iudicialibus actibus, iudex coram quo acta sunt facta, taxare debeat; ultra quam, Notarius nihil petere possit. In quolibet casu, pergamenum siue charta de corio, pro publicatione, detur per Partem Notariis supra dictis. Et si ultra dictam quantitatem exegerint, seu receperint; in x. libr. punitur, vice qualibet, punitur; pro medietate Parti accusanti, & pro medietate Camerae Urbis applicandis. Et eadem poena puniatur, si propterea tardarent complere & publicare instrumentum. Et in utroque casum praedictorum, damnum resarciat Parti laesae. Et ad praedicta cogantur per Senatorem, & quemlibet eius iudicem, qui super hoc aditus fuerit, ad poenam quinquaginta libr. Senatori, & x. libr. prouisorum Iudici, qui in hoc fuerit negligens vel remissus.

¶ *De officialibus Collegij Notariorum Urbis.* Cap. 292.

Notariorum Collegium, octo bonos, legales, & expertos Notarios eligat; quorum duo exemplationi instrumentorum, & aliarum scripturarum, ac protocollorum

collorum Notariorum mortuorum, vel absentium, debeant interesse; & simul cum Iudice ordinario Palatino, possint videre diligenter, utrum exemplar & exemplarum bene concordent, & quando expediret, facere comparationem litterarum. Et se in dictis instrumentis sumptis & exéplatis, subscribant, vnâ cū Iudice supradicto.

¶ De Notarijs ad banchum deputatis, & perdentibus instrumenta. Cap. 293.

SI quis Notarius perderet instrumenta sibi in iudicio assignata; illa refici faciat suis expensis, & damnum reficiat Parti læsæ. Additum est, q̄ Notarius, qui in Curia Capitolii fuerit ad aliquod officium, seu ad banchum alicuius Iudicis deputatus; ad illud non possit aliquod procuratoris officium exercere; ad pœnam xxv. librarum, Camere applicandarum. Item, additum est, q̄ si in futurum contingat coram aliquo ex iudicibus palatinis, peti q̄ aliquod instrumentum publicum, factū manu alicuius Notarii, corrigatur vel supleatur in aliqua sui parte; non possit propterea contra dictum Notarium procedi de falso, aut alijs extra ordinem, nisi appareat seu probaretur aperte, q̄ dictus Notarius dolose & fraudulenter, talia mutasset, addidisset, vel commisisset, ad alicuius instantiam, & alterius læsionem.

¶ De habentibus protocolla Notariorum mortuorum. Cap. 294.

QUicumque habet protocolla Notariorum mortuorum, si requisitus fuerit ab aliquo, pro contractibus in dictis protocollis contentis; teneatur diligenter inquirere pro dicto contractu inueniendo, recepto salario; videlicet, si contractus fuerit de quantitate quinquaginta lib. proui. infra; recipiat duos solidos proui. tantū, pro inquisitione & ostensione. Si à quinquaginta supra, vsque ad centum; recipiat tres solidos. & pro complendo instrumentū, septem soli. proui. Abinde supra, vsq; ad, cc. recipiat xxx. soli. proui. Abinde supra, recipiat vnum denarium pro qualibet libra. Et hoc, teneantur facere tam heredes Notarii, quam Notarius qui debet complere instrumentum, infra octo dies. Et si Parti, ad quam dictum instrumentum pertinet, alia iusta de causa esset necessarium dictum instrumentum, infra breuiorem terminum, ad docendum de iure suo; teneatur Notarius infra terminum competentem, assignandum per Iudicem coram quo esset causa, ipsum instrumentum reddere publicatum. Et Iudex teneatur ipsum cogere remedijs opportunis, in termino competentis; ita q̄ propter defectum instrumenti, ius aliquod non valeat deperire; & illud compleat postquam fuerit requisitus, quod si non fecerit; soluat Camera Urbis; x. sol. proui, pro medietate Camere Urbis, & pro alia medietate accusanti, & damnum reficiat Parti læsæ. Additum est huic Capitulo, q̄ nulla persona audeat emere vel vendere protocolla alicuius Notarii mortui, nec ipsa seu eorū aliqua dilaniare, seu alicui alteri, gratis vel precio, tradere dilanianda seu in vsum alium illicitum conuertenda ad pœnam; cc. lib. proui. tā emptori, seu venditori, seu dilaniatori, quàm etiam venditori, & alienatori, & danti ad dilaniandum, vel destruendum; pro medietate, Camere Urbis; & pro alia medietate, Parti quę læderetur ex destructione protocollis præfati, et super hoc teneatur Senator inquirere, ad petitionem cuiuscunque, etiam in secreto, denunciantis; ad pœnam quinquaginta lib. proui. & banniat per Urbem, in introitu cuiuslibet Senatoris.

¶ Quod nullus matriculetur, nisi honeste vitæ. Cap. 295.

ITē, q̄ nullus debeat matriculari, nisi fuerit honestæ vitæ, incédēs in habitu condecienti, togatus, ut decet Tabellionem, sine frappis, & Diuisa. Et singuli Notarii matriculati, incedant & incedere debeant in habitu præfato; alijs, incidat in pœnam xxv. librarum, & sit suspensus per annum; & quarta pars pœnæ, sit accusantis; & alia pars quarta, Camere Urbis; & medietas, Collegii Notariorum.

¶ De

¶ De Notarijs ad banchum deputandis.

Cap. 296.

ITē, quod Senator infra octo dies, à die sui ingressus ad officium, cum Proconsulibus, & Correctoribus, debeat deputare Notarios ad banchum Iudicū, pro tempore sui officii. qui sic deputati, non possint sequi aliquem procuratorem, nec pro aliquo eorum, scribere in eorum domibus, aut alibi priuatim; & debeant sedere apud tribunal, quamdiu Iudex fedebit ad tribunal; Nec possint exercere aliquod officium procuratoris, apud banchum, apud quē fuerit Notarius deputatus, ad pœnā x. lib. vice qualibet, qua contrafecerit, applicandarum ut supra. Et quilibet debeat tenere librum manulem, in quo debeat omnia acta conscribere, antequam de banchu recedat, & demum in registrum reducere, cum omnium originalium, iurium, instrumentorum, testium, & aliorum productorum tenore, constituto salario pro copijs, & registro, prout in tabulis continetur. Et Conseruatores teneantur ad hoc requirere Senatorem, ut faciat; ad pœnam xxv. ducatorum Senatori, si non fecerit, & x. Conseruatoribus, si diligentiam non fecerint, de eorum salarijs retinendorum.

¶ Quod Iudices habeant ante scriptos notarios in suo libro. Cap. 297.

ITē, quod Iudices, apud quorum tribunalia erunt Notari actuarii, ut supra; debeant habere scriptos Notarios in vno libro, & de primo ad vltimum distribuere causas libellarias successiuè, & sic causas summarias, & executiuas. Et quod non sit in posse procuratoris, sibi Notariū eligere, sed ad euetum scribant, ut dictum est supra, præmissa euentuali distributione; ad pœnam x. ducatorum Iudici, vice qualibet, qua contrafecerit; & actis Notarii non deputati à Iudice, ut præmittitur, fides non habeatur.

¶ Quod Notarius non matriculatus non sedeat ad banchum. Cap. 298.

ITē, q̄ nullus Notarius non matriculatus, possit sedere, & deputari ad banchum collateralium, ad pœnam x. lib. auri; vice qualibet, applicanda, & exigenda, ut supra.

¶ Quod Notarij non ludant ad ludos inhonestos. Cap. 299.

ITē, quod nullus Notarius debeat ludere ad aliquem ludum inhonestum, & prohibitum, ad arbitrium Senatoris; nec tabernas ingredi ad comessandum, & bibendum, excepto notario Cōsulum tabernariorum; ad pœnam x. lib. vice qualibet, applicandam ut supra, pro quolibet contrafaciente, de quo credatur iuramento vnus accusatoris, & duorum testium, etiam secretè accusantis; & suspendatur per mensem ab officio.

¶ Quod omnes notarij banchi faciant libros manuales. Cap. 300.

ITē, q̄ Prothonotarii Notarii Camere, & alii Notarii banchi; debeant singuli facere bastardellos, seu manuales libros de banchu, cum intitulatione Senatoris, & iudicum, anno Domini, Pontificatu, indictione, mensibus, & diebus, & cum subscriptione, & signo bene ligatos, cū numero chartarum stampatarum stāpa Collegii; et ibi describant omnes actus iudicarios, quàm melius potuerint, saltem effectum, & substantialia, ante recessum à banchu; ad pœnam v. lib. vice qualibet, qui in singulis præmissorum contrafecerint, & applicandarum, ut supra, & suspensionis ipso iure ad annum.

¶ Quod Notarij non recedant a banchu iudice sedente. Cap. 301.

ITē, quod dicti Notarii Iudicibus sedentibus ad banchum, & donec à banchu recesserint; debeant ipsi sedere, nec per palatium discurrere, ut eorum copia haberi possit,

possit, & ipsi valeant reperiri; ad pœnam x. lib. vice qualibet, pro quolibet contrafaciente, applicanda, & exigenda, vt supra.

¶ Quod Notarij actuarij, antequam discedant a banco, sint concordēs in actis. Cap. 302.

Item, quod quando duo Notarii sunt in una causa collegæ, seu de vno actu simul rogati, recedere non debeant de banco, nisi primò sese in actu concordauerint saltem in substantia, ad euitandum periculum contrarietatis, ad pœnam x. lib. vice qualibet, applicandam, & exigendam, vt supra.

¶ Quod Procuratores, non scribant acta banchi. Cap. 303.

Item, quod nullus exercens officium procurationis, debeat nec possit acta banchi conscribere; & e cõuerso, nullus ad banchum deputatus, possit, nec debeat se dentibus Iudicibus pro tribunali, apud quos est deputatus, procurationem aliquã exercere. & si contrafecerit; incidat in pœnam x. lib. vice qualibet, applicandam, & exigendam, vt supra.

¶ Quod Notarij sint taciturni ad banchum. Cap. 304.

Item, quod quamdiu Iudices federint ad banchum, sub tacurnitate, & silentio maneant; & tantum vacent conscribendis actis; & non audeant de causa aliqua corã Iudice loqui, nisi interrogati, vel nisi Procuratore causæ absente; quo casu, possint suplere absentiam Procuratoris; ad pœnam x. lib. applicandam, vt supra. & iudex eis mandet, vt taceant, sub pœna, quæ sibi videbitur, vsq; ad summam, v. ducatorũ, & eam de facto exigere, pro modo procacitatis & inobedienciæ, possit.

¶ Quod Notarij faciant protocolla singulis annis. Cap. 305.

Supr. c. 306.

Item, quod quilibet Notarius, contractum describens, testamenta, & vltimas voluntates hominum; teneatur & debeat, singulis annis, facere prothocollum bene ligatum, cum numero chartarum, & cum intitulatione, anno Domini, Pontificatu, in dictione, mensibus, & diebus, subscriptione, & signo; & in eo describere, & annotare debeat contractus, eo anno sibi occurrentes, saltem substantialiter, & cum loco, tempore, & presentibus, prout quisq; melius ordinauerit, & sibi magis honorificè prouidebit, ad contrahentium voluntatem, & officii tabellionatus gloriam. Et si secus fecerit; puniatur pœna x. lib. applicanda & exigenda, vt supra.

¶ De prothocollis presentandis Officialibus Collegij Cap. 306.

Item, quod quilibet Notarius, infra octauã Natiuitatis Domini nostri Iesu Christi, debeat coram dictis Proconsulibus, & Officialibus, dictum librũ, seu prothocollum exhibere; ad pœnam x. lib. applicandarum vt supra. Qui contrafecerit; sit suspensus ab officio per annũ, qui liber debeat stãpari stãpa Collegij Notariorũ.

¶ Quod Notarij sint modesti in recipiendis mercedibus. Cap. 307.

Item, quod Notarii sint modesti in solutionibus, & mercedibus officii eorum, tã in contractibus, quã circa iudiciales actus, recepta debita mercede, vel per donationem remissa; quæ solutio moderari debeat, vt infra in Tabulis continetur.

¶ De mercedibus Notariorum, pro actis iudiciarijs. Cap. 308.

In primis, pro qualibet comparitione, contradictione, relatione, & pronuncia fienda, pro quolibet Notario, à qualibet Parte, bol. i.

¶ Item, pro qualibet contestatione litis, cum iuramento calumniæ, pro quolibet Notario, bol. ii. à qualibet Parte contestantis.

Itẽ, pro rñsionibus articulorũ, p quolibet articulo, à qualibet Parte, denarios quatuor.

Itẽ, p rñsiõe interrogatoriorũ, à parte rñdētis, bol. iii. tã si sunt duo Notarii, q̄ si sit vnũ.

Item, pro iuramento cuiuslibet testis, denarios octo.

Item, pro examine cuiuslibet testis, usque ad numerum v. vel vi. Capitulorum; tres bol. pro quolibet Notario. Sed si Capitula ascenderēt ad maiorem numerum, & causa esset implicita, & grauis, multorum Capitulorum; soluet Notariis, secundum laborẽ fiendum, taxatione Correctorum, seu Iudicis, coram quo causa pendet, indecisa.

Itẽ, pro interrogatione, seu examinatione fienda super interrogatorijs, pduētis cõtra Capitula; soluat producens, medietatem illius quod soluitur per producentem capitula.

Itẽ, p verbali petitione, publicatione testiũ, & pcessus, & p termino dato addicendũ cõtra; bol. ii. p quolibet Notario à q̄libet pte, p qua fuerit scã dicta publicatio, & petitiõ.

Item, pro qualibet appellatione, & prouocatione ad causam; bol. ii. si apud acta.

Item, pro quolibet instrumento procurationis, ad recipiendum, quietandum, trãfigendum & componendum, & paciscendum, & his similia, carl. duos.

Itẽ, p quolibet folio copiarũ; bol. tres. q̄ copia debeãt hñe versus xx. pro qualibet facie; & quilibet versus debeat hñe octo dictiones, ad min⁹, aut xxii. literas. p alijs aut Iudiciorũ actib⁹, si de salario reuocetur i dubiũ; taxent p Correctores Collegij, & eorũ dictis stetur.

Itẽ, pro instrumento tutelæ, cũ inuētario tutelæ, aut sine; p publicatione, carl. quatuor.

Item, pro stipulatione, & scriptura ipsius; carl. duos.

Itẽ, p instrumẽto aditionis hæreditatis, cũ bñficio legis, & inuētarii, & cũ bannimẽto, & citatione facta in forma, ad videndũ cõfici dictũ inuētariũ; in totũ, ducatum vnum. nisi esset magna hæreditas; quo casu, stetur declarationi Correctorũ, seu Iudicis Capitolij, de salario, vel mercede Notariorũ rogatorum; si de solutione verteretur q̄stio inter Partes.

Item, pro scriptura, & stipulatione ipsius inuentarii; carl. tres.

Itẽ, pro rogitu cuiuslibet instrumenti dotis; recipiat Notarius, prout continetur in Statuto antiquo.

Item, pro rogitu instrumenti subarrhationis; carl. duos.

Item, pro stipulatione testamentorum, & aliorum instrumentorum; recipiat Notarius melius, q̄ potuerit cũ contrahentibus cõuenire, non excedẽdo duos ducatos.

Item, pro rogitu cuiuslibet securitatis, seu pacis; carl. tres.

De mercedibus Notariorum, pro instrumentis quibuscunque.

Cap. 309.

¶ Quod quilibet Notarius, petere, & exigere possit, pro publicatione instrumẽtorũ, vsque ad quantitã xxv. flor. carl. ii. deinde verò supra, vsque ad cẽtum florenum medium abinde verò supra, pro quolibet centenario pecuniarũ, rerum, & bonorũ, in quã titatibus infra scriptis contentorum; flor. medium, pro quolibet centenario, vsque ad mille abinde supra, vsque ad quãcunque quantitatem, numerum, vel valorem rerum, pecuniarum, & bonorum, in instrumentis infra scriptis contentorum; florenum medium, pro quolibet centenario, petere & exigere possit, aut prout Statuto antiquo cauetur.

¶ In primis.

¶ Pro instrumento testamenti

Pro instrumento codicilli

Pro donationibus inter viuos, & causa mortis

Pro instrumento venditionis, emptionis, depositi, & permutationis

Pro instrumento cessionis iurium, & bonorum quorumcunque

Pro instrumento fidantiarum

Pro instrumento societatis.

Pro instrumento obligationis, dotis, donationis propter nuptias, & pro alijs instrumentis publicis similibus, ex quibus transfertur, vel acquiritur totale ius, & dominium principaliter, veluti sunt inuestimenta, consensus præstatores, & similia; ducatum medium; saluo viatico, si contingeret extra Vrbs mania accedere.

Pro alijs quibuscunque instrumentis, recipiant, & petere possint secundũ taxã, & discretionem Correctorum Notariorũ, quorũ declarationi standũ sit; maxime, si inter Notarios & cõtrahẽtes quæstio oriretur de dictis mercede, & salario, adherendo antiquo Statuto.

O 2 Pro

In lib. 4. c. 29. &
lib. ult. c. 34.

Pro locationibus in emphiteosim, concessionibus in perpetuum, vel ad vnam, vel plures generationes.

Pro aliis simplicibus locationibus.

Pro qualibet sententia diffinitiva, seu super exequendis instrumentis lata, arbitriis, seu arbitramentis, petere, & exigere possit Notarius rogatus de ea; & similiter abinde supra, vsque ad centum ducatos; & similiter abinde supra, vsque ad mille; & abinde supra, quacunque sit quantitas, prout Statuto antiquo cauetur.

Pro aliis iudicialibus actibus; recipiant pro quolibet actu iudiciario in publicam formam redigendo; bol. tres.

Pro rogitu actorum ciuilium iudicialium; recipiat Notarius prout sequitur.

In Primis.

Pro scriptura citationis ad videndum assignationem libelli, Capitulorum, ad sententiam; mandato executiuo, mandato de exequendo, & similibus actibus, & mandatis; bol. vnum, pro qualibet, pro relatione citationis, & mandato, bol. vnum, pro quolibet Notario, pro productione libellorum, exceptionum, articulorum, replicationum, instrumentorum, seu aliarum scripturarum; bol. vnum, pro quolibet Notario, & qualibet scriptura.

De registris fiendis.

Cap. 310.

Infra in Leon.
c. 34

Item, quod registra fienda in causis quibuscunque agitandis, soluantur, & satisfiant Notariis, hoc modo; videlicet quod dentur folia vigintiquatuor pro quolibet ducato; videlicet chartæ scriptæ quadraginta octo. & in qualibet facie cuiuslibet chartæ; sint & esse debeant scripti, versus viginti. & quilibet versus debeat habere, & in se continere octo dictiones, aut literas trigintaduas. & similiter quæcunque alia copia, fienda, & exemplanda essent de quibuscunque instrumentis, seu scripturis, de quibus copia peterentur; sint simili modo confectæ.

De duobus Notarijs, simul rogatis de uno instrumento.

Cap. 311.

Item, si contingat, duos, aut plures Notarios, esse rogatos simul de vna re; non debeant stipulari actum; nisi Notarii extensam notam cum omnibus substantialibus, adscripserint; & quilibet retineat notam subscriptam manu alterius; sub pœna decem ducatorum, vice qualibet; cuius medietas, sit Camera Urbis; & alia, Collegii Notariorum.

De salarijs Aduocatorum, & Procuratorum, in causis.

Cap. 312.

Infra lib. 4. c. 33

Item, quod quilibet Procurator, in omni causa libellaria, citra quantitatem, vel estimationem quinquaginta flor. currentium; habeat, & habere debeat ducatorum auri tres. Abinde supra, vsque ad centum; habeat, & habere debeat, & possit totidem. Abinde verò supra, vsque in quamcumque sumam; percipiat illud, quod poterit moderatè, & honestè, secundum qualitatem, & conditiones causarum, & personarum, facere sibi solui. Et tantundem recipiat Aduocatus.

Quod personæ miserabiles, benè tractentur in solutionibus.

Cap. 313.

Item, quod in causis viduarum, & miserabilium personarum, Procuratores, & Notarii, mitius tractent litigantes in solutionibus antedictis, iuxta qualitatem, & quantitatem causæ, & personarum litigantium.

Quod Notarij non exercent aliquod officium, ut substituti.

Cap. 314.

Item, quod nullus Notarius exercent aliquod officium publicum, vt substitutus alicuius laici, & pro aliquo laico; aliàs, reputetur infamis. Et si matriculatus non est, matriculari non possit. si verò matriculatus est; de matricula deleatur, & in Collegio nullatenus recipiatur; eiusque scripturis, per Tabelliones Urbis, nec in iudicijs, nec extrà, fides adhibeatur.

De Pro-

De protocollis, & scripturis Notariorum mortuorum, conseruandis. Cap. 315.

Item, quod mortuo Notario, teneant Procōsules, Correctores, & Scriptor Notariorū Urbis, infra octo dies, à die sciētia, ordinare, vt protocolla, & scripturæ publicæ Notarii mortui, recludantur in aliquâ capsam, duabus clauibus clausam; ex quibus, vnâ teneat ij, ad quos spectat protocolla, & aliâ Correctores. Et si in his Proconsules, & Officiales Collegij, negligentes fuerint; pœnâ xxv. duc. auri incurrât, applicandâ Camera Urbis. Et hæredes Tabellionis, aut ii, ad quos protocolla spectarēt, infra duos dies post obitū dicti mortui, teneantur p̄fatis Officialibus denūciare, & oēs libros exhibere, sub pœna amissionis ipsorū protocollorū. Quæ capsæ, si hæredes, apud quos protocolla remaserint, fuerint Notarij; eorū domibus, aliàs, capsæ præfatæ poni debeant in Sacristia Arç cœli. Et si protocolla, q̄ facta essent, reperta nō fuerint, saltē de vno anno integro; incidat hæredes in pœnâ 50. duc. Et hoc Statutum, vindicet sibi locū, quò ad cōseruationē scripturarū, etiā quò ad pendētia protocolla, de Notariis retrò mortuis. Et merces, & comodum dictorum protocollorum, sit hæredum, pro medietate; & pro alia medietate, releuantium, & officialium.

Infra lib. 4. c. 32.
& supra c. 294

Quod Officiales Collegij, teneantur Notarios congregare. Cap. 336.

Item, quod Proconsules, & Correctores, vltima Dominica cuiuslibet mensis, debeant, & teneantur congregare Notarios, & in omnium præsentia facere legi has Notariorum constitutiones; sub pœna decem librarum, à quolibet eorum, inremissibiliter per duos Conseruatores, pro fabrica eorum domus, exigendarum.

Aliæ reformationes, factæ tempore Martini Papæ Quinti. Cap. 317.

Secundò Tabulam salariorum Notariorū, tempore sc̄elicis recordationis Martini Papæ Quinti æditam, inuolabiliter obseruari decernimus, cuius tenor talis est, videlicet,

De salarijs Scribæ Senatus.

Cap. 318.

Ordo de Varris, Apostolicæ Sedis Prothonotarius, D. N. Papæ Thesaurarius, Reuerendissimi in Christo patris, D. Francisci, miseracione diuina Archiepiscopi Narbon. D. Papæ Camerarij, Vicecamerarij, Magnificis viris, Senatori, & Conseruatoribus Almæ Urbis, præsentibus, & futuris, Salutem in Domino. De mandato Sanctissimi in Christo patris, & D. N. D. Martini, diuina prouidentia Papæ Quinti, super hoc, viuæ vocis oraculo, nobis facto, vobis committimus, & mandamus, quatenus per infra scriptos Notarios, & Officiales, præsentis, & futuros, curetis remedijs opportunis, infra scriptâ taxam inuolabiliter obseruari. Et si quis de prædictis Notarijs Officialibus eiusdem Urbis, vltra receperit, seu exegerit quoquomodo, quàm in eadem Tabula contineatur, & sit expressum; nostro arbitrio punietur.

In primis, Scriba Senatus, pro lectura diffidationis ciuiliū, continentis quantitatem quinquaginta librarum recipere debeat soli, quinque. Abinde vsque ad centum; soli, decem monetæ currentis. Abinde verò, vsque ad quingentos; solidos viginti. Abinde supra, vsque ad quamcumque quantitatem, florenum currentem vnum.

Item, pro lectura diffidationum criminalium, super accusatione ad instāciam Partium, vsque ad ducentas libras; solidos decem. Abinde verò supra, solidos viginti.

Item, pro lectura reaffidationis ciuiliū, modo prædicto; & totidem pro lectura reaffidationis criminaliū, recipiatur. Pro quacunque copia subscripta legitime, habeant prout pro lectura diffidationis.

De mercede Notarij Conseruatorum. Cap. 319.

Notarius DD. Conseruatorum, habeat, & possit recipere pro venditionibus, & instrumentis gabellarum Urbis, & portarum, à quolibet emptore; dimidium florenū currentem, pro quolibet centenarij, si summa non excefferit numerum mille. Abinde supra, vsque ad duo millia; vnum quartum florenum pro centenarij solidorum.

O 3 Teneatur

Teneatur tamen dictus Notarius, notam singularum venditionum per modum Capitulorum, ita clarè facere, vt non possit esse quæstio inter Cameram, & emprorem; & notã aliorum contractuum cum Camera fiendorum, idoneè registrare in libro deputato, infra triduum post diem rogatus. Aliàs, salarium suũ perdat, tam à Camera, quàm à Partibus, sibi datum, & ordinatum. Et DD. Conseruatores, teneantur infra dictos tres dies, compellere Partes ad soluendum dicto Notario. Solutione tamen facta, vel nõ; teneatur, præmissa facere dictus Notarius, sub dicta pœna.

Item, quòd possit, & teneatur recipere pro assignatione pecudum, & aliorum animalium pro qualibet posta; bol. duos.

Itẽ, p toto retractu dictarũ assignationũ; bol. iiii. si excedat foliũ, habeat bol. iiii. p folio.

Item, pro expeditione dictarum pecudum, pro qualibet posta, bol. vi.

Item, possit, & debeat recipere pro apodiffa solutionum, & pagamentorum Camera, p eius subscriptione; sex denarios pro flor. de salariis Officialium tantum; exceptis apodiffis DD. Senatorum, & Capitum regionum, & eorum conestabulum; pro quibus debeat recipere ad discretionem DD. Conseruatorum.

Item, pro scriptura pactorum, & Capitulorum, fiendorum quando fit sal nouum, cum salinariis; habeat, & recipere possit pro stipulatione, & abbreviatura; flor. currentes decem. Et si publicauerit; ducatos auri decem, computatis decem flor. si soluti forent, pro subscriptione, & abbreviatura.

Item, possit, & licitum sit eidem Notario, recipere pro subscriptione cuiuslibet securitatis, fiendæ per DD. Conseruatores; sol. duos.

Item, de pecunia ludorum Agonis, & Testaciæ, habeat à Camera, & recipere possit quolibet anno, flor. sex currentes.

Item, de sindicatu Senatoris, habeat tertiam partem salarii, pertinentis ad Notarium sindicorum dicti Senatoris.

Item, possit recipere, pro quolibet cõpromisso de quacunque re, à qualibet Parte; bol. sex. & pro quolibet arbitramento pacis, aut securitatis perpetuæ, solidos viginti, à qualibet Parte, pro publicatione instrumenti.

Item, dictus Notarius, finito eius officio, teneatur libros, & scripturas inter Fiscum, & priuatum, tempore sui officii factas; & specialiter librum assignationis pecudum; pœnes officium DD. Conseruatorum, & eius acta, dimittere; ad pœnam viginti quinque ducatorum, si quis contrafecerit, irremissibiliter exigendorum.

De mercedibus Scriptoris Conseruatorum.

Cap. 320.

Scriptor DD. Conseruatorũ, sit perpetuus, prout hætenus fuit, & est Franciscus de Muscianis. Hic teneatur, & debeat registrare, & annotare in libris grossis DD. Conseruatorum, omnes & singulas bullas Apostolicas, priuilegia, rescripta, Statuta, ordinationes, reformationes, pertinentes ad Ciuitatem Romanam, & Cameram Urbis; necnon omnia & singula banna fienda per Urbem, & quæcunque ad Cameram pertinentia. Cui bannitores trombando, teneantur relationem facere dictorum bannimentorum, ad pœnam perditionis salarii dictorum bannitorum.

Item, teneat, & debeat registrare oēs, & singulas solutiones, & pagameta facta, & fienda p quoscũq; gabellarios, aut debitores Camere Urbis, in libris dictorum DD. Conseruatorũ.

Item, teneatur, & debeat registrare, & annotare in dictis libris, omnes & singulas descriptiones DD. Senatorum, per tempora existentium, & eorum monstas, & requisitiones fiendas per DD. Conseruatores, pro tempore existentes. pro quibus monstis, & requisitionibus, vice qualibet, vnum ducatum auri recipi possit. diuidendum per eum, cum Notario DD. Conseruatorum, pro tempore existente.

Item, teneatur registrare, & annotare omnes & singulas massaritas, & fornimenta, in Palatio Capitolii, & in domibus DD. Conseruatorum, in Portis, & Pontibus, & aliis locis publicis existentia; necnon omnia alia publicum interesse concernentia, quæ videantur DD. Conseruatoribus, pro tempore existentibus, annotari debere, tam in locis sacris, quàm

quàm in profanis. quam descriptionem facere teneatur in libris DD. Conseruatorum.

Item, sub pœna amissionis salarii sui, teneatur curam suscipere omnium & singulorum librorum, & scripturarum, ad dictum officium DD. Conseruatorum pertinentium, & operam dare, vt originalia recludantur in capsa, prout inferius ordinabitur.

Item dictus Scriptor teneatur, ad omnem simplicem requisitionem DD. Conseruatorum, absque alia solutione, contentus esse suo salario; & quòd debeat, iusto impedimento cessante, in domibus DD. Conseruatorum residentiam facere, in loco sibi assignato, libris, & scripturis Camera conuenienti. Salarium verò à Camera soluendum, sit quatuor ducatorum auri, pro mense. quo salario sit contentus, quò ad publicum. A priuatis verò personis, pro eius laboribus, discretè se habeat, arbitrio DD. Conseruatorum. Et habeat id, quod solitus est habere, in tempore Carnispruii.

De mercede Prothonotarij.

Cap. 321.

Prothonotarius recipere debeat, pro registratura, & subscriptione cuiuslibet relaxationis carcerati in Cancellaria, pro debito ciuili; bol. sex; nisi summa debiti, esset infra decem ducatos.

Item, pro relaxatione capti pro crimine, bol. sex.

Item, pro relaxatione alicuius carcerati, pro pœna personali, & illorum, qui relaxantur in festo Sanctæ Mariæ; florennum vnum, pro quolibet.

Item, pro scriptura cuiuslibet compromissi, à qualibet Parte; bol. sex.

Item, pro scriptura arbitramenti pacis, à qualibet Parte; solidos viginti.

Item, pro scriptura cuiuslibet securitatis; bol. duos.

Item, pro scriptura securitatis cuiuslibet barchæ; solidos decem.

Item, pro scriptura confirmationis Statutorum Artium, à quolibet Consulatu; solidos decem. Quam facere non debeat, nisi præcedente subscriptione Locumtenentis Senatoris; qui subscribat vidisse Statuta, & esse iuridica, Statutis generalibus non contraria, & monopolium non continentia, nec iuribus Superiorum præiudicantia.

Item, pro examinatione testium, & scriptura processus, examinatorum, & facti coram eo, & pro copiis; vt accipitur à Partibus litigantibus coram Collateralibus.

Item, pro subscriptione cuiuslibet reafidationis, vsque ad centum libras; solidos quinque. Abinde, vsque ad trecentas; solidos decem. Abinde verò suprã; solidos quindecim. Si personalis, vel mutilationis membrorum; florennum vnum.

Item, pro qualibet comparatione, fienda coram eo, pro liberatione alicuius carcerati, & subscriptione cuiuslibet indeiussionis, præstada in Camera, pro carceratis; solidos duos.

Item, pro qualibet promissione, præstanda apud Senatorem, vel eius Officialis, de se representando coram eis; solidos quinque.

Item, pro reuocatione securitatis. Intelligentur reuocata securitates ex gratia concessa, non autem securitates, vel significationes de iustitia; solidos duos.

De mercedibus Notarij Camere.

Cap. 322.

Notarius Camere Urbis, recipere debeat, pro subscriptione cuiuslibet securitatis perpetuæ, præstata in Camera Urbis, à quolibet præstante; grossum vnum.

Item, pro assignatione cuiuslibet priuilegii exemptionis cuiuslibet Castri, ab imposta salis, & focatici; solidos duos.

Item, pro subscriptione cuiuslibet apodiffæ, & solutionis, & fidei, quam facit Notarius de solutione impostæ salis, & focatici; solidos octo.

Item, pro scriptura depositionis pignorum, & subscriptione significationis ipsius depositionis; solidos quatuor.

Item, pro scriptura depositionis pignorum, restitutione, & eius cancellatione, vel si pignora tradantur appellato; solidos quatuor.

Item, pro scriptura cuiuslibet reafidationis, vsque ad centum libras; solidos quinque. Abinde,

Abinde verò ad tricentas libras, solidos decem. Abinde verò supra, solidos viginti. Si personalis, vel mutilationis membrorum; florenum vnum.

Item, pro præsentatione cuiuslibet appellationis, vel libelli repræsentandi in Camera, solidos duos.

Item, pro scriptura cuiuslibet equi, & æque, currentium ad brauium; bol. quatuor.

Item, pro scriptura cuiuslibet calami; bol. quatuor.

Item, pro fide quam facit de solutis Camere, vsque ad quinquaginta librarum bol. tres. Abinde verò, vsque ad centum; bol. quatuor. Abinde verò supra; carlenum vnum.

Item, pro taxatura libri, de repertis cum mala mensura, & aliis extraordinariis, & aliis quibuscunque; solidos duos.

¶ De mercedibus Scriptoris Camerae.

Cap. 323.

Scriptor Camerae Urbis, recipere debeat pro scriptura cuiuslibet securitatis perpetue, præsentandæ in Camera, & subscriptione de securitate præstita; solidos decem.

Item, pro scriptura assignationis fiendæ de animalibus repertis damnum dare, & aliis animalibus inuentis; solidos tres.

Item, pro taxatura bastardelli, de repertis cum mala mensura, & aliis extraordinariis, & aliis quibuscunque; solidum vnum cum dimidio.

Item, pro scriptura cuiuslibet copiarum, quam faceret ad instantiã alicuius priuati, de sententiis, & aliis, si scriptura fuerit dimidii folii; soli. tres. Abinde supra, vt tangit pro rata.

Item, pro scriptura cuiuslibet fideiussionis præstandæ in Camera, inquisitionis, vel accusationis; grossum vnum.

Gabellarius non possit facere aliquas compositiones, sine consensu expresso DD. Conseruatorum, seu Reuerendissimi D. Camerarii, aut eius Locumtenentis.

Item, facta accusa, debeat, citata parte, intimare DD. Conseruatoribus. & si qua accusatio facta fuerit iniuste; puniatur accusans, in pœnã decẽ duc. Camerae applicandorum.

Item, q̄ Notarius nõ recipiat nisi vnũ bol. pro cassatura cuiuslibet accusæ, & non vltra.

Item, de actis fiendis ad defensionem, sibi solui faciat prout coram Collaterali, & non vltra; ad pœnam restitutionis dupli, eius, quod receperit.

¶ De mercedibus Notariorum maleficiorum.

Cap. 324.

Notarii maleficiorum, hunc ordinem seruent, & salarium deputamus.

Pro copia inquisitionis, recipere debeant bol. tres, in communibus; Aliàs, si grauior; bol. quatuor recipiant, & non vltra.

Item, pro examinatione testium ad defensionem; bol. tres.

Pro viatico quolibet, etiã si plures vno accessu examinauerint; bol. tres accipiant, & nõ vltra. Et teneantur requisiti Notarii, & Iudex, ire, ad pœnam amissionis eorundem salarii.

Pro copia autem omnium aliorum actuum, pro singulo folio copiarum; bol. tres.

Item, pro scriptura, & rogitu sententiæ; carl. vnum, si est citrà sanguinis effusionem. aliàs, car. duos.

Item, pro responsione fienda, recipiat bol. tres. Et si quod præmissorum peteretur in publicam formam; recipiat salarium duplicatum.

Item, pro notatura, & cassatura processuum; carl. vnum. Et eadem ratio seruetur in causis accusationum.

Item, pro bullettis solutionis fiendæ in Camera; nihil recipiat, neque Notarius, neque Iudex maleficiorum; ad pœnam decem librarum, vice qualibet Camerae applicanda, in quam incurrat ipso facto. Nec idem Iudex pro aliqua diffinitiuã sententiã, seu interlocutoriã, aliquid petere, nec recipere possit, ad pœnam prædictam, vt supra applicandam.

Item, Iudex, & Notarii maleficiorum, non debeant facere venire aliquas mulieres ad testimonium perhibendum, vel ad iurandum; sed ipsi teneantur ire ad domos earum, prout tenentur ire ad personas egregias; sub pœna x. duc. pro viatico recipiant bol. tres.

¶ De mercedibus

¶ De mercedibus Marefcallorum.

Cap. 325.

Marefcallus non possit petere pro quacunque executione, ciuili vel criminali, quæ esset à quinque ducatis infra, nisi carl. vnum cum dimidio. Abinde vsque ad x. carl. tres. Abinde vsque ad l. carl. quinque. Abinde vsque ad centum; carl. septem. Abinde supra, in quacunque summa; ducatum vnum.

In criminalibus verò, si pœna nõ sit corporis afflictiuã; idem. Aliàs, possit habere flor. vnum, & non vltra.

Item, pro communi fossura eorum; recipiant bol. quatuor.

Item, pro capturis non personalibus, ciuilibus, aut criminalibus; recipiant secundum formam Statutorum, & non vltra.

In bonorum descriptione, vltra medium florenum non habeant; si non interuenerit membri mutilatio, aut mortale vulnus. aliàs, recipiant flor. tres in Vrbe currentes.

Item, q̄ ad petitionem creditorum requisiti, teneantur facere executionem. aliàs, teneantur ad soluendum creditorum totum quod debitor deberet. & teneatur Senator, ad requisitionem creditoris, habita fide de requisitione facta Marefcallo, & q̄ non fecerit executionem; compellere Marefcallum ad solutionem dicti debiti, statim.

¶ De regula, & norma, seruanda per Custodes Pontium, & Portarum Urbis.

Cap. 326.

Tabulam ordinatam, nuper de mandato Reuerendiss. D. Camerarii præfati editam præcipimus inuiolabiliter obseruari, & q̄ in qualibet Porta, & quolibet Ponte, ponatur in pergamento, cum sigillo DD. Conseruatorum; vt quilibet transiens, possit videre si plus recipitur. & quò deinde non remoueat, sub pœna decem ducatorum auri; pro medietate, Camerae; & alia medietate, accusanti; cuius tenor talis est,

Per entrata, & simile per vscita, per ciasche soma de seta laborata, o nõ, & de imbrocato d'oro, de libre quattrocento la soma, carlino vno.

Per entrata, & simile per vscita, per ciasche soma de panni Fiorentini, & de ogni altra rascione, bol.

Per entrata, & vscita, per ciasche soma de sola, de lino, de attiato, de pambace, de guar nella, canapacci, lana, canapa de forestieri; bol. vno.

Per entrata, per ciasche soma de oglio, de fichi, de pesce, tonnina, & de cose simili, bol. vno per soma.

Per entrata, per ciasche soma de legname laborato, ferro, carbone, vena, & altre cose simili, denari quattro per soma.

Per pane, & vnto per pastori, non paghino cobelle.

Per entrata per ciasche soma de lana, de cittadini, & de forestieri, denari quattro.

Per entrata, per ciasche soma de caso, denari quattro.

Per entrata, per ciasche soma de capretti, & pe porchette che siano da quattro in su, de forestieri simile. polli, & oue, per ciasche soma, denari quattro.

Per entrata, per ciasche carico, o carico de legname laborato, bol. doi; & se non è laborato, secondo la consuetudine, & così de fieno.

Per entrata, per ciasche soma de vino forestieri, soli. vno.

Per entrata, per ciasche soma de vino Romano, o aquato de vino Romano, cioè nõ sto; tutto lo die, per ciasche bestia, denari doi.

Per vscita, o entrata, per ciasche morra de pecora de Cittadini, per vna volta per tutto l'anno, bol. vno.

Per entrata per ciasche soma de legna, vno pezzo, & per ciasche soma de fieno, vno mannello, all'usato.

Per ciasche soma de guado, pelli concie, candelotte, & simili cose, uno bol. per entrata.

Item, si quis præmissorum Notariorum, Officialium, & Custodum, plus receperit; puniatur in pœna quadrupli, eius quod receperit, danda Parti, & i. duc. Camerae applicandi.

Quia in aliquibus, cõcernētibus ordinẽ, & taxã Officialiũ, de quibus supra facta est mentione; forte

tio; forte put cōuenit nō est pūsum, Statuimus, q̄ in occurrētibus casibus, de q̄bus supra nō est facta mētio; fiat terminatio de similibus ad similia. Et hoc, iudicio DD. Conseruatorum, pro tēpore existentū. Et similiter, si alius pro alio exerceret officia, vt idem seruetur.

¶ *Tabula, facta pro solutionibus fiendis custodi carceris Capitoli.* Cap. 327.

Supra c. 227.

Custodi Cancellariæ Palatii Capitoli, nouum Capitulum constitutionū nouiter editarum intimamus, cuius tenor talis est,
 ¶ Pro pauperum subleuatione, statuimus, q̄ pro ingressu, exitu, & mansione Cancellariæ, nihil pœnitus recipiatur per custodes, nisi duo solidi tantum pro ingressu, duo pro exitu, & sex den pro qualibet nocte. Et q̄ Cancellaria decetero non vendatur, sed custodiri debeat per vnum idoneum virum, per Conseruatores, secundum formam Statutorum, deputandum, per quem dari debeat idonea cautio, de fideli custodia. Prothonotarius autem, non possit petere nisi tantum quantum Statuto cauetur.

¶ *De libro fiendo, ubi sint scripti Officiales.* Cap. 328.

Item, statuimus, librum vnum, in Archiuio publico, sub fide & legali custodia conseruandum, deputari debere; in quo, in principio scribi debeant omnes Officiales Vrbs, tam Ciues, q̄ forenses, & hi, qui ad Terras Vrbi suppositas, ex Ciuibus deputati sunt, & sic successiue, qui per tempora erunt; vt possit haberi noticia, quis veniat, propter frequentiam Officiorum, repellendus. Sed & in eiusdem libri altera parte, describi debeant causæ, quibus veniant aliqui ab Officiis repellendi, quarum aliquas in dicto libro demum annotandas assumpsimus, & prout tempori, moribus, & locis videbitur, augendas.

¶ *Quod forensis non admittatur ad Officiū in Vrbe.* Cap. 329.

Primò, nullus Officialis forensis, admitti debeat, nec possit ad Officiū in Vrbe, nisi fuerit distans ab Vrbe, per quinquaginta milliaria, & ultra, prout in nouis editis reformationibus continetur.

¶ *De eodem.* Cap. 330.

Secundò, nullus possit esse Officialis in Vrbe, in officio quo semel fuerit, nisi mediaue/rint duo anni.

¶ *Quod primus Conseruatorum, excedat trigesimum quintum ætatis annum.* Cap. 331.

Tertiò, nullus possit esse primus Conseruator, nisi excesserit ætatem trigintaquinque annorum. Alii uerò, & Capita Regionum; nisi excesserint ætatem annorum triginta. Marefcallus Romanus, nullus fieri possit, nisi excesserit ætatem annorum triginta. Forensis uerò, nisi excesserit vigintiquinque annos. Comitatus Tiburis, Potestas Velletri, Malleani, & aliarum Terrarum, in quibus Romani Ciues deputari soliti sunt; non concedantur, nisi his, qui excesserint ætatem triginta annorum.

¶ *Quod damnatus de crimine capitali, non habeat officium.* Cap. 332.

Quartò, nullus homicida, aut damnatus ex aliquo publico crimine, tam ciuis, quam forensis, possit in Vrbe aliquod officium obtinere, & idem si fuerit ex prædicto crimine quomodolibet diffidatus.

¶ *Quod qui cessit bonis, non possit habere officium.* Cap. 333.

Quintò, qui cessit bonis, aut terminū quinquēnalē habuit, aut patrimoniū nō habēs ex quo viuere possit, & aliquā artē nō exercēs; nō possit in Vrbe officii aliquod obtinere.

¶ *Quod inimicati non sint officiales.* Cap. 334.

Sextò, inimicatus, nisi obtulerit se paratum ad pacem, & cautelam omnino dederit inimicitia; in Vrbe officium habere non possit.

Quod

¶ *Quod obligatus quocunq; modo Camera, non sint Officialis.* Cap. 335.

Septimò, quicunq;, quocunq; modo, Camera Vrbs obligatur, aut ratione delicti, aut contractus, gabellarum, aut aliarum quarūcūq; promissionum; non admittatur ad officium, nisi satisfecerit.

¶ *De libris, scripturis, & priuilegijs Vrbs, conseruandis.* Cap. 336.

Vltimò, quia necessarium est, conseruationi editarum constitutionum, & publicorum librorum, diligenti cura intendere, cum plurima facta sint, quæ perditæ in desuetudinem abierunt; præcipimus, & mandamus, capsam vnā fieri debere, duabus clauibus clausam; quarum alteram teneat Secretarius, aliam Scriptor DD. Conseruatorum; in qua originalia Statuta Vrbs, vnā cum omnibus hactenus factis, & præsentibus reformationibus, originales bullæ, & mandata originalia, descriptiones sacrarū reliquiarū Vrbs, & aliarū rerū sacrarū, & publicarū, oēsq; alia publicæ scripturæ originales, Remp. concernentes, recondi debeant, & conseruari. Cuius capæ locus, & archiuui, pro libris maleficiorum, & aliorū actorū publicorū, pro maiori eorum securitate, sit in Sacristia Sanctæ Mariæ super Mineruam.

¶ *Quod Statuta & constitutiones prædicta legantur pub lice, et quando.* Cap. 337.

Item, quod omnes Conseruatores, teneantur præsentibus constitutiones, semel durante eorum officio, saltem per duos annos, in die qua reddetur ius; alias, si in dicto tempore ius non reddetur, in die qua forum publicum teneretur, in Capitolio legi facere publicè, vt nullus possit de his ignorantiam prætere. Et si Conseruatores non fecerint; incidant vice qualibet, in pœnam x. lib. pro quolibet Conseruatore. quæ pœna, in eorum sindicatu, ab eis irremissibiliter exigatur.

¶ *Item, quod de his reformationibus fiant distinctæ Tabulæ ad Officia, quantum ad illud officium tangit, prout de taxa Portarum, superius est statutum.*

¶ *Item, quod si in his Statutis, maximè in taxis Notariorum, reperiretur aliqua diuersitas vel contrarietas, stetur illis, quæ posteriori tempore sunt statuta.*

¶ *R. Episcopus Ostiensis, Cardinalis Sancti Georgij, S.D.N. Papæ Camerarius.* Cap. 338.

Olim tempore scilicet rec. D. Sixti Papæ. iiii. commoditati, & utilitati, tam Ciuiū Romanorum, & Mercatorum, quam etiam Curialium, & Ro. Cu. sequentium, circa fraudes, deceptiones, & malignitates macellariorum & lanionum almæ Vrbs, providentes, cōicato super his in Camera Apostolica consilio, & de mandato eiusdem D. Sixti Papæ. iiii. super hoc, viux vocis oraculo nobis facto, ac auctoritate nostri Camerariatus officii, per quandam generalem constitutionem declarauimus atq; decreuimus, Quod quocunq; contingeret, per dictos Macellarios, aut eorum nomine, pro quibuscunq; eorum debitis, dilationes quaslibet, & tā quinquennales, quam moratorias, & qualuis alias, ad certum tempus obtineri, etiam si de dicta constitutione, expressa in illis mentio fieret, nullius essent roboris vel momenti, & nullatenus constitutioni, & decreto nostris hmōi, derogatū censeretur, Sed perinde contra ipsos debitores, executio, ad creditorum & Mercatorum siue Ciuium instantiam (constitū prius de uero credito) fieret, ac si dilationes ipsas nō obtinuissent. Mandauimus quoq; pro tempore Gubernatori eiusdem Vrbs, Vicecamerario nostro, Curiaq; causarum dictæ Camera generali Auditori, Marefcallo eiusdem Curia, ac Soldano, & Senatori, Conseruatoribusq;, Capitibus Regionū Iudicibus, Marefcallis, Executoribus, & aliis quibuslibet Officialibus Vrbs, & Curia prædictæ, ac illis, ad quos spectat, vt constitutionem, & decretum hmōi, efficaciter obseruaū, dictos macellarios debitores, ad moratorium, dilationem quinquēnalem, siue quamuis bonorum cessionem, p̄ eos vel aliquem eorum, obtentam vel obtinendam,

Infr. lib. 4. c. 19. & lib. 5. c. 30.

obtinendam, deinceps nullatenus admitterent, nec propterea, contra ipsos faciendam executionem, retardarent; imò ad omnem requisitionem creditorum eorundem, postquam de vero credito constitisset, debitores ipsos, & quemlibet eorum constringerent, & oportunè ad voluntatem creditorum eorundem, realiter, & personaliter, ad integram satisfactionem debiti cogerèt, & illos nullatenus relaxarèt, nisi prius creditoribus ipsis, foret integrè, & efficaciter satisfactum; dilationibus huiusmodi, legibus, Statutis, & consuetudinibus Urbis, ceterisque contrariis non obstaant. quibuscunq; prout in desuper tunc confectis literis, latius continetur. Et quoniam ex qua re la graui, tam Conseruatorum, & Officialium, quam Ciuium eiusdè Urbis, ac etiam Mercatorum Ro. Cu. sequentium, intelleximus, quòd similis, immo maior prouisio necessariò fieri debet, ad obuiandù fraudibus, dolis, & subterfugiis pistorum siue furnariorum, in eadem Vrbe artem pistorum, & furnariorum exercetium, qm ipsi oēs, frumenta victui necessaria, vt plurimù in credentiã, ad grossù emere, & populò ac Curialibus, ad minutum vendere consueuerunt, & suos creditores sepiù, sub pretextu & clipeo moratoriarũ, salinariarũ, seu quinquenaliũ, vel aliarũ dilationũ, cessionis bonorũ, aut salui conductorũ, seu inhibitionum, propterea à delegatis vel ordinariis Iudicibus emanatarum, creditoribus ipsis satisfacere cessarunt, & cessant; immò in ipsorum creditorum oculis, & contemptum, in eadem Vrbe publicè verlantur; & propterea Mercatores & Ciues ipsi, frumenta hmò in credentiam aliquibus vendere, & credere abstinent, & recusant; & propterea cariori precio venduntur. Volentes igitur talibus victualium incommoditatibus, & artificũ fraudibus obuiare, idcirco, habito super his cum S. D. N. Papa, & in Camera præfata maturo consilio, de eiusdem S. D. N. Papæ mandato, super hoc, viue vocis oraculo nobis factò, ac auctoritate nostri Camerariatus officii, ex deliberatione quoq; in eadem Camera super hoc specialiter facta, ad requisitionem, & instan. DD. Conseruatorum, & Officialium Cameræ Urbis præfate, & Ciuium ac Curialium prædictorum, præsentì generali constitutione, perpetuò valitura, decernimus, declaramus ac statuimus, & ordinamus, quòd statutum, decretum, & ordinatio prædicta, per nos contra dictos macellarios vt præmittitur e dira (quæ presentibus innouamus) etiam quò ad pistores, furnarios, pistoriæ siue furni artes in Vrbe pro tempore exercentes, siue exercere solitos, eorumque fideiussores extendat, ac penitus, & omnino obseruetur, & effectuali executioni, realiter, & personaliter, contra eos mandetur; perinde ac si dicta in priori constitutione, contra pistores, furnarios, eorumq; fideiussores hmò, specificè, & nominatim emanassent, & contra illos in specie decreta fuissent, Quòdque nullæ dilationes, etiam salinarie, vel quinquenales, aut salui conductus, vel significationes, seu inhibitiones hmò, in ipsorum fauorem, etiam præcedente commissione, etiam Motu proprio, auctoritate Apostolica, illis concessa, vel concedenda, nullatenus suffragentur, Et præfens constitutio, quò ad præsentia, præterita, & futura negocia & debita, executioni mandetur; impetrationibus siue, etiam Motu proprio, faciendis concessionibus moratoriarum, & ad quodcunq; tempus, etiam quinquennialium, siue salinariarum dilationum, cessionis bonorum vel salui conductorum, & inhibitionibus inde sequendis hmò, ceterisque contrariis non obstaant. quibuscunq; In quorum fidem &c. Dat. Romæ in Camera Apostolica, anno à Natiuitate Domini, Millesimo, quingentesimo, duodecimo, die verò octaua mensis Octobris, Pont. S. in Christo patris, & D. N. D. Iulii, diuina prouidentia Papæ secundi, anno nono.

Visa in Camera Apostolica, Io. de Viterbio.
Do. de Iuuenibus.

T A B V L A T E R T I I

L I B R I S T A T V T O R V M,

de uarijs, & extraordinarijs rebus Almæ Urbis Romæ.

D E S T V D I I S generalibus Urbis Romæ Cap. 1.
 Quòd Consiliarij non dicant nisi super eo, quòd proponitur in generali Consilio Cap. 2.
 De officio Magistrorum, et submagistrorum viarum Cap. 3.
 Quòd Senator non possit facere graecios, et alios Officiales. Cap. 4.
 Quòd Conseruatores dent supra proximè dicta officia Cap. 5.
 Quòd Officiales deponant officia eodem tempore, quo Conseruatores desinunt esse Cap. 6.
 De deliberatione facta per Conseruatores Cap. 7.
 De Massario deputando per DD. Conseruatores, ad custodiam rerum Capitolij Cap. 8.
 Quòd Conseruatores loco Officialium Impeditorũ, alios de eadem Regione sufficiant Cap. 9.
 De Officialibus ad vitam, habentibus brigã Cap. 10.
 De officijs non exercendis per substitutos Cap. 11.
 De eodem Cap. 12.
 De eodem Cap. 13.
 Quòd omnes Potestariæ, et dominia concedantur ciuibus Romanis, sine aliqua solutione Cap. 14.
 Quòd Potestates, et alij Officiales deputandi ad regimen alicuius Terræ, debeant satisficere de stando ad sindicatum, antequam uadant Cap. 15.
 De non acceptantibus officia Cap. 16.
 De bastardis nõ eligendis ad aliquod officiũ Cap. 17.
 De officio Marefcallorum Cap. 18.
 De eodem Cap. 19.
 De eodem Cap. 20.
 De eodem Cap. 21.
 De eodem Cap. 22.
 De eodem Cap. 23.
 De eodem Cap. 24.
 De antiquis ædificijs non diruendis Cap. 25.
 De aqua Circuli, et alijs aquis Cap. 26.
 De aqua Maranæ Cap. 27.
 De aqua Triuij, et de giottellis Cap. 28.
 De eodem Cap. 29.
 De eodem Cap. 30.
 De eodem Cap. 31.
 De eodem Cap. 32.
 De eodem Cap. 33.
 Quòd Conseruatores semel in mense, inquirant fontem Triuij, ne aliquis in eo teneat giottellũ Cap. 34.
 De arte Bobatteriorum Cap. 35.
 Quæ Artes habeant Consules Cap. 36.
 De Collegio Notariorum Cap. 37.
 De Artibus, quæ assignare debent Statuta Senatori Cap. 38.
 Quòd nullus excedat annũ in officijs Artium Cap. 39.
 Quòd Consules Artium, reddant ius à turri Mercatorum versus Capitolium Cap. 40.
 De Baronibus non intrantibus Capitolium Cap. 41.
 De dubitantibus ad suas possessiones accedere Cap. 42.
 De equis mortuis i seruitiũ Romani Populi Cap. 43.
 De transgressoribus banni Senatoris Cap. 44.
 De naufragio Cap. 45.
 Quòd fabri non faciant spononem Cap. 46.
 De viis non obturandis Cap. 47.
 De eodem Cap. 48.

De eodem cap. 49.
 Quòd Communitates Terrarum, custodiant stradas cap. 50.
 De graecia non extrahenda, & animalibus pascentibus cap. 51.
 De eodem cap. 52.
 De eodem cap. 53.
 De eodem cap. 54.
 De eodem cap. 55.
 De eodem cap. 56.
 De eodem cap. 57.
 De eodem cap. 58.
 De eodem cap. 59.
 De eodem, contra ementes in Portis, & Pontibus cap. 60.
 Quòd Portanarii videant apodissas ad Pontes, & extra Portas cap. 61.
 Quòd omnes Romani, sint liberi in possessionibus, quas habent in Castris, & in eis cogi non possint cap. 62.
 De eodem cap. 63.
 De eodem cap. 64.
 De pedagio non exigendo cap. 65.
 De eodem cap. 66.
 De eodem cap. 67.
 De eodem cap. 68.
 De eodem cap. 69.
 De eodem cap. 70.
 De barattaria non facienda, nec vendenda in Vrbe cap. 71.
 De ludentibus ad taxillos cap. 72.
 De frangentibus cancellum cap. 73.
 Quòd vineæ custodiantur, & de colligentibus vuas cap. 74.
 De transeuntibus per vineas alienas, sine licentia domini cap. 75.
 De occidentibus bestias alienas cap. 76.
 De eodem cap. 77.
 Quòd liceat occidere porcum damnatum tempore cap. 78.
 Quòd ementes iura Cameræ, non possint portare arma cap. 79.
 Quòd Marefcalli non valeant largiri licentiam tenendi tabernas apertas. cap. 80.
 De petentibus debitum iam solutum cap. 81.
 De licentia piscandi cap. 82.
 De eodem cap. 83.
 De piscibus, & seluaginis, vendendis in qualibet parte Urbis cap. 84.
 De cottigio piscium cap. 85.
 De electis ad ludendum in Testacia, & Agone, non ludentibus cap. 86.
 De corrigentibus, & verberantibus familiam suam cap. 87.
 De inimicatis, non admittendis ad aliquod officium cap. 88.
 De diffidatis de contemptu mandati cap. 89.
 De pellipariis cap. 90.
 De eodem cap. 91.
 De eodem cap. 92.
 De eodem cap. 93.
 De eodem cap. 94.
 De Macellariis cap. 95.
 De eodem cap. 96.

De eodem cap. 97.
 De eodem cap. 98.
 De eodem cap. 99.
 De eodem cap. 100.
 De mensuris, & tabernis cap. 101.
 De eodem cap. 102.
 Quod Tiburtini teneant mensuram Romanam cap. 103.
 Quod Romani, & foresvras vnarublitella cap. 104.
 De mensura calciorum cap. 105.
 Quod oēs mensuræ sigillatur sigillo Senatus cap. 106.
 De Marecallis inquirere debentibus p Urbem cap. 107.
 De ponderibus camporum adiustandis cap. 108.
 De signantibus pondera cap. 109.
 De auri ficibus cap. 110.
 De eodem cap. 111.
 De camporibus, & mercatoribus cap. 112.
 De eodem cap. 113.
 De eodem cap. 114.
 De eodem cap. 115.
 De paterentibus vinearum cap. 116.
 De Castellanis Roccharum, & Castrorum Romani Populi cap. 117.
 De recipientibus accomanditam, contra aliquem Romanum cap. 118.
 De interficientibus lupos cap. 119.
 Quod Marecalli non capiant aliquem, post tertium sonum campanæ cap. 120.
 De impediendis argararolos cap. 121.
 Quod habitatoribus Urbis, non liceat iurare vassallagium cap. 122.
 Deproliciētibus eū arcu, ad fenestras vitreas cap. 123.
 De ludæis exercentibus vsuras cap. 124.
 De ronzinariis, & asinaris cap. 125.
 De deuantibus armaturas, & picturas cap. 126.
 De mercatoribus, & ferrariis, non debentibus tenere apothecas apertas cap. 127.
 De mercatoribus pannorum veterum cap. 128.
 De ioculatoribus, & uillariis cap. 129.
 De piscatoribus cap. 130.
 De molendinariis, & quibus diebus macinēt cap. 131.
 De sutoribus cap. 132.
 De banditoribus cap. 133.
 De sandalariis cap. 134.
 De curribus, & carretis cap. 135.
 De uendentibus incensum falsum cap. 136.
 De spetariis cap. 137.
 De barbitonforibus cap. 138.
 De trahentibus sal de campis Salinæ cap. 139.
 De retinentibus porcum ad manum cap. 140.
 De venatoribus, & aucellatoribus cap. 141.
 De Notariis maleficiorum, non debentibus cogere aliquem ad recolligendum absolutionem cap. 142.
 De uendentibus multum ludæis cap. 143.
 De lapidantibus de turribus, & domibus Tiburtinis cap. 144.
 De tenentibus canale, & stillicidium cap. 145.
 De facientibus ligna in silua aliena cap. 146.
 De molendinariis cap. 147.
 De coriis, & hētis non emendis à pastoribus, sine domino cap. 148.
 De pastoribus vendentibus corium cap. 149.
 De vaccinariis cap. 150.
 De habentibus famulos, sibi seruire nolentes cap. 151.
 De coriis pilosis, extrahendis de Vrbe cap. 152.
 De immunditia non proicienda ad portam Septimianam, nec in Agone cap. 153.
 De communitatibus debentibus aptare stratas, & vias cap. 154.
 De remudādo carbonarij portæ Septimianæ ca. 155.
 De pitietibus immunditias in viis publicis cap. 156.
 De immunditia non proicienda in Agone cap. 157.
 De edificantibus in viis cōibus, & Pōibus cap. 158.

De ludæis debentibus portare tabarros rubeos cap. 159.
 Quod Marecalli non cogant ludæos, ad soluendū sibi aliquid cap. 160.
 De ludæis, non cogendis per Consules, ad soluendū duplerium beatæ Virginis cap. 161.
 De ludæis, non sepeliendis, nisi in cāpis eorū ca. 162.
 De Baronibus iurare debentibus sequimenta Romani Populi cap. 163.
 Quod diffidati à tempore primæ misericordiæ, habeantur pro reafidatis à Camera cap. 164.
 De facientibus sal per seiplos, sine licentia Camera cap. 165.
 De damnis datis cap. 166.
 De eodem cap. 167.
 Quod Senator cogat Barones damnū dantes, ad faciendam emendam, & liceat damno passo, damnū dantem percutere cap. 168.
 De molendinariis, & hortulanis dānū dātibus cap. 169.
 De Ciuibus Romanis portantibus pannos ad Urbem cap. 170.
 De mercantia extrahenda, & pecunia soluenda Camera cap. 171.
 De iuramento Consulariorum cap. 172.
 De iuramento Camerarii Urbis cap. 173.
 De officio Aduocati, & Procuratoris Camera Urbis cap. 174.
 De iuramento Notarii Camera cap. 175.
 De libris, & bacchalaris Notarii Camera, finito officio resignandis cap. 176.
 De eodem cap. 177.
 Quod Officiales sint cōtenti salariis cap. 178.
 Quod Clerici non admittantur ad officia secularia cap. 179.
 De Camerario Urbis, Dohaneris, & eorum officiis cap. 180.
 De salario Notarii Camera Urbis, & de expensis Officialium distæ Camera cap. 181.
 Quod Officiales Camera Urbis, faciant residentiam die noctuque, in eadem cap. 182.
 Quod Notarius, & Scriptorum, sint contenti eorum salariis, & aliud perueniat ad Camera cap. 183.
 Si Dohaneris reperiretur defraudator cap. 184.
 Quantum recipiat Camerarius pro apodissa salis, & focatici, & pro imposta salis, & aliis cap. 185.
 Quantum recipiat Notarius Camera, pro subscriptione reafidationis cap. 186.
 De eodem cap. 187.
 De eodem cap. 188.
 Quantum recipiat Notarius Camera, pro securitate salinariorum cap. 189.
 Quantum recipiat pro securitate Barchæ, & Gallæ cap. 190.
 Quantum recipiat, pro apodissa expeditionis salinis cap. 191.
 Quantum recipiat pro relaxatione cap. 192.
 Quantum recipiat, pro apodissa pecudum Montanæ ascendentiū cap. 193.
 Quantum recipiat, pro securitate Ciuitatis, Castri, vel Burgi cap. 194.
 Quantum recipiant Scriptorum Camera, pro copia condemnationis cap. 195.
 Quantum recipiat, pro scriptura fideiussionis cap. 196.
 Quantum recipiat Notarius executorum, pro assignatione instrumenti cap. 197.
 Quantum recipiat, pro scriptura bonorum diffidatorum, & condemnatorum cap. 198.
 Quantum recipiat pro interlocutoria ferenda cap. 199.
 Quantum recipiat, pro cancellatura sententiæ cap. 200.
 Quod Notarius, & Officiales Camera, omnia ponant in Camera cap. 201.
 Quantum recipiat Notarius maleficiorum, pro absolutione accusati de crimine capitali cap. 202.

Quantum recipiat Notarius maleficiorum, pro absolutione accusati de crimine capitali cap. 202.
 Quod Notarii maleficiorum, pecuniam per eos receptam, assignent Camerario Camera Urbis cap. 203.
 Quantum recipiat Notarius maleficiorum, pro absolutione inquisiti, vel accusati cap. 204.
 Quantum recipiat Notarius maleficiorum, ab accusato de facie deturpata, reperto culpabili cap. 205.
 Quantum recipiat ab absoluto de percussione cum sanguine cap. 206.
 Quantum recipiant Notarii maleficiorum, pro uittico cap. 207.
 Quantum recipiant, pro assignatione Capitaliorum, instrumentorum, & testium examinatione cap. 208.
 De pecunia quam sunt conuicti soluere ludæi, pro ludis Agonis, & Testaciæ, quæ perueniat ad Consules Bobatteriorum, & Mercatorum Urbis, & de pecunia Cancellariorum Urbis, & Senatus cap. 209.
 Quod Camerarii ludorum Agonis, & Testaciæ, teneant reddere rationem Conferuatoribus cap. 210.
 De salario Camerarii ludorum Agonis, & Testaciæ cap. 211.
 De pecunia soluenda ludis in dictis ludis cap. 212.
 De his, que in distis ludis debentur cap. 213.
 De pecunia dicti ludis, soluenda tubatoribus, & alijs Officialibus cap. 214.
 De pecunia dicti ludis, soluenda sindicis Urbis cap. 215.
 De pecunia dicti ludis, soluenda Conferuatoribus Camera cap. 216.
 De pecunia dicti ludis, soluenda Scribis Senatus cap. 217.
 De residuo pecuniæ dicti ludis, Camera applicando cap. 218.
 De campo Testaciæ, de cætero nō seminādo cap. 219.
 De pecunia Cancellariorum Urbis, recipienda de censu su Tiburis cap. 220.
 Quod ludæi non sint exempti à collecta fienda per Romanum populum cap. 221.
 Quantum recipiat Notarius Camera, pro relaxatione cap. 222.
 Quod nulla reafidatio fieri possit, quo ad Camera absque sigillo Conferuatorum cap. 223.
 De tabernis inuentis apertis post tertium sonum campanæ cap. 224.
 Quod officia supra salinarum, & pannorum veterum uenientiu ad Urbem, Camera deuoluantur cap. 225.
 De oblationibus non dandis Officialibus, & de dandis Sanctæ Mariæ ad Aræ coeli cap. 226.
 De Cancellaria, & eius custodia, & Custodibus ca. 227.
 De eodem cap. 228.
 De Officialibus salariatis, missuris sex denarios in capita Camera Urbis, de eorum salario, quando ceperint cap. 229.
 De non debentibus piscari, vel ire per riuos cap. 230.
 Quod nullus proiciat immunditias in cursibus aquarum cap. 231.
 De salario Notarii Conferuatorum cap. 232.
 De fideiussionibus factis Magnatibus, per Cauallarios cap. 233.
 De exceptionibus non opponendis contra aliquos Notarios infra scriptos cap. 234.
 De pecunia recipienda per Scriptorum maleficiorum, pro copiis cap. 235.
 Quod Notarii maleficiorum, dent copiam accusatorum, & inquisitionum, petentibus cap. 236.
 De sententiis dandis in Camera, per Notarios maleficiorum cap. 237.
 Quod forenses citentur ad domum Procuratoris eorum, quando parent se aduersarios pro rebus cōfiscandis Camera cap. 238.
 Quod quando assignatur memoriale contra Camera, citentur Aduocatus, & Procurator eius, alijs assignatio ipsa sit nulla cap. 239.

Quod Custodes Cancellariæ, non relaxent aliquem sine apodissa relaxationis, manu Notarii maioris Camera, vel Prothonotarii, subscripta cap. 240.
 Quod nullus portet arma per Urbem, post tertium sonum campanæ cap. 241.
 Quod non mittatur cathena captiuus cap. 242.
 Quod bannitores faciant bannimenta, & relationes cap. 243.
 Quod nullus possit cogere aliquem, qui non sit de arte sua, litigare coram Consulibus cap. 244.
 De pecunia soluenda Scribis Senatus cap. 245.
 De eo, quod debent recipere Cancellarii Urbis, & eorum Notarii, pro infra scriptis, & de eorum officio cap. 246.
 De inimicatis, & diffidatis, non tenendis in Capito, lio per Officiales cap. 247.
 De mercatoribus portantibus mercantiam ad portum Ripæ Romæ, quod debeat eam facere scribi per Riparium cap. 248.
 De cōpositionibus, & quomodo fieri debeat cap. 249.
 De forensibus habendis pro Ciuibus cap. 250.
 De capitulis pecudum cap. 251.
 Quantum soluatur per centenarium pecudum forensium cap. 252.
 De scorianibus, & furantibus arbores cap. 253.
 De petentibus securitatem, ualentibus portare arma defensibilia cap. 254.
 De executione fienda in bonis diffidatorū cap. 255.
 De eodem cap. 256.
 De eodem cap. 257.
 De eodem cap. 258.
 De eodem cap. 259.
 De eodem cap. 260.
 De eodem cap. 261.
 De eodem cap. 262.
 De eodem cap. 263.
 De eodem cap. 264.
 De eodem cap. 265.
 De eodem cap. 266.
 De eodem cap. 267.
 De eodem cap. 268.
 De eodem cap. 269.
 De eodem cap. 270.
 De eodem cap. 271.
 De eodem cap. 272.
 De eodem cap. 273.
 Quod Officiales ad uitam, non habeant aliquod aliud officium in Vrbe cap. 274.
 De gracia non incottimanda cap. 275.
 Quod omnes Romani sint gracieri cap. 276.
 De facientibus contra Statuta cap. 277.
 Statuta, iussu, & ordinatione Sanctissimi D.N. Eugenij Quarti, composita cap. 278.
 Seruatio Statutorum cap. 279.
 Sequuntur alia capitula, ordinationes, & reformationes, quorū, & quarū tenor talis est, uidelicet, ca. 280.
 Tenor uero dictarum Reformationum, ut supra presentatarum, talis est; cap. 281.
 Primò ordinationes, & Statuta, edita per Collegium Notariorum Urbis, præcipimus inuiolabiliter obseruari, quæ dudum in Palatio Capitolii publicata fuerunt, quorum tenor talis est. cap. 282.
 Alia reformatio Notariorum Urbis cap. 283.
 De creatione Officialium Collegii Notariorum Urbis cap. 284.
 De eodem cap. 285.
 De Tribunali Proconsulium cap. 289.
 De Notariis creandis cap. 287.
 Qui possint Notariatu in Capitolio exercere. ca. 288.
 De Notariis matriculandis cap. 289.
 De eodem cap. 290.
 De Notariis rogatis de instrumentis cap. 291.

De Officialibus Collegii Notariorum Urbis. cap. 292	De prothocollis, & scripturis Notariorum mortuorum conseruandis cap. 315
De Notariis ad banchum deputatis, & perdentibus instrumenta cap. 293	Quod Officiales Collegii, teneantur Notarios congregare cap. 316
De habentibus protocolla Notariorum mortuorum cap. 294	Alia reformationes, factae tempore Martini Papae Quinti cap. 317
Quod nullus matriculetur, nisi honeste vitae. ca. 295	De salariis Scribae Senatus cap. 318
De Notariis ad banchum deputandis cap. 296	De mercede Notarii Conseruatorum cap. 319
Quod iudices habeant ante scriptos Notarios in suo libro cap. 297	De mercedibus Scriptoris Conseruatorum cap. 320
Quod Notarius non matriculatus, non sedeat ad banchum cap. 298	De mercede Prothonotarii cap. 321
Quod Notarii non ludat ad ludos inhonestos cap. 299	De mercedibus Notarii Camere cap. 322
Quod omnes Notarii banchi, faciant libros manuales cap. 300	De mercedibus Scriptoris Camere cap. 323
Quod Notarii non recedant a banchu, iudice sedente cap. 301	De mercedibus Notariorum maleficiorum. cap. 324
Quod Notarii astuarii, antequam discedant a banchu, sint concordēs in actis cap. 302	De mercedibus Marefcallorum cap. 325
Quod Procuratores non scribant acta banchi. cap. 303	De regula, & norma, seruanda per Custodes Potium, & Portarum Urbis. cap. 326
Quod Notarii sint taciturni ad banchum. cap. 304	Tabula facta pro solutionibus, fiendis Custodum Cererum Capitolii cap. 327
Quod Notarii faciant protocolla singulis annis. ca. 305	De libro fiendo, vbi sint scripti Officiales cap. 328
De protocollis praesentandis Officialibus Collegii. cap. 306	Quod forensis non admittatur ad officium in Vrbe cap. 329
Quod Notarii sint modesti in recipiendis mercedibus cap. 307	De eodem cap. 330
De mercedibus Notariorum, pro actis iudicialibus cap. 308	Quod primus Conseruatorum, excedat trigefimum quintum aetatis annum cap. 331
De mercedibus Notariorum, pro instrumentis quibuscunque cap. 309	Quod damnatus de crimine capitali, non habeat officium cap. 332
De registris fiendis cap. 310	Quod qui celsit bonis, non possit habere officium cap. 333
De duobus Notariis, simul rogatis de uno instrumento cap. 311	Quod inimicati, non sint Officiales cap. 334
De salariis Aduocatorum, & Procuratorum in causis cap. 312	Quod obligatus quocunque modo Camere, non sit Officialis cap. 335
Quod personae miserabiles, bene tractentur in solutionibus cap. 313	De libris, scripturis, & priuilegiis Urbis, conseruandis cap. 336
Quod Notarii non exercent aliquod officium, vt substituti cap. 314	Quod Statuta, & constitutiones praedicta, legantur publice, & quando cap. 337
	R. Episcopus Ostiensis, Cardinalis Sancti Georgii, D. Papae Camerarius cap. 338

FINIS TABULAE LIBRI TERTII.

STATVTORVM VRBIS ROMAE
LIBER QVARTVS.

AD SIT DOMINVS DEVS NOSTER,
illuminator iustitiae, bonorumque operum adiutor, & fautor.

Mandatum facultatis condendi Statuta, Apostolica auctoritate concessa,
cum expressa confirmatione D. N. Papae.

ALEXANDER PAPA VI.

DILECTIS filiis, Alexio Boccaccii de Vrbs, Augustino Martini, & Siluestro Cole Pauli Siluestri, Conseruatoribus Camere Almae Urbis nostrae, praesentibus Capitibus regionum praefatae Urbis; Salutem, & Apostolicam benedictionem. Pastoralis incumbit officio, ad ea vigilantius attendere, per quae moderatus, & concors omnium Ciuitatum, & populorum status gubernetur, & perpetuae quietis tranquillitas, ac salubritas custodiatur. Cuius rei, tanto maior nos cura tenere debet circa regimen praefatae Almae Urbis nostrae, & ciuium; quanto magis peculiare filios nostros, eos praeter cetera paternae complectimur charitate. Quorum intestina, ac diuturna odia, & discordias, ciuilesque dissensiones (quas brigas appellant, quae semper in Vrbe perniciose fuerunt) poenitus euellere, & extinguere cupientes; non ignorantes a nostris praedecessoribus summis Pontificibus, ad huiusmodi brigas compescendas, & ad armatorum damnatas collectas, illicitasque ultiones reprimendas, minasque terribiles, & malefactorum receptationes, vulnera, incendia, veneficia, assassinia, stupra, aliaque nefandissima crimina, quae frequenter, & passim in Vrbe perpetrantur, prohibendum, illisque resistendum, quam plurimas aeditas fuisse constitutiones; quae siue propter nimium seueritatis rigorem, siue Magistratum incuriam, parum in vsu fuere; considerantque, quod tanta Vrbs, quae vniuerso Orbi leges dedit, propriis legibus decretisque regi, & viuere mauult, quam alienis, Ea propter prudentiae vestrae non paruum in Domino fiduciam sumentes, mandamus vobis, atque committimus, vt assumptis vobiscum praesentibus Capitibus Regionum, ac quatuordecim aliis ciuibus Romanis infra scriptis, electis, & deputatis, videlicet, Christoforo Bufali de Cancellariis, perpetuo vrbs Cancellario; Paulo Planca, vtriusque iuris Doctore, & Aduocato Consistoriali, ac Pacerio, cum Laurentio de Cafarellis eius socio, & collega; Luca de Casalibus, vtriusque iuris Doctore; Carolo de Maximis, vtriusque iuris Doctore; Camillo de Bene in bene, legum Doctore; Mario Salamonio, causarum Procuratore; Ioanne de Palonibus, Alto de Nigris, Lelio de Subactariis, Francisco de Fuscis, Bernardino de Perleonibus, Antonio Gratiani de Perleonibus, Romanis ciuibus, Quibus plenam, & omnimodam concedimus potestatem, & auctoritatem, vt praedictas, & alias quascunque, nouas siue antiquas, tam pontificales, quam municipales constitutiones, Statuta, & decreta quacunque, tam ad ciuiles, quam ad criminales causas, pertinentes, siue pertinentia, ac Senatoris, & Iudicum, & Capitolini fori iurisdictionem respicientia, si qua, vel si quas, correctione, vel emendatione aliqua, vel etiam additione, seu mutatione, necnon & declaratione, siue interpretatione

pretatione indigere cōperta fuerint, addere, corrigere, mutare, interpretari, & declarare, pro vestro arbitrio positus, & valeatis. Quibus oībus futuris correctionibus, emendationibus, additionibus, mutationibus, declarationibus, siue interpretationibus p̄ vos faciendis; ex nunc, velut ex tunc, nostrā, & nostrā Sedis Apostolicæ interponimus auctoritatē, ac p̄petui obtinere volumus roboris firmitatē; necnō & in Statutorū antiquorū volumine describi, & inferi, & solennibus p̄coniis p̄ Urbē publicari mādamus; & p̄petuō, & inuolabiliter ab oībus Magistratibus, & Iudicibus, tā ecclesiasticis, q̄ secularibus, & quacūq; iurisdictione fungētibus, in suo foro, & Tribunali obseruari. Ita tamē, q̄ contra Romanos ciues, solus Senator, & Iudices Capitolini, ad executionē hmōi constitutionū nouiter edendarū, procedere possint, & debeāt, & nullus alius manus apponere valeat; salua Gubernatoris auctoritate. Decet nentes irritū, & inane, quicquid scienter, vel ignoranter, in contrariū contigerit atētari; Supplentes motu proprio, & ex certa nostra scientia, oēs defectus, si qui sint, iuris, vel facti, vel in his peragendis interuenerint; In contrarium facientibus, non obstantibus quibuscūq;. Dat. Romæ apud Sanctū Petrum, sub annulo Piscatoris, die prima Martij, Mccccxciii. Pont. nostri anno secundo.

B. Floridus.

ALEXANDER PAPA VI.

MOTV proprio, & c. ut oīs cōtentio iurisdictionū, submoueat; & priuilegiis Romanorū, non præiudicetur; Decernimus, q̄ ciues Romani, citati extra forū Capitolii, ad exceptionē declinatoriā admittantur; dūmodo in forma Cameræ Apostolicæ nō sint obligati; nisi res esset verisimiliter scandalum paritura; vel nisi essent pauperes, & inopes, qui cōtra potētiores, iustitiā in Capitolio reportare nō possent, quo casu, Gubernator Urbis, ad prohibendū rixas, se intromittere possit; & qui aliis quoque casibus, semper habeatur, & sit superior, & superintendēs, & pro suo arbitrio p̄uideat, quādoquē; sibi videbitur expedire; & non possit aliquis Iudex ecclesiasticus, vel secularis, si cū alio Iudice Capitolii, cōtentio iurisdictionis de p̄dictis personis oriat, de sua iurisdictione cognoscere. Sed si fuerit inhibitiū in casu nō permissio; & ad petitionē eius, cuius interest, non reuocetur; Camerarius noster a deatur, qui suo arbitrio, omni mora cessante, decernat apud quē agi, vel p̄secutio fieri debeat. Priuilegiati autē, qui consenserint in iurisdictionē prorogabilem, post litem contestatam, vel post eum actū, qui fit post litem contestationē; non possint postea se eximere vsque ad terminationē causę, effectualemq; executionē. Cōtumaces verō, nullatenus, nisi primō refectis expensis, remittantur; & semper in oībus causis, tam ciuilibus, q̄ criminalibus, in pari iurisdictione, ab eo, qui prius cognoscere cōperit, & iurisdictionem præoccupauerit, p̄secutio fiat; & intimatione facta, ab altero desistatur. Ceterū, rescripta aliqua de cetero non concedantur, nisi Partibus auditis; per quā, causę ab ordinariis Iudicibus auocantur; & interim si causa criminalis fuerit; ad mandatum DD. Referendariorum. si verō ciuilis sit causa; spacio quinque dierum supersedeatur; qui in instantia non computētur. Quæ omnia, perpetuō & inuolabiliter obseruari, & inter Statuta Urbis inferi volumus, ac motu proprio, & ex certa scientia, mandamus. Cōstitutionibus, & indulcis, priuilegiis Apostolicis, per nos, vel prædecessores nostros, Gubernatoribus Urbis, qui fuerint, vel qui nūc est, concessis (quorum tenores pro expressis, & hic insertis haberi volumus, & quibus ad effectum perpetuæ validitatis, & obseruationis præmissorum, simili motu, & scientia, expresse derogamus) ceterisque in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscunq;.

Placet, & ita motu proprio mandamus, R.

SEQVUNTUR

REFORMATIONVM, ET NOVORVM STATVTORVM
IN CAVSIS CIVILIBVS LIBER PRIMVS.

¶ Quæ hora ius reddi debeat.

Cap. 1.

OMni tempore non prohibito, in foro Capitolii, de mane ius reddatur; & secundum mutationem dierum, arbitrio Conseruatorum, constituatur hora, qua Iudices sedere, & simul campana Iustitiæ cōsuetā, pulsari incipiat; & per quartam partem vnius horæ, pulsatur, ne aliquis possit pretendere ignorantiam. Sedere autem Iudices debeant horas duas continuas, computato tempore, quo sedet Locumtens in Tribunali Senatoris; Alioquin, si iustam non habuerint excusationem; pœnam decem librarum, totiens quotiens contra fecerint, ipso facto incurrant.

¶ De citatione minorum.

Cap. 2.

Minores annorum viginti, & pupilli pubertati proximi, si ter citati vt legitimè compareant, contumaces fuerint; mulctentur arbitrio Iudicis; & procedatur contra eos, ad missionem in possessionem, seu tenutam, & ad decretum bonorum mobilium, seu stabiliū, & demum ad subhastationem, & dationem in solutum; seruata forma antiquorum, & nouorum Statutorum De pignoribus prætoriiis subhastatis, siue De in solutum dandis. Et si comparentes, interrogati, se tutores, vel curatores non habere, dixerint; minores ipsi, statim petant curatorem acceptare paratum, & infra sex dierum spatium, de eo sibi faciant effectualiter prouideri. Quibus elapsis, alterato grauamine, ab eo non desistatur, donec cum legitima persona comparuerint, cum qua possit iudicium sustentari. Possit etiam Iudex, in contumaciam, ex suo officio, dare curatorem, ad illam tantum litem mouendam, & agitandam, nec impugnari possit iudicium cum eo agitatum, ex defectu nullitatis personæ curatoris sic deputati. Et in omnibus casibus prædictis, expensas contumacię semper reficere teneantur. Dicitur autem impubes, & pubertati proximi, compareant cum tutore sicut dictum est, si habent; aliās, proximiores agnatos nominare cogantur, quorum vnus proximior, & magis idoneus, secundum iuris dispositionem, infra eundem terminum, tutelam solemniter capere cogatur, vel ex officio prouideatur, vt supra dictum est. In aliis autem pupillis infantibus, & infantia proximis; seruetur forma prioris Statuti. & eadem forma seruetur, propter sexus honestatem, quoad omnes pupillas. Adultæ verō, mittere teneantur excusatorem, vel defensorem. Vbi quæ tamen Iudici videbitur, ex officio, & ad cuiusque postulationem, specialiter in contumaciam, possit de curatore prouidere, sicut prædictum est, vel creditorem in possessionem mittere, ad ipsius actoris electionem; & altera uia electa, in odium contumacis, alteri non præiudicetur. Interrogari etiam possint agnati, & cognati, si sunt, vel esse volunt tutores; & si excusationem non habent, omni mora postposita, onus suscipere compellantur. Possit etiam Iudex, siue propter difficultatem inueniendi tutorem, qui onus acceptet, vel quando pupillus pauper esset, vel in paruis causis; prouidere pupillis, vel adultis de persona Procuratoris, specialiter ad causam, cum quo iudicium agitur, & valeat. Iudices autem, qui in his exequendis negligentes fuerint; decem aureorum pœnam incurrant.

¶ De citatione ad domum.

Cap. 3.

Citationes, quæ sunt ad domum, tam in ciuilibus, quàm in criminalibus, non efficiant citatos, domi non inuentos, nisi dimissa saltem breui cedula in manibus cohabitantium;

cohabitantium; vel, si nemo inuentus sit, in ostio affigatur; per quã certiorari possint, ad cuius instantiam, apud quem, & ad quid citentur. Præsentes autem in iudicio, legitimis dilationibus seruatis, si vna die pro altera per Iudicem moniti sint; pro citatis solemniter, habeantur. Et similiter vna die pro altera, & non aliter, citationes fieri possint, nisi aliter in specie prouisum non sit.

¶ De causis summarijs.

Cap. 4.

IN omnibus causis forensium, districualium, clericorum, & curialium quorumcumque, qui forum Rei sequi debent; summarie, simpliciter, & de plano, solaq; facti veritate inspecta, feruis non obstantibus, ad celerem terminationem, arbitrio Senatoris, & Iudicum (seruata tamen circa probationes æqualitate) procedatur.

¶ De eodem.

Cap. 5.

Supra lib. 1. c. 49

IN causis mercedum, pensionum, & responsionum, census, vel canonum, & locationum quarumcumque (in quibus de iure non potest questio dominii, vel possessionis referri) & in causis Hospitalium, miserabiliumque personarum, simili modo, ad terminationem, effectualemque executionem procedatur. Possit etiam extraiudicialiter, omnibus horis, si iusta subsit causa, etiam diebus festis, arbitrio Senatoris, & Iudicum, procedi; & idem seruetur in omnibus causis, quæ de iure celeritatem desiderant.

¶ De eodem.

Cap. 6.

In Leon. c. 1.
Supra lib. 1. c. 52

IN causis verò aliorum quorumcumque non priuilegiatorum, quæ summam viginti quinque ducatorum non excedunt; seruetur forma tradita, quando petitur summa minor decem ducatorum. Et eadem forma seruetur in omnibus causis merè possessoriis, & interdictis, & in omnibus aliis causis, quæ de iure communi summarie sunt, in quibus Statuta Urbis non prouident.

¶ De prorogatione instantiæ.

Cap. 7.

Intantia sexaginta dierum vtilium, si iusta causa videbitur; prorogetur arbitrio Iudicis, semel, vel pluries, vsque ad centum dies vtilis; ita quòd tota instantia nõ egrediatur dictam metam centum dierum; quibus elapsis, perempta remaneat. quæ instantia sexaginta, vel (ad summum) centum dierum vtilium, etiam in causis summarijs seruari debeat.

¶ De declinatione fori.

Cap. 8.

Supra eod. lib.
ante c. 1.

Priuilegiati, qui ius habent declinandi forum, de quorum exemptione notorie non constaret; si citati, non comparuerint, & contumaces fuerint; non remittantur, nisi resectis expensis contumaciæ. Et si consenserint in iurisdictione, & iurisdictionis sit prorogabilis; non possint se in eadem causa postmodum eximere, vsque ad determinationem, effectualemque executionem. Et semper in omnibus causis, tam civilibus, quàm criminalibus, ab eo, qui prius cognoscere cœperit, & iurisdictionem legitime præoccupauerit, prosecutio fiat; & intimatione legitime, & autentice facta; ab altero desistatur; & siquid attentetur, irritum, & nullum existat.

¶ De compromissis.

Cap. 9.

IN causis non liquidis, seu quæ facillè liquidari non possint, inter consanguineos vtriusque sexus, vsque ad gradus statutos; & inter socerum, & generum; socrum, & nurum;

& nurum; seu priuignum, & nouercã; & inter alios affines primi gradus, affinitate durante; ad instantiam alterius Partis petentis, prout Statuta antiqua prouident, compromissa fieri mandentur. Intelligentur autem causæ liquidæ, etiam instrumentorum, & apocharum, in quibus facta esset personarum mutatio; non obstante, quod aliqua extrinsecus venirent liquidanda, quæ per probationem mortis alicuius, superexistentiæ, & successionum, & consanguinitatum, facillimè liquidantur; nec per aliquam exceptionem oppositam, intelligatur res facta dubia, nec super exceptione opposita, possit peti fieri compromissum. Et ne per reiterata compromissa (sicut plerunque contingere solet) longius quàm causæ iudiciales differantur, elapsis triginta diebus (quorum quindecim ad probandum, & probatum habendum; decem, ad reprobandum, & causas instruendum; quinque, ad laudandum constituuntur) si arbitri in aliquo articulo, pendente compromisso, vel in terminando principales controuersias, non conuenerint, & controuersias omnes terminare distulerint; infra alios tres dies immediate sequentes, Partes ipsæ, in electione tertii conuenire debeant. Et si non conuenerint; Senator aditus, illicò, ex suo officio, det ipse tertium, qui sit peritus Doctor in iure; cuius consilio in scriptis redacto, ambo arbitri, seu vnus ex arbitris, altero requisito, causam terminare cogantur. Et si post acceptatum onus, infra decem dies, consilium non reddiderit; incidat in pœnã viginti quinque aureorum, qui de facto per Senatorem auferantur, & alius simili modo deputetur. & intelligatur tandiu compromissum factum manere, & non spirare, donec prædicta omnia fuerint impleta, & executata. Et si propter aliquas difficultates legitimas, non potuerint in tempore compromissi triginta dierum, probationes fieri, vel causa sufficienter instrui; antequam ad electionem consultoris deueniatur, possit bis peti iterum fieri compromissum, & non vltra. Et in vltimo, detur omnino consultor; & secundum modum superscriptum, causa terminetur. Et si terminari non possit; remittatur ad primum Iudicem, apud quem incepta fuit, & ordinario iure iudicialiter infra instantiam statutiariam, terminetur; & de cætero compromissum peti non possit. aliàs, instantia pereat, & in eo numerentur dies ante decursi, vsque ad tempus petiti compromissi; ita quòd in eodem statu, in quo erat antea, intelligatur causa reassumpta; & fides adhibeatur testibus, qui coram arbitris, citata Parte, inducti, & examinati fuerint; perinde ac si iudicialiter examinati fuissent. possint tamen repeti super interrogatoriis, sumptibus petentis.

¶ De causis commissarijs, & earum instantia.

Cap. 10.

Quoniam sæpe contingit, in foro Capitolii, Senatori, & suis Iudicibus, ac Iudici appellationum, per speciales commissiones Apostolicas, negocia, & causas committi; statuimus, vt tam in procedendo, quàm in terminando, Statuta, & stili fori, & consuetudo seruentur; & infra instantiam Statutiariam sexaginta dierum vtilium (salua facultate prorogandi, sicut in alijs permissum est) terminentur. Quæ instantia sexaginta dierum, cum facultate prorogandi vsque ad centum dies, etiam in causis appellationum commissariis, seruari debeat. quibus elapsis, appellatio deserta, & prima sententia firma remaneat.

¶ De sportulis.

Cap. 11.

Statum De sportulis per ordinarios Iudices non recipiendis; etiam in causis in quibus per commissiones excitata esset iurisdictionis; vel quæ cum facultate summarie procedendi, committantur; & quæ super aliquo articulo emergenti vel incidenti obtente, essent, ex quibus esset alterata iurisdictionis; indifferenter seruari mandamus.

Sup. lib. 3. c. 178
& 178.

mus. Si tamen per aliquas commissiones; iurisdictio, merè delegata esset effecta, su per negotio principali; sportulæ recipiantur, dummodo moderate, & palâ ab vtra que Parte, vel saltem (altera Parte citata, recusante, vel differente) in iudicio depo nantur. Et qui aliter dederint, & acceperint, quàm palam, & in iudicio; ad quadru plum teneantur. Et nihilominus, sententia nulla remaneat. In decretis autè, & via tics; seruetur consuetudo fori, hætenus obseruata.

De suspitione iudicum.

Cap. 12.

Supra lib. 1. c. 50
& inf. lib. 5. c. 41Supra lib. 1. c. 89
& 167.

SI ex aliqua iusta causa, & tempore debito, aliquis ex Collateralibus recusetur; Se nator adiunctum dare; vel primo remoto, alium non suspectum, siue ex suis, siue extra Capitolium, deputare possit, & debeat, qui in locū Ordinarij, in omnibus & per omnia succedat, & ab eo ad Capitaneū appellari debeat. Si verò in principio litis, vel tēpore debito, Capitaneus suspectus postuletur; Consultor petatur, cuius consilio causa terminetur; & aliter, sententia non valeat. In quo Consultore eligen do, si Partes infra triduum concordēs non fuerint, nominatis suspectis, cum expres sione causæ, & cum iuramento; Senator, vel Capitaneus decem peritos Doctores, in Vrbe commorantes, à Partibus non nominatos (quorū vnus, sorte immissa, Con sultor remaneat) eligere teneatur. Qui si onus ex aliqua legitima exculpatione recu sare potuerit; iterum sorte immissa, alius ex eis, Consultor electus remaneat. Pos sint etiam ex iusta causa, eligi Consultores extra Urbem, prorogata dilatione, secun dum loci distantiam, arbitrio Senatoris, vel Capitanei. & Consultor, si negligens fuerit; ad refectionem damnorum, & ad poenā xxv. ducatorū, teneatur. Tempora verò electionis, & acceptationis Consultoris, in instantia non computentur.

De purgatione contumaciæ, in responsione articulorum.

Cap. 13.

Supra lib. 1. c. 58.
& 63.

CONTUMACIA in respōdendo positionibus, purgari possit, antequā pronuncietur. Ipsas haberi pro confessatis; refectionis tamen expensis, ob eā causam legitimè fa ctis, & responsione illicò facta. Et si pendente iudicio, aliquē ex litigatoribus, sine fraude abesse contigerit; Procurator legitimus, si se instructum, pleneq; informatū iurauerit, ad respondendum admittatur. Idemque, in quolibet absente ex quacun que causa, seruetur, si de proximo non sit rediturus. Et sufficiat mandatū in scriptis, etiam contra absentem executum, ad constituendum in mora, & contumacia, cita tum, ac monitum cum comminatione, q̄ si non respondeat, habebitur pro confes so; & ad effectum, vt deueniri possit ad pronuciandū Articulos haberi pro confes satis, sicut de stilo seruatum fuit; dummodo personaliter, citatus apprehendatur, vel cedula sibi in domo dimittatur, & iuxta traditam formam citetur.

De examine testium.

Cap. 14.

Supra lib. 1. c. 69.
& lib. 3. c. 177.
uerf. Item scriinia
rii.

SI Notarii discordēs fuerint, vel negligentes in examinādo, post vigesimū quintū diem vtilem; ab examine remoueantur, & vnus solus ad examinandum sorte de putetur. Et collegiatim prima die Ianuarii, eligantur annis singulis, decem probi, & periti Notarii ex matricula, ad primum Tribunal; & sex alij similes, ad secun dum Tribunal. quorum vnus, in scriptis nominibus in parua chartula, Iudice decer nente, sorte eligatur. ad quam tamen electionem citentur hi, quorum interest. qui examen testium infra decem, vel quindecim dies, secundum multitudinem tes tium, perficiat; sub poenā viginti quinque ducatorum, in remissibiliter auferenda; & sub eadem poenā, infra quinque alios dies, copiā testium, Partibus tradere teneatur, & nihilominus in omnibus causis prædictis, ad interesse, Parti obligetur. Omnis autem vtilitas, & lucrum, tam examinis, quàm copiarum; sit ipsius Notarii exami nantis. Si verò Notarius sic sorte deputatus, ex aliqua iusta causa suspectus iuretur; adhibeatur

adhibeatur præsentia Iudicis in examine, sumptibus postulantis, vel alius etiam si mili sorte extrahatur. In quibus casibus prorogari possit instantia, secundum modū suprà traditum. Et hoc, locum habeat in omnibus causis.

De appellationibus.

Cap. 15.

Supra lib. 1. c. 167.

EXemplo Statuti permittentis appellari à sententia Capitanei, ad Senatorē; quan do secunda sententia non est cōformis cum prima, in totum, vel in partem; etiā quando sententia Capitanei, interlocutoria, vel diffinitiuā, vnica esset, & prima; ad eundem Senatorem pariformiter appelletur; dummodo appellatio sit admissibilis de iure Ciuili. quo casu, in diffinitiuis seruetur eadem instantia, quæ in secundis causis coram Capitaneo seruatur. In interlocutoriis verò, in quibus de iure Ciui li appellari potest (sicut sunt sententiæ super desertione appellationum latae, & si miles) seruetur instantia decem dierum vtilium, à Statuto in causis appellationum ad Senatorem introductis, tradita; cum potestate prorogandi ad quinque alios dies tantum. Et eadem instantia quindecim dierum vtilium, seruetur in omnibus causis appellationum, etiam coram Capitaneo, & quibuscunque Iudicibus, quæ ab interlocutoriis sententiis interponuntur. quæ iustificari debent infra quinque dies vtilis, & finiri infra quinque, cum prorogatione aliorum quinque dierum vtilium, tantum; quibus elapsis, desertæ remaneant, & ipso iure ad primum Iudi cem reuoluantur.

Infra lib. 5. c. 54

De eodem.

Cap. 16.

SI milique modo, à sententiis Senatoris, in causis appellationum ferendis, in to tum, vel in partem infirmatoriis, seu diuersis; quæ nec cum prima, nec cum secū da sententia, claram haberent in effectu & substantia conformitatem; ad eundem Capitaneum, iterum appelletur, qui, si fuerit idem iudex, qui primò de eadem cau sa cognouit; consultore (secundum modum suprà traditum) electo; secundum consi lium terminetur. In quo consultore eligendo, si peremptoriè citatus, cōtumax fue rit, vel Partes in eligendo discordēs fuerint; seruetur in omnibus, & per omnia, ordo suprà traditus. Ita tamen, quòd allegatio suspectorum in genere, nullatenus admittatur.

Supra c. 12.

De retardantibus processum, uel expeditionem causarum.

Cap. 17.

Supra lib. 1. c. 201.

SI quis malitiosè distulerit producere instrumenta, vel priuatas scripturas, vsque ad finem decursarum dilationum, ad probandum datarum; ne Parti, contra quā producuntur, auferatur defensio; in quocunq; statu causæ, producta fuerint; detur noua dilatio ad opponendum, & opposita probandum, arbitrio iudicis moderan da. Et idem, si contingat differri examen, vel publicationem testium, ex aliqua iusta, vel rationabili causa; ita quòd si instātia perimatur; ille, qui malitiosè causam retar dauerit (siue actor sit, siue reus) semper expensas reficere teneatur, ei, qui diligens in prosequendo, seu defendendo extiterit.

De præscriptione personalium actionum, & hipothecæ, seu pignoris.

Cap. 18.

STATUTUM contra negligentes debitum petere, vim habere decernimus contra Somnes creditores, etiam ius hipothecæ habentes (si corporalem, actualemq; ade pti non fuerint possessionē, vel si interruptā præscriptionem, vel saltè de interpella tione iudiciali, vel extrajudiciali per quam, interrupti huiusmodi præscriptionem volumus legitimè non docuerint) & inuolabiliter seruari; & ex ea præscriptione, extinctam, & sublatam esse actionem, statuimus; & præsumptionem solutio nis induci; quæ præsumptio, iuris esse intelligatur, cui stetur, nisi contrarium probetur

probetur per debitorem; vel nisi contraria præsumptio, præponderas, ac præualēs, deducatur, ac legitimè probetur. Instrumenta autem, & codices quarumcumque rationum, quibus de iure, vel ex quocumque priuilegio, fides adhibetur; nec non scripturæ, & cautiones quæcumque, etiam uiuentibus debitoribus, post cursum sexdecim annorum, similiter nullam faciant fidem, nullumque sortiri possint iuris, aut executionis effectum; exceptis casibus, in primis Statutis reseruatis.

¶ De cessione bonorum.

Cap. 19.

Infra lib. 5. c. 30

AD cessionem bonorum, vel ad quinquennales inducias, non admittantur nisi calamitosi tantum, & qui se fatalia damna, & fortuitos casus, vel alia aduersa, post contracta debita, incurrisse docuerint; a quibus, lusores, dilapidatores, fraudatores omnes, & qui scientes se soluendo non esse, multiplicia debita contraxerint, omnino excludantur. In electione verò, illi præferantur, qui se veros creditores esse, delato calumnie, & malitiæ iuramento, legitimis documentis, vel per idoneos testes, docuerint. Chyrogapharios autem creditores (nisi scripturæ, tēpus contineat, & sint trino, vel saltem bino teste notatæ) post omnes concurrere volumus; omnibus collusionibus, fictionibus, & fraudibus (quæ ex mutua debitorum, & creditorum inrelligentia, machinari solēt) pœnitus exclusis. Depræhensi autem in aliqua fraudis, vel alterius cuiuscunque malignæ fictionis suspitione, vel mendacio; indigni omnino habeantur. Saluis aliis decretis contra Macellarios; qui nullatenus ad aliquod ditorum beneficiorum admittantur. Et in dictis causis, nullæ peti, nec exigi possint sportulæ; aliàs, sententia nulla sit.

Sup. lib. 3. c. vlti.

¶ De usufructu dotis, & alimentis.

Cap. 20.

Sup. lib. 1. c. 78.

Dotis fructus, ex antiqua consuetudine fori, redacti sunt ad computum septem florenorum, cum dimidio, pro quolibet centenariis; & sic taxentur, tã pro oneribus matrimonii, post moram non solutę dotis, quàm pro alimētis viduarum, etiã habentium pignus dotale, ex quo possint percipere fructus loco alimentorum; & non imputentur fructus in sortem. Et similiter mariti soluto matrimonio cum liberis, percipientes ex pignore dotali; non imputent fructus in sortem; sed sint ipsorum, pro alendis communibus filiis, donec dos restituta (à quocumque debita) sit; si in pecunia debeatur. et in omnibus casibus ubi alimenta peti possint, in his seruetur forma tradita quando alimenta petuntur.

¶ De donatione propter nuptias.

Cap. 21.

Quoniam ex nouella constitutione prouisum fuit, ut vir, vxore sine filiis præmoriēte, post consummatū matrimonium; quartam partem dotis lucratur, ad æqualitatem donationis propter nuptias, quam vxor præmoriēte viro lucratur; Statuimus, quod vxor donationem huiusmodi acquirat, siue dos soluta fuerit in pecunia, siue pignore tradito, vel fundo dotali constituto, vel aliter satisfacta fuerit; etiam si in instrumento dotali nulla fiat mentio de donatione facta; nisi expressè de contrahentium voluntate, de qua manifestè constiterit, remittatur.

¶ De donatione inter uiuos, uel causa mortis

Cap. 22.

Cum Reipublicæ interfit, fraudibus, quæ in donationibus, frequenter, & facillè committuntur, obuiare; statuimus, quod donationes, quæ inter uiuos, vel à moriētibus, irreuocabiliter, seu mortis causa, fiunt; nisi donans, in illa, coram Notario, & testibus, manu propria se subscripserit, vel (si scribere nequeat) alium loco sui adhibuerit; & nisi saltem duo testes ex quinque, qui in donatione causa mortis adhibentur; & similiter duo in donatione inter uiuos, in originali scriptura, vel abbreviatura

uiatura se subscribant; irrita sit, & nulla, & nullum ius donatario ex ea acquiratur; nullaque oriatur, nec exerceri actio valeat. Quam tamen abbreviaturam, liceat Notariis extendere, cum clausulis, & cautelis consuetis, non mutata substantia. Nec renunciari possit solemnitati insinuationis legitimè fiendæ; etiam si fuerit iuratum, nõ contrauenire ex defectu insinuationis non factæ.

¶ De pactis, & donationibus non ualituris.

Cap. 23.

AD obuiandum fraudibus (cum Rei publicæ interfit, mulieres ex earum simplicitate, seu puberes etiam masculos, qui adhuc imperfectæ ætatis existunt, non defraudari) statuimus, quod pacta de non petendo, & refutationes, & quietationes, quæ à quibuscunque mulieribus (siue sub patria potestate, siue etiam sui iuris existentibus) quibuscunque personis fieri contingat; irrita sint, & nulla, & nullius effectus; nisi duobus consanguineis proximioribus adhibitis, quorum non interfit (vel aliis eorum loco, si non extent consanguinei, vel affines) & expressè medio iuramento approbantibus (& si sub patria sint potestate; uocentur qui sint ex linea materna) & solemnè Iudicis decreto, simul interuenientibus. Et si puberes maiores decem & octo annorum sint, sine curatoris legitimi auctoritate, & Iudicis solemnè decreto, ut supra; & aliter, iuramentum præstitum, præsumatur metu, & dolo extortum, & irritum reddatur.

¶ De pignoribus Prætorijs, & conuentionalibus.

Cap. 24.

In omni pignore rei immobilis, tam prætorio, quàm conuentionali, vendendo auctoritate Iudicis; seruetur forma tradita in Statuto De executione instrumentorū dotalium; & procedatur ad inuestituram, adiudicationem, æstimationem, & subhastationem; demum ad dationem in solutum, in omnibus, & per omnia, sicut ibi prouisum est. in aliis verò pignoribus rerum mobilium, vel se mouentium, auctoritate Iudicum captis; in vendendo, subhastando, & deliberando, abbrevientur termini Statuarii, arbitrio Iudicum. In pignoribus autem conuentionalibus; si immobilia sunt, seruetur Statutum antiquum. Nec possint termini Statuarii, sine Partium consensu, vel nisi ex pacto renuntietur, abbreviari.

¶ De altercantibus super eadem possessione.

Cap. 25.

Si plures de eadem possessione contendant, & neuter velit agere; sed altercantes inter se, quisque asserat se possessorem, & in possessione esse, & uelle insistere; ad prohibendum rixas, quæ inde uerisimiliter exoriri possent; Senator, vel eius Iudices, ex eorum officio, sequelstrata possessione, terminum utriusque Parti, quinque dierum utilium, ad docendum de eorum possessione, statuunt; & illum, qui melius aptiusque de actuali possessione, & eius iure, docuerit; in possessione manuteneant, atque defendant, etiam manu militari, si opus fuerit; & ad cauendum cogant de non turbando, nec molestando ulterius, uia facti. Necnon ad agendum, siue super possessorio ad recuperandam possessionem amissam, siue alio remedio, vel interdicto, à iure, vel Statuto prodito, terminum duorum mensium statuunt. Quo elapso, ad Partis petentis instantiam, si agi cœptum non fuerit; quo ad possessorium, perpetuum imponat silentium; dictamque causam retinendæ possessionis, omninò, appellatione reiecta, infra viginti dies utiles terminet; aliàs, in pœnam viginti quinque aureorum, tēpore sindicatus de suo salario retinendorum, incidat.

¶ De represalijs.

Cap. 26.

Constitutione foel. re. Sixti Papæ Quarti, super represalijs editam, Statuta Urbis Cantiqua moderantem, imitantes, Si cōtra districtuales, cū assignatione termini

Q octo

octo dierum, ad cogendum debitores, ut satisfaciant, vel coram Senatore compareant, literæ rogatoriæ, ad Communitates, & Officiales locorum districtualium destinatæ, decernantur. Postquam per Nuntium fuerint legitime executæ, & reportatæ; si nec satisfactum in termino, nec comparitum fuerit; facta coram Senatore plena fide debiti, & calumniæ iuramento præstito; ad concessionem represaliarum procedatur. Nec reus de cætero audiatur, nisi relictis omnibus expensis, & domicilio, in quo citetur, prius in Vrbe electo; & nisi idoneum dederit fideiussorem, de stando iuri, tam in prima, quam in secunda, & aliis quibuscunque instantiis; & de soluendo quicquid fuerit iudicatum; & de resarciendis, ac reficiendis damnis, & interesse, omnibus, damnum passis, seu quos in futurum dicta ex causa damnificari contigerit. Et ita demum, & non aliter, etiam post concessum mandatum represaliarum, ex integro audiantur, & summam causam cognita, ad condemnationem, vel absolutionem de nouo deueniatur; & ad executionem, de facto, & absque alio processu, contra fideiussorem procedatur. Verum si contra non districtuales, Romanæ Ecclesiæ tamen subiectos, agatur; si debitum, fuerit in Vrbe, vel districtu contractum; sub simili forma literæ rogatoriæ destinentur. Sed constituatur primò Procurator, cum pleno mandato, ad agendum, & petendum, cum iuribus plenè instructus, necnon ad exigendum, & quietandum; qui debitorem coram suo ordinario Iudice citari faciat, & docto de debito per instrumenta, vel scripturas authenticas, vel per testes, prius extra iudicialiter in Vrbe, coram Senatore inductos, & examinatos; Postquam per octo dies expectauerit, ut ad debitam executionem procedatur; si interim aliquod releuans non deducatur, propter quod creditoris intentio submoueat, vel de nõ debito liquidè probetur, vel si vertatur aliquod dubium; Nuntius, seu Procurator missus, moneat debitorem, ut infra alios octo dies compareat in Vrbe, ad faciendum omnes suas defensiones quas voluerit, vel de iure potuerit. Quibus elapsis, Senator decernat secundum acta, & probata, an veniant represaliæ concedendæ, vel nõ concedendæ. Sed si debitum non fuerit in Vrbe contractum; expectetur vsque ad terminationem causæ, in loco, seu municipio, vbi debitor conuentus extiterit; dum modo causa expediatur infra quindecim dies vtilis, & non festos in honorem Dei; alioquin, in defectu denegatæ, vel neglectæ iustitiæ; facta fide de gestis coram Ordinario, vel saltem per ipsius Nuntii relationem, cum iuramento attestantis, quod acta habere non valuerit; constituto de debito, & iuramento calumniæ, ut supra præstito; ad represaliarum remedium procedatur. Verum si literæ responsuæ, cum aliqua iustificatione, vel legitima excusatione, remittantur; iterum per alias literas replicetur id, quod legitime, & de iure replicari poterit; & non aliter ad represalias deueniatur. Et semper in concessione represaliarum contra non districtuales, licentia à Camera Apostolica obtineatur. Idem modus in omnibus, & per omnia, feruetur, si ad alias Ciuitates, vel ad alia quæcunque loca, Ecclesiæ non subiecta, rogatoriæ literæ destinentur; sed expectetur per viginti dies vtilis, & non festos, ut supra. Et in literis fiat mentio, quod Nuntius, vel Procurator expectabit per viginti dies; sed nullatenus ad decretum represaliarum deueniatur, nisi consulta Camera Apostolica, & licentia ab ea obtenta. Et postquam fuerint represaliæ decretæ, intimentur per Nuntium, antequam ad illarum executionem deueniatur. Verum quia nonnunquam contingit, debitores latitare, & soluendo non esse; si per veras, & legitimas probationes, legitima excusatione sic esse doceatur; nullatenus represaliæ concedantur. Represaliæ nullatenus exercentur contra habitantes, & domicilium in Vrbe habentes; nec contra eos, qui operas suas ad annum, vel ad mensem locarunt, nec contra deferentes victum, & victualia ad Urbem. cuius appellatione, omnia quæ sunt esui necessaria, continentur; dummodo non sint res minime, & omnis fraudis consiliu absit. In cæteris, Statuta prisca feruentur, quatenus presentibus non aduersentur.

¶ De feriis,

¶ De feriis, & ueneratione Sanctorum.

Cap. 27.

Placita, ac laudabilis consuetudo, quam plurimos dies festos in honorem Sanctorum recepit, qui in veteribus constitutionibus ascripti non sunt. De mense Ianuarii, vsque ad Epiphaniam, sequentes omnes dies post festa Natalitia, æquè celebrantur; eiusdem mensis die vigesima, festum Sanctorum Sebastiani, & Fabiani martyrum, pari honore habetur. Item, propter ludorum publicorum spectacula, ante diem Cineris, decem præcedentes dies Carnispruii, eadem consuetudo feriatos fecit. Mense autem Martii, Sanctæ Agatæ quintum diem, & Beatæ Franciscæ nobilis Romanæ, nondum canonizatæ, nonum diem, inter festos dicauit. Mense Aprilis, vigesima prima, Natalem Urbis celebramus. De mense Maii, die sexto festum Sancti Iohannis ad portam Latinam, pariformiter obseruamus. Mense Iunii, die vndecima, festum Barnabæ Apostoli; tertiadecima die, festum Sancti Antonii de Padua. Mense Nouembris, vndecima die, festum colimus Sancti Martini. In aliis autem feriis festisque diebus, nihil est à veteribus constitutionibus immutatum. De feriis messium, ac vindemiarum, generalibusque vacationibus.

¶ In quibus causis ferie non obsent.

Cap. 28.

In omnibus causis, de iure, & secundum Statuta summaris; & in omnibus causis præparatoris iudiciorum, & executiuis, etiam vbi facta est personarum mutatio; & in causis forensium, & macellariorum; & pensionum, & euacuationis domorum, censuum, & responsionum quarumcunque; feriis gratia messium, ac vindemiarum indictis, non obstantibus, ius reddatur; in aliis, antiqua Statuta feruentur.

¶ De mercedibus instrumentorum.

Cap. 29.

Pro instrumentis in publicam formam redactis, vsque ad quantitatem viginti quinque florenorum currentium; carlenos duos vsque ad quinquaginta; carlenos quatuor vsque ad centum; florenum similiter vnum. inde vsque ad quingentos florenum vnum pro centenariis. A' quingentis vsque ad mille; florenum dimidium pro centenariis. Inde vsque ad quamcunque summam; quartam partem vnus floreni pro centenariis. Quæ locum non habeat in instrumentis tenutarum, & inuestituris, pro quibus soluantur carleni quinque, saluis viaticis; & tantundem recipiat, pro instrumentis consensuum, & pro cassationibus instrumentorum, & obligationum, si est idem Notarius de obligationibus rogatus. Idem pro locationibus ad non longum tempus. Pro contractibus autem emphyteoticis, superficiariis, & censuariis, in quibus non est apposta æstimatio rei, & pro quietationibus, in quibus non est apposta certa quantitas; soluat dimidium eius, quod solueretur pro aliis instrumentis principalibus. Pro instrumentis autem mandatorum ad causas; carlenos duos ad negocia verò, ad exigendum, & quietandum; carlenos quatuor, vel quinque. Pro instrumentis autem tutelæ, seu curæ, cum inuentario tutelari; recipiant pro stipulatione; carlenos duos. pro instrumento publico; carlenos quinque. Pro inuentario autem solemni, cum aditione hereditatis; principalis Notarius recipiat computatis bannimentis, & relationibus, in totum carlenos quatuor; reliqui omnes subscribentes, carlenos alios quatuor, inter eos diuidendos. Pro instrumento publico inuentarii; principalis Notarius, ducatum vnum; reliqui, carlenum vnum, pro quolibet; nisi essent hereditates multum opulentæ, de quibus fierent instrumenta tutelarum, & inuentarii. in quibus casibus, & in omnibus aliis vbi esset aliqua contentio super mercedibus; stet iudicio Correctorum; & relatione cum iuramento per eos facta, Iudex taxet mercedes per Statuta non taxatas.

Communia

V Bicumque contingeret, specialiter prouisum non esse de certa mercede, in Statutis antiquis, vel in Tabulis mercedum, æditis, & publicatis (quæ seruari debeant) Tunc in dictis casibus non expressis, procedatur de similibus ad similia. Et si non daretur similitudo: Senator, & alii Iudices, adhibitis duobus Correctoribus, ac delato eis iuramento, iudicio Correctorum taxent, & declarent. Et si quis ex Correctoribus allegetur, vel iuretur suspectus; loco suspecti, adhibeatur Proconsul; vel adhibitis duobus antiquis, periti que Notariis, in casu legitime suspicionis Correctorum allegatæ, taxentur.

De mercedibus sententiarum, & actorum.

Cap. 31.

S i sententia sit diffinitiva, continens quantitatem, vel res, valoris centum ducatorum, usque ad ducentos; recipiant Notarii ducatum unum. Inde usque ad quingentos; ducatos duos. Inde usque ad quamcunque summam, vel æstimationem; ducatos tres. Si verò certam quantitatem non contineant, vel facile æstimari non possint; recipiant ducatum unum, vel plus, aut minus, secundum declarationem Correctorum, & Iudicis taxationem, pro rerum, & personarum qualitate. Pro sententiis verò super executione instrumentorum, laudorum, testamentorum, legatorum, & priuatarum scripturarum; si certam contineant quantitatem, usque ad summam siue valorem viginti quinque ducatorum; carl. tres. Inde usque ad quinquaginta; carl. quinque. Inde usque ad centum; carl. octo. Inde usque ad ducentos; ducatum unum. Inde usque ad quamcunque summam siue æstimationem; ducatos duos. Pro interlocutoriis verò, publicentur cum signo: carl. duos. Alioquin, si cū sola subscriptione; recipiant sicut de aliis actis iudicialibus; videlicet bol. tres pro quolibet actu, cum relatione citationis. Et debeant acta integra, & non diuisa, seu mutilata, scribi & aliter, mercedem exigere non possint.

De protocollis Notariorum defunctorum.

Cap. 32.

P rotocolla, abbreviaturæ, & originales omnes scripturæ Notariorum Romano-primi defunctorum; peractis exequiis, statim post triduum, per Proconsulem, & primum Correctorem Vniuersitatis Notariorum, in vna capsula, inclusa (retenta per unum ex eis clauem) in domo hæredis dimittantur. Deinde ante lapsum vnus mensis, adhibito scriptore, repertorium omnium protocollorum, cum numero chartarum & (si fuerint abbreviaturæ, vel scripturæ in foliis, non alligatæ) singulatim omnes in dicto repertorio per nomina contrahentium, & contractuum, cum annotatione anni, & mensis, & diei, in eorum repertorio describantur, & in potestate hæredum liberè omnia consignentur. Qui, vel eorum tutores, vel curatores (si hæredes pupilli, vel minores viginti annorum sint) ad custodiam eorum obligentur; aliàs, de dolo, & culpa, & negligentia, omnibus interesse habentibus, teneantur. Si verò Proconsul, & Corrector, postquam ad eorum notitiam deuenit casus mortis alicuius Notarii, negligentes fuerint ad prædicta exequendum; ipsi teneantur ad damna, & interesse prædicta. Et Camerarius Mandatariorum, statim denunciare teneatur Proconsuli, seu Correctori, funera Notariorum, ad quæ ipsi Mandatarii interuenerint, sub pœna decem ducatorum, quotiens cessauerint. Hæredes autem, si minores viginti annorum non existant; aliàs, eorum tutores, & curatores, si dati, vel decreti fuerint, huiusmodi denuntiationem facere teneantur; aliàs, ipsi ad damna, & interesse, pariter obligentur, & eadem pœna, plectantur. Hæredes autem Notariorum defunctorum pro mercede

pro mercede instrumentorum exemplandorum, recipiant duas tantum tertias partes totius mercedis debitæ. Reliqua tertia pars diuidatur inter Notarium, & exemplantem, & Correctores, & Iudicem decretum interponentem.

De salarijs Aduocatorum, & Procuratorum.

Cap. 33.

V T circa salaria, & mercedes Aduocatorum, & Procuratorum, temperamentum habeatur; si Aduocati in tota causa interuenerint, & omnibus scripturis suas apposuerint manus, illas corrigendo, & subscribendo; recipiant in ordinariis, excedentibus summam centum ducatorum, ducatos tres; & tantundem Procurator vnus, vel plures, in prima instantia recipiant. In secundis autem instantiis, dimidium dictæ summæ. Sed si in fine, vel in medio causæ fuerint super aliquibus dubiis, ad allegandum verbo, vel in scriptis, requisiti; pro vno quoque dubio explicando, carlenos papales quinque, Aduocati recipiant. Procuratores verò subrogati in alterius locum, pro rata, statu causæ considerato, partem dicti salarii accipiant. In summarijs autem causis, ducatum unum pro tota instantia petere possint. Si tamen causæ, quæ ordinariæ essent, per rescripta, summaria fierent; vel implicitæ, aut ardua causæ fore cognoscantur; pro mensura, & modo laborum, plus recipiant; dummodo summam trium ducatorum, pro tota instantia, non excedant. In aliis autem leuioribus, minus accipiant, secundum personarum, & causarum qualitatem. Sed si causæ essent multum ponderosæ, & difficiles, vel implicitæ; vel si verterentur inter Barones, vel inter alios nobiles diuites, de Castris, vel de casalibus, vel de hæreditatibus opulentis, vel similibus; tunc locum non habeat taxatio salariorum prædicta. Sed moderatè recipiant ultra, arbitrio Iudicum, & Correctorum, qui adhiberi debeant semper, quando esset de salariis contentio, & Iudices taxare non possint expensas, ultra salaria supra diffinita.

De Sindicis Senatoris, & Officialium forensium.

Cap. 34.

I tem, quòd Sindici Senatoris, & Officialium forensium, imbussulentur; & non extrahantur ante vltimum diem exitus officii dicti Senatoris, & Officialiũ; quibuscunque concessionibus factis, vel fiendis, non obstantibus.

De officio Conseruatorum.

Cap. 35.

A d officium Conseruatorum, &c. Vide supra libro primo, cap. 29. vbi istud cap. legitur de verbo ad verbum.

LIBER SECVNDVS DE MALEFICIIS.

De interpretatione, & moderatione Bullæ Paulinæ, contra brigosos editæ.

Cap. 1.

C ONSTITVTIONEM Paulinam, per successores Pontifices confirmatam, & ad alios casus extensam, propter nimiam (vt credibile est) rigoris seueritatem, in vsu non habitam; ad compescendas dissensiones civiles, & brigas, in ea parte, in qua aduersus eos, qui contra innocuos, & eos, qui ipsi offensores non extiterunt, vindictam sumere, vel aliter quomodocunque iniuriis afficere audent, pœnam capitis ad mortem, & publicationis bonorum, ac perpetuæ infamiæ irrogantem; saluberrimam fore decernentes; in omnibus (præterquam ad dirutionem domorum) perpetuo seruari mandamus. Sed si reus in potestate habeatur, & decapitatus fuerit, & mortis supplicio affectus; publicationis bonorum pœna, locum non habeat, si homicidium vindictam sumendo non sit commissum. Si verò homicidium interuenerit; ultra pœnam capitis, etiam si decapitatus fuerit

Q 3 fuerit

fuerit, publicentur bona; & in omni casu, pro dimidia parte applicentur Parti offensæ, vel suis hæredibus, quam si habere noluerint, tota applicetur Camera. Ad domorum autem dirutionem, non aliter deueniendum esse statuimus, nisi quando aliter in personam, vel in aliis bonis, excedentibus tamen valorem quingentorum ducatorum, puniri non possent. Et si domus esset communis cum aliis, vel nexu hypothecæ alicui obligata; si socius partem delinquentis emere, vel creditor hypothecam habes, in solutum recipere, & quicquid superesset, estimatione illico facta, refundere voluerit; omnibus præferantur, & precium applicetur, vt supra. Aliàs, facta sine mora diuisione, pars tota, quæ Fisco, & Parti lesæ obuenerit, diruatur; vel si diuisionem non recipiat, tota Parti offensæ, vel suis hæredibus adiudicetur, & pleno iure transferatur; quæ vera debita satisfacere teneatur.

De tumultuosis armatorum collectis.

Cap. 2.

Similique modo, aduersus omnes, qui tumultuosas armatorum collectas, non solum ad vindictam sumendam, sed etiam ad iniuriam inferendam, & ad quoscunque actus illicitos, siue aliàs, sine legitima causa, de die, vel de nocte, facere ausierint; in omnibus, & per omnia procedendum esse; eosque in eisdem pœnis incidere, & pariformiter puniri debere, statuimus.

Quæ dicantur illicitæ collectæ, & quot illam faciant.

Cap. 3.

Tumultuosas autem collectas facere intelligantur, si numerum decem armatorum excedant; ad quam pœnam principales ductores tantum obligentur. Sequaces verò, vltra alias pœnas delictorum perpetratorum, singuli aureorum quinquaginta pœna, sine diminutione aliqua, nec non & quatuor tractibus cordæ, multentur. Si verò minor numerus fuerit, sed sint supra quatuor, principales arbitraria pœna plestantur, quam vsq; ad sanguinem, & mutilationem membrorum, inclusuè, pro personarum qualitate, arbitrari Senator possit. Sequaces verò, pœna vigintiquinque ducatorum, singuli, sine diminutione, & trium tractuum cordæ, multentur. Et nihilominus pro delictis commissis, puniatur. Si verò sint quatuor, vel infra; omnes tam principales, quam auxiliares, pari pœna puniantur, secundum antiqua, & noua Statuta, pro delictorum, & facti, & personarum qualitate. Quæ pœnæ, aduersus eos, qui tumultuosas collectas fecerint, locum habeant in omni tumultu illicito, & in omni collecta armatorum prohibita, & non in casibus à iure permissis. In quibus casibus, locum non habeat capitalis, seu publicationis bonorum pœna. Sed si aliqua delicta interuenerint, vel si aliquam illicitam violentiam intulerint, vel exercuerint; extra ordinem, vel secundum antiqua, vel noua Statuta, puniantur.

De receptationibus, prohibitis à brigosis fieri.

Cap. 4.

Item, rigorem nimium dictæ nouæ constitutionis, temperantes; statuimus, quòd si aliquando contingat aliquem non offensorem, sed interdum offensum, vel iniustus minis præcedentibus, ad brigam prouocatum; vel qui aliam iustam suspicionis causam habeat, & pro securitate suæ personæ, vel suorum, qui sint eiusdem familiaris, vel aliter, ex iusta, & rationabili causa, domi se includere, & in briga continere necessitetur; impunè id facere liceat; habita tamen prius licentia à Senatore, & Paceris. Et si fuerit de offensore, iustam causam habere etiam intelligatur, postquàm soluta pœna delicti, offensore Magistratibus parere, & obediens esse paratus sit, & de parendo mandatis eorum, idoneas cautiones dederit; & aduersarius inobediens fuerit, & Superiorum mandatis parere recusauerit, vel distulerit, seu latitando se subtraxerit, & capi non possit. In quibus casibus, pœnæ supra scriptæ, & in noua constitutione expressæ, locum non habeant; dummodo vltra eos, qui sunt de eadem familia,

milia, absque Senatoris, vel Paceris expressa licentia (de qua in scriptis appareat) aliquos armatos non retineat. Ita tamen, quòd si licentiam retinendi aliquos armatos obtinuerint, nec diffidatos pro crimine, nec brigosos, nec aliquos, qui minas alicui intulerint; nec inobedientes Magistratibus; nec securare recusantes, eos, qui securitatem petierint; nec aliquos criminosos de grauibus delictis infamatos, receptare; nec condemnatos, pro ciuili debito, apud se stare permittant. Alioquin, eandem pœnam incurrant (si pecuniaria sit pœna) ad quam diffidati, vel condemnati obligantur. Et si debitum sit ciuile; ad tantundem obligentur. Sed si capitaliter, vel ad pœnam sanguinis diffidati sint; receptantes brigosi, in pœnam centum ducatorum incidant. Sed si nondum essent diffidati, vel condemnati (ita tamen quòd nec homicidas, nec publicos raptores, nec falsificantes monetas, nec alios latitantes, & à manibus Curia se eximere querentes, quouis modo audeat receptare) si scienter receptentur; ad quinquaginta ducatorum pœnam obligentur; à qua pœna eximantur, si illi, qui receptantur, de iuris permissione receptari possunt; non tamen diffidati, vel condemnati de crimine. Et si tales brigosi, plures, quàm de dicta licentia permissum fuerit, receptauerint armatos, aut apud se in domo stare permiserint; incidant in pœnam centum ducatorum, quoties contrafecerint; salua semper prohibitione, & pœna illicitæ collectæ, de qua supra, si vltra decem armatos receptauerint, vltra pœnam in mandato prohibitionis impositam, si qua per Magistratum in prohibitione, pœna apposita fuerit. Nullamque post huiusmodi prohibitionem, prætere igno- rantiam possint excusabilem. Et Senator, & Iudices, ex eorum officio, teneantur in omnibus dictis casibus, diligenter inuestigare, & inquirere, & perquirere, seu perquiri facere singulis mensibus, in domibus brigosorum, & ad executionem dictarum pœnarum procedere; aliàs, ipsi, qui talia impunè transire permiserint, ad eandem pœnam obligentur.

De brigosis, non permittentibus Officiales perquirere prohibitos receptari.

Cap. 5.

Si aliquis brigosus, vel inimicitias habens, non permiserit, Magistratus, vel ipsorum Officiales, & Executores mandatum habentes, intrare in eorum domos, & receptacula, & perquirere si contra constitutiones, armati, & diffidati, apud eos existant; in pœnam centum ducatorum incurrat. Et si maiores Magistratus, videlicet Gubernatorem, vel Senatorem non admiserint; capitaliter puniantur ad mortem. Quam pœnam pecuniariam si soluere nequeant; luant in corpus, arbitrio Senatoris, & Iudicum, & contra hos Senator inquirere teneatur.

De uisitatione brigosorum permissa.

Cap. 6.

Uisitantes brigosos, si sint amicitia, vel beneuolentia coniuncti, consanguinei, vel affines, vel vicini, quando & quoties (vt fieri solet) humanitatis causa, & ex charitate, hoc faciant; impunè liceat. Et præsumantur charitatis causa facere, si armati non incedant; vel si continuam residentiam in eorum domibus non faciant, vel nisi per Magistratus fuerint prohibitu. quo casu, incidant in pœnas supra contra armatos impositas. Deferentes autem arma in domibus brigosorum, & propter causam brigæ, vltra permissos, & armati ibi commorantes; in pœnam vigintiquinque ducatorum incidant; & contra hos inquirere Senator debeat.

De ulciscentibus se contra offensores, & quando dicatur assassinium.

Cap. 7.

Si contra offensores ultio sumatur, non fit locus pœnæ dictæ nouæ constitutionis; sed aliis pœnis Statutariis, & infra scriptis, obligentur. Sed si per assassinium, vel per mandatum, id fiat; de assassinio, vel mandato puniantur. Nec præsumatur per assassinium

Supt. lib. 2. c. 15.

assassinium factum, si per aliquē de familia offensi, vel de agnatis, aut cognatis vsque ad tertium gradum, de iure ciuili computandum, vltio cōtra offensores sumatur.

¶ De receptoribus in generi, si per alios quā per brigosos fiat. Cap. 8.

Sancitissimam constitutionem scilicet recor. Innocentii octauī, Pontificis Maximi, contra receptatores, & minas inferentes, nondum vsui receptam, comprobātes; Statuimus, q̄ si quis, etiam non brigosus, diffidatos de crimine, vel condemnatos, siue de enormibus delictis infamatos, vel alios quoscunque, mandatorum à Magistratibus factorum, contemptores, vel inobedientes, & contumaces; seu mandatis de securando, parere recusantes, aut cessantes, scienter receptauerint; pœnam ducentorum ducatorum patiantur. Præsumatur autem scientia, si diffidati, vel per sententiā condemnati appareant. Et si Ciuitas, vel Communitas, vel ipsarum domini immediatè, vel Vicarii sint, apud quos illicita prohibitorum fieret receptatio; contra dominos, & Officiales, & Vniuersitates ipsarum, ex officio inquiratur, & diffidentur, aut condemnentur ad pœnam ducentorum ducatorum; & ad effectualem executionem, per pignorum captiones, personarumque, & animalium arrestationes, & per generales represalias, procedatur. Et non reassidentur, nec à represaliis desistant, donec fuerit integra pœna soluta, & à tali receptatione desitisse, per legitimas probationes docuerint. Et si de diffidatione, vel condemnatione eorum, qui sic fuerint receptati, non appareat; postquam per literas Senatoris, moniti, aut aliter legitime certiorati Officiales ipsarum Communitatum, & Vniuersitatum fuerint, vt à receptione abstineant, vel desistant; eandem pœnam, nisi paritum fuerit, incurrant. Senator autem, & Iudices, quomodocunque ad aures, & notitiam eorum peruenerit, quo in loco tales personæ receptentur; statim monere debeant receptantes, vt eos capiant, vel expellant. Alioquin, contra eos procedant, & exequantur, vt supra est dictum. Et si negligens in his fuerit Senator, viginti quinque aureorum pœnam in sindicatu patiat; & Camerarii Camera Urbis, ad omnem requisitionem Senatoris, teneantur soluere mercedem Nunciorum, aut Cursorum, ad prædicta deputandorum. Et ad id, officio eiusdem, si opus fuerit, compellantur. Et hæc, locum habeāt contra districtuales; contra alios, seruetur dicta constitutio Pontificalis, quæ, quoad censuras, contra omnes firma remaneat.

¶ De inferentibus iniuriam Nuntis. Cap. 9.

Contra inferentes iniuriam Nuntis, ad deferendum mandata, & citationes, & cetera, per Magistratus destinatis; qui ius gentium violare, & Principis maiestatem offendere videntur; seuerissime inquiratur; & Communitates, & domini Castroꝝ, diffidentur, ad pœnam quingentorum ducatorum. Sed contra ipsos iniuriam inferentes, si capi possint, ad capitalem pœnam procedatur, & vltimo supplicio afficiantur; & concedantur represaliæ, & credatur iuramento ipsorum Nuntiorum, cum aliquo inditio; & non sit opus tales citare, nisi in valuis Capitolii, per affixionem cedularum.

¶ De inferentibus minas in genere. Cap. 10.

Si quis, per se, vel per Nuntium, vel per literas, seu quocunque alio modo, quibuscunque consanguineis, vel amicis, vel institoribus, vel sociis, vel factoribus, seu factoribus, seu famulis, seu mercennariis, vel quibuscunque aliis, propter causam brigæ, vel ad nocendum suis inimicis, minas intulerit, seu minas inferendo, aliquem domi se includere, & eustodire fecerit, vel quocunque alio modo ad brigam prouocauerit; Si plebeius, vel filiusfamilias, vel iuuenis, aut adultus; de facto capiatur, & arbitrio Senatoris, tormentetur; & ad semestre, in carceribus, & cōpedibus detineatur.

neatur. Similique pœna, Nuncius, qui sciēter litteras reddiderit, vel tales minas, alicuius mandato denunciauerit, puniatur; nec de carceribus liberetur, nisi soluta prius pœna viginti quinque aureorum, ac præstita fideiussoria cautione (si petatur) pro seipsis, & pro omnibus eorum attinentibus, vsque ad quartum gradum, de non offendendo perpetuò, in persona, vel in bonis, nec offendi faciēdo. Sed si capi non possint; ad quærelam cuiuscunque, vel ex mero officio, inquiratur contra eos, & procedatur; ad diffidationem, per contumaciam, & pro confessis habeatur, & ad capitalem pœnam mortis condemnentur. Et in omni casu contumaciæ, seu latitationis, aut fugæ; liceat eos post diffidationem, impunè offendere. Possint etiā p̄ eos, quorum iustest, capi, & tradi in manibus Curia. Et si in Vrbe capti fuerint: nō possint detineri ultra spacium quinque horarum. Si extra Urbem: seruetur dispositio iuris, secundum locorum distantiam; ita vt quā primū possit, Iudici illi si præsentetur, nec possint post capturam impunè offendi, vel si tutò presentari non possint; denunciatur Curia, vt mittat familiam. Contrafacientes verò, puniantur de violentia arbitrio Senatoris. Possit etiam suo arbitrio Senator, si sibi videbitur, constituere præmium capientibus, vel occidentibus tales personas, in contumacia perseuerantes, & illud de introitibus Camera, solui facere. Et idem seruetur contra quoscunque contemptores mandatorum, & inobedientes, & contumaces, securare recusantes, vel cessantes; & in omnibus grauib; & atrocibus criminibus, & contra quoscunque facinorosos, ac rebelles, diffidatos, vel condemnatos; quos liceat impunè offendere; & præmium capientibus constituatur, arbitrio Senatoris, vt supra. Si verò tales, minas inferentes, aut inferri facientes, vel ad brigam prouocantes; patrefamilias existant; pœnam ducentorum ducatorum incurrant; & ad cuiuscūq; suspicionem habentis instantiam, vel etiam ex officio, si ad notitiam Curia quomodocunque deuenierit; illicò, & sine mora, præcipiatur eisdem, vt sub pœna quingentorum aureorum (quæ tamen pœna augeri possit ad quamcunque summā, arbitrio Iudicum, secundum personarum conditionem, & qualitatem) cum idoneis fideiussoribus securare debeant, secundum modum supra dictum. Et si neutra Partium, talem securitatem præstari petierit, aut petere voluerit; Senator, & Iudices, ex eorum officio, vbi, & quotiens cognouerint, inter ciues Romanos, dissensionem aliquam, aut rixam exoriri posse (de quo, extra iudicialiter, & ex sola probatione fame, inuestigare, & se informare sufficiat) vtrique Parti mandet, mutuas securitates præstari & ad præstandum cogat, per diffidationes, condemnationes, carcerationes, & per alia iuris, & facti remedia. Et contra inobedientes, & contumaces; si in contumacia perseuerarint; seruetur modus suorū traditus, cum omni seueritatis rigore. Præsumatur autem is, qui inculpatur de talibus minis; illas fecisse, vel fieri fecisse; si illum, contra quem minæ inferuntur, securare recuset, vel semel monitus, distulerit.

¶ De ferentibus arma uenenata. Cap. 11.

Si quis arma uenenata, vel medicata, deferre in Vrbe, deprehensus fuerit: statim storqueatur, & per acerrima tormenta eliciatur veritas, & causa cur dicta arma uenenata deferantur; & puniatur secundum Statuta De veneficiis: quæ approbantur, & confirmantur.

¶ De ferentibus, uel iacentibus plumbatam. Cap. 12.

Deferentes autem plumbatam, deprehensi, pœnā viginti quinque ducatorū patiantur; & nihilominus carcerentur, & tormententur tribus tractibus corde, vel arbitrio Senatoris. Si quis illā iecerit contra aliquem percutiendi animo pœnā quinquaginta ducatorum incurrat, licet non percusserit. Sed si percusserit, & quomodocunque læserit; sit pœna centum ducatorum. Sed si deliberato animo, & consilio

Infra c. 24.

vt. omni.

Sup. lib. 2. c. 149

lio occidendi, plumbatam deferens, aliquem aggrediatur, & cum plumbata percussit; pœna aggressorum, secundum aliud Capitulum infra positum, puniatur.

¶ De fractione pacis, & securitatis.

Cap. 13.

Supr. lib. 2. c. 29
30. 31. & 32.

PAx, aut securitas, rupta intelligatur per quamcunque violētā inuasionem, ad domum, iniurandi animo factam. Item, per solam violentam, & iniuriosam aggressionem. Item, per solam euagationem gladii, & per adminationem, cum quocunque genere armorum, licet non tangatur persona. Item, per solam infrigationē cum armis, vel sine armis. Item, si per pallium iniuriosē apprehenderit; vel si equitantiem, per frenum cœperit, & retinuerit. Similiter etiam contra frangentem securitatem perpetuam, vel ad tempus, ultra pœnas conuentionales, eadem pœna capitis ad mortem, sicut contra frangentes pacem, imponatur. In quibus omnibus casibus, vel similibus, ultra expressos in veteri Statuto; pax, vel securitas fracta intelligatur. Pro verbis autem iniuriosis, vel contumeliosis, non intelligatur pax, nec securitas fracta; sed agi possit ciuilitate, & criminaliter, estimatoria iniuriarū. Et si criminaliter agatur; imponatur pro quolibet verbo iniurioso, vel contumelioso, pœna decem ducatorum; vel arbitrio Senatoris, puniatur etiam pœna corporali, pro personarum, & verborum qualitate. Si ciuilitate; estimetur arbitrio Iudicis. Quę autem dicta sunt de pœna verborum iniuriosorum, locum habeant etiam inter quos nulla est pax, vel securitas. Mitigetur tamen pœna eius, qui prouocatus, verba iniuriosa responderit, vel (si modum, & mensuram non excesserit) impunitus euadat.

Infra c. 27.

¶ De aggressoribus, & percussoribus in facie.

Cap. 14.

Contra aggressores, & eos, qui primi offensores fuerint, pœnæ aggrauētur, & Senatoris arbitrio, in carceribus, vel in compedibus, ad id tempus, quod sibi videbitur, detineantur, vel tormententur, vel aliter puniantur. Contra eos verò, qui insultantur, & primi offenduntur, pœnæ semper mitigentur. Ipsi verò aggressoribus, qui ex proposito faciem alicuius vulnerando, vituperabili signo deturpauerint, vel cum simplici cicatrice dehonestauerint, dextra manus amputetur. Sed si nares in parte absciderint; nasus similiter abscindatur. Et similiter oculus pro oculo effodiatur, & nihilominus amputetur manus dextra, ultra pœnas prædictas. Sed si membrum aliquod, vel articulum mutilauerint; membrum simile, pro membro secetur. Sed si non mutilatum sit membrum, sed sit debilitatū aliquod ex principalibus membris, & perpetua debilitatio futura sit, similiter dextra manus amputetur, vel puniatur in eodem membro, arbitrio Senatoris. Sed si vnus vel duo digiti debilitentur, & non tota manus, aggrauetur pœna antiquorum Statutorum, per tormenta, & carceres, arbitrio Senatoris, vt supra. Sed si capi non possint, & ad effectualement executionem amputationis manus, vel pœnarum talionis, procedi non possit; condemnentur, & diffidentur in quingentis ducatis, & fiat executio in bonis, si inuenta fuerint, pro integra pœna. Et nihilominus, quancunque in manu, & potestate Cupiæ deuenierint, ad executionem dictarum pœnarum sanguinis, procedatur. Quę pœnæ, locum non habeant in rixis subitanis, & quę ex improviso, & incontinenti, ex contentione verborum, & rerum altercatione, vel aliter, non præmeditato consilio, exortæ fuerint; in quibus, præsentis reformationes locum non habeant.

¶ De percussoribus cum fuste, uel bastone.

Cap. 15.

Si quis ignominiosē, & appensatē, & ad maiorem iniuriam faciendam, aliquem scum fuste, vel bastone percussit; si capi possit, acriter, campana pulsata, & publice, tormentetur, & in carceribus per sex menses detineatur, & non liberetur, donec soluerit ducatos centum, pro pœna. Quam si soluere non potuerit; recipiat tot verbera

verbera cum simili fuste, quot dedit, vel aliter luat in corpus, arbitrio Senatoris, personarum conditione, & qualitate, seruata, & considerata. Quę pœna, locum non habeat, si alicui vili, & abiectæ personæ, causa leuius offendendi, talis iniuria inferatur; vel si ex improviso, in aliqua rixa, cum fuste, vel bastone ad manus occurrente, offenderit; in quibus casibus antiqua Statuta seruentur.

¶ De percussoribus pugno, uel alapa, in facie.

Cap. 16.

Item, si quis similiter ex proposito, & iniuriandi animo, alapa, vel pugno, in facie percussit; si plebeius sit; recipiat similem alapam in scalis Capitolii; & ultra, carceretur, vel tormentetur, arbitrio Senatoris. Alii verò maioris existimationis, similiter carcerentur, & secundum qualitatem, si similem alapam, vt supra sustinere noluerint; tormententur arbitrio Senatoris; & ultra, pœnam viginti quinque ducatorum, soluere compellantur. Quę, locum non habeat in rixis subitanis, vt supra est dictū.

Supra lib. 2. c. 74

¶ De arbitrio Senatoris, & pœnarum aggrauatione, pro personarum qualitate.

Cap. 17.

Delicta omnia aggrauentur, si perspicuis inditiis, appareat aliquem occidendi animum habuisse. quod ex armorum genere, & ex qualitate vulnerum, maxime argui potest quo casu, ultra alias pœnas Statutarias, amputetur manus dextra. Item, similiter aggrauentur ad eandem pœnam amputationis manus, si à iuvene in senem, qui annum quinquagesimum impleuerit; à plebeio in nobiles; & si contra graues, & honoratos viros, vel contra Doctores, vel contra Procuratores, vel in quacunque dignitate constitutos, grauis iniuria inferatur, similiter si contra Notarios, ex causa sui officii, in quibus, & aliis similibus casibus, eadem pœna inferatur. In aliis verò offensionibus leuioribus; contra tales personas, & à talibus commissis, liceat excedere, & aggrauare pœnas à Statutis antiquis limitatas, & illas pro modo, & qualitate facti, & personarum, exacerbare, arbitrio Senatoris, & Iudicum omnium, vel maioris partis, simul conuenientium, facto Affectamento. Quod arbitrium, non solum ad pecuniariam pœnam, sed etiam ad carceres, & tormenta, & ad exilium, & fugationes, extendatur contra viles homines, vel qui infames, aut criminosi essent, & consueti delinquere. Et in omni casu, vbi reus pœnam soluere non potest, aut malitiosē differt, luat in corpus, arbitrio Senatoris, vt supra dictum est.

Infra c. 24.

¶ De offendentibus Magistratus, uel Executores.

Cap. 18.

Offendentes Magistratus, ius coercionis habentes, in officio, vel propter officium capitaliter ad mortem plectantur. Sed si iniuriosa, aut contumeliosa verba protulerint; capiuntur, & carcerentur, vel torqueantur, vel aliis arbitrariis pœnis, arbitrio Senatoris, & Iudicum, plectantur; verborum, & personarum qualitate consideratis. Resistentes verò Marescallis, vel executionem impediētes; si cum armis resistierint; carcerentur, & in carceribus ad mensem detineantur, & torqueantur, vel aliis pœnis corporis afflictiuis, secundum personarum, & facti qualitatem, afficiantur. Et non liberentur, nisi prius integraliter omne interesse, & pœnam, Fisco, vel Parti persoluerint; si pecuniarium sit interesse, vel pœna. Sed si pœna esset capitalis, vel sanguinis, ad quam exemptus tenebatur; similem pœnam, is, qui exemptus, patiatur. Si verò sine armis resistatur; Statuta antiqua seruentur. Pro offensionibus autē, in personam Executorum illatis; duplicentur pœnæ, tam in antiquis, quàm in nouis constitutionibus, pro delictorum qualitate limitatæ.

¶ De falsa moneta.

Cap. 19.

Statuta prisca, aduersus fabricatores falsarum monetarum, non solum si auream, vel argenteam monetam cudant, verum etiam si enea, vel alia quacunque expeditibilis

Supra lib. 2. c. 64

dibilis moneta cudatur, vel stampetur, vel fundatur, aut quomodocunque fabricetur, & quocunque stigmatē, vel signo, non solum Pontificis, siue Imperatoris, sed etiam Regum, & Ciuitatum, ius cudendi monetas habentium, falsificentur; vltimi supplicii pœnam irrogantia; extendi, ac seruari volumus. Et diligentissimè contra hos inquiri, non solum contra fabricantes, & fabricari facientes, sed etiam contra permittentes, & scientes, receptantes, & contra quoscunque conscios, lucri participes. Et si fuerint domini alicuius Castri, vel ville; ipsi domini, si in potestate haberi possunt, capitaliter ad mortem puniantur. Sed si haberi non possunt, diffidentur ad capitalem pœnam, & publicentur bona omnia. Et contra subditos, & vassallos, & contra Communitates, & vniuersitates eorum, ad diffidationes, & represalias procedatur. Et quodocunque capi possint, ad executionem dictæ capitalis pœnæ procedatur. Communitates verò, etiam ipsæ, si sciuerint, & non prohibuerint, vel si prohibendi facultatem non habeant, si quam primum potuerint, non denunciauerint Principi, vel aliis Superioribus; incidant in pœnam mille ducatorum, & ad dictam pœnam diffidentur, & ad represalias contra omnes municipes, & eorum bona, deueniatur. Contra alias verò priuatas personas, scientes, qui lucri participes nō fuerint, nec auxilium, consilium, vel fauorem, ante, vel post factum dederint; arbitraria sit pœna. quam Senator, & Iudices arbitrari possint ad pœnam sanguinis, mutilationis membrorum, fustigationis, carcerum, tormentorum, exilii, personarum qualitate, & conditione consideratis. Et in omnibus dictis casibus, ex sola infamia, per se saltem, veridicos, & fide dignos testes, probata, vel per pauciores, cum aliquo inditio; Senator inquirere teneatur. Et si accusator, vel denunciator, palam, vel secretè, nominatis testibus, interuenerint; quartam partem pœnæ, si pecuniaria sit, lucretur. Si verò capitalis, vel corporis afflictiva; constituatur sibi præmium, arbitrio Senatoris, & Conseruatorum Camerae Urbis. quam partem pœnæ, siue præmium, de manibus Camerarii, cum solempni bulletta Senatoris, & Conseruatorum, recipere debeant, & non aliter.

De uendentibus falsam monetam.

Cap. 20.

Supr. lib. 2. c. 62.
vel 63.

Vendentes autem scienter, monetas falsas, seu reprobas, & scienter ementes, mercandi, seu lucrandi causa; si summam viginti quinque ducatorum excefferint; capitaliter, vt supra, puniantur. Et si minor sit summa; amputentur ei manus; dummodo vltra quam semel, talia non perpetraverint. Verum si bis, vel vltra, vendere, vel emere scienter falsas, vel reprobas monetas, quis compertus fuerit; capitaliter ad mortem, vt supra mulctetur. Et idem in omnibus, & per omnia feruetur contra incifores monetarum; videlicet si semel, vsque ad summam viginti quinque ducatorum inciserint; capitaliter, pro minori summa, pœna manus; si vltra quam semel; simili pœna capitis damnentur. In expendentibus, feruentur dicta antiqua Statuta; & contra hos omnes inquiratur, & credatur; & accusatores partem lucrentur, vt supra.

De stupris, & violentijs.

Cap. 21.

Si quis libidinis causa, cum vociferatione, & conuicio, turpia verba dixerit contra pueros, vel contra honestas mulieres; capiatur, & acriter tormentetur. Et si viles sint personæ; virgis cedantur, & per mensem non liberentur, nec relaxentur, nisi præstita idonea cautione de non offendendo, & de se præsentando ad integrum annu, totiens quotiens requisiti fuerint. Si verò quis ex eadem causa, pueros, vel honestam mulierem verberauerit, vel clamidem, vel infulam, vel quid aliud rapuerit; amputetur ei manus dextra, ita, quod à brachio separetur, & si capi non poterit, ad eandem pœnam

pœnam diffidetur. Si quis verò stuprandi causa, vim intulerit, vel inuitis parentibus pueros, aut honestas mulieres abduxerit; etiam si aliter stuprum non sequatur; capite puniatur ad mortem, & feruentur antiqua Statuta. Et super his. Senator, & Iudices inuestigare, & inquirere diligenter teneantur.

Supr. lib. 2. c. 54

De raptoribus meretricum.

Cap. 22.

Si quis per vim rapuerit meretricem, inuitamq; retinuerit; amputetur sibi manus dextra. quam redimere possit, soluendo infra decem dies post condemnationem immediatè, ducatos centum. vel secundum conditionem personarum, & facti qualitatem, carceretur, tormentetur, fustibus cedatur, vel in exilium mittatur, arbitrio Senatoris, & Iudicum. Et similibus pœnis puniantur principales, facientes trentones meretricibus. sequaces verò, singuli quatuor tractibus cordæ tormententur, & in carceribus ad mensem detineantur. Sed si cum armata decem personatum, id fecerit; capite puniatur, sicut in aliis in prohibitis collectis prouisum est.

De incendiarijs ostiorum meretricum.

Cap. 23.

Inciendiarii verò, qui ad ostia meretricum ignem immittunt, si capi possint, acriter tormententur. Et si viles personæ fuerint, fustigentur, & fronte ignito stigmate signata, in exilium perpetuum damnentur. Et similiter si nobiles, vel bonæ estimationis fuerint; torqueantur. sed loco fustium, & stigmatis, ad annum in carceribus detineantur, vel in exilium mittantur, arbitrio Senatoris; & vltra, ad quadruplum damni illati, Partem cuius intererit, teneantur. Et si capi non possint, diffidentur ad dictam pœnam. In aliis incendijs, feruentur Statuta antiqua. Similique modo, ad exemplum incendientium ostia meretricum, procedatur aduersus eos, qui stercora, vel cornua, & his similia, ad limina domorum, & ianuas, iaciunt, vel immittunt, & qui iaciunt saxa, seu lapides, tecta, siue fenestras, vel ianuas quatientes. Et si quid eorum fiat ad ignominiam honestarum personarum, vel si quis famosas literas, vel scripturas, vel picturas affixerit; capitaliter, secundam qualitatem personarum delinquentium, & in quas delinquitur, arbitrio Senatoris, & Iudicum; Paceriorum consilio adhibito, puniantur.

Supr. lib. 2. c. 75.

De securitatibus præstandis, uel non præstandis.

Cap. 24.

Statutum de non cogendo offensores principales, ad securandum, infra annum, vel biennium; locum non habeat, si contra offensores, ad effectualem executionem debitæ, & integræ pœnæ, processum fuerit; vel ipse offensor integram pœnam sponte soluerit, vel deposuerit. Sed statim soluta pœna, vel illius effectuali executione facta; ad cuiuscunque securitatem petentis (præstita per eum prius securitate, & compromisso facto in Pacerios) ex officio Senatoris, & Iudicum, omni mora postposita, periuris, & facti remedia, compellantur. Ad securandum autem ipsos principales offensores, vel auxiliares, offensi, etiam post annum, nec ante, nullatenus compelli possint, nisi exacta, vel soluta pœna, effectualiq; executione facta, & facto etiam compromisso in Pacerios, vt supra. Possint tamen incontinenti, consanguinei, vel affines vtriusque partis, ad se inuicem securandum, compelli. Et si non petierint; Senator, & Iudices, etiam ex officio, tales consanguineos, vel affines, sine mora, inter se securitatem præstare compellat, & cogat, in quibus, liberum habeat arbitrium. Et si minæ præcesserint; non solum pro se, sed pro omnibus attinentibus vsque ad tertium gradum inclusiue, securare teneantur, vt supra dictum est.

Supr. lib. 2. c. 40

R Delibro

Senator Urbis, retineat apud se vnum librum cum chartis numeratis, & stampatis signo Camere Urbis; in quo, per alphabetum, nomina omnium diffidorum describat, seu describi faciat, illumque diligenter custodire, & finito officio, in manibus sindicorum, successori tradendum, consignare teneatur; aliàs, ad omne interesse, & ultra, ad pœnam centum ducatorum, Camere obligetur; & de suo salario in sindicatu retineatur. Similiter etiam retineat, sicut hactenus consuetum est, librum (quem sacchetti appellat) in quo Notarii maleficiorum, sua manu, nomina delinquentium, qui ad eorum notitiam peruenerint, cum annotatione temporis, & diei, & qualitatibus delicti, summam annotare debeant. Et aliter ad capturas inuestigatorum (nisi in grauioribus delictis) deueniri non possit, quæ capturæ, semper sigillo Senatoris fieri debeant; & aliter non valeant. Et dictus liber conseruetur, & restituatur vt supra, sub dicta pœna. Omnes autem & singuli diffidati pro crimine, & qui de præfenti sunt in brigha; in dicto libro descripti; describantur in charta membrana capaci, per nomina, & cognomina; & Regiones, cum expressione pœnæ. Et singulis hebdomadibus, dum sit forum in Capitolio, exhibeantur in publicum, & in valuis, vel columnis eadem charta appendatur, & vt ab omnibus inspici, & legi possint; ibi saltem per vnam horam, dum ius redditur, retineatur. Et fiat dicta annotatio similiter per alphabetum. Et ab vna parte describantur Ciues, & incolæ domicilium in Vrbe habentes; ab alia forenses, extra Urbem habitantes. Vel fiant duæ chartæ distinctæ, vt facilius inueniantur, & maiori infamia notentur; & vt omnibus magis innotescant. Et detur fides huiusmodi scripturis, ad effectum procedendi ad capturam diffidorum, & offendendi ipsos, in casibus permissis; ac etiam excipiendi contra eos, vt ab agendo, & ab officiis publicis, ac dignitatibus repellantur. Et si contingat aliquos ex hiis reafidari, vel diffidationes cassari; pariformiter Scribæ Senatoris Urbis, aut Prothonotarius Curia Capitolii, nomina eorum ex dictis chartis, de mandato Senatoris, & Iudicum, & ad cuiusque petentis instantiam, delere, & cancellare teneantur, ita quod legi non possint. Et nullus alius, sub pœna falsi, manus apponere possit, aut corrumpere præsumat dictas parentes scripturas. Et si Senator, vel eius Iudices maleficiorum, vel Scriba Senatus, in his exequendis cessauerint; is, qui cessauerit, aut neglexerit; decem aureorum, totiens quotiens omiserint, pœnam incurrant. Item, Senator habere, & retinere debeat vnum alium Codicem, similiter cum numero chartarum signatarum, & Stampatarum; in quo omnes infamati de homicidiis, de furtis, vel aliis huiusmodi facinoribus, diligenter annotentur, & describantur. & si ex his aliquem pro aliquo delicto capi contigerit, carcerari, & torqueri possit; dictaque sola infamia, saltem per quatuor idoneos testes probata, & absque aliis inditiis, sufficiat contra tales ad torturam.

De corrigenda ignauia inertis iuuentutis.

Cap. 26.

ET quoniam plerunque facinora multa committuntur, ab iis, qui sine industria, nullamque artem exercentes, cum ignauia vitam ducunt; & qui plerunque in aleis, & ludis non permissis, & in baratationibus, aut nonnunquam etiam in commestrationibus, & crapulis, aut in meretricationibus, & lenociniis, desidem, & infamem vitam agentes, nihilque communi hominum societati utilitatis conferentes, continuè versantur; Ad obuiandum hiis, vnde fomenta, & causa delictorum præbentur; Senator Urbis, vnà cum Conseruatoribus, & Paceribus, vel ipsi Pacerit tantum, per singulos tres menses, dum renouantur, & creantur noui Magistratus Romanorum, in ingressu eorum officii, admonere debeant Capita Regionum Urbis,

Vrbis, vt quisque singula capita omnium, tam Romanorum, quam forensium, in sua Regione habitantium, censere debeat. Et ad id, etiam presbyteri, & Rectores parrochialium ecclesiarum, compelli possint. Diligenterque exploretur de vita, & de moribus, & de artibus, & de facultatibus, vnde vestes sericeas, vel laneas mutet, vnde anulos, & alia preciosa bona comparent; vnde immoderatos sumptus effundant. Et hæc, & alia diligenter inuestigent, & exquirant. Et si postquam tales inertes, fuerint ter moniti; ad meliorem vitæ frugem non reducantur, & ad aliquod laudabile exercitium se non accommodauerint; carcere, exiliis, & aliis multis, & pœnis, ipsorum Senatoris, & Conseruatorum, & Pacerum arbitrio, plectantur, atque damnentur, in perpetuum, vel ad tempus, & prout eis magis expediens visum fuerit.

De aestimatione iniuriarum.

Cap. 27.

PRO quibuscumque iniuriis, grauiusque contumeliis, & conuiciis, de quibus etiã criminaliter, processum fuerit ad condemnationem, vel diffidationem; & pro quibus Pars offensa nullam partem pœnæ receperit, aut recipere velit; possit ciuilitè agi ad aestimationem iniuriarum. Et Senator, & Iudices, dictas iniurias, quò ad priuatum interesse, secundum qualitatem, & conditionem personarum, & iniuriarum, cum moderatione debita, eorum arbitrio (delato Parti iniuriam passæ, solemni iuramento) taxent, & ad debitum temperamentum reducant. Similique modo pro sumptibus, & expensis, factis in curandis vulneribus, & pro dānis passis in operibus, quibus offensi caruerint, aut sint carituri; vltra criminalem pœnam, ciuilitè agi possit contra offensores. Et in hiis procedatur summarie, simpliciter, & de plano, solaque facti veritate inspecta, & ad celerem executionem, iustitia mediante, procedatur.

De pacis beneficio.

Cap. 28.

SI quis terrore, vel minis præcedentibus, aliquem ad pacem præstandam adduxerit; omni pacis commodo, & beneficio (quò ad diminutionem pœnæ) sit exclusus; & omni beneficio cuiuscumque rescripti, seu gratiæ, omnino priuatus. Nec pax minis præcedentibus secuta, pro sit illis, qui sic illam fuerint consecuti, quoad dictos effectus. Sed tali beneficio indigni reddantur, & habeantur; & pax sic præcedentibus minis, vel aliis violentiis, facta; violenta, & coacta præsumatur. Et quo ad effectum remissionis pœnæ, vel obtinendæ gratiæ, ex rescripto Principis, aut Superiorum; concessio, nulla, nulliusque momenti existat. Quo autem ad effectum securitatis præstitæ De se mutuo non offendendo; valida sit, & perpetuò inuiolabiliter obseruetur, & salua, & firma remaneat, & vim perpetuè securitatis obtineat. Perpetua autem securitas, nullatenus intelligatur vim pacis habere, ad dictos effectus gratiæ, vel remissionis alicuius partis pœnæ, ex beneficio Statuti, vel rescripti.

De defensoribus non audiendis.

Cap. 29.

CONstitutionem, per Sixtum Papam Quartum, æditam; per quam prohibitum est, excusatores, & defensores, aut Procuratores, pro absentibus, in criminalibus causis admitti, cum hac qualitate, & forma obseruari mandamus; videlicet, quòd Senator, & Iudices, sicut ex eorum officio, diligenter pro delictis nocentum, indagandis, & inuestigandis, inquirunt, & testes examinant; ita & pariformiter ex eorum officio, æqualitate seruata, pro innocentia inuestigare, & indagare, & testes de veritate facti informatos, per quoscumque ad eorum notitiã deducantur, interrogare, & examinare, & in actis annotare, & describi facere, teneantur, & debeant. Et nõ præterire testem, & testium dicta, pro innocentia deponentium; aliàs tam Iudices,

R 2 quàm

Supr. lib. 1. c. 35

Supr. lib. 1. c. 7.

quàm Notarij, veritatem facti, pro innocentia examinare, & dicta testium scribere, & annotare, & in actis ponere, aut per malitiam, aut per manifestam desidiam cessantes; in iudicatu, ad interesse obligentur, & pœna falsi puniantur.

¶ De testibus contraria deponentibus. Cap. 30.

^{Supra lib. 2. c. 13} IN quacunque causa, civili, vel criminali, testes, iudicialiter, vel coram arbitris, vel arbitratoribus, citata tamen Parte, examinati, contraria in facto deponentes, si ad concordiam eorum dicta reduci non possint; ante prolationem sententiæ, de facto capiuntur, & carcerentur, vel denunciuntur per arbitros, seu arbitratores, Senatori. Qui, visis & consideratis attestationibus, contrarietate reperta, de facto, ad capturam procedat; & per quæstiones, & tormenta, veritatem eliciat. Incipiat autem, tam quò ad capturam, quam quò ad tormenta, ab hiis, qui magis suspecti videntur, personarum qualitate, & aliis circumstantiis consideratis; & illis demùm fides adhibeatur, qui habita quæstione, in suo dicto perseverauerint. Et Senator teneatur dictum articulum falsitatis, infra octo dies expedire; ad pœnam infra scriptam, quibus octo diebus elapsis, ad terminationem civilis causæ, iustitia median- te, & non antea, procedatur. Iudex autem, vel arbiter, siue arbitrator, qui in denū- ciando negligens fuerit; in pœnam viginti quinque ducatorum, incidat. Possit etiã, & debeat Senator, ad cuiuscunque quærelam, seu denunciationem, de iis inquirere, & inquire facere, & secundum antiqua Statuta puniat. in quibus, si negligens fuerit, eandem pœnam viginti quinque ducatorum incurrat, de suo salario retinendam.

¶ De raptoribus, & disrobatoribus. Cap. 31.

INSIDIATORES itinerum frequentatorum, impunè occidere, vnicuique permittitur. Pro prima autem disrobatione; in loco, vbi reperti sunt (si in flagranti crimine reperiantur) suspendantur. Sed si non sit repertus in flagranti crimine, & in potestate habeantur; causa cognita, similiter pro prima disrobatione suspendantur. Et idem feruetur contra raptores nocturnos, qui cum violentia, in Vrbe spoliant transeuntes, si vulnera intulerint. Et si non intulerint vulnera, sed aliter verberauerint; amputetur manus dextra; alioquin, fustigentur, & acriter tormentati, in perpetuum exilium mittantur. Illi verò, qui bis tales rapinas facere inuenti sunt, vltimo fur- carum supplicio damnentur.

¶ De officio Paceriorum. Cap. 32.

PACERII duo, ad annum constituentur, quibus potestas data est, ex officio, per ban- nimenta, seu præcepta pœnalia, & alia iuris, & facti remedia, omnes brigosos, & inter se odia, & inimicitias habentes, tam Romanos, quàm forenses, tam laicos, quàm clericos, Prælati exceptis (accedente tamen Reuerendissimi Gubernatoris Urbis auctoritate) etiam si securitas perpetua, vel ad tempus, data sit; ad compro- mittendum, & compromissum in eos, de iure, & de facto, cum idoneis fideiussori- bus faciendum, cogere, & cogi facere. Inobedientesque, seu contumaces car- cerare, multare, & ad quascunque grauissimas pœnas condemnare, vel diffida- re, seruata tamen constitutione De non cogendis offensis, ante solutam per of- fensorem pœnam, de qua supra. Condemnationes etiam, vel diffidationes, quas ipsi fecerint, sequuta pace, vel perpetua securitate; ad quamcumque voluerint, etiam paruam summam, reducere, vel in totum remittere. Et ad dictas compul- siones faciendi compromissum, vbi securitas præstita est, non nisi ad Partis cuius

cuius interest, postulationem deueniatur. Alioquin ex officio, etiam nullo petente, contra omnes alios, ad prædicta procedant; dummodo Pars offensa, partem pœnæ, ad quam offensor condemnatus, vel diffidatus extitisset, sponte prius non receperit. Possint etiam, vbi, & quando eis videbitur, patrem pro filio, & fratrem pro fratre, ad effectum tantum securandi (si petatur) ad compromittendum in eos, compellere; nisi probetur inter fratres extare lites, vel odium, seu malevolentiam, vel nisi frater seorsum à fratre, diuisione facta antea, saltem per vnum annum, habitasset. Quibus Paceriis, parere teneantur omnes Executores, & in eorum decla- rationibus, arbitrariisque sententiis, assistere. Et si recusauerint; incidant in pœnã quam ipsi Pacerii declarauerint. In quorum arbitrio, & potestate sit, quascunque emendas, siue in pecuniis, siue etiam cum vulneribus, & verberibus, etiam cum san- guine, per offensores (si partem pœnæ sibi tangentis, offensus sponte non receperit) præstari facere. Sed si partem pœnæ, offensus habuerit; alia emenda sibi non præste- tur, quoad vindictam. Sed si qua damna passus fuit, vel si expensas in medicin- do fecisset; ad refartendum, vltra partem pœnæ solutæ, offensorem condemnare possint. Nec à sententiis Paceriorum, liceat appellare, nec reclamare; nec per viam quærelæ, nec recursus, nec supplicationis, cõtrauenire. Nec possint ipsi Pacerii quo- uis modo reculari. Sed si ex aliqua iusta, & legitima causa, aliquis ex eis, suspectus esset; semper Reuerendissimus D. Gubernator Urbis, seu Vicecamerarius, qui tunc erit, in dicto casu suspicionis, tertius sit inter eos; & cum altero non suspecto proce- dat, & cognoscat, & Pacerii fungatur potestate. Quod, locum habeat, vbi cumque clericus, vel alia ecclesiastica personæ, ad compromittendum in eos, compelluntur, vt semper Gubernator sit tertius.

¶ De congregatione Officialium fienda, pro obseruantia constitutionum. Cap. 33.

ITEM, quòd pro obseruatione præsentium, & aliarum bonarum, & laudabilium constitutionum, & pro aliis necessariis ad bonum regimen, & statum Sanctæ Ro- manæ Ecclesiæ, & ad tutelam Urbis, & Ciuium; singulis mensibus, ad minus, fiat se- mel congregatio per Conseruatores; in qua interueniant Cancellarii, & Notarii, Capita Regionum, Pacerii, & tresdecim, & vigintifex Cõsiliarij, & Notariis, & Can- cellariis Conseruatorum. Cessantes verò conuenire; mulctentur in vno ducato, vi- ce qualibet; nisi iustam habuerint excusationem, & excusatorem miserint. Quæ pœ- na, de facto auferatur. Et si Conseruatores in ea exigenda, negligentes sint; ipsi te- neantur in iudicatu ad duplum, totiens quotiens exigere negligentes fuerint. Et si cessauerint Conseruatores, dictam congregationem singulis mensibus facere; incidant in pœnam decem ducatorum, vice qualibet, & in iudicatu de eorum sala- rio retineantur.

¶ De portione pœnarum, & quòd Rei luan in corpus. Cap. 34.

IN omnibus casibus, in quibus pecuniariæ pœnæ debentur, vel damnatorum bona publicantur; semper dimidia pars applicetur Parti offensæ, vel suis hæredibus, si habere voluerint; alioquin, Fisco integra remaneant. Præterea, in omnibus delictis, quarta pars sit accusatoris, vel denunciatoris, quorum diligentia, & sol- licitudine, delicta in lucem veniunt. Quibus etiam, Senatoris, & Conseruatorum arbitrio, præmium constitui possit. Et in omni casu, in quo reus non vult; vel non potest pecuniariam pœnam persolvere; luat in corpus, arbitrio Senato- res, & Iudicum. Et si quando expediens fuerit pro bono pacis; Pacerii adhi- beantur,

In omnibus etiam casibus, in quibus per presentes constitutiones, vel antiquas, non esset expressa limitata poena; procedatur de similibus ad similia, & sufficiat in genere similitudinem accipere. Sed ubi omnino assimilari casus non possent; arbitrio Senatoris, & Iudicum, poenae declararentur, vel alterentur, adhibitis Pace-riis, si quando expediens fuerit ad effectum pacis, & concordiae Partium & ad dis-fensiones Ciuum sedandas. quod arbitrium extendatur ad relegationem, ad opus Galearum, necnon & ad sanguinem, carcerationes, tormenta, fustigationes, & ad exilium perpetuum, vel ad tempus, secundum facti, & delictorum, & personarum qualitatem. Deo gratias.

Tabula primi libri reformationum Alexandri Sexti Pont. Max. De causis ciuilibus.

Table with 3 columns: Title, Page, Title, Page. Includes entries like 'V A hora ius reddi debent', 'De citatione minorum', 'De usuratu dotis, & alimentis', etc.

Tabula secundi libri, De causis criminalibus.

Table with 3 columns: Title, Page, Title, Page. Includes entries like 'De interpretatione, & moderatione bul-la Paulinae contra brigofos', 'De tumultuosis armatorum colle-ctis', 'De percussibus pugno, uel alapa in facie', etc.

Noua Urbis Romae Statuta, super causis ciuilibus,

a Magistratibus Populi Romani promulgata, & per Sanctissimum

D. N. D. Leonem X, Pont. Opti. Maxi.

Motu proprio confirmata.

VONIAM saepenumero, propter temporum, ac negociorum uarietatem, variantur, & leges; proptereaque illarum reformationes, & interpretationes, de nouo fieri expediat; contingatq; a Curia Capito-lia (ex eo, quod in aliis Curiis Urbis, summarie proceditur, nec iudicia rius ordo, ex quo multae nullitates descendunt, in eis seruatur) multos distrahi, & litigantes saepe plus super nullitatibus, quam in principali negocio, la-borare; ac etiam pro negociorum decisione, multa utilia reformanda eueniunt; Idcirco, magister Iohannes Baptista de Verallis; magister Ceszar de Manillis; Petr^o pau-lus Veccius, Almae Urbis Conseruatores; ex publicoque decreto adhibiti D. Ange-lus Medices, de Cæsis, I. V. D. & Marius Millinus, Cancellarii Urbis; Dominicus de Pichis, Capitum Regionum Prior; Petrus de Gelatis, Iacobus de Nobilibus, Petrus Stephanuceus de Alberteschis; Bartholomeus de Federicis; Iohannes Baptista de Sanguineis, Virgilius Cincius, Laurentius Mattabusus, Marcus Marcellus Lenus, Iacobus de Buccabellis, Paulus Antonius de Sanguineis, Laurentius Bernardinus, & Franciscus Maccius, Capita Regionum, eiusdem almae Urbis; Paulus Planca, di^o Angelus Medices, de Cæsis; Antonius Leonius, Tarquinius de Sancta Cruce, Mari^o Salamoni^o, Sacrosancti Consistorii Aduocati; Marcus Antonius de Alteriis, Pe-trus Antonius de Matthæis, Franciscus de Branca, patriti; dictus Antonius Leonius, ac Iacobus Liricus, Capitolini Collegii patronorum, & Notariorum praefecti; di-ctusq; Franciscus Maccius, ac Hieronymus Riccio, eiusdem Collegii Correctores ad id saepe per diuersa publica Consilia deputati, ob publicam utilitatem, sanctiones has a Sanctissimo in Christo patre, & D. N. D. Leone, diuina prouidentia Papa X. confirmandas, statuerunt, & ordinauerunt.

¶ De modo procedendi, in omnibus, Causis excedentibus summam uiginti quinque ducatorum, seu illorum ualorem. Cap. 1.

Tatuimus, quod actor teneatur citari facere reum, personaliter, vel alias (iuxta formam citationis Ad sententiam, inferius describendam) Ad uide dum productionem petitionis, & respondendum illi. quam, facto teneatur exhibere in scriptis. Et altera die, vel alias, ad libitum actoris (ante tamen pro-ductionem articulo-um) reo verbaliter citato Ad contestandum litem, alias, ad vi-dendum pronuntiarum Litem haberi pro contestata; & ad videndum praestari iurame tum calumniae; eo non comparente; vel comparente, & litem huiusmodi minimè contestante; in eius contumaciam, lis habeatur pro contestata; & actor iuramentu calumniae praestet. Quibus peractis, producantur articuli, inducantur testes, aliaq; fiant hincinde in causa, quae pro verificatione, seu impugnatione dictae petitionis, respectiue, necessaria fuerint, aut opportuna. Teneatur tamen Iudex, in similibus causis dare trinas dilationes Partibus, ad probandum de eorum iure, competentes, iuxta importantiam causarum, & difficultatem illarum, uidelicet duas ad proban dum, & unam ad probatum habendum per omne genus probationis. Quibus di-lationibus elapsis, Iudex causam expediat, nec requiratur alia tela, seu ordo iudicia rius; & alias praedictis non seruatis, sententia ferenda, sit ipso iure nulla, Non possit tamen

Supr. lib. 1. c. 58.

tamen actor, aliquid addere, vel minuere dictæ petitioni, post huiusmodi litis contestationem, seu habitam pro contestata, absque refectione expensarum. Et Iudex teneatur totam causam petitionis expedire, absolviendo, vel condemnando, respectiue, prout iustum fuerit, sub poena viginti quinque ducatorum.

De causis à viginti quinque ducatis infra, seu illorum ualore. Cap. 2.

Item etiam, statuimus, & ordinamus, vt in causis à viginti quinque ducatis infra, procedatur summarie, simpliciter, & de plano, sola facti veritate inspecta, sine libello, litis contentione, iuramento de calumnia, & aliis solemnitatibus, & ordinibus iudiciorum, etiam substantialibus, cum aliquali petitione verbali (apud acta tamé redacta) seu per viam monitorii, nullis terminis seruatis, in Curia Capitoli seruari solitis. Et dictum Statutum extendatur etiam in pensionibus Casalium, prædiorum, pretii herbarum, & domorū, responsonum vinearum, & mercedis, etiam cuiuscunque summe, & valoris existant.

De instantiis, & fatalibus. Cap. 3.

Vpientes, quantum possumus, finem litibus imponere, & intricaciones dierum vtilium, & prorogationum, tollere; Statuimus, quòd in prima instantia, causa ciuili terminari debeat infra annum qui currere incipiat, à die litis contestationis, seu habitæ, pro contestata. In secunda verò instantia, scilicet appellationis; causa terminetur infra sex menses. In tertia verò instantia (vbi esse contingat) infra quatuor menses decidatur. Quibus terminis, seu instantiis decursis; respectiue; actor condemnatur in expensis, & Iudex incidat in pœnam viginti quinque ducatorum. Et nihilominus, etiam post lapsam instantiam, teneatur Iudex ad instantiam Rei, causam expedire, & omnia acta in dicta instantia facta, fidem faciant in quocumque iudicio.

De citationibus, ac modo, & forma citationum. Cap. 4.

In omnibus actibus iudiciorum, seruetur Statutum antiquum sub rubrica De forma citationis ciuili; & ad executionem instrumentorum, testamentorum, apodisfarum, & aliorū quorūcunque; necnon immisionē in possessionē, ex primo, vel secūdo decreto; & ad sententiam audiendā (in qua etiam Procurator citari debeat) ac etiam ad habendum aliquem pro confesso; sufficiat citatio sub hac forma, videlicet. Coram tali Iudice. Romana casalis, domus, seu pecuniaria, & similia. Citetur N. ex aduerso principalis, ad uidendum deferri iuramentum suppletorium, & concludendum, & audiendum sententiam, ad primam diem iuridicam. Instante N. principali, siue eius Procuratore. Cuius citationis copia (quatenus Pars principalis, personaliter apprehēdi non possit) relinquatur in manibus domesticorum domus, siue affigatur per Mandatarium, in valis domus solitæ habitationis eiusdem citati.

De causis executiuis instrumentorum. Cap. 5.

Quòd in causis executiuis instrumentorum, & apocharum; terminus statutaris ad opponendum, & probandum; sit peremptorius ad omne genus probationis, & perfecti examinis; ita quod nō sufficiat iurasse testes, nisi realiter deposuerint. quo elapso, & non probato; Iudex exequatur realiter, & cum effectu, vnica citatione præcedente, sine alio mandato, quod vulgò dicitur executiuo, concedendo simpliciter apodisfam; non obstante alio Statuto, vel stilo, contra disponente. Et dicto termino durante, actor teneatur liquidare dictum eius instrumentum; quatenus opus sit. Idem fiat, vbi factæ fuerint aliquæ probationes, quæ non releuant. Si verò con-

Lib. 1. cap. 46. & lib. 4. c. 3.

Lib. 1. c. 75.

verò contingat publicari testes, & fieri reprobationes, eo casu, post datas copias, per præsentem legem, reprobare volens, habeat terminum quinque dierum vtiliū, ad reprobandum. quo elapso; Iudex infra alios quinque dies iuridicos, causam expediat. In qua non fit opus alia pronuntia, quàm vel apodisfam concedere, aut pronuntiare instrumentum, vel apocham non mereri executionem. Quibus terminis, & diebus elapsis, perempta intelligatur instantia.

De interrogatorijs ad testes dandis. Cap. 6.

Item, statuimus, quòd citatus ad dandum interrogatoria, ad illā, & sequētē dies post habitam copiam articulorum, vel alterius actus super quo intenditur testes examinari facere; si nō dederit; sibi imputetur, & examinetur sine interrogatorijs, sub religione tamen Notarii interrogantis. qui omnino teneatur interrogare de causa scientiæ, loco, tempore, & præsentibus; nec opus sit alia pronuntia super dandis interrogatorijs. qui terminus intelligatur per hanc legem datus, cui per Iudicem non possit derogari. Volumus tamen, quòd quocumque tempore, nondum perfecto examine, darentur interrogatoria, expensis tamen examinari volentis, super dictis suis interrogatorijs recipiantur; & super illis interrogentur illi testes, qui non essent tunc examinati, arbitrio tamen Iudicis interueniente, ne fiat fraus circa subornationem testium, & expeditionem causæ; quocumque stilo in contrarium, non obstante; quem volumus per hanc legem abolitum esse.

De Notarijs morosis in testibus examinandis. Cap. 7.

Item, quòd Notarii sint diligentes in examinandis testibus; & si requisiti legitime, oblati, vel deposito viatico, siue debita mercede, non examinent; ipso iure intelligantur esse priuati ipsa causa. qui non possint per Iudicem reintegrari. & si fuerint reintegrati; eorum acta, & examen non valeāt, nisi fuerint iusta causa impediti, & à iudice approbata; & interim ante approbationem causæ, non scribant, neque aliquid faciant in illa causa; sub pœna falsi. quo casu retardati examinis, teneantur Parti ad interessē, & alter solus examine, nisi alius statim ad instantiam Partis, addatur ad examen; qui illico habitis scripturis ad examen necessarijs, sub simili pœna examine.

De Notarijs notatis, & remotis. Cap. 8.

Volumus, quòd Notarius, qui ter remotus fuerit à causis, in quibus scribebat, ipso iure intelligatur esse priuatus ab officio Notariatus, illius, & alterius Capitoli Tribunalis; ita quòd perpetuò ibi scribere non possit; sub pœna falsi, & hæc exceptio, & accusatio, contra eum, sit popularis.

De excommunicationis, seu diffidationis exceptione. Cap. 9.

Item, statuimus, quòd obiciens exceptionem excommunicationis, seu diffidationis, post conclusionem in causa; per Iudicem, vel Statutum, vel Partes; præsumatur calumniosè opponere; & sententiæ interim promulgatio non retardetur, & valeat. Ante verò conclusionem opponens; deponat certam quantitatem pecuniarum, arbitrio Iudicis, in ea multandus, aduersario assignanda illicò, si non legitime probauerit; & aliàs, non audiatur, tanquam præsumptus calumniosus. Idem seruetur cōtra opposcentes exceptiones noui pacti, conuentionis, vel liberationis, aut satisfactionis, pendentisue alibi litis, factæ; quando opponuntur ad impediendum executionem rei iudicatæ, vel aliam quamcumque executionem, & executio rei iudicatæ non impediatur, nisi factò deponatur res, pro qua executio petitur.

Lib. 2. c. 37. in fi.

Qua litera

¶ *Qua litera, siue quibus caracteribus, extractus, et registra fiant.* Cap. 10.

Item, statuimus, quod extractus, & registra, fiant litera Italica, simpliciter descriptis actis de verbo ad verbum, prout iacent scripta ab initio, nihil addito, neque diminuto; aliis, Partes non teneantur pro illo aliquid soluere, & Notarius incidat in penam decem ducatorum, Item, deponens pro aduersario, non deponat nisi debitam mercedem; & quicquid ultra deposuerit, non sit ius recuperandi ab aduersario, pro quo deposuit; nec valeat depositio ante causam instructam, & finitum extractum, & legitime factum computum chartarum.

¶ *De temporibus dandarum, & reluendarum copiarum.* Cap. 11.

Item, statuimus, quod debeat Notarius omnes copias petitas, dare ad primam; & si nimis magnæ fuerint, infra duos, aut tres dies, sub pœna remotionis à causa; nisi fuerit iusta causa impeditus. Et intelligatur ipso iure priuatus; & acta per eius manus in illa causa, postea, sint nulla. Et similiter Pars petens, intelligatur ipso iure monita ad reluendum, ad illam eandem diem, qua Notarius tenetur dare; & non opus sit ulterius citare ad reluendum; quocumque stilo in contrarium non obstante, qui per præsentem legem intelligatur abolutus, & sublatus. Declarantes, quod tempora dandarum copiarum, non computentur in dilationibus pendentibus, & Notarius teneatur sub eadem pœna, diem datæ, vel oblatae copiarum, in actis annotare.

¶ *Vt nihil pro ostendendis portandisue actis, exigatur.* Cap. 12.

Quod Notarii nihil recipiant pro ostendendis actis, & scripturis productis, Iudici; neque pro portatione actorum, & extractuum, vel regestrorum; sub pœna priuationis officii, ipso iure. Ita quod possit ab alio, tanquam vacans impetrari, sed sufficiat sibi sua merces.

¶ *De stilis sublatis.* Cap. 13.

Per præsentem Legem, tollimus stilum De assignando termino trium dierum, ad iustificandum, & impugnandum commissionem; sed sufficiat citatio Ad dicendum contra commissionem, & prorogatio termini ad primam, post habitam copiam à petente. Si verò aliquid opponatur, quod probatione indigeat; tunc petenti terminus per hanc Legem, utriusque Parti quinque dierum, ad probandum, & probatum habendum statutus sit. Item, quod deposita sportularum, non possint repeti, nisi vnâ cum expensis litis, per eum, qui finalem victoriam obtinuerit. Accedentes autem ad alias Curias; incidant in pœnas amissi depositi, ipso iure; & Procurator, qui interuenerit pro eo, sit ipso iure infamis, infamia iuris, & facti, & interdictus officio Procuratorum, & eius nomen scribatur in Tabula infamium, in valuis Capitolii, & nihilominus, teneatur Senator, in hoc iurisdictionem Capitolinam defendere.

¶ *De eodem.* Cap. 14.

Similiter, tollimus stilum citandi Ad reluendum copiam. Et imputetur petenti, si non insteterit pro ipsa habenda; & sufficit accusatio contumaciæ non reluentis. Item, tollimus superstitiosum stilum petendi specificari materias, sed sufficiat medio iuramento datas.

¶ *De eodem.* Cap. 15.

Similiter, tollimus stilum faciendi mandatum reo, de soluendis expensis taxatis, infra octo dies; sed taxatione facta, sufficiat vnica citatio Ad soluendum secundum taxationem, & apodissetur.

Stilus

¶ *Stilus quomodo probetur.*

Cap. 16.

Item, quod nullus stilus possit probari per folium subscribentium, neque valeat talis probatio, Sed probetur per testes, iure iuratos, & examinatos, & interrogatos super articulis, & interrogatoriis Partium, respectiue, quatenus dare velint; aliis, probatus per tales subscriptiones, nullam fidem faciat.

¶ *De rescriptis subreptiis, & sportulis.*

Cap. 17.

Item, quod processus, pronuntia, ac sententia, lata in vim rescripti subrepti, vel obrepti; sint ipso iure nullæ, & Iudex, qui se gerit pro commissario, virtute talis rescripti subrepti, vel obrepti, nullas sportulas exigat, neque modo aliquo recipiat, quas si receperit, in dicto casu, imputetur sibi in simoniam, & pro peccato simoniæ, in sindicatu puniatur irremissibiliter, similiterque simoniacus sit, dans sportulas predictas, ultra alias pœnas in dictis nouis reformationibus adiectas.

¶ *De donationibus insinuandis.*

Cap. 18.

Vbiunque donatio, excedit summam seu valorem ducentorum ducatorum, insinuari debeat intra sex menses, à die donationis factæ; aliis sit nulla, & iuramentum nihil operetur. Ad validitatem autem dictæ donationis insinuatae; sufficiat duo testes, etiam quod se non subscribant.

¶ *De pactis, & donationibus non ualituris, ac inualiditate iuramenti.* Cap. 19.

Declarando, & addendo nouæ constitutioni, sub Rubrica prædicta, sic stare, & obseruari debere, videlicet, quod pacta de non petendo, refutationes, quietationes, donationes, à quibuscunque mulieribus, seu minoribus viginti annorum, masculis, sub patria potestate, siue sui iuris existentibus, nullius sint roboris, vel momenti, nisi duobus consanguineis proximioribus adhibitis, quorum non interfit, etiam medio iuramento, approbantibus, non esse in præiudicium earundem mulierum, seu minorum, & si sub patria potestate existant, vocentur ex linea materna, & nihilominus, præsentia patris interueniat. Et si aliqui consanguinei non existerent, cum curatoris legitimi auctoritate, ac semper cum Iudicis decreto contrahere possint, & aliis, iuramentum præstitum, censetur metu, aut dolosè extortum, & nihil operetur. Et in omnibus contractibus, & negociis, vbi quis, masculus, seu femina, reperiatur læsus ultra tertiam partem eius, quod agitur; iuramentum censetur dolosè extortum, & nihil operetur.

¶ *De dotibus.*

Cap. 20.

Dos, data à fratribus sorori, de bonis propriis fratrum, & non paternis, soluto matrimonio per obitum sororis, sine liberis, reuertatur ad dictos fratres; & sic stipulari debeat.

¶ *De rebus minorum, seu pupillorum alienandis.*

Cap. 21.

Vbi aliqua alienatio per Tutores, seu Curatores, cum Iudicis decreto, causa expressa, & cognita fieri contingat, de rebus minorum, seu pupillorum, etiam stabilibus, & constat, id factum fuisse in euidentem utilitatem ipsorum minorum, seu pupillorum; talis alienatio valeat, & teneat,

De donationibus

¶ De donationibus propter nuptias, & lucro dotali.

Cap. 22.

Quia aliàs Statutum fuit, quòd viri, consumato matrimonio, lucrentur quartã partem dotis, ad æqualitatem donationis propter nuptias, quam mulieres lucrentur, & deinde ordinatum, quòd huiusmodi donationem propter nuptias, mulieres lucrentur, siue dos soluta fuerit in pecunia, siue pignore tradita, vel fundo dotali constituta, vel aliter satisfacta fuerit, etiam si in instrumento dotali, nulla fiat mentio de huiusmodi donatione, nisi expressè de contrahentium voluntate, de qua manifestè constiterit, reperiatur remissa, Statuimus, etiam in fauorem virorum, idem seruari debere.

¶ De eodem.

Cap. 23.

Quòd lucrum dotale, & donationis propter nuptias, semper intelligatur, de ducta funeris impensa, & vir in funere mulieris, habeat vestem lugubrem de bonis mulieris.

¶ De successoribus ab intestato.

Cap. 24.

Defuncto sine filiis ab intestato, succedant pariter germani fratres, etiam non vterini, exclusis sororibus, dummodo sint congruè dotate, vel fratres sint parati eas dotare.

¶ De eodem.

Cap. 25.

Filii positi in conditione fideicommissi, censeantur ad fideicommissum tacitè vocati.

¶ De pœnis conuenionalibus.

Cap. 26.

Vbi debitor fuerit in mora, vel culpa non adimplendi promissa, eatenus pœnæ conuenionales peti possint, quantum actor iurauerit sua interesse, taxatione Iudicis præcedente. Et in euictionibus, possit apponi pœna dupli, ac etiam exigi, in euentum euictionis, non obstante aliquo Statuto, loquente de pœnis conuenionalibus non exigendis.

¶ De obligationibus facti.

Cap. 27.

In obligationibus facti, vbi quis potest adimplere factum promissum, possit præci sè cogi ad factum, de quo stetur arbitrio Iudicis; aliàs teneatur ad interesse, iuxta iuramentum principalis; taxatione Iudicis præcedente.

¶ Quomodo procedatur contra potentiores, qui molestant aliquem in suis possessionibus.

Cap. 28.

Ad obuiandum insolentiis aliquorum, præsertim Baronũ, qui adeò secretè, vel palam molestant habentes possessiones, maximè vicinas in eorum Terris, seu Territorijs, vt eorum domini non possint illas quiete possidere, nec ex eis fructus colligere; statuimus, quòd D. Senator, constituto ei per depositionem trium testium, etiã extraiudicialiter ex eius officio examinatorum, ac famam hominum ibidem conuersantium, vicinorum, seu custodum, de huiusmodi perturbationibus, seu inquietationibus, illico mandet eidem Baroni, aut vniuersitati, seu personæ molestanti, sub aliqua

sub aliqua graui pecuniaria pœna, vt ab huiusmodi perturbationibus, seu inquietationibus, & molestiis desistant, cautionemq; idoneam de desistendo præsent; & casu quo non desistant, ita quòd dominus, rei vltèrius non conquærat, seu dictam cautionem non dederit; præfatus Dominus Senator, per omne genus exactiois, aut missionis in possessionem bonorum dicti molestantis, etiam cum repræsaliis, cogat, ad desistendum, & huiusmodi pœnam impositam exigat; sub pœna quinquaginta ducatorum auri, in sindicatu retinenda, & incurrenda quotiens requisitus fuerit dictus Senator.

¶ De apochis priuatis.

Cap. 29.

Apocha, seu alia scriptura, recognita per tres testes, qui manum, & scripturam scribentis recognouerint, etiam si non fuissent præsentès confectioi talis scripturæ, intelligatur plenè recognita, & habeat executionem, iuxta formam Statuti.

¶ De cessione bonorum, certo modo admittenda.

Cap. 30.

Quòd noua constitutio De cessione bonorum, omnino seruetur, nec per commissionem aliquam, censeatur ei derogatum. Et vbicunque per commissionem fortè admitteretur ad cessionem bonorum, seu terminum quinquennalem; detur cesso huiusmodi coram Domino Senatore existente in Tribunali, tuba publicè pulsata; & nihilominus, non audiat in huiusmodi causa, nisi cõstituat se in carceribus, vel caueat de soluendo in casu succumbentiæ.

¶ De executoribus negligentibus.

Cap. 31.

Executor quicumque, teneatur infra tres dies fecisse executionem; aliàs, mulctetur pœna decem ducatorum, vel arbitrio Senatoris; nisi ipse probet legitimum impedimentum.

¶ De prodigijs, & qui prodigi reputentur.

Cap. 32.

Quòd illi, qui reperiuntur absque aliquo casu fortuito, vel absque iusta causa, alionasse maiorem partem bonorum suorum; sint habiti, & reputati pro prodigijs; & censeatur eis ipso iure bonis interdictum, absque alio facto Iudicis, & cum eis contrahi non possit absque curatore.

¶ De causis D. Senatori committendis.

Cap. 33.

Si contingat D. Senatorem minimè esse iuris peritum; quòd dicto casu, D. Locum Stenens pro tempore existens, habeat cognoscere, & decidere causas eidem Senatori commissas, siue coram eo agitas. Nec possit Senator alium Iudicem loco præfati Locumtenentis, super cognitione, seu decisione dictarum causarum, deputare,

¶ De mercedibus Notariorum, pro actis iudicialijs quibuscunque.

Cap. 34.

In primis, pro qualibet comparatione, contradictione, relatione, & pronuntia sionda; pro quolibet Notario, à qualibet Parte; bononenum vnum,

S Item

- Item, pro qualibet contestatione litis, cum iuramento calumniae, pro quolibet Notario; bononenos duos, a qualibet Parte contestantis.
- Item, pro responsionibus articuloꝝ, pro quolibet articulo; a qualibet Parte, denarios quatuor.
- Item, pro responsione interrogatorum; a Parte respondentis; bononenos tres, tam si sint duo Notarii, quam si sit vnus.
- Item, pro iuramento cuiuslibet testis; denarios octo.
- Item, pro examine cuiuslibet testis, vsque ad numerum quinque, vel sex capitulorum; tres bononenos, pro quolibet Notario. Sed si capitula ascenderint ad maiorem numerum; & causa esset implicita, & grauis, multorum capitulorum; soluet Notarius secundum laborem fiendum, taxatione Correctorum, seu Iudicis, coram quo causa pendet indecisa.
- Item, pro interrogatione, seu examinatione fienda super interrogatoris productis contra capitula; soluet producent, medietatem illius, quod soluitur per producentem capitula.
- Item, pro verbali petitione, publicatione, testium, & processu, & pro termino dato ad dicendum contra; bononenos duos, pro quolibet Notario, a qualibet Parte, pro qua fuerit facta dicta publicatio, & petitio.
- Item, pro qualibet appellatione, & procuracione ad causas; bononenos duos, si apud acta.
- Item, pro quolibet instrumento procuracionis, ad recipiendum, & quietandum, tractandum, & componendum, pacificandum, & huius similia; carlenos duos.
- Item, pro quolibet folio copiarum; bononenos tres. Quae copiae debeant habere versus viginti, pro qualibet facie; & quilibet versus debeat habere octo dictiones, ad minus, aut trigintaduas literas. Pro aliis autem iudiciorum actibus; si de salario reuocetur in dubiu; taxentur per Correctores Collegii, & eorundem dictiones restetur.
- Item, pro instrumento tutela, cum inuentario tutelari, aut sine; pro publicatione; carlenos quatuor.
- Item, pro stipulatione, & scriptura ipsius; carlenos duos.
- Item, pro instrumento aditionis hereditatis, cum beneficio legis; & inuentarii, & bannimento, & citatione facta, in forma, ad videndum confici dictum inuentarium; in totum, ducatum vnum; nisi esset magna hereditas. quo casu, fietur declarationi Correctorum, seu Iudicis Capitolii, de salario, vel mercede Notariorum interrogatorum; si de solutione vereretur questio inter Partes.
- Item, pro scriptura, & stipulatione ipsius inuentarii; bononenos tres.
- Item, pro rogitu instrumenti subharrationis; carlenos duos.
- Item, pro rogitu cuiuslibet securitatis, seu pacis; carlenum vnum tamen habeatur respectus ad materiam, & personas.

De diffidatis civiliter.

Cap. 35.

Civiliter diffidati, non audiantur, nec in agendo, nec in defendendo, nec possint obtinere aliquod officium, Romanis dari solitum; donec satisfecerint, & reaffidati fuerint.

De liberatis à carceribus, in festo Assumptionis Beatae Virginis. Cap. 36.

Qui semel extractus fuerit, seu liberatus de carceribus, in honorem festiuitatis Assumptionis Beatae Virginis, de mense Augusti, ex benignitate Sanctissimi D.N. non possit ulterius similem gratiam obtinere.

Quòd

Quòd seruetur ius commune.

Cap. 37.

Declarantes Statutum, quòd inter Ciues, incolas, & districtuales, vbique seruetur Statutum Vrbs. Et vbi statutum non disponit; seruetur ius Ciuile. vbi deficit ius Ciuile; tunc ad Canones deueniendum; nec immeritò, postquam in hac Vrbe Roma, iura ciuilia orta, auctaq; sunt, & ad alios populos defluerunt, & (quod plus est) adhuc benignè suscepta, seruantur.

Quòd imbuissentur, & eligantur Iudices.

Cap. 38.

ET quoniam parum est, iura condere, nisi sint sapientes, & boni Iudices, qui obseruari faciant; & ad finem, vt canonicè iudicium procedat electio; fiat vna bussula grauissimorum, & sapientum virorum; qui quinquennio ante sint doctorati publice, in Collegio Doctorum, & aliquòd exercuerint officium Iudicatus; & imbuissentur quot haberi poterunt, per quatuor imbuissulatores eligendos per Consilium. quorum imbuissulatoꝝ, vnus sit Doctor Romanus, alter Procurator Capitolinus, duo sint ciues Romani, probi, & graues. qui facta diligenti inuestigatione de iuris sapientibus in Italia, sub fide iuramenti, tot imbuissentur, quot ad eorum notitiam, ex relatu fide dignorum hominum, peruenerint. Et omnes illi, qui fuerint approbati concorditer inter ipsos imbuissulatores, nemine discrepante, imbuissentur. Cuius bussulae, sint tres Claues, vna pœnes Dominos Conseruatores, alia pœnes Priorem capitulum Regionu, & alia pœnes Proconsules Collegii. Reponatur bussula, & capsula in sacristia de Aracœli, & inde non deferatur in Palatium Dominum Conseruatorum, nisi publice, sub clangore tubarum, associata à Proconsulibus Collegii, & Correctoribus, & ab imbuissulatoꝝ, & aliis per Dominos Conseruatores deputandis, & aperiatur in Consilio publico, & inde extrahantur tres pallotta, vna post aliam, quae sint sigillata sigillo imbuissulatoꝝ, publice recognita; de quibus omnibus sit rogatus Scriba Senatus, seu Notarius Dominorum Conseruatorum. Et illi tres sic extracti, siue eorum nomina, deferantur ad Sanctissimum Dominum Nostꝝ Papam in continenti, per Dominos Conseruatores, Cancellarios, Priorem capitulum Regionum, & imbuissulatores (omnibus requisitis) saltem duos. Et qui ex illis tribus, sic electus à Sanctissimo Domino Nostro fuerit; intelligatur, & sit Locum tenens Domini Senatoris, & primus Collateralis Curiae Capitolii, ad vnum annum integrum, qui refirmari non possit. Reliqui duo, qui remanserint, iterum ponantur in bussula, inclusi pallotta, vt supra. Et aliter facta extractio, non valeat ipso iure. & ex eadem bussula extrahantur Iudices appellationum. Quae quidem extractio, fiat sexto mense ante vacationem officii; & statim notificetur illi sic extracto, & electo, vbi fuerit, cum conditionibus officii, salariis, & emolumentis; ad finem, vt possit deliberare, an velit acceptare, & tempus habeat ad componendas sarcinulas. Qui, si non acceptauerit; possit similiter eligi alius, & extrahatur, & eligatur, vt supra; & tot successiue eligantur, donec vnus acceptet.

De secundo Collaterali.

Cap. 38.

Similis bussula fiat de secundo Collaterali Capitolii. Qui sic electi, doceant ante ingressum suorum officiorum, per literas patentes auctenticas, de doctoratu, & legalitate, & fide, & similiter de bene administratis officiis, ab illis Ciuitatibus, vbi Magistratum gesserunt. Et eadem dispositio seruetur de primo Collaterali, & Iudice appellationum.

S 2 De pri

De priuilegijs exemplandorum instrumentorum, sublatis.

Cap. 39.

ET quia multi impetrauerunt priuilegia De exemplandis, & transumptandis instrumentis, maximè ex prothocolis, & abbreviaturis Notariorum mortuorum, non obseruata solemnitate requisita, ac matura cognitione ex forma Statutorum Urbis, vnde multa inconuenientia nascuntur; maximè multa auctenticantur, quæ non merentur auctenticari; ideo statuimus, instrumenta exemplanda, non seruata forma Statutorum Urbis, nullam executionem mereri, neque fidem aliquam eis adhiberi, in quocunque iudicio. Non obstantibus quibuscunque priuilegijs, in contrarium impetratis; sed sint ipso iure nulla, nulliusq; fidei, & vigoris.

Declaratio ad Statuta de compromissis faciendis.

Cap. 40.

Item, declarantes ambiguitatem Statutorum De compromissis faciendis, exceptis causis liquidorum instrumentorum, vel quæ de facili liquidari possunt, Intellegi debere de causis instrumentorum, quando via executiua, iudicium agitur, nõ autem quando aliter agitur; & in ipso processu producantur instrumenta, ad probandum, & causam instruendum, quo casu, non impediatur petitio compromissi.

De Consultore eligendo.

Cap. 41.

Item, declarando Statutum in Nouis, super electione Consultorum; volumus, quòd decursis tribus diebus, datis Partibus ad concordandum de Consultore, statim die sequenti, Iudex ex suo officio, datis, vel non datis suspectis, secretim à Partibus, de bonis, & doctis viris, & nõ suspectis, in vnam bussulam coniectis, extrahat vnum præsentibus, vel ad hoc monitis, vel citatis Partibus, publicè, pro Tribunali sedente; & ille remaneat Consultor. Alia verò chartulæ, vbi descripta sunt nomina aliorum, qui remanserunt in bussula, ibi statim publicè inuoluantur non lectæ, in aliqua crumena, vel sacco, sigillis Partium, si voluerint, vel aliorum, loco Partium, signato, retinenda pœnes Iudicem, vel Notarium causæ, donec extractus acceptauerit. Qui si non acceptauerit; statim facta notificatione per appellantem, scilicet intra vnum diem; tunc extrahatur alter; & deinde alijs, donec vnus reperiatur, qui acceptet. Qua acceptatione facta, ad instantiam petentis Partis, aliorum nomina, qui in sacco remanserunt, publicè legantur; & Notarius causæ, describat omnia nomina, tam extractorum, quàm non extractorum, in eius actis; sub pœna falsi, & hoc, ad obuiandum fraudibus, quæ solent in electione Consultorum fieri.

De Tertio arbitro eligendo.

Cap. 42.

Addentes Statutis De compromissis, declaramus, quòd idem modus, & forma, vt supra, in proximo Capitulo De Consultore, seruetur in electione Tertii, in causis compromissarijs ex forma Statutorum; & fiat electio de personis idoneis, secundum naturam causæ; vt si habet articulosiuris, eligatur Doctor, si pendet à peritia artis alicuius; eligatur de peritis in illa; & sic de similibus. Et non expectetur discordia arbitrorum, sed statim fiat in singulis compromissis, electio Tertii, post arbitros; & in reliquis, seruetur ordo aliorum Statutorum. Et

Senator

Senator sub pœna quingentorum ducatorum, teneatur compellere arbitros sic electos, vel post causam instructam, sententiam dicere, quacunque Parte petente. Volumus tamen, quòd electio dictorum arbitrorum, fiat de illis personis, quæ possunt per Senatorem, & eius Iudices, compelli ad iudicandum, & qui alias personas eligat, præsumatur calumniosè eligere, vt sunt Barones, Prælati, clerici, brighosi, & vagabundi, & similes reliqui. Et peremptoriè monitus idoneos eligere, & si non eligat, & sit ille idem, qui petit compromissum; procedatur in causa, non obstante petitione compromissi. Si verò sit aduersarius; tunc Senator, vel Iudex pro eo, eligat ex officio vnum suo arbitrio, quòdque dicti arbitri sic electi, si acceptauerint, iurare debeant in manibus Senatoris, siue Iudicis, se ex bona fide, & veritate, & iustitia, vel Partium consensu, sententiam omnino dicturos.

De officijs Notariorum.

Cap. 43.

Item, statuimus, quòd officia Notariatus ad Tribunalia Iudicum, non possint exerceri, neque impetrari, nisi per Notarios Romanos, matriculatos, qui sequuti fuerint Procuratorem aliquem, per tres annos continuos, fuerintq; examinati, & approbati per Officiales Collegii, alias, quòd non possint matriculari, & habeantur pro non admissis, eorumq; scripturis, actis, & instrumentis, nulla fides adhibeatur, & aliter impetrata, non valeant; & eorum actis, & scripturis, nulla fides adhibeatur; simili terq; seruetur Statutum De non exercendis officijs per substitutos, sub pœna ipso iure amissionis officii, & alijs in Statuto contentis.

Quòd causæ per assettamentum terminentur.

Cap. 44.

Item, statuimus, quòd in omnibus sententijs, & articulis præiudicialibus, de consilio, & voto totius assettamenti pronuntietur, & iudicetur, & de tali assettamento, & vocatione, sit rogatus Notarius causæ, alias, sententia non valeat ipso iure, & hoc si aliqua Partium petierit poni in Assettamento, & omnes Iudices teneantur sine aliqua mercede, & sportulis, votare, sub pœna viginti quinque ducatorum, ipso facto incurrenda. Et si quid datum, vel receptum fuerit, aut promissum pro tali Assettamento, & vocatione, vni vel pluribus ex Iudicibus, sententia sit ipso iure nulla, respectu tantum committentis huiusmodi simoniam; & Iudicibus imputetur in simoniã, & corruptelam, & pro delicto simoniæ irremissibiliter in sindicatu puniatur; & possit talis Iudex ab officio remoueri, arbitrio Conseruatorum.

Quòd pro Assettamenti nihil omnino soluatur.

Cap. 45.

Item, in Assettamenti maleficiorum, volumus obseruari, ne quis Iudex, aliusue Officialis, aliquid pro votis in Assettamenti, neque pro ipso Assettamento recipiat, promissione, vel facto; sub pœna viginti quinque ducatorum, & simoniæ. & ipso facto intelligatur simoniã fecisse, & in sindicatu pro simoniaco irremissibiliter puniatur, & arbitrio Conseruatorum possit ab officio remoueri, & nihilominus ipsa Assettamenti deliberatio sit nulla. Ita quòd de nouo contra illum, pro quo fuit assettatum, possit inquiri in eodem delicto, non obstante tali Assettamento, quòd simoniacum, & per corruptelam factum præsumatur per hanc legem. Et similiter Prothonotarius de Assettamento rogatus, non audeat pro Assettamento plus capere, quàm pro sententia simplici capi potest, sub pœna falsi, & priuationis officii.

S 3 De mo-

De moderatione sportularum.

Cap. 46.

Lib. 3. ca. 278. & lib. 4. c. 11. & infra c. 55.

Item, ad moderandas sportularum exactiones, constituimus, nullas sportulas deberi in causis ordinariis; sed in merè commissariis; videlicet à viginti quinque infra; carlenos quinque, pro Parte qualibet. à viginti quinque, vsque in quinquaginta; iulios quinque. à quinquaginta, vsque in centum; iulios decem. à centum, vsque in quamcunque summam; non possint excedere summam duorum ducatorum auri, pro qualibet Parte. Et quicquid vltra fuerit datum, promissumue; imputetur in simoniam, & pro peccato simoniæ in iudicatu puniatur; & interim arbitrio Conferuatorum, possit Iudex ab officio remoueri, & nihilominus sententia sit ipso iure nulla, respectu tantum committentis huiusmodi simoniam, tanquam per corruptelam lata; & plus dantes, sint infames simoniaci.

Ne liceat secundo prouocare.

Cap. 47.

Lib. 1. c. 167.

Item, clarius specificantes aliud Statutum; declaramus, in nulla causa secundo prouocare licere. Et hoc similiter Statutum, in omnibus Curijs, contra Ciues, ac incolas, & districtuales Urbis, seruari debere volumus; & alias, processus contra præsens Statutum, sit perpetuo nullus ipso iure.

De temporibus apostolorum petendorum.

Cap. 48.

Lib. 1. c. 162.

Insuper, declaramus, quando legitimè sunt petiti apostoli, ab appellatibus; & Iudex à quo, monuerit ad terminum iuris; quod terminus iuris, intelligatur ille idè terminus, qui datus est à Statuto, ad præsentandum appellationem coram Iudice ad quem. Quodque non liceat Iudici, assignare longiorem terminum ad recipiendum apostolos, neque ad longiorem diem monere. In quo termino statuto, & in quacunque parte illius diei, petiti sufficiant. Et durante termino apostolorum, dato per Iudicem; nihil omnino, neque per Partem intimatam innouetur.

De appellationibus non recipiendis.

Cap. 49.

Et quia experientia docuit, quod remedium appellationis, inductum contra iniquitates, sapissimè iniquitatis sit instrumentum; & per frequentes appellationes à confictis etiam grauaminibus, lites fiunt immortales, Idcirco statuimus, quod ante diffinitiuam sententiam, nullo pacto liceat appellare, nec modo aliquo reclamare, etiam si pronuntia vim diffinitiuæ haberent, quæ alias per sententiam diffinitiuam reparari possent; sed omnia grauamina, & eorum cognitio, disputatio, & diffinitio, ipso iure intelligantur per hanc legem, sine ministerio Iudicantis, reseruata in fine; Et ideo omnes exceptiones, replicationes, articuli, testes, instrumenta quæcunque intelligantur ipso iure, saluis exceptionibus, & iuribus hinc inde, in fine causæ discutiendis. quo casu, admissa, quæ admitti non debeant, iura, testes, & instrumenta; habeantur pro non productis, neque admissis, & nullam fidem faciant, neque adminiculum, ad mouendum animum Iudicis; Et Iudex super articulis reseruatis, diffinitiuè pronuntiando, intelligatur tacite illos reiecisse. Et quia sunt nonnulli casus, impediens lites ingressum, qui nullo pacto reseruari possunt, vt exceptio Iudicis incompetentis, lites pendentes, rei iudicata; iuramenti litis

ti litis decisui, deferendi; transactionis, lites finitæ, petiti compromissi, præposteriori ordinis substantialis, causæ præiudicialis, pendentes termini ad perficiendum inuentarium, secundum l. si. C. De iur. delib. pacti De non petendo ad tempus, & excommunicationis maioris; & alii casus, quibus per Statuta prohibetur audientia, vel actio agendi denegatur expresse his, in quibus omnibus supra scriptis, grauato liceat appellare. Volumus tamen, quod talis appellans, nullo modo audiatur per Iudicem ad quem, nisi deponat apud Camerarium Camerae Urbis, infra scriptas summas, in pecunia, vel pignoribus mobilibus, duplum valentibus, assignandis statim appellato, in casu quo pronuntiaretur contra appellantem; videlicet, in causa decem ducatorum; ducatum vnum. in causa à viginti quinque ducatorum infra; ducatos duos. & in causa quinquaginta ducatorum infra; ducatos quinque. à quinquaginta supra; ducatos decem. à centum supra, vsque in infinitum; ducatos quindecim. Et nihilominus, ad expensas lites, teneatur. Quæ pecuniæ deponi debeant apud aliquem campforem, ad electionem appellati,

Lib. 1. c. 166.

De eodem.

Cap. 50.

Quod à quibuscunque pronunciis De exequendo, & apodissarum concessione; nulla recipiatur appellatio; nisi appellans, infra tres dies, à die repræsentatae appellationis, deponat apud aliquem idoneum campforem, summam iudicatum, aut pignora æquivalentia; etiam si appellatus non requisierit depositum. Et si esset summa notabilis, à centum ducatorum supra; & reus, persona, quæ verisimiliter non habeat tot pignora, possit deponere res stabiles, plus valentes, ad electionem Partis aduersæ, infra triduum, vt supra. Alias, appellatio sit deserta, & prima sententia firma remaneat. Et in obligationibus facti, ipse appellans teneatur deponere, quantum appellatus iurauerit sua interesse, Iudicis taxatione præcedente. Declarantes, quod huiusmodi Statutum, habeat locum tantum in pronunciis De exequendo, non autem in executionibus iam concessis, puta in obligationibus in forma Camerae, à quibus, propter confessionem Partis, non liceat appellare.

Lib. 1. c. 166.

De eodem.

Cap. 51.

Similiter, à taxatione expensarum, appellans; non audiatur; nisi summam taxatam, præfertur deponat, aut pignora, plus valentia modo prædicto.

De appellationibus.

Cap. 52.

Quod omnes appellationes ante sententiam diffinitiuam, debeant interponi per manus Notarii causæ; nisi docto de legitimo impedimento; alias, appellatio non valeat.

De eodem.

Cap. 53.

Quod in causis appellationum, possint induci testes de nouo reperti, & examinari fieri super articulis datis in prima instantia, vel de nouo dandis; dummodo Pars iuret, de nouo reperisse, & idem intelligatur de instrumentis, & aliis scripturis.

Lib. 1. c. 163.

De eodem,

Quod in omnibus causis appellationum, si instantia deseratur, à tali desertione, nullatenus appellare liceat, nec aliqua admittatur appellatio, sed talis desertio, rem faciat iudicatam, & Iudex, aut mandatum executiuum dare, vel causam desertam, & instantiam peremptam, pronunciare teneatur, ad electionem Partis petentis.

De salarijs, & sportulis Capitanei, & Iudicis appellationum. Cap. 55.

Et quia Capitanei, & Iudicis appellationum, salarium, est paruum; propter quod graues, & docti viri, illud officium recusare solent; statuimus, vltra salarium à Camera recipere consuetum Pro qualibet sententia diffinitiuam habeat in causa à decem ducatorum infra; carlenos duos; à qualibet Parte decem ducatorum vsque in vigin-
tiquinque carlenos quatuor; à vigin-
tiquinque vsq; in quinquaginta, carlenos quin-
que; à quinquaginta, vsque in centum, habeat ducatum vnum de carlenis; à centum vsque ad quadringentos, iulios decem; à quadringentis, vsque in infinitum, ducatos duos auri, à qualibet Parte, & hoc siue causa sit ordinaria, siue commissaria. Quod si maiores sportulas receperit, facto, vel promissione; incidat in pœnam viginti ducatorum, & in delictum simoniæ imputetur, & de simonia in iudicatu puniatur; possit que interim, ab officio, arbitrio Conseruatorum, remoueri. Et nihilominus sententia sit ipso iure nulla, vt supra dictum est, tanquam per corruptelam lata, & dantes plus, sint infames simoniaci, quibuscunque in contrarium facientibus non obstantibus. Excipimus tamen à prædicta solutione sportularum, causas mercedum, & miserabilium personarum, à quibus nihil exigi volumus, sub pœnis prædictis, in quibus causis, volumus etiam extraiudicialiter procedi.

De ordinatione Notariorum Curie Capitoly. Cap. 56.

Et quia certa Statuta ordinationes, seu constitutiones, tempore Magnifici viri D. Egidii Angeli de Archa, de Nernia; iuris vtriusque Doctõris, Militis, & Comitum, Almq; Urbis tunc Senatoris, facta, seu edita circa Notarios Curie Capitoly, in abusum, & desuetudinem deuenerunt, seu forte minimè receptæ extiterunt, dictæque constitutiones, seu ordinationes, satis vtilis, & necessariæ fuerunt, & sunt. Ea propter, huiusmodi constitutiones, & ordinationes renouamus, easque obseruari debere statuimus, atque ordinamus. Quarum quidem constitutionum, seu ordinationum tenor, talis est, prout infra sequitur, videlicet.

Et primò, addendo quadragesimo septimo, sub Rubrica De officiis Notariorum, supra posito, statuimus, quod nullus possit, nec audeat officium Notariatus exercere in Curia Capitoly, & eius foro, nec ad Tribunalia dicti fori scribere, nisi sit Romanus cuius, vel domiciliu habens in Vrbe, pro Ciue Romano, secundum Statuta Urbis, reputatus, & nisi sit matriculatus in matricula Conseruatorum Camera Urbis, sub pœna decem ducatorum, vt supra applicandorum, & ab eo irrimissibiliter, eo ipso auferendorum, qualibet vice, & vltèrius, quod actis, & gestis suis, nulla fides adhibeatur.

Item quod quilibet Notarius describens contractus, teneatur, & debeat, singulis annis facere prothocollum bene ligatum, cum numero chartarum stampatarum stampa Collegii Notariorum Urbis, cum intitulatione annorum Domini, Pontificatu, mensibus, & diebus, subscriptione, & signo suo; vbi omnes contractus, de quibus rogatus

bus rogatus erit, saltem substantialiter, scribere, & annotare debeat; & prothocolla ipsa, infra octauam Natiuitatis Domini nostri Iesu Christi, stampanda DD. Procõsulibus, & Correctoribus pro tempore, exhibere inspicienda, an contineant dictam solennitatem; sub pœna decem ducatorum auri, vt supra applicanda, ac sub pœna suspensionis officii, per annum.

Item, quod nullus Notarius actuarius, audeat sedere apud Tribunal alicuius ex Iudicibus Capitoly, nisi sit deputatus per Senatorem, Proconsules, & Correctores, & alios Officiales dicti Collegii pro tempore, & absque eorum mandato in scriptis habito; sub pœna decem ducatorum, vt supra applicanda.

Item, quod nullus Notarius ad banchum vt supra ad scribendum deputatus, audeat ex banchu, Iudice pro Tribunali ibi sedente, discedere, & per Capitolium discurrere, sed apud Tribunal stare quãdiu Iudex sedebit ad Tribunal, sub pœna decem librarum, qualibet vice, vt supra applicanda.

Item, quod nullus Notarius ad banchum vt præfertur deputatus, possit exercere aliquod officium procurationis, apud banchum, apud quem est deputatus; sub pœna decem ducatorum, vt supra applicanda, qualibet vice.

Item, quod quilibet Notarius ad aliquod Tribunal dicti fori deputatus, debeat tenere librum manuum, bene ligatum, cum numero chartarum stampatarum stampa dicti Collegii. In quo debeat omnia acta conscribere, antequam de banchu recedat, saltem substantialiter; sub pœna repulsionis, à dicto Tribunali, & vnus ducati, applicanda vt supra.

Item, quod nullus Notarius ad banchum ad scribendum deputatus, audeat iura, & scripturas, quæ producuntur in causis, excedentibus summam decem ducatorum, in quibus ipse scribit, & ad scribendum deputatus est, alicui Partium restituere, nisi dimissa copia collationata, vel saltem Parte citata, & mandato Iudicis interuenientes; sub pœna decem ducatorum, pro qualibet vice, vt supra applicanda, possit tamen liberè, lite finita, illa restituere. Parte etiam citata, & non aliter.

Item, quod quilibet Notarius actuarius, in causis quibuscunque (excedentibus tamen summam vigin-
tiquinque ducatorum) in quibus ipse ad scribendum deputatus est; debeat de actis, iuribus, & scripturis omnibus, quæ fierent, & dabuntur in causis ipsis; facere solemnem, & ordinatum extractum. Quem non debeat, nec audeat alicui ex Partibus principalibus confidere, sed solum Procuratori causæ, ad tres, vel quatuor dies, & non magis, videndum pro sua informatione. Quibus elapsis, debeat ipse Notarius ab ipso Procuratore recuperare, necnon & dicta testium per extensum, à tergo extractus ligare, & ipsi Iudici dare, dum causa erit instructa, pro illius expeditione, altera Partium petente. Et fiat extractus modo, & forma quibus supra. Debeat tamen dictum extractum expeditum dare infra octo dies, à die habitæ arrhæ computandos, sub pœna decem ducatorum, qualibet vice, vt supra applicanda, & suspensionis ab officio, per annum.

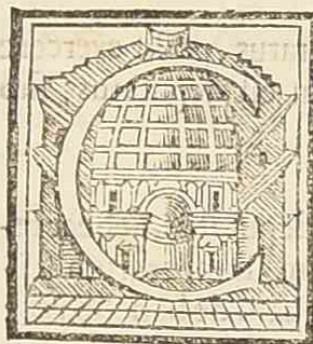
Item, quod quilibet Notarius ad banchum deputatus, quãdiu Iudex sederit, in tacurnitate, & silentio maneat, & solum vacet in scribendis actis, & non audeat de causa aliqua contra Iudice loqui, nisi interrogatus, vel nisi Procuratore causæ, absente.

sente. Quo casu, possit supplere absentiam Procuratoris, pro informatione Iudicis, de actis; sub pœna decem librarum, vt supra applicanda.

Supr. c. 40. & 32.

Item, est decretum, & ordinatum, quod Statutum sub rubrica De prothocollis & libris Notariorum defunctorum (quod est in nouis reformationibus, aditis tempore sœlicis recordationis Alexandri Papæ Sexti) in vsu ponatur; & in omnibus, & per omnia, prout in eo continetur (quotiescunque euenerit casus mortis alicuius Notarii Romani) obseruetur, & executioni demandetur, sub pœnis in ipso Statuto contentis. Itaque quilibet Notarius Romanus, contractus, & alia acta publica, scribens, sit intentus, sua prothocolla, & scripturas, benè, ornatè, & compositè scribere vt ab omnibus perpetuò laudari, & commendari possit, & valeat.

LEOPAPAX.

VM (sicut accepimus) dilecti filii Conseruatores Camerae almæ Urbis, ac alii, vt præfertur deputati, constitutiones, & nouas reformationes suprascriptas, ad vtilitatem Curia Capitoli, & decisionem diuersorum negotiorum, statuerint, & ordinauerint; Cupiantq; illas per Nos confirmari, & approbari; Nos, qui ea, quæ ad vtilitatem, & quietem dictæ Curie, & totius Urbis, fieri contingunt, vt firma, & illibata permaneant, summis desideriis exoptamus; Motu proprio &c. constitutiones, & ordinationes suprascriptas (quas etiam

per venerabiles fratres nostros, Laurentium de Pucciis, tituli Sanctorum quatuor Coronatorum, Presbyterum Cardinalem, summumq; Poenitentiarum, ac Domini cum de Iacobatis, tituli Sancti Bartholomæi in Insula, Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Presbyterum Cardinalem, videri, & examinari fecimus) confirmamus, & approbamus; Supplentes omnes, & singulos defectus, tam iuris, quàm facti, si qui forsitan interuenissent in eisdem; Ac illos in dicta Curia, quoad causarum processum; & quoad alia; etiam vbique, in Vrbe, & eius districtu, prout alia Urbis Statuta seruantur, debere seruari decernimus, & ita per Iudices iudicari debere, volumus, ac mandamus. Decernentes irritum; & inane, si quid in contrarium factum fuerit, vel attentatum. Constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, stilo Palatii, indultis quoque, & priuilegiis, per Nos, vel prædecessores nostros, Gubernatoribus Urbis, vel Auditoribus Camerae, qui fuerint, vel qui nunc sunt, concessis (quibus, nisi per certa signa, seu inter signa derogari non possit (quorum tenores pro expressis, & hic insertis haberi volumus) quibus ad effectum perpetuæ validitatis, & obseruationis præmissorum, simili motu proprio, & scientia, expressè derogamus) Caterisque in contrarium quomodolibet facientibus, non obstantibus quibuscunque,

Placet, & ita confirmamus I.

Tabula Quinti libri Statutorum Urbis Romæ.

D e modo procedendi in omnibus causis, excedentibus summam viginti quinque ducatorum, seu illorum ualorem. Cap. 1	Item, pro qualibet contestatione litis
De causis a viginti quinque ducatis infra, seu illarum ualore. Cap. 2	Item, pro responsionibus ardentiorum
De instantiis, & fiscalibus. Cap. 3	Item, pro responsione interrogatorum
De citationibus, ac modo, & forma citationum. Cap. 4	Item, pro iuramento cuiuslibet testis
De causis executiuis instrumentorum. Cap. 5	Item, pro examine cuiuslibet testis, usque ad numerum quinque, vel sex &c.
De interrogatorijs ad testes dandis. Cap. 6	Item, pro interrogatione, seu examinatione scienda super interrogatorijs productis contra Capitula
De Notariis morosis in testibus examinandis. Cap. 7	Item, pro verbali petitione, publicatione testium, & processu, & pro termino dato Ad dicendum contra.
De Notariis notatis, & remotis. Cap. 8	Item, pro qualibet appellatione, & procuracione ad causas.
De excommunicationis, seu diffidationis exceptione. Cap. 9	Item, pro quolibet instrumento &c.
Qua litera, siue caracteribus, extractus, & regestri fieri. Cap. 10	Item, pro quolibet folio &c.
De temporibus dandarum, & relucendarum copiarum. Cap. 11	Item, pro instrumento tutela cum inuentario tutelari &c.
De nihil pro ostendendis, portandis, & exigendis. Cap. 12	Item, pro stipulatione, & scriptura ipsius
De stilis sublatis. Cap. 13	Item, pro instrumento aditionis hæreditatis, cum beneficio legis, & inuentarii &c.
Item, quod deposita sportularum non possint repeti, nisi unà cum expensis litis &c. Cap. 13	Item, pro scriptura, & stipulatione ipsius inuentarii
De eodem. Cap. 14	Item, pro rogitu instrumenti subharrationis
De eodem. Cap. 15	Item, pro rogitu cuiuslibet securitatis, seu pacis
Stilus quomodo probatur. Cap. 16	De diffidatis ciuilibus. Cap. 35
De rescriptis subreptitijs, & sportulis. Cap. 17	De liberatis & carceribus, in festo assumptionis Beate Virginis. Cap. 36
De donationibus in statuandis. Cap. 18	Quod seruetur ius commune. Cap. 37
De pactis, & donationibus non ualituris, ac inualiditate iuramenti. Cap. 19	Quod imbuissentur, & eligantur Iudices. Cap. 38
De dotibus. Cap. 20	De priuilegijs exemplandorum instrumentorum. Cap. 39
De rebus minorum, seu pupillarum alienandis. Cap. 21	Declaratio ad Statuta De compromissis facientibus. Cap. 40
De donationibus propter nuptias, & lucro dotali. Cap. 22	De Consultore eligendo. Cap. 41
De eodem. Cap. 23	De tertio arbitro eligendo. Cap. 42
De successoribus ab intestato. Cap. 24	De officijs Notariorum. Cap. 43
De eodem. Cap. 25	Quod cause per Assettamentum terminentur. Cap. 44
De pœnis conuentionalibus. Cap. 26	Quod pro Assettamentis, nihil oino soluatur. Cap. 45
De obligationibus facti. Cap. 27	De moderatione sportularum. Cap. 46
Quomodo procedatur contra potentiores, qui molestant aliquem in suis possessionibus. Cap. 28	Ne liceat secundo prouocare. Cap. 47
De apochis priuatis. Cap. 29	De temporibus apostolorum petendorum. Cap. 48
De cessione bonorum, certo modo admittenda. Cap. 30	De appellationibus non recipiendis. Cap. 49
De executoribus negligentibus. Cap. 31	De eodem. Cap. 50
De prodigijs, & qui prodigi reputentur. Cap. 32	De eodem. Cap. 51
De causis D. Senatori committendis. Cap. 33	De appellationibus. Cap. 52
De mercedibus Notariorum, pro actis iudicialijs quibuscunque. Cap. 34	De eodem. Cap. 53
	De eodem. Cap. 54
	De salarijs, & sportulis Capitanei, & Iudicis appellationum. Cap. 55
	De ordinatione Notariorum Curia Capitoli. Cap. 56

Tabule Quinti libri, finis.

ESSENDO alli giorni passati, state confirmate, & riformate, di volunta, licentia, & mandato del Santissimo in Christo padre, & Signore nostro, Signor Leone, per la diuina prouidentia Papa decimo, tutte & singule iurisdittioni del Campitoglio, come apertamente per dichiaratione del prelibato nostro Signore in forma Motus proprii, si può vedere, e qui sotto si contiene,

Per tanto, per parte, & comandamento del Magnifico, & Illustrissimo Signore Miffier Gabriele Bonarello, Conte, & Cavalier Anconitano, di quest' Alma-Città di Roma Senatore, & delli Magnifici, & nobili huomini Miffier Mariano Altieri, Miffier Pietro de' Federici, & Miffier Mario Fuluio, della Camera della prefata Città di Roma, Signori Conferuatori, si notifica, & comanda a tutte & singule persone, lequali sono sottoposte, & soggette alle giurisdittioni del detto Campitoglio, nouamente per la prelibata Santità di nostro Signore confirmate, & riformate; Che dal giorno del presente bandimento in poi, debbiano esse reformationi inuiolabiliter offeruare, secono che son state stampate, & ordinate, & renouate, in modo, & forma, come in esse si contiene.

Dat. in Palatiis prafatorum DD. die X. Octobris, M. D. XXI.
Pont. S. D. N. D. Leonis diuina prouidentia PP. X. anno nono.

Lucas Mutianus de mandato ff.
DD. Conferuatorum Scriptor

Io Mariano Galgano, publico Banditore, ho fatto lo soprafcritto bandimento per Roma, & lochi consueti, die XIII. Octobris M. D. XXI.

**BANDO ET REFORMATIONE DELLE
DONNE ROMANE.**

VEdendosi al presente nella Città di Roma il vestire delle Donne Romane da l'antico habito loro al tutto difforme, & farsi eccessiue spese in loro pompe, & ornamenti, ilche tutto procedere si conosce dalle intolerabili doti, a tanta estremità ridotte, che nobili, mediocri, & infiniti cittadini solo vna delle lor figliuole maritando, a quella a pena possono supplire, per ilche ne nascono rari matrimonij, & piu l'eccessiue spese in doni, nozze, & funerali. Per comune vtilità, & per maggior honore, decoro, & venustà di esse Romane, & del celebre habito, ilquale per tutte le parti del mondo sempre tutti gli habiti di honestà ha superato, di vniuersità & mandato del Santissimo in Christo Padre, & Signor nostro S. Clemente, per la diuina prouidentia Papa VII. Consiglio, & patrocinio del Reuerendissimo in Christo padre A. della Valle, del tt. di S. Prisca, della santa Romana Chiesa prete Cardinale, a questo per sua Santità deputato per bene, honore, & vtilità della prefata Alma Città di Roma, sono state le infrafcritte reformationi, & statuti, con piu & maturi consigli, & concordi deliberationi, fatti, instituiti, & ordinati; de i quali tutti accioche niuno possa pretendere ignoranza, s'e stabilito si debbano publicamente per la detta Alma Città di Roma ne' luoghi publici & consueti preconizare, & vulgarmente bandire, & publicare.

Per laqual cosa a laude e gloria dello omnipotente Dio, & della sua gloriosissima madre vergine Maria, & delli gloriosi Apostoli S. Pietro, & S. Paulo della prefata Alma Città protettori, & a honore, & felicità del prelibato S. N. & bene, pace, & tranquillo stato di essa Alma Città, & di tutte & singule persone in essa abitanti, & esistenti.

Per parte, & comandamento del Reuerendiss. Mons. Gregorio Magalotto Protonotario Apostolico, Vicecamerlengo, & della prefata Alma Città di Roma, & suo distretto general Governatore, & del Magnifico, & generoso S. Simone Tornaboni, Conte, & Cavalier Fiorentino, di detta Città di Roma Senatore Illustrissimo.

Et delli Magnifici Signori M. Mario Salamonio de' Alberteschi de l'una, & l'altra ragione Dottore, & Auuocato Concistoriale, M. Gio. Battista Theodorico nell'arte della Medicina Dottore, & di M. Bernardino de' Vittorii della Camera di essa Alma Città Conferuatori, si notifica, bandisce, & comanda a tutte & singule persone, tanto Donne quanto che huomini in essi statuti, & reformationi nominati, & descritti, che da l'ultimo giorno del presente mese in poi debbano esse reformationi & statuti inuiolabilmente offeruare, cioè incominciare ad offeruari il primo giorno del mese di Luglio prossimo che viene, del presente Anno M. D. XXXII. & a quelli non debbano per alcun modo, in qual si sia tempo còtrauenire sotto le pene in essi apposte, da incorrere, & applicare come in essi si contiene, de quali statuti, & reformationi il tenore è questo, che di sotto a pieno seguita, & si contiene. Fatti nel tempo del magistrato de gli infrafcritti S. Caporioni di Roma, cioè di M. Andrea Grana Caporione delli Monti, M. Lorenzo Bonincontro Caporione di Treio, M. Lelio Scartio, Caporione di Colonna, M. Saluator Petruccio Caporione di Campo Marzo, M. Camillo di ser Ruberto Caporione di Ponte, M. Christofaro del Bufalo Caporione di Parione, & Priore di tutti altri Caporioni, M. Mario Ptolomeo Caporione della Regula, M. Felice di Villa Caporione di S. Stati, M. Pietro Rutilante Caporione della Pigna, M. Gabriele de Federici Caporione di Campitello, M. Marco Antonio Ficoncello Caporione di S. Angelo, M. Domenico Vari Caporione di Ripa, & di M. Bartolomeo Palladino Caporione di Trasteuere. Dat. in palatio prafatorum DD. Conferuatorum, die xxiiij. Iunij M. D. XXXII. Pont. S. D. N. D. Clementis diuina prouidentia Pontificis Max. Anno Nono.

Lucas Mutianus Magnificorum DD. Conferuatorum Scriptor.
Io Mariano Galgano Banditore ho fatto il presente bando in Roma per i luoghi consueti a di xxv. di Giugno 1532.

STATVTI nuoui sopra l'habito, & costumi delle Donne Romane, & forestiere, che andaranno vestite alla Romana, Et reformatione delli Statuti antichi.

Reformationes, & Statuta adhortationes & precepta S. D. N. Dñi Clementis VII. Pont. Max. ex decreto, & deliberatione publici Consilij Populi Romani super Dotibus, Funeralibus, rebuscq; aliis infrafcritis, facta, & ordinata in presentia Reueren. in Christo patris domini D. A. de Valle tt. s. Priscæ, S. R. E. presbyteri Cardinalis ad hoc per suam Sanctitatem

specialiter deputati per Magnificos viros D. Marium Salamonium de Alberteschis I. V. D. & Aduocatum Confistorialem. Magistrum Io. Baptistam Theodoricum Art. & Med. Doc. & D. Bernardinum Victorium modernos Camerae Almae Urbis Cōseruatores. D. Christophorum de Bubalis Priorem Capitem Regionum dictae Urbis, necnon infra scriptos tresdecim alios Reformatores regionatim auctoritate dicti Consilii electos, videlicet, D. Virgilium de Mantaco pro regione Montium. D. Iacobum de Nigris pro regione Triuii. D. Stephanum de Capranica pro regione Columnae. D. Io. Baptistam de Cichinis pro regione Campimartis. D. Io. Baptistam Pontanum I. V. D. pro regione Pontis. D. Franciscum Scapucium pro regione Pariosis. D. Hieronymum Ricenatem I. V. D. ac literarum Apostolicarum de Parco maiori Abbatem, viatorem pro regione Arenulae. D. Iacobum de Crescentiis pro regione S. Eustachii. D. Iulianum Magdalenum de Capite ferreo pro regione Pineae. D. Marcellum Capifuccum pro regione Campitelli. D. Vincentium Matthaeum pro regione S. Angeli. D. Io. Baptistam de Confiliariis pro regione Ripae. & D. Iacobum de Militibus pro regione Transiberim. Quae exactissima supradictorum omnium consideratione, pro decoro, & honestate publica, & ad reprimendos immoderatos sumptus, quibus Romani Ciues in constituendis dotibus, ac Mulierum ornatu, & in nuptiis, ac funerum pompa abutuntur, in hunc modum, & formam vulgari sermone ad omnium maiorem intelligentiam, prout infra sequitur per acta mei Angeli Vallati praefatorum DD. Conferuatorum, & Po. Romani Secretarium in scriptis redacta sunt.

In primis statuimus & ordinamus, che nessuna persona Romana di qualunque stato, & grado, o preeminenza si sia, ardisca, ne presuma costituire, promettere, & pagare, o riceuere tanto in danari contanti, quanto in argento, oro, gioie, possessioni, o altre cose, Dote, & Acconcio, in vna, o in piu volte, che passi, o ecceda Doi milia dueati de carlini, a ragione di diece carlini per ducato infra essi Dote, & Acconcio. Ne sia licito a questo contrauenire per alcun patto, consentimento, etiam giurato, da farsi per li contrahenti in alcun modo, o via, diretta o vero indiretta, alla pena di ducento ducati d'oro, da incorrere per ciascuno che contrafarà, & da applicare per la quarta parte allo esecutore, per l'altra quarta parte allo accusatore, quale sarà tenuto secreto, & per lo resto alla fabrica del palazzo delli Magnifici S. Conferuatori della Camera de Palma Città di Roma, & nientedimeno volemo che pagata, o non pagata la detta pena, tutto quello che oltre la detta somma si desse sotto qualunque colore si sia, di donazione, parafreno, o altro titolo, etiam in persona della donna, quale similmente prohibimo sotto la pena predetta, ipso facto sia applicata alla fabrica del palazzo delli prefati Magnifici S. Conferuatori. Et anchora volemo che colui che costituisce, dà, ouer promette in alcun modo oltre la somma predetta, o suo herede, e successore, ouero la donna per laquale fusse data, per nessun tempo, venendo il caso della restitutione, possa redimandare il sopra più, & habbia perduta ogni azione, che in cio le competesse. Ordinando, che tutti & singuli contratti, o priuate scritture, quale sopra cio si facessero siano quato alla detta quantità accessi ipso iure nulli, & inualidi, & per vigore di essi nulla esecutione se ne possa fare, quato alla quantità eccedete detti doimilia ducati.

Anchora prohibimo a tutti e singuli Notari, che non ardiscano, ne presumino rogarli di alcuno instrumeto, ilqual sia contra la prohibition predetta, ne far stipulatione che sia incerta, o che si referisca a qualche cedula priuata, sotto la pena del falso, & di Cinquanta scudi, da incorrere per ciascheduno di loro che contrafarà, e da applicare come di sopra. E detti contratti siano inualidi ipso iure, & nullius fidei, & essi notari s'intendano priuati in perpetuo de loro officii.

Et similmente prohibimo che nessuna persona, che in cio come mezano interuenesse, o altramente, ardisca far cedula priuata, o interuenire testimonio in contratto, o cedula, che fusse contra la prohibitiō predetta, alla detta pena, da incorrere, e d'applicare come di sopra.

Vogliamo anchora, che dalli presenti statuti siano essempti Baroni, e Cortigiani, che non sono Romani, e forastieri, quali possano costituire Dote, etiam contrahendo parentato con Romani, in qualunque quantita vorranno, non però possono Romani contrahendo parentato con Baroni, e forestieri eccedere la somma predetta, espressa nel capitolo della Dote, alla pena che in esso capitolo si contiene, d'applicare come di sopra.

Non sia licito a coloro che vorranno parentare insieme di porre prezzo alcuno alla cassa bianca, ne quella nominare, o promettere, tanto per interpositione de mezzani, quanto in alcuna scrittura da celebrarsi tra esse parti, ne sia licito alla sposa dopoi che se ne sarà andata a marito, o prima mostrare, o far mostrare a pompa, o altrimenti le robe che saranno nelle case sponsalitie, quali vogliamo non possono eccedere il numero di dua, alla pena di Cinquanta scudi, da incorrere, e d'applicare come di sopra.

Non sia licito ad alcuna donna Romana, o forestiera, che portara habito Romano, usare o portare alcuna veste, che sia in tutto, o in parte d'oro, d'argento, o d'imbroccatello, ne hauere

per vso suo piu di cinque veste, tra velluti, rasi, o damaschi, tra lequali non possa hauere piu d'vn robbone, & vna veste di raso, o damasco cremesi, o di velluto, riservado che sia in arbitrio suo di hauere altre veste di ciambellotto, taffetta, & hermesino, alla pena predetta, da incorrere, & d'applicare come di sopra.

Et perche fino ad hora le dette donne hanno costumato, e costumano di portare le loro veste molto scollate, di sorte che declinano dal habito, e portamento antico de Romani, si ordina e statuisce che le veste, che portaranno siano talmente accollate, che coprano honestamente il petto, nelle quali veste s'ordina non possono portare altro ornamento, che due liste, o verdoi riuetti d'oro, argento, o d'altri drappi, purché dette liste e riuetti siano solamente nelli busti, e maniche di esse veste, non altrone, e quelle possono hauere vn'honesto traicino.

Anchora si prohibisce che nessuna donna Romana, o forestiera, che portara habito Romano, possa portare alcuna sorte di cordoni d'oro, d'argento, faldiglie, recami, o intagli di qual si voglia sorte, alla pena predetta da incorrere, e d'applicare come di sopra.

Non sia licito ad alcuna donna Romana, o forestiera, che portara habito Romano, ne prima, ne dopo che se ne sarà andata a marito portare in testa trincianti, trecce d'oro, o d'argento, o ricciali di capelli, che passino fuora della cuffia, o altri ornamenti in testa, contra il portamento de Romani, ma solo possono portare cuffie d'oro con vna gioia, e con tante perle, che il valor di esse perle non ecceda il numero di Cinquanta scudi, e con vno infezzolato honesto in luogo di rentorchio.

Non sia licito alle spose portare per ornamento loro al collo altro che vn vezzo di perle, co'l suo pendente, al modo che si costuma in Roma, & quando non haessero detto vezzo, le sia licito in loco di quello portare vna catena d'oro, laquale non possa eccedere il valore di Sessanta scudi, alla detta pena, da incorrere, e d'applicare come di sopra.

Non sia licito ad alcuna donna Romana, o forestiera, che portara habito Romano, usare o portare alcuna sorte di panni di spalle, che siano d'oro, d'argento, o d'altro colore, eccetto bianco, alla detta pena, da incorrere, e d'applicare come di sopra.

Non sia licito ad alcuna donna Romana, o forestiera che portara habito Romano, portar cature il cui valore ecceda il numero di Trenta scudi.

Non sia licito a donna alcuna prima, o dopo che se ne sarà andata a marito portare alcuna camisa, che sia accrespata al collo, che sia lauorata d'oro, argento, o di seta di colore, ma solo di seta, o filo bianco, alla pena predetta da incorrere, e d'applicare come di sopra.

Non sia licito ad alcuna donna Romana, o forestiera che portara habito Romano, portar pianelle, o scarpe che siano d'alcuna sorte di drappo.

Non sia licito ad alcuna donna Romana, o forestiera, che portara habito Romano, portar guanti, eccetto che alle spose, finche si metteranno in panni, purché non siano profumati, o altrimenti adornati.

Non sia licito alle spose di portar piu di quattro anella, connumeratoci il sigillo, e detto numero non possono eccedere.

Et perche le spose in questo tempo sogliono andar sinantate con sbernie a torno, contra il vero, & honesto portamento de Romani, s'ordina e statuisce, che nessuna sposa Romana o forestiera, che portara habito Romano, ardisca, ne presuma in alcun modo portare dette sbernie, ma in loco di quelle possa usar capparelle, moncili, o robboni a beneplacito suo, e debba andare amantata con la tela in testa al modo Romano, eccetto che se ad esse spose, o ad altre donne messe in panni accade d'andare a cavallo, nel qual caso le sia licito portar sbernie, e guanti, & non altrimenti, alla detta pena, da incorrere, e d'applicare come di sopra.

Sia licito alle spose ne' giorni della loro subarratione, e finche dureranno le nozze andar vestite, & adornate di perle, e gioie a beneplacito loro, purché non portino alcuna veste d'oro, o d'argento, o imbroccatello, non obstanti le prohibitioni predette.

Non sia licito a donna alcuna Romana, o forestiera, che portara habito Romano dopo che si saranno messe in panni, portar cuffie d'oro e d'argento, o lauorate di seta di colore, ne portare alcuna sorte di catene, o maniglie, eccetto che il valore di Ducento scudi tra gioie, e perle, non connumeratoci l'anella, alla detta pena, da incorrere, e d'applicare come di sopra.

Non sia licito al sposo donare piu d'vna veste alla sposa, alla detta pena, da incorrere, e da applicare come di sopra.

Non sia licito a padre, o madre, o altra congiunta persona della sposa donare allo sposo, o ad altri per lui dirette, o indirette nel tempo della subarratione, ouer prima, o dopo alcun vso, bacile, boccale, coppa, nappo, o altro dono, tanto d'oro, come d'argento, denari, gioie, perle, drappi, o altre cose, alla detta pena, da incorrere, e d'applicare come di sopra.

REFORMATIONE CIRCA LE ESSEQVIE

Non sia licito alli parenti dello sposo nel atto della subbarratione donare alla sposa alcun dono, eccetto che a padre, madre, fratelli, e sorelle carnali del sposo, alla detta pena, da incorrere, e d'applicare come di sopra.

Non sia licito alli sposi nel giorno che faranno le nozze reuestire piu di quattro staffieri, & vn ragazzo, alla detta pena, da incorrere, & d'applicare come di sopra.

Et anchora perche ne' patti che si fanno nelle nozze è solito farse di grã spese, accioche per l'auenire si facciano piu moderatamente, s'ordina e statuisce, che non sia licito ad alcuna persona Romana, che farà nozze, tanto da parte dello sposo, come della sposa, nelli patti che si faranno hauere altro, che le cose infra scritte, cioè antipasti di quel che li piacerà, & vno intermesso d'arrosti, & vn'altro d'alesso, ne quali, eccetto pauoni, si possa mettere ogni altra sorte di carne, polli, & vccellami, & mettendouisi fasani, non vi si possono metter capponi, cò i suoi salsumi, sapor, frutti, torte, ciambellette, confetti, cialdoni, & altre cose simili, alla detta pena, da incorrere, & applicare come di sopra.

Non sia licito nel tempo che si faranno le richieste, a quelle che ve intraueneranno fare honore alcuno al modo che si costuma al presente, ma sol dare vna semplice collatione di ogni sorte de frutti, e confetti d'vna sorte, con le sue ciambellette, alla pena predetta, da incorrere, e d'applicare come di sopra.

Et accioche le sopradette reformationi habbiano maggiore offeruanza, s'ordina e statuisce, che tutte quelle persone, che contraueranno a le cose predette incorrano nelle pene di sopra espresse tante volte quante còtraueranno, e siano obligati a pagar quelle, padre madre, fratelli, & altre persone, in casa di quali i detti trasgressori staranno, o pigliaranno il gouerno.

Non sia licito ad alcuna meretrice e cortigiana vsare, o portar lenzuoli, & altri abiti alla Romana, alla pena della perditione d'essi lenzuoli, & altri abiti, che portasse alla Romana, & di Cinquanta scudi, da incorrere, e da applicare come di sopra, & contra di esse possa procedere ogni Corte, e farne effecutione etiam de facto.

Et a cagione che da hora inanzi il magistrato Romano proceda con maggior riputatione e grauità che non è solito procedere, s'ordina, e statuisce, che li S. Conseruatori, Cancellieri, Caporioni, Maestri di strada, Maestri Giustitieri, Reformatori dello studio, e Paceri, durante il tempo del loro magistrato, siano obligati portare in tutti atti publici robbe, ouer mantelli.

Et anchora a reprimere il licentioso e sontuoso vestire, qual si fa modernamente in Roma, s'ordina e statuisce, che nessuno Romano di qual si voglia età, grado, preminenza, o còditione ardisca, ne presuma portare alcun vestimento, che sia in tutto, o in parte d'oro, d'argento, o doue interuenga alcuno adornamento, di detti drappi, o alcuna sorte di racami, o intagli, alla pena predetta, da incorrere, e d'applicare come di sopra.

Non sia licito ad alcun Romano di qual si voglia età, grado, preminenza, o conditione portar per la Città alcuna sorte di penne, alla pena predetta, da incorrere, come di sopra.

Non sia licito ad alcun fatto, racamatore, o ad altro artifice di fare in alcuna veste racami, intagli, o altre cose proibite di sopra a qual si voglia Romano, Romana, o forestiera, che portarà habito Romano, sotto la pena di Cinquanta scudi, da incorrere, e d'applicare come di sopra.

REFORMATIONE CIRCA LE ESSEQVIE ET FVNERALI.

Et perche è necessario per le spese superflue che continuamente si fanno in Roma in dano de pupilli, e vedoue reformare le essequie, e funerals per vtilità della Città di Roma, e cittadini d'essa, s'ordina e statuisce, che nessuno Romano, o Romana ardisca o presuma in morte di loro attenenti, tanto maschi, quanto femine reuestire altri che la moglie, figliuoli, e figliuole del defunto, con doi seruitori, e due serue.

Et in caso, che essi defuti non hauessero figliuoli, che passassero diece anni, si possa reuestire vn'altro a beneplacito dello herede, e similmente non haueudo figliuole femine si possano reuestire doi altre done, cò doi seruitori, e doi serue.

Et in cuncto che non hauessero alcun figliuolo si possano reuestire doi altri a beneplacito de gli heredi, con doi seruitori, doi serue, come è detto di sopra, e tale ordine di sopra espresso non si possa eccedere, alla pena di Cinquanta scudi da incorrere, & d'applicare, come di sopra.

Non sia licito ad alcuno Romano, o Romana nella morte de suoi attenenti, & nelle essequie che si farano di quel li, far piu di vinti torcie, di libre quattro l'vna al piu, connumeratoci quelle che si portaranno ne' facoloni, alla detta pena, da incorrere, e d'applicare come di sopra.

Anchora si statuisce e comanda, che alle dette essequie non possano interuenire piu di due compagnie di laici con suoi preti, e facoloni, e due compagnie de frati, ala detta pena da incorrere, & d'applicare come di sopra.

Similmente si proibisce che le donne corrociole, & attenenti del defunto non debba andare alla chiesa doue il morto o morta si portassi a seppellire, per tutto quel di che si fa le essequie, sotto la predetta pena, da incorrere, e d'applicare come di sopra.

Non sia licito a chi fara l'essequie fare ottaua a pompa, ma solo sia contento delle essequie sotto la pena predetta da incorrere, e d'applicare come di sopra.

Et per offeruazione delle cose predette per il tempo da venire siano obligati li S. Conseruatori in principio di cia scuno Anno eleggere quattro Cittadini, liquali si chiamino Defensori delli presentati statuti, e debbano vsare ogni diligentia, e sollicitudine appresso del S. Senatore, a cagione che i detti Statuti siano mantenuti illesi, & li trasgressori di quelli siano castigati. E niente dimeno il detto Senatore possa ex officio procedere per via d'inquisitione, di querela, o di accusa contra d'essi trasgressori, seruat i termini delli Statuti de malefici, & diffidare, & condannare, della qual sententia non si possa appellare, nisi deposita, aut soluta pena, & l'effecutioni in niun modo si possano fare per il Baricello. E se'l Senatore fusse negligente in essequire le cose predette infra in pena per ogni volta, che mancherà di Cinquanta scudi da ritenersi del suo salario nel sindacato e d'applicare come di sopra.

Anchora è piaciuto alla Santità di N. Signore, per maggior fermezza, & offeruaza delli presentati statuti, & reformationi, che tutti trasgressori, & inobediēti d'essi, oltre le sopra espresse pene caschino in pena di escomunicatione la te sententia, dallaqual pena non si possano assoluere se non da sua Santità, ouero da suoi legitimi successori, & in articulo mortis.

Index Rubricarum, seu Titulorum, in quinque libros Statutorum almæ Urbis Romæ.

Primus numerus, Librum; posterior verò, Capitulum notat.

Admoneatur tamē Lector, quòd liber Quartus, in duo volumina diuiditur: ideoq; vbi reperiet (exempli gratia) hmōi tres notas, v. 3. 4. 2. 5. prior numerus, librum Quartum; secundus, librum secundum libri Quarti; tertius verò, Capitulum significat.

A

Admissis ad accusandum	2. 1
Accusandi modo, & ordine	2. 2
Acculare infra quantum tempus liceat	2. 70
Accusare de adulterio, & exfortiamento, quis possit & infra quantum tempus	2. 55
Accusantibus de furto, & robbaria, & non probantibus accusationem	2. 143
Accusantibus de pluribus excessibus, & aliquos probantibus, & aliquos non	2. 142
Accusationibus. vide, Si quis	
Adulterio, & incestu	2. 56
Aduocato, & Procuratore Cameræ	1. 36
Aduocatus, vel Procurator Cameræ non possint esse Aduocati, vel Procuratores alicuius personæ, durante eorum officio	1. 37
Aduocatis, & procuratoribus renunciantibus artem suam	1. 155
Aggressoribus, & percussoribus in facie	4. 2. 14
Alimentis, & mala tractatione maritorum	1. 78
Altercantibus super eadem possessione	4. 1. 25
Apocharum executione	1. 76
Apothis priuatis	5. 29
Apparatu non faciendo contra debitas seruitutes	1. 138
Appellationibus subditorum	1. 176
Appellationibus non recipendis	1. 166. 167. 168. 169. 170. & 5. 49. 50. 51.
Appellationibus in antiquis	1. 159. 160. & 4. 1. 15. 16. & 5. 52. 53. 54.
Aqua circuli, & aliis aquis	3. 25
Aqua Maranæ	3. 26
Aqua Truuii, & giottellis	3. 17. 28. 29. 30. 31. 32. 33.
Arbitrio Senatoris, & pœnarum aggravatione, pro per sonarum qualitate	4. 2. 17
Arma venenata ferentibus	4. 2. 11
Arrhis	1. 122
Arte Bobasteriorum.	3. 35
Artes quæ habeant consules	3. 36
Artibus, quæ assignare debent Statuta Senatori	3. 38
Assalimento	2. 71
Assalimento de nocte	2. 45
Assassinis	2. 15
Aurificibus	3. 110. 111

B

Bannimentis in confiscatione bonorum	2. 147
Bannitoribus	3. 133
Bannitores faciant bannimenta, & relationes	3. 243
Barbitonforibus	3. 138
Baronibus iurare debētibus sequimēta Po. Ro.	3. 163
Baronibus non intrantibus Capitolium	1. 150. & 3. 41
Barattaria non faciēda	3. 71
Bastardis non eligendis ad aliquod officiū	3. 17
Beneficio pacis indulto pacifcentibus	2. 37
Beneficio confessionis	2. 38

Bestiis furatis, inuenitis in tenimento alicuius Ciuitatis, vel Castris	2. 51
Bis citatis, licentiatis	1. 51
Blasphematoribus	2. 102
Brigosis, non permittētibus Officiales perquirere prohibitos receptari	4. 2. 5

C

Camerario Urbis, Dohaneris, & eorum officiis	3. 180
Camerarius Cameræ Urbis, soluat pecuniā Cameralibus per apodictam Conseruatorum	1. 32
Camerarii ludorum Testacia, & Agonis, teneantur red dere rationem Conseruatoribus	3. 210
Campo Testacie, non seminando	3. 229
Campforibus, & Mercatoribus	3. 112. 113. 114. 115
Cancellaria, & eius custodia, & custodibus	3. 227. 228
Cancellarij Urbis, & eorum Notarij quid debeant recitare, & de eorum officio	3. 246
Capitula, & ordinationes, ac reformationes	3. 280
Capitulis pecudum	3. 251
Captiuis non mittatur cathena	3. 242
Castellanis Roccharum, & Castrorum Po. Ro.	3. 117
Causa appellationis, non possit per nouos testes nullificari	1. 163. 164
Causis à decem ducatis infra	1. 52
Causis à decem ducatis supra	1. 53
Causis à viginquinque ducatis infra	5. 2.
Causis in quibus non requiritur libellus	1. 49
Causis summaris	4. 1. 4. 5. 6
Causis Commissariis, & earū instātia	4. 1. 10
Causis executiuis instrumentorum	5. 5
Causis Senatori commissis	5. 33
Causæ per Assettamentū terminentur	5. 44
Cedens bonis, non possit habere officium	3. 334
Cessione bonorum	4. 1. 19
Cessione bonorum, certo modo admittenda	5. 30
Citationibus, fiendis in causis ciuilibus	1. 39
Citationibus minorum	1. 43. & 1. 2
Citandis reis, & modo procedendi in criminali	2. 3
Citandis edicto Senatus	1. 41
Citationibus ad domum	4. 1. 3
Citationibus, & illarum modo, & forma	5. 4
Ciuibus intelligendis pro Romanis	1. 156
Ciuibus Romanis portantibus pānos ad Urbē	3. 170
Clerici non admittantur ad officia secularia	3. 179
Costigio piscium	3. 85
Collectæ quæ dicantur illicitæ, & quot illas faciant	4. 2. 3
Collegio Notariorum	3. 37
Colonus requirit proprietarium tempore vindemiarum	1. 127
Committentibus adulterium, & pacem habētibus	2. 8
Comunitate diffidata, singuli censent diffidati	2. 18
Comunitates Terrarum, custodiant sacras	3. 50

A

INDEX

Communitatibus debentibus aptare stratas, & vias 3. 154
Comparente per procuratorem 1. 46
Compositionibus fiendis 3. 249
Compromissis 4. 1. 9
Conductor, siue emphiteota possit alteri in emphiteosim locare 1. 124. 125
Congregatione officialium 4. 2. 33
Coniuratione contra bonum statum Urbis 2. 121
Consanguinei possint comparere pro absentibus 1. 45
Conseruatores dent supradicta officia 3. 5
Conseruatores loco officialium impeditorum, alios de eadem Regione sufficiant 3. 9
Conseruatores semel in mense inquirant fonte Tullii, ne aliquis in eo teneat giottellum 3. 34
Conseruatoru primus, excedat 35. etatis annu 3. 332
Consiliarii non dicant nisi super eo, quod proponitur in generali Consilio 3. 2
Confortibus 1. 135
Consules Artium, reddant ius a turre Mercati, versus Capitolium 3. 40
Consulatore eligendo 5. 41
Contractuum simulatione 1. 74
Contumace in respondendo positionibus 1. 63
Conuenia de mercedibus 4. 1. 30
Conuento actione reali, contumace 1. 54
Conuento actione personali, contumace 1. 55
Coriis, & bestiiis, non emendis a pastoribus, sine domino 3. 143
Coriis pilosis 3. 152
Corrigenda ignauia inertis iuuentutis 4. 2. 26
Corrigentibus, et verberantibus familia sua 2. 105. & 3. 37
Creatione Officialium Collegii Notariorum Urbis 3. 284. 285
Creditoribus negligentibus in petendo debitum 1. 101
Creditoribus habentibus apodillas contra aliquos mortuos 1. 102
Creditoribus paciscentibus cum vno debitore 1. 153
Curribus, & carretris 3. 135
Custodes cancellarie, non relaxent aliquem sine apodilla &c. 3. 240

D

Danatus de crimine capitali, non habeat officium 3. 333
Damnis datis 3. 166. 167
Debitoribus plures creditores habentibus 1. 151. 152
Declaratio ad statuta De compromissis faciendis 3. 40
Declinatione fori 4. 4. 38
Defendendis per Curiam in locationibus 2. 131
Defendentibus se cum moderamine inculpate terrentium 2. 104
Defensoribus non audiendis 4. 2. 29
Deliberatione Assettamenti 1. 18. 19
Deliberatione facta per Conseruatores 1. 31. & 3. 7
Delicto inquilini 2. 186
Deferentibus vxorem suam, & tenentibus concubinam 2. 60
Deuastantibus armaturas, & picturas 3. 126
Diffidatis de contumacia, appellantis, non reassidandis 1. 165
Diffidati, non possint eligi ad aliquod officium 2. 21
Diffidato offendendo 2. 36
Diffidati de homicidio, vel pace fracta, non possint petere pacem 2. 28
Diffidatis ciuilitate 3. 5. 35
Diffidati agentes contra diffidatos, in causa ciuili, non repellantur 2. 39
Diffidati a tempore primae misericordiae, habeantur pro reassidatis a Camera 3. 164
Diffidato pro pace, vel securitate 2. 34
Diffidatis de contemptu mandati 3. 89
Disobedientibus, & furibus 2. 48. 49

Diuisionibus 1. 132. 133. 134
Diuisio facta, siue valida 1. 136
Diuisionem qui petere possint 1. 140
Diuisione bonorum homicidarum fienda 2. 25
Dohancus si reperiretur defraudator 3. 184
Domibus homicidarum non diruen. & ad iudicatione earum 2. 26
Domus non diruatur pro pace fracta 2. 44
Donatione propter nuptias 4. 1. 21
Donationibus propter nuptias, et lucro dotalis 2. 23
Donatione inter viuos, vel causa mortis 4. 1. 22
Donationibus infirmis 5. 18
Dotibus 5. 20
Dubitantibus ad suas possessiones accedere 3. 42
Duobus Notariis simul rogatis de vno Instrumento 3. 312
Duplicatione poenarum, in Milite, & Cauallerotum 2. 100
Duplicatione poenarum ratione temporis, personarum, & loci 2. 112

E

Edicto citatorio 1. 42
Edificantibus in possessionibus suis 1. 142
Edificantibus in viis comunibus, & pontibus 3. 158
Edificijs antiquis non diruendis 3. 24
Electis ad ludendum in Testacia, & Agone, non ludentibus 3. 86
Ementes iura Camerae, non possint portare arma 3. 79
Ementes bona Camerae, debeant per Officiales Urbis in illorum possessionem defendi 1. 119
Ementes in portis, & pontibus 3. 60
Emptione, & venditione 1. 109
Emphiteoticis rebus diuidendis 1. 137
Eo, quod debent recipere Cancellarij Urbis, & eorum Notarij &c. & de eorum officio 3. 246
Equis mortuis in seruitium Po. Ro. 3. 43
Estimatione iniuriarum 4. 2. 27
Euaginantibus cultellum 2. 85
Examine testium 4. 1. 14
Exceptione excommunicationis, seu diffidationis 5. 9
Exceptionibus non opponendis contra notarios 3. 234
Executione instrumentorum 1. 75
Executione donationum propter nuptias, & instrumentorum dotalium 1. 79
Executione sententiae 1. 91. 92. 93. 171
Executione contra homicidam, & bona sua 2. 24
Executione fienda in bonis diffidatorum 3. 255. 256. 257. 258. 259. 260. 261. 262. 263. 264. 265. 266. 267. 268. 269. 270. 271. 272. 273
Executoriis testamentorum 1. 86. 87
Executoriis negligentibus 5. 31
Expellentibus fossores, & mandatarios 2. 117. 118
Expensis reficiendis 1. 98

F

Fabri non faciant sponsonem 3. 46
Facientibus se teneri 2. 78
Facientibus contra Statuta 3. 277
Facientibus aliquem cadere in ignem 2. 81
Facientibus battalliam 2. 94
Facientibus sal per seiplos, sine licetia Camerae 3. 165
Facientibus sicum 2. 88
Facientibus aliquem cadere de aliquo animali 2. 80
Facientibus ligna in silua aliena 3. 146
Facientibus rixanti 2. 95
Facientibus aliquem cadere in terram 2. 79
Falsa moneta 2. 62. & 4. 2. 19
Falsam monetam tenentibus, seu cabiantibus 2. 64
Ferentibus arma venenata 4. 2. 11.

INDEX

Ferentibus plumbatam 4. 2. 12
Feriz in quibus causis non obstant 4. 1. 28
Feriis, & veneratione Sanctorum 1. 99. & 4. 1. 27
Feudis 1. 128
Fidei instrumentorum exemplarum 1. 70
Fidei iuramentis factis magnatibus per Cauallerotum 3. 243
Fidei iuramentis non possint allegare beneficium nouae constitutionis, & de conuento pro re mobili 1. 103. 104. 105. 106
Filiis delinquentibus in patrem 2. 87
Filius familias possit stare in iudicio, sine consensu patris 2. 9
Forenses citentur ad domu procuratoris eorum 3. 238
Forensis non admittatur ad officium in Verbe 3. 330. 331
Forensibus habendis pro ciuibus 3. 250
Forma citationis ciuiliis 1. 40
Fore competenti 1. 38
Fractioe pacis, & securitatis 4. 2. 13
Frangentibus alicui dentem 2. 86
Frangentibus securitatem, vel treguam 2. 31. 32
Frangentibus reconciliationes cum osculo oris 2. 33
Frangentibus cancellum 3. 73
Fugantibus aliquem 2. 76
Furtis iugorum, & aratorum, & incisoribus eorum 2. 60

G

Gracia non extrahenda, & animalibus pascendis 3. 51
Gracia non incoactimanda 3. 275
Gracieri sint omnes Romani 3. 276

H

Habentibus represalias contra comune Urbis 1. 146
Habentibus famulos, sibi seruire nolentes 3. 151
Habentibus protocolla Notariorum mortuorum 3. 294. 308
Habitatoribus Urbis, non liceat iurare vasallagium 3. 122
His, qui non permiserint se pignorari 2. 116
His, qui condemnationem non possunt soluere 2. 110
His, qui in iudis Agonis debentur 3. 213
Homicida non reassidando, nisi prius concordauerit cum Parte 2. 27
Homicidio 2. 14
Homicidio qui teneantur 2. 16
Hora, qua ius reddi debeat 4. 1. 1

I

Immittentibus lutum in os alicuius 2. 75
Immundicia non prolicenda ad Portam Septimianam, nec in Agone 3. 153. 157
Impedientibus executionem Iustitiae 2. 125
Impedientibus Argastarolos 3. 121
Incendiariis estiorum 2. 47. & 4. 2. 23
Incidentibus treccias mulieri 2. 89
Incidentibus membrum 2. 144
Incidentibus monetam 2. 63
Incidentibus pannos de dorso mulieris 2. 90
Incisoribus vinearum 2. 98
Incolatoribus, & villariis 3. 129
Inferentibus iniuriam nuntis 4. 2. 9
Inferentibus minas in genere 4. 2. 10
Iniuriatis 1. 145
Inimicatis, non admittendis ad aliquod officium 3. 88
Inimicatis, & diffidatis, non tenendis in Capitolio per Officiales 3. 247
Inimicatis non sint Officiales 3. 335

Inquisitionibus, & quibus casibus formari possint 2. 5
Instantis, & fatalibus 5. 3
Instrumento allegato suspecto 1. 71
Instrumento cancellando per Notarium 1. 72
Instrumentis, & cautionibus non valutaris 1. 73
Instrumentis scriptis, per Notarium diffidatum valutaris 1. 80
Interficiendis lupos 3. 119
Interpretatione, & moderatione Bullae Paulinae contra Brigosos 4. 2. 1
Interrogatoriis, testibus dandis 5. 6
Inuestitis per Senatorem defendendis 1. 94. 95
Iudicibus exercentibus vsuras 3. 124
Iudicibus debentibus portare tabarros rubeos 3. 159
Iudicibus non cogendis per Consules ad soluendum duplerium Beatae Virginis 3. 161
Iudicibus non sepeliendis, nisi in campis eorum 3. 162
Iudicibus non sint exempti a collecta fienda pro Populo Romano 3. 221
Iudice assessore, qui indicat Senatorem, & Iudicem appellationum 1. 23
Iudices conferant cum aliis Iudicibus, de dubijs, & punctis 1. 90
Iudice appellationis, & eius causis 1. 157. 158
Iudices imbuantur, & eligantur 5. 38
Iudices procedant per acta pendentia ad sententias 2. 39. 149
Iudicibus, & Notariis maleficiorum non formantibus debite inquisitiones 2. 126
Iudices habeant Notarios in suo libro 3. 297
Iuramento Senatoris 1. 6
Iuramento Iudicum Collateralium, & Iudicis appellationum 1. 8
Iuramento Iudicum & Notariorum maleficiorum 1. 9
Iuramento Mandatariorum 1. 26
Iuramento calumniae 1. 58
Iuramento Iudicis appellationis 1. 175
Iuramento Camerarii Urbis 3. 173
Iuramento Consiliariorum 3. 172
Iuramento Notarii Camerae 3. 175
Iure dotis, & donationis propter nuptias 1. 77
Ius commune seruetur 5. 37
Ius, qua hora reddi debeat 4. 1. 1

L

Lapidantibus in battalia 2. 93
Lapidantibus de aliqua domo 2. 97
Lapidantibus de turribus, et domibus Tiburtinis 3. 144
Legitimatis 1. 84
Libellis incertis, & alternatiuis 1. 48
Libro fiendo, ubi sint scripti Officiales 3. 329
Libro diffidatorum, & inuestigatorum 4. 2. 25
Libris, scripturis, & priuilegijs Urbis, conseruandis 3. 327
Libris, & baccalariis Notarii Camerae, finito officio resignandis 3. 176. 177
Liberatis e carceribus in festo assumptionis Beatae Virginis 5. 36
Licentia piscandi 3. 82. 83
Liceat occidere porcum damnum dantem 3. 78
Litera, qua extractus, & registra fiant 5. 10
Litis contestatione fienda partibus praesentibus 1. 57
Litigantibus cum Iudice, vel Notario 1. 154
Locatiis rebus pro dote obligandis 1. 123
Ludentibus ad taxillos 3. 70

M

Macellariis cogendis ad soluendum 1. 120
Macellariis 3. 95. 96. 97. 98. 99. 100

X I N D E X

Maiores viginti athoni pro maioribus habeantur 1.65
Madatis, & poenis imponendis per Conseruatores 1.30
Mandatarii non renuncient citationes 2.120
Mandatarii relationi setur 2.119
Marescalli non valeant largiri licentiam tenendi tabernas apertas 3.80
Marescalli inquirere debentibus per Urbem 3.107
Marescalli non capiant aliquem post tertium sonum campanae 3.120
Marescalli non cogant Iudaeos ad soluendum sibi aliquid 3.160
Massariis ponendis super desertione vinearum 1.126
Massario deputando per Conseruatores ad custodiendum rerum Capitolii 3.8
Memoriale contra Cameram quando assignaretur, contentur Aduocatus, & Procurator Camerae 3.239
Mensura, Calcariorum 3.105
Mensuris, & tabernis 3.101, 102
Mensurae omnes sigillentur sigillo Senatus 3.106
Mercatoribus, & Campforibus fallitis, per Senatorem capiendis 1.148
Mercatoribus pannorum veterum 3.128
Mercatoribus, & ferrariis, non debentibus tenere apertae thecas apertas 3.127
Mercatoribus portantibus mercatiam ad portum Ripae, quod faciant eam scribere per Ripanum 3.248
Mercantia extrahenda, & pecunia soluenda Camerae 3.171
Mercedibus Notariorum pro actis iudicialiis 3.309
Mercedibus Notariorum pro instrumentis quibuscunque 3.310
Mercede Notarii Conseruatorum 3.320
Mercedibus Scriptoris Conseruatorum 3.321
Mercede Prothonotarii 3.322
Mercedibus Notarii Camerae 3.323
Mercedibus Scriptoris Camerae 3.324
Mercedibus Notariorum maleficiorum 3.325
Mercedibus instrumentorum 4.1.29
Mercedibus Notariorum pro actis iudicialiis quibuscunque 5.34
Mercedibus sententiarum, & actorum 4.1.31
Mercedibus Notariorum, vide, Quantum.
Mercedibus Marescallorum 3.326
Minantibus contra aliquem 2.83
Minoribus, qualiter procedatur contra eos 2.103
Moderatione sportularum 5.46
Modo, & ordine accusandi 2.2
Modo procedendi super accusationibus, & inquisitionibus 2.4
Modo procedendi contra mulierem accusatam, vel inquisitam 2.8
Modo procedendi in omnibus causis excedentibus summa viginti quinque ducatorum, seu illorum valore 5.1
Modo procedendi contra potentiores molestantes aliquem in suis possessionibus 5.28
Molendinariis, & quibus diebus macinent 3.131, 147
Molendinariis, & hortulanis danum dantibus 3.169
Moneta falsa 2.62, 4.1.19
Monetam incidentibus 2.63
Monetam falsam tenentibus, seu cambiantibus 2.64
Mulieribus ad testificandum cogendis 2.12

N

Naufragio 3.45
Neganibus filiationem 1.64
Negligente petere pensionem 1.129, 130
Non acceptantibus officia 3.16
Non debentibus piscari, vel ire per riuos 3.230
Non mittatur catena captiuis 3.242
Notario faciente falsam chartam, & de faciente ea fieri 2.66
Notariis maleficiorum, non debentibus cogere aliquem ad recolligendum abolutionem 3.142

Notarii, & scriptores sint contenti eorum salariis, & aliud perueniat ad Cameram 3.183
Notarius executorum, quantum recipiat pro assignatione Instrumenti 3.197
Notarius, & Officiales Camerae, omnia ponant in Camera 3.201
Notarii Maleficiorum, pecuniam per eos receptam assignent Camerario 3.203
Notarii Maleficiorum, dent copiam accusationum, & inquisitionum petentibus 3.236
Notariis matriculandis 3.289, 290
Notariis rogatis de instrumentis 3.291
Notariis ad banchum deputatis, & perdentibus instrumenta 3.293
Notariis ad banchum deputandis 3.296
Notarius non matriculatus non sedeat ad banchum 3.298
Notarii non ludant ad ludos inhonestos 3.299
Notarii banchi, faciant libros manuales 3.300
Notarii non recedant a banchio Iudice sedente 3.301
Notarii actuarii antequam discedant a banchio, sint eocordes in actis 3.302
Notarii sint actuarii ad banchum 3.304
Notarii faciant protocolia singulis annis 3.305
Notarii sint modesti in recipiendis mercedibus 3.307
Notarii non exerceat aliquod officium, ut substituti 3.315
Notariis creandis 3.287
Notariatu, in Capitolio, quis exercere possint 3.288
Notariis morosis in testibus examinandis 5.7
Notariis notatis, & reinotis 5.8
Notarii nihil recipiant pro ostendendis, portantibus actis 5.12
Notariorum mercedibus, vide, Quantum.
Noui operis nunciacione 1.141
Nullus cogatur, emere sal, neque alia bona Camerae 1.116
Nullus Romanus possit habere Officium in Curia Senatoris 1.27
Nullus infra duos annos eligatur ad vnum, & idem officium, nisi semel 1.28
Nullus repellatur a testimonio 1.61
Nullus diffidatur pro debito centum solidorum, & ab inde infra 2.20
Nullus portet arma per Urbem, post tertium sonum campanae 3.241
Nullus matriculetur, nisi honestae vitae 3.295
Nulla reassignatio fieri possit quo ad Camerae, absque sigillo Conseruatorum 3.223
Nullus pueniat immunditias in cursibus aquarum 3.231
Nullus excedat annum in officiis Artium 3.39
Nullus possit cogere aliquem litigare coram Consulibus, qui non sit de Arte sua 3.244

O

Oblationibus non dandis Officialibus, & de dandis S. Mariae de Araceli 3.226
Obligatiibus bona sua p dote alicuius mulieris 1.107
Obligatiibus facti 5.27
Obligatus Camerae, non sit officialis 3.336
Occidentibus bestias alienas 3.76
Offendentibus magistratus, vel executores 4.1.18
Offendentibus in locis vetitis 2.99
Offendentibus Officiales, & Procuratores 2.113
Officiales Camerae, faciant residentiam die, nocteque in eadem 3.182
Officiales ad vitam, non habeant aliquod aliud officium in Vrbe 3.274
Officialibus Collegii Notariorum Urbis 3.292
Officiales deponant officia eodem tempore, quo Conseruatores desinunt esse 3.6
Officiales collegii, teneantur Notarios congregare 3.317
Officiales sint contenti salariis 3.178
Officialibus ad vitam, habentibus brigam 3.10

X I N D E X

Officialibus salariatis, missuris sex denarios in capsa Camerae, de eorum salario quando receperint 3.229
Officio Aduocati, & Procuratoris Camerae 3.174
Officis Capitanei appellationum, & eius Notariorum 1.172, 173, 174
Officio Capitum Regionum 1.35
Officio Collateralium Senatoris 1.11
Officio Conseruatorum Camerae Urbis 1.29, 4.1.35
Officio Consultoris, & quibus causis consilium exigitur 1.89
Officio Iudicis Camerae 1.12
Officio Iudicis maleficiorum 1.14, 15
Officio Magistrorum, & Submagistrorum 3.3
Officio Marescallorum 1.16, & 3.18, 19, 20, 21, 22, 23
Officis Notariorum 5.43
Officis Paceriorum 4.2.32
Officio Prothonotarii, & eius salario 1.17
Officio sexti Iudicis 1.13
Officio Superintendentis 1.34
Officis non exercendis per substitutos 3.11, 12, 13
Officia Suprasalarum, & pannorum veterum venientium ad Urbem, Camerae deuoluantur 3.225
Ordinationes, & Statuta per Collegium Notariorum Urbis, obseruentur 3.282
Ordinatione Notariorum Curiae Capitolii 5.56

P

Pacis beneficio haeredum occisi 2.22
Pacis beneficium, quando habeat locum 2.23
Pax quibus modis frangitur 2.30
Pace, & Securitate fracta 2.29
Pace, & in quibus casibus peti possit 2.40
Pacis beneficio 4.2.28
Pacem petentibus a forensibus 2.43
Pacem qui possint petere 2.41
Pacem, vel securitatem quilibet possit petere 2.42
Pactis, & donationibus non valentibus, ac inualiditate iuramenti 4.1.23, & 5.19
Parietem communem habentibus 1.139
Pars habeat medietatem poenarum, a centum solidis supra 2.101
Paterentibus vinearum 3.116
Pastoribus vendentibus corium 3.149
Patre non grauando, pro filio emancipato 2.111
Pecunia consueta solui per Iudaeos, pro ludis &c. & de pecunia Cancellariorum Urbis, & Senatus 3.209
Pecunia soluenda lusoribus, in ludis Agonis, & Testacae 3.212
Pecunia dicti Ludi, soluenda Sindicis Urbis 3.215
Pecunia dicti Ludi, soluenda Tubatoribus, & aliis Officialibus 3.214
Pecunia dicti Ludi, soluenda Conseruatoribus 3.216
Pecunia dicti Ludi, soluenda scribis Senatus 3.217
Pecunia soluenda scribis Senatus 3.245
Pecunia Cancellariorum Urbis, recipienda de censu Tiburis 3.220
Pecunia recipienda pro copiis, per scriptores Maleficiorum 3.235
Pedagio non exigendo 3.65, 66, 67, 68, 69, 70
Pellipariis 3.90, 91, 92, 93, 94
Poena armorum 2.107, 108, 109
Poena imponenda Communitati, & committenti homicidium 2.17
Poenis, & maleficiis, de quibus non fit mentio in praesenti Statuto 2.136
Poenis conuentionalibus 2.148, & 5.26
Peruersionibus cum sanguine, vel sine 2.72
Peruentionibus pugno, vel alapa, in facie 4.2.16
Peruentionibus aliquem, & signum facientibus 2.73
Peruentionibus manu vacua 2.74
Peruentionibus cum fuste, vel bastone 4.2.15
Personae miserabiles, bene tractentur in solutionibus 3.314

Potentibus pacem a forensibus 2.43
Potentibus debitum iam solutum 3.81
Potentibus securitatem, valentibus portare arma defensibilia 3.254
Pignoribus praetoriis, & conuentionalibus 4.1.24
Pignoribus, & hypothecis venalibus, vendendis 1.108
Piscatoribus 3.130
Piscibus, & saluaginis, vendendis in qualibet parte Urbis 3.84
Plumbatam ferentibus, vel iacentibus 4.2.12
Ponderibus Campforum adiustandis 3.108
Ponentibus manum ad arma 2.77
Porcum, danum danem liceat occidere 3.78
Porcum ad manum retinentibus 3.140
Portantibus plumbatam 2.145
Portantibus bordoncellum quadratum 2.146
Portanarii videant apodissas ad pontes, & extra portas 3.61
Portione piscium danda Camerae Urbis, & Conseruatoribus 1.33
Portione poenarum, & quod rei luan in corpus 4.2.34
Positiones quando exhibeantur 1.59
Positionibus, in criminalibus non faciendis 2.10
Potestariae omnes, & dominia, concedantur Ciuibus Romanis, sine aliqua solutione 3.14
Potestates, & alii Officiales deputandi ad regimen alicuius Terrae, debeat satisficere de stando ad sindicatum, antequam vadant 3.15
Praescriptione personalium actionum, & hypothecae, seu pignoris 4.1.18
Praestantibus auxilium homicidae 2.16
Primus Conseruatorum excedat 35. aetatis annum 3.332
Priuato carcere 2.53
Priuilegiis exemplandorum instrumentorum sublati 5.39
Procedendi modo contra mulierem accusatam, vel inquisitam 2.8
Procedendi modo contra potentiores, molestantes aliquem in suis possessionibus 5.28
Procedendi modo super accusationibus, & inquisitionibus 2.4
Procedatur de similibus ad similia 4.2.35
Procuratoribus renunciantibus artem suam 1.155
Procuratores non scribant acta banchi 3.303
Prodigis, & qui prodigi reputentur 5.32
Proditoribus 2.52
Proficiendis aliquem in puteo 2.82
Proficiendis cum arcu ad fenestras vitreas 3.123
Proficiendis immunditias in viis publicis 3.156
Prorogatione instantiae 4.1.7
Protocolis, & libris Notariorum defunctorum 4.1.32
Protocolis praesentandis Officialibus Collegii 3.306
Protocolis, & scripturis Notariorum mortuorum, conservandis 3.316
Prouocare secundum non liceat 5.47
Purgatione contumaciae, in responsione articulorum 4.1.13

Q

Questionibus inter Dominum, & Vassallum 1.149
Questionibus, & tormentis 2.13
Qua hora ius reddi debeat 4.1.1
Quod de similibus ad similia procedatur 4.2.35
Quantum recipiat Camerarius pro apodissa lalis, & aliis 3.185
Quantum recipiat Notarius Camerae, pro subscriptione reassignationis 3.186, 187, 188
Quantum pro securitate Salinariorum 3.189
Quantum pro securitate Barchae, & Galeae 3.190
Quantum pro apodissa expeditionis lalis 3.191
Quantum pro relaxatione 3.192, 222
Quantum pro apodissa pecudum, Montancam ascendentium 3.193

I N D E X

Quantum pro securitate Civitatis, castri, vel Burgi 3. 194
Pro ostendis, portadise a fctis nihil exigatur 5. 12
Quantum recipiant Scriptores Camere pro copia cō demnationis 3. 195
Quantum pro scriptura fideiussionis 3. 196
Quantum recipiat Notarius executionum pro assignatione instrumenti 3. 197
Quantum pro scriptura bonorum diffidorum, & condemnatorum 3. 198
Quantum pro interlocutoria fienda 3. 199
Quantum pro cancellatura sententiæ 3. 200
Quantum recipiat Notarius maleficiorum pro absolutione accusati de crimine capitali 3. 202
Quantum pro absolutione inquisiti, vel accusati 3. 204
Quantum ab accusato de facie deturpata, reperto culpabili 3. 205
Quantum ab absoluto de percussione, cum sanguine 3. 206
Quantum pro viatico 3. 207
Quantum pro assignatione capitulorum, instrumentorum, & testium examinatione 3. 208
Quantum solvatur pro centenariis pecudum forensium 3. 252
Quod pro Affectamentis nihil omnino solvatur 5. 45
Qualiter procedatur super accusationibus, & inquisitionibus 2. 4
Qualiter procedatur contra mulierem accusatam, vel inquisitam 2. 8
Quomodo procedatur contra potentiores, qui molestant aliquem in suis possessionibus 5. 28
Quando assignaretur memoriale contra Cameram, ci tentur Aduocatus, & Procurator Camere 3. 239
Quando exhibeantur positiones 1. 59
Que Artes habeant Consules 3. 36
Qui cessit bonis, non possit habere officium 3. 334
Qui possint Notariatum in Capitolio exercere 3. 288
Qui possit petere diuisionem 1. 140
Qui de homicidio teneantur 2. 16
Qui possint de adulterio, & exforciamto, & infra quantum tempus accusare 2. 55
Quibus modis pax frangitur 2. 30
Quilibet possit petere pacem, vel securitatem 2. 42

R

Rapientibus puerum, vel puellam 2. 54
Raptoribus meretricum 4. 2. 22
Raptoribus, & furibus 4. 2. 31
Raptu 2. 57
Rebus minorum, seu pupillorum alienandis 5. 21
Receptationibus diffidatis de pace, vel securitate 2. 68. 69
Receptationibus in genere, si per alios, quam per Brigofos fiant 4. 2. 8
Receptationibus prohibitis à brigofis fieri 4. 2. 4
Receptationibus homicidarum, & latronum 2. 67
Recipientibus stipendium, vel venientibus contra Remp. 2. 114. 115
Recipientibus accomanditiam contra aliquem Romanum 3. 118
Reconuentione 1. 56
Recusatione iudicis, & quod Iudex forensis non habeatur suspectus 1. 50
Redemptoribus litium alienarum 1. 117
Reformationes factæ tempore Martini Papæ quinti 3. 321
Reformatio Notariorum Urbis 3. 388
Registra, & extractus, qua litera fiant 5. 10
Regestris fiendis 3. 311
Regula, & norma seruanda per custodes pontium, & portarum Urbis 3. 327
Reis retinendis per curiam Capitolij 2. 6
Relictis laicorum, factis spurjis, siue bastardis 1. 83

Relationi Mandatarij stetur 2. 119
Remundatio Carbonariam portæ Septimianæ 3. 155
Reo comparente, & non comparente actore 1. 47
Reorum responsione, & defensione 2. 7
Represalijs 1. 143. 144. & 4. 1. 26
Represalijs pro ciuibus Romanis militis ad regimen 1. 145
Represalijs in quibus diebus vti non possint 1. 147
Rescriptis subreptiis, & sportulis 5. 17
Residuo pecunie ludorum Agonis, & Testaciæ Camere applicando 3. 218
Restitutione in integrum petita 1. 66. 67
Restitutione Camere 1. 68
Retardantibus processum, vel expeditionem causarum 4. 1. 17
Retinentibus porcum ad manum 3. 140
Romani omnes sint liberi in possessionibus, quas habent in Campis, & in eis cogi non possint 3. 92. 63. 64
Romani, & forenses vtantur vna rubricella 3. 104
Roncinarijs, & asinarijs 3. 125

S

Salario, & familia Conseruatorum officium Senatus exercentium 1. 25
Salario Notarii Camere, & expensis Officialium diuise Camere 3. 181
Salarijs Camerarii ludorū Agonis, & Testaciæ 3. 211
Salario Notarii Conseruatorum 3. 232
Salarijs Aduocatorū, & Procuratorū in causis 3. 133 & 4. 1. 33
Salarijs Scribæ Senatus 3. 319
Salarijs, & sportulis Capitanei, & Iudicis appellatorum 5. 55
Sandalarijs 3. 134
Sbarris, & inestellationibus 2. 96
Seauantibus fines, & terminos 2. 124
Seidentibus, & laniantibus alicui pannos 2. 91
Seoriantibus, & furantibus arbores 3. 253
Secundo Collaterali 5. 38
Securitatibus præstandis, vel non præstandis 4. 2. 24
Securitate, & pace fracta 2. 29
Securitatem, vel pacem quilibet possit petere 2. 42
Senator diffidet hæreticos 1. 2
Senatore, & eius familia, quomodo debeat esse 1. 3. 4. 5
Senator tenetur defendere pauperes, & minores 1. 7
Senator, & Iudices Capitolij ius reddant 1. 10
Senator reducat emptores in possessionem 1. 121
Senator non audeat petere arbitrium liberum 1. 20
Senator stetur ad syndicatum 1. 21
Senator reducat, & defendat in possessione hæredes defunctorum 1. 88
Senator non possit facere Grafceros, & alios Officiales 3. 4
Senator defendat quilibet in possessione sua 1. 96. 97
Senator cogat Barones damnum dantes, ad faciendam emendam, & liceat damnum, passo damnum dantem percutere 3. 168
Sententijs dandis in Camera per Notarios maleficiorum 3. 237
Seruatio Statutorum 3. 279
Seruatur ius commune 5. 37
Signantibus pondera 3. 109
Simonia 2. 123
Simulatione contractuum 1. 74
Sindicis Senatoris, & Iudicium 1. 22
Sindicis Senatoris, & Officialium forensium 4. 1. 34
Siquis accusauerit aliquem de crimine capitali, & non probauerit 2. 137
Si quis accusauerit aliquem de aliquo excessu, & non probauerit 2. 141

I N D E X

Siquis accusauerit aliquem de effusione sanguinis 2. 139
Siquis accusauerit aliquem de facie deturpata, seu membri abscissione, & non probauerit 2. 138
Siquis accusauerit aliquem de insultu, & ipsam accusam non probauerit 2. 140
Sodomitis 2. 61
Solutionibus. vide Quantum
Spetarijs 3. 137
Sportulis 4. 1. 11
Statuta ab Eugenio Papa III. composita, 3. 278
Statuta, & constitutiones, publice legantur, & quando 3. 338
Statutorum seruatio 3. 279
Stilis sublatis 5. 13. 14. 15
Stilus quomodo probetur 5. 16
Stetur relationi Mandatarij 2. 119
Studijs generalibus Urbis 3. 1
Stupris, & violentiis 4. 2. 21
Succedentibus ex testamento 1. 82
Successoribus ab intestato 1. 85. & 5. 24. 25
Summa Trinitate 1. 1
Sumpcione vindictæ 2. 46
Suspectis, & fugitiuis 1. 100
Suspitione iudicium 4. 1. 12
Sutoribus 3. 132

T

Tabernis inuentis apertis post tertium sonum campanæ 3. 224
Tabula pro solutionibus fiendis custodi carceris Capitolij 3. 328
Temporibus dandarum, & relendarū copiarū 5. 11.
Temporibus apostolorum petendorum 5. 48
Tempore appellacionis 1. 161. 162
Tenentibus, seu cambiantibus falsam monetam 2. 64
Tenentibus canale, & stillicidium 3. 145
Termino dando diffidato, vel condemnato ad mortem 2. 35
Tertio arbitro eligendo 5. 42
Testamentis executioni mandandis 1. 81
Testes quot examinētur super quolibet articulo 1. 62
Testibus non recipiendis, nec cogendis ad perhibendum testimonium 1. 60

Testibus examinandis, & eorum distis expliciter scribendis 1. 69
Testibus cogendis ad testificandum 2. 11
Testibus contraria deponentibus 4. 2. 30
Testimonio falso 2. 65
Tiburinis offendentibus Comitem Tiburis 2. 123
Tiburtini teneant mensuram Romanam 3. 103
Tormentis, & quæstionibus 2. 13
Trahentibus ad battaliam 2. 92
Trahentibus sal de campis Salinæ 3. 139
Transeuntibus per vineas alienas, sine licentia domini 3. 75
Transgressoribus banni Senatoris 3. 44
Trafinantibus aliquem 2. 84
Tribunali Proconfulum 3. 286
Trinitate summa 1. 1
Tumultuosis armatorum collectis 4. 2. 2
Tutoribus dandis pupillis 1. 44.

V

Vacatione officij Senatus 1. 24
Vaccinarijs 3. 150
Venatoribus, & aucellatoribus 3. 141
Vendente mulierem causa libidinis 2. 59
Vendentibus possessiones propter vim 1. 110
Vendentibus incensum falsum 3. 136
Vendentibus mustum Iudæis 3. 143
Vendentibus falsam monetam 4. 2. 20
Venditionibus consortium 1. 111
Venditione rei dotalis, vel pro dote obligatæ, per virum sine consensu vxoris 1. 118
Venditione facta à malefactore, vel accusato 1. 114
Venditionibus, & alienationibus factis à fallitis, & vxoribus eorum 1. 113
Venditor cogatur facere, vt emptor possideat 1. 112
Venditoribus cessantibus tradere possessionem rei vendite 1. 115
Vijs non obturandis 3. 47. 48. 49
Vinæ custodiantur, & de colligentibus vvas 3. 74
Violentijs 2. 127. 128. 129. 130. 131. 132. 133. 134. 135

F I N I S.

PRIVILEGIA, IMMUNITATES,
indulta & exemptiones per diuersos summos
Romanos Pontifices Populo
Romano concessa.

BVLLA Priuilegiorum Romanæ Academiæ per Bonifacium Octauum ædita.

BONIFACIVS Episcopus seruus seruorum dei. Dilectis filiis Abba-
ti Monasterii Sancti Laurentii extra muros, & Priori Basilicæ ad Sancta
Sanctorum, ac Archipresbytero Ecclesiæ Sancti Eustachii de Vrbe Sa-
lute[m] & Apostolicam benedictionem. In supremæ præminentia di-
gnitatis diuini dispositione Consilij Constituti ad vniuersas fidelium
regiones nostræ vigilantia[m] creditas tãquam Pastor Dominici Gregis
aciem apostolicæ considerationis extendimus, ad earum profectum quan-
tum nobis ex alto permittitur intendentes, sed ad Vrbiũ Urbem, Ro-
manã videlicet ciuitatem quam diuina Clementia statuit caput orbis,
eo attentioris meditationis intuitum retorquemus quo principalius in eadem nostri sedẽ apo-
stolatus cælestis dispositio stabiluit & firmavit ecclesiæ fundamenta, hanc profecto nimirum
inter ceteras vrbes sub christianæ religionis fidei militantes vberioris affectionis prærogatiua
prosequimur, studiosius apostolicis munimus presidij, & condignis libentius gratijs honora-
mus, ideoq; seruenti non immerito desiderio ducimur quod eadem vrbs quam diuina bonitas
tot gratiarum dotibus insigniuit sententiarum etiam fiat fecunda muneribus, vt viros produ-
cat consilij maturitate conspicuos, virtutum redimitos ornatus, ac diuersarum facultatum
dignitatibus eruditos, sitq; ibi fons scientiarum irriguus de cuius plenitudine hauriant vniuer-
sis litteralibus cupientes imbui documentis, ad hunc igitur Vniuersalem profectum nõ solum
incolarum vrbis ipsius & circumpositæ regiones sed & aliorum qui præter hoc quasi continuo
de diuersis mundi partibus confluunt ad eandem studio paternæ sollicitudinis intendentes,
diligenti super hoc cum fratribus nostris deliberatione præbita, de ipsorum consilio auctori-
tate apostolica duximus statuendum, quod in vrbe prædicta perpetuis futuris temporibus gene-
rale vigeret studium in qualibet facultate, ac docentes & studentes ibidẽ omnibus priuilegijs
libertatibus & immunitatibus concessis Doctoribus & Sclaribus in studijs generalibus com-
morantibus gaudeant & vtantur, & ne huiusmodi ipsorum studium (quod de bono semper in
melius dirigi cupimus) perturbari contingeret, auctoriãtate prædicta decreuimus, vt Doctores
vel Sclares in huiusmodi Ro. Studio commorantes non possint inuiti in Cu. Capitolijs occasio-
ne qualibet ciuilitate vel criminaliter conueniri, nisi forsan (quod absit) homicidium per aliquẽ
vel aliquos de eodem studio Romano perpetrari contingeret, quo casu Vicarius Rom. Pont.
contra Clericos, Senator vero vel Senatores qui pro tempore fuerint in vrbe prædicta contra
laicos procedant & faciant quod iustitia suadebit, nec ad aliquas contributiones in Talijs aut
collectis quæ imponerentur pro tempore habitatoribus dictæ vrbis seu aliqua obsequia com-
muni vrbis ipsius præstanda prætextu moræ quam in eadem vrbe contraherent, vel aliqua peda-
gia ratione rerum suarum quas ad dictum Romanũ. studium deferri, vel exinde reportari face-
rent doctores aut scolares eiusdem Romani studij teneantur, quodq; pensiones domorũ quas
Doctores vel scolares in eadem vrbe studiorum causa morantes inhabitare taxari deberent
per duos taxatores, quorum vnum ipsi Doctores & scolares & alterum commune ipsius vrbis
eligant, & si hii Duo concordare nequirent stetur taxationi Tertij taxatoris ab eisdem Docto-
ribus & scolarijs eligendi, ac vltra taxationẽ huiusmodi nihil ab eis possit exigi nomine pen-
sionis pro domibus antedictis: & licet Roma communis sit patria, si tamen quispiam litem con-
tra scolares peregrinantes causa studiorum in illam super aliquo negotio mouere voluerit, hu-
iusmodi rei optime data scolarijs ipsis eos coram domino aut Magistro suo vel prædicto Vi-
cario conueniat iuxta legitimam super hoc editam sanctionem, & qui contrafecerint pœnam
dictæ

dicta sanctionis incurrant, Rectores quoque quos doctores & scolares eiusdem Roman. studij pro tempore duxerint eligendos in ipsos Doctores & scolares ac familiares ipsorum, tam circa cognitionem & decisionem causarum Ciuiliu & criminaliu ciuilitate motarum & etiam criminaliter in criminibus leuioribus, quae ipsorum corrigendos excessus leues, ordinaria obtineant potestate: ut autem Doctores & scolares praedicti eo liberius intendere studio valeant, ac proficere in eodem quo maioris fuerint gratiae fauore muniti, ipsis auctoritate praedicta concessimus, ut dum huiusmodi studio docendo vel audiendo insisterent, fructus redditus & prouentus omnium beneficiorum suorum cum cura vel sine cura etiam si eorum aliqua personatus vel dignitates existerent cum ea possint integritate percipere quotidianis distributionibus distaxat exceptis cum qua illos perciperent si in ecclesijs in quibus illa obtinent personaliter residere & ad residendum in eis interim minime tenerentur, neque ad id a quo quam valeat coartari. Non obstant. quibuscunq; statutis & consuetudinibus contrarijs dictarum Ecclesiarum iuramento confirmatione sedis apostolicae vel quacunq; firmitate alia roboratis, etiam si de illis seruadis per se vel procuratores suos praestarent forsitan iuramentum. Verum quia non sufficit privilegiorum & indulgentiarum aliquibus dare praesidia nisi sint qui super hijs eos manuteneant & defendant, cum parum sit in Cuiusmodi ius esse nisi quod illud tueatur existat, discretioni vestrae per apostolica scripta mandamus, Quatenus vos vel duo aut vnus vestrum per vos vel alium seu alios eiusdem Doctoribus, ac scholaribus qui eiusdem Roman. studij pro tempore fuerint efficacis defensionis praesidio assistentes non permittatis eos vel eorum aliquos contra huiusmodi statuti constitutionis & concessionis nostrarum tenores ab aliquibus molestari. Molestatores huiusmodi necnon contraditores quolibet & rebelles quicunq; & cuiuscunq; conditionis fuerint aut status etiam si Pontificali, vel alia quauis praesulgeant dignitate, auctoritate apostolica postposita compescendo. Non obstant. supradictis seu de duabus dictis edita in concilio generali & nostra qua cauetur quod Conseruatores a sede deputati praedicta aliquos ultra vna dietam sine dioecesis eorundem trahere non praesumant, & quibuscunq; alijs constitutionibus contrarijs dummodo ultra tertiam vel quartam dietam extra suam dioecesis aliquis auctoritate praesentium non trahatur, aut si aliquibus ab eadem sit sede indultum vel in posterum indulgeri contingat, quod excommunicari suspendi vel interdici non possint per litteras apostolicas impetratas vel etiam impetrandas nisi eadem litterae impetrandae plenam & expressam fecerint de indulto huiusmodi mentionem, & quibuslibet litteris & indultis apostolicis per quas praesentibus non expressas vel totaliter non insertas nostrae iurisdictionis explicatio in hac parte posset quomodolibet impediri, & de quibus quorumque totis tenoribus de verbo ad verbum in nostris litteris mentio sit habenda, Volumus autem quod quilibet vestrum etiam super negotio per collegam suum in hac parte primitus inchoato se intrromittere valeat & procedere in eodem, prout & quotiens fuerit opportunum. Dat. Anagninae Anno Incarnationis dominicae Millesimo Trigentesimo tertio. Octauo Idus Iunii Pont. Nostri. Anno Nono.

BVLLA PRO STUDIO.

VGENIUS Episcopus seruus seruorum dei. Ad perpetuam rei Memoriam. A supremo patrefamilias in domo domini superna dirigente prouidentia insufficientibus quamquam meritis dispensatores effecti inter curas innumeras, quibus occurrentium rerum negociorumque, varietatibus obsidemur officij debito pastoralis sollicitudine perurgemur assidua, ut ad domum ipsam sapientiae doctrineque, ministeria, gregem nobis creditum salubriter euocemus, & fidelibus singulis, ad quaerendum litterarum studia, per quae diuini nominis, orthodoxaque; fidei cultus protenditur, iusticia colitur, tam publica, quam priuata res geritur, omnique; prosperitas humanae conditionis augetur, libenter fauores gratiosos impendimus, & opportunae commoditatis auxilia liberaliter impartimur. Dudum siquidem ad vniuersalem profectum non solum incolarum almae urbis & circumpositae regionis, sed & aliorum, qui quasi continuo, de diuersis mundi partibus, ad eandem confluunt urbem studio paterne sollicitudinis intendentes diligenti desuper cum venerabilibus fratribus nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus deliberatione praehabita de ipsorum consilio, auctoritate apostolica inter alia statuimus, decreuimus & ordinauimus, quod in urbe praedicta perpetuis futuris temporibus, generale studium vigeret, in qualibet facultate, ac docentes, & studentes ibidem omnibus Priuilegijs, libertatibus, & immunitatibus concessis, Doctoribus, & scholaribus, in studijs generalibus comorantibus, gauderent & vterentur: quodque in Gabella vini forensis, quod in tabernis venditur pro qua venditores huiusmodi vini, sex Denarios pro qualibet libra Camerae dictae urbis soluere tenebantur, etiam pro libra tres adderentur solidi cum dimidio pro salario Doctorum

Doctorum ad legendum in dicto studio conductorum, & alijs occurrentibus inibi iuxta ordinationem rectoris, & reformatorum, pro tempore existentium praefati studij, deducendis expensis, prout in nostris inde confectis litteris plenius continetur. Nos igitur ut temporis progressu tales in ipsius studij reformatores assumantur, quorum diligentia, & circumspectione, votiuos, prosperosque iugiter huiusmodi studium contingat auctore domino habere successus, dilectorum filiorum Nobilium virorum, Iustini, Pauli de Planca legum doctorum, & nostri consistorij aduocati, necnon Iohannis de Capocinis, & Iohannis Cecchi de Cangialasinis, modernorum Conseruatorum, Ciuium Romanorum, ac Iacobi de lo damaro de Regione montium, Cecchi de Bucchamatis de Regione Triuij, Laurentij domini Pauli Toti de Regione Columnae, Laurentij Pauli Collarij de Regione Campimartis, Nuccij Cecchi de regione Pontis, Syluestri de Temperijs de regione Parionis, Syluestri Antonij Paloni de regione Arenulae, Nuccij cialfi de regione Sancti Eustachij, Cecchi Antonij de Rugerijs de regione Pineae, Luce Nannoli de Bucchabellis de regione Campitelli, Francisci Antonij dela Balestra de regione Sancti Angeli, Iuliani sciusciae de regione Ripae, Laurentij Benedicti obicionis de regione Transiberim, Capitanum regionum dictae urbis, in hac parte supplicationibus inclinatis, perpetuis futuris temporibus irrefragabiliter obseruanda, constitutionis edicto, auctoritate praefata volumus, & ordinamus, quod ipsi Conseruatores, & capita regionum etiam pro tempore existentes Annis singulis de mense Decembris, Duodecim ex notabilibus Ciuibus Romanis inter quos aliqui in iure Canonico vel Ciuili Doctores sint primo, necnon alios tabelliones publicos, tres fide ac facultatibus idoneos etiam Ciuies Romanos eligere, & ipsius Ecclesiae Camerario, vel eius locutenenti pro tempore existenti praesentare debeant, ipseque; Camerarius siue locutenens ex huiusmodi Duodecim primo ut praefertur electis quatuor quorum vnus omnino in praemisso iure Doctor existat ipsius studij reformatores, & illorum notarium, ex dictis alijs tribus tabellionibus, vnum constituat, & deputet, qui protinus extunc pro talibus habeantur, & eorum inibi cuiuslibet officium per Annum dumtaxat daret, eoque; finito reformatores ipsi de omnibus & singulis per eos circa praedictum illorum officium gestis, & administratis, coram Conseruatoribus urbis, & tribus ex capitibus regionum per alios Capita regionum communiter eligendis similiter pro tempore existentibus, ac vno alio proboviro ad hoc per praedictum Camerarium vel eius locutenentem deputando, legales rationem & calculum, reddere sint astutia, & ad id, quodque; omnia & singula de rebus emolumentis, & bonis, quae ad eos ipsius officij ratione peruenerint extantia consignent, & quae negligenter, vel fraudulenter interim administrauerint, omnino resarciant, & refundant illis qui tunc de nouo dicti studij reformatores extiterint, per ipsos conseruatores, qua conuenit distinctione coarctentur. Conseruatores quoque; ac tres ex capitibus regionum, per ipsos Capita regionum, ut praedicitur eligendi, & reformatores praedicti simul cum dicto alio, per Camerarium, vel eius locutenentem, ut praedicitur deputado, seruatis debitis, & quae in talibus in dicta urbe fieri consueuerunt substationibus & modis, Gabellam huiusmodi vendant, & quae prouenerint inde pecunias apud aliquem, vel aliquos fidos, ac famosos Mercatores, in dicta urbe pro tempore existentes deponant, & quotiens expedierit, ipsi Reformatores, per seipos pecunias huiusmodi, pro salariandis inibi legentibus doctoribus, aut alijs ipsius studij supportandis oneribus exponere residuum quoque; pecuniarum huiusmodi in alios dicti studij vsus, & vtilitatem conuertere, necnon de praefatorum Conseruatorum, & trium ut praefertur capita regionum, & deputandi huiusmodi consensu, pro dicto residuo domum, seu habitationem, aut Collegium pro pauperibus inibi collocandis, Scholaribus, & studentibus, construi, & aedificari, possessionesque; & domos, vel alia immobilia bona, ad ipsius Domus seu collegij opus emere, necnon omnia alia, & singula, quae in praemissis, & circa ea quomodolibet necessaria, vel opportuna fuerint, facere, gerere, & exercere valeant, super quibus omnibus plena liberamque; concedimus eis tenore praesentium potestate. Non obstantibus omnibus quae in dictis litteris non obstant volumus, ceterisque; contrarijs quibuscunq;. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae concessionis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attemptare praesumpserit indignatione omnipotentis dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Dat. Romae apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicae Millesimo quadringentesimo trigentesimo secundo. Septimo Idus Feb. Pontificatus nostri Anno secundo.

BVLLA PRO STUDIO.

VLIVS Episcopus, seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam, Etsi ex debito pastoralis officij, ex alto nobis licet insufficientibus meritis iniuncti, Cura nobis praecipue incumbat, ne Ciuitates, & alia loca Romanae Ecclesiae, in eorum struaturis, & propugnaculis dilabantur, Urbem tamen nostram, in cuius ambitu Bea-

ti Petri sedes, quam diuina fauente gratia tenemus, necnon tot diuinæ, & mirabiles reliquiæ, totq; amplissimæ Ecclesiæ, ubiq; Romanus Pontifex cum sua curia circuitur, & protegatur, non solum vt ipsius Urbis mania antiquitate collapsa reparemus, sed illa nouis structuris munire & firmare, etiam ad honorem Beatorum Petri, & Pauli, quorum sanguine conspersa extitit, tene-ri fatemur. Dudum siquidem felicis recordationis Eugenius Papa Quartus, Prædecessor nos-ter, ad vniuersalem profectum, non solum Romanorum Ciuium, & Circumvicinæ regionis, sed aliorum, qui quasi continuè de diuersis mundi partibus, ad eandem urbem confluunt, generale studium, in qualibet facultate erexerat, ac pro salario, & alijs oneribus dicti studij, quod in Gabella vini forensis, quod in Taberna vendebatur, pro qua venditores huiusmodi vini Sex denarios pro qualibet libra Camera dictæ urbis soluere tenebantur, etiam pro libra tres Solidi cum dimidio adderetur, ad supplicationem Romani Populi statuerat, & ordinauerat. Et deinde per alias posteriores litteras, etiam ad supplicationem nobilium virorum quondam Iustini, Pauli de Planca sui Consistorij aduocati, Iohannis de Capocinis, & Iohannis Cecchi de Cangialafinis, tunc Romanorum Ciuium Conseruatorum, & totius dicti Populi, etiam statuit, & ordinauit qd Conseruatores, ac tres capitibus regionum per ipsos capita regionum eligendos reforma-tores dicti Studij, simul cum vno alio per Camerarium suum deputando seruatis debitis subha-stitutionibus, Gabellam huiusmodi vendere, & pecunias quæ peruenissent inde apud aliquem seu aliquos fidos & famosos mercatores dictæ urbis, pro tempore existentes deponerent, & ipsi re-formatores, per seipos pecunias huiusmodi pro salarijs Legentium, aut alijs oneribus dicti stu-dij, Quodq; de residuo dictarum pecuniarum, Domum seu habitationem, ac collegium, pro pau-peribus inibi collocandis Scolariibus, ac Studentibus, construi, & edificari, possessionesq; & do-mos, vel alia immobilia bona ad ipsius collegij opus emere, necnon omnia & singula alia, quæ in præmissis necessaria, & opportuna foret, facere & exercere valerent, statuit, & ordinauit, pro-ut in posterioribus litteris prædictis plenius continetur. Verum sicut exhibita nobis nuper pro parte dilectorum filiorum nobilium virorum, Ludouici de Mattheis, Mariani de Castellanis, Lu-ti de Lutiis, ac Ludouici de Cencijs Prioris Capitum regionum, & Pauli de Planca nostri consi-storij, & ipsorum Conseruatorum Aduocati, petitio continebat, quia residuum Pecuniarum di-ctæ Gabelle non pro Collegio dictorum pauperum studentium, & in possessionibus emendis prout statutum fuerat, sed in varios vsus sepe erogatum fuit, in magnum dictæ urbis, & publicæ vtilitatis præiudicium, Quare præfati Conseruatores Prior, & Paulus nobis humiliter supplica-runt, quia urbis menia non modica indigent reparatione, vt residuum dictarum pecuniarum in reparatione dictorum murorum, & aliarum necessitatum, pro tuitione, & decore urbis erogari debere statuere, & ordinate dignaremur. Nos igitur qui intensis desiderijs semper optauim⁹ urbem prædictam paterno studio prosequi, ac sequentes vestigia piæ memoriæ Sixti quarti, etiã præ-decessoris, & patris nostri, ipsam in suis structuris, & edificijs augere, prout in Immenso opere fa-bricæ Basilicæ Principis apostolorum, & alijs diuersis locis iam ostendimus, considerantes etiã eorū petitionem iustam, & honestam fore, posteriores litteras Eugenij prædecessoris hmoi pro expres-sis habentes, Quod de cetero depositarius pecunias prædictas eiusdem Gabelle, prout moris est, exigat, teneat, & cõseruet, præstita tamè cautione Banchi, put moris est, illæq; p salario dictorū lectorū moderate tamen cõstituendo lectoribus dicti studij occurrentibus, iuxta litteras dicti Eugenij prædecessoris, Residuū vero integre absq; aliqua diminutione, pro reparatione, ac no-ua fundatione vbi opus erit, murorū, fonte Triuij, necnō Quinquaginta ducati auri singulis an-nis, pro festo, & celebratione Natalis urbis quod Palilia vocant, & aliarum necessitatu, decorem seu Tuitionem Urbis concernentium, per ipsos Conseruatores, pro tempore, ac vnum circumspe-ctum virum, per nos deputandum, sine cuius consensu, & mandato, nihil fieri possit, necnō du-os alios Ciues ad hoc deputatos, seu, vt moris est, deputandos, qui similiter in fine anni, iuxta litteras Eugenij prædictas, rationem de administratis, & expositis pecunijs reddere teneantur, erogentur: tenore præsentium, statuimus, & ordinamus, prædictumq; residuum dictarum pecu-niarum, solutis lectoribus, pro reparatione, & necessitatibus prædictis, & non ad alios vsus appli-camus, Illasq; sub excommunicationis pœna late sententiæ, in alios vsus exponi non debere. Irri-tum quoq; & Inane quicquid se cus, etiam quacunq; auctoritate, seu quouis mandato, etiam nostro, attemptari contigerit, præsentibusq; etiam per quascunq; concessiones, seu mandata, etiã cum quibusuis clausulis derogatorijs fortissimis, & insolitis, etiam si de statuto, & applica-tione nostra huiusmodi specialis & indiuidua mentio fieret, nisi de proprijs nominibus ipsorū Conseruatorum, qui pro tempore erunt, specialis mentio fiat, derogari non posse decernimus, litteris præfati Eugenij, ac quauis consuetudine, seu potius corruptela, ceterisq; contrarijs non obstantibus quibuscunq;. Volumus autem qd vbi necessitates huiusmodi nō imminerent, qd de dicto

dicto residuo collegium dictorum Pauperum studentium, erigatur & construatur, ac possessio-nes pro eorū sustentatione ematur iuxta litteras dicti prædecessoris Eugenij. Nulli ergo omni-no hominum liceat hanc paginam nostri statuti, ordinationis, applicationis, decreti, & volunta-tis infringere vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare præsumperit, indi-gnationem omnipotentis dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se nouerit incur-surum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno incarnationis Dominicæ Millesimo quin-gentesimo duodecimo, Quinto Kalendas Aprilis Pontificatus nostri Anno Nonno.

- ¶ Ego R. Ep̄s Ostien. Cardinalis s. Georgi subf.
 ¶ Ego A. tit. s. Vitalis presbyter Cardinalis subf.
 ¶ Ego P. tit. s. Eusebij presbyter Cardinalis subf.

BVLLA PRO STUDIO.

HEO Episcopus seruus seruorum dei. Ad perpetuam rei memoriam. Dum sua-uisimos atq; vberes fructus, quos viri litterarum scientia præditi in agro do-mini indies producant, animo cõtemplamur, dumq; quàm utilis et necessarius pro spiritualium temporaliumq; rerum in hac plena tenebris & caligine vita re-gimine & directione salubribus, sit ipsarum litterarum vsus sedula meditatione perpendimus, inter sollicitudines varias, quibus pro iniuncta nobis desuper Apostolicæ serui-tutis officio prospere & fœliciter exequendo, vndiq; angimur, illam libenter amplectimur, per quam in singulis orbis partibus litterarum studio vacare cupientibus illarum capeffendarum occasio & commoditas ministretur: sed vt hoc in Vrbe nostra votiuos sortiatur effectus, eo propensior cura nos vrget, quo vrbs ipsa Vicarij christi in terris Regia anteq; eius oculos sem-per posita, tamquam Apostolicæ Sedis validissimum firmamentum supra ceteras orbis Vrbes Principatum obtinere dignoscitur: dignumq; est, vt sicuti eius excellentissima est conditio, sic etiam ipsius incolæ & habitatores in omni virtutum genere, & præcipue liberalium artium di-sciplina, quæ ipsarum est nutritrix & alumna virtutum, alios antecellat. Dudum siquidem fœli-cis recordationis Eugenius Papa Quartus, prædecessor noster, tunc Conseruatorum, & Capi-tum Regionum dictæ Urbis supplicationibus inclinatus, de fratrum suorum Consilio Apostoli-ca auctoritate, statuit, decreuit, & ordinauit, qd in Vrbe prædicta perpetuis futuris temporibus Generale Studium vigeret in qualibet facultate, ac Docentes & Studentes ibidem omnibus pri-uelegijs, libertatibus, & immunitatibus concessis Doctoribus, & Scolariibus in Studijs generali-bus commorantibus, gauderent, & vterentur, ac Doctores & Scholares in ipso Romano studio commorantes non possent inuiti in Curia Capitolij occasione qualibet ciuilitate vel crimina-liter conueniri, nisi forsân pro homicidio per eorum aliquem vel aliquos perpetrato, in quo ca-su Vicarius Romani Pontificis in spiritualibus contra Clericos, & Senator seu Senatores qui pro tempore forent in eadem Vrbe, contra Laycos procederent, & facerent quod Iusticia sua-deret: nec iidem Doctores & Scholares Urbis: ad aliquas contributiones in Talijs aut collectis quæ imponerent pro tẽpore habitatoribus dictæ Urbis: seu aliqua obsequia Cõmuni Urbis ipsi-us præstanda, prætextu moræ quâ in eadem Vrbe traherent: vel aliqua pedagia ratione rerum suarum, quas ad dictum Romanum studium deferri, vel exinde reportari facerent, tenerent. Quodq; pensiones Domorum quas in eadem Vrbe, Studij causa commorando, inhabitarent, taxari deberent per duos Taxatores, quorum vnum ipsi Doctores & Scholares, alterum Com-mune Urbis eligerent, & si duo concordare nequirent, staretur taxationi tertij Taxatoris, ab eisdem Doctoribus & Scolariibus eligendi, ac vltra Taxationem huiusmodi, nihil ab eis posset exigi nomine pensionis pro Domibus antedictis. Et licet Roma communis omnium esset pa-tria, si tamen quispiam litem contra Scholares in illa causa Studij huiusmodi peregrinos super aliquo negotio mouere vellet, huiusmodi rei optione data Scolariibus ipsis, eos coram domino aut Magistro suo vel Vicario prædicto conueniret, iuxta legitimam super hoc editam Sanctio-nem, & qui contra facerent, pœnam dictæ Sanctionis incurrerent: Rectores quoq; Studij Urbis huiusmodi pro tempore existentes, in ipsos Doctores & Scholares, ac Familiars ipsorum, tam circa cognitionem & decisionem causarum ciuiliū & criminalium, ciuilitate & criminaliter in criminibus leuioribus motarum, quàm ipsorum corrigendos excessus leues, ordinariam po-estatem obtinerent, eisdem doctoribus & scolaribus, quò litterarum studio commodius pos-sent incumbere. Quodq; quãdiu in præfato Urbis studio, docedo vel audiendo versaretur, fru-ctus, redditus, & proventus omnium beneficiorum suorum cum cura vel sine cura, etiam si

eorum aliqua, dignitates vel personatus existerent, quotidianis distributionibus dumtaxat exceptis cum ea integritate percipere valerent, cum qua illos perciperent, si in Ecclesiis in quibus illa consisterent, personaliter residerent, & ad residendum interim in eisdem minime tenerentur, nec ad id a quoquam possent compelli. Et ut pro dicti studij manutatione facultates necessarias non deessent, de simili consilio, & dilectorum filiorum Populi Romani qui pluries super hijs in eorum publicis congregationibus tractatum habuerant, & sic fieri desiderabant expresso consensu, etiam statuit & ordinavit, quod extunc de cetero in perpetuum Gabella vini forensis, in Tabernis pro tempore vendendi, pro qua venditores huiusmodi vini Sex denarios pro quolibet libra Camere dictae urbis soluere tenebantur, ad tres solidos cum dimidio, pro libra augeretur, & pecuniae inde provenientes, iuxta ordinationem, tunc & pro tempore existentium, Rectoris & reformatorem dicti studij in salaria Doctorum, per eos ad legendum in eodem studio, pro tempore conductorum, & alias expensas, in dicto studio occurrentes, & non in alios usus exponeretur, nec Gabellae huiusmodi augmentum duraret, nisi ipso urbis studio durante, decernens extunc irritum & inane si secus super praemissis, a quoquam quavis auctoritate, scienter vel ignoranter contingeret attemptari, prout in ipsius praedecessoris desuper confectis litteris plenius continetur. Cum autem sicut exhibita nobis nuper pro parte venerabilis fratris Dominici Iacobatij de Facechis, Episcopus Pucerini Referendarij, & in eadem vrbe, eiusque districtu in spiritualibus Vicarij nostri, qui etiam dicti studij Romani rector existit, & dilectorum filiorum Petri de Merilijs & Iohannis de Arcionibus, & Iohannis Baptistae de Ecclesia, ac Iacobi de Palenis Ciuium Romanorum, eiusdem studij reformatorem petitio continebat, licet Gabella praedicta pro ipsius studij in statu florido & fructifero manutatione, & communi Ciuium & aliorum vnde cunq; ad vrbem studij huiusmodi causa pro tempore venientium, utilitate, & comodo aucta fuerit, & ob auctam quoque; Benedicente domino eiusdem Populi multitudinem, augmentum ipsum adeo creuerit, ut ex illo viris in qualibet litterarum disciplina quantiminus egregijs honesta salaria constitui possint, ipsiusque studij Romani vniuersitates Doctoribus & scholaribus inter ceteras studiorum generalium in Italia vniuersitates, frequens esse deberet, tamen a pluribus citra annis adeo in illo scolarium copia defecit, ut quandoque; plures sint qui legant, quam qui audiant, quod ex eo potissimum creditur provenire, quod praemissa per Eugenium praedecessorem praefatum scholaribus immunitas, & alia priuilegia praedicta minime obseruantur, & lectores ipsi Romanae curiae, negocijs se inuoluentes, legendi munus, ad quod sunt iuxta mercede conducti, passim omittunt. Pro parte eorundem Dominici Episcopi Rectoris, & Reformatorem nobis fuit humiliter supplicatum, ut litteras Eugenij praedecessoris huiusmodi approbare & innouare, ac alias in praemissis opportune prouidere, de benignitate Apostolica, dignaremur. Nos igitur irreparabilem lapsi nequicquam temporis huiusmodi iacturam aegreferentes: cupientesque; sicut prouidum decet patrem familias futuris temporibus consulere, huiusmodi supplicationibus inclinati, & ex certa nostra scientia, auctoritate apostolica, tenore praesentium, dictas Eugenij praedecessoris litteras approbamus & innouamus ac praesentis scripti Patrocinio communimus, Decernentes omnia & singula in eisdem litteris contenta, praesertim quod de scolarium exemptione, immunitate, & alijs illis concessis praerogatiuis, & gratijs in eis traditur, debere inuiolabiliter obseruari, Et nihilominus hac irrefragabili, & perpetuis futuris temporibus valitura constitutione, statuimus, decernimus, & ordinamus, ut exnunc de cetero, praeter alios, qui necessarii fuerint in qualibet facultate lectores, vnus saltem in iure Canonico, & vnus in iure ciuili Doctores, & vnus in Philosophia seu Medicina magistri, eminentis litteraturae viri vnde cunq; ad legendum in scolis publicis dictae urbis solitis temporibus & diebus, iustis & honestis salarijs, arbitrio pro tempore existentium Rectoris & Reformatorem dicti studij, iuxta ipsorum Doctorum, & Magistrorum qualitates, de Romani Pontificis licentia, moderatis & assignatis, per eosdem rectorem & reformatores, communi opportuna in hoc per eos adhibenda diligentia, Annuatim conducatur, & nullus dictorum duorum Doctorum sic conducendorum, interim aduocationis, aut praeterquam Domini si voluerit, consulendo, quodius aliud curiae, vel urbis praedictarum officium valeat exercere, sed tam ipsi, quam ceteri omnes ad legendum in huiusmodi scolis, pro tempore conducti, solitis temporibus, & diebus, horisque; ad id eis per rectorem & reformatores praefatos statutis, legitimo impedimento cessante, commissum sibi legendi munus obire, & post finitas lectiones per aliquod conueniens spatium, circulos in eisdem scolis tenere debeant. Et si quis ex eis non legitime impeditus a legendo cessauerit, quotiens id fecerit, totiens dupli eius quod pro qualibet lectione constituto ei salario, ipsum attingere discernetur, & pro vna, Bidellis siue nuncijs dicti studij id legitime denuntiatis, & tribus reliquis quartis partibus fabricae scolarum earundem exnunc applicamus, poena mulsetur, et ei tradenda Bullata, seu mandato defalcandi, & denunciandi, ac curam dictae Fabricae habenti, iuxta applicationem praedictam

dictam persoluendi, Et quoniam inutilis haec prouisio de facili reddi posset, nisi sint qui eius transgressores annotent, & scolas ipsas sollicite visitent, & frequentent, quod Rector cum duobus saltem dictorum reformatorem, semel in mense, & pluries vbi cognouerint expedire, Lectores, dum legunt, dum tenent circulos, visitent, & si qua correctione aut reformatione digna viderint, illa corrigant & reforment, & vnus ex eisdem reformatorem seorsum, bis saltem in hebdomada, visitationis huiusmodi officium subeat per seipsum, & transgressiones, aut alia corrigenda, vel reformanda, cum Rectore conferat & collegis, ut eorum opera sic adhibita (super quo eorum & ipsorum cuiuslibet conscientias oneramus) studium praedictum votius proficiat incrementis, Bidelli vero seu Nuntij praefati, aut eorum alter rotuli collationam copiam habeant penes se, in quo scripta sint nomina omnium Lectorum, & qua quisque; hora sit lecturus, & iuxta illum ordinem & tenorem scolas circum eant, Festa palatij consueta in scolis ante Cathedram, Doctoribus & scholaribus nuntient, & si quem ex dictis lectoribus, suo loco abesse reppererint, adhibito teste, illum annotent, & in fine cuiusque; hebdomadae, Notario dicti Rectoris, qui rem ad ipsorum Rectoris, & reformatorem notitiam fideliter deducat, inscriptis tradant. Et si dicti Bidelli in praemissis negligentes fuerint, pro tempore existentem ipsius studij Rectorem pro prima eiusdem Rectoris arbitrio, pro secunda vero vicibus salarij & emolumentorum omnium vnus semestris in dictam Fabricam conuertendorum amissionis poena mulsetur. Quod si tertio in similem inciderint negligentiam, officio Bidellatus huiusmodi perpetuo priuati, & ad illud ulterius obtinendum inhabiles sint, illudque; vacare censeatur eo ipso, et ne (quod passim euenit) Lectores praefatos, & legendi, & salaria non sine tedio percipiendi, duplex cura fatiget, quod Dilectus filius modernus depositarius pecuniarum dictae Gabellae, antequam de officio depositariatus huiusmodi se ulterius intromittat, & sui in dicto officio successores, antequam ad illud quomodolibet admittant, cautionem praestent, de salarijs dictis Lectoribus, pro tempore constitutis, iuxta mandata desuper confici solita, & eis exhibita, absque; mora dispendio integre persoluendis, quod si depositarius ipse solutionem huiusmodi per tres dies post praesentationem mandati sibi factam, distulerit, liceat dictae Gabellae conductoribus, salaria ipsa iuxta dicta mandata quibus illa ad depositarium sint directa, cum retentione pro se emolumentorum inde provenientium, quae capita solidorum vocantur, auctoritate praesentium libere persolvere ex pecunijs eiusdem Gabellae, ad quod faciendum, & singulas tertias partes salariorum huiusmodi, per Decemdiem antequam ipsius solutionis dictis Lectoribus pro tempore faciendae terminus aduenerit, pro tempore existenti depositario praefato cum effectu assignandas, Conductores ipsi in contractu conductionis dictae Gabellae se specialiter, etiam sub aliqua pecuniaria poena, debeant obligare. Insuper inhibemus sub excommunicationis latae sententiae, & dupli eius in quo laesio committetur si extimationem recipiat, parti damnum vel iniuriam patienti, exnunc applicati, poena, quotiens contrarium fuerit, ipso facto incurrendarum, Dilectis filijs modernis, & qui pro tempore fuerint, dictae urbis Governatori, Senatori, Curiae causarum Camerae Apostolicae Auditori, Ceterisque; curiae & Urbis praedictarum, ordinarijs & extraordinarijs iudicibus, ne super causis contra dictos scolas seu eorum aliquem, pro tempore motis, & dohanarum ac aliarum Gabellarum quarumcunq;, etiam ratione potarum, & Potium dictae urbis exactoribus, ne in Rebus & Bonis ad dictos scolas, pro eorum studio huiusmodi instantium usu pertinentibus, contra exemptionem, & immunitatem praedictas, in ipsorum scolarium, seu alicuius eorum praedictum, directe vel indirecte, quouisque; colore, quicquam facere, vel attemptare praesumant, Quocirca per Apostolica scripta mandamus praefato Dominico Episcopo moderno, & qui pro tempore fuerint, dicti studij Urbis Rectori, & praedictis modernis, ac pro tempore existentibus reformatorem, ut praemissa omnia & singula quantum ad eos attinet obseruent, & quoad alios cuiuscunq; status, gradus, & conditionis fuerint, faciat ipse Rector de dictorum reformatorem consilio auctoritate nostra firmiter obseruari: Transgressores, Contumaces, & inobedientes quoscunq; per censuram Ecclesiasticam, & alia iuris de quibus sibi videbitur, opportuna remedia, Appellatione quavis omnino remota, compescendo: Venerabili Fratri nostro, Raphaeli Episcopo Ostiensi moderno & qui pro tempore fuerit Collegij Venerabilium fratrum nostrorum dictae Romanae Ecclesiae Cardinalium Decano, ac pro tempore existentibus, primo ex Presbyterorum, ac primo ex Diaconorum Cardinalium huiusmodi ordinibus, quatenus Rectori & Reformatorem, Doctoribus & Scholaribus praefatis, quando & quotiens pro parte ipsorum, vel alicuius eorum, fuerint requisiti in praemissis efficacis assistant praesidio defensionis, faciantque; eos, & eorum quemquam respectiue auctoritate, facultate, exemptione, immunitate, & ceteris supradictis pacifice, vti, frui, & gaudere, non permittentes ipsos per quoscunq; desuper indebitum molestari, perturbari, aut inquietari,

Baruncello quoq; Comestabilibus, Marefcallis, & ceteris curiæ & vrbis prædictarum executo-
ribus quibuscunq; præsentibus & futuris, vt præfati Rectoris mandata contra quoscunq; tam
personaliter quam realiter exequenda, præmissorum occasione, & auctoritate præsentium, de di-
ctorum Reformatorum vel saltem duorum ex eis consilio, pro tempore, decreta sollicitè, & fi-
deliter exequantur, Non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac statu-
tis & consuetudinibus dictæ vrbis Iuramento confirmatione Apostolica, vel quavis firmitate
alia roboratis, necnon omnibus illis quæ dictus Eugenius prædecessor in suis litteris prædictis
voluit non ob stare, contrarijs quibuscunq; : Aut si aliquibus communiter vel diuisim a dicta sit
sede indultum, q̄ interdicti suspendi, vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas,
non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum, de indulto huiusmodi mentionem.
Cæterum quia ob Curia nostræ in vrbe continuam residentiam frequens in eadem vrbe est Ec-
clesiasticarum personarum concursus, & modernis temporibus, pro clariori Canonum intelli-
gentia legum cognitio, non ab re esse dinoscitur: quibusuis Archidiaconis, Decanis, Plebanis,
Præpositis, Cantoribus, & alijs Clericis secularibus, etiam personatus habentibus, ac Præbyte-
ris, quibus leges audire, sub excommunicationis sententia, & alijs pœnis, est a iure prohibitum,
in studio Urbis huiusmodi dumtaxat, pro clariori dictorum Canonum intellectu, Leges, sine ali-
cuius Censuræ siue pœnæ incurfu audiendi, sanctæ commemorationis, Honorij Papæ iij. simili-
ter prædecessoris nostri, & alijs constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, Cæterisq; con-
trarijs nequaquam obstantibus, auctoritate & tenore præmissis, plenam & liberam licentiam
elargimur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innoua-
tionis, communitiois, decreti, statuti, ordinationis, inhibitionis, & elargitionis infringere, vel
ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare præsumpserit, indignationem omni-
potentis Dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Datum
Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ, Millesimo quingentesimo tertio
decimo, Nonis Nouembris, Pont. Nostri Anno primo.

BVLLA Contra Homicidas.

INNOCENTIVS Episcopus seruus seruorum Dei, Ad perpetuam rei memo-
riam. Quæ laudabili & prouida prædecessorum nostrorum ordinatione, con-
tra viros sanguinum, et dolosos, Deo & hominibus, Propheta testante, abomi-
nabiles, vt pœnis debitis, Iustitia mediante puniantur, statuta sunt: opportu-
nis Nos decet fauoribus prosequi, & efficacem operam adhibere circa obser-
uatiam eorundem. Dudum siquidem per piæ Memoriam Pium Papam Secundum
prædecessorem nostrum, accepto, q̄ a certis annis tunc elapsis citra in Terris locis & tenimentis
Romane Ecclesiæ mediate vel immediate subiectis, quam plura etiam ex leuibus causis commi-
sa esse reperiuntur Homicidia, idem prædecessor attendens crimen huiusmodi inter alia esse
perniciosum, & detestabile, & iuxta Canonicas Sanctiones debere graui animaduersione puniri,
& tanto seuerius puniendum & extirpandum fore, quanto manifestius cognoscebatur. Quod
ex eo vt plurimum scandala & mala plurima subsequebantur, ac cupiens q̄ eiusdem Ecclesiæ
mediate vel immediate subiecti, pacifici forent & modesti, & Terras ac loca prædicta sicarijs
expurgare, inter alia per quasdam statuit & decreuit, quod omnes illi qui pro delicto Homici-
dij forent condemnati, seu alias de Ciuitate aliqua, & districtu ipsius Banniti, non possent ad
Ciuitatem, seu districtum huiusmodi quocunq; tempore redire, seu in eis vel eorum altero mo-
ram trahere, etiam habita pace ab hæredibus vel consanguineis, seu filijs ipsius occisi, nec Lega-
tus etiam de latere, aut Gubernator qui pro tempore foret, vel quouis alius posset auctoritate
apostolica, seu ex officio suæ Legationis aliquem Homicidam, seu exbannitum, rebannire, redu-
cere, seu reuocare ad Ciuitatem, vel districtum, aut eorum alterum, seu ei licentiam, vel saluam
conductum concedere redeundi seu morandi in eis, vel eorum altero, in perpetuum, vel ad tē-
tus modicum siue magnum, nec etiam per diem vnum siue noctem. Quod si secus per quemq̄
ex supradictis factum foret, ipso facto incidere in pœnam excommunicationis. sine vltiori
sententia declarationis, a qua per alium quam per summum Pontificem, & tunc facta de hoc spe-
ciali expressione, nō posset absolui, ac licentia, reductio, saluus conductus, & cassatio, Processus &
Banni huiusmodi essent ipso iure nullæ nulliusq; roboris vel momenti, incideretq; etiam in pœ-
nam Ducatorum Mille, Cameræ Apostolicæ Applicandorum, quam Thesaurarius, cui hoc secre-
te, vel publice foret denunciatum, de suo salario retineri faceret, & mandaret, nullo super hoc
expectato, seu requisito superioris mādato: quod si nō faceret ipse Thesaurarius, eandem sententiā
excommunicationis, ipso facto cū eisdem qualitatibus incurreret, Ipseq; sic rebannitus, reductus,
siue

siue quocunq; alio modo reuersus, posset & deberet capi detineri, & incarcerari, & de ipso se-
cundum sententiam contra eum latam, Iustitia fieri, per Gubernatorem, Potestatem, & alios of-
ficiales ad quos spectaret, & pertineret incontinenti, sine vltiori licentia, notificatione, & re-
quisitione superioris, vel alterius, sub pœna Ducatorum Ducatorum auri, Cameræ prædictæ ap-
plicandorum vel retinendorum, quam Thesaurarius præfatus, simili modo, & forma, ac sub simi-
libus Censuris, faceret retineri, & q̄ quæcunq; Appellationes interpositæ, vel interponendæ, ab
huiusmodi, vel alijs sententijs, siue Grauioribus contra Homicidas latis, vel a processu contra
eum facti, etiam si lis, vel instantia super eis penderet, & inhibitiones vigore ipsarum emisse fo-
rent per Auditorem Cameræ, vel alium quemcunq; ordinarium, vel delegatum, essent nullæ, &
inualidæ, nec ad vltiora super eis, & ipsarum vigore procedi posset, aut deberet, Quinimmo
appellationes, lites, & causæ huiusmodi censerentur aduocate, extinctæ & inualidæ, nec potesta-
tes, vel alij officiales quibus inhibitum foret, mandatis Inhibitionibus litispendentijs &
pœnis in eis contentis, astringerentur, Inmo tenerentur, & deberent ad executionem sententi-
arum latarū procedere, posset tamen in Casibus a iure vel statuto permissis appellari ad Guber-
natorem Ciuitatis, vel Prouinciæ, qui infra Mensem causam diffinire teneretur, quo elapso Ap-
pellatio, inhibitio, & instantia super eis essent nullæ, et liber, sine impedimento posset fieri Exe-
cutio sententiæ, vel banni, ac si non fuisset Inhibitum, & Appellatum, q̄q; Banniti, & Condemna-
ti propter hmoi crimen homicidij censerentur, & essent Banniti ab omnibus locis circūvicinis
vsq; ad Miliaria Quinquaginta, intra quæ si reperti forent, posset, & deberet Capitalis sententiæ,
siue condemnationis pecuniariæ executio fieri contra eos per Potestates, & alios officiales, Ci-
uitati, districtui & loco Præsidentes sub pœnis pecuniarijs simili forma imponendis. Item q̄ om-
nes, & singuli homicidæ, quorum delictum notorium foret, vel de homicidio infamati, seu con-
demnati, etiam si de delicto huiusmodi ex forma statuti inquiri non posset, vel aliqua pœna im-
poni, vel etiam si ipsius delicti, vel pœnæ pro eo interpositæ, auctoritate Apostolica, vel alterius
ab ea, vel a Romano Pōtifice potestatem habentis, esset facta remissio, cassatio processus, & sen-
tentia annullata, vel alias quomodolibet dispensatum per viam gratiæ seu iustitiæ remissionis
in toto vel in parte, non possent habere officia, vel dignitates in quibuscunq; locis, Ciuitatibus
& Terris, a quibus Banniti forent, in quibus Domicilium eorum originis haberent, seu alias mo-
ram traherent, vel residerent, etiam si forent absoluti rebanniti, vel alias eorum sententia, vel cō-
demnatio siue processus cassati, irritati, vel alias pro infectis habiti, sed perpetuo essent infames,
& omni officio, & dignitate priuati, nec possent ferre testimonium, nec tabellionatus officium
exercere, non admitterentur ad iudicandum seu ad aliud officium exercendum, & ab omnibus
actibus legitimis essent perpetuo suspensi, quinimmo si huiusmodi officia acceptarent, exerce-
rent, seu ad ea exercenda admissi forent, tam ipse, quam Gubernator, Legatus, aut superior, qui
eum eligeret, vocaret, aut ipsum officium exercere, seu ei præesse pateretur, pœnam quingento-
rum Ducatorum auri, ipso facto incurreret, & sua Gubernatione priuaretur, nec gesta in iudicio,
vel extra iudicium, tam per eum qui admissus foret ad officium, quam per eum qui illud ab eo
exerceri passus foret, de cetero valida essent, & robur obtinerent, quinimmo essent nullius robo-
ris, vel momenti, & si Ecclesiasticæ personæ forent, sententiam excommunicationis ipso facto in-
curreret sine vltiori declaratione, a qua nō possent, præterquam a Romano Pōtifice, cum spe-
ciali delicti seu remissionis huiusmodi expressione absolui, & Thesaurarius Cameræ, sine vltio-
ri requisitione seu notificatione, aut inhibitione, vel monitione, Salarium eisdem, vel alteri de-
bitum retinere deberet, si ab eo deberetur, si vero non deberetur, mandaret Potestati, Guberna-
tori, vel alteri ad quem spectaret, ab eis, vel eorum altero exigere, sub eisdem Censuris & pœnis.
& deinde Reolendæ Memoriam Paulus Papa Secundus, etiam prædecessor noster, Nonnulla,
quietem & laudabile regimen Ciuitatis nostræ Perusinae punctionem excessuum, quæ inibi pro
tempore committi contigerat, statuens, inter alia eiusdem Pij Prædecessoris statutum & De-
cretum, prædicta, per alias, in quibus statuti & decreti prædictorum tenorem de verbo, ad ver-
bum inferi fecit, approbavit, ac voluit, et mandauit, præsertim in Ciuitate prædicta inuolabili-
ter obseruari, postmodum vero per felicis recordationis Sixtum Papam quartum similiter præ-
decessorem nostrum accepto quod eiusdem Pij Prædecessoris statutum, & decretum prædicta
ab aliquibus temporibus citra, non fuerant obseruata, & ex illorum inobseruantia subditi
præfata Ecclesiæ procliuiores fuerant ad homicidia committenda, iamq; fere passim
quotidie homicidia perpetrabantur, & homicidæ præfati ideo ad illa committendum
promptiores existebant, quia sperabant latere, & suorum excessuum remissionem facile
consequi posse: idem Sixtus prædecessor, detestabilem, & horrendam talium siccariorum ne-
quitiam, ad aliorum tutelam opportunis remedijs prosequi cupiens, habita super hijs, cum fra-
tribus

tribus suis præfate Ecclesiæ Cardinalibus, de quorum numero tunc eramus, deliberatione ma-
tura, & de illorum consilio statuta, & decreta prædicta Pij prædecessoris præfati, & prout illa
concernebant, omnia & singula in eiusdem Pij prædecessoris litteris contenta, per reliquas suas
litteras approbavit, et robur perpetuæ firmitatis obtinere debere decreuit, ac voluit, & de eo-
rundem fratrum consilio statuit, & ordinavit, quod condemnati eatenus, et quos in posterum
condemnari contingeret, vbi libet in Ciuitatibus, Terris, & Locis prædictis, pro homicidio, siue
vt Principales, siue vt Auxilium, Consilium, & fauorem præstantes, suarum condemnationum re-
missionem, aut contra illas Saluum conductum, & licentiam secure morari, in loco Patrati Cri-
minis, vel ei infra Quinquaginta Miliaria, vt præfertur propinquo nullatenus obtinere possent,
ab alio, quam ipso Syxto prædecessore, & Romano Pontifice qui pro tempore foret, & alicuius
alterius etiam Legati de latere remissio nemini suffragaretur. Et si forte contingeret eundem
Syxtum prædecessorem, & Romanum Pontificem pro tempore existentem ad remissiones, seu
Saluum conductum huiusmodi procedere, talis remissio, per Preoccupationem processisse, censere-
tur, et nemini prodesse posset, nisi in illa vere ipsius Sixti prædecessoris litterarum tenor de ver-
bo ad verbum, non autem per clausulas id importantes insertus foret, & specificata, & determi-
nata causa exprimerentur, quæ eundem Sixtum prædecessorem, & successores suos induceret ad
derogandum præmissis, quæ cum tam matura deliberatione ab eo emanat. Et vt præmissa eo ple-
nius innotescerent, voluit ea per Legatos, Rectores, & Gubernatores, Prouinciarum, Ciuitatum,
& locorum, temporali Dominio præfate Romanæ Ecclesiæ subiectorum, in singulis Ciuitatibus,
& locis eorum legationi Commissis, Sono tubæ præmissis, publicari, & in registris in quibus ta-
lia decreta dictæ sedis registrari sunt solita, Registrari, prout in singulis litteris prædictis, plenius
continetur, Cupientes igitur, vt statuta, & decreta huiusmodi, quæ tam prouide emanarunt, tanto
firmius obseruentur, quanto erunt sapius eiusdem sedis auctoritate roborata, habita super præ-
missis, cum fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus deliberatione matura, de
illorum Consilio, Pij, Pauli, ac Sixti, prædecessorum prædictorum laudabilia statuta, decreta, volu-
tates, ordinationes, & mandata prædicta, ac prout illa concernunt, omnia & singula, in eorundem
prædecessorum litteris contenta, auctoritate apostolica, præsentium tenore, approbamus, & ro-
bur perpetuæ firmitatis obtinere debere decernimus, ac volumus, & mandamus, perpetuis futu-
ris temporibus obseruari, & iuxta eiusdem Sixti prædecessoris litteras per Legatos, Rectores &
Gubernatores prædictos, in singulis Ciuitatibus, & locis eorum, Legationi, Rectoriæ, & Guber-
nationi Commissis, sono tubæ præmissis, publicari, & in Registris solitis registrati, Non obsta-
ntibus constitutionibus, & ordinationibus apostolicis, ac quibusuis Priuilegijs, concessionibus,
& indultis, per sedem apostolicam, quibusuis Prouincijs, Domicellis, Ciuitatibus, Terris, & lo-
cis, ac personis alijs, quauis consideratione, concessis. Quæ quoad præmissa reuocamus, & nemi-
ni volumus suffragari, Ceterisque contrarijs quibuscumque. Nulli ergo omnino hominum, liceat
hanc paginam nostræ Approbationis, constitutionis, mandati, reuocationis, & voluntatis, infringere,
vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attemptare præsumpserit, Indignationem
omnipotentis dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum. Dat.
Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis, Dominicæ, Milleesimo quadringentesimo
octuagesimo sexto. Pridie Kalendas Septembris, Pontificatus nostri, Anno Secundo.

BVLLA Contra Brigosos, & in fauorem Paciorum.

SIXTVS Episcopus seruus seruorum dei. Ad perpetuam rei memoriam, Perni-
tiosam deoq; odibilem rixarum consuetudinem, & inquietorum rixantium Bri-
gas detestabiles aut verius corruptelâ, quæ Pacis æmulo Procurante, in plerisque
nostris, & Romanæ Ecclesiæ Ciuitatibus præcipue alma Vrbe cum animarum eu-
denti periculo, corporum quoq; & facultatum maximo detrimento, diutius ino-
leuit, quantum nobis ex alto permittitur, eradicare totis viribus cupientes, no-
stre sollicitudinis Pastoralis officium, ita interponere, ac Prædecessorum nostrorum decreta pro-
uide super hoc edita nostri muniminis Præsidio instaurare curamus, quæ sublati quibuslibet dissi-
dijs, ciuilibusq; discordijs, nostri, & eiusdem Ecclesiæ filij Pacis amenitate lætent, peruersorum vero
temeritas pœnarum exaggeratione penitus arceatur. Olim siquidem a felicitis recordationis Paulo
Papa Secundo, Prædecessore nostro emanarunt litteræ tenoris subsequētis. Paulus Episcopus ser-
uus seruorum dei. Ad perpetuam rei memoriam. Veros sanguineos, & dolosos abominabiles deo, Sã-
ctus Propheta testat, nec immerito quidem apud deum, & homines detestandi videtur, qui horrenda
sæuitia,

sæuitia, & vindictæ furore Succensi, sanguinem sitiunt aliorum, & præsertim infantiū, ita vt nõ
solum corporum mortem procurent, sed etiam animarum, pro quibus dei filius mortem subiit
corporalem, easq; pretio sui sanguinis comparauit, vnde nos eiusdem saluatoris vicem, dispo-
nente domino, licet immeriti, obtinentes in terris, Eisdem merito, detestamur, & ad gregis
Dominici custodiam sollicitis excitati vigilijs animarum, & corporum saluti, & publicæ paci,
ac quieti, attenta cogitatione insistimus, vt perditorum hominum audaciam compefcendo ani-
mas simul, & corpora deo lucrifacere sua nobis cooperante gratia valeamus, Sane in alma
Vrbe nostra quæ sicut per sacram Beati Petri, sedem totius, est caput orbis effecta, ita ceteris vt
bibus quietis & pacis norma, & exemplar deberet esse Iustitiæ, instigante Diabolo pestiferum,
& permiosum malum irrepit, vt si quando inter aliquos, etiam pro leuissima causa, quam Bri-
gam vocant, rixa fuerit exorta, in qua alter alterum percussit, aut vulnerauerit, percussus aut
vulneratus, huiusmodi offendentis, patrem, fratrem, aut filium, seu alterum ex propinquis, iniu-
riæ expertem, & plarumq; offensionis ignarum, aut huiusmodi excessus plurimum indolentem
Horribili immanitate, & furiosa dementia, in vindictam suæ iniuriæ vulnerat, & interdum occi-
dit, aut aliquis propinquorum offensus, ad vltionem iniuriæ Propinqui sui, vt præmittitur pro-
pinquum offendentis vulnerat, vel occidit, vel vulnerari, & occidi facit, inde quoq; iuxta dāna-
bilem abusum Ciuitatis, vtraq; pars se domibus priuatis includit, quas in contemptum summi
Pontificis, videlicet Principis, ac etiam Magistratum ciuitatis, armatis complent, & interdum
fores domorum, & porticus steccatis communiunt, vbi tanquam ad officinas asilum scelerum
perditi homines, & scelesti, ex vtraq; parte cōueniunt, illic rabida factio iungitur, atrocissimi sce-
leris immanitate concordans, illic dementia, & fama est, & venalis iniuria, dum hij, qui nulla
sunt iniuria lacescunt, ad vindictam offensorum, insana mente, & ferali crudelitate, coniurant, hij
sunt quorum veloces pedes sunt ad effundendum sanguinem, qui viam pacis non cognouerunt,
Inter quos fœda & obscœna conuertit Alearum vsus, pecuniarum effusio, patrimoniorum dissi-
patio, dire blasfemiæ, & obscœni aguntur incæstus, ex hijs oritur regentium Rempubicæ, & Ma-
gistratum cōtemptus, ac seditiones nonnunquam excitantur, quod quidem ex alio veteri pro-
cessit abusu, & si quando huiusmodi rixæ & offensiones, intercedunt non solum propinqui, atq;
coniuncti, sed etiam extranei vtrique parti se offerunt, quod vulgo apud eos, & materno vocabu-
lo, Fare de bene, nuncupatur, ex quo plerumq; totius Ciuitatis studia, non sine graui nota regē-
tium, atq; discrimine reipublicæ, armantur aduersus proximos, miseri spiritu diaboli repleti,
omne ius humanæ societatis, omnem charitatē, omnem ciuilem concordiam damnabili abusu
peruertunt. Nos igitur tam immani, & crudeli facinori, ac populi nostri peculiaris periculis vo-
lentes occurrere, & tam nepharios præsumptores debite animaduersionis mucrone ferire, & vt
tuta sit inter improbos innocētia, etiam in ipsis improbis formidato supplicio, refrenetur auda-
cia, ac nocendi facultas, ipsiusq; almæ vrbis nostræ paci, & quieti, & tranquillitati consulere, vt
felici ducta regimine præseruetur a noxijs, & optatis semper perficiat incrementis. Hac irre-
fragibili, matura, digestissima, & perpetua valitura cōstitutione, Statuimus, & ordinamus, vt qui-
cumq; deinceps Baro, aut domicellus, vel Ciuis Romanus, vel quæuis alia Ecclesiastica, sæcula-
risq; persona, cuiuscumq; conditionis, & qualitatis existat, quacumq; etiam atroci iniuria laces-
sit pro sua, vel amici, aut propinqui iniuria vindicanda, patrem, aut filium, fratrem, aut propin-
quum, vel alias amicum, vel domesticum offendentis, vulnerare, mutilare, occidere, vel quocumq;
modo, realiter, vel personaliter, offendere præsumpserit, aut Talia fieri fecerit, vel mandauerit,
similiter qui in vrbe Roma, vel in eius districtu, occasione rixæ, vel Brigæ, domū Cōmunire, arma-
tos receptare, aut tenere, vel adharētes, & complices, ac fautores Brigæ arcessere, seu quacumq;
conuentionē, congregationē, & Collectā hominum, ad vltionē iniuriæ, inuocare, excitare, inuitare,
vel receptare præsumpserit per se, vel aliū, Crimē Læsæ Maiestatis incurrat, & tanquā Læsæ Maie-
statis, rebellionis, ac Seditionis in Vrbe cōcitata reus censeatur, & habeatur, ac veluti talis, a com-
petētibus iudicibus seuerissime puniatur. Ecclesiastici vero talia perpetrates ab omni dignita-
te, honore, ordine, officio, & Beneficio sint ipso iure priuati, & perpetuæ custodiæ mancipentur,
beneficia eorū libere alijs per illos ad quos eorū collatio pertinet, cōferantur. Omnesq; Præterea
talia perpetrates, & committētes, tanq̄ Christianæ religionis alieni, publicæ Pacis æmuli, ab omni
Populo, Ciuitate, Terra, vel loco, Ecclesiæ Romanæ mediāte vel immediate subiecte, sint perpe-
tuo diffidati, eorū bona tam mobilia q̄ immobilia sint ipso iure, Camere apostolicæ confiscata,
Nulli Præterea taliū alicuius aperiāt Ianua dignitatis, aut honoris Ecclesiasticæ vel mūdang, seu
ad alicuius loci regimē sit assensus, Et ut magis famosa sit eorū infamia, factio testamēti actiue
& passiue, sit eis interdicta, ad actus legitimos nullus eis pateat aditus, nulla porta pādāt, omni
spe gratiæ, aut dispensationis adēpta, Ac præter prædictas pœnas, sententiā excōmunicationis, &
perpetuæ

perpetua maledictionis incurrat, a qua Absolui non possint nisi per Romanos Pontifices, Præterque in mortis articulo constituti, illi vero qui ipsis offensis vel offendentibus seu Brigosis adhærere fauere opem Auxiliumque permittere, vel in domibus aut Castris locis seu forte litis suis receptare, aut qui iuxta vulgare, Fardebene, deinceps præsumperit, tamquam fautores scelerum, & conspiratores aduersus publicam pacem, omnino similis rebellionis confiscationis depositionis, priuationis inhabilitationis atque excommunicationis, & anathematis pœnas incurrant. Statuimus præterea, ut domos & habitationes principalium offendentium, qui vindictam in alios ut præmittitur sumere vel exercere, vel etiam qui ex vtraque parte Domos ipsas munire, aut congregationes occasione Brigæ, & Collecta hominum adiuuare, aut armis vel stercoribus, aut Propugnaculis communire ausi fuerint, in detestationem tanti facinoris demoliantur et usque ad solum, ad perpetuam infamiam prosternantur: per hoc quoque secularibus, & alijs iudicibus suis competentibus, non adimimus facultatem utendi Statutis & Legibus aduersus tales editis vel edendis: Dignum est enim ut nefandi ratione flagitij, vltionis feueritas extendatur, & propter enormitatem facinorum, pœnarum modus exuperet. Ceterum volumus quod singuli in dicta Vrbe Rixam seu Brigam quomodolibet forsitan in præsentiarum habentes, sustinentes, aut excitare molientes, cuiuscunque status, vel conditionis fuerint, post publicationem præsentium in curia Capitolij, & alijs publicis dictæ vrbis locis faciendam, infra Quindecim dierum spatium super illa in dilectos filios eiusdem Vrbis generales Pacerios nostros, ac Chericum de Chericatis Ciuem & militem Vicentinum seu alium per nos eius loco forsitan surrogandum aut deputandum, & de iure & de facto iuxta auctoritatem & arbitrium eorum plenarie compromississe, ipsorumque decisionibus, sententijs, & mandatis, quæ omnia rata & grata haberi, ac ab omnibus & singulis, quorum interest, vel intererit quomodolibet in futurum, inuiolabiliter obseruari volumus atque mandamus, Stare & parere debeant, & teneantur. Decernentes nulli licere illis contradicere, nec etiam ab eis quouismodo appellare, Inhibentes nihilominus districtius ne aliquis per seipsum aut quemuis alium directe vel indirecte, seu alio quouis quaesito colore contra pacem, & concordias, hæcenus initas & factas, vel securitates præstitas, seu deinceps ineundas, venire, vel aliquid attemptare, aut illas infringere quomodolibet præsumant, sub pœnis vltra vrbis statuta in huiusmodi facta Pace contentis, ac præmissis, & alijs arbitrio nostro infligendis, Quas rebelles, & contrafacientes, ac pacem huiusmodi non seruantes, eo ipso quo contrafecerint, irremissibiliter incurrant. Ad maiorem præterea firmiteremque rei subsistentiam, & perpetuam obseruationem, volumus & mandamus quod præsentis nostræ litteræ eiusmodi voluntatem, ordinationem, & Decretum nostrum continentes, in volumine Statutorum dictæ nostræ Vrbis, de verbo ad verbum denotentur, & describantur. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ constitutionis, ordinationis, statuti, voluntatis, mandati, Decreti, & inhibitionis, infringere, vel ei ausu temerario contraire, Siquis autem hoc attemptare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Marcum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quadringentesimo sexagesimo sexto, Decimo Kalendas Octobris, Pontificatus Nostri Anno Tertio Cum autem, sicut facti euidencia manifestat ex ordinatione tam prouida, modica prouenerit hucusque, Vtilitas, & litteræ Prædecessoris huiusmodi in obseruantia debita, pro nostro, ac ipsius Prædecessoris voto laudabili, nequaquam habitæ fuerint, ut decebat. Nos peruerforum temerarios ausus castigatione debita reprimere & Rixis, Brigis, atque dissidijs huiusmodi, finem imponere cupientes, Motu proprio litteras prædictas, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, ex certa scientia innouantes, ac vim vigoremque perpetuos obtinere, & inuiolabiliter obseruari decernentes, omnibus quoque & singulis, Rixam, seu Brigham, quomodolibet ad præsens in eadem vrbe obtinentibus, sub pœnis in præserta Bulla contenti districtius mandantes, ut infra Trium dierum spatium, a die Publicationis præsentium inchoandum, alijs vero Brigas ipsas in futurum forsitan habituris, sub decem similium dierum termino debeant & teneantur omnes & singulas Brigas & differentias huiusmodi, in modernos Pacerios nostros ac alios pro tempore existentes, per nos ad hoc specialiter deputatos, seu in posterum deputandos, de iure & de facto iuxta eorundem Arbitrium, & auctoritatem plenarie compromittere, & ipsorum sententijs, decisionibus, & mandatis, quæ omnia grata & rata haberi volumus, stare & parere debeant & obseruari volumus in futurum, Quodque Pacerij prædicti teneantur & debeant, ommissis iuris & statutorum solemnitatibus, ac dilationibus, nostra auctoritate de consilio tamen & assensu præsentis nostræ almæ Vrbis Gubernatoris, & pro tempore existentis, omnes & singulos Brighosos, hmoi cogere & compellere, ad pacem & reconciliationem, Ineundas, Contradictores & retinētes, vijs iuris, & remedijs opportunis, omni prorsus appellatione

ne cessante penitus compescendo, alias iuxta litterarum prædictarum continentiam & tenorē, Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno incarnationis Dominicæ Millesimo quadringentesimo septuagesimo septimo. Quarto idus Iulij, Pontificatus Nostri Anno Sexto.

BVLLA contra sumentes vindictam in personam tertij. Ac contra Brighosos. Et quod a sententijs Paceriorum non appellatur.

INNOCENTIVS Episcopus seruus seruorum dei. Ad perpetuam rei Memoriam. Et si de cunctarum Ciuitatum temporali Dominio Romanæ Ecclesiæ subiectarum prospero & felicitate Regimine cogitare nos deceat, ad nostram tamen almam Vrbem Apostolorum Petri & Pauli glorioso martirij cruore Domino nostro Ihesu Christo consecratam, Ciuitatem Sacerdotalem & Regiam, eiusque salubre regimen tanto accuratius aciem nostræ considerationis extendere, & quæ propterea prouida predecessorum nostrorum ordinatione emanarunt, pro eorum subsistentia firmiter approbationis munimine roborare debemus, quanto illa caput est orbis & altissimum in ea Sacerdotij principatum & Christianæ religionis caput instituit ac fuit, quod pro nostra salute perulit, Martirij sedem, ad quam de vniuersis mundi partibus Christi fideles confluunt, in numero copioso voluit collocari. Dudum siquidem cum in ea præfata vrbe infligante diabolo pestiferum ac perniciosum malum irrepisset, quod si quando inter aliquos, etiam pro leuissima causa, Rixa quam Brigham vocabant exoriebatur, in qua alter alterum percuteret, aut vulneraret, percussus aut vulneratus huiusmodi, offensentis Patrem fratrem aut filium, seu alterum ex propinquis iniuriæ expertem, & plerumque offensentis ignarum, aut huiusmodi excessus plurimum indolentem, horribili immanitate, & furiosa dementia in vindictam suæ iniuriæ vulnerabat, & interdum occidebat, aut aliquis propinquorum offensus ad vltionem iniuriæ propinqui sui, ut præmittitur, propinquum offendētis vulnerabat vel occidebat, vel vulnerari, & occidi faciebat, inde quoque iuxta damnabilem abusum eiusdem Ciuitatis, vtraque pars se domibus priuatis includebat, quas in contemptum summi Pontificis ac etiam Magistratum Ciuitatis, armatis complebant, & interdum fores Domorum & Porticus stercoribus communiebant, vbi tamquam ad officinas & asilum scelerum perditii homines & scelesti, ex vtraque parte conueniebant, Illic rabida factio iungebatur atrocissimi sceleris immanitate concordans. Illic dementia, & ut fama erat, venalis iniuria, dum hij qui nulla erant iniuria lacesciti, ad vindictam offensentis, infana mente, & ferali crudelitate coniurabant, hij erant quorum veloces erant pedes ad effundendum sanguinem, & qui viam pacis non cognouerant, & inter quos sæda & obscena committebantur, alearum Lusus, pecuniarum effusio, patrimoniorum dissipatio, dire Blasfemiæ & obsceni agebantur incæstus, Ex hijs oriebatur regentium rempublicam & Magistratum contemptus, ac seditiones nonnumquam excitabantur, quod quidem ex alio veteri processerat abusu, ut si quando huiusmodi Rixæ & offensiones intercedebant, non solum propinqui atque coniuncti, sed etiam Extranei vtrique parti se offerbant, quod vulgo apud eos, & materno vocabulo, Fare de bene, nuncupabatur, ex quo plerumque totius Ciuitatis studia diuidebantur, non sine graui nota regentium, atque discrimine rei publicæ, armabantur aduersus proximos miseri spiritu Diaboli repleti, & omne ius humanæ societatis, omnem caritatem, omnem ciuilem concordiam damnabili abusu peruertebant, Felicitatis recordationis Paulus Papa Secundus prædecessor noster, volēs tam immani, & crudeli facinori, ac Populi peculiaris Romanæ Ecclesiæ periculis occurrere, & tam nefarios præsumptores debite animaduersionis Mucrone ferire, & ut tuto esset inter improbos Innocentia, & ipsis improbis formidato supplicio refrenaretur audacia, ac nocendi facultas, ipsiusque almæ Vrbis paci, & quieti, ac tranquillitati consulere, ut felici ducta regimine præserua retur a noxijs, & optatis semper proficeret incrementis: irrefragabili, matura, digestissima, & perpetuo valitura constitutione, statuit, & ordinauit, quod quicumque deinceps Baro, aut Domicellus, vel Ciuis Romanus, vel quouis alia Ecclesiastica, Sæcularisque persona, cuiuscunque conditionis, & qualitatis existeret, quacunque etiam atroci iniuria lacesciti, pro sua vel amici aut propinqui qui iniuria vindicanda, Patrem aut filium, fratrem, aut propinquum, vel alias amicum, vel domesticum offendētis vulnerare, mutilare, occidere, vel quocunque modo, realiter, vel personaliter offendere præsumeret, aut Talia fieri faceret, vel mandaret: & similiter qui in Vrbe Roma, vel in eius districtu, occasione Rixæ, vel Brigæ, Domum communire, armatos receptare, aut tenere, vel adherentes, aut complices, ac fautores Brigæ accessere, seu quacunque conuentionem, congregationem, & collectam hominum, ad vltionem iniuriæ, inuocare, excitare, inuitare, vel receptare

presumeret, per se, vel alium crimen læsæ Maiestatis incurreret, & læsæ maiestatis, rebellionis, ac seditionis in Vrbe concitate, reus censeretur & haberetur, ac veluti talis a competentibus iudicibus seuerissime puniretur. Ecclesiastici vero talia perpetrantes, omni dignitate, honore, ordine, officio, & beneficio, essent ipso iure priuati, & perpetuæ custodiæ manciparentur. Beneficia eorum libere alijs per illos ad quos eorum collatio pertineret, conferrentur, omnesq; præterea talia committentes, tamquam Christianæ religionis alieni, publicæ Pacis inimici, ab omni Populo, Ciuitate, Terra, vel loco, Ecclesiæ Romanæ mediate vel immediate subiecto, essent perpetuo diffidati, eorum Bona tam mobilia, quam immobilia essent ipso iure Camere Apostolicæ confiscata, Nulli præterea talium alicuius appetiret Ianua dignitatis, aut honoris Ecclesiastici, vel mundani, seu ad alicuius loci regimen esset ascensus: & vt magis famosa esset eorum infamia, factio testamenti actiue & passiuæ esset eis interdicta, ad actus legitimos nullus eis pateret aditus, nulla porta panderetur, omni spe gratiæ, aut dispensationis adempta: ac præter prædictas penas sententiam excommunicationis, & perpetuæ maledictionis incurrerent, a qua absolui non possent, nisi per Romanum Pontificem, præterquam in articulo mortis constituti: illi vero qui ipsis offensis, vel offendiculis seu Brighosis, adherere, fauere, opem, auxilium, ne promittere, vel eos in Domibus, aut castris, locis, seu Fortilitijs suis receprare, aut qui iuxta vulgare (Fare de bene) deinceps præsumerent, tamquam fautores scelerum, & conspiratores aduersus publicam Pacem, omnino similis Rebellionis, confiscationis, depositionis, priuationis, Inhabilitationis, atq; excommunicationis, & anathematis penas incurrerent. Statuit præterea idem prædecessor, vt Domus & habitationes principalium offendentium, qui vindictam in alios, vt præmittitur, sumere vel excitare, vel etiam qui ex vtraq; parte domos ipsas munire, aut congregationes occasione Brige, & collectas hominum adunare, aut armis, vel armatis, seu stecatis, & propugnaculis communiere, ausi forent, in detestationem tanti facinoris, vsq; ad solū, ad perpetuam infamiam, prosternerentur, per hoc secularibus, & alijs iudicibus suis competentibus non adimens facultatem vt eisdem statutis & Legibus aduersus tales actus, vel edendis, quia dignum fore existimabat, vt ratione nefandi flagitij ritionis seueritas extenderetur, & propter enormitatem facinorum, penarum modus exuberaret, prout in eiusdem prædecessoris litteris desuper confectis, quarum tenorem idem prædecessor, de verbo ad verbum, in volumine statutorum eiusdem Vrbe annotari & describi mandauit, plenius continetur. Cum autem post dicti prædecessoris obitum, qui contraenerunt eisdem litteris ab aliquibus temporibus citra, præcedentes, pro leuibus plurimq; causis, procliuiores fuerint ad huiusmodi abusus saucitationem, & se domibus includere, illas armis propugnaculis & scelestis hominibus munire, & se sic quibus pluribus annis inclusos, in eisdem Domibus continere, & interim nonnumquam Manus improbas, non sine interuenientium hinc inde cruciacione conferere, scandala plurima in eadem Vrbe excitare non formidauerint, nec formident, creueritq; valde numerus dissidentium eorū, qui passim in eadē Vrbe, ad vindictam, iuxta abusus prædictos, mutuo palam tu exquiris dolis se interficere, & alias offendere non cessant. Nos qui detestabilem & horrendam talium nequitiam oportunitis remedijs persequi studijs quærimus indefessis, habita super his cum fratribus nostris Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinalibus deliberatione matura, de illorū consilio, eiusdem Pauli prædecessoris, constitutionem, statutum, & ordinationem prædicta, & prout illa concernunt, omnia & singula in dictis litteris contenta, Auctoritate Apostolica, præsentium tenore, approbamus, & robur perpetuæ firmitatis obtinere ac obseruari debere, eadem auctoritate decernimus, & pro potiori cautela, ea omnia sic vt præfertur ab eodem Prædecessore prouide situta, & ordinata, de nouo statuimus & ordinamus, ac mandamus perpetuis futuris temporibus inuolubiliter obseruari: Volumus insuper q; singuli in eadem vrbe in præsentiarum Rixam seu Brigham quomodolibet forsitan habentes, sustinentes, aut excitare molientes, cuiuscunq; status vel conditionis existant, post Publicationem præsentium in Curia Capitolij, & alijs locis publicis dicte Vrbe, taciendam, Infra Quindecim dierum Spatium super illa in dilectos filios eiusdem Vrbe generales Paceros, ac Vicecamerarium, seu alium per nos eius Loco forsitan surrogandū, aut deputandū, & de iure & de facto iuxta auctoritatem & arbitrium eorūdem Pacerorum plenarie cōpromississe, ipsorum decisionibus, sententijs, & mandatis stare & parere debeant, & teneantur, decernentes nulli licere illis contradicere, nec etiam ab eis quouis modo appellare, ac districtius inhibentes ne aliqui per se aut alium, directe vel indirecte seu alio quouis quæsito colore, contra pacem & concordias hæctenus initas & factas, vel securitates præstitas, seu deinceps iniendas venire, vel aliquid attemptare, aut illas infringere quomodolibet præsumant, sub penis ultra Vrbe statuta, in huiusmodi facta pace contentis, ac præmissis, & alijs, nostro

stro & Apostolicæ sedis arbitrio infligendis, quas rebelles & contrafacientes, ac pacem huiusmodi non seruantes, eo ipso quo contrafecerint irremissibiliter incurrant. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac confirmatione Apostolica, vel quavis alia firmitate vallatis, eiusdem Vrbe statuta, & consuetudinibus contrariis quibuscunq;. Et ne quispiam de præmissis valeat ignorantiam allegare, mandamus præsentem nostrarum litterarum tenorem, in locis publicis prædictis, sono tubæ præmissis publicari, Et in volumine statutorum prædictorum, de verbo ad verbum describi. Nulli ergo omnino hominum, liceat hanc paginā nostræ approbationis, constitutionis, statuti, ordinationis, voluntatis, decreti, inhibitionis, & mandati, infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit Indignationem omnipotentis dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Datum Romæ apud Sanctū Petrū Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quadringentesimo octuagesimo sexto Kalendis Septēbris Pontificatus Nostri Anno Secundo.

BVLLA aliarum confirmatoria, contra Homicidas, & sumentes vindictam ac minantes.

INNOCENTIVS Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Licet ea quæ laudabili & prouida Prædecessorum nostrorum ordinatione contra viros sanguinum & dolosos deo & hominibus propheta testante abhominabiles, vt penis debitis iustitia mediante, puniantur, statuta & ordinata fuerunt, inuolubiliter debeant obseruatione vigere, nonnunquā tamen Romanus Pontifex ne successu temporis impugnationi subiaceant, illa de nouo approbare consuevit, vt eo firmiter illibata persistant, quo magis suo fuerint præsidio pro tempore stabilita, alia etiam de nouo statuendo & ordinando, quæ prosperi status incrementum, & boni regiminis directionem afferre possint, prout id in Domino conspicit salubriter expedire. Dudum siquidem per sælicis recordationis Pium Papam Secundum, Prædecessorem nostrum, accepto, q; a Certis annis tunc elapsis citra in Terris Locis & tenimentis Romanæ Ecclesiæ mediate vel immediate subiectis, quam plura, etiam ex leuibus causis, homicidia commissa esse reperiebantur, Idem Prædecessor attendens crimen huiusmodi inter alia esse perniciosum, & detestabile, & iuxta Canonicas sanctiones debere graui animaduersione puniri, & tanto seuerius puniendū & extirpandū fore, quanto manifestius cognoscebatur quod ex eo vt plurimum scandala, & mala plurima subsequerentur, Ac cupiens q; eiusdem Ecclesiæ mediate vel immediate subiecti pacifici forent & modesti, & Terras ac loca prædicta Sicarijs expurgare, inter alia per quosdam statuit & decreuit q; omnes illi qui pro delicto homicidii forent condemnati, seu alias de Ciuitate aliqua & districtu ipsius Banniti, non possent ad ciuitatē seu districtum huiusmodi quocunq; tempore redire, seu in eis, vel eorum altero moram trahere, etiam habita pace ab hæredibus seu consanguineis vel filiis ipsius occisi, & deinde cum in Vrbe Romana instigante diabolo pestiferum ac perniciosum malum irrepisset, q; si quando inter aliquos etiam pro Leuissima causa, Rixa quam Brigham vocabant, exorirebatur, in qua alter alterum percuteret aut vulneratus huiusmodi, offendens Patrem, fratrem, aut filium, seu alterum ex propinquis, iniuriæ expertem, & plerumq; offensionis ignarum, aut huiusmodi excessus plurimum indolentem, horribili immanitate, & furiosa dementia in vindictam suæ iniuriæ vulnerabat, & interdum occidebat, aut aliquis propinquorum offensi ad ultionem iniuriæ propinqui sui, vt præmittitur, propinquum offendens vulnerabat, vel occidebat, vel vulnerari seu occidi faciebat, inde quoq; iuxta damnabilem abusum eiusdem vrbe vtraq; pars se domibus priuatis includebat, quas in contemptum summi Pontificis, ac etiam Magistratum Ciuitatis armatis complebant. Et interdum fores domorum & Porticus Steccatis communibant, vbi tamquam ad officinas & Asylum scelerum perditii homines & scelesti ex vtraq; parte conueniebant, illic rabida factio iungebatur atrocissimi sceleris immanitate concordans, illic dementia, & vt fama erat, venalis iniuria, dum hi qui nulla erant iniuria lacerati ad vindictam offensorum, insana mente, & ferali crudelitate coniurabant, hi erant quorum veloces erant pedes ad effundendum sanguinem, & qui viam pacis non cognouerant, & inter quos fœda & obscena commitebantur, alearum vsus, pecuniarum effusio, Patrimoniorum dissipatio, diræ blasphemæ & obscœni agebantur incestus, ex iis oriebatur regentium Rempublicam, & magistratum contemptus, ac seditiones nonnumquam excitabatur, quodq; ex alio veteri processerit abusu, vt si quando huiusmodi rixæ & offensiones intercedebant, non solum propinqui atq; coniuncti, sed etiā extranei vtrique parti se offerbant, quod vulgo apud eos, & materno vocabulo. Fardebene nuncupabatur, ex quo plerumq; totius Ciuitatis studia diuidebantur, non sine graui nota Re

gentium, atq; diſcrimine Reipublice, armabantur aduerſus proximos miſeri ſpiritu diaboli repleti, & omne ius humanæ ſocietatis, omnem caritatem, omnem Ciuilem concordiam, damabili abuſu peruertebant: Pie memoriæ Paulus Papa Secundus etiam prædeceſſor noſter, volens tam immani & crudeli facinori, ac Populi peculiaris Romanæ Eccleſiæ periculis occurrere & tam nepharios præſumptores, debitæ animaduerſionis mucrone ferire, & vt tuta eſſet inter improbos Innocentia, & in ipſis improbis formidato ſupplicio refrenaretur audacia, & nocendi facultas, ipſi vſq; almę vr̄bis paci & quieti & tranquillitati conſulere vt ſœlici ducta regimine præſeruetur a noxiis, & optatis ſemper proficeret incrementis, per alias litteras ſuas perpetuo valitura conſtitutione ſtatuit & ordinauit, q̄ quicumq; baro, aut Domicellus, vel ciuis Romanus, ſeu quæuis alia Eccleſiaſtica, ſæculariſq; perſona, cuiuſcunq; conditionis & qualitatis exiſteret, quacunq; etiã atroci iniuria laeſa, pro ſua vel amici, aut propinqui iniuria vindicanda, patrē, aut filiū, fratrem, aut propinquū, vel alias amicū vel domeſticū offendentiſq; vulnerare, mutilare, occidere, vel quocunq; modo realiter vel perſonaliter offendere præſumeret, ac talia fieri faceret, vel mandaret, & ſimiliter qui in vr̄be Roma, vel eius diſtrictu occasione rixæ vel brigę domū cōmunire, armatos receptare aut tenere, vel adherentes, & complices aut fautores Brigę arceſſere, ſeu quacunq; conuentionē congregationē & collectā hominū ad vltionē iniuriæ inuocare excitare inuitare vel receptare præſumeret per ſe vel aliū, crimen læſę maięſtatis incurreret, & læſę maięſtatis rebellionis, ac ſeditionis in Vr̄be concitate reus cēferetur & haberetur, ac vt talis a cōpetentibus iudicibus ſeueriffime puniretur. Eccleſiaſtici vero talia perpetrantes omni dignitate, honore, ordine, officio, & Beneficio, eſſent ipſo iure priuati, & perpetuę cuſtodię māciparetur, Beneficia eorū libere aliis per illos ad quos eorū collatio pertineret cōferrentur, omneſq; præterea talia committentes tamquam Chriſtianiæ Religionis alieni, publicę pacis Amuli, ab omni Populo, Ciuitate, Terra, vel loco Eccleſiæ Romanæ mediate vel immediate ſubiecto, eſſent perpetuo diffidati, eorum bona tam mobilia quam immobilia eſſent ipſo iure Camerę Apoſtolicę conſiſcata, nulli præterea talium alicuius aperiretur Ianua dignitatis, aut honoris Eccleſiaſtici vel mundani, ſeu ad alicuius loci regimen, eſſet aſcenſus. Et vt magis fama eſſet eorum infamia, factio teſtamenti actiue & paſſiue eſſet eis interdicta, ad actus legitimos nullus eis pateret aditus, nulla porta panderetur, & ſpe gratiæ aut diſpenſationis adēpta, ac præter pœnas prædictas ſententiam excommunicationis, & perpetuę maledictionis incurrerent, a qua abſolui non poſſent, niſi per Romanum Pontificem, præterquam in mortis articulo conſtituti, ac nonnulla alia tunc expreſſa, fecit ſtatuit ordinauit & mandauit ac obſeruari voluit, prout hæc & alia in ſingulis litteris prædictis, quarum tenores, ac ſi de verbo ad verbū præſentibus infererentur, haberi volumus pro ſufficienter expreſſis, plenius continentur, Cum autē ſicut non abſq; graui animi diſplicentia accepimus licet nos poſt noſtrā ad ſummū Apoſtolutus apicem aſſumptionem, ſingulas litteras prædictas ac omnia & ſingula in eis contenta, quæ etiã per recolendę memorię Sixtum Papam quartum, ſimiliter prædeceſſorem noſtrum approbata fuerunt approbauerimus, & robur perpetuę firmitatis obtinere, & obſeruari debere, decreuerimus, etiam de fratrum noſtrorum Sanctę Romanę Eccleſiæ Cardinalium conſilio, quia tamen nondum præmiſſa in vſu fuerunt creuit, & creſcit indies, propter impunitatem huiuſmodi facinoroſorum hominum, temeritas et audacia non ſine maximo ipſius vr̄bis, & aliarum Romanę Eccleſiæ terrarum, ac illas habitantium, præiudicio, & detrimento, maloq; exemplo & ſcandalo plurimorum. Nos igitur volentes ſuper his prout noſtro incumbit officio opportune providere, habita de nouo cum eiſdem fratribus matura deliberatione, de illorum conſilio, ſingulas litteras prædictas, ac omnia & ſingula in eis contenta, necnon ſtatutum dię vr̄bis quo cauetur q̄ domini Caſtrorum, & Barones in eorum Terris diffidatos ſub certa pœna inibi expreſſa retinere non poſſunt, cuius tenorem etiam præſentibus haberi volumus pro ſufficienter, expreſſo auctoritate Apoſtolica tenore præſentium, de nouo approbamus, & perpetuę firmitatis robur obtinere ac perpetuo obſeruari debere eadem auctoritate decernimus. Proq; potiori cautela ea omnia ſic vt præfertur ab eiſdem prædeceſſoribus proinde ſtatuta & ordinata de nouo ſtatuiamus, & ordinamus ac mandamus perpetuis futuris temporibus inuiolabiter obſeruari, nec eo prætextu quod hætenus forſan obſeruata nõ fuerint volumus in aliquo poſſe repr̄bari. Et inſuper quia ſicut etiam facti euidentia demonſtrat inſurrexit a paucis tēporibus citra inter homines facinoroſos homicidas Bannitos ſeu diffidatos ab vr̄be pro eorum delictis & ſceleribus, Quædam praua improba & damnata conſuetudo, q̄ cupientes reafſidari & ad vr̄bem redire q̄ niſi ab hæredibus occiſi aut offenſi pacem habeant facere non poſſunt, per Nuntios aut litteras, vel aliter læſis, & offenſam paſſi, acriter minantur pollicentes ſe peiora facturos, niſi pacem cū eis faciant, Monentes etiam ipſos ne ab eorum domibus diſcedant Brigę eis indicentes ex quo hæredes

hæredes ipſi aut aliter iniuriam paſſi & interdum eorum conſanguinei & affines etiam hi qui in longiſſimo gradu ſunt conſtituti compelluntur aut Pacem violentam inire aut Brigam ſuſtinere, propter quæ alii ex huiuſmodi impunitate indies ad peiora perpetrandum inducuntur huiuſmodi malis prout tenemur occurrere volentes, etiam de ſimili conſilio ſtatuiamus de cernimus, & ordinamus quod omnes, & ſinguli qui modo præmiſſo minati fuerint, & Ambaſſatam, aut literas ſcienter hiis quibus minantur, afferre audebunt, & præſument, crimen læſę maięſtatis ſimiliter incurrant, & læſę maięſtatis, ac rebellionis, rei cenſeantur, ac veluti tales a cōpetentibus iudicibus ſeueriffime puniatur, & tā illi quā Eccleſiaſtica pſona talia perpetrantes, cuiuſcunq; dignitatis ſtatus, gradus, ordinis, conditionis, & excellentiæ exiſtāt, omnes & ſingulas ſententias cenſuras, & pœnas quas idem Paulus prædeceſſor contra patrem, filium, fratrem, & propinquum, vel domeſticum, offendentiſq; vulnerantiſq; vel mutilantiſq; occidentiſq; vel quocunq; modo offendentiſq; promulgauit, vt prædictum eſt, eo ipſo irremiſſibiliter incurrant, Non obſtantibus præmiſſis, ac conſtitutionibus, & ordinationibus Apoſtolicis, ac dię Vr̄bis, iuramento, confirmatione Apoſtolica, vel quauis firmitate alia roboratis, ſtatutis & conſuetudinibus, necnō omnibus illis quę Pius, Paulus, & Sixtus Prædeceſſores præfati in ſuis, & nos in aliis noſtris litteris prædictis volumus non obſtare, ceteriſq; contrariis quibiuſcunq;: Et ne quiſpiam de præmiſſis valeat ignorantiam allegare, mandamus præſentium noſtrarum litterarum tenorem, in curia Capitolii, & alijs locis publicis dię Vr̄bis, ſono tubę præmiſſo, publicari, ac in volumine ſtatutorum prædeceſſorum de verbo ad verbum deſcribi, ad certitudinem præſentium, & memoriã futurorum. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam noſtrę approbationis, decreti, ſtatuti, ordinationis, mandati, & voluntatis infringere, vel ei auſu temerario contraire: Si quis autem hoc attentare præſumpſerit, Indignationem omnipotentis dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apoſtolorum eius, ſe nouerit incurſurum. Datum Romę apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicę Milieſimo quadringenteſimo octuageſimo octauo, Idibus Septembris Pontificatus Noſtri Anno Quinto.

BVLLA quod antiqua ædificia vr̄bis, & eius diſtrictus non diruantur.

DIUS Episcopus ſeruus ſeruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriã. Cum almã noſtram vr̄bem in ſua dignitate, & ſplendore, conſeruari cupiamus, potiſſime ad ea curam vigilem adhibere debemus, vt non ſolum Baſilicę ac Eccleſiæ eiſdem Vr̄bis, & pia ac religioſa loca in quibus plurimę ſanctorum Reliquiæ reſident, in eorum miris ædificiis manuteneantur, & præſeruentur, verum etiam antiqua, & præſerua ædificia & illorum reliquias ad poſteros maneat, cum eadem ædificia ornamentum, & decorem maximum afferant dię Vr̄bi, & monumenta veterum virtutum, & incitamenta ad illarum laudes aſſequendas, exiſtant & quod etiam magis conſiderandum eſt, ex ipſis ædificiis ac ædificiorum reliquiis rectius intueri licet rerum humanarum fragilitatem, & quod nullo modo in illis ſit conſidendum cum eadem ædificia, quæ maiores noſtri cum eorum ingenti potentia, & ſumptibus maximis, cum immortalitate certatura arbitrantur, vetuſtate, & alijs ſiniſtris caſibus diminuta, & collapſa etiam eſſe cernantur. Ex præmiſſis igitur & alijs rationabilibus cauſis animum noſtrum mouentibus, dilectorum filiorum Conſeruatorum Camerę, & capitum Regionum, ac Ciuium dię Vr̄bis ſupplicationibus inclinati, ſœlicis recordationis quorundam Romanorum Pontificum, Prædeceſſorum noſtrorū, qui ædificia ipſa dirui vel deſtrui prohibuerunt expreſſe veſtigiiſq; inherentes, ac ſtatutum antiquum in eadem Vr̄be vigens, quo etiam id fieri ſub certis pecuniariis pœnis prohibetur, ratum, & gratum habentes, ac auctoritate Apoſtolica, & ex certa ſcientia, tenore præſentium, confirmantes, & approbantes, ſub excommunicationis, ac pecuniariis in ipſo ſtatuto expreſſis pœnis, quas contrafacientes eo ipſo incurran, omnibus, & ſingulis tam Eccleſiaſticis quam ſecularibus cuiuſcunq; præminentię, dignitatis, ſtatus, ordinis, vel conditionis exiſtāt, etiam ſi Pontificali, aut alia quauis Eccleſiaſtica, vel mundana dignitate præfulgeant, auctoritate, & ſcientia prædictis, diſtrictius inhibemus, ne quis eorum directe vel indirecete publice vel occulte, aliquod ædificium publicum antiquum, ſeu ædificii antiqui reliquias ſupra Terram in dię vr̄be vel eius diſtrictu exiſtens, ſeu exiſtentes, etiã ſi in eorum prædiis ruſticis vel urbanis fuerint, demoliri, deſtrui, ſeu comminuere, aut rumpe re, ſeu in Calcem conuertere, quoquomodo præſumant Quod ſi quis fuerit, qui cōtra prohibitionem huiuſmodi venire præſumpſerit, dilectis filiis, modernis, & pro tempore exiſtentibus, Conſeruatoribus Camerę dię Vr̄bis qui pro præmiſſis per eorum officiales diligenter inquirenti faciant, artifices, ſeu laboratores in opere demolitionis ſeu deuaſtationis huiuſmodi inuen-

tos, Carcerari, eorumque animalia, instrumenta, & res alias Capi, & Arrestari, confiscari faciendi, eosque, nec non illos quorum nomine id egerint, ad multam solutionem compellendi plena & liberam, auctoritate & scientia predictis, earundem tenore presentium, concedimus facultate. Volumus autem quod nullus praeter Romanum Pontificem, alicui in praemissis licentiam dare valeat, Huiusmodi vero licentia, nisi per Bullas, vel Brevia Apostolica concessa fuerit, nullius existat roboris vel momenti. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, Ceterisque contrariis quibuscumque; Caterum ut praedicta omnia ad communem singulorum notitiam deducantur, ne de eis ignorantia praetendi, seu etiam allegari possit praesentes litteras per urbem publice preconizari, & valis Capitolij dictae Urbis mandavimus fecimusque affigi, de cernentes auctoritate praefata, ut huiusmodi littere publicatae, & ut praefertur affixe, omnes quos concernunt perinde arceant, ac si eis forent personaliter & praesentialiter intimatae. Cum non sit verisimile quo ad eos remanere incognitum, quod tam patenter omnibus extitit intimatum. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrae confirmationis, approbationis, inhibitionis, concessionis, voluntatis, & constitutionis, infringere, vel ei ausu temerario contraire: Siquis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis Dei, & beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius, se noverit incursum. Datum Romae apud sanctum Petrum Anno incarnationis Dominicae Millesimo quadringentesimo sexagesimo secundo. Quarto Kalendas Maij Pont. Nostri Anno Quarto.

Bulla contra furto subtrahentes lapides porphireticos, & ornamenta ex ecclesiis.

IXTVS Episcopus servus servorum Dei. Ad futuram rei memoriam: Cum provida sanctorum Patrum decreta eos sacrilegos esse diffiniant qui Ecclesias & loca sacra altissimo dedicata denastant, ipsorumque diripiunt ornamenta, sicut & illos qui de sacro sacrum inferre impia temeritate praesumunt, parique vtrumque flagitium ac duplici pena coercent, decet merito nos cui Ecclesiarum omnium cura dispositione superna commissa est, pro detestatione tanti criminis, proque statu prospero, venustate, & decore ipsarum Ecclesiarum in sua decencia debite conservandis, omni vigilantia, & attentione curare ne perverforum crescente malicia, aedem Ecclesiae, & sacra dei templa, praecipue almae Urbis, nostro conspectui anteposita suis nudentur ornatibus & huius sceleris nequissimi patratores, debitam recipiant ultionem sane fide dignorum relatibus, non sine admiratione ad nostrum pervenit auditum, quod nonnulli iniquitatis filij se inaniter Christianos esse profitentes, & a quorum oculis dei timor, & Reuerentia Christianae religionis abscessit, de Patriarchalibus, & alijs sacratissimis Ecclesijs, & Basilicis dictae Urbis porphireticos, marmoreos, & alios diversorum generum & colorum lapides ad ipsarum usum decorem & ornatum deputatos ausu sacrilego abstulerunt hactenus, & in dies auferre, eosque ad diversa loca per se vel alios asportare praesumunt in grauem diuinae Maiestatis offensam Ecclesiarum earundem deformitatem, detrimentumque animarum suarum, periculum & scandalum plurimorum, Nos igitur sacrilegorum impios & temerarios ausus huiusmodi quantum nobis ex alto conceditur reprimere cupientes, quamuis praemissorum occasione non nullorum praedecessorum nostrorum sanctiones, & prohibitiones varia emanauerint, temporibus retroactis, quas in eo duxat quod de Ecclesiis, & sacrorum locorum ornamentis, atque lapidibus antedictis minime auferendis, prohibent vel disponunt seu illos qui huiusmodi flagitiosissimos ac pene in Christiano orbe inauditos excessus perpetrare, & in his sacrilegas manus iniicere praesumpserunt, excommunicationis sententia innodatos fore declarant, in suo robore volumus permanere, omnes & singulos cuiuscumque dignitatis, status, gradus, ordinis, vel conditionis fuerint, qui ex praedictis lapidibus, siue alijs ornamentis earundem Ecclesiarum, siue Basilicarum dictae Urbis habuerint aut in surripiendo, seruando, & retinendo, auxilium praestiterint, vel fauorem, nisi a die habitae praesentium litterarum notitiae, ea restituant cum effectu, scientes vero reuelent & ad notitiam nostram saltem per minores penitentiariorum nostros deduci faciant, maioris excommunicationis sententia a qua nisi in mortis articulo, & debita satisfactione praevia, a nullo praeterquam a Romano Pontifice absolui possint, irretitos esse, Ecclesias vero & loca alia quorum usibus, & ornatui illa deputata fuerint, aut forsitan quod absit, deputari contigerit in futurum, tamen Ecclesiastico interdico subiaccere, quandiu ad loca, unde prius ablata fuere absque diminutione aliqua fuerint reportata, harum serie declaramus, Et insuper quisquis suae salutis immemor sacrilegij crimen huiusmodi committere praesumpserit in futurum, ultra censuras praedictas, Ecclesiae siue Basilicae a qua lapides, & ornamenta huiusmodi abstulerint, mediae librae auri pro recompensa sibi irrogatae iniuriae absque diminutione aliqua solvere teneatur. Nulli ergo omnino

omnino hominum liceat hanc paginam nostrae voluntatis, & declarationis, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit Indignationem omnipotentis dei, ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Dat. Romae apud Sanctum Petrum anno Incarnationis Dominicae Millesimoquadringentesimo septuagesimo quarto, Septimo Idus Aprilis, Pontificatus Nostri anno Tertio.

Capitula Declaratoria iurisdictionum curiarum Urbis per S. D. N. Sixtum Quartum Pont. Max. Antiquissimus Dominus noster vult, & mandat inuiolabiliter obseruari, quod omnis incola Romae habitans, Et Ciues omnes Saeulares conueniantur in curia Capitolij, aut alijs officialibus Saeularibus Urbis, prout ad eorum officium spectat & non alibi.

- ¶ Et quod omnes Clerici Romani conueniantur coram Vicario Sanctitatis suae in spiritualibus in vrbe, aut alijs Clericis Urbis ad quos spectat.
- ¶ Et sic de omnibus excessibus factis in Vrbe ratione Territorij, & Layci puniantur per Laycos officiales Urbis, Clerici vero per Vicarium praefatum.
- ¶ Vult etiam, & mandat, quod qui sequuntur curiam Layci tam Mares quam feminae, & non alij conueniantur in Curia Marescalli: Et quod in nullis alijs iurisdictionem habeat, nec exerceat. Alias Gubernator Urbis possit comprimere etiam via facti.
- ¶ Clerici vero Sequentes Curiam Romanam, conueniantur coram Auditore Camerae, Ita quod in omnibus Actorum forum rei sequatur.
- ¶ Vult insuper, praecipit, & mandat, sanctissimus Dominus noster quod Vicecamerarius, siue Gubernator in Vrbe nullum Tribunal cognitionum causarum priuatarum teneat, per se, neque per alium, sed ad eum venientem ad suum iudicium remittat, ut superius dictum est, Et sit superintendens, ut quilibet in praemissis officiis suos terminos, ut dictum est, obseruet, & contrafacientem puniat, aut Sanctitati suae referat, & debeat carceres omnium praemissorum visitare, & de officialium omnium maxime Notariorum malefactorum transgressionibus cognoscere, & ad debitam formam reducere: In concertibus autem Statu aut Pacem, & quietem Ciuitatis, & Curiae Romanae, quantum viderit necesse esse, officialem ad quem spectat iuuare, & omnia pro posse ad pacem reducere.
- ¶ Item dempto Auditore Camerae, & eius officialibus, officiales praemissorum, & quicumque executores, aut quomodolibet Notariatus officia exercentes, & Marescalli non possint esse in officio ultra annum, & quod finito anno scindicentur per Scindicos qui deputabuntur pro eo tempore Senatori, & eius officialibus.
- ¶ Item quicumque voluerit aliquem capi facere pro suspecto, & fugituo, non possit facere, nisi per iudicem competente, ut supra, & quod impensam capiendi soluat is qui capi fecerit, alias quicquid a capto receptum fuerit restituatur in quadruplum a Marescallo aut alio executori qui receperit.
- ¶ Item quod in punitione portantium arma saecularium, Senator habeat iurisdictionem omnimodam in quocumque reposito cum armis, sine exceptione curialitatis familiaritatis dominorum Cardinalium, aut aliorum quorumcumque, & alia quacumque sublata causa, a clericis vero arma portantibus possint arma auferri, & eos ad Iudicem Ecclesiasticum remitti, ut eos puniat.
- ¶ Item vult, mandat, & decernit, esse irritum, & inane quicquid contra praemissa, aut aliquod praemissorum contigerit attentari.
- ¶ Et sola Signatura sufficiat, & Registrantur in Registris Camerae almae Urbis. Placet, & ita Mandamus. F.
- ¶ Indictione sexta, Mensis Iulij die duodecima, Millesimoquadringentesimo Septuagesimo Tertio Reuerendus Pater Dominus Episcopus Tyrasonenis consignauit mihi Angelo de Vallatis praesens folium, cum Reformationibus introscriptis, Signatum manu S. D. N. Papae, ut illud consignare magnificis Dominis Conseruatoribus, & ita consignauit illud dictis Dominis Conseruatoribus & c. Angelus de Vallatis dictorum Dominorum Conseruatorum Secretarius.
- ¶ Eadem die duodecima Iulij praefati.
- ¶ Constitutus personaliter supra dictus Angelus de Vallatis coram dictis Dominis Conseruatoribus, & dixit quomodo supra dictus Dominus Episcopus consignauit sibi Angelo praesens folium cum dictis Reformationibus ut ipsis Dominis Conseruatoribus consignaret, unde dictus Angelus volens sequi quod fuerit sibi iniunctum, praesens folium dictis Dominis Conseruatoribus consignauit.

Ioannes de Saluētis Notarius Dominorum Conseruatorum.

¶ Registrata

- Registrata in Archiuo magno, siue censuario Almae Vr̄bis, in Palatio Magnificorum Dominorum Conseruatorum Camerae existentia, sub folio Centesimo vigesimo primo.
- Ac etiam Registrata in alio libro grosso tabularum, & gabellarum, ac aliarum scripturarum dicti Palatii sub folio Ducentesimo vigesimo tertio.
- Antonius de Mutianis Notarius publicus, & scriptor perpetuus Dominorum Conseruatorum, Ad fidem, manu propria Registravit &c.

BVLLA distinctionis iurisdictionum, & tribunalium.

VLIVS Episcopus seruus seruorum dei. Ad perpetuam rei memoriam. Decet Romanum Pontificem ex debito sui pastoralis officii prospicere, ut ubiq; praesertim in hac Alma Vr̄be, ad quam pro iustitia totus orbis confluat, ne propter varios diuersorum Iudicum, & Tribunalium concursus, ac varias, & diuersas procedendi formas, praesertim pauperes litigantes in eorum bono iure laedatur sed ut cuilibet ius suum explicite, quantum possibile sit, reddatur, & iurisdictiones ius reddentium ita distinctae sint ut nulla confusio, & perplexitas oriri possit. Sane prout ex multorum querela, ac nuper a dilectis filiis nobilibus viris, Ludouicho de Matthaeis, & Mariano de Castellanis, ac Lutio de Lutijs Conseruatoribus Romanorum Ciuum, & Camerae praefatae Vr̄bis Necnon Ludouicho de Cencis, Priore Capitum Regionum, & Paulo de Planca, nostri Consistorii, & ipsorum Conseruatorum, Aduocato, accepimus adeo a certis temporibus citra diuersa iudicia Tribunalia in Vr̄be insurrexisse, adeo etiam ipsi iudices tam ordinarii quam delegati inter se concurrere, & in procedendo varium modum obseruare, ut saepe litigantes ipsi confusione quadam perterriti causas ipsas deferere cogantur, aut illas inchoare non audeant saepe etiam adeo celeri iudicio expediunt, ut praecipitari quodammodo videantur. In magnum ipsorum litigantium praedudicium, ac Iustitiae & officii nostri detrimentum: Nos igitur in praemissis prouidere volentes, ac cupientes ne litigantes ipsi tam in confusione tribunalium huiusmodi, quam etiam in expensis, & eorum bono iure grauentur, quodq; etiam quilibet forum suum intelligat, & sequatur, inhaerentes etiam vestigijs felicis recordationis Sixti Papae quarti Patris & Praedecessoris nostri, qui ut etiam accepimus, quasdam desuper constituit ordinationes, in volumine Statutorum dictae Vr̄bis descriptas, Motu proprio, non ad ipsorum Conseruatorum vel alterius pro eis nobis super hoc oblatam petitionis instantiam, sed de nostra mera deliberatione Statuimus, & ordinamus, quod omnes Incolae Romae habitantes (dummodo non sint capsores, & notabiles mercatores Romanam Curiam sequentes, Oratores principum, & aliarum Communitatum, Familiares Cardinalium, continui tamen commensales, vel officiales Romanae Curiae, dummodo Romani non existant, aut curiales Romanam Curiam sequentes, & in illius usu existentes) qui omnes in eorum foro, necnon Ciues omnes saeculares, conueniantur in Curia Capitolii, aut coram alijs officialibus saecularibus Vr̄bis, prout ad eorum officium spectat, & non aliter, quodq; omnes Clerici Romani conueniantur coram Vicario nostro in spiritualibus in Vr̄be, aut alijs Clericis & officialibus Ecclesiasticis Vr̄bis, ad quos spectat, ac quod de omnibus excessibus factis in vr̄be ratione Territorii, Laici puniantur per officiales Laicos Vr̄bis, Clerici vero Romani per Vicarium praefatum, Item quod laici qui sequuntur Curiam tam mares quam feminae, & non alii conueniantur in Curia Marescalli dummodo non sint personae praedictae, videlicet campsores & notabiles Mercatores Romanam Curiam sequentes, oratores principum, & Communitatum, Familiares Cardinalium laici vel officiales Romanae Curiae etiam Curiales, qui indifferenter conueniantur dumtaxat coram Auditore Camerae tamquam Iudice exemptorum in Ciuilibus, in Criminalibus vero quo ad laicos eandem curiam sequentes, inter ipsum Auditorem, & Marescallum, & Gubernatorem, sit locus prauectioni, dummodo non agatur de poena Capitali, vel mutilatione membri, quo casu Auditor non se intromittat iuxta alias nostras litteras desuper expeditas, volumus etiam quod ab eodem Marescallum appellatur ad praefatum Auditorem Camerae, & quod iudex deputandus per ipsum Marescallum non possit stare in officio, ultra duos annos, & in fine cuiuslibet anni debeat Scindicari per Scindicum, per nos deputandum, & repositus culpabilis puniri. In reliquis seruentur litterae nostrae desuper editae, insuper volumus, & mandamus, quod Vicecamerarius, siue Gubernator in vr̄be nullum Tribunal cognitionum causarum priuatarum, teneat, neq; per se, neq; per alium, sed ad eum ueniente, ad suum iudicem remittat, & sit superintendens, ut quilibet in praemissis officiis, suos terminos obseruet, & contrafaciente puniat, aut nobis referat, & debeat carceres omnium praemissorum visitare, vna cum alijs ad id per nos, per alias nostras litteras deputatis, & de officialium omnium maxime Notariorum Malefactorum transgressionibus cognoscere, in concernentibus aut Statum, aut Pacem, & quietem

quietem Ciuitatis & Romanae Curiae, quantum videat necesse esse, officialem ad quem spectat iuuare, & omnia pro posse ad pacem reducere, necnon causas querelarum contra Barones, ac capitales videlicet mortis naturalis, & Brigarum vna cum pacieris iuxta formam statutorum Vr̄bis, & treuguarum, seu securitatum, aut pacis ruptarum in quibus treuguarum, securitatum, aut Pacis ruptarum etiam per seipsum. Item mercedum, Salariorum, quas causas mercedum, sine Tribunali & scriptura summarie manu regia cognoscere possit, & terminare, iuxta formam dictorum statutorum, vel iuris communis ubi statuta deficerent, & in quibus omnibus locus sit prauectioni, inter ipsum, & Senatorem, & si concurrat, Senator preferatur, Notarii vero Gubernatoris soli per seipsum, & non per substitutos officium exerceant, sine Tribunali prout alias Ludouicus Sabinus, & Marius Ceretanus tempore eiusdem Sixti praedecessoris exercere solebant, qui etiam registra aliqua non faciunt, ipseque Gubernator vnum tantum constabilem, seu Capitaneum retineat, cum viginti quinque satellitibus, & sine dicto constabili executiones ipsius Gubernatoris fieri non possint, volumus etiam quod idem Gubernator, vigore obligationum in forma Camerae Apostolicae, non possit excommunicare. Nec Excommunicatum publicare, nec censuris Ecclesiasticis, in aliquo casu uti, prout antiqui Gubernatores, non sunt usi, & censuram per eum super hoc latae, sint ipso iure nullae. Similiter volumus, quod Baricellus sit merus Executor, & nullum iudicare valeat, quodq; executiones in capitalibus per eum fiendae, fiant in Capitolio, prout ab antiquo consuetum fuit, nisi aliter pro temporis & maleficii qualitate, & grauitate, visum fuerit expedire, possit & repositus in fragranti crimine punire, iuxta formam breuis facultatis suae. Item volumus quod omnes officiales, quicumque sint, etiam Gubernatoris, & Auditoris Camerae praedictorum, & reliqui alii, & etiam ipse Baricellus in fine cuiuslibet anni, Scindicari debeant per aliquos per nos deputandos iuxta formam earundem litterarum nostrarum, ipseque Gubernator teneatur pro se, & ipsius officialibus, & in principio eius officii debeat super hoc cauere, similiter Auditor Camerae praefatus in fine cuiuslibet anni teneatur reddere rationem coram eisdem deputandis de gestis per se, & eius locumtenentem, volumus etiam ut litibus finis citius imponatur, quod tam a iudicibus Capitolinis, quam etiam quibuscumque alijs, in causis quae alias essent de foro Capitolino, appelletur ad capitaneum Vr̄bis, vel alium per nos deputandum, dummodo quoad causas dicti fori, in Capitolio tribunal teneat, quod etiam in causis, in curia Gubernatoris eiusdem pendentibus, & quae pendere contigerit habere locum decernimus, a quo iudice appellationis appellari non possit, nisi prout & quantum statuta huiusmodi, in causis curiae Capitolinae permittunt. Postremo mandamus in omnibus curiis ordinarijs Vr̄bis, & in omnibus solutionibus Notariorum executorum, etiam pro executionibus fiendis per ipsum Baricellum, ac pro mercedibus quorumcumque aliorum officialium, seruari tabulam marmoream, in Capitolio affixam, & ubi in aliquibus casibus illa deficeret, mandamus seruari statuta Vr̄bis, volumus etiam quod pro quibusuis sigillationibus, praesertim mandatis, de relaxando incarceratos, & alijs quibusuis apodictis nil soluatur, nisi prout in dicta tabula continetur, seu in dicta curia Capitolina consueuit seruari, ita tamen quod pro relaxatione innocentium nil penitus soluatur per ipsum captiuum, sed per eum ad cuius instantiam, forsitan captus fuit, maxime in capturis pro suspecto & fugituo, quo casu nouas reformationes dictae Vr̄bis seruari volumus: Decernentes in Vr̄be praefata nulla alia ordinarij iudicum Tribunalia teneri posse, nec iurisdictiones causarum exerceri, nisi in locis praedictis, quodq; sententiae tam definitiuae quam interlocutoriae, nec non decreta, executiones mandata, processus, censurae, & quicquid secus contra praemissa fieret, nullus fore roboris vel momenti, praesentibusque derogari non posse, nec derogatum censi etiam per nos, aut successores nostros, nisi de nominibus, & cognominibus litigantium, iudicum, & interesse habentium, ac ipsarum praesentium, de verbo ad verbum totalis, & specialis mentio fiat, mandantes Gubernatori, Senatori, Auditori Camerae, Marescalco, Baricello, eorumque iudicibus, & executoribus praefatis, necnon quibusuis alijs personis, sub excommunicationis latae sententiae, ac Centum ducatorum penis, totiens quotiens contra praemissa, seu aliquod praemissorum fecerint, incurrendis, & in eorum scindicatus exigendis, ne contra ordinationes, Statuta, & voluntatem nostram huiusmodi venire, aut aliquid attetare audeant, non obstantibus constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusuis priuilegijs, etiam fori, ac exceptionibus, indulgentijs, & facultatibus, quibusuis personis, etiam Vicecamerario, seu Gubernatori praefatis aut collegiis vel confraternitatibus, etiam quauis causa, & Motu proprio, & ex certa scientia, ac cum quibusuis clausulis, etiam derogatorijs derogatorijs, fortissimis, etiam quibus derogari non possent, nisi sub certis modo & forma, per nos, & Sedem Apostolicam, concessis, & concedendis, ceterisque contrarijs quibuscumque; Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostri Statuti, ordinationis, voluntatis, decreti, & mandati infringere, vel ei ausu temerario contraire. Siquis autem hoc attentare

tentare præsumperit Indignationem omnipotentis dei, ac Beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum, Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo duodecimo, Quinto Kalendas Aprilis Pontificatus Nostri Anno Nono.

¶ Ego R. Episcopus Ostien. Card. S. Georgii subf.

¶ Ego A. Card. tit. S. Vitalis subf.

¶ Ego P. Card. tit. S. Eusebii subf.

BVLLA reintegratoria Romani Populi ad superioritatem quam habet in Ciuitate Tyburtina, & confirmatoria statutorum & nouarum reformationum.

VLIVS Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei Memoriam. Si nostrarum Ciuitatum, & aliorum locorum quorumlibet iurisdictiones ac iura libenter illæsa seruamus, eo magis Romani Populi iurisdictiones ac iura prædicta non solum seruare, sed augere debemus, quo peculiaris ac Populus noster electus existit, cuiusq; officia nobis, ac Sedi Apostolicæ, sincera, ac deuota fide, continue exhibentur. Exposuerunt siquidem nobis nuper dilecti filii, nobiles viri, Ludouicus de Mattheis, Marianus de Castellanis, Lutijs de Lutijs, Romanorum Ciuium, & Camera Urbis Cōseruatores, ac Ludouicus de Centiis Capitum Regionum Prior, necnon Paulus de Planca nostri Consistorii, & præfatorum Conseruatorum Aduocatus, quod licet a tanto tempore, cuius initii memoria in contrarium non existit, inter aliquas paucas ciuitates, & oppida, ciuitas Tyburtina magna cum fide, sub eorum iurisdictione, ac dominio, remanserit, habeantq; Ciues dictæ Urbis nonnulla Capitula cum Populo Tyburtino superioritate, ac gubernium, seu iurisdictionem in eos concernentia, quæ licet hæcenus obseruata fuerint, tamen quia bonæ memoriæ Petrus tituli sancti Ciriaci in thermis presbyter Cardinalis Reginus qui ob partialitates ipsius Ciuitatis Tyburtinæ componendas, se intromiserat, & deinde paulatim progrediendo se illorum protectorem asserendo iurisdictionem dictorum ciuium Romanorum visus est occupare, in non modicam ipsorum Romanorum ciuium honoris, ac dignitatis detractionem, licet etiam præfati Conseruatores, in vrbe prædicta habeant quasdam iurisdictiones, ac facultates eorum officium concernentes, maxime circa Annonam, & Consulatus artium necnon gabellas, & alia diuersa, prout in eorum consuetudinibus, ac Statutis per Romanos Pontifices, præsertim felicis Recordationis Paulum Secundum, & in nouis Reformationibus per Piæ memoriæ Alexandrum Sextum Prædecessores nostros confirmatis continetur, Nihilominus quia sæpe per diuersa mandata, præsertim dilectorum filiorum Clericorum Camera Apostolicæ, in administratione officii eorum impediuntur, etiam Citra ipsorum Conseruatorum dignitatem & honorem, & non sine publicæ utilitatis detrimento, Ea propter Conseruatores Prior, & Paulus præfati, nobis humiliter supplicarunt, vt super præmissis ne de cetero impediiri valeant, eis de remedio opportuno, prouidere dignemur. Nos igitur qui Romanos Ciues prædictos, etiam dum in minoribus eramus, semper toto corde dileximus, considerantes etiam summi Pontificis proprium fore, ius atq; honorem suum cuiuslibet illæsum seruare, dictorum Statutorum, Capitulorum, ac consuetudinum tenores, & formas, præsentibus pro expressis habentes, eisdem Conseruatoribus, nunc & pro tempore existentibus, ac ipsi Populo Romano iurisdictionem, superioritatem, & Præminentiam, quas iuxta eorum consuetudines, statuta, seu conuentiones, & Pacta prædicta, habere noscuntur in dicta Ciuitate Tiburtina, Apostolica auctoritate, tenore præsentium, restitimus, & reintegramus, ipsosq; Ciues Tiburtinos eisdem Ciuibus Romanis, vt prius, subiecti, & subiectos fore, quæ in dicta Vrbe ipsi Conseruatores, Curam, iurisdictionem & facultatem, quas iuxta eorum Statuta, præsertim nouarum Reformationum, ac consuetudinum prædictorum, habere noscuntur, exercere & exequi libere & licite valeant, auctoritate & tenore prædictis, volumus & declaramus, decernentes vt Conseruatores præfati in dicta Ciuitate Tiburtina, per aliquos protectores, etiã si essent Sanctæ Romanæ Ecclesiæ Cardinales, ac in dicta Vrbe, & extra eam in eorum oppidis, & castris, in eorum iurisdictione & officio, per cuiusuis mandata, præsertim prædictorum Clericorum Camera Apostolicæ, impediiri non posse, nec debere, ac mandata huiusmodi etiã sub Excommunicationis, & aliis Ecclesiasticis sententiis, Censuris, ac quibusuis pœnis, irrita & inania, nulliusq; roboris, vel momenti fore, nisi ubi dicta mandata, Manu nostra propria, aut Cameraarii nostri, pro tempore subscribi cōtingat. Constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac Priuilegiis, facultatibus, & indultis, etiã cū quibusuis clausulis derogatoriis fortissimis & insolitis, quibusuis personis concessis & concedendis, cæterisque cōtrariis nõ obstantibus quibuscunq;. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ restitutionis, reintegrationis, voluntatis,

atis, declarationis, & decreti, infringere, vel ei ausu temerario contraire: Siquis autem hoc attemptare præsumperit, Indignationem omnipotentis dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius, se nouerit incursum. Datum Romæ apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicæ Millesimo quingentesimo duodecimo, Quinto Kalendas Aprilis, Pontificatus Nostri Anno Nono.

¶ Ego R. Episcopus Ostien. Cardinalis s. Georgii subf.

¶ Ego A. tit. s. Vitalis presbyter Cardinalis subf.

¶ Ego P. tit. s. Eusebii presbyter Cardinalis subf.

BREVE super Iurisdictione Capitolij.

VLIVS PAPA II. Ad futuram rei memoriam. Ex querelis nostri peculiaris Romani Populi accepimus ob rescripta Apostolica, & signaturas commissio-num, enormiter grauari, quæ passim & maxime in medio Litis contra iuris communis dispositionem fiunt, aduocando, a iudicibus ordinarijs, tam in prima, quam alijs instantijs, etiam per viam Appellationis, omissis medijs, a nobis, ad id officium deputatis, vel etiam simpliciter ab initio in Curia committendo, perinde ac si iudices ordinarios non haberent, quos sine nostris rescriptis adire possent: quo fit vt ciues nostri, & incolæ Urbis, non vnum, sed infinitos iudices, & diuersa Tribunalia habere videantur, & proinde grauibus, immo intolerabilibus expensis grauentur, quæ omnia non impetrantur nisi ab hijs qui cauillationibus student, vel potentia fauorum pollent, ad pulsandos in Litibus aduersarios, & quos iure superare non possunt, malis artibus, et longis litibus ac immensis dispendijs defatigatos, vel circumuentos vincant, & multi ius suum deserere propterea sunt coacti, multiq; in desperationem ducti ad facinora Brigharum prosiliunt, ex quo seditiones, & homicidia frequenter accidunt, hincq; fames, & Annoe caritas, quibus occupati, negotiationes, & agriculturam deserunt, eueniunt: quibus rebus vt pastoralis nostro incumbit officio, prouidere volentes, Hoc præfati nostro perpetuo edicto, Motu proprio, ex certa nostra scientia, omnes & singulas causas vbicunq; coram quibuscunq; Commissarijs, vel ordinarijs, etiam in Sacro nostro Auditorio pendentes, Ciuium Romanorum & aliorum, qui foro Capitolino subijciuntur, ad nos, in quacunq; instantia vel statu pendentes, harum serie aduocamus, & ad Curiam Capitolij & Iudices suos ordinarios, tam primæ quam aliarum instantiarum illius loci secundum naturam Causarum, & modum iurisdictionis cuiuscunq; ipsorum, seu in quem partes conuenerint, committimus & mandamus resumendas, in suis statibus audiendas, & sine debito terminandas, secundum formam statutorum Urbis, vel alias prout de iure terminari deberent, cum omnibus earum incidentibus, emergentibus, annexis, & connexis ab eis, Partibus iustitiam ministrando, declarantes auctoritate Apostolica, ac decernentes per præfatos dictas causas propterea factas non Commissarias, sed intelligi & esse ordinarias, perinde ac si ab initio coram suis ordinarijs fuissent inceptæ vel agitatæ: volumus tamen quod causæ in Rota pendentes, de partium communi consensu ibi remaneant, vel si causa in tertia pendeat instantia, quod Auditor coram quo pendet, possit illam cognoscere, & terminare, hoc præfati nostro edicto non obstante. Et insuper dilecto filio nostro Leonardo Cardinali Agennen. ac alijs iustitiæ signaturam habentibus pro tempore, necnon Regenti Cancellariæ, qui pro tempore erit, omnibusq; & singulis nostris Referendarijs inhibemus expresse, ne ad preces instantiam, & requisitionem cuiuscunq; qui Capitolino foro subijciatur, supplicationes aliquas recipere, referendariare, seu proponere nobis, vel signaturam iustitiæ habenti, audeat vel præsumat, & similiter signaturam faciens, non signet, siue Aduocatorias, siue Simplicis iustitiæ, siue Appellatorias, & similes, neq; initio, neq; in medio Litis, & signata nullius sint roboris, vel momenti, nullamq; tribuant iurisdictionem, neq; ipse iudex cui fuerint commissæ, audeat illarum virtute, citare, inhibere, vel quomodo procedere, irritum & inane, quicquid scieat vel ignoranter secus factum fuerit, ipso iure fore decernimus, sua uero semper nostra manu propria signatura, sine qua omne rescriptum censeatur, & sit inualidum, & a nostra voluntate alienum, Priuilegijs, & indultis, etiam foro, Quibusuis personis, seu collegijs, concessis & concedendis, etiam cum quibusuis clausulis de rogatorijs fortissimis & insolitis, præmissorum omnium tenores, nomina, cognomina, qualitates, & alia quæ forsitan, de verbo ad verbum, expressionem requirerent, pro sufficienter expressis habentes: Ceterisque contrarijs non obstantibus quibuscunq;. Datum Romæ apud Sanctum Petrum sub Annulo Piscatoris, die Quintadecima Aprilis, Millesimo quingentesimo Duodecimo, Pontificatus Nostri Anno Nono.

BVLLA Gratiarum Populo Romano concessarum.

EO Episcopus seruus seruorum dei. Ad perpetuam rei memoriam. Dum singulari fidei constantiam, & eximia deuotionis affectum, quos dilecti filij Populus Romanus, erga nos, & Roman. ab eius exordio gessisse semper & gere re comprobantur Ecclesiam, vigili meditatione pensamus dignum, quin potius debitum arbitramur, vt Ecclesia ipsa sic sue in eos gratia dona diffundant, vt a quibus precipue in matrem & domina, diuina fuit dispositione recepta, per mutua beniuolentia ministerium, vberioraq; in dies largitionis munera in peculiare, ac dilectissimos filios, magis atq; magis adoptasse noscatur. Sanæ felicitis memorię Eugenius quartus, Nicholaus quintus, Calixtus tertius, Pius Secundus, Paulus etiam secundus, Sixtus etiam quartus, Innocentius octauus, Alexander sextus, & Iulius similiter secundus, & nonnulli alij Romani Pontifices prædecesores nostri, diuersa eisdem Populo Priuilegia, indulta, & gratias, concesserunt, quę sicut Dilecti filij Nobiles viri Magister Iohannes Hieronimus de Benzonibus, decretorum Doctor, de maiori præsentia Abbreniator, & Stephanus de Carbonibus, ac Marius partitappa, Conseruatores, & Franciscus Cincius Prior Capitem regionum Urbis, necnon magistri Paulus de planci, Baptista Paulinus, Iulius de Alberteschis, Aula nostra Consistorialis Advocati, & Marius Salam onius, vtriusq; iuris Doctores, & Franciscus de Lenis, & Marcus antonius de Alteriis, & Bernardinus de Militibus, ac Iacobus de Frangipanibus, & Hieronimus Pichus, ac Bartolomeus de Valle, Romani Ciues, eorundem Conseruatorum Consiliarij, super id per ipsos Conseruatores electi, ac Petrus de Smerilijs Fisci nostri Romani procurator, nobis ipsius Populi nomine exposuerunt, ob passim vniciq; petenti concessas illorum derogationes, & eorundem Populi negligentiam, vel alias partim, numquam in obseruantiam deducta, vsuue recepta, partim per disuetudinem abrogata prope modum sunt. Nos igitur Populum præfatos non minori charitatis affectu, quam prædecesores præfati profecuti sunt, prosequi volentes, ac omnium & singulorum Priuilegiorum, Indultorum, & gratiarum prædictarum, & singularum super illis confectarum litterarum tenores, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus pro sufficienter expressis habentes. Motu proprio, non ad ipsorum Conseruatorum, Prioris, et Consiliariorum, aut aliorum pro eis nobis super hoc oblata petitionis instanciam, sed de nostra mera liberalitate, & ex certa scientia, Priuilegia, Gratias, indulta, & litteras prædictas, etiam quę in causis ad forum Capitolinum spectantibus, commissiones quilibet, præterquam quę Romani Pontificis sint Manu propria subscripta prorsus excludunt, & Tribunalia, ac causarum tam Ciuilium, quam Criminalium, in eadem Vrbe, cognitiones distinguunt, necnon Statuta & consuetudines dictæ Urbis, & reformationes illorum, etiã iuramenti validitatem in certis ibi expressis casibus restringentia, auctoritate Apostolica, tenore præsentium, approbamus, & innouamus, & perpetua firmitatis robur obtinere, & etiam si hætenus ex premissis, vel quibusuis alijs causis obseruata non fuerint, extunc de cætero perpetuis futuris temporibus inuolabiliter obseruari debere, decernimus: potioriq; pro cautela ea omnia & singula, prout per dictos prædecesores concessa fuerint, eisdem populo gratiose concedimus, & vt eisdem Populo in eorum priuata commoda de alicuius subuentionis auxilio consulatur, Prothonotariatus Curie Capitolij, quod hospitali nostro Sancti spiritus in faxia de Vrbe, & Notariatus quod Secretariorum notariatus, & Marecallatus, Extimatoriatus Staterę, Mandatariatus, & Transiberorū Ripę, & Ripettę officia, quę Præsentium Annonę earundem Ripę & Ripettę, dilectorum filiorum Collegijs, dicta olim fuere auctoritate perpetuo vnita, annexa, & incorporata, ab hospitali, & quibus pro hijs certam tunc expressam recompensam, per alias nostras litteras concessimus, quibus non intendimus præiudicare, nec solita emolumenta auferte, nisi pro ea summa pro qua recompensa data fuerit Collegijs prædictis, respectiue segregantes, & seperantes ea, ac pecuniarum Camera, sine tamen ipsius exercitio, & emolumentis, ex ipso exercitio prouenientibus, quę cauetis, ac præfate Ripę Ripettę, Pecudumq; & mercium, ac Annonę grascię nuncupate, necnon Salis ad grossum & ad minutum Dohaneriatuum cum Centuum uiginti pro quolibet Dohaneriatu, & omnium eorundem Dohaneriatuum Notariatum, cum Quadraginta octo Florenorum auti pro quolibet Notariatu Salarijs, per conductores ipsarum Dohanarum, ex earum prouentibus, singulis annis in quattuor terminis, Dohanerijs, & Notarijs pro tempore existentibus integre persoluendis, ita tamen qd emptoribus & conductoribus dictarum Dohanarum & Gabellarum propterea nullum Præiudicium, circa administrationem officij inferatur, sed solum deferre possint extorsiones indebitas & insolitas, quę fierent Camere Apostolicę, & sine præiudicio in illis emptionis aut pignoris, vel simplicis ab aliquo ex Prædecesoribus nostris Concessionis,

fionis titulis ius habentium, quãdiu tituli ipsi durauerint, dumtaxat, Ita quod licet ipsis Conseruatoribus, & Populo restitutis pretijs pro quibus empta, aut pecunijs pro quibus pignori obligata sint, illa simul vel successiue redimere, extraordinariatus maioris, Notariatus etiã maioris, & Scriptoria, & Marecallatus Camera, & Gabellariatus maioris Urbis prædictarum, & Salinarum, portarum, & pontium, siue palatij dictorum Conseruatorum Marecallatus, & eiusdem palatij Notariatus, ac Camerariatus Ripę & Ripettę, ac alia quacunq; Urbis officia, olim per Ciues Romanos exerceri solita, portatq; & pontes dictę Urbis, cum omnibus eorum solitis honoribus, oneribus, salarijs, & emolumentis dictis Populo donamus, & largimur statuetes & ordinantes qd ex nunc de cætero in perpetuum, tam portę & pontes huiusmodi, quã Conseruatoratus, capitem regionum, Marecallatum de tracta nuncupatorum, paceriatu, Magistratum Stratarum, & Iustitiariorum, Syndicorum, Senatoris, & officialium Urbis, reformatorem studij, & paceriorum, ac Sindicorum, assessoriatum, & Notariatum eorundem, ac quęcunq; alia præfate Urbis officia per Ciues huiusmodi, vt præfertur, exerceri solita, diuisis etiã in plures, ad Populum, portiones illorum, vel aliquorum ex eis, fructibus, redditibus, & prouentibus, iuxta prouidã dictorum Conseruatorum, & prioris, ac eorum consiliariorum ordinatio nẽ desuper faciendam, in pixidẽ congeri, & deinde statutis per Conseruatores, & priorẽ, & consiliarios præfatos ad id tẽporibus sortem nostra, & pro tempore existentis Romani Pontificis præsentia trahenda, nostraq; arbitrio restringenda, & amplianda, inter Ciues tantummodo dispensentur, & qd prothonotariatus Curie Capitolij, Notariatus, & Marecallatus Ripę & Staterę ac Camera & Gabellę studij huiusmodi depositariatum, & Gabellariatus, & extraordinariatus prædictorum. Et iudicatus appellatum, de eadem Vrbe officia, & comitatus Tyburis, & Malleani, ac Velletri, & Corę Ciuitatum, uidelicet & oppidorum dictorum Populi Romani, temporali Dominio immediate subiectorum potestarię a taxis, quas pro expeditione Breuiũ præfati Secretarij, ab eis hætenus exigebãt, necnon eadem Ciuitates & oppida, ac terrã ad præsentis præfatis Populo immediate subiecta, si & quamdiu in subiectione huiusmodi fideliter manserint, ab omni onere quod pro Stationibus militum Romanę Ecclesie grauabatur libera sint atq; immunia, id uero quod ex depositariatu huiusmodi Collegio, Dilectorum filiorum, scriptorum archiuij Romanę Curie annuatim debetur is soluat qui dicta solidorum capita perceperit, & quod sancti Gregorij intra & sancti Sebastiani extra dictę Urbis muros, sancti Benedicti, & Cisterciensis ordinum, & alia Monasteria, ac Prioratus, Canonicatus, & præbendas, dignitates personatus, administrationes, & officia, cæteraq; beneficia Ecclesiastica, cum cura & sine cura, in dicta Vrbe & illius districtu existentia, venerabilium fratrum nostrorũ præfate Ecclesie Cardinalium, titulis & denominationibus, ac Basilicę beatorum Petri & Pauli, & Lateranensis, & Beatę Marię Maioris, de eadem Vrbe Ecclesiarum, Archipresbyteratibus sancti Laurentij, & sancti Anastasij, extra, & sancti Sabæ intra eosdem muros, eorundem ordinum dictis Cardinalibus commendari solitis, monasterijs dumtaxat exceptis, non nisi Romanis Ciuibus concessi seu commendari, aut alias de eis, in alios quoquomodo, præterquam si beneficia prædicta, ex resignatione alienigena vacarent, quę etiã alienigenis conferri valeant, etiã per nos, & sedem Apostolicam disponi nullo modo possit: collationesque prouisiones commendę & alie quęuis dispositiones de illis, etiam per nos, & sedem eandem etiam cum expressa præsentium derogatione, etiam Motu proprio & ex certa scientia, pro tempore facta, nullius sint roboris, vel momenti, nullumque alicui, etiam coloratum tribuant titulum possidendi; Præterea quod ex redditibus Gabellę vini Forensis huiusmodi, postquam lectorum studij salaria soluta sint, liceat præfatis Conseruatoribus in eorum, & Capitem Regionum Magistratum ornatu, & decus dũtaxat, quo indigere noscuntur, & non eorundem Conseruatorum, & Capitem Regionũ proprios vsus, iuxta ordinationẽ per Conseruatores, & Capita Regionũ, ac Consiliarios præfatos desuper faciendam, tantum annuatim exponere, ad quantum medietas eorum Prouisionum seu Salariariorum ordinariorum respectiue ascendit, & non ultra: & quod Notarii in Matrícula Notariorum Romanorum pro tempore descripti, ab obseruatione eorum quę in litteris Apostolicis erectionis Collegij dictorum Scriptorum Archiuij Romanę Curie continentium, quo ad Ciues Romanos quoscunq; inter se contrahentes sint exempti, Donamus quoq; eisdem Conseruatoribus, & Populo in perpetuum Gabellam omnem Vini Forensis huiusmodi, cum onere soluendi tẽporibus consuetis, ex puentibus dictę Gabellę, salaria dictis Lectoribus, p tẽpore debita, ac facultate residuũ puentu eorundem, in dictu ornatu, & Murorũ, Portarũ, Aquã ductuũ, & Potiu, aliasq; dictę Urbis necessitates, p tẽpore ingruentes, de consensu Consilij Romani, & nõ in alios vsus, couertẽdu. Et insup eisdẽ popuũ, omnesq; & singulos dictę Urbis incolas, & habi

tatores, ac alios in eadē Vrbe, ad quam Christifidelium, de vniuersis mundi partibus, frequēs est in dies concursus, pro tēpore residentes, a vini Romani, & Farinā, præterquā quæ a pilori bus, seu in eorum vsum conficitur, omni tamen fraude cessante, & præfatos, ac pro tempore existentes dictæ Urbis Conseruatores, a vini, etiam corſi, siue Græci, quo pro eorum & fami liæ suæ victu vtuntur, vsq; ad Vigintiquinq; vegetes Anno quolibet Gabellæ solutione, eximi mus & liberamus, & pretium Salis, qui ad minutum venditur, etiam pro pecudibus in eadem Vrbe ad rationem octo Bolonensium monetæ nouæ cum dimidio vnius Boloneni similis pro mensura quam Scorzum appellant, reducimus & moderamus. Porro Ciuitatem Velletri, & op pidum Coræ prædicta cum eorum territoris, hominibus, mero & mixto imperio, alijsq; om nibus iuribus & iurisdictionibus, prout olim sub dictorū Romani Populi Dominio fuere, eorū dem populi dictioni, & potestati de consensu quorum interfit, libere restituimus, & plenarie reintegramus: Mandantes dilectis filijs ciuitatis & oppidi prædictorum vniuersitatibus, vt de cætero Conseruatoribus, & populo præfatis vti veris, & legitimis eorū immediatis Dominis in temporalibus obediāt & pareant, ac intendant: Volumus demū quod præsentis litteræ & in eis contenta a Kalendis Martij proximi præteriti citra plenum sortitæ sint & esse censeantur ef fectum: Decernentes ex nunc irritū & inane si secus super præmissis, vel eorū aliquo, per quos cunq; etiā nos & sedem præfatam, ex quauis causa scienter vel ignoranter contigerit attēptari, quo circa Venerabilem fratrem Raphaelē Episcopum Ostiensem, & Dilectos filios nostros, Franciscum sanctorum Ioannis & Pauli, & Antonium sancti Vitalis, & Petrum sancti Eusebij. tt. Presbyteros, ac Aloysium sanctæ Mariæ in Cosmedin Diaconum, Cardinales, & eorum quem libet, pro præmissorum omnium obseruantia, eisdem Conseruatoribus priori, & populo, in cō seruatores, & defensores speciales, constituimus, & deputamus, iniungentes eisdem Cardina libus, quatenus ipsi vel eorū aliquis per se vel alium seu alios, Conseruatoribus, priori & popu lo præfatis quoties ab eis vel eorū aliquo fuerint requisiti in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant ipsos Conseruatores, priorem, & populum, auctoritate nostra, om nibus & singulis supradictis pacifice frui, & gaudere, eaq; omnia & singula inuiolabiliter ob seruari, non permittentes eos, seu eorum aliquē per quoscunq; desuper etiam dicta auctori tate fungentes, quomodolibet molestari, contradictores quosuis, per censuram Ecclesiasticam & alia iuris oportuna remedia appellatione remota compescendo inuocato etiā ad id, si opus fuerit, auxilio Brachij secularis: Non obstantibus quibusuis in Collegiorum prædictorum ere ctione, & dotatione editis: Et alijs constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, necnō qui buslibet de aliquo, seu aliquibus ex prædictis officiis, quibusuis personis, etiam motu simili, & ex certa nostra scientia, ex quibusuis vrgentissimis, & necessarijs causis, per nos, & sedē præ fatam factis hætenus, & in posterū fiendis, quas quotiens factæ fuerint, totiens ex nunc prout ex tunc & e contra reuocamus cassamus, annullamus, & omnibus illis quæ prædecessores præ fati in singulis per eos eisdem populo concessis litteris, voluerunt non obtinere: cæterisq; con trarijs quibuscunq;. Nostræ tamen intentionis existit, quod Dohaneriatuum, & illorum Nota riatuum salaria, currere incipiant a die quo contractus super ipsarum Dohanarum conductio ne, inter illorum conductores, & Camerā Apostolicam tempore dicti Iulij prædecessoris ini ti, respectiue finierint, & non ante. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ approbationis, innouationis, concessionis, intentionis, segregationis, separationis, donationis constitutionis, restitutionis, reintegrationis, deputationis, reuocationis, cassationis, annulla tionis, decreti, mandati, voluntatis, & statuti, infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autē hoc attēptare presumpserit, indignationē omnipotentis Dei, ac beatorū Petri & Pauli Apostolorū eius se nouerit incursum. Datū Romę apud sanctū petrum Anno incarnationis Domi nicæ, Millesimo quingentesimo duodecimo, quartodecimo Kal. Aprilis, Pont. Nostri Anno primo

Bulla S. D. N. PP. de ædificijs, & nouis operibus construendis, ad decorem ciuitatis.

 Ixtus Episcopus seruus seruorū Dei. Ad perpetuam rei memoriam: Et si de cuncta rum Ciuitatum temporalis Dominio Romanæ Ecclesiæ subiectarum decore, & venu state cogitare nos deceat, ad nostram tamen Almā urbem Apostolorum Petri & Pau li Glorioso Martirij cruore domino nostro Iesu Christo consecratam, Ciuitatē facer dotalē & regiā eiusq; decorē & venustatē tāto accuratius acie nostræ cōsiderationis extēdere nos cōuenit, quanto illa caput est orbis, & altissimus in ea Sacerdotij principatū & Christianæ religionis caput instituit, & sui Vicarij sedem, ad quam de vniuersis mundi partibus Christi fi deles confluunt, in numero copioso, voluit collocari. Cum itaq; viæ & strata publicæ eiusdē Urbis, in plerisq; locis causantibus porticibus, profellis, & alijs varijs ædificijs domorum sita rū iuxta illas, adeo arctæ existant, vt per eas commode deābulari, & necessaria ad vltimū mul titudinē

titudinē Ciuium Roman. & curialium, ac aliorum in ipsa Vrbe habitantium, & confluentium ad eandem, præsertim temporibus indulgentiarū Anni iubilei, & aliarum concessarū per nos, & prædecessores nostros Roman Pontifices visitantibus Apostolorū Basilicas, & alias eiusdem Urbis Ecclesias, deferri cōmode nequeant. Et in quibusdam locis vix singulariter singuli eques tres se obuiantes in eis transire possint per easdem, idque cædat ad non modicam eiusdem Vr bis deformitatem, ac ciuium Curialium, & confluentium prædictorū incōmoditate. Et propte rea nos habita super his deliberatione matura, decreuimus vias ipsas præsertim quæ magis fre quentantur, & principales existunt, ampliari, ac porticus & impedimenta prædicta, quibus sic arctantur, amoueri, & lateribus oportune pauimentari. Iamq; opus ipsum cæptum sit in di uersis locis, & in illius prosecutione non cesserit, ac sicut accepimus propter demolitionem huiusmodi nonnullæ ex domibus ipsis quorū porticus, & profella, ac alia ædificia dirui oport uit, ex inde vt pote necessarijs mansionibus solitis & officinis careñ ad inhabitandum minus commodæ, & fere inutiles factæ sint, & ea propter illarum domini earum parietes decenter, vt expediret, ad decorem viarū earundem reparare, & expensas oportunas propterea subire non curent, sub lata spe habitandi in eis, aut alias vtilitatem recipiendā ex eisdem. Expediatque ad obuiandum huiusmodi incommoditatibus, ex duabus aut pluribus contigujs domibus vnā cōmodam constituere, aut partem vnus ex eisde domibus alteri cōiucinæ domi incorporare, sicq; indemnitati dominorū earundem obuiare, & decori huiusmodi consulere, & vicina rū domorum domini, vt plurimum super his non conueniant, & recuset sibi inuicē complacere etiā pro iusto, & rationabili pretio. contingat quoq; interdum nonnullos tam Romanos ciues quā Curiales & alios forenses in eadem vrbe domos de nouo edificare vel antiquas re formare, & ampliare velle, et pro illarum decenti constructione, indigere conuicinis domibus interdum ruinosis, & depressis, vel domorū dirutarum sediminibus, plateolis, Et solo, seu alio loco vicinis, et huiusmodi domorū, & sediminum, seu plateolarum, & soli, aut loci dominos requisitos, vt de illis eisde edificare, & reformare volentibus, venditionis titulo complacant de domibus, sediminibus, solo, seu loco oblato etiā persepe plusquā iusto pretio, id facere nul latenus velle, aut longe plus iusto pretio etiā nonnuquā duplū illius trascendendo, petere pro eisde, quo fit vt prædicti nouas domos edificare, aut antiquas ampliare volētes, præsertim Cu riales & forenses qui adiuari & allici deberent maxime a Romanis Ciuibus ab huiusmodi eorū laudabili ædificandi, aut ampliandi proposito, retrahantur. Et si aliquando Dilecti filij Fran ciscus de Porcarijs, & Baptista Staglia, moderni & qui pro tempore sunt magistri ædificiorū, & stratarū eiusdem Urbis, pro construendis nouis plateis in locis cōuenientibus, aut antiquis ampliandis & reformandis, volunt domos aliquas dirui facere in totum vel pro parte, illarum domini similiter oblato eis etiā iusto & rationabili pretio ne id fiat pertinaciter se opponere, et huiusmodi nouarū platearū ordinationē et antiquarū dilationē, et ampliationem, omni co natu possibili impedire nō verentur, quæ omnia publico bono, et decori ac pulchritudini eius dem Urbis, nostræq; circa id intentioni, obuiare manifeste cernuntur. Nos igitur æquum arbi trantes publicā vtilitatē in his præferri priuatæ commoditati quorumlibet, et illorum qui tam salubri publico bono indirecte modo præmissis se opponūt, duritiam superioris auctoritate, et equa ordinatione comprimī, ac propterea volentes super his omnibus oportunū adhibere re mediu. Motu proprio non ad alicuius nobis super hoc oblatę petitionis instantiā, sed de nostra mera deliberatione, ac ex certa nostra scientia, & de plenitudine potestatis Apostolicæ, hac in perpetuū valitura constitutione, statuimus & ordinamus, q̄ venerabilis frater Guillelmus Ep̄s Ostien. Camerarius noster, & præfati Franciscus, & Baptista, ac ipsorum Episcopi Francisci, & Baptiste in Camerariatus nostri & pro tempore existentis Romani Pontificis, ac Magistratus ædificiorum Urbis officijs respectiue successores. qui pro tempore erunt, perpetuis futuris temporibus ad requisitionem dominorū domorum quarū porticus profella, seu alia ædificia pro vijs seu plateis, & alijs locis publicis eiusdem Urbis, hætenus diruta fuerint, & dirui cōtin geret in futurū quandocunq; de mandato magistrorum eorundem, si domini prædicti in do mibus ipsis inhabitare soliti erāt, ante demolitionē eandem, & tēpore demolitionis huiusmodi factæ, & quā fieri contingeret in futurum, absq; dolo & fraude inhabitabant & in posterū inha bitabunt, et propter huiusmodi iam factam & quæ fieret, Domus ipsæ effectæ sint vel efficerēt in posterū pro eorundem dominorum ipsarum commoda receptione & habitatione in capaces, Sintque iuxta eas aliquæ domus per earum dominos minime inhabitari solitæ sed pro earum annua responsione vel alias locari consuetæ, ex quarum coniunctione cum domo huiusmodi sic incommoda effecta, domino domus sic incommode effectæ aduersus incommo ditates huiusmodi subuenire valeat, teneantur & debeant compellere illos ad quos domus ip sas

fas sic vicinas legitime pertinere eis constabit, etiam si ad Ecclesias & monasteria tam virorum quam mulierum ordinum quorumcunque etiam exemptorum, necnon beneficia Ecclesiastica hospitalia, ac loca pia pertinerent, ad vendendum easdem domos vicinas, quas inhabitari soliti non sunt Dominis domorum contiguarum, quas sic incommodas effectas esse cognouerint pro pretio per duos probos & expertos viros per vtranq; partem eligendos, determinando & declarando, Si vero ij duo concordēs in eodem assignando pretio non essent eo casu ipsi Camerarius & magistri aedificiorum praefatae Urbis, habito ipsorum dnorum iudicio, pretia eade imponere & assignare habeant. Et si forsan contingeret ex demolitione huiusmodi duas domos sic per earum dominos inhabitatas incommodas modo praedicto effici, & inter eas esse aliam domum per illius dominum locari solitam, quam quilibet dominorum vicinarum domorum praedictarum incommoditati subiacentium, & ad receptionem ipsorum non sufficientium sibi vendi, & suae domui incorporari postulare debeant Camerarius, & magistri, praefati illi ex eis sic petentibus venditionem huiusmodi fieri mandare, quem magis indigere domo vendenda cognouerint, & si forsan vterq; aequaliter indigeret partem vni & partem alteri si comode vendi poterit vendi faciant, aut aliter desuper provideant, prout eis videbitur expedire, & si in neutra domorum vicinarum quae sic inutiles iam effectae forent ex demolitione praedicta vel efficerentur in futurum earum domini habitarent sed eas locari soliti essent, liceat etiam tunc Camerario, & magistris praefatis, si id petatur per alterum dominorum earundem domum quam maiora incommoda passam esse cognouerint domino alterius domus minus laesa, si emere voluerit, vendi facere modo praedicto, & illo instante dominum domus magis laesa ad id compellere, & similiter dominum domus econtra minus laesa ad instantiam domini domus magis laesa ad emendum domum magis laesam aut suam domino domus minus laesa vendendum compellere, seu alias pro vteis videbitur providere quod ambae domus ipsae inutiles & inhabitabiles non remaneant, & similiter prout eis videbitur providere teneantur quotiens domus ipsae sic vicine, & locari solitae aequaliter laesae & incommodae effectae forent, & ne ob proteruam & duritiam dominorum domorum sine quarum demolitione plateae in eadem Vrbe necessariae & vtilis ad illius decorem de nouo ordinari, vel iam ordinatae ampliari, & noua Palatia, nouaeque domus construere, seu iam constructa ampliari commode nequeunt, platearum earum ordinatio & ampliatio, ac palatiorum & domorum de nouo constructio seu reformatio retardetur eis motu & scientia ac auctoritate & potestate statuimus quod Camerarius & magistri praefati possint & debeant dominos domorum quarumlibet locari non autem per ipsosmet dominos inhabitari solitarum, Ecclesiasticas & Saeculares quacumque; dignitate fungentes compellere eos ad vendendum conseruatoribus seu Sindico eiusdem Urbis domos quas Camerarius & magistri praefati necessarias, & vtilis esse cognouerint, pro huiusmodi plateis de nouo ordinandis, & antiquis reformandis, & ampliandis, pro iusto & rationabili pretio ut praemittitur imponendo, & similiter ad vendendum domos huiusmodi per eos inhabitari minime solitas sed locari quas vtilis, & necessarias esse putauerint, pro palatijs, domibus seu alijs aedificijs tam prophanis quam Ecclesiasticis in eadem Vrbe de nouo construendis, seu iam constructis ampliandis, personis habentibus iuxta illas domum, seu solum, aut locum alium, & volentibus inibi de nouo domos vel Palatia construere, seu iam constructa ampliare pro iusto & rationabili pretio ut praefatur taxando, & inter duos seu plures sic aedificare seu ampliare volentes, & pro huiusmodi venditione eis fienda ad effectum praemissum, instantes, illamque eis fieri petentes, ille praefatur, cui domus, platea, seu locus, de cuius venditione ageretur, magis adiaceret, seu qui illo magis indigeret, & ex cuius aedificio plus decori eiusdem Urbis consuli speraretur, & si in omnibus paritas foret liceat Camerario, & magistris praefatis venditionem huiusmodi, pro parte vni, & pro parte alteri fieri mandare, aut eorum alteri, pro ut eis videbitur, & in singulis casibus praedictis in quibus volumus quod Camerarius & Magistri praefati compellere possint aliquos ad vendendum si illi ad quos pertinerent moniti & requisiti per Camerarium & magistris praedictos bis cum termino conuenienti eorum arbitrio moderando vendere recusauerint aut malitiose distulerint, praefati Camerarius & magistri debeant vice & nomine illorum sic requisitorum, & recusantium vel differentium venditionem huiusmodi facere, cum promissionibus obligationibus poenis renunciationibus iuramento pactis & clausulis consuetis, & pretium inde prouenies recipere, & penes aedem sacra aut fide & facultatibus idoneam personam deponere, dominis domus, seu alterius loci sic per eos pro tempore venditi si venditionem ipsam ratam habere & fideiussores de eundem praestare voluerint, & non alias consignandum habeant; venditiones ipsas quas sic per Camerarium & magistris fieri contingeret & traditiones locorum & domorum sic venditorum plenam roboris firmitate,

firmitate, ac si per illos ad quos domus ipsae tunc pertinebunt fierent & eisdem penitus & omnino perceretur effectus, quos operarentur si fierent ab eisdem. Prouideat autem Camerarius & magistri praefati in casibus praedictis in quibus statuimus aliquos compelli debere ad vendendum proponentibus noua aedificia construere, seu iam constructa ampliare velle tales sic proponentes ante omnia se obligent ad inchoandum & perficiendum huiusmodi noua aedificia modis & formis ac infra tempus & sub poenis de quibus ipsis Camerario & Magistris personarum & aedificiorum qualitate inspecta, videbitur, & ab illis qui sic se obligauerint & praemissa non adimpleuerint poenas exigant memoratas, & nihilominus eos compellant ad obseruandum promissa per eos vel quas prius habitabunt, & etiam propterea eis venditas domos alijs aedificare volentibus vendendum pro iusto & rationabili pretio ut praefatur moderando. Et quia interdum contingit quod habentes domos siue domorum sedimina claustra seu loca in eadem Vrbe, & illa vendere volentes varijs plerumque modis & occasionibus illa vendere recusant habentibus domos sedimina claustra & loca vicina illis quae vendere nolunt & nonnunquam illa vendunt aemulis eorundem vicinorum, seu personis eis parum gratis, quo fit ut ipsi domorum claustrorum, & sediminum seu aliorum locorum vicinorum domini illa emere volentes & habere nequeunt retrahantur praesepere ab aedificando de nouo in eorum sediminibus, & locis vicinis ac ampliando domos quas inibi habent sicque decori eiusdem Urbis aut saltem ipsorum vicinorum commoditati non parum detrahitur, volentes super haec aequa ordinatione providere, motu scientia & auctoritate praedictis etiam statuimus & ordinamus, quod praefati sic vendere volentes teneantur & debeant domos sedimina claustra plateolas & loca venalia huiusmodi vendere habentibus domos sedimina claustra & loca alia illis contigua pro iusto, & rationabili pretio per alios euidenter & non fecte forsitan oblato, & si illa alijs quam vicinis praefatis venderent venditiones ipsae quo ad illos qui emerent & eorum commodum nullius sint roboris vel momenti & habeantur pro infectis, & perinde ac si per illum ex vicinis cui venditio ipsa praesentis constitutionis vigore fieri debebat facta foret, debeant Camerarius & magistri praefati ementem a possessione domus sediminis claustrum plateolae seu alterius loci sic empti absque vlla Tela iudicij vicino instante & pretium rationabile offerente & dicto emptori si illud recipere & emptioni per eum factae renunciare & ipsum vicinum, iuxta Camerarij & magistrorum praedictorum ordinationem, cautum facere noluerint persoluendum deponente amouere & ipsum vicinum in illius possessionem inducere, etsi forsan duo essent vicini quibus domus claustrum sedimen plateola seu alius locus de cuius venditione ageretur vtilitatem, & commoditatem afferre posset, ille ex eis praeferrere debeat in praemissis quae Camerarius & magistri praefati consideratis circumstantijs vniuersis venali domo sedimine claustro solo plateola seu loco alio magis indigere declarauerint et si equaliter indigerent, et pro parte vni et pro parte alteri possit exinde commoditas prouenire vtrique proportionabiliter concedatur, si vero facta illius diuisione portiones vtriusque fere inutiles essent non diuidatur sed Camerarius & magistri alterum eorundem vicinorum quem voluerint praeferrere faciant in praemissis. Et ut ea quae supra statuta sunt votiuum sortiantur effectum in praemissis omnibus & singulis Camerario in Ecclesiasticas, & ei ac magistris praefatis in alias personas facultatem & potestatem concedimus, ita quod idem Camerarius per censuram Ecclesiasticam & ipse ac magistri praefati per poenarum & multarum exactorem ac personalem distractionem, & alia iuris remedia contradictores quoslibet & rebelles compellere valeant ad praemissa. Non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac municipalibus statutis Urbis confirmatione Apostolica vel quauis firmitate alia vallatis exemptionibusque; ac indultis, priuilegijs, & litteris Apostolicis, nec non interdictionibus personis Ecclesiasticis bonorum immobilium alienationibus, & praefatis per eos desuper iuramentis, a quibus eas absoluimus, contrarijs quibuscunque, seu si aliquibus communiter vel diuim a sede praefata indultum existat quod interdicti suspendi vel excommunicari non possint per litteras Apostolicas non facientes plenam & expressam ac de verbo ad verbum de indulto huiusmodi mentionem. Volumus autem quod pretia domorum & aliorum bonorum immobilium ad Ecclesias Monasteria & pia loca huiusmodi pertinentium, quae vendi contingeret in posterum vigore praesentium penes aedem sacram aut fide, & facultatibus idoneam personam cum recognitionibus obligationibus & cautelis etiam in talibus adhiberi solitis deponatur, & in emptione aliorum bonorum immobilium pro eisdem Ecclesijs, Monasterijs & pijs locis omnino conuertantur, quodque dilecti filij camerarius eiusdem Urbis conseruatores praesentes nostras litteras in registro priuilegiarum & aliarum scripturarum eiusdem Urbis in eorundem archiuo conseruari solito registrari, & illarum tenores in locis publicis & consuetis eiusdem Urbis sono tubae praemisso vulgari sermone publicari, ac praesentes in valuis Capitolij tri-

duo iuris horis, & alibi prout Camerario & Magistris præfatis visum fuerit affigi faciant, vt omnibus omni tēpore facilius innotescant. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostrorum statuti ordinationis concessionis absolutionis & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumpserit indignationem omnipotentis Dei ac beatorum Petri, & Pauli Apostolorum eius se nouerit incursum. Datum Romæ apud sanctū Petrū Anno incarnationis Dominicæ, Millesimo quadringētesimo Octuagesimo Pridie Kal. Iulii, Pontificatus nostri Anno nono.

BVLLA potestatis testandi, & ædificandi per S.D.N. Leonem X. Pontificem maximum omnibus in vrbe Roma existentibus concessa.

EO Episcopus seruus seruorum Dei, Ad perpetuā rei memoriam. Inter curas multiplices, quæ pro Pastoralis officio laudabiliter exequēdo nobis incumbūt, illam libenter amplectimur, per quam Romanæ Urbis, in qua Apostolorum Princeps sibi & suis in Christi Vicariatu successoribus Sedem statuit, & ad quā de vniuersis orbis Prouincijs frequens assiduusq; hominum est accessus conditio non minus in Vrbanorum rusticorumq; prædiorum amplitudine, & excellentia quam virorum insignium numero, ac etiam ornatu nostræ prouisionis opere præclarior in dies atq; illustrior fiat, & qui in ea pro tempore degerint, aut Romani Pontificis Curiam sequentur certiore in suorum dispositione bonorum libertate fruuntur, & quæ propterea a non nullis ex prædecessoribus nostris prouida consideratione emanarunt vt eo firmiter illi bataba per maneant quo fuerint crebrius Apostolico circumfusa præsidio nostræ approbationis munimine roboramus, extendimusq; & ampliamus, prout temporum ratione habita nostro & eiusdē Urbis, ac Curie decori cognoscimus expedire. Dudum siquidem felicis recordationis Sixtus Papa quartus prædecessor noster cupiēs dictæ Urbis decori, & venustati in structuris & ædificijs ac virorum copia nobilium quibus Vrbs ipsa ob varios sinistros euentus plurimum diminuta fuerat oportune consulere, habita super hoc cum tunc S. Romanæ Ecclesie Cardinalibus deliberatione matura, de illorū consilio & assensu & de ipsius prædecessoris certa scientia, per quamdam primo quod omnes & singuli tam sui Curiales dictam Curiam sequentes, quā alij cuiuscunq; dignitatis status gradus ordinis præminentie vel conditionis existerent, etiam si Cardinalatus honore aut Patriarchali, Archiepiscopali, Episcopali, Abbatiali vel quauis alia Ecclesiastica aut mundana dignitate fulgerent & si regulares forent administrationem aut dignitatē obtinerent, qui palatia domos casalia siue alia ædificia Urbana vel Rustica ædificauerant, aut ædificarent seu fundari & ædificari fecerant vel facerent in futurum aut ædificata & constructa emerant seu emerent, vel illa aut census annuos iura, & quæuis immobilia bona in Vrbe vel extra aut prope eam ad miliaria decē alio quouis iusto titulo tam ex bonis & pecunijs proprijs quā ex fructuum reddituum & prouentuum Ecclesiasticorum beneficiorum ad eos spectantium prouenientibus acquisierant eatenus vel acquirerēt in posterum de eisdem casalibus domibus palatijs ædificijs censibus iuribus, necnon territorijs feudis iurisdictionibus & bonis alijs quibuslibet dummodo ad Ecclesias Monasteria & alia pia loca aliter quam ex fructibus eorum vt præfertur de quibus licere voluit eis pro voto disponere non pertinerent in vita ipsorū & mortis articulo prout eis videretur disponere testari codicillari eaq; legare, seu inter viuos & causa mortis aut pro remuneratione laborum vel obsequiorum eis impensorum donare & relinquere quibusuis personis cuiuscunq; status vel conditionis forent, etiam si alias legatarij donatarij vniuersales aut particulares hæredes successores & personæ alię ad quas ex dominorū voluntate illa peruenirent, filij nepotes consanguinei affines familiares vel alii etiam incapaces & inhabiles essent & inhabilitate vel incapacitate quacumque notati dummodo criminis læsæ Maiestatis rei aut dictæ Romanæ Ecclesie hostes non essent, ac etiam in pios & alios quoscumque vsus conuertere libere, & licite possent: Et si ipsas Ecclesiasticas aut dignitatē seu administrationē habentes regulares personas de bonis prædictis per eas aliter nō disposito decedere contingeret palatia domos casalia, & alia ipsorum bona in Vrbe vel infra miliaria huiusmodi consentientia ad proximiores suos etiam si agnati cognati, & minus capaces vel inhabiles forent vt præfertur salua tamen gradus prærogatiua iuxta dispositionem iuris si aliter de ipsorum decedentium voluntate non constaret deuenirent, ipsiq; proximiores siue agnati vel cognati in eis succedere possent, & deberent in omnibus & per omnia, perinde ac si descendentes filii nepotes agnati & cognati, habiles capaces & hæredes scripti existerent, ac palatia domos casalia & reliqua bona ex ipsorum labore vel industria, non autem ex fructibus redditibus et prouentibus Ecclesiasticis acquisita forent, statuit & ordinauit, eisque facultatem, & potestatem

potestatem testandi codicillandi legandi concedendi donandi erogandi, proximioribus vero, necnon agnatis, & cognatis prædictis, etiam incapacibus, & defectum natalium patientibus, in eis vt præfertur succedendi liberam licentiam concessit; Inhibuitque Camera Apostolicæ Clericis & alijs suis ac Curie & Urbis prædictarum officialibus, necnon Ecclesiarum Monasteriorum, & aliorum Ecclesiasticorum locorum Prælati capitulis Conuentibus prioribus præpositis plebanis rectoribus alijsq; quocumque nomine nuncuparentur ne de bonis per eosdem vt præmittitur relictis legatis donatis seu quouis modo in dicta Vrbe vel extra infra spacium huiusmodi demissis se intromittere, aut illa petere vindicare seu hæredes & successores decedentium personarum earundem illorum occasione inquietare aut molestare quoquomodo præsumerent, ac decreuit irritum & inane quicquid secus super ijs per quoscunque quauis auctoritate scienter vel ignoranter contigeret attentari, & deinde per alias suas litteras, Motu proprio & ex certa sua scientia, ac de Apostolicæ potestatis plenitudine etiam perpetuo statuit, & ordinauit, quod tunc & pro tempore existentes dictæ Romanæ Ecclesie Camerarius & magistri ædificiorum & stratarum dictæ Urbis, ad requisitionem dominorum quorumcunq; domorū quarū porticus profella seu alia ædificia pro vijs seu plateis & alijs locis publicis eiusdē Urbis eatenus diruta fuerant, ac dirui contingeret quādocumque de mandato Magistrorum eorundem si domini prædicti in domibus ipsis inhabitare soliti erāt ante demolitionem eandem & tempore demolitionis huiusmodi factę & quā fieri contingeret in futurum absq; dolo et fraude inhabitabant et imposterum inhabitarent, et propter huiusmodi demolitionem iam factā, et quæ fieret, domus ipsę effectę essent vel efficerentur in posterum pro eorundem dominorū ipsarum commoda receptione & inhabitatione incapaces essent; iuxta eas alique domus per earum dominos minime inhabitari solite, sed pro earum annua responsione vel alias locari cōsuey ex quarum coniunctione cum domo huiusmodi sic incommoda effecta domino domus sic incommoda effectę aduersus incommoditatē huiusmodi subuenire valeret tenerentur cōpellerent illos ad quos domus ipsas sic vicinas legitime pertinere eis constaret etiam si ad Ecclesias & Monasteria tam virorū quam mulierum ordinum quorumcunq; etiam exemptorū, necnon beneficia Ecclesiastica Hospitalia, ac loca pia pertinerent ad vendendum easdem domos vicinas eis quas sic incommodas effectas esse cognoscerent pro pretio per duos probos, & expertos viros per vtramque partem eligendos determinando, & declarando, si vero ij duo cōcordes in eodem assignando pretio non essent eo casu ipsi Camerarius & Magistri ædificiorū habito ipsorum duorum iudicio pretia eadem imponent, & assignarent. & si forsan contingeret ex demolitione huiusmodi duas domos sic per earum dominos inhabitatas incommodas modo præmissis effici & inter eas esse aliam domum per illius dominum locari solita quā quilibet dominorum vicinorum domorum prædictarum incommoditati subiularet & ad receptionem ipsorum non sufficientium sibi vendi & sue domui incorporari postulare deberent Camerarius & Magistri præfati illi ex eis sic petentibus venditionem huiusmodi fieri mandare quem magis indigere domo vendenda existimarent, & si ea forsan vterque æqualiter indigeret partem vni, & partem alteri si commode diuidi posset vendi facerent aut aliter desuper prouiderent prout eis expedire videretur. Et si neutram domorum vicinarum quæ sic inuitiles iam effectę forent ex demolitione prædicta vel efficerentur in futurum earum domini habitarent sed eas locare soliti essent liceret etiam tunc Camerario & Magistris præfatis si id peteretur per alterum dominorum domorum earundem dominum domus minus læsæ ad instantiam domini domus magis læsę ad emēdum domum magis læsam aut suam domino domus magis læsę vendendum cōpellerent seu alias prout eis videretur prouidere quod ambę domus ipsę inuitiles & inhabitabiles non remanerent & similiter prout eis videretur prouiderent quous domus ipsę sic vicine & locari solite æqualiter læsę & incommodę effectę forent, Et ne ob proteruam & duritiam dominorum domorum sine quarum demolitione plateæ in eadem Vrbe necessaria & vtilis ad illius decorem de nouo ordinari vel iam ordinatę ampliari & noua Palatia nouaq; domus constructę seu iam constructę ampliari commode nequiret, platearum earundem ordinatio & ampliatio, ac palatiorum & domorum de nouo constructio seu reformatio retentur, possent atq; deberent ijdem Camerarius & Magistri dominos domorū quarumlibet locari, non autem per ipsosmet dominos inhabitari solitarum Ecclesiasticas & Sæculares quacumque dignitate fungentes cogere ad vendendum pro iusto & rationabili pretio, vt præmittitur statuendo, Conseruatoribus, seu Syndicis eiusdē Urbis, domos quas pro huiusmodi plateis de nouo ordinandis, vel antiquis reformandis, & ampliandis necessarias & vtilis esset cognoscerent idemque facerent circa alias domos per earum dominos inhabitari minime solitas, sed locari quas vtilis, & necessarias esse putarent pro palatijs domibus, & seu

feu aliis ædificiis tam prophanis quam Ecclesiasticis, in eadem Vrbe de nouo construendis seu iam constructis ampliandis ad instantiam personarum habentium iuxta illas domos, seu solū, aut locum alium, & volentium inibi de nouo domos vel Palatia cōstruere, seu iam constructa ampliare, & si duo seu plures in huiusmodi instantia concurrerent, ille cæteris præferretur cui domus platea, seu locus de cuius venditione ageretur magis adiaceret, seu qui illo magis indigeret, & ex cuius ædificio plus decori eiusdem Urbis consuli speraretur, & si in omnibus paritas foret liceret Camerario & Magistris præfatis venditionem huiusmodi pro parte alteri aut vni ex eis in totum fieri mandare prout eis videretur, Et voluit dictus Prædecessor quod in singulis casibus prædictis si illi ad quos domus, & alia loca vendenda huiusmodi pertinerent, & moniti & requisiti per Camerarium, & Magistros prædictos bis cum termino conuenienti eorum arbitrio moderando vendere recusarent, aut malitiose differrent, Camerarius, & Magistri præfati deberent vice, & nomine illorum sic requisitorum, & vendere recusantium vel differentium venditionem huiusmodi facere, cum promissione obligatione pænis renunciationi bus iuramento pactis, & cautelis consuetis, & precium inde proueniens recipere, & penes ædem sacram, aut fide, & facultatibus idoneam personam deponere dominis domus aut alterius loci sic per eos pro tempore venditi si venditionem ipsam ratam habere, & fideiussores de euctione præstare vellent, & non alias consignandum, haberentq; venditiones ipsæ quas sic per Camerarium, & Magistros fieri contingeret, & traditiones locorum, & domorum sic venditorū plenam roboris firmitatem, & eosdem omnino operarentur effectus ac si per illos ad quos illa tunc pertinebant factæ fuissent, Prouiderent quoq; iidem Camerarius, & Magistri in casibus in quibus aliquos compelli contingeret ad vendendum proponentibus noua ædificia construere, seu iam constructa ampliare velle vt ipsi talia proponentes, ante omnia se obligarent ad incohandum & perficiendum huiusmodi noua ædificia modis, & formis, ac infra tempus, & sub pænis, de quibus Camerario, & Magistris personarum, & ædificiorum qualitate inspecta, videretur, & ab illis qui sic se obligassent, & præmissa non adimplerent, pænas exigerent memoratas, & nihilominus eos compellerent ad obseruandum promissa, per eos vel quas prius habitarent & etiam propterea eis venditas domos aliis ædificare volētibus vendendum pro iusto, & rationabili pretio vt præfertur moderando, Et quia interdum contingebat quod habentes domos siue domorum sedimina claustra seu loca in eadem Vrbe, & illa vendere volentes, variis plerūq; modis, & occasionibus illa vendere recusabant habentibus domos, sedimina, claustra, & loca illis vicina, & nonnunquam illa vendebant æmulis eorundem vicinorum seu personis ei parum gratis, quo fiebat vt ipsi domorum, claustrorum, & sediminum, seu aliorum locorum vicinorum domini illa emere volentes, & habere nequeunt retraherentur persape ab ædificatione de nouo in eorum sediminibus, & locis vicinis, ac ab ampliandis domibus quas inibi habebant, sicq; decori eiusdem Urbis, aut saltem ipsorum vicinorum commoditati nō parum detrahebatur; Etiam statuit, & ordinauit idem Prædecessor quod præfati sic vendere volentes, tenerentur domos, sedimina, claustra plateolas, & loca venalia huiusmodi vendere habentibus domos, sedimina, claustra, & loca alia illis contigua pro iusto, & rationabili pretio, per alios euidēter, & non fide forsitan oblato, & si illa aliis quam vicinis præfatis venderent, venditiones illæ quoad alios qui ea emerent, & eorum commodum nullius essent roboris vel momenti, & haberentur pro infectis, & deberent Camerarius, & Magistri præfati euentem a possessione domus, sediminis, claustrum, plateolæ, seu alterius loci sic empti, absq; vlla tela iudicii, vicino instanti, & pretium rationabile offerenti, & dicto emptori si illud recipere, & emptioni per eum factæ renuntiare, & ipsum vicinum iuxta Camerarii & Magistrorum prædictorum ordinationem cautū facere vellet persoluendum deponente, amouere, & ipsum vicinum in illius possessionem inducere, perinde ac si emptio ab ipso facta fuisset, & si forsitan duo essent vicini quibus domus, claustrum, sedimen, plateola, seu alius locus de cuius venditione ageretur, vtilitatem, & commoditatem ferre posset, ille ex eis præferri deberet in præmissis quem Camerarius, & Magistri præfati consideratis circūstantiis vniuersis venali domo sedimine claustro solo plateola seu loco alio magis indigere declarent, & si equaliter indigerent, & pro parte vni, & pro parte alteri posset exinde commoditas prouenire vtriq; proportionabiliter concederetur, si vero facta illius diuisione eorundem vicinorum quem vellent illam vel illud assignarent Camerario in Ecclesiasticas & eo ac Magistris præfatis in alias personas cum facultate, & potestate videlicet Camerario per censuram Ecclesiasticam, & ipso ac Magistris præfatis per pœnarum, & mulctarum ex actione ac personalem distractionem, & alia iuris remedia, contradictores quoslibet, & Rebelles compescendi Executoribus desuper deputatis prout singulis litteris prædictis plenius continetur:

Et

Et successiue pię memorię Iulius Papæ ii. etiam Prædecessor noster motu, & scientia similibus dictas priores litteras cum inhibitionibus ac singulis alijs in eis contentis clausulis approbavit & cōfirmavit, ac perpetuo firmitatis robur obtinere, & obseruari debere decreuit voluit & mā davit. Nos igitur considerantes quantum decoris, & dignitatis Urbis, & Curia supradictis, & in ædificiorum, & prædiorum ampliacione, & salubrioris aeris amenitate, & hominum in omni virtutum, & dignitatum genere Illustrium Copia, & cultu a tempore quo dictæ litteræ emanarunt accessit, & quod pro conseruatione, & in melius progressu Curia, & Urbis prædictarum status necessaria est perpetua, & inuolabilis dictarum vsus, & obseruantia litterarum earumq; in aliquibus quæ ipsarum etiam in suburbijs, & alijs locis dictæ Urbis vt præmittitur circumuicinis effectum passim impedire noscuntur extensio, & ampliatio, cupientesq; in præmissis pro virili nostra oportunitate adhibere remedium, Motu simili non ad alicuius nobis super hoc oblatæ petitionis instantiam sed de nostra mera, & matura deliberatione ac certa scientia, auctoritate Apostolica tenore præsentium omnes, & singulas litteras prædictas cum omnibus in eis contentis clausulis approbamus, & innouamus, & præsentis scripti patrocinio communimus, Decernentes eas in singulis ipsarum partibus etiam in quibus forte hætenus in vsum receptæ non sint debere ab omnibus perpetuis futuris temporibus inuolabiliter obseruari: Et nihilominus dictorum prædecessorum inhærendo vestigijs cupientes ipsorum Ciuium, & Curialium, & aliorum ædificiis care uolentium commoditatibus prouidere, vt quam totius vrbs ipsa ac prædia nostris præsertim temporibus, ædificiis ac prædijs instauraretur, considerantes quod in eadem, & eius districtu sunt multæ domus, & loca sub proprietate tam diuersarum Basilicarum, & Ecclesiarum quæ Hospitalium, & aliorum quoruncunq; piorum locorum in casum in quem domini quibus in censum aut emphyteosim seu alias quomodolibet loca aut domus concessa sunt in illis ædificare vellent vel cum alijs ad hunc effectum tantum prout melius poterunt cōcordare iuxta seriē, & tenorem litterarum recolendæ memorię Alexandri Papæ vi. etiam Prædecessoris nostri sup via Alexandri emanatarum, quas cum omnibus illarum inhibitionibus decretis clausulis, & mandatis approbamus, & innouamus, ac ad quæcunq; Urbis, & prædiorum loca ad hunc effectum extendimus, & ampliamus, earundem tamen basilicarum Ecclesiarum, & aliorum quoruncunq; etiam piorum locorum non solum indemnitati sed vtilitati prouidere volentes prout præterites prouidemus, & vt dicti domini vel alii ad ædificandum facilius, & libentius inducantur, volumus, & decernimus quod si census vel responsio, & pensio annua erit in emphyteosim perpetuam, aut censum perpetuum alicuius familię, quod tali casu liceat illis de familia tantūdem censum siue similitē responsionem in aliam domum siue domos vel possessionem aut quæcunq; alia bona stabilia ad dictum censum vel responsionem conuenientia trasferre, & permutare, aucta tamen decima parte; Quod etiam volumus, & decernimus de domibus, & locis tam intra quam extra ipsam Urbem infra miliaria prædicta huiusmodi consistentibus, & cæteris bonis dictarum Basilicarum Ecclesiarum, & aliorum etiam piorum locorum diuersis Inquilinis pro annua responsione vel aliter etiam ad plures annos quibusuis locatariis locari seu ad plures vitas aut cum facultate denominandi vnam vel plures personas concedere solitis seu concessis aut in futurum concedendis, quo possint in illis ædificare seu illa quoquomodo ampliare volentes dare, & consignare dictis dominis, & proprietariis alias domos seu possessiones vel quæcunq; alia bona stabilia tantūdem diuersis Inquilinis pro annua pensione cum augmento tantūdecimæ seu maioris partis arbitrio Camerarii, & Magistrorum stratarum huiusmodi honestum visum fuerit, ac alias seu illarum, & illorum pretia cum dicto augmento iuxta formam, & tenorem dictarum litterarum Alexandri, & pecunias inde proueniens in alias possessiones, & bona vel necessitates ipsarum Ecclesiarum, prout in dictis litteris latius continetur, conuertere, quod si quis id efficere recusabit possint Camerarius, & Magistri præfati iuxta facultates in dictis litteris Sixti, & alexandri concessas cogere quæcunq; Capitula Conuentus Hospitalia, & alia quæuis etiam pia loca ad faciendum dictam per mutationem cum augmento dictæ decimæ partis, & si inter duos aut plures ædificare volentes lis aut controuersia oriri contingat volumus, & decernimus quod præuentio habeat locum quod qui primus negocium inceperit, & dictos dominos proprietarios primus interpellauerit ille sit potior, nec ab aliquo postea molestari vel quoquomodo impedi possit, & valeat, quinimmo ex nunc sit illius quæsitum, & tamen ad tollendum scandala seu controuersias quæ exinde oriri contingeret ne quis postea dolose, & fraudulenter ob præteritiam aliquorum, & inuidiam seu ipsorum commodum plerumq; fieri posset etiam si plus offerrent, & alijs vt præmittitur esset impedimentum, volumus, & decernimus quod permutatio huiusmodi cum augmento decimæ partis & vltra prout arbitratum fuerit vt præfertur censeatur, & sit in euidētem vtilitatem: Et ne huiusmodi interpellationem domini, & proprietarii prædicti aliqua damna seu incommoda patiantur quod liceat

ipsis

ipsis easdem suas domos loca, & bona retinere, donec sit illis cum effectu assignata dicta recompenfa cum augmento huiusmodi: Et quoniam sicut accepimus nonnulli ad habitandum domos quibus illatum vicinos pro ornatu, & ampliatione predictis indigere conspiciunt, de nouo se conferunt, vel illas instaurari aut refici faciunt, vt quod eis directe non licet hac saltem via obliqua dicta Urbis decori, & vtilitati obuiant, vel illa augere desiderantes ad domos ipsas longe plus iusto pretio emendum necessitate compellant, auctoritate, & tenore praemis declaramus omnes, & singulos qui postquam pro parte dictorum Magistrorum super domibus eorum per eos tunc non habitatis pro commoditate in illis, & apud illas aedificare volentium, vt praefertur vendendis, requisiti fuerint; domos vendendas huiusmodi de nouo habitare aut instaurari vel refici non tamen a fundamentis facere inceperint ad illas vendendum, iuxta dictarum Sixti Praedecessoris posteriorum litterarum tenorem, perinde ac si ad eas sic de nouo habitandum se non contulissent, illa siue instaurari aut refici facere non inceperint per Camerarium, & Magistros praefatos cogi, & compelli posse atq; debere tam in praeteritis quam in futuris ac volumus ea omnia quae per Sixtum praedecessorem praefatum super venditionibus, & diuisionibus domorum arearum siue platearum intra Urbem consistentium in fauorem personarum de nouo edificare aut constructa edificia, & praedia ampliare volentium, ab inuitis dominis seu etiam eorum nomine faciendis prouide sunt disposita, etiam extra Urbem in locis ultra praedicta miliaria non distantibus, in quibus ab aliquo citra annis multa, & speciosa viridaria vinearum, & alia non minus pulchra quam vsui humano vtilia, & necessaria secessus, & edificia surgere inceperunt vicem sibi vendicare, & effectum sortiri debere, vbi, & quotiens eisdem Camerario, & Magistris videbitur vtilitati vel ornatui publico expedire: Non obstantibus Constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis, ac quibusuis facultatum, & licentiarum testandi, & alias disponendi inter viuos vel in vltima voluntate de bonis, & rebus per Ecclesiastica, & pia loca, illorumue fructus redditus, & prouentus pro tempore acquisitis personis Ecclesiasticis secularibus per se dem Apostolicam quomodolibet concessarum Reuocationibus reductionibus modificationibus suspensionibus, & aliis contrariis dispositionibus, etiam per viam perpetuae Constitutionis ex quibusuis etiam in fidei aut terrae sanctae contra Infideles, & fabricae dictae Basilicae subsidium aut aliis quantumlibet maximis, & urgentissimis ac necessariis causis, etiam motu & scientia ac potestatis plenitudine similibus, & de dictorum Cardinalium consilio etiam Consistorialiter habito, & cum aliis quibuscunq; etiam derogatoriis derogatoriis, & talibus clausulis irritantibus, declarationibus restitutionibus reintegrationibus & decretis quod illis non possit modo aliquo derogari, per praefatos, & quoscunq; alios Romanos Pontifices similiter Praedecessores nostros, ac nos, & sedem praedictam factis, & faciendis, quibus omnibus illorum tenores ac si de verbo ad verbum infererentur praesentibus pro sufficienter expressis habentes, harum serie motu scientia, & potestatis plenitudine supra dictis specialiter, & expresse derogamus, & ad praesentium omnium in eis obseruationem nos, successoresq; nostros eque, & absq; vlla differentia teneri, ac si ea solemni dilectorum filiorum Pauli Colgiobannis, & Francisci de Veteranis ac Iuliani de Lotis Conseruatorum Camerae, & Antonii de Zocchulis Prioris Capitum Regionum dictae Urbis, ac Marci Antonii de Alteriis, & Iacobi de Fraiapanibus Magistrorum edificiorum, & viaru dictae Urbis, pro dilectis filiis Populo Romano, & ipsius nomine stipulatione desuper praecedente nos, & successores nostri praefati eisdem Populo concessissemus, & cum eis super his omnibus & singulis contraxissemus decernimus, & declaramus, ceterisque contrariis quibuscunq;: Et quia difficile forsitan foret praesentium litterarum notitiam ad quascunq; personas deuenire, eadem Apostolica auctoritate volumus, & decernimus quod transumptis praesentium litterarum, etiam per impressionem factis, subscriptione, & sigillo dilectorum filiorum Conseruatorum Camerae quibuscunq; in locis adhiberetur si forent exhibitae vel ostensae: Nulli ergo omnino hominum licet hanc paginam nostrae approbationis inuouationis communitatis decreti extensionis ampliationis prouisionis voluntatis declarationis, & derogationis infringere vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare praesumpserit, indignationem omnipotentis dei, ac Beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datum Romae apud Sanctum Petrum Anno Incarnationis Dominicae. MDXVI. Quarto Non Nouembris Pont. Nostri Anno Quarto.

R. Eps Ostien. Cardinalis S. Georgii Camerarius.
P. Cardinalis S. Eusebii.
V. A. Cardinalis S. Praxedis.

Contra

Contra Barones, & Communitates permittentes latrocinia fieri venientibus ad Urbem, & recedentibus ab ea.

EO Episcopus seruus seruorum Dei. Ad perpetuam rei memoriam. Romani Pontificis prouidentia circumspecta praedecessorum suorum gesta, quae praecipue pro venientibus ad Almam Urbem totius orbis caput, & recedentibus ab ea securitate, & commodo facta sunt, praefatis oportunis occasionibus inuouat, atq; extendit, prout conspicit in domino salubriter expedire. Dudum siquidem a fe. re. Iulio Papa II, praedecessore nostro emanarunt litterae in forma Breuis tenoribus subsequenti, Iulius Papa II. Dilectis filiis Baronibus, & Domicellis, ac Communitatibus, & Vniuersitatibus Terrarum, & Castrorum eorundem, necnon aliis Ciuitatibus, & Vniuersitatibus Oppidorum, & Terrarum S. R. E. mediate, vel immediate subiectis, salutem, & Apostolicam benedictionem. Quia nihil est quod magis expediat nostrae Almae Urbis, & curiae, ac caeterorum subditorum S. R. E. quieti, & regimini, quam quod euntes, & redeuntes ad eundem, ac caeteras terras eiusdem S. R. E. secure, & libere sine cursione, offensione, & inuasionem latronum, furum, ac sycariorum, & aliorum maleuuentium stare, ire, & reddere possint, & valeant, ac propterea, tam de iure communi, quam ex specialibus ordinationibus fe. re. Pauli II, & Sixti III, nostri secundum carnem patris, ac Innocenti VIII, & Alexandri VI praedecessorum nostrorum Romanorum Pontificum statutum fuerit, vt omnes Barones, & Domicelli, & Vniuersitates castrorum eorundem, ac Ciuitates, etiam caeterae terrae, & oppida S. R. E. mediate, & immediate subiecti, & subiectae, eorum Terras, Oppida, Villas, & Territoria quaecunq; a dictis latronibus, sycariis, furibus, aliis delinquentibus custodirent, & secura, ac libera facerent, aliis ad emendandum omnium damnorum, & rerum subtractarum tenerentur, & obligarentur. Idcirco praedecessorum nostrorum vestigia insequentes, pro pace, & quiete dictae Urbis, & omnium Terrarum praedictarum, omniumq; incolarum, & venientium ad eandem securitate, vobis oibus, & vestrum cuiuslibet tenore praesentium expresse mandamus, vt vestras Terras, Communitates, Vniuersitates, Villas, & Castra, ac Territoria omnia a praefatis viris facinorosis, latronibus, furibus, sycariis, & aliis delinquentibus a die intimationis praesentium earundem secura, & libera teneatis, reseruetis, & custodiatis, quod si secus feceritis, tam poenas iuris, quam alias poenas, & censuras a praedecessoribus nostris praedictis super his promulgatas ipso facto vos, & quemlibet vestrum incurere decernimus, & declaramus. Mandantes insuper venerabili fratri Raphaeli Episcopo Albanensi. Camerario nostro, ac dilectis filiis Clericis, & Praesidentibus Camerae Apostolicae, necnon Alme Urbis Senatori, & aliis Officialibus, Legatis, & Gubernatoribus Prouinciarum, Ciuitatum, Terrarum, & locorum eiusdem Sanctae Romanae Ecclesiae quatenus ad denunciationem, & quaelibet eorum, qui inuasi, spoliati aut aliquod aliud damnum ab huiusmodi latronibus, furibus, & sycariis passi fuerint, pro satisfactione eorum ad declarationem dictarum poenarum, & emendationem dictorum damnorum, iuxta formam, & tenorem constitutionum praedictarum, & praesertim constitutionis, & ordinationis praefati Alexandri VI, praedecessoris nostri, via executiua procedant, & procedere debeant, alioquin vbi requisiti fuerint, & illa exequi neglexerint, tam ipsos, quam vos, & vestrum quemlibet ad emendationem dictorum damnorum teneri volumus, decernimus, & declaramus, non obstantibus quibuscunq;. Dat. Romae apud sanctum Petrum, die octaua Nouembris, MDIII, Pontificatus nostri Anno Primo.

NOS itaq; cupientes litteras praedictas pro venientibus ad Almam Urbem, et ab ea recedentibus tutela, et commodo inuolabiliter obseruari, Motu proprio, & ex certa nostra scientia, litteras praedictas, auctoritate Apostolica, tenore praesentium inuouamus, ac praesentis scripti atrocitudo communimus, illasq; perpetuis futuris temporibus inuolabiliter obseruari debere decernimus. Et insuper cum huiusmodi furta, delicta, & derobationes fiant in syluis, nemoribus, lateribus, & in locis occultis, & secretis, no adhibitis, nec praesentibus testis, adeo quod sine maxima difficultate per ipsos spoliatos, & derobatos, furta, & valor rerum subtractarum & ablatarum probari non possint, statuimus, & ordinamus quod quoad probationem bonorum subtractorum, & eorum valorem, stetur declarationi praefatorum Praesidentium, & Clericorum ipsius Camerae Apostolicae, qui diligenter considerata qualitate personarum spoliatarum, & derobatarum, exposita quantitate furtorum, & alijs circumstantijs, & coniecturis, recepto iuramento ipsarum personarum derobatarum, seu mercatorum, quorum bona ablata existebant, super quibus praefatorum Praesidentium, & Clericorum conscientiam oneramus, furtum, & eius valorem declarare debeant, & quod si derobatio, seu furtum in confinijs diuersorum territoriorum,

diuersarum Communitatum, seu dominorum, vel iuxta huiusmodi cōfines derobatus contra dominum territorij prædictorum, aut Communitatem quam, & quem elegerit ad recuperationem rerū sibi ablatarū agere possit, & valeat ab actione, quam ipse derobatus intentauerit, distcedere si ei placuerit, & contra alium agere licite possit (cum domini confinij prædictorum illos non custodiendo in præmissis culpa non careant) reseruato tamen soluēti iure agendi cōtra conterminos. Et vt quantum fieri potest, omnis occasio crassandi, & derobandi sublata esse videatur, eisdem Motu, & scientia, ac tenore præcipimus & mandamus sub duorum Millium ducatorum Camera Apostolicæ applicandorum pœnis similibus, omnibus, & singulis antedictis, ne fures, latrones & crassatores in syluis, & sepibus latibula faciant, ne ibi se abscondere possent, vt prope vias publicas vtinq; ad medium miliare arbores, & sepes, & quæcunq; latibula incidere, seu incidi, ac amouere, seu amoueri, & extirpari facere infra duos menses a die publicationis præsentium computandos, & sic incisas conseruare, & manutenere omnino teneantur, & debeant. Sicq; per Clericos dictæ Camera, ac quoscunq; alios iudices, & Commissarios, etiam S.R.E. Cardinales, & sacri Palatii Apostolici causarum Auditores indicari, ac definiri, & exequi debere, sublata eis, & eorum cuilibet aliter iudicandi, & interpretandi facultate decernimus summarie, & absque iudicij tela. Mandantes propterea eisdem Raphaeli Episcopo & Camerario ac Præsidentibus & Clericis pro tempore existentibus, ut præmissa omnia & singula ab omnibus inuolabiliter obseruari faciant, & contrafacientes ad illorum obseruationem per se transumptis manu vnus Clerici, & vnus notarij eiusdem Camera subscriptis, eadem prorsus fides indubia adhibeatur, quæ præsentibus adhiberetur, si essent exhibitæ, vel ostensæ. Nulli ergo omnino hominum liceat hanc paginam nostræ inuouationis, communitationis, decreti, statuti, ordinationis, onerationis, præcepti, mandati, & voluntatis infringere, vel ei ausu temerario contraire. Si quis autem hoc attentare præsumperit, indignationem omnipotentis Dei, ac beatorum Petri & Pauli Apostolorum eius se noverit incursum. Datum Romæ apud sanctum Petrum, anno incarnationis Dominicæ, MDVII. Kalendis Septembris, Pontificatus nostri Anno Sexto.

Paulus Papa. III. Vrbs.

Otu proprio &c. Nouimus, quod in hac alma Vrbe nostra, quæ caput Ecclesiæ extitit, sicut hætenus ante christianam religionem totius orbis sibi, & meritis, caput obtinebat, ob reuerentiã christianæ religionis asperit seruitutis iugum penitus extinctum fuerit: quinimo ex causa prædicta mancipia quæq; ad sacri Senatus Camera Vrbs officium, & eiusdem nostre Vrbs Conseruatores confugientia, & libertatem ac clamantia, libertatem consequi, veteri instituto consueuerunt, ac forsitan etiam magistratus præfati ex speciali priuilegio Pontificali, seu Imperiali potestatem mancipia huiusmodi ab aspero seruitutis nexu liberanda habeant priuilegia, quæ huiusmodi tam tēporis diuturnitate, quam etiam in Vrbs direptione deperdita esse potuerunt: Nos volentes dignitatem Conseruatoriam prædictam in præmissis speciali fauore prosequi, & ambiguitates tollere, harum serie, motu, & scientia similibus de Apostolicæ potestatis plenitudine iurisdictionem, potestatem, & facultatem, per quam mancipia quæcunq; sub iugo seruitutis quomodo obligata ad sacri Senatus Camera Vrbs officium, & pro tempore existentes Vrbs Conseruatores, confugientia, & libertatem acclamantia, per eosdem Conseruatores libertate donari, & Romani ciues, liberique homines, liberique homines effici possint, & debeant, reintegramus, & quatenus opus sit, de nouo damus, concedimus, & gratiose impartimur, ita quod mancipia quæcunq; ab eisdem Conseruatoribus liberata hætenus fuerunt, & in posterum liberabuntur, pro liberis hominibus, & Romanis ciuibus in omnibus, & per omnia vbique habeantur, teneantur, & reputentur, & tractentur, & facultatem habeant in iudicijs standi, contrahendi, & alia faciendi, sicut ceteri ciues Romani liberi homines facere consueuerunt, & faciunt, & ita ex nūc prout extunc, & econtra, libera esse volumus, & mandamus, ac liberamus, omni iuris cuiuslibet statuti, consuetudinum vel aliorum contrariorum rigore penitus reiecto, irritum, & inane decernē. quicquid scienter, vel ignoranter contra præsentium tenorē factum, & attentatione fungentibus aliter iudicandi, sententiandi, & diffiniendi potestate, & facultate sublata, constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis stylo palatii, priuilegijs, indultis, statutisque etiam iuramento firmatis in specie, vel in genere editis cum quibusuis clausulis, & derogato-

riarum

riarium derogatorijs, & per quoscunq; Romanos Pontifices prædecessores nostros etiam per literas sub plumbo, & cum derogationibus quibuscunq; emanatis, alijsque contrarijs non obstantibus quibuscunq;. Quibus omnia, & singula illorum tenores, & pro expressis habentes, & alias latissime extendent. derogamus.

Fiat, vt petitur. A.

Et cum absolute a censuris, ad effectū præsentium, & quod literæ etiam in forma Breuis expediti possint, & obstantiæ habeantur pro expressis.

Et cum derogationibus solitis, & potestate, & facultate latius extendendis.

Datum Romæ apud Sanctum Petrum, quinto Klendas Iulij, Anno primo.

De confirmatione reintegrations, ac reformationis iurisdictionis Curie Capitolinæ.

Aulus Papa III. Cum pastorali incumbat officio gregem sibi a domino commissum secundum iuris tramites, & iuxta facti exigentiã vigili cura gubernare, abusioneq; & prauas corruptela introductas pro posse tollere, quemcunq; in sua iurisdictione conseruare, & manutenere. Nuper deuenit ad aures nostras, & Statuta Vrbs, nouæ reformationes, ac priuilegia a Ro. Pontificibus concessa, maxime circa cognitionem, & decisionem causarum, in plurimis violantur, & per prauas abusiones, & corruptelas quotidie abutuntur, quo fit vt inter Ro. Ciues non solum in Cu. Capitolij, sed in diuersis Vrbs Tribunalibus litigatur, non absque eiusdem Populi notabili damno, & iactura, ac quod in eadem Curia Capitolij, & Tribunalibus dictæ Curie cōtra formam dictorum Statutorum, & nouarum reformationum plurimi fiunt excessus, etiam qui forsitan, non sine animi nostri displicentia, & litigantium dispendio, aliqua fiunt extorsiones. Nos, qui præfatum Populum paterna affectione diligimus, etiam prædecessorū nostrorum vestigia imitantis, eiusdem indemnitati prouidere cupientes, Motu proprio, & non ad alicuius super hoc nobis porrectæ petitionis instantiam, sed ex certa nostra scientia, & de potestatis plenitudine Statuta, & nouas reformationes Vrbs, priuilegia, literasque Apostolicas, eidem Po. Romano concessas, & concessas, cum omnium & singulorum iuris, & facti defectum, si qui forsitan inessent, suppletionē auctoritate nostra, & sedis Apostolicæ confirmamus, & comprobamus, ac quatenus opus sit innouamus, & de nouo concedimus, ac omnia & singula in singulis statutis, priuilegijs, reformationibus, literis, & decretis huiusmodi contenta, perpetuis futuris temporibus, a quibusuis Rom. Curie iudicibus, ecclesiasticis, & sæcularibus, tam ordinarijs, quam delegatis, seu quauis alia iurisdictione, seu notione frangantur, inter personas eidem foro Capitolino secundum formam Statutorum, nouarum reformationum, & literarum prædictarum, quocunq; abusu, corruptela, vsu contrario, disuetudine, contraria consuetudine, aut quod vsu recepta non sint, non obstan. tenaciter & inuolabiliter obseruari volumus, & mandamus, dictumque Populum ad iurisdictionem dictæ Curie Capitolinæ, etiam iuxta literas, etiã in forma Breuis, super distinctione iurisdictionum Tribunalium Vrbs, ac reintegratoria, & cōfirmatoria Statutorum, & nouarum reformationum prædictarum, eidem Populo Romano per quoscunq; Ro. Pontifices, & præsertim se. re. Iulium II. & Leonem X. prædecessores nostros concessas, & emanatas in omnibus, & per omnia reintegramus. Necnon citationes in causis in dicta Curia ordinarie inchoatis, & inchoandis, etiam si lite pendente in causis huiusmodi commisiones aliquæ eisdem iudicibus, & Tribunalium eiusdem Curie Magistratibus. Officialibus quibuscunq; præsentata fuissent, & in futurum præsentarentur, etiam per mandatarios dictæ Curie fieri posse impune decernimus, & mandamus, Statuta, nouasque reformationes, & literas huiusmodi, cum omnibus, & singulis clausulis, derogationibus, & pœnis in eisdem contentis, quatenus opus sit innouamus, et de nouo concedimus, tenoresque singularum literarū prædictarum, etiam in forma breuis, tam per Iulium II. quam Leonē X. prædecessores nostros, vt præmittitur concessarum, et emanatarum pro expressis haberi volumus, et mandamus, ac si illarum tenor de verbo ad verbum præsentibus nostris gratiosis literis insertus esset. Necnō Motu, & scientia similibus dilectis filijs Laurentio Verfo nostro vtriusque signaturæ Referendario, Syllegorio Proconsolibus, Theodoro de Gualderonibus, & Enangelista de Ceccharellis Correctoribus Collegij Aduocatorum Procuratorum, et Notariorū Curie Capitolinæ, & alijs eiusdem Collegij pro tempore existētibus Officialibus potestatem, & iurisdictionem personas dicto Collegio subiectas inobedientes, transgressores, rebelles, & contra formam Statutorum, nouarum reformationum, & ordinationum earundem factarum, & faciendarum venire, ausu

D

temerario

temerario, non erubescens, pecuniarijs pennis eorum arbitrio moderandis, multandis, eorumq; Collegio seu Camera Urbis, coniunctim, vel diuisim, prout eis videbitur, applicandis, & irremissibiliter exigendis, absque spe gratiæ, seu remissionis, nisi a nobis, vel successoribus nostris gratiose obtentæ, damus, concedimus, & gratiose impartimur. Et ita quoad omnia, & singula præmissa per quoscunque Rom. Curia iudices, tam ordinarios, quam delegatos, tam ecclesiasticos, quam sæculares, iudicari, & diffiniri debere mandamus. Sublata eis aliter iudicandi, interpretandi, & diffinendi potestate, irritum, & inane decernentes quicquid in contrarium contigerit attentari. Mandantes dilectis filijs Senatori, & Conseruatoribus Urbis etiam pro tempore existentibus, coniunctim, vel diuisim, tam ex officio, quam ad cuiusuis reclamantis personæ instantiam, præmissa omnia, & singula, ac in singulis statutis, reformationibus, & priuilegijs huiusmodi contenta, omnibus iuris, & facti remedijs opportunis, etiam cum pænarum eorum, seu eorum alicuius arbitrio, comminatione, exactio. etiam adhibita quatenus expediat, manu militari, pro conseruatione, & manutentione omnium, & singulorum obseruari mandent, & faciant cum effectu, omni penitus exceptione, & appellatione remotis. Nō obstant quibusuis Tribunalium Urbis, Magistratuum, Collegiorum, & Officiorum priuilegijs, literis, & indultis constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis tam in specie, quam in genere editis, etiam si sub plumbo, aut in forma Breuis, tam per nos, quam quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, cum quibusuis clausulis, etiā derogatorijs derogatorijs, etiāq; pænarum comminatione, etiamq; si illis caueretur, quod illis aut eorundem alterius non censeretur quoquomodo derogatum, nisi illarum tenor de verbo ad verbum insertus foret, aut de eis expressa, & specifica fieret mentio, etiam quod caueretur in illis, quod quotiescunque illis derogatum esset, eo illico censeretur reuocata, quarum tenores pro sufficienter expressis habentes, & illis quibuscunque, pro hac vice duntaxat derogant, alijsq; constitutionibus, & ordinationibus Apostolicis in contrarium facientibus, non obstantibus quibuscunque.

Fiat, vt petitur, A.

ET cum absolute a cens. ad effectum præsentium, & quod pro præsentis motus proprii confirmatione, approbat. reinteg. & concess. sola signatura sufficiat, & ubiq; fidem faciat in iudicio, & extra, attento quod in Vrbe, & pro Po. Ro. & quod etiam literæ sub Annulo nostro Piscatorio expediri possint, & cum defectum tam iuris, quam facti, si qui sint, suppletionem, & quod obstant. omnes habeantur pro expressis, & cum opportuna derogatione omnium, & singulorum in contrarium facient. & cum iurisdictione, facultate, & potestate dictis officialibus, vt præmittitur, data, & concessa, & cum potestate extendendi latissime cum omnibus clausulis necessarijs, & opportunis. Et solum de confirmatione statutorum, & nouarum Reformationum alias confirmatorum & ordinationum Iulij de cognoscen. causis Roman. in Curia Capitolij, prout in suo Motu proprio, & de citationibus exequen. per Mandatarios, vt supra, & de facultate proconsulibus, & Correctoribus, quoad ea tantum, quæ respiciunt exercitium Notariorum, & aliorum ministrorum iudicialium eis subiectorum, & de mandato facien. præmissa obseruari, dilecto filio moderno, & pro tempore existenti Camerario nostro.

Fiat. A.

Datum Romæ apud sanctum Petrum Decimo Kalendas Octobris Anno Tertio.

Confirmatio Statutorum Populi Rom. super restitutione seruorum in Vrbe.
Urbis.

MOTU Proprio &c. Cum, sicut accepimus, dilecti filij Consilium almæ Urbis nostræ publice (vt moris est) congregati, & attendentes dilectos filios Populum Romanum ob deficietia seruorum tam Romani, quam foris varia, & diuersa in dies pati incommoda ac volentes incommodis huiusmodi occurrere, inter alias statuerint, & ordinauerint quod licet de cætero vniciq; quoscunque seruorum Sclauos in ipsa Vrbe ad eius libitum publice tenere, & de eorum opera etiam his inuitis, prout alibi fieri consueuerit, absq; eo quod in Capitolium confugientium, & libertatem acclamantes a nexu eorum seruitutis iuxta

iuxta consuetudinum in eadem Vrbe hætenus obseruata liberentur, pro vt in desuper confecto decreto publico, seu alia scriptura dicitur plenius contineri. Nos qui ex nostro Pastoralis officio singulorum fidelium commoda quantum cum Deo possumus libenter procuramus, attendentes quod ex multitudine seruorum patrimonia augentur, res rusticæ magis excolantur, vrbes ampliantur, & propterea volentes eorundem Populi indemnitati occurrere, & commoditati consulere Motu simili &c. statutorum, & ordinationum prædictarum, quorum tenorem, ac si de verbo ad verbum insererentur, præsentibus haberi volumus pro expressis, ac pro vt illa concernunt omnia, & singula in decreto seu in scriptura huiusmodi contenta & inde secuta quæcunque auctoritate Apostolica, ex certa scientia approbamus, & confirmamus, ac illis perpetuæ firmitatis robur adijcimus, omnesque, & singulos iuris & facti defectus, si qui forsan interuenerint, eisdem supplemus, ac omnia suos plenarios effectus sortiri, & ab omnibus inuolabiliter obseruari debere decernimus: & nihilominus potiori pro cautela, quod de cætero omnes, & singuli vtriusque sexus personæ tam Romanæ, quam forenses, & tam sæculares, quam ecclesiasticæ cuiuscunque dignitatis, status, gradus, vel conditionis existant, quoscunque etiam vtriusque sexus seruos & sclauos publicè emere, & vendere, ac super eis contrahere, & pro vt ex alijs locis fieri consuevit, tam in dicta Vrbe, quam in eius districtu, & seruos & sclauos publicè tenere, & eorum opera vti, ac eos ad operam ipsam sibi impendendam cogere libere, & licite valeant, & quod serui, seu sclauus in Capitolium confugient. & libertatem acclamantes a nexu eorum seruitutis minime liberentur, sed fuga, & acclamatione huiusmodi non obstant. eorum dominis in seruitutem reddatur, & si visum fuerit, vt fugitiui puniantur, Apostolica auctoritate, tenore presentium perpetuo statuimus, ordinamus, districtius inhibentes dilectis filijs modernis, & pro tempore existentibus conseruatoribus dictæ Urbis, ne eosdem seruos, seu sclauos etiam post seruitutem christianos effectos vel in seruitute ex seruis etiam Christianis ortis iuxta iuris communis dispositionem, vt præfertur, confugient. & libertatem acclamantes, annexu eorum seruituti iuxta eorum facultates liberare præsumant, ac mandantes eisdem Conseruatoribus, vt in præmissis quibus opus fuerit fauorabiliter assistentes, faciant auctoritate nostra eos, & alios quorum inter erit singulis statutis, & ordinationibus præfatis pacifice frui, & gaudere, ac singula statuta prædicta per quoscunque inuolabiliter obseruari, contraditores quoslibet, & rebelles, ac eis in præmissis non parentes omnibus opportunis iuris remedijs appellatione postposita compescendo. Nos enim eisdem modernis, & pro tempore existentibus conseruatoribus, quod ipsi, & non quouis alij Romani ciues officiales, seu ius dicentes quauis auctoritate, & iurisdictione fungantur omnimodam tam contentiosam, quam voluntariam iurisdictionem inter seruos, seu sclauos huiusmodi insimul, vel eos, & eorum dominos, aut quoscunque alios occasione ipsorum seruorum, seu sclauorum, vel rerum eis quomodolibet competentium ciuilitate, vel criminaliter exercere, ac eorundem controuersias, quæstiones, & causas ciuiles, criminales, & mixtas, summarie simpliciter, & de plano, sine strepitu, & figura iudicij, vel alias, prout opus fuerit audire, cognoscere, decidere, & terminare, ac specialem notarium ad actus huiusmodi conficere, & annotare, ac quæcumque alia, quæ desuper obuenierint describere, eligere, & deputare libere, & licite possint dicta auctoritate Apostolica de speciali gratia concedimus & indulgemus, non obstantibus constitutionibus & ordinationibus Apostolicis, ac legibus imperialibus, & dictæ Urbis, etiam iuramento & roboratis, statutis, & consuetudinibus, & reformationibus, etiā quomodolibet nuncupatis, priuilegijs quoque, & indultis, etiam literis Apostolicis, per quoscunque Romanos Pontifices prædecessores nostros, & nos, ac sedem Apostolicam, ne non Romanos Imperatores, seu Reges sub quibuscunque tenoribus, & formis, ac cum quibusuis clausulis, & decretis quomodolibet concessis &c. Quibus omnibus in literis latissime exten. etiam si de eisdem illorum tenore &c. hac vice duntaxat derogare placet, ceterisque contrarijs quibuscunque cum clausulis oportunitatis, & consuetudinis.

Fiat vt petitur. A.

ET cum absolute a censuris ad effectum &c. & de approbatione, confirmatione, adiectione, suppletionem, decreto statuto, ordinatione, concessione, indulto, deputatione, & de rogatione præfatis, de hac pro omnibus, & singulis præmissis, quæ hic pro repetitis habeantur perpetuo in forma gratiosa cum opportuna executorum deputatione, qui præmissis assistant, & sub sententijs, censuris, & pœnis ecclesiasticis, ac etiam pecuniarijs arbitrio suo moderandis cum facultate illas aggrauandi &c. inuocato etiam ad hoc, si opus fuerit, auxilio brachij secularis latissime extenden. & cum derogatione præfatorum, & quorumcunque aliorum statutorum, & priuilegiorum quoque, indultorum, & literarum Apostolicarum quomo-

solibet contrariorum quorum omnium tenores latissimè exprimi possint ad effectum sufficientis derogationis eorum latiss. extensis, & quod præmissorum omnium, & singulorum, & tenoris decretorum, seu scripturæ huiusmodi qualitatum, aliorumq; in præmissis, & circa ea necessariorum maior, & verior specificatio, & expressio, fieri, ac totus tenor instrumenti, seu scripturæ huiusmodi etiam de verbo ad verbum omittis, caracteribus, & signis, inseri seu pro expresso haberi possit in literis etiam per Breue nostrum expediend.

Fiat. A.

Dat. Romę apud Sanctum Marcum, quinto idus Nouembris Anno Quintodecimo.

Motus proprius Iurisdictionum, & Gratiarum Ro. Po. concessarum per Paulum iiii. Pont. Opt. Max.

MOTV Proprio &c. Sincera fides, & singularis deuotio, quas dilecti filii Po. Ro. erga hanc sanctam sedem continuo gessisse comprobantur promerentur, vt ea quæ eis, & almæ vrbis nostræ commodo, & vtilitati futura cōspicimus, benigno concedamus affectu. Hinc est quod nos Populum ipsum specialibus fauoribus & gratijs prosequi volentes ex certa nostra sciētia, & de Apost. potestatis plenitudine, Gabellam carnis, la gabella del quatrino nuncupatam, ac quascunq; exemptiones, dilectis filiis Tabernarijs vrbis in præiudicium dohaneriorum gabellæ studij præfatæ vrbis, Necnon bullam, seu capitula cum potestate res furtiuas emendi, & super illis pecunias mutuandi, ac terri ipsarum dominos volentes illas recuperare, ad pretium restituendum cogendi vniuersitati Hebreorum dictæ vrbis, ac omnes, & singulas moratorias, alternatiuas, significationes, & dilationes quascunq; præterquam iuxta formam iuris quibusuis tam per se. re. Iulium Papam iiii. prædecessorem nostrum, quam quoscunq; Rom. Pont. etiam prædecessores, nostros sub quibuscunq; tenoribus, & formis, ac cum quibusuis etiam derogatoriis derogatorijs, clausulis, necnon irritantibus, & alijs decretis etiam quod nullo nunquam tempore ex quacunq; causa, etiam vrgenti, & vrgentiſſima reuocari non possint. Illorum omnium tenores, formas, datas, ac decreta, in illis aposita, præsentibus pro sufficienter expressis habentes, concess. & conced. ac omnia, & singula monopolia, quæ statutis, ac etiam iure prohibentur reuocamus, cassamus, & annullamus, & quod nemo demceps res aliquas grassiam cōcernentes, vltra vsum, & necessitatem familiæ suę, per biennium consumandas, absq; consensu, seu licentia Po. Ro. emere, vel aliquo modo contractare possit, statuimus, & decernimus. Et insuper iurisdictionem curiæ Capitolij dictæ vrbis, in totum reintegramus, ita quod Ro. Cives civiliter alibi conueniri non possint, iuxta formam motus proprii Pauli Papæ iiii. prædecessoris nostri desuper concessi, Motu proprio reuocatorio ab eodem Iulio prædecess. emanato, nec non alio per dilectum filium nobilem virum Ascanium dela Cornia olim Burgi Governatorem, vel etiam alio per quemlibet alium prædicti Burgi Governatorem obtento seu obtinendo nõ obstante. Præterea eisdem Po. Ro. ad Tiburtinam Ciuitatem, ac ipsius arcem, necnon emolumenta, Castellano assignari solita, ac omnia, & singula honores, onera, & emolumenta consuetæ, remanente censu dilecto filio Io. Baptiste de consiliarijs, Præsid. Cameræ noi. Apostol. ad eius vitæ concessio restituimus, reponimus, & plenariè reintegramus ac restitutos repositos, & plenariè reintegratos esse, ita quod liceat eis Ciuitatē, & arcē prædictam prout antea habebant; habere, illamq; regere, & gubernare, illarumq; corporalem possessionem per se vel alium, seu alios propria auctoritate liberè apprehendere, & perpetuo retinere, cuiusuis licentia desuper, minime requisita etiam decernimus, & declaramus. Præterea eisdem Po. Ro. quod Conseruatores dictæ vrbis pro tempore deputati in eorum ordinaria iurisdictione per pro tempore existētes. Cameræ Apostolicæ prædentes iuxta constitutionem piæ memoriæ Iulii Papæ ii. etiam prædecessoris nostri, desuper editam, & per recoll. me. Leonem X. similiter prædecessorem nostrum confirmata nullo pacto impediri possint, minúsq; per quodlibet aliud Tribunal. Et ne in criminali iudicio per iudices, fiscales, procuratores notarios, carcerumq; custodes extorsiones fiant q̄ motus proprius ab eodem Paulo Tertio prædecessore super illorum mercedibus emanatus iuxta illius tenorem omnino seruetur. Quodq; Barifellus omnesq; alii iustitiæ executores dictæ vrbis quolibet anno de indebitis extorsionibus, & simonijs quibuscunq; iuxta aliam bullam præfati Iulii ii. prædecessoris desuper editam scindicari: Necnõ represalia a præfato Paulo p̄decessore sublata iuxta formam statutorū dictæ vrbis, relaxari, & exequi debeant, dūtamē facta pri-

us notificatione Communitatibus, contra quas represalię prædictæ pro tempore erunt decernendæ, & quod propter ante dictas represalias pro tempore decernendas nullo modo impediatur afferentes grassiam cuiuscunq; generis ad vrbem, ac omnia & singula Romana officia detracta imbusulari, & extrahi iuxta dispositionem bullæ præfati Leonis prædecessoris desuper concessæ. Necnon magistris stratarum, & ædificiorum dictæ Vrbis scindicij; Senatoris eiusdem ex bussula extrahi debeant, ac ipsi magistri stratarum Vrbis nullo nunquam tempore pro ampliandis seu nouiter construendis stratis in dicta Vrbe aliquod geſitum absque cōsensu & interuentu capitis illius regionis, in qua geſitum imponetur, & illius trium consiliariorum imponere minime possint, ac geſitum huiusmodi a capite, & tribus consiliarijs præfatis subscribi. & pecunię ex dicto geſito percipiendę apud aliquem probum virum in dicta regione commoratē depositari, & per illius manus de mandato magistrorum stratarum solui debeant, ac quod de cetero alternatiue, significationes, & dilationes quacunq; nisi iuxta dispositionem iuris, ac formam statutorum dictæ Vrbis concedi nullatenus possint & qui illas obtinerint, & in futurum obtinebunt semper biretum viride portare teneantur. Idque Senator & Conseruatores dictæ Vrbis pro tempore existentes stricte sub pœna eis bene vñ seruari facere debeant & curent. Ipseque alternatiue, significationes, & dilationes per quocunq; tribunal in concernentibus Grassiam cuiuscunq; sit generis concedi minime valeant. Mandantes modernis, & pro tempore existen. sanctæ R. E. Camerario, Vicario, & Governatori dictæ Vrbis, necnon generali Auditori Cameræ, ac prædentes, & Clerici ipsius Cameræ, ac omnibus & singulis alijs cuiuscunq; dignitatis, status, gradus, & præminentię fuerint, etiam si Cardinalatus honore præfulgeant, quatenus ipsi, & eorum singuli præfatis Po. Ro. in præmissis efficacis defensionis præsidio assistentes faciant illos, & illorum singulares personas reuocatione, cassatione, annullatione, restitutione, reintegratione, repositione, statuto, ordinatione, & singulis alijs præmissis pacifice frui, & gaudere, non permittentes eos desuper per quoscunq; quomodolibet indebite molestari, ac diltrictius inhibētes eis, & quibusuis alijs in virtute sanctæ obedientiæ, & nostræ indignationis, ac decē millium duc. auri de camera pro vna videlicet cameræ prædictæ, & altera medietatibus fabricæ palatij capitolij huiusmodi. in euentum contrauentionis irremissibiliter applicandorum pœnis, ne Po. Ro. huiusmodi super præmissis seu eorum aliquo quouis prætextu seu quavis occasione, vel causa molestare, perturbare, aut inquietare quoquomodo audeant seu præsumant, ac decernē præsentis, & desuper conficiend. literas sub quibusuis reuocationibus, suspensionibus, aut derogationibus similium vel dissimilium gratiarum, & concessionum ex quavis causa quomodolibet pro tempore factis ac de surreptionis vel obreptionis vitio seu intentionis nostræ defectu notari seu impugnari nullatenus possint, sed semper validas, & efficaces existere, & suum plenarium effectum sortiri debere, & ita per quoscunq; iudices etiam causarum palatij aposto. auditores sublata eis, & eorum cuiuslibet quavis aliter iudicandi, & interpretandi facultate iudicari, & definiti debere, ac irritum &c. decernimus, non obstant præmissis, ac quibusuis constitutionibus & ordinationibus apostolicis statutis &c. reformationibus declarationibus, & decretis etiã iuramento &c. roboratis, necnõ priuilegijs, indultis, & literis apostolicis Camerario, Governatore, Vicario, Auditori, Præsid. & Clericis præfatis, ac etiam dilecto filio Hippolito sanctæ Mariæ in Aquiro Diacono Card. de Ferrariâ nuncupato super concession. gubernii dictæ ciuitatis seu alias quomodolibet, ac quibusuis alijs, etiam motu simili, & alias quomodolibet concessis, &c. quibus omnibus in literis latissimè exten. etiam si de illis &c. tenores &c. hac vice duntaxat specialiter & expresse derogamus, & si opus sit constitutionibus nostris de non tollēdo iure quæsito, ceterisque contrariis quibuscunq; cum clausulis opportunis & consuetis.

Fiat motu proprio. I.

ET cum absolute a censuris ad effectum &c. cum reuocatione, cassatione, irritatione, annullatione, restitutione, repositione, reintegratione, statuto, ordinatione, derogatione, & decretis, ac alijs de & pro omnibus & singulis supradictis quę hic pro sufficienter repetitis habeantur latissimè exten. & quod præsentis motus proprii sola signatura sufficiat, & vbiq; fidei dem faciat in iudicio & extra, etiã si videbitur absq; illius registratura quacunque regula seu constitutione apost. contraria non obstan. Seu si videbitur litera desuper per breue nostrum seu officium contradictarum cum præmissorum omnium etiam veriores tenores singularum exemptionum bullarum capitulorum, & aliarum concessionum prædictarū maior vera & amplior

plior specifi catio & expressio fieri, ac tenor huiusmodi de verbo ad verbū inferi, seu i loco vel parte exprimi seu etiam pro expressis habere possint in literis simul vel separatim super quolibet præmissorū in vno non facta mentione de alijs si videbitur expediendis.

Fiat. I.

Datum Romæ apud sanctum Petrum Quarto Kl. Decemb. Anno primo.

Motus proprius. S. D. N. D. P. I. I. Pont. Opt. Max. Inclito Populo Romano concessus super reintegratione iurisdictionum Curia Capitolii.

PIVS PP. IIII.

MOTV proprio &c. Dilectos filios Senatorem, Conseruatores, Populumq; Romanos Pontifices prædecessores nostros alias concessa fuit) iurisdictionem, causarumq; inter ipsos, ac etiam & inter Romanos, & Incolas pro tempore motarum cognitionem, & decisionem totalem Curia Capitolij Roman. ita quod in prædictis & alijs causis, obligationibus, etiam in forma Camera Apostolica, in quibus videlicet per alios iudices præuentum non sit, alijsq; quibusuis differentijs, & actionibus inter ipsos Romanos, ac eorum aliquem, vel aliquos deinceps orituris & mouendis, nullus præter Senatorem, & ipsius Capitolij Iudices pro tempore existentes, se Priuilegiarum Apostolicorum, aut consuetudinum, seu quouis alio prætextu introumittere possit, etiam ditorum prædecessorum concessiones huiusmodi literarq; & alias desuper confectas scripturas approbantes, confirmant. & innouantes, literarumq; & scripturarum earundem tenores præsentibus pro expressis habentes, auctoritate Apostolica, ex certa scientia, &c. perpetuo concedimus, & indulgemus. Ac Senatorem, Conseruatores, & Populum Romanum, Curiamq; & Iudices Capitolinos præfatos, quoad iurisdictionem huiusmodi aduersus quascunque alijs Almæ Urbis Tribunalibus, & Magistratibus, etiam Regenti Camere, Gubernatori, & nostro Vicario quomodolibet, etiam consistorialiter concessas facultates, & alias contrarias dispositiones in pristinum, & eum, in quo ante illarum concessiones quomodolibet erant, statum restitimus, reponimus, & plenarie reintegramus, ac facultates & alias dispositiones contrarias huiusmodi ad hunc effectū præsentibus reuocamus, cassamus, & annullamus. Et insuper ne delicta remaneant impunita, quod Chirugi, Barbitonfores, & alii vulnerum, aliorumque criminum notitiam habentes, illa ad Curiam Capitolij huiusmodi iuxta ipsius Senatoris desuper proponenda edicta, & sub pœnis inibi apponendis aut ad curiam Gubernatoris iuxta solitum deferre teneantur, quodque pro celeriori causarum expeditione in eadem Curia capitolina nullitatu nulla ratio habeatur, nisi earum, quæ ex iurisdictionis, citationis, vel mandati defectu prouenient; Et ne feriarum accumulatio causarum expeditionem in longum protrahat, sublati de medio ceteris ferijs voluntarie, per vsum, vel alias non tamen in honorem Dei introducis obseruatio tantum coarceatur ad ferias in antiquis statutis expresse descriptas, ac etiam statuta de assettamentis loquentia declarantes, quod assettamentum peti non possit nisi in casibus & articulis, quorum grauamen per diffinitiuam reparari non valeat, qui ex statuto sub Rub. de Appell. non recipiendis lib. 6. positi colliguntur, nec in causis summam decem ducat non excedentibus, in alijs vero causis a decem supra in litis cōtestatione duntaxat peti possit, & hoc arbitrio Iudicis: in diffinitiuis autem, vel interlocutorijs vim diffinitiuę habentibus sententijs iudex causas huiusmodi in assettamentis proponere, alijs in contrarium loquentibus Statutis non attentis omnino teneatur. Et præterea quod si vnum ex iudicibus Curia huiusmodi abesse, vel egrotare, aut suspectum, iurari contigerit, assettamentum per tres reliquos præsentis Iudices fieri possit. Quorum vnus in loco agrotantis, vel absentis iudicis ad tribunal pro interlocutorijs faciendis sedeat, & super incidentijs, emergentibus & dependen. usque ad Sententiam diffinitiuam exclusiue prouideat, etiam perpetuo statuimus, & ordinamus, Necnon Senatorem, Conseruatores, Populum, & Curiam præfatos ad antiquam eorum iurisdictionem, ut præmittitur restitutos, & plenarie reintegratos esse, Ac præsen. & in eis cōtenta quęcumq; valida, & efficacia fore suosque plenarios, & integros effectū sortiri, & inuolabiliter obseruari debere, nec de surreptionis, vel obreptionis, aut nullitatis vitio, vel intentionis nostrę defectu quouis quæsito colore, prætextu vel ingenio nullatenus notari, vel impugnari, nec per nos, vel Sedem Apostolicā

vlllo

ullo vnquam tempore reuocari, aut alias illis derogari posse. Et si ac quoties illa reuocari, aut alias illis derogari cōtigerit toties in pristinum statum restitui, & de nouo etiam, sub posteriori data per ipsos Senatorem, & Conseruatores eligenda cōcessa, & stabilita esse, Et sic per quoscunque Iudices & commissarios, etiam S. R. E. Cardinales &c. sublati eis quauis aliter interpretandi &c. facultate iudicari, & diffiniri debere, ac quidquid secus super his a quoquam quauis auctoritate scienter, vel ignoranter attentari contigerit irritum, & inane decernimus. Nō obstant. præmissis, ac Constitutionib. & ordinationib. apostolicis Statutis &c. etiā Palatij apostolici Curiarumque Urbis Stilis, necnon Priuilegijs indultis, & litteris Apostolicis quibusuis Romanæ Curia Tribunalib. Curijs, Magistratib. Iudicibus, & alijs personis sub quibuscunque tenorib. & formis, ac cum quibusuis Clausulis, & decretis etiam Motu simili etiam Consistorialiter concessis &c. Quibus omnibus illorum tenores præsentibus pro sufficienter expressis habentes hac uice latissime derogamus cæterisq; cōtrarijs quibuscunq; cū Clau. opportunis.

Placet Motu proprio I.

ET cum absolute a cen. ad effectum &c. Et cum approbatione, confirmatione, innouatione, concessione, indulto, restitutione, repositione reintegratione, reuocatione, cassatione, annullatione, statuto ordinatione decreto, & derogatione præmissis, ut supra perpetuo. Et quod sola præsen. sufficiat signatura, & vbique etiam in Iud. fidem faciat, rla contraria non obstant. seu si videbitur literæ desuper p Breue nostrū, etiam cum literarum prædecessorum prædictorum & inde secutorum tenorum aliorumque necessariorum maiori, & veriori expressione expediri possint. Et quod ad obligationes in forma Camere seruetur forma ipsius obligationis vt sit in potestate actoris vel creditoris conuenire debitorem suum Romanum vel incolam laicum nō solum coram Regente vel Auditore Camere ipsarum obligat. Iudice ordinario sed etiam in Curia Capitolij, Quoad reliquas vero causas ciuiles non tamen Fiscales possit reus Romanus vel incola declinare quodcunque aliud forum, & petere se remitti ad curiam Capitolij nisi alterius iudicis iurisdictionem prorogauerit aut in eum tacite vel expresse consenserit & aliter facti reassumptiones per dictam Curia Capitolij nullius sint roboris vel momenti.

Fiat L.

INDEX LIBRI SEXTI.

Bulla Bonifacij viii. pro Romana Academia	1.a	uarum reformationum.	11.b
Bulla Eugenij iiii. pro studio.	1.b	Breue Iulij.ii.super iurisdictione Capitolij.	12.a
Bulla Iulij ii. pro studio.	2.a	Bulla Leonis x. gratiarum Populo Romano concessarum.	12.b
Bulla Leonis x. pro studio.	3.a	Bulla Sixti iiii. de Aedificiis, & nouis operibus construendis ad decorem Urbis.	13.b
Bulla Innocentij viii. contra Homicidas.	4.b	Bulla Leonis x. potestatis testandi & edificandi omnibus in Vrbe Roma existentibus concessa.	15.b
Bulla Sixti iiii. contra Brigosos, & in fauorem Paceriorum.	5.b	Bulla Leonis x. contra Barones, & Communitates permittentes latrocinia fieri uenientibus ad Urbem, & recedentibus ab ea.	18.a
Bulla Innocentij viii. contra fumentes uindictam in personam tertij, Ac contra Brigosos, Et quod a sententijs Paceriorum non appellatur.	7.a	Motus proprius Pauli iiii. Libertatis mancipiorum baptizatorum ad Senatus Camera Urbis officium, & illius Conseruatores confutium.	18.b
Bulla Inocentij viii. aliarum confirmatoria contra homicidas, & fumentes uindictam, ac minantes.	8.a	Bulla Pauli iiii. confirmatoria reintegrationis, & reformationis iurisdictionis Curie Capitolinae.	19.a
Bulla Pii ii. quod antiqua edificia Urbis, & eius districtus non diruantur.	9.a	Motus proprius Pauli iiii. confirmationis statutorum Populi Romani super restitutione seruorum in Vrbe.	19.b
Bulla Sixti iiii. contra furto subtrahentes lapides porphireticos, & ornamenta ex ecclesiis.	9.b	Motus proprius Pauli iiii. iurisdictionis, & gratiarum Populo Romano concessorum.	20.b
Capitula declaratoria iurisdictionum Curiarum Urbis per Sixtum iiii.	10.a	Motus proprius Pii iiii. Reintegrationis Iurisdictionum Curie Capitolij.	21.b
Bulla Iulij ii. distinctionis iurisdictionum, & tribunaliu.	10.b		
Bulla Iulij ii. reintegratoria Romani populi ad superioritatem, quam habet in ciuitate Tiburtina, Et confirmatoria statutorum, & no-			

Finis Indicis.

27241

H-203510

Romæ, apud Antonium Bladum impressorem Cameralem,
Anno Domini. M. D. LXVII.

имени И. И. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА

НАУКОВА БІБЛІОТЕКА ОНУ імені І. І. МЕЧНИКОВА